

**ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ**

Περιέχον ἀπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολούθιαν,
Διορθωθέν τὸ πρὸν ὑπό

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΤΤΑΙΟΥ ΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

*Καὶ πάρ αὐτοῦ αὐξηθέν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας*

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Η Σ ΤΗ ΕΓΓΡΑΦΩ ΑΔΕΙΑ

Ἄναθεωρηθέν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθέν

ΕΚΔΙΔΟΤΑ ΝΤΝ ΤΟ ΔΕΤΤΕΡΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ
1852

M H N

ΑΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τοῦ Ἅγιου Προφήτου Ναούμ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκένταξα, ἵστωμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στίχηρα Προσόμοια,

Ηχος γ'. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.
χάρις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἐσκήνωσεν,
ἐν σοὶ Θεοῦ Προφῆτα, καὶ τῆς ἴδιας αἰ-
γλῆς ἀπειργάσατο, λαμπάδα περιφανεστάτην,
καὶ διὰ σοῦ θεσπίζει τὰ μέλλοντα. Νιγεῖ τῇ
μεγάλῃ.

Nεφέλη φωτοθόλος ὥφθης ἀποστάζυσα,
Ναθμ Θεῷ Προφῆτα, Νεογνωσίας ὅιβρον,
καὶ ἐπότισας τὸ πόμα τῆς Νεοκρισίας (1), Νι-
νευϊτῶν τὴν πόλιν, ἀσέβειαν, ὧδινήσασα αὐθίς.

Εύνλειας ἀκηράτης μέτοχος γενόμενος Ναθμοῦ Θεοῦ Προφῆτα, καὶ ἀπορρήτου δόξης, καὶ χαρᾶς τῆς ἀνεκφράστου, καὶ τρυφῆς ἐνθέου, ὑπὲρ ὑμῶν δυσώπει, Θεόπινευστε, τὸν τὸν ὅλων Δεσπότην. **Δόξα,** καὶ νῦν, **Θεοτοκίον ὅμοιον.**

Μεγάλης διὰ σοῦ εὐεργεσίας Ἀχριτε, τυ-
χόντες σὺν Προφήταις, γεραίρμεν τὸν
τόπον σου, τὸν καὶ καταξιώσαντα, εἰ μήτρας
σου τεχθῆναι, δι᾽ ἄκραν εὐσπλαγχνία, καὶ ἀ-
ναπλάσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος

"Η Σταυροθεοτονίου.

Oρῶσα τὸν ἐν σοῦ τεχθέντα Παχμώμητε
κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἅπνουν τικρῶς ἐ

βόας· Ποθεινότατόν μου Τέκνου, πῶς ἔδυ τὸ
τῆς μορφῆς σου κάλλος, ἐκὸν πρυθὲν, τῇ σημαῖ
τοῦ Νανάτου;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

^κ Ἀπολυτίκιον, ^κ Ήχος β'.

Tοῦ Προφήτου σου Ναούμ τὴν μνήμην, Κύριε ἑορτάζοντες, δὶ αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν.
Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὐ δὲ ἡ Ἀ-
κροστιγίς:

Ναοὺμ τὸ λῆμμα συντόνως ἐπαινέσω.

Θεοφάνειας.

Ωδὴ αἱ Ἡγοεῖς πλ. αἱ Ιππιον καὶ αὐταῖς την.

Nαοῦμ τὸ θεῖον λῆμμα, τῆς διανοίας σθ, τῆς
ἐνθέως ληφθείσης, ὑπὸ Θεοῦ θεόληπτε,
καὶ τούτου τῇ χάριτι, λαμπομένης βλέποντες,
μακαρίζομέν σε Πανάριστε.

Α"νωθεν ἐνηχοῦσα, Προφῆτα σου τῇ ψυχῇ,
ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις, προφητειὴν ἐνέρ-
γειαν, ἀξίως ἐνέπινευσε, καὶ θεόπνου γλῶσ-
σάν σοι, πατεσμεύασεν ἀξιάγαστε.

Ο'ργανον ἀνεδείχθης, ἀνακρουόμενον, τῷ τῇ
Πνεύματος πλήκτρῳ, τὸν ζηλωτὴν Θεὸν
ἀνυμνῶν, καὶ πᾶσι φευγγόμενον, τῆς ἐνθέου
κρίσεως, τὸ ἀδέκαστον Παναοιδίμε.

Θεοτοκίον.

Γέρευλογημένη, Παρθένε πάναγνε, τοὺς σὲ
πίστει καὶ πόθῳ, σία Θεοῦ Μητέρα σε-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, τὸ νῦν αὐτὰ τῆς εὐγορίας.
Decembre. 1

πτήν, ύμνοῦντας διάσωσον, τῶν κινδύνων λύουσα, τὴν ἀτίθασσον ἀγριότητα.

Ωδὴ γ'. Ο' πήξας ἐπ' οὐδενός.

Μεθέξει θεοποιοῦ τε καὶ θείου Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ἐγένου φωτοειδέστατος· ὅθεν καὶ τὰ πόρρω φανερώς, πᾶσι προκαταγγέλλειν, ἐκ θειοτέρας ἐπιπνεύσεως, σὺ προεχειρίσθης Θεόπνευστε.

Τὸν ιρίμα τῆς ιατὰ τῶν ἔχθρῶν ἐνδικήσεως, προεώρας Μάναρ θεοπτικώτατα, τῶν ιαταφρονούντων δυστεῖῶς, θείας μακροθυμίας, καὶ ἀνοχῆς τε καὶ χρηστότητος, ἐξ αἰθεραπεύτου ιακότητος.

Θεοτοκίον.

Ο' πάλαι εἶ οὐδενός, ποιήσας τὰ σύμπαντα, ἐκ τῆς σῆς ἀγίας γαστρὸς προέρχεται, ἀνθρωπὸς γενόμενος Ἀγνὸς, ὑπὸ φιλανθρωπίας, διαφερόντως ὁ Φιλάνθρωπος, ἵνα τὰς αἱρώπους λυτρώσηται. **Ο Είρμος.**

Ο' πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρίσκουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σὺ στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. α. **Τ**ὸν συνάναρχον Λόγον. **Α**' μηγὶ χαρακτήρων τῶν ιάτω ἔνδοξε, σὺ τὸν νοῦν κεκτημένος, τοῦ θείου Πνεύματος, ιαθαρώτατον Ναὸν δοχεῖον γέγονας, τὰς ἐλλάμψεις τὰς αὐτοῦ, εἰσδεχόμενος λαμπρῶς, καὶ πᾶσι διαπορθμεύων· διό σε ἐνδυσωπόμεν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ ιόσμου πρέσβευε.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἀγνὸς ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Μίοῦ σὺ Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδῶλων ἡ πλάνη πᾶσα ιατήρυνται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἴσχὺς ιαταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, ιατὰ χρεῖσσε ἀεὶ, ύμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον ιυρίως ὁμολογοῦντες, σὲ μεγαλύνομεν.

Ωδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Αμπόμενος τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, Νευεῖτῶν τὴν ἀπειλὴν, τῆς ἐρημίας προήγειλας, τῆς τοῦ Θεοῦ δυναστείας, προφαίνων Θεοφάντορ τὸ ἄφυκτον.

Ηηρίσις ἡ δικαία τοῦ ιτίσαντος, ιατάψιφιζεται δεινὴν, πανωλεθρίαν λαοῦ δυσμενοῦς, ὡς προφητεύων ἐφθέγξω, Ναοῦ Θεοῦ Προφῆτα πανόλθιε.

Μετρίω κοσμουμένη φρονήματι, ἡ τοῦ Προφήτου σου ψυχὴ, πρὸς θεοπτίαν τὴν σὴν Αγαθὴ, ὑπερφυῶς ἀνηγέχθη, καὶ θείας θεωρίας λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Μαρία ἡ Κυρία τῆς ιτίσεως, ὡς Βασιλέα τοῦ παντὸς, τεκοῦσα μόνη πανύμνητε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἐλεύθερόν με δεῖξον πρεσβείασου.

Ωδὴ έ'. Ο' ἀναβαλλόμενος φῶς.

Α"μωμον καὶ ἄληπτον, βίον ιτησάμενος, τῆς ἐνεργείας καὶ φωταγίας, τῷ Ἀγίᾳ Πνεύματος, Ναὸν ἡξιώθης, Προφῆτα θαυμαστότατε.

Σάρια ιαθυπέταξας, τῷ αὐτοκράτορι νοῦ προθύμως, τὰς ἀναβάσεις ἐν ιαρδίᾳ στέμενος· ὅθεν ἐμφανείας, θεοπρεποῦς ἐπέτυχε. **Γ**πέρ τὰ ὄρωμενα, τὰ προτερήματα, τῶν προφητείᾳ τετιμημένων· δι' αὐτῶν γάρ φθέγγεται, τῷ Ἀγίου Πνεύμα, τὸ ἀγαθὸν καὶ Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ζδέ ζράνιος, ὅντως δυνήσεται, σὲ Θεοτόκε ὑμεῖν ἀξίως· τὸν γάρ Κτίστην τέτοιας τὸν ταῖς οὐρανίαις, ὑμύμενον δυνάμεσιν. **Ωδὴ ζ'. Μ**αινομένην ιλύδωνι.

Τὸν τῆς θείας χάριτος, πεφηνότα, τέμενος πιστοὶ, καὶ δοχεῖον ἄχραντον γενόμενον, τῆς πιέρη νοῦν, θεοφανείας ὑμήσωμεν.

Ο' τοῦ θείου Πνεύματος, δεδεγμένος, ἀδυτον αὐγὴν, καὶ τὸν ηὕνην θειότερον ιτησάμενος, τὰς εὔσεβεις, πρὸς ὑμνωδίαν προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Νοεῖαι δυνάμεις σε, καὶ ἀνθρώπων, πᾶσαι γινεῖαι, ὡς Θεὸν γεννήσασαν δοξάζουσι, διαπαντός, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Ο Είρμος.

Μεινομένην ιλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτᾳ **Χ**ριστὲ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν ιατεύνασον, καὶ ἐν φθορᾷς, ἀνάγαγέ με ὡς εὔσπλαγχνος.

Συναξάριον.

Μη Δεκέμβριος, ἔχων ήμέρας λα.

Ηημέρα ἔχει ὥρας Ζ'. καὶ ἡ νῦξ ὥρας Ιε.

Τῇ Α'. τῷ αὐτῷ μηνὸς, Μηνύμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ναούμ.

Στίχοι.

Ναούμ τὸν Ἐλκεσταῖον ἐκπεπνευσκότα,
Ἐλκει πόθος μὲ σμυρνίσαι σμύρνη λόγου.

Πρώτη ἐν βιότοι Δεκεμβρίου ὥχετο Ναζόμ.
Oς λέγεται Παράκλησις ἐγὼ πᾶσιν, η̄ φρόνημα, η̄ υπόληψις. Οὗτος ήν ἀπὸ Ἐλκεστέρου, πέραν εἰς Βατταρεῖμ, ἐκ φυλῆς Συμεών. ὃς καὶ μετὰ τὸν Ἰωνᾶν τῇ Νινεῦ τέρας ἔδωκεν, διτὶ ὑπὸ ὑδάτων γλυκέων καὶ πυρὸς υπογείου ἀπολεῖται, δικαὶος γέγονεν. η̄ γάρ περὶ αὐτὴν λίμνη κατέκλυσεν αὐτὴν ἐν συσσεισμῷ, καὶ πῦρ, ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπελθόν, τὸ υψηλότερον αὐτῆς μέρος ἐνέπρησεν. Ἀπέθανε δὲ ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχ. Θυήσιεις ὁ πᾶσαν ἀρετὴν φερωνύμως

Πατέρ φιλήσας, τὸν γε μὴν οἴκτον πλέον.
Oὗτος υπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, Παφλαγόνων χώρας ὅρμωμενος, υἱὸς Γεωργίου καὶ Ἀννης, παρὸν καὶ εἰς γάμου κοινωνίαν γυναικίτινη σεμνὴ ἐξεδόθη. Τῇ γεωργίᾳ δὲ σχολάζων, κάκεῖθεν τὰς εἰς ζωὴν ἀφορμὰς κτῶμενος, πολὺς ήν ρέων τὴν ἐλεπιμοσύνην. θεοὶ εἰς τοσαύτην πενίαν κατήντησεν, ὡς στερεῖσθαι καὶ τῆς ἀναγκαῖας τροφῆς. Ἀλλ᾽ ὁ Θεός οὐ παρεῖδεν αὐτὸν εἰς τέλος κατατρύχεσθαι τῇ ἐνδείᾳ· τὴν γάρ ἐγγρύνη αὐτοῦ Μαρίαν, πάσης εὐπρεπείας οὖσαν ἀνάπλεων, τον τῆς Βασιλίσσης υἱὸν Κωνσταντίνου ἀγαγέσθαι εἰς γυναικα ώκουόμησε, καὶ αὐτὸν τῇ τοῦ Ὄπατου ἀξίᾳ τιμηθῆναι, καὶ πολλῶν χρημάτων κύριου γενέσθαι, ἀ τοῖς πένησιν ἀφθόνως παρεῖχεν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ καιρὸς τῆς πρὸς Χριστὸν ἀναλύσεως αὐτοῦ ἐγνώσθη αὐτῷ, τοὺς πρὸς γένος αὐτῷ διαφέροντας συγκαλεσάμενος, ἀπαντα τὰ μέλλοντα συμβαίνειν αὐτοῖς προεῖπε, προσθεῖς καὶ ταῦτα· Τῆς φιλοξενίας, τεκνία, μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοὺς νοσοῦντας καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς ἐπισκέπτεσθε· χηρῶν καὶ ὀρφανῶν πρόστητε· ἀλλοτρίων μὴ ἐπιθυμεῖτε· τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συνάξεων μὴ ἀπολιμπάνεσθε· καὶ ἵνα τὰ πάντα συγελῶν εἶπω, ὡς ἐμὲ εἰδέτε ποιοῦντα, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιοῦντες μὴ παύσησθε. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Αναγίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἀνανίας σάρκες, πρὸς δὲ σαρκὸς αἰνίας

Αἴσθησιν ὡς σάρκες 8' δὲ μικρὰν λαμβάνει.
Oς ήν ἐκ πόλεως Ἀρβηλ τῆς Περσίδος, τῷ σχήματι λαικὸς, Χριστιανὸς δέ· καὶ συσχετεῖς υπὸ τοῦ Ἀρχούτος, ὡμολόγησε τὸν Χριστόν· καὶ μετὰ πολλὰς βασάνους, κείμενος νεκρὸς, ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς, εἶπε· Ποιήσατε εὐχαῖς πρὸς τὸν Θεόν· ὅῳ γάρ κλίμακα φάνεται εἰς τὸν οὐρανούν, καὶ πυροειδεῖς ἄνδρας λέγοντας μοι· Ελθὲ μεθ' ἡμῶν, καὶ εἰσάξομέν σε εἰς πόλιν, πλήρη φωτὸς καὶ εὐφροσύνης· καὶ οὕτω φήσας, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός ἐλέστον καὶ σῶστον ἥμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Ὁ υπερυψούμενος.

Ως θεοπτικώτατον, τὸν Προφήτην ἔχοντες, χορείας ἐξάρχοντα, σεπτῶς ἑορτάζομεν, εἰθέως μελωδοῦντες· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εῖ.

Σεπτευμάτοκίνητον, ἐπιγνώντες ὄργανον, καὶ λύραν θεόπνευστον, μαλοῦμεν συλλήπτο-

ρα, τῶν ὕμνων μελωδοῦντες· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εῖ.

Εστεψέ σε Κύριος, ὡς Προφήτην ἔνθεον, καὶ χάριν σοι δέδωκε, προλέγειν τὰ μέλλοντα, ὡς πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εῖ.

Θεοτοκίον.

Πιλην ἀδιόδευτον, ὁ Προφήτης βλέπει σε, Παρθένε πανάχραντε, ἦν μόγος διωδευσεν, ὡς πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εῖ.

Ωδὴ η. Σοὶ τῷ Παντούργῳ.

A"ιλον αὐγὴν, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, Προφῆτα θεώμενος, μέλπεις γηθόμενος· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Iεροπρεπῶς, τὴν ἴεραίν σου μνήμην, Προφῆτα θεσπέσιε, τιμῶντες ψάλλομεν· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Nεύρωσον Ἀγνή, τὸν τῆς ψυχῆς μου τόνον, λυθέντα τοῖς πταισμασι, καὶ τοῖς παθήμασιν· ὅπως ὑμνήσω, Παρθένε τὸν σὸν τόκον, καὶ ὑπερυψώσε, τὴν ιεχαριτωμένην.

Ο Εἰρμός.

Σοὶ τῷ Παντούργῳ, ἐν τῇ ιαμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἐμελπον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ. Ἡσαΐα χόρευε.

Eπὶ γῆς ἰσάγγελον, πολιτείαν, ἐσχες ἀληθῶς· καὶ νῦν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, σὺν Ἀγγελικαῖς, χορείαις ἐσκήνωσας, περὶ τὸ φῶς τὸ τρισοφεγγές· οὐδὲ ἐμφορούμενος, ἐποπτεύοις τὸ μνοῦντά σε.

Sὲ θεῷ προσάγομεν, ὑπὲρ ιόσμου, Μάκαρ πρεσβευτήν· δυσώπησον ἐκτενῶς τῇ προφητικῇ, παρρήσιᾳ χρώμενος, δοῦναι πιστοῖς ἀγαθοπρεπῶς, τὴν διαμένουσαν, αἰωνίαν ἀπόλυτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ω'ς θεὸν γεννήσασαν, καταλλήλως τε καὶ προσφυῶς, καλοῦμέν σε οἱ πιστοί, θεηγορικῶς, Θεοτόκον ἀχραντον, παναληθεῖ, οὐδὲστε τὸν σεπτὸν, τόκον σου σέβοντες, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ο Εἰρμός.

Hσαΐα χόρευε, η̄ Παρθένος ἐσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἐτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν τε καὶ ἀνθρωπόν, Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Η λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου,
ὡς σύνθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Β. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἀββακούμ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἐις τὸ, Κύριε ἐκέιραξα, ἵστωμεν Στίχους 5'.
καὶ φάλλομεν Στίχηρα Προσόμοια,

"Ἄχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἄββακούμ ὁ θαυμαστός, τὴν ἀκτῖνα τοῦ Πνεύματος, δεδεγμένος γέγονεν, ὅλος ἐν Θεῷ· καὶ τῶν ιριτῶν τὴν ἀσέβειαν, καὶ ιρίσιν τὴν ἄδικον, θεωρῶν ἀγανακτεῖ, τὴν τῆς γνώμης εὐθύτητα, ἐνδεικνύμενος, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου φιλοθέως, καὶ θερμῇ τῇ διανοίᾳ, ὡς δυσχεραίνων καθάπτεται.

Ἐπὶ θείας ιστάμενος, φυλακῆς ὁ σεβάσμιος,
Ἄββακούμ ἀκήκοε τὸ μυστήριον, τῆς πρὸς ἡμᾶς παρουσίας σου, Χριστὲ τὸ ἀπόρρητον·
καὶ τὸ κήρυγμα τὸ σὸν, προφητεύει σαφέστατα, προορώμενος, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους ὥσπερ ἵππους, τῶν Ἐθνῶν τῶν πολυσπόρων, διαταράσσοντας θάλασσαν.Ἐν Κυρίῳ γηθόμενος, ἐν Θεῷ τῷ Σωτῆρί σῷ,
Θεορρήμον ἔνδοξε ἀγαλλόμενος, καὶ τῆς ἐκεῖθεν λαμπρότητος, τὴν αἰγλην δεχόμενος,
καὶ φωτὶ θεουργικῷ, νοερῶς φωτιζόμενος, τὰς τὴν μνήμην σου, τὴν πανίερον πίστει ἐκτελοῦντας, πειρασμῶν τε καὶ οινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἔξαρπτασον.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σὺν χωρήσασα, φιλανθρώπως ἀνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐν σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παριδῆσ με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἴκτείρησον τάχος, καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλαβῆς, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωστον.

"II Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ ιρεμάμενον ἔξεπλήττετο, καὶ μετὰ θρήνων σοι ἔλεγε· Βαβαὶ τῆς ἀπειρούσους, Πλαστουργέ με ἀνοχῆς! πῶς ἐκὼν ὡς ιατάκριτος, ιρίσιν ἄδικον, ιατακρίνη θανάτου, παρὰ δῆμου, ιατακρίτου καὶ φρικώδη, καθυποφέρεις παθήματα;

Ἐις τὸν Στίχον, Στίχηρα τῆς Ὁκτωήχου.

'Απολυτίκιον, "Ἄχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἀββακούμ τὴν μνήμην,
Κύριε ἑορτάζοντες, δὲ αὐτοῦ σε δυσωποῦ-
μεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνίθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὐδὲ ἡ Ἀπροστιχίς:

Σὲ τὸν Προφήτην Ἀββακούμ μελπω Μάιαρ.
Θεοφάνους.

Ωδὴ α. "Ἄχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός με.

Σόφιστόν με Κύριε ὁ Θεός μου, τὸν σὸν Προφήτην Ἀββακούμ, ὑμνῆσαι τὸν θεῖον, καὶ χάριτί σου λαμπρυνον, ἀγαθὲ τὴν ιαρδίαν με.

Ἐως τίνος Κύριε ὁ Προφήτης, λέγει βοήσομαι πρὸς σὲ, καὶ σὺ εἰσανούσῃ; ἵνα τί δέ μοι ἔδειξας, τῶν ιριτῶν τὴν ἀσέβειαν;

Τὸ σεπτὸν μηνημόσυνόν σου Προφῆτα, τοὺς ἐκτελοῦντας εὐλαβῶς, ταῖς σαῖς ἴκεσίαις, οινδύνων ἀπολύτρωσαι, καὶ δεινῶν πειριζάσεων.

Θεοτοκίον.

Ο Θεὸς ὁ Ἀγιος ἐπεφάνη, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὸν ιαιρὸν, ἐν σοῦ Θεοτόκε, γενόμενος ἀνθρωπος, ἵνα σώσῃ τὸν ἀνθρωπον.

Ωδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε.

Νεύσει πρὸς Θεὸν ψυχούμενος, καὶ φωτοδοσίαις, ταῖς παρὰ αὐτοῦ φωτιζόμενος, τῶν μελλόντων προεθεώρεις, Θεοφάντορ τὴν πράτυπωσιν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἔξησινσας, πᾶσαν δὲ ιακίαν, ἐκ διανοίας ἐμίσησας, καὶ δικαίως τοὺς ἀδικοῦντας, ἐθδελύξω Παμμακάριστε.

Πήσεις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, σὺ ὡς ιαθαρὸς ἐπιστεύθης τρανότατα, προθεσπίζω τῶν ἐσομένων, τὰς ἐνβάσεις Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ορός ἀρεταῖς ιατάσιον, ἐξ οὗ ὁ Δεσπότης, διλοπρεπῶς ἐπεδήμησε, τῆς διλείας ἐλευθερῶσαι, τὰς ἀνθρώπους ὥφης Πάναγνε.

Ο Είρμος.

Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶν τες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ ιαρδία μου.

Κάθισμα, "Ἄχος δ'. Ο ψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Επὶ τῆς θείας φυλακῆς ἐστης Μάιαρ, καὶ ιατενόησας Θεοῦ παρουσίαν, προφῆτοις ἐν ὅμμασι θεόπνευσε· ὅθεν καὶ ἐβόησας Αββακόμ μετὰ φόβου· Κύριε ἀκήκοα, τὴν φριτὴν ἔλευσίν σὺ, καὶ ἀνυμνῶ σε σάρια χοϊνή ἐκ τῆς Παρθένου φορέσαι θελήσαντα.

Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, καὶ ταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πταιόντων

ὑπεραγία Δέσποινα περίσωζε ἡμᾶς, πάστης περισάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τὰς ἀδιστάκτω πίστει σε αἱ, προσικαλουμένους, Παρθένε πανύμητε.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

E'ν τῷ Σταυρῷ σε καθορῶσα Χριστέ μου, ἡ ἀπειράνδρως σὲ τεινοῦσα ἐβόα, σπαρασσομένη ὄψιν τε καὶ σπλάγχνα μητρικῶς· Οἵμοι ὡς παμφίλτατε! πῶς ἐνέγκω τὸ πάθος; φλέγονται τὰ σπλάγχνα μου, καὶ δεινῆς μοι ρομφαίας, τραῦμα πικρὸν διεδραμε σαφῶς· ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον Κύριε.

Ωδὴ δ'. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετήσου.

Fωτειδῆς δὲ ἀρετῆς ὥφθης Θεόπνευστε, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον ἐμήνυσας, ὡς νῦν ἐν πίστει ιράζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

H' τοῦ παντὸς φωτιστικὴ χάρις τῷ Πνεύματος, δαψιλῶς ἐνοικήσασά σοι Πάνσοφε, Προφήτην ἀπετέλεσε, πᾶσι τὸν Σωτῆρα μνύοντα.

Tὴν ἀκοὴν ἐνηχθεὶς τοῦ Παντοκράτορος, εὐλαβῶς ἐφοβήθης Θαυμάσιε· κατανοήσας ἔργα δὲ τούτου, ἐν ἐκστάσει γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

HΚιβωτὸς τῷ μαρτυρίᾳ σε· Πανάμωμε, διαγράφει, τὸν ἄρτον τῆς ὅντως ζωῆς, τὴν δεξαμένην "Αχραντε, Λόγον τῷ Πατρὶ συναΐδιον.

Ωδὴ ἑ'. Οἱ ἀνατεῖλας τὸ φῶς.

Nῦν ἐπαρθέντα ὄρα, ἡ σεπτὴν Ἔκκλησία, τὸν "Ηλιον ἐν ξύλῳ, ὡς προεθέσπισας, 'Αββακούμ ἰερώτατε.

A' ναπτερώσας τὸν νέν, ἐπὶ τῆς φυλακῆς σε, Πανόλβιε παρέστης, καὶ ἀπεσιόπευσας, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν.

Mεγαλοφώνως σοφὲ, ἐπὶ Θεῷ Σωτῆρι, χαρήσομαι ἐβόας καὶ εὐφρανθήσομαι, 'Αββακούμ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Bεβαρυμένος σειρᾶς, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, ἐπὶ σὲ καταφεύγω, σῶσόν με Δέσποινα, τῶν πιστῶν τὸ ικαταίωμα.

Ωδὴ σ'. Εβόησε, προτυπῶν.

A' πὸ Θαιμάν, ὁ Θεὸς σαριωθεὶς ἐπεδήμησεν, ὡς προέφης, παράκυτῃ τηλαυγῶς φωτιζόμενος, 'Αββακούμ τρισμάκαρ, καὶ τὸν κόσμον φωτὶ κατελάμπρυνεν.

Kαταύγασον, ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνήσων σε, ταῖς πρεσβείαις, 'Αββακούμ τοῦ σεπτοῦ καὶ θεόφρονος, ὁ ἐμπνεύσει θείᾳ, καταλάμψας αὐτοῦ τὴν διάνοιαν.

O' φθόγγος σου, καὶ ρήματων τῶν θείων ἡ δύναμις, Θεηγόρε, διελήλυθε πάντα τὰ πέρατα, τὴν τοῦ Λόγου θείαν, παρθείαν ἡμῖν προθεσπίζοντα.

Θεοτοκίον.

Tπάρχοντα, τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, καὶ ἀνάρχως, τῷ Τεκόντι σαφῶς συνυούμενον, ἐπ' ἐσχάτων σάρια, γεγονότα Παρθένε γεγένηνης.

Ο Εἰρήμος.

» **E**'βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήπει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάιον, Ἡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

O'ς ἵππους ἐώρακας, τοὺς ἱεροὺς Μαθητὰς, θαλάσσας ταράσσοντας, τῆς ἀγνωσίας σαφῶς, καὶ πλάνην βυθίζοντας, δόγμασιν εύσεβείας, 'Αββακούμ θεηγόρε· ὅθεν σε ὡς Προφήτην, αληθῆ εὐφημοῦμεν, αἰτούμενοι τοῦ προσθεύειν ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Tῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῷ Ἀγίᾳ Προφήτου 'Αββακούμ.

Στίχοι.

Τάττει Θεός σοι τοὺς πόδας τεθνηκότι, Εἰς συντέλειαν 'Αββακούμ, καθὼς ἐφης.

Dευτερή 'Αββακόμ ἀνεβήσατο εἰς Θεῷ ἀξυνότος ἦν ἐκ φυλῆς Συμεὼν, υἱὸς Σαφάτ. Εἰδε δὲ, πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας, περὶ τῆς ἀλώσεως τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς Ιερουσαλήμ, καὶ ἐπένθησε σφόδρα· καὶ ὅτε ἦλθε Ναζουχοδονόσορ εἰς Ιερουσαλήμ, ἔφυγεν εἰς τὴν ἐν Ἀραβίᾳ Οστρακίνην, καὶ ἦν παροικῶν εἰς γῆν Ισμαήλ. Ός δὲ ὑπέστρεψαν εἰς Βαβυλῶνα οἱ Χαλδαῖοι, καὶ οἱ ἐν τῇ Ιουδαίᾳ καταλειφθέντες Ισραηλῖται ἔφυγον εἰς Αἴγυπτον, μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Γοδολίου (Δ'. Βασ. κέ. 26), τότε καὶ οὕτος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐλειτούργει τοῖς θερισταῖς τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ. Ός δὲ ἔλαβε τὸ ἐδεσμα, εἰπε τὸ ιδίοις· Πορεύομαι εἰς γῆν μακράν, καὶ ταχέως ἐπανελεύσομαι· ἐάν δὲ βραδύνω, ἀπενέγκατε τὸ ἀριστον τοῖς θερισταῖς. "Ος τις ἀρπαγεῖς ἐν ροπῇ εἰς Βαβυλῶνα, τὴν τροφὴν τῷ Προφήτῃ Δανιήλ κεκόμικεν, ὅντε ἐν τῷ λάκκῳ· εἶτα ἐπέστη τοῖς θερισταῖς ἐσθίουσι, καὶ οὐδεὶς εἰπε τὸ γενόμενον· συνῆκε δὲ, στὶ τάχιον ἐπιστρέψει ὁ λαὸς ἀπὸ Βαβυλῶνος· καὶ πρὸ δύω ἐτῶν τῆς ὑποστροφῆς ἀπαθήσοται, καὶ ἐτάφη ἐν ἀγρῷ ιδίῳ.

Οὗτος τέρας ἐδωκεν ἐν τῇ Ιουδαίᾳ, ὅτι ὄφονται ἐν τῷ ναῷ φῶς, καὶ ὅτι ὄφονται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ περὶ τῆς συντέλειας τοῦ Ναοῦ προείπεν, ὅτι ὑπὸ ἔθνους δυτικοῦ γενήσεται· τὸ, τε ἀπλωμα, φησι, τοῦ Δαβεὶρ εἰς μικρὰ ρύγματα ράγησται· καὶ ταὶ ἐπίκρανα τῶν δύω στύλων ἀφαιρεθήσονται, καὶ οὐδεὶς γυώσεται ποῦ εἰεν. Ταῦτα δὲ ὑπὸ Ἀγγέλου ἀπενεγκθήσονται ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὃπου ἐν ἀρχῇ ἐπάγη ἡ Σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς γυώσησται ἐπὶ τέλει Κύριος, καὶ φωτίσει τοὺς διωκομένους ὑπὸ τοῦ ὄφεως ἐξ ἀρχῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, καὶ ἐρημιτῶν, Ἰωάννου, Ἡρακλαίμονος. Αὐδρέου, καὶ Θεοφίλου.

Στίχ. Ἀνδρῶν τετρακτύς εἰς ἀλυπον χωρίον,
Ἐκ θλίψεως γέμοντος ἥλθε χωρίον.

Οὗτοι ὥρμηντο ἐκ πόλεως λεγομένης Ὄξυρίχου, Χριστιανῶν γονέων ὑπάρχοντες τέκνα. Σχολασαντες δὲ συχνὸν χρόνον ἐν τῇ τῶν Ἡραφῶν ἀναγνώσει, καὶ κατανυγέντες, ἐπὶ τὴν ἐνδοτέραν ἔρημον γίνονται· ἐν ᾧ, ἀνδρα περιτυχόντες "Ἄγιον, καὶ εἰς γῆρας ἐληλακότα, ἔμειναν παρά αὐτῷ χρόνον ἔνα. Κάκείνου δὲ τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἔμειναν οὗτοι ἐν τῷ τόπῳ χρόνους ἐξήκοντα, σκληραγγίᾳ καὶ υποτείᾳ ἐαυτοὺς ἐκδεδωκότες. "Ὕν δὲ ἦ Βρῶσις αὐτῶν ὄπωρα, καὶ τὸ ποτὸν ὅδωρ, ὃν δις τῆς ἐβδομάδος μετελάμβανον. Πάσας δὲ τὰς ἡμέρας αὐτῆς χωρίζομενοι, καὶ διαφόροις ὅρεσι καὶ σπηλαιοῖς περινοστοῦντες, καὶ κατὰ μόνας Θεῷ συγγινόμενοι, Σαββάτῳ καὶ Κυριακῇ εἰς ἔν συνήρχοντο· καὶ τὴν προσήκουσαν εὐχαριστίαν τελοῦντες, ὑπὸ Σείου Ἀγγέλου ἐν μεθέξει τῶν ἀγιασμάτων ἐγίνοντο. Ταῦτα διηγήσατο ἡμῖν ὁ μέγας ἔρημίτης Παφνούτιος, δὲ καὶ αὐτόπτης αὐτῶν γενόμενος, καὶ συγγραφεὺς τοῦ βίου αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Μυρόπης.

Στίχ. Οντως μύρον πέφηνε Χριστῷ Μυρόπη,
Σῶμα προδοῦσα διὰ τοῦτον βασάνοις.

Η ἀγία αὐτῆς Μυρόπη ἐγεννήθη ἐν τῇ Ἐφεσίων πόλει. Τοῦ δὲ πατρὸς αὐτῆς τελευτάσαντος, ἀνήκη παρὰ τῆς μητρός. Καὶ ἀναγεννηθεῖσα διὰ τοῦ ἀγίου Βαπτίσματος, ἦν σχολάζουσα ἢ παῖς εἰς τὸ μνῆμα τῆς Ἀγίας Ερμιόνης, μιᾶς τῶν θυγατέρων τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, μύρον ἐκ τοῦ τάφου αὐτῆς ὑποδεχομένη, καὶ πᾶσιν ἀφόνως χορηγοῦσσα· ἐκεῖθεν γὰρ τοῦ ὄνόματος τούτου τετύχηκε. Τοῦ δὲ βασιλέως Δεκίου τότε κρατοῦντος, καὶ διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήσαντος, ἦν Μήτηρ τὴν παῖδα λαβοῦσα, τὴν τῆς Χίου νήσου κατέλαβε. Καὶ γονικὴν κληρονομίαν, ὡς ἐξ αὐτῆς γενομένη, ἔχουσα, πτηροχον ἀμφω ἐν τῇ οἰκίᾳ προσμένουσα, καὶ τῷ Θεῷ καθ' ἑαυτὰς προσευχόμεναι.

Πετὲ δὲ καταλαβόντος Ἀρχοντός τινος ἐν τῇ υἱόσφι τῆς Χίου, ἐκρατήθη ὡς Χριστιανὸς ὁ μακάριος Ἰσίδωρος, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ στρατιωτικοῦ τάγματος ὃν, ἀνὴρ εὐλαβῆς καὶ θαυμάσιος, ὃν καὶ ἐπειράτο ὁ Ἀρχων ἀποστῆσαι τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. Ός δ' οὐκ ἐπείθετο, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τὸν διὰ ξίφους κατεδικάσθη θάνατον. Τοῦ δὲ Ἀγίου ἀπορρίφεντος ἐν τινὶ φάραγγι εἰς βορὰν ὀρεών, καὶ φυλάκων παρακαθημένων τῷ λειψάνῳ, κατὰ τὴν τοῦ Ἀρχοντος πρόσταξιν, ἦν ὁσία Μυρόπη, Σείω ζήλω τρωθεῖσα, νυκτὸς μετὰ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς προσελθοῦσα, τὸ ἄγιον ἀνελάβετο λείψανον· καὶ ἐντίμως μυρίσασα, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ ἀπέθετο. Μαθὼν δὲ ὁ Ἀρχων τὴν τοῦ λειψάνου κλοπὴν, τοὺς φύλακας οἰδήροις καταδεσμήσας, προσέταξεν ἀνὰ πᾶσαν τὴν νήσου περιπολοῦντας ἐρευνᾶν, ἐπειπὼν, ὡς εἰμὴν εὑροιεν τὸ κλαπεν ὀνταμέσον τῆς δοθεῖσας αὐτοῖς προθεσμίας, κεφαλικῶς αὐτοὺς τιμωρηθῆναι.

Τότε ἦ Αγία, βλέπουσα καθ' ἑκάστην τοὺς στρατιῶτας ταλαιπωρία οὐ φορητὴ προσπαλαίοντας, ὑπὸ τε τῶν ἐπικειμένων αὐτοῖς σιδήρων, καὶ τῆς ἐκ τούτων κακοπαθείας, καὶ τῆς ἐπακολουθουσῆς κεφαλικῆς τιμωρίας, ἐπαθετὴν τὸν ψυχὴν, τοιαῦτα πρὸς ἑαυτὴν ὑποψιθυρίζουσα. Ἐάν οὖτοι διὰ τὴν ἐμὴν κλοπὴν παθώσιν, ἀνάγκη πάντως

σπιλωθῆναι μου τὴν ψυχὴν, καὶ οὐαὶ μοι ἐν τῷ κρίνεσθαι. Καὶ παρευθὺς λέγει τοῖς στρατιώταις· Ὡ φίλοι, ὁ ἀπωλέσατε λείψανον, ἐγὼ ἀνελαβόμην, ὑμῶν κοιμωμένων. Οἱ γοῦν στρατιώται, ταύτην συλλαβόντες, παρέστησαν τῷ Ἀρχοντὶ λέγοντες· "Αυτη ἐστὶ, κύριε, ἡ τὸν βιοθανῆ γέροντα κλέψασα. Ὁ δὲ Ἀρχων πρὸς τὴν Ἀγίαν· Ἀληθῆ εἶσι τὰ περὶ σου λεγόμενα; Καὶ ἦ Αγία, Ἀληθῆ. Ὁ Ἀρχων εἶπε· Καὶ πῶς ἐτόλμησας, ἐπικατάρατον γύναιον, τοιαῦτα καταπρᾶξαι; Ή Μάρτυς εἶπε· Καταφρονοῦσα, καὶ καταπτύσσα τῆς ταλαιπωρίας καὶ ἀθεστητος.

Ταῦτα οὐ μικρῶς ἐξέμηναν τὸν σοβαρὸν ἐκεῖνον "Ἀρχοντα· καὶ εὐθέως προσέταξεν αὐτὴν ῥοπάλοις ἀφειδῶς τύπτεσθαι· εἴθ' οὕτως ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν πλοκάμων τῆς κεφαλῆς περιάγεσθαι, καὶ τύπτεσθαι κατὰ παντὸς τοῦ σώματος. Καὶ τούτου γενομένου, ἡμιθανῆ τὴν Μάρτυρα ἐν τῇ φυλακῇ ἀπορρίψαντες, διὰ τῶν φυλάκων κατησφαλίσαντο. Περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον, εὐχομένης τῆς Αγίας, φῶς μέγα περιέλαμψεν ἀπαν τὸ σκήνημα, καὶ χρόνος Ἀγγέλων ἐπέστη, καὶ μέσον τούτων ὁ "Ἄγιος Ἰσίδωρος, αἰνούντων τὸν Τρισάγιον ὅμινον. Καὶ ὁ Ἀγιος τῆς Μάρτυρι ἀτενίσας Μυρόπη, Εἰρήνη σοι, ἔφη· Ηγγικε γάρ η δέσησί σου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἴδους νῦν ἔρχη μεθ' ἡμῶν, καὶ λήψῃ τὸν ἡτοιμασμένον σοι στέφανον. Καὶ ἄμα τῷ λόγῳ, παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ, καὶ γέγονε τὸ οἰκημα πλήρες ἀφάστου εὐωδίας, ὡς καὶ τοὺς φύλακας καταπλαγῆναι, καὶ ἐξεστηκότας σχεδὸν γενέσθαι.

Ταῦτα οὕτως ἡμῖν διηγήσατο ὁ ἐπαγγυπτῶν τότε, καὶ πάντα εἰδὼς καὶ ἀκούσας, καὶ διὰ τοῦτο προσελθών καὶ βαπτισθεὶς, καὶ τὸ τῆς μαρτυρίας στέφος ἀναδησάμενος. Τὸ δὲ τῆς Αγίας λείψανον, Χριστιανοὶ λαβόντες τὴν τοῦ Ἀρχοντος προστάξει, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Μεμυημένος Σοφὲ, τὴν ὑπέρ λόγον γνῶσιν, καὶ προφητείας τὴν πολύφωτον, λαμπάδα κραυγάζεις νῦν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Μαρμαρυγῆς τριλαμπτῆς, καὶ ἀνεκφράστου δόξης, τὴν μετουσίαν σοι δεδώρηται, Θεὸς ὃν ἐδόξασας, Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ. **Θεοτοκίον.**

Εν γενεαῖς γενεῶν, Μήτηρ Παρθένος ὥφθη, Εὐλογημένη ὑπέρ ἔννοιαν, τὸν Λόγον κυνίσασα, σεσαριωμένον Θεόν, ὑπερφυῶς Παρθένε.

Ωδὴ η. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ.

Λελαμπρυσμένος τῷ φωτὶ, τῷ τρισηλίῳ ἡ-
ξιώθης Πανόλεις, θείων καὶ ὑπερφυῶν
θεαμάτων, κραυγάζων· Υμεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερφυοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πίνων χειμάρρουν τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς αἰ-
λούς θεαρίας πληρούμενος, δόξης τε προ-
φητικῆς, καὶ προεδρίας μετέχων, χαίρων αἰνι-
μεῖς, τὸν Θεόν εἰς τοὺς αἰῶνας (*).

(*) "Ἐν τισ τῶν τετυπωμένων Μηναίων, ἡ κατ' ἀρχὴν τοῦ Τροπαρίου τούτου μετοχὴ εύρισκεται εἰς ἀόριστον χρόνον, Πιῶν, ἀκαταλλήλως πρὸς τὴν ἔννοιαν. Ἐν ἀ-

Ω τῆς ἐνθέει καὶ σεπτῆς, τῆς τῷ Προφήτου Ἀββαϊθμ ὡραιότητος! οὗτος γάρ Ἀγγελικαῖς, συγχορεύων δυνάμεσι, χαίρων ἀνυμνεῖ, τὸν Θεὸν εἰς τὰς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Mήτηρ ἐδείχθη ἀληθῶς, τῷ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀνατείλαντος μόνη γάρ ἀξιωτέρα, γεγένησαι τῶν ἀσωμάτων Νοῶν, εὐλογημένη ἄγνη Παρθένε. **Ο Εἰρμός.**

Pάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα πτίσις εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε τὸ φῶς, καὶ τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ ζωὴν αἰώνιον τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο· ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ Η'. Ο τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη.

Aστράπτει ἡ μνήμη σε Προφῆτα, λαμπρὰν ἀποπέμπει τὴν αἴγλην, τῆς σῆς θεηγορίας, καὶ τῆς σῆς μυσταγωγίας καὶ προφητείας, τοῖς σὲ τιμῶσιν, Ἀββαϊθμ μακαριώτατε.

Kηρύξας τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ τούτου προειπὼν τὴν παρουσίαν, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, προφανῶς, γεγενημένην καὶ δεδειγμένην, βλέπων εὑφραίνου, Ἀββαϊθμ μακαριώτατε.

Aγάλλονται πάντες οἱ Προφῆται, ἐπὶ τῇ σῇ χαρμοσύνῃ ἡμέρᾳ, γεγηθότες Θεόφρον, τῆς χαρᾶς σοι κοινωνοῦντες καὶ θείας δόξης· οἵσις συμπρεσθεύων, τὰς ὑμνήσας σε περίσωζε.

Θεοτοκίον.

Pανίσιν Ἀγνὴ τῶν οἰκτιρμῶν σας, ψυχῆς μου ἀπόπλυνον τὸν ρύπον, καὶ κρουνούς μοι δακρύων ἀναβλύζειν, ἀεννάως ποίησον Κόρη, τὰς τῶν παθῶν μας, ἀναβλύσεις ἀναστέλλεται.

Ο Εἰρμός.

O τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὥφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

H λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς συνήθεις, καὶ Ἀπόλυσις.

λοις δέ, κατὰ παράλειψιν αὐτῆς, ἀρχεται τὸ Τροπάριον, Τῶν χειμάρρων τῆς τρυφῆς, ὅπερ διορθοῦσι τινὲς ἐνικῶς, Τοῦ χειμάρρου τῆς τρυφῆς· διόρθωσις ὅμως, ηπις, ἐνῷ φθείρει τὴν ἀκροστιχίδα, ἀπαιτοῦσαν ἐνταῦθα τὸ στοιχεῖον Η, ποιεῖ καὶ τὸν ρύθμον χωλαίνοντα μίαν συλλαβήν· Ἀλλ' ἀποκατέστη ἐκ τῶν χειρογράφων ἡ γυνοία λέξις καὶ φράσις τοῦ Τρυπαδοῦ, Η· ινων, καταληλος καὶ εἰς τὴν ἐννοιαν καὶ εἰς τὴν ἀκροστιχίδα. Ἡρανίσσωτο δὲ ταῦτην ὁ Τρυπαδὸς ἐκ τοῦ Δαυΐτικου Ψαλμοῦ· Καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτεῖς αὐτοὺς (λέ, 8).

ΤΗ Γ. ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σοφονίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους 5· καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τίχος δ'. Ο εὖ ύψιστου κληθείς.

Tὸν σὸν Προφήτην ὡς ἔμψυχον νεφέλην, ἔδειξας Ἀθάνατε, ὅδωρ ἀλλόμενον, εἰς ζωὴν ὅντως αἰώνιον, ἔξαποστείλας, τῷτον πλασίως, καὶ χαρισάμενος, Πνεῦμα τὸ Πανάγιον καὶ Οὐρανούσιον, σοὶ τῷ Πατρὶ παντοκράτορι, καὶ τῷ Υἱῷ σου, τῷ ἐκ τῆς σῆς οὐσίας ἐκλαύψαντι· δὶ οὖ προειπε τὴν σωτήριον, παρουσίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῖς Ἐθνεσι πᾶσι, σωτηρίαν προεθέσπισεν.

O τὴν ἀκτῖνα τῆς θεαρχικωτάτης, αἴγλης εἰσδεξάμενος, νοῦ καθαρότητι, καὶ θείων λόγων προήγορος, καὶ προσημάντωρ, καὶ ὑποφήτης θεῖος γενόμενος, στόμα θεοπίνητον, ὥφθης τοῦ Πνεύματος, τὰ παρ αὐτοῦ σοὶ δεικνύμενα, διαβιβάζων, καὶ σαφηνίζων τοῖς πᾶσιν ΕἼθνεσι, δοθησομένην σωτηρίαν, καὶ βασιλείαν Χριστοῦ πανεθάσμιε· ὃν ἵνετενε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

O θεοπτία λαμπόμενος ἀξιώς, καὶ προφητικὴ θεωρία καὶ χάριτι, τετιμημένος θεόπνευστε, καὶ τῆς ἐνθέου, ἔξιωμένος μακαριότητος, τῇ πρὸ τὸν Πανάγαθον, νῦν παρρήσιχ σου, καὶ συμπαθείᾳ χρησάμενος, καθικετεύων, μὴ διαλίπης ὑπὲρ τῶν πίστεις, ανευφημούντων καὶ τιμώντων σε, ὡς θεηγόρον σεπτὸν καὶ θεόληπτον, ἐκ πινδύνων ρυσθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

I"να σου πᾶσι τὸ πλῆθος τοῦ ἑλέους, καὶ τῆς ἀγαθότητος, ἀνακαλύψῃς Ἀγνὴ, τὸ ἀδιόριστον πέλαγος, τὰς ἀμαρτίας, τῶν οἰκετῶν σου πάσας ἐξαίλειψον· ἔχεις γάρ Πανάμωμε, ὡς Μήτηρ οὖσα Θεοῦ, τὴν ἔξουσίαν τῆς ητίσεως, καὶ διεξάγεις, πάντα ὡς θέλεις τῇ δυναστείᾳ σου· καὶ γάρ η χάρις η τοῦ Πνεύματος, τοῦ Αγίου σαφῶς πατοικοῦσα ἐν σοὶ, συνεργεῖ σοὶ ἐν πᾶσιν, αεννάως Παμμακάριστε.

Η Σταυροθεοτοκίον.

Mὴ ἐποδύρῃς μας Μήτερ καθορῶσα, ἀφθόρως ὃν ἔτεκες ξύλῳ πρεμάμενον, τὸν ἐφ' ὅδσ-

των ιρεμάσαντα, τὴν γῆν αὐχέτως, καὶ πόλις πλάτος λόγῳ ταννύσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἀδριανοῦ βασιλεῖα, συντρίψω σθένει, καὶ αὐχανίσω τόπον τὴν δύναμιν, καὶ τῆς δικλείας ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ τοῦ βροτοῦ ως φιλεύσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἴδιῳ, προσαγάγω ως φιλάνθρωπος.

Ἐἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁιτωήχου.
Ἄπολυτίκιον, Ἡχος β.

Τοῦ Προφήτου σε Σοφονίου τὴν μνήμην, Κύριε ἔορταζοντες, δὶ αὐτοῦ σε δυσωπῶμεν. Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁιτωήχου, καὶ τὸ Προφήτε, ὃς ἡ Ἀιροστιχίς: Σοφονίων με κύδος ἀγλαΐζετω. Θεοφάνους.

Ωδὴ α. Ἡχος πλ. β. Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας. **Σ**ὲ δυσωπῶμεν Προφῆτα τῷ τοῦ Θεοῦ, παρεστῶτα βῆματι, ἵκετεύειν ἐκτεγῶς, φωτισμὸν δωρήσασθαι ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει τὴν σεπτὴν ὑμνοῦσι μνήμην σου.

Οργανον θεῖον ἐδείχθη χωρητικὸν, τῶν τοῦ θεού Πνεύματος, φωτισμῶν καὶ δωρεῶν, Σοφονίᾳ πάνσοφε· διὸ, γεγηθότες οἱ πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φαεινοτάταις ἀκτῖσι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ ἐκλάμψας Ἡλιος, ἐξ Ἀγίας σου γαστρὸς, καταυγαζεὶ Δέσποινα· δὶ ὡν, φωτισθέντες, σὲ Θεοῦ Μητέρα σέβομεν.

Ωδὴ γ. Οὐκ ἔστιν ἄγιος ως σὺ.

Οπάντα βλέπων ως Θεὸς, τῶν μελλόντων τὴν γνῶσιν, καὶ τῶν γενησομένων, τὴν εἰδοσίν σοι σαφῆ, προφαίνει θεοπρεπῶς, καὶ δεικνύει, Μάναρ ἀξιάγαστε.

Νευρώσας μάναρ σε τὸν νοῦν, εὐσεβεῖ πάροτσια, τῷ Πνεύματι τῷ θείῳ, ὑπέκλινας σεαυτὸν, καὶ γέγονας δεικνίδος, τῶν ἐκεῖθεν, θείων ἐπιλαίμψεων.

Θεοτοκίον.

Iδού σε πᾶσαι γενεαῖ, μακαρίζουσι πίστει, τὴν τὸν ἄχραντον Λόγον, ἐν σώματι χρονιῶς, τεκοῦσαν ὑπερφυῶς, καὶ Παρθένον, πάλιν διαμείνασταν.

Ο Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἄγιος ως σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σε Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Καθίσμα, Ηχος δ'. Θείας πίστεως. **Α**είαν ἔλλαμψιν ἐκ τῆς Κυρίου, εἰσδεξάμενος τρανῶς ιπρύττεις, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης ἐλεύσεσθαι, ἐκ τῆς Σιων ἀνατέλλοντα λύτρωσιν, καὶ καταυγαζοντα κόσμου τοῖς πέρασι, φῶς ἀείζων· αὐτὸν ἐκτενῶς ἴκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. **Θεοτοκίον.**

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Θεοκυτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράραστα· τὸν ὑπέρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, φέρυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σε ένθεοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η αμίαντος Ἄμνας τῷ Λόγῳ, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη ιρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίγως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι Τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ωδὴ δ. Χριστός μου δύναμις.

Οπάντων Κύριος, ἡμῖν ἐπέφανε, κατὰ τὴν προφητείαν Μάναρ τὴν σὴν, πάντας προσιαλούμενος, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, καὶ δουλείας ἡλευθέρωσεν.

Τὸ πό τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος, προηγόρευσας λέγων ὑπὸ ζυγὸν, ἐνα προσκυνοῦντας τελεῖν, τοὺς ἐλομένους τὴν πίστιν, καὶ Κυρίῳ τοὺς λατρεύοντας. **Θεοτοκίον.**

Μαρία Πάναγνε, παθῶν τὴν σύγχυσιν, τῆς ἐμῆς διανοίας, καὶ πειρασμῶν, ζαίλην διασκεδασον, τῆς ἀπαθείας τὴν πηγὴν, ως τεινοῦσα Μητροπάρθενε.

Ωδὴ ε. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Εξ ἀδικίας πρὸς ἀρετὴν, ἐκ τῆς τῶν πανῶν αἰχμαλωσίας με Μάναρ ἐπίστρεψον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, Προφῆτα ἐνδοξε, καὶ πρὸς φῶς εὐσεβείας, ἔργα κατεύθυνον.

Καταλαμπρύναστον τὸν ψυχὴν, ταῖς τῶν ἀρετῶν μαρμαρυγαῖς, ἐπιτηδείαν ἀνέδεξας, πρὸς τὰς λαμπτηδόνας, τῷ θείῳ Πνεύματος ἐξ ὡν καὶ προφητίας, χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Τοι φωνοῦσι προφητικαὶ, φήσεις Παναγία Παρθένε, διὰ συμβόλων τὸν τόκον σου ὡν νῦν τὰς ἐνθάσεις ἡμεῖς θεώμενοι, κυρίως Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλομεν.

Ωδὴ σ. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Δεχόμενος Ἐνδοξε, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγὰς, διαφανεῖς ως ἐσοπτρον, προφητείας

ἐνθέου μαρμαρυγάς, τῷ κόσμῳ ἐξήστραψας,
ώς παρόντα θεσπίζων τὰ ἐσόμενα.

Ο σὸς ἐπεδήμησε, Βασιλεὺς, χαῖρε Σιών,
καὶ κατατέρπου βλέπουσα, καὶ τὸν κό-
σμον ἐφώτισεν ἀστραπαῖς, ἴδιας Θεότητος, καὶ
δαιμόνων τὴν πλάνην ἐθριάμβευσε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς τῇ παχύτητι, ἔνωθεὶς ὁ ἐκ Πατρὸς,
μονογενῆς ἐν μήτρᾳ σὺ, εἰς ἐκ δύω προῆλθε
δίχα φθορᾶς, τηρήσας ἀλώβητον, τὴν σεμνὴν
παρθενίαν σὺ Πανύμνητε. **Ο Εἰρός.**

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην οὐθο-
ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ ιλυδωνι, τῷ εὐ-
δίω λιμένι σὺ προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀνάγα-
γε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τῷ αὐτῷ μηνὸς, Μνήμη τῷ Ἅγιᾳ Προφή-
του Σοφονίου.

Στίχοι.

Ο πρὶν βοήσας τῇ Σιών, Χαῖρε σφόδρα,
Χαῖρε, παραστὰς τῷ Θεῷ, Σοφονίας.

Φαιδίμος ἐν τριτάτῃ Σοφονίας ἥτορ ἀφῆκεν.

Οὗτος ἐρμηνεύεται Σκοπιὰ Κυρίου, ἡ Συνιεὶς
κρυπτᾶ, υἱὸς ὦν Χουσί, ἐκ φυλῆς Συμεὼν τοῦ
Πατριάρχου, υἱοῦ Ἰακώβ, ἐξ ἀγροῦ Σαβαραΐα. ὃς καὶ
ἔδεξετο Προφητείας χάρισμα, καὶ προεφήτευσε περὶ τῆς
ἀλώσεως καὶ ἐρημώσεως Ἱερουσαλήμ, καὶ περὶ τῆς κα-
ταστροφῆς τῶν Ιουδαίων· καὶ ὡς γενήσεται περιουσίος
λαὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἐξ Ἐθνῶν, καὶ ἔσται αἰσχύνη μὲν τῶν
ἀσεβῶν, δόξα δὲ τῶν δικαίων· καὶ γενήσεται Κριτῆς καὶ
Βασιλεὺς πάσης Χριστὸς ὁ Κύριος, καὶ ἀνταπο-
δώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. "Ος, μετὰ τὸ εἰπεῖν
ταῦτα πάντα, τελευτήσας εὐ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ἐτάφη εὐ τῷ
ἴδιῳ ἀγρῷ, ἐκδεχόμενος τὴν τελευταίαν μεγάλην Ἀνά-
στασιν. "Ην δὲ ὅμοιος κατὰ τὸν χαρακτῆρα τοῦ σώματος
Ἰωάννη τῷ Θεολόγῳ, μικρὸν τὸ γένειον ἔχων στρογ-
γυλώτερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυ-
ρος Θεοδώρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Εν Πατριάρχαις καὶ Θεόδωρος μέγας,
Καὶ τοῖς ἀθληταῖς τοῖς διὰ ξίφους μέγας.

Οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ Αἰγύπτῳ ἄνθρωποι, καὶ μά-
λιστα Ἐλληνες καὶ ἀπιστοι, πικροὶ καὶ δύσκολοι
καὶ ὡροὶ ἐγένοντο εἰς τοὺς Ἅγιους, καὶ διὰ τοῦτο πολ-
λοὺς Μάρτυρας ἀπειργάσαντο, ἐξ ὧν ἐγένετο καὶ ὁ Ἅγιος
Θεόδωρος. Μαθόντες γάρ ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων λαὸς, ὅτι
ὅμοιοι γε τὸν Χριστὸν, καὶ λατρεύει αὐτῷ, διδάσκει δὲ
καὶ τοὺς Ἐλληνας εἰς αὐτὸν πιστεύειν, μετὰ πικρίας συ-
νέδρυμον ἐπ' αὐτὸν· καὶ κρατήσαντες, πρῶτα μὲν ἐτιμω-
ρήσαντο ἰσχυρῶς· ἐπειτα, πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκαν-
θῶν, ἐστεφάνωσαν αὐτὸν, καὶ ἐτυπτόν εἰς τοὺς αὐτοῦ
ὄφθαλμους, καὶ ἐγέλατο, καὶ ἐνεπαιζέτο. Είτα ἐρρίφη ἐν
τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑγιὴς ἐξ αὐτῆς ἐξελθὼν, τῇ προστάξει
τοῦ Ἀρχοντος, ἐτρήθη τὴν κεφαλήν.

Decembre.

2

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Θεοδούλου, τοῦ ἀπὸ Επάρχων.

Στίχ. Ἐπαρχίαν γῆς οὐρανῶν ἐπαρχίας,
·Ο Θεόδουλος ἀντέδωκεν ἐμφρόνως.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου,
Πατρίκιος καὶ Ἐπαρχος Πραιτωρίων· ὃς ἀνεπιλή-
πτως ζῶν, καὶ γυναικὶ συνεζευγμένος, καὶ ὄρων τὰς ἀρ-
παγὰς καὶ πλεονεξίας τῶν καταδυναστεύοντων, ἀπεβάλετο
τὴν ἀρχήν. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν γυνὴν αὐτοῦ μετέστη τοῦ βίου,
τὴν ὑπαρξίην αἵτου, πολλὴν οὖσαν, ὡσεὶ χρυσίον λιτρῶν
πεντακοσίων πεντήκοντα, τοῖς πτωχοῖς διανείμας, τὴν Ε"δεσσαν καταλαμβάνει· καὶ ἐπίτινος κίονος ἀναβαῖς,
τριάκοντα χρόνους ἐν αὐτῷ διήρκεσε, τὸν μονήρην βίον
ὑπελθών· οὗτον καὶ θείων χαρισμάτων καταξιοῦται. Οὐκ
ἔτι γάρ μετελάμβανε τροφῆς παχυτέρας, ἀλλ ἦ μόνον κατὰ
Κυριακήν, τοῦ τιμίου Σώματος καὶ αἷματος τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Ἄγιας ἀναφορᾶς, (δηλ.
τοῦ Ἀντιδώρου).

Μετὰ ταῦτα ἐνωχλήθη ὑπὸ λογισμῶν, καὶ παρεκάλει
μαθεῖν, Τίνι τῶν τῷ Θεῷ εὐαρεστησάντων παρεξισθη-
καὶ ἦκουσεν, "Οτι Κορυνθίω τῷ ἐκ μίμων Ισον εἶναι ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, τῷ τὴν Δαμασκὸν οἰκοῦντι, καὶ
λεγομένῳ Πανδούρῳ. Εἰς ψυχὴν σύγχυσιν τοῦτο
τὸν Ὁσιον μικροῦ δεῖν κατηνάγκασεν· ἔργον πάντως τοῦ
ἐχθροῦ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, τὸ οὕτως αὐτὸν συγχυθῆ-
ναι. Καὶ δὴ τὴν Δαμασκὸν καταλαβὼν, καὶ εὑρὼν τὸν
Κορυνθίουν, ἐπεσεν εἰς τὸν πόδας αὐτοῦ, τὸν τρόπου μα-
θεῖν ζητῶν τῆς αὐτοῦ πολιτείας. Ὁ δὲ, ἀμαρτωλὸν αὐ-
τὸν εἶναι ἔλεγε, μηδὲν ἀγαθὸν ἔχοντα. Ὡς δὲ ἐνέκειτο ὁ
γέρων δακρύων καὶ δεόμενος, ἀναγκασθεὶς εἰπεν· Ἐγὼ,
φησί, Πάτερ, ἐκ νεαρᾶς τήλικίας, μίμοις καὶ ἀγύρταις
συναναστραφεὶς, πολὺν χρόνον ἐκεῖθεν ἐποριζόμην τὰς πρὸς
τὸ ζῆν ἀφορμάς. Ὁφε δέποτε καὶ μόλις εἰς ἔννοιαν ἐλ-
θὼν τῶν πολλῶν μου κακῶν, καὶ τῆς μελλουσῆς κρίσεως
τὴν ἀνταπόδοσιν ἐπὶ νοῦν λαβὼν, πάντων τῶν κακῶν
ἀπεσχόμην, τοῦ καθαροῦ βίου καὶ τῆς ἐλεημοσύνης κατὰ
τὸ δυνατὸν ἐπιμελούμενος.

Ὦς δὲ ἐνέκειτο καὶ πάλιν ὁ γέρων παρακαλῶν, καὶ
ἐνορκῶν αὐτὸν εἰπεῖν καὶ τὰ ἐξῆς, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος· Πρὸ
ὅλιγου καιροῦ, Πάτερ Ἀγιε, γυνή τις περιφανῆς, καὶ πλού-
τῳ καὶ δόξῃ καὶ σωφροσύνῃ περιλαμπομένη, ἀνδρὶ τινὶ
ὑπὸ τῶν οἰκείων εἰς γάμον ἐξεδόθη. Ὁς, ἀκολάστου καὶ
δαπανηρᾶς τυχῶν προαιρέσεως, οὐ μόνον τῆς γυναικὸς τὴν
περιουσίαν κατηνάλωσε, καὶ τὴν ἴδιαν, ἀλλὰ καὶ ἔτερα
προσδανεισάρμενος, κατέφαγε· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῇ εἰρ-
ηκτῇ ἐνεκλείσθη παρὰ τῶν δανειστῶν ἐπὶ πολὺν χρόνον,
ἀπαραμύθιτον τὴν γυναικὶ τὴν Θείψιν ἐπενεγκών· ἦτις,
βλέπουσα τὸν ἐλεεινὸν ἐκεῖνον λιμαγγονούμενον ἐν τῇ φυ-
λακῇ, καὶ αὐτὴν τὴν ψυχὴν ἀπελέγετο· σημως ἦρξατο
προσαιτεῖν, ὡς ἐπὶ τρυτάνης σαλεύουσα τὴν ψυχὴν, καὶ
φοβουμένη τὸν τῆς πορνείας ὅλισθον, διὰ τὸ εἶναι ταῦ-
την εὐπρόσωπον. Ταύτη περιτυχὼν ἐγὼ, καὶ τὴν αἰτίαν
μαθὼν, ἥλγησα τὴν ψυχήν· καὶ δακρύσας, εἶπον αὐτῇ·
Πόσον σου τὸ χρέος, γυναι; · Ή δὲ, Τετρακόσια νομί-
σματα, Κύριε μου. Ἐγὼ δὲ, ἀκριβολογήσας ἐμαυτὸν, εὐ-
ρέθην ἔχων νομίσματα διακόσια τριάκοντα· καὶ μὴ ὀρ-
κοῦντα πρὸς τὸ ποσόν, διαπολίσας κινητά τινα εἰδόντα καὶ
κόσμια, ἔτι δὲ καὶ τῶν ἐνδυμάτων τὰ καλλιστα, καὶ τὸ
ποσόν συναγαγὼν τῶν τετρακοσίων νομίσματων, δέδωκα
εἰς τὰς χεῖρας τῆς γυναικὸς, τοῦτο ἐπειπών· Λάβε ταῦ-
τα, γυναι, καὶ ἀπελθε ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὸν ἄνδρα σου τῆς
φυλακῆς ἐλευθέρωσον, δυσωποῦσα ἐξ ὅλης καρδίας του
φιλάνθρωπου Θεού ἐλεῆσαι με ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Θεόδουλος, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, αὐθις τῷ κίνοι ἐπιβὰς, καὶ μικρὸν ἐπιβιώσας χρόνον, μετὰ χρονιᾶς ἐλπίδος πρὸς Κύριον ἐξεδημησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῇ Ὀσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννῃ, Ἐπισκόπῳ Κολωνίας, τῇ Ἡσυχαστῇ.

Στίχ. Οὐχ ἡσυχάζω· καὶ θανόντα γάρ στέφω

Τὸν ἡσυχαστὴν Ἰωάννην τοῖς λόγοις.

Τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Μαρκιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως, οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν γεννηταῖς ἐν πόλει Νικοπολεῖτῶν τῆς Ἀρμενίας. Τὰ ἱερὰ δὲ γράμματα παιδευθεῖς, τῶν γεννητόρων αὐτοῦ ἀποβιωκότων, καὶ διασκορπίσας τὰ προσοντα αὐτῷ τοῖς πενησιν, ὥκοδόμησε ναὸν τῇ Τπεραγίᾳ Θεοτόκῳ, καὶ τὸν μονάζων ἐν αὐτῷ, μετὰ καὶ ἑτέρων μοναχῶν δέκα. Περιβόητος οὖν τὴν ἀρετὴν γεγονὼς, Ἐπίσκοπος Κολωνίας κειροτονεῖται. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ἐνύεα εἰς σύστασιν τῶν τῆς Ἐκκλησίας πραγμάτων ἀσχοληθεῖς, καὶ πάντα κατὰ σκοπὸν αὐτῷ ἐκτελεσσας καλῶς, τὰ πρὸς Τεροσόλυμα μακρὰ πελάγη διαπερᾶ· καὶ καταλαβῶν, καὶ προσενέξαμενος, ἀφίκετο εἰς τὴν τοῦ Ἀγίου Σάββα Λαύραν. Οἱ δὲ τοῦτον δεξαμενος, μὴ γνοὺς, ὡς τῷ Θεῷ ἔδοξεν, ὅποῖς ὁ προσελθὼν, διὰ τοῦ ἔνυδοχεῖου, εἶτα καὶ τοῦ μαγειρείου, ἔγκειται τὸ ἀπὸ τούτου δοκίμιον. Ός δὲ καὶ ἐν ἀμφοτέροις καλῶς παρ᾽ ἐλπίδα εἶδε τοῦτον διαπρέψαντα, τὸν γένεσιν ἀναχωρητικῷ κελλίῳ τὰς πέντε τῆς ἔβδομάδος ἡμέρας ἐκέλευσε, μήτινος βρώσεως ἢ πόσεως μεταλαμβάνοντα. Σάββατῳ δὲ καὶ Κυριακῇ ἐν ταῖς συνάξεσιν ἀφικνεῖσθαι, καὶ φάλλειν καὶ ἐσθίειν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Τοῦτον ἴδων ὁ μακάριος Σάββας κατὰ Θεὸν προκόπτοντα, προσέφερε τῷ ἀγιωτάτῳ Ἡλίᾳ, Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων, ἵερατικῷ τιμῆσαι χαρίσματι. Οἱ δὲ Ὀσίος Ἰωάννης· "Ἄνες, ὡς Δέσποτο, μικρὸν πρότερον ἐν γυώσει δεόντως τῶν ἐπιτασμένων μοι γενέσθαι με, καὶ τόπε τὸ δοκοῦν διαπράξασθαι. Ός οὖν κατ᾽ ἴδιαν γεγόνασιν, ἔρριψεν ἐαυτὸν ὁ Οσίος εἰς τοὺς πόδας τοῦ Θεοπεστοῦ Ἡλίᾳ, ὅρκίζων μὴ ἐκφράσαι τὸ δρᾶμα τινί. Οἱ δὲ Κολωνίας ἐπίσκοποις, ήκουσε, γέγονα, ἐξεπλάγη· καὶ πρὸς τὸν μακάριον Σάββαν φησί· Μὴ ὀχλήσῃς αὐτὸν ἐνεκεν τούτου πρεσβύτερος γάρ ὁ Ἰωάννης οὐ γίνεται.

Οὗτος ποτὲ, ἐν ὁδῷ πορευόμενος, καὶ κοπιάσας, ἐλειποῦμης μὲν, προσενέξαμενος δὲ, καὶ ἀρπαγεῖς αἴθερίος, ἐν τῷ κελλίῳ εὑρέθη, ἀπέχοντι μίλια πεντε. Πέρσαι ποτὲ, τὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῶν Μοναχῶν κελλία καταστρέψαντες, ἀρίκοντο καὶ ἐπὶ τὸ κελλίον τοῦ Οσίου, τὸ αὐτὸ ποιῆσαι· λέων δὲ φανεῖς παρ᾽ ἐλπίδα, καὶ τοὺς βαρβάρους διώξας, τὸν κέλλαν ἀβλαβῆ διετήρησεν. Ανήρ τις ὄρθοδοξος, πρὸς αὐτὸν ἐλθὼν, ἔλαβε μεθ᾽ ἐαυτοῦ καὶ ἐπερούειν, τὴν εὐλογίαν ζητῶν ἀμφοτέροις δοθῆναι. Οἱ δὲ, Σοὶ μὲν, ὡς εὐσέβει καὶ πιστῷ, τὴν εὐλογίαν δίδωμι· τούτῳ δὲ οὐδαμῶς, εἰμὶ ἐκ τῆς Σεβήρου ἐπιστρέψη αἰρέσων. Τούτων ἀκούσας ὁ πιστὸς ἐκεῖνος ἀνήρ, ἐξεπλάγη ἐπὶ τῷ τοῦ Οσίου διορατικῷ· ὁ δέγε ἐπερούειν, εἴσεστηκὼς, καὶ ὥσπερ ἐξ ἄλλου γενόμενος, ὀψεποτε εἰς ἐαυτὸν ἐλθὼν, καὶ τῶν ποδῶν τοῦ Οσίου ἀψάμενος, πήντε δὲ λειμανοῦ μαθεῖν τί πρακτέον. Οἱ δὲ, τοῦτον ἀναστήσας, καὶ τὰ δέοντα κατηγήσας, πᾶσαν αἵρεσιν ἀναθεματίσαι παρεκένασε, καὶ τὴν τοῦ Σεβήρου, ἡ κατείχετο· κακεῖθεν τε τῇ καθολικῇ προσελθεῖν Ἐκκλησίᾳ, καὶ παρρήσια ἀπαρνήσασθαι, καὶ ἀναθεματίσαι τὴν τοῦ Σεβήρου, ὡς ἔφημεν, πρὸς ταῖς λοιπαῖς αἵρεσεσι. Τούτῳ δὲ γενομένῳ, καὶ ἀμφοτέρους αὐθις εὐλογήσας, καὶ ἐπενέξαμενος, καὶ τῷ Ἀγίῳ φιλήματι ἀσπασάμενος, ἀπέστειλεν οἰκαδε χαίροντας.

Τούτου τοῦ μακαρίου μία τῶν συγγενίδων γυναικῶν, ἀναμαθοῦσα τὰ περὶ αὐτοῦ, μετασχηματίσαι ἐστήν ἐβολεύσατο, καὶ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ λαθεῖν, καὶ θεάσασθαι αὐτόν. Οἱ δὲ μακάριος, τῷ διορατικῷ χαρίσματι τὸ μελετώμενον γνοὺς, δεδήλωκεν αὐτῇ λέξας οὐτωσίν· Εἰ οὐκ ἀφίξη ἐνταῦθα, ὀφθήσομαι σοι, καὶ μαθήσῃ τὰ ἐν Θεῷ δηλωθέντα μοι. Καὶ μετ' οὐ πολὺ κατ' ὄντας αὐτῇ ἐπιστάς, οὐτέπειτα τὰ δέοντα, περὶ ὃν ἦδη κακείνη μαθεῖν ἐγλίχετο. Πυθομένη δὲ αὐτῇ καὶ περὶ ἑτέρων, καὶ πάντα καλῶς ἀναδιδαχθεῖσα, αὕτη μὲν τὴν εὐχαριστίαν ἐπὶ τούτοις ἐδίδου· ὁ δὲ μακάριος ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς γυναικὸς γέγονεν.

Οὗτος ποτὲ, ἀνίκμῳ πέτρᾳ προσπελάσας ἰσχάδια, λέγεται τοῖς ἀδελφοῖς· Ἐὰν ταύτη βλαστὸς γένηται, γυνῶς, δτεὶς ὁ Θεὸς δωρεῖται μοι τόπου ἐκεῖ ἀναπαύσεως. Ή δὲ βλαστήσασα, καὶ καρπὸν ἔφερε, σύκα τρία· καὶ λαβὼν αὐτὰ μετὰ δακρύων ὁ μακάριος, καταφιλήσας καὶ εὐχαριστήσας, ἔφαγε μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Οὗτος, εἰκοσιοκτώ χρόνων ὡν, γέγονεν Ἐπίσκοπος, καὶ διέπρεψεν ἐν τῷ Σρόνῳ αὐτῷ ἐτη δέκα· εἰς τὸν Ρουβᾶν χρόνους ἐξ· ἐν τῇ Λαύρᾳ δωδεκα· ἐν τῇ τὸν ἡσυχίᾳ χρόνους τεσσαράκοντα ὅκτω· ὡς εἴναι τὸν ἀπαντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνου, τεσσαρας πρὸς τοῖς ἑκατόν. Καὶ εἰς βαθύτατον γῆρας ἐλθὼν, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοι Ἀγάπιος, Σέλευκος, καὶ Μάρκας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τρεῖς ἀνδρες, Ἀγάπιος, Σέλευκος, Μάρκας, Πόθῳ Πλάσαντος ἡγαπησαν καὶ ξίφος.

Ταῖς αὐτῶν αἵγαισι πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Αγατέταλκεν ἡ μνήμη σῃ Θεσπέσιε, κόσμῳ καθάπερ ἥλιος, καταυγάζουσα, Προφητείας χάριτι τῆς σῆς, συμφώνως τοὺς ψάλλοντας πιστούς· Εὔλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γονιμώτερος νεφέλης σὺ δεικνύμενος, ὅμβρον θεογνωσίας ἡμῖν, ἐξαπέστειλας, σωτηρίου Μάναρ ἐκ πηγῶν, δι᾽ ὡν φωτιζόμεθα βοῶν· Εὔλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Λόγος παῖλαι ὁ τὸ εἶναι παρασχόμενος, πᾶσι Θείῳ βαληματί, ἀνακαλέσασθαι βαληθεῖς τὸν ἄνθρωπον Ἀγνή, τῇ σῇ κατεσκήνωσε γαστρί. Εὔλογημένη ἡ Θεὸν σαρνὶ κυήσασα.

Ωδὴ η. Εκ φλογὸς τοῖς Οσίοις.

Ανακείμενος ὅλος τῷ Παντοκράτορι, τῇ προνοίας τοὺς τρόπους μεμυσταγώγησαν οἰκονομικῶς, "Ἐθνη νόμῳ παιδεύοντας· ὅθεν σύμμοιην, Προφῆτα θεηγόρε.

Ικετήριον ὑμον Θεῷ προσάγαγε, ὑπὲρ τῷ σὲ ὑμνούντων Θεομακάριστε, καὶ τῶν περασμῶν, λῦσον ἄρτι τὸν τάραχον, ἵνα σε ὑμνῷ μεν, Προφῆτα θεορήημον. Θεοτοκίον.

Ζωδότην τεκνά Θεὸν καὶ Κύριον, τῷ Σανχ τα τὴν ρύμην τὴν ἀκατάσχετον, ἔστησαν

Α' γνή, ταύτην ἀπονεκρώσασα· ὅθεν σε ὑμνώ-
μεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

‘Ο Ειρηνός.

» **E** ’κ φλογὸς τοῖς Ὀσίοις δρόσον ἐπήγαστας,
» ιαὶ Δικαιῶν θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἀ-
» παντα γὰρ δρᾶς Χριστὲ, μόνω τῷ βψλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἐπεὶ τὸν αὐτὸν πόλιος ἴδειν αἰδίνατον

Ε'ν γῇ πραέων σὺ κατεσκήνωσας, ἐνθα τε-
λῶν, Ἀγγέλων ἐποπτεύεις λαμπρότητας,
Σοφονία πάνσοφε, Προφῆτα Θεοῦ, πρᾶος γεγε-
νημένος, λάμπων τῇ χάριτι· ὅθεν γεγηθότες οἱ
πιστοὶ, σὲ μακαρίζομεν.

Tῶν σῶν προρρήσεων Παναοίδιμε, περιφα-
νῶς ὄρῶντες γενομένην τὴν ἔκβασιν, τὴν
δοθεῖσαν χάριν σοι θαυμαῖζομεν, καὶ τὴν τῆς
διανοίας, σου καθαρότητα, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς
θεοειδὲς καταπληττόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ω'ς σὺ οὐδεὶς ποτε κεχαρίτωται, ἐν γενεῷ
ἀρχαίων Θεομῆτορ πανάχραντε· σὺ γὰρ
μόνη τὴν πασῶν ἀσύγκριτον, ἔσχες ἀγιωσύνην,
καὶ ναθαρότητα· ὅθεν ὑπεδέξω τὸν Θεὸν, ἐν
σοὶ σαριούμενον.

'O Eἰρυός.

» **Ε** εὸν ἀνθρώποις ἴδεῖν ἀδύνατου, ὃν οὐ τολ-
» μᾶς Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡραίη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις στρατιαις σε μεγαλύουμεν.

Ἐξαποστειλόμενος. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σὺν αἰσωματοῖς τάξεσι, παρεστῶς ἐν ψί-
στοῖς, τῇ ἀπροσίτῳ Πάνσοφε, νῦν Τριάδι
ἀμέσως, καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἔλλαμ-
πόμενος νέμοις, φῶς νοητὸν πρεσβείας σου,
τοῖς ἐκ πόθου τελοῦσι, σοῦ τὴν σεπτήν, καὶ
φαιδρὰν πανήγυριν, καὶ σὲ μάκαρ, τοῖς ὕμνοις
καταστέφουσι, Σοφονία Προφῆτα.

Θεοτοκίου, ὅμοιου.

O' ἄνω δοξαζόμενος, ως Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων,
κόλπων πατρώων "Αχραντε, μὴ ἐκσταῖς
ἀπορρήτως, τοῖς κάτω συνανεστράφη· σὺ δὲ
ταύτης ὑπῆρξας, τῆς σωτηρίας πρόξενος, εἴς α-
γγῶν σου αἰμάτων, τούτῳ Ἀγνή, ὑπέρ λόγον
σάρκα δανεισαμένη· ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις
σου, λύσιν δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιγμὰ τῆς Ὁκτωήγου.

Ἡ λοιπὴ Ἀιολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, και Ἀπόλυτος.

ΤΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας·
καὶ τῆς Οσίας Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα, ιστῶμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στίχηρα Προσόμοια τῆς Ἁγίας γ'.

^τHyos β'. "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ο"τε ἐν σταδίῳ τῷ φρικτῷ, Ἰουλιαινὴ διε-
σηόπει ἥ παμμακάριστος, Μάρτυρα τὴν
ἐνδοξὸν, Βαρβάραν μάστιξιν, ἐναθλοῦσαν βα-
σάνοις τε, ποικίλοις τὸ σῶμα, ἅπαν συγκοπτό-
μενον, Θερμοῖς τοῖς δάκρυσι, Λόγε τοῦ Θεοῦ
ἀνεβόα· Ταύτης κοινωνόν με γενέσθαι, ἄρτι κα-
ταξίωσον φιλάνθρωπε.

Mίαν ἡ Βαρθάρα ἀληθῶς, Ἰουλιανή τε τὴν γνώμην, πρὸς τὴν εὔσεβειαν, ἔχουσαι αἱ Αἴγιαι κατηγωνίσαντο, τοῦ ἔχθροῦ· καὶ νικήσασαι, αὐτὸν κατακράτος, δόξης ἡξιώθησαν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὅθεν λοιποιῶν παθημάτων, λώβην ἀφανίζουσαι πᾶσι, τοῖς πιστοῖς παρέχουσιν ἴαματα.

Οτε απεφάνθη κατὰ σὲ, Μάρτυς σεμνοτάτη
Βαρβάρα, ὁ γλυκὺς Θάνατος, χαίρεσσα
καὶ σπεῦδεσσα, τὸν δρόμον ἤνυσσας· ἀσεβῆς δὲ
γεννήτορος, χερσὶ παρχνόμοις, τέθυσαι καὶ
κάρπωμα, Θεῷ προσήνεξαι· ὅθεν, ταῖς φρονί-
μοις Παρθένοις, ὄντως συγχορεύουσα βλέπεις,
Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου τὴν ἔλλαμψιν.

Στιγνρά Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

³ Ήγος πλ. δ'. Τι ύμας παλέσωμεν Ἀγιοι.

Tι σε ὄνομάσωμεν Ἀγιε; Θεολόγου Ἰωάννη,
ἢ Δαυὶδ τὸν μελῳδόν; πνευματέμφορον
Κινύραν,ἢ Αὐλὸν ποιμενικόν; γλυκαίνεις ἀκοήν
γὰρ καὶ διάνοιαν· εὐφραίνεις Ἐπικλησίας τα
συστήματα· καὶ μελιόρύτοις σοῖς φθέγμασι,
καταγλαῦζεις τὰ πέρατα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ti σε ὄνομάσω θειπέσιε, Ἰωάννη γλυκορόβη-
μον, φαεινότατε ἀστήρ, ὁ τῇ αἴγλῃ τῆς
Τριαδὸς, ἐλλαμφθεὶς τὸ ὅπτικόν; εἰσέδυς εἰς
τὸν γνόφον τὸν τοῦ Πνεύματος· τοῦ Θείου ἐ-
μυήθης τὰ ἀπόρροτα· ως Μωϋσῆς διεσάφησας,
τὴν μουσικὴν καλλιέπειαν. Ἰνέτευε, τοῦ σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Tι σε ὄνομάσω Ἀοίδιμε; λαμπαδοῦχον φαεσφόρον, εὐνλεῇ ὑφηγητήν; λειτουργὸν, ἢ

Νεωρὸν, τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ; αὐτέρᾳ, Εἰκλιπτίας ἀγλαῖζοντα; Λυχνίαν, τοὺς ἐν σκότει οιαταλάμποντα; ἢ ὄργανον εὐηχέστατον; ἢ σάλπιγγα οιαλινέλαδον; Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἡχος πλ. β'.

Πατρίδα, γένος, ὑπαρξιν, οιαταλιποῦσα Βαρβάρα, καὶ τὸν αὐτεῖη πατέρα μισήσασα, Θεὸν ἡγάπησας, ὡς ἐνυμφεύθης, καὶ γέγονας μεγαλέμπορος οιιθεῖσα· αὐτὸν οιέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ὀνέστης Χριστέ.

Tὸ ὅμμα τῆς οιαρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα· Μη παρίδης, τὸν πικρὸν μου στεναγμόν· ἐν ὥρᾳ ὅταν ιρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν οἴσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῷ Οσίῳ,
"Ἡχος πλ. δ'.

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Pάτερ Ἰωάννη πάντοφε, τὴν Ἑἰκλιπτίαν Χριστοῦ, οιατεφαιδρυνας ἀσμασιν, ἐνθεαστικώτατα, μελωδῶν παναοἰδιμε, τῇ ἐνεργείᾳ, Πάτερ τοῦ Πνεύματος, τὴν σὴν κινύρων, ὀνακρουόμενος, τὴν παναρμόνιον, τοῦ Δαυΐδ μιμούμενος· ἦν ἐνηχῶν, θείοις μελωδήμασι, πάντας οιατέθελξας.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Pάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, τῆς οικουμένης ἀποστὰς, ταραχῶδους συγχύσεως, τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, τῇ γαλήνῃ Πανόστιε· καὶ θεωρίας, θείας καὶ πράξεως, τὰς πανολβίους, σαφῶς λαμπρότητας, ὅντως ἐπλούτησας, καὶ πιστοῖς μετέδωνας, θεοπρεπεῖ, βίῳ λαμπρυόμενος, Μακαριώτατε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Οσίου αὐτοῦ.

Dεῦτε γηγενεῖς ἐν ἀσμασι, τὴν ιερὰν καὶ σεπτὴν, τοῦ ὄσιου πανήγυριν, Ἰωάννου στήμερον, εὐσεβῶς ὀνυμινήσωμεν· οὗτος γὰρ ὅντως, θείας ἐλλάμψεως, οιατηξιώθη, τὸ φῶς εἰσδέξασθαι. "Ω τῆς ἀφάτου σου, εὐσπλαγχνίας Κύριε! διὸ ἡς ἡμεῖς, ἔγνωμεν δοξάζειν σε, τὸν ὑπεράγαθον.

(*) Ἀντὶ τῶν ὀνωτέρω προσομοίων, τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἔπερα, ὅμοια μὲν τοῖς τῆς Μάρτυρος, οιακόζηλα δρῶς, καὶ παραχορδὰ τὰ πολλά. Ἐλλείπουσι δὲ ἐκ τῶν χειρογράφων καὶ τὰ ἐφεξῆς Καθίσματα τοῦ Ορθρου. Εἰς ταῦτα δὲ, δύο ὄντα πρότερον, ἀνὰ ἐν εἰς ἔκατέρουν Στιχολογίαν, μετετέθησαν ἐκ τῶν τῆς τοίτης ὠδῆς καὶ ἔπερα δύο, τὸ μὲν τῆς Μάρτυρος, τὸ δὲ τοῦ Οσίου.

Δόξα, Ἡχος πλ. β'.

O"σιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν οιατορθωμάτων σθ, διὰ τοῖς θρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν οιαμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Αγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὡν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι τὰς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἰς ἡ ἀμπελος.

Απολυτίκιον τῆς Αγίας, Ἡχος δ'.

Hαμνάσ σου Ἰησοῦ, ιράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σθ· καὶ πάσχω διὰ σὲ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἀμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Οσίου, Ἡχος πλ. δ'.

Oρθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα· Ἰωάννη σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σθ πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Αγίας
"Ἡχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Eν τῇ αἰθλήσει σου, πάντας ἐξέπληξας, ὅτι υπέμεινας, τὰς τῶν τυράννων πληγὰς, δεσμὰ βασάνους φυλακὰς, Βαρβάρα παναοἰδίμε. "Οθεν καὶ τὸν στέφανον, ὁ Θεός σοι δεδώρηται, ὃν περ ἐπεπόθησας, ψυχικῶς καὶ προσέδραμες· αὐτὸς καὶ τὰς ιάσεις παρέχει, πᾶσοις πίστει προσιοῦσί σοι.

Δόξα, Ἡχος πλ. α. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Tῶν Αγίων τὰς μνήμας ἐπιτελοῦντες πιστῶς, τῶν Αθληφόρων τὴν μνήμην πανηγυρίσωμεν, καὶ ὡδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν, ὅτι ἐνέκρωσαν εὐχῇ, τὸν τὴν Εὔαν δολερῶς στερήσαντα ἀφθαρσίας· καὶ τὸν Χριστὸν δυσωποῦσιν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

(*) Σημειώτεον, ὅτι τὸ μὲν κῶλον, καὶ ὡδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν, προσετέθη, διὰ τηχηνὸς τοῦ ρύθμου. Τὰ δὲ πρότερον δύο κῶλα, τὸν ἀρχακον ἐχθρὸν τὸν παλαιό δόλῳ τὴν Εὔαν ὡς περιτεύσοντος τοῦ ἐνός, καὶ τὸν ρύθμὸν φεύροντας κύνωθησαν εἰς ἐν, τὸν τὴν Εὔαν δολερῶς κτλ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Xαῖρε Ἀγιον ὄρος καὶ θεοβαδίστον. Χαῖρε ἐμψυχε Βάτε καὶ σκατάφλεκτε. Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου Γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν. Χαῖρε σκύρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ., Καθισματα τῆς Οσίας,
“Ηχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Hδύφωνος Αὐλὸς, μεγαλόφωνος Σάλπιγξ,
Κιθάρα μελετργὸς, λιγυρὰ θεία Λύρα, Κι-
νύρα παναρμόνιος, μυσικώτατον Ὀργάνον, ἐμ-
πνεόμενον, τῇ Παρακλήτῃ ταῖς αὔραις, ἀναδέ-
δειξαι, ὡς Ἰωάννη καὶ θέλγεις, ἡμῶν τὰ νοήματα.

Δόξα, ὅμοιον.

Tμνῆμεν τὰς σεπτούς, καὶ σύγιous αγῶνας,
οὓς ἔτλησ ἀληθῶς, ὑπὲρ τῆς Ἔκκλησίας,
γεραίροντες ἐν ὄσμασι, τὰ σεπτὰ μελωδήματα,
ἄκατέλιπες, εἰς ὑμνῳδίαν Κυρίου, αἴξιάγαστε,
καὶ τῶν πισῶν εὐφροσύνην, Ἰωάννη πανεύφημε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Mητέρα σε Θεᾶ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθέ-
νον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόντον φανεῖσαν, οἱ
πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα·
σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ
κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην
Πανάμωμον.

**Oἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, ἡ τῆς Θεοτόκου,
εἰς 5. καὶ τῶν Ἀγίων εἰς ἡ.**

Ποίημα Στεφάνου Σαββαΐτου.

Ωδὴ α. Ηχος β'. Εν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ωτριάς ὑπέρθεε σεπτὴ, ἡ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν,
τὴν δωρεάν σοῖς οἰκέταις βραβεύουσα,
φωτοφόρον ἐμπνευσον, τῇ ζοφώδει μὲ, διανοίᾳ
ἀμάρυγμα, τὴν σὴν εὐφημῆσαι, Μάρτυρα Βαρ-
βάραν τὴν ἀοιδίμον.

Eγκωμίων ἀπαντα θεσμὸν, ὄντως ὑπερβέ-
βληκε, τῶν σῶν Μαρτύρων ἡ δόξα Φιλάν-
θρωπε· ἀλλὰ τὸ ἐκ πίστεως, κατὰ δύναμιν.
δεδεγμένος ἐφύμιον, ἀντικαταπέμποις, Δέσ-
ποτα πλουσίως τὴν ἀντίδοσιν.

Aκανθώδους ρίζης ἐκφυέν, ρόδον ἰερώτατον,
τὴν Ἔκκλησίαν Χριστοῦ εὐωδίασεν, ἡ τῷ
ἐρυθήματι, τῆς ἀθλήσεως, φοινιχθεῖσα δὲ αἵμα-
τος, ἔνδοξος Βαρβάρα, ἢν περ ἐπαξίως μακα-
ρίζομεν.

Τοῦ Οσίου, ὁ αὐτός.

Tῷ τοῖς σοῖς ἐπαίνοις ἐγχειρεῖν, μέλλοντι
παρεῖναι σου, ἔδει φωνὴν τὴν μελίρρυτον
Οσίε, διὰ τὴν ὄρθοδοξον, κατεφαιδρυνας, Ἔκ-

ιλησίαν τοῖς ὄσμασι, Πάτερ Ἰωάννη, ἡτις σου
γεραίρει τὸ μημόσυνον.

Ω'ς σοφὸς, ἀγχίνους τε κριτής, τὴν τῶν ὄν-
των ἀριστα, φύσιν σκοπῶν, τῶν ἀστάτων
προέιριγας, τὰ διαιωνίζοντα· τῶν προσκαίρων
γάρ, ἀντηλλάξω τὰ κρείττονα, Πάτερ Ἰωάννη·
ὅθεν σε καὶ νῦν Χριστὸς ἐδόξασεν.

Θεοτοκίον.

I'σωθῆναι πόθον μοι ἐνθείεις, ὥφις ὁ παμπόνη-
ρος, τῷ Πλαζουργῷ ὡς αἰχμαλωτον ἥρπα-
σε· διὰ σῆς δὲ Πάναγνε, αἰνακέκλημαι, θεωθείς
ἀληθέστατα· σὺ γάρ Θεομῆτορ, τὸν ἐμὲ θεώ-
σαντα γεγένηνης.

Τῆς Ἀγίας. Ωδὴ γ'. Εξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Tετρωμένη τῇ πόθῳ σὺ, ὡς νυμφίς Δέσποτα,
τῷ γλυκυτάτῳ βέλει, ἡ ἀθληφόρος Βαρβά-
ρα ἀπασαν, πατρικὴν ἀθεῖαν ἐθδελύξατο.

Oὐ τρυφῆς ἡ τερπνότης, οὐκ ἥδοναι νεότητος, ἔθλ-
ξάν σε Βαρβάρα ἔνδοξε, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖ-
σαν καλλιπάρθενε.

Pρὸς τελείς αγῶνας, ύδεν ἐδείχθη ηώλυμα,
τὸ ἀσθενὲς τῇ θήλεος, ό τὸ νέον τῆς ηλι-
κίας Χριστὲ, ἀκηράτῳ σου σθένει δυναμόμενον.

Τοῦ Οσίου, ὁ αὐτός.

E'σιόρπισας τὸν πλοῦτον, Θεῷ δανείζων·
ὅθεν σοι, τῶν οὐρανῶν ηυτρέπισται, βασι-
λεία· ἀλλὰ καὶ νῦν, ἀμοιβὴν Ἰωάννη, ἐδέξω
πολυπλάσιον.

Tῆς σοφίας τὸ τάλαντον, δεδεγμένος πρά-
ξεσι, κατανοσμεῖς ἀοιδίμε, Ἰωάννη τὴν
Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· ὁ πολυπλασιάζεις καὶ τὸν
βίον λιπῶν. **Θεοτοκίον.**

Tὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πά-
ναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐφριξαν, αἱ
καρδίαι ἐπὶ τῷ τόνῳ σου· διό σε Θεοτόκον
πίστει σέθομεν. **Ο Είρμος.**

Eξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ ιρίνον Κύριε, ἡ
τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἔκκλησία τῇ
παρουσίᾳ σου, ἐν ᾧ ἐξερεώθη ἡ καρδία μου.

Κοντάκιον τοῦ Οσίου.

Ηχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Dαμάσας πόλλοῖς, ἴδρωσε τῆς ἀσηήσεως, τὸ
σῶμα τὸ σὸν, εἰς ὑψος θράνιον, εὐπετῶς
ἀνεδραμες, ὅπῃ μέλη θεῖα σοι διδονται, ἀ τρα-
νῶς ἐμελώδησας, τοῖς φίλοις Κυρίας Πάτερ Οσίε.

Καθισμα τῆς Αγίας,

Ηχος δ'. Ο ιψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Tὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν
λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, τοῖς

ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ’ αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλ’ ἐκ πινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας Βαρβάρα τὴν μνήμην σου. **Δέξα, τοῦ Ὁσίου,**

Ἡχος πλ. α. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν τῷ βίου ἀπάτην ἀποιρυσάμενος, τὸν Σταυρὸν τῷ Κυρίου ἀναλαβόμενος, ἀσκητικῶς τὸν πονηρὸν οὐαπάλαισας, τῆς ἐρήμου πολιεὺς, φωστὴρ τοῦ κόσμου νοητῶς, ἀναδειχθεὶς Θεοφόρε· διὸ πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸς ἔξαισιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, οὐαὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται· Ἀγνὴ ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, οὐαὶ ἔξιστῷ τὸν λογισμὸν, ἥδοξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ δ. Εληλυθας, ἐκ Παρθένου.

Εἰς Παρθένου, γεννηθεὶς, ἐδωρήσω νεάνισι, Παρθένοις τὸ φρύαγμα, οὐαβαλεῖν τοῦ ἀλάζορος· ὅθεν ἥ καλλίνικος Βαρβάρα, τούτου τὸ θράσος οὐαπάτησε.

Τῷ Σταυρῷ σου, τοῦ θανάτου τὴν δύναμιν ἔλυσας· ἐντεῦθεν τῷ σώματος, Κόρη Χριστοῦ ἀφειδήσασα, φέρει γενναιότατα, τὰς αἰκισμὰς ἥ Βαρβάρα στερρότατῇ φρενί.

Ηπρομήτωρ, μηχαναῖς τῷ δολίᾳ θελγθεῖσα τὸ πρὶν, τρυφῆς ἔξωτράκισαι, τοῦ Παραδείσου· Βαρβάρα δὲ, τῷτον ἐκφαυλίσασα, ἐν οὐρανίῳ νυμφῶντι νῦν αὐλίζεται.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Διατάξει, τῷ Χριστῷ πειθαρχήσας οὐατέλιπες, τοῦ κόσμου τερπνότητα, πλοῦτον τρυφὴν περιφάνειαν· ὡς τινὶ ἀράμενος, τὸν σὸν σταυρὸν Ιωάννη ἡκολούθησας.

Συμπτωχεύσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν πτωχεύσαντι, Χριστῷ συνδεδέξασαι, ὥσπερ αὐτὸς ἐπιγγείλατο, οὐαὶ συμβασιλεύεις δὲ, τῷ εἰς αἰεὶ Ιωάννη βασιλεύοντι. **Θεοτοκίον.**

Σὲ λιμένα, σωτηρίας οὐαὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γάρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν πινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ ἐ. Μεσίτης Θεοῦ.

Θυρίσι τρισὶ, τὸ λουτρὸν φωτίζεσθαι οὐεύσασα, μυστικῶς διέγραψας, Βάπτισμα Βαρβάρα τῆς Τριάδος, φωτὶ, τῶν ψυχῶν σελασφόρον, ὑπάρχον οὐαθαρτήριον.

Μανίαν δεινὴν, τοῦ πατρὸς ἐκκλίνουσαν Βαρβάραν σχισθὲν, εὔθὺς ὑπεδέξατο, ὄρος, ὥσπερ πάλαι τὴν ἀοίδιμον, πρωτομάρτυρα Θέκλαν, Χριστοῦ τερατουργήσαντος.

Τοῦ ὅντως Θεοῦ, πυρωθεῖσα ζῆλῳ ψευδῶνυμων θεῶν, εἰς αἰσχρὰ ἐνέπτυσε, πρόσωπα Βαρβάρα ἥ πανεύφημος, οὐαταπαίζουσα Κόρη, τοῦ δῆθεν οὐασμούρατορος.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τῷ φόβῳ Χριστοῦ, Πάτερ σοιχειούμενος, πρὸς θείαν ζωὴν, τῆς σαριὸς τὸ φρόνημα, ὅλον οὐαθυπέταξας τῷ πνεύματι, τὰς σαυτῷ Ἰωάννη, αἰσθήσεις οὐαθαιρόμενος.

Καθάρας παντος, μολυσμοῦ τὸ σῶμα, οὐαὶ ψυχὴν οὐαὶ τὸν νοῦν, ἐμμελῶς θεόσοφος αἴγλην ὑπεδέξω τὴν τριστήλιον, Ἰωάννη λαμπροῖς σε, πλουτίζουσαν χαρίσμασιν.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν οὐαὶ Κύριον, Παρθένε αἴγνη, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς εἴναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ σ. Εν αἰβύσσῳ πταισμάτων

Ως ὑπέσχου σοφίαν δεδώρησαι, Σωτερ θεοδίδακτον, τοῖς σὲ οὐρύττουσι, δικαστικοῦ πρὸ βήματος, ἦς Βαρβάρα ἥ Μάρτυς ἐμπέλησται.

Τῶν αἰθέων τὴν πλάνην διηλεγέε, λόγῳ θεοσόφῳ, Βαρβάρα ἥ ἔνδοξος· ὑπομονῆ τῷ ἔργων δὲ, τῶν Τυράννων τὰς φρένας ἔξεσπεν.

Αἰκισμοῖς ἀφειδῶς οὐαταξαίνεσθαι, ράκεστριχίνοις εὔτόνως τε τρίβεσθαι, διὰ Χριστοῦ ἥ ἄμεμπτος, Αθληφόρος τὸ σῶμα προδιδωσιν

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ελλαμψθεὶς τῇ τῷ Πνεύματος χάριτι, θείων αὐθρωπίνων τε, γνῶσιν πραγμάτων τρανῶς, πεπλουτηνῶς τοῖς χρήζουσιν, Ιωάννη φθόνως μετέδωκας.

Εφαμίλλως χοροῖς βρανίοις Σοφε, τῶν Ἐκκλησιῶν ὄρθιοδόξων ἐρρύθμισας, χοροσασίαι ἄσματα, προσφωνῶν τῇ Τριάδι θεόρθεγκτα.

Θεοτοκίον.

Απειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, οὐαὶ διανίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς αἵλιοῦς θεότητος, τοῦ Υἱοῦ οὐαὶ Θεοῦ σου σύμβολα.

Ο Είρμος.

Εν αἰβύσσῳ πταισμάτων οὐκλήμενος, τὸ αὐτεξιγνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός· ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἡχος δ'. Οὐψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθήσασα σεμνὴ Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδώλων ἔλιπες σεβάσματα· μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, τυράννων οὐ πατέπτησας, ἀπειλᾶς ἀνδρειόφρον, μεγαλοφώνως μέλπεστα σεί. Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Ο Οἶνος.

Tὴν νυμφευθεῖσαν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ μαρτυρίου, Βαρβάραν συνελθόντες τιμήσωμεν ἀξίως, ὅπως αὐτῆς ταῖς προσευχαῖς λύμης ψυχοφόρου λυτρωθέντες, καὶ λοιμῷ, σεισμοῦ τε καὶ παταπτώσεως, τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ διέλθωμεν, πατεξιωθέντες μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων, διάγειν ἐν φωτὶ, καὶ μέλπειν ἀξίως· Ἐθαυμάστωσας Σωτερ τὰ σὰ ἐλέη πᾶσι τοῖς πίστει ὁμολογοῦσι· Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Συναξάριον.

Tῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, "Ἀθλησις τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.

Στίχοι.

Eίφει πατήρ θύσασε, Μάρτυς Βαρβάρα,
Υπῆρξεν ἄλλος Ἀθραὰμ διαβόλου.

AΒαρβάρα ἀμφὶ τετάρτη χερσὶ τοιῆς ἐτμήθη. Ὁτι ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν ἀφ' ἥλιον ἀνατολῶν, Συγάτηρ Διοσκόρου τινὸς Ἑλληνος, ἐν υψηλῷ πύργῳ παρὰ τοῦ πατρὸς φυλαττομένη, διὰ τὴν ἐπανθοῦσαν αὐτῇ σωματικὴν ὠραιότητα. Παρθένος δὲ οὖσα, καὶ τὸν Χριστὸν σεβομένη, οὐ διέλαθε τὸν πατέρα. Γνοὺς γάρ τὰ κατ' αὐτὴν, ἐξ ὕδη ἐκεῖνος μὲν, ἐπὶ τῷ οἰκοδομουμένῳ λουτρῷ παρὰ αὐτοῦ, δύο θυρίδας εἰπε γενέσθαι, ἡ δὲ προσέταξε τρεῖς, καὶ τὴν αἰτίαν ἐρωτηθεῖσα, Ἐπ' ὑνόματι, ἔφη, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Γίου, καὶ τοῦ Ἀγίου Πιεσύματος, ταῦτα ἀκούσας ἐκεῖνος, εὐθὺς ὥρμησε τῷ ἴδιῳ ξίφει ἀνελεῖν αὐτὴν. Ἐκφυγούσης δὲ αὐτῆς, καὶ εἰς διαιρεθεῖσαν πέτραν ὑπεισελθούσης, ἐπεὶ καταδιώκων αὐτὴν ὁ πατήρ εὕρε, τῶν τριχῶν ἀφάμενος αὐτῆς, παρέδωκεν αὐτὴν τῷ τῆς χώρας Ἕγεμονι· οὗ κατ' ἐνώπιον ὁμολογήσασα τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἴδωλα κατευθρίσασα, τύπτεται δεινῶς, τὰς σάρκας ἔσσεται, τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ σφαίραις κατὰ κεφαλῆς παίεται· εἰτα τὴν πόλιν γυμνὴν περιάγεται, καὶ τύπτεται, καὶ τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν, αὐτοῦ τοῦ ἴδιου πατρὸς ταῖς οἰκείαις χερσὶν ἀνελόντος· ὃς καὶ λέγεται, μετὰ τὴν ταύτης σφραγὴν, ἐκ τοῦ ὄρους κατερχόμενος, κεραυνῷ βληθῆναι, καὶ τὴν ψυχὴν ἀπορρήξαι.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Μοναχοῦ καὶ Πρεσβυτέρου, τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. **P**λήσας μελῶν γῆν ἥδεων Ἰωάννης,
Kαὶ οὐρανοῖς ἀνεισι συνθεῖναι μέλη.

Oὗτος οὐκ ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ νιοῦ αὐτοῦ, ἐκ Δαμασκοῦ τῆς πόλεως, ἐκ γένους περιφανοῦς, καὶ τῇ ὁρθοδόξῳ διαπρέποντος πίστει. Τυχὼν δὲ καὶ φιλαρέτου πατρὸς, ἐπαιδεύθη πᾶσαν τὴν ἐλληνικὴν παιδεύσιν, καὶ τὸν βυζάντιον τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς καλῶς ἐξηρεύνησε. Τὸν μονήρον δὲ βίον μετὰ Κοσμᾶ τοῦ μακαριωτάτου, τοῦ συνανατραφέντος αὐτῷ, γεγονότος δὲ ὑστερον Επισκόπου Μαιούμα, υπῆλθεν. Οὗτοι οὖν ἀμφα παρὰ ἐνὸς διδασκάλου ἐξεπαιδεύθησαν, Κοσμᾶ κακείνου τούνουμα, καὶ Ἀσηκρίτης ἐπιλεγομένου, ἐξωνηθέντος παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ καὶ ἑτέρων αἰχμαλώτων. Εἰς ἀκρον δὲ σοφίας ἐλληλακότες, τοιούτου διδασκάλου τυχόντες, εἴτα γενόμενοι Μοναχοί, ἐσχόλαζον ἀμφότεροι τῷ Θεῷ.

"Ο δὲ Ἰωάννης, τῷ προεστῶτι τῆς Μονῆς τοῦ Αγίου Σάββα ιδίως παραδοθεὶς, τὴν μακαρίαν ὑπακοὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐδιδάσκετο· φέτας καὶ ἐμφανισθῆναι κατ' ὄντα τὴν Γηπεραγίαν Θεοτόκου λέγεται, καὶ εἰπεῖν, (ἐν ὅσῳ εἰσέτει ὁ Ἰωάννης συνην τῷ διδασκάλῳ,) ἡ μᾶλλον ἐντείλασθαι αὐτῷ, ἐπιτρέψαι τῷ αὐτοῦ μαθητῇ Ἰωάννη οὐρανούς συνεῖναι, εἰς δόξαν τοῦ ἐξ αὐτῆς τεχθέντος ἀσπόρως, καὶ καύχημα τῶν ἐκ μέσους καρδίας ὀφειλόντων ταύτην γεραιρεῖν· ὃ δὴ καὶ πεποίηκε, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην λογογραφίᾳ θέμενος.

"Ἐπίσης οὖν τὴν ἀσκησιν μετελθόντες, ὃ μὲν μακάριος Κοσμᾶς, πολλὰ συγγράμματα τῇ Εκκλησίᾳ καταλελοπώσ, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. 'Ο δὲ αἰδιόμοις Ἰωάννης, καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια καὶ πλεῖστα διαπραξαμενος, καὶ τὴν λόγων αὐτοῦ δυνάμει, καὶ τῶν Γραφῶν σοφαῖς ἀποδεῖξει, πλεῖστα στηλιτεύσας τὴν δυσσεδῆ τῶν Εἰκονομάχων αἰρεσιν, καὶ πολλὰ συγγράμματα τῇ Εκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταλελοπώσ, δὲ ὡν σχεδὸν παντὸς τοῦ ζητουμένου γνῶσις ἐναργῆς εὑρίσκεται, ἐν γήρᾳ πίουν καταλύει τὸν βίον, ζήσας ἔτη ἑκατὸν πρὸς τοῖς τέσσαραι (*).

"Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Επισκόπου Πολυβότου, τῷ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. **E**πισκοπὴν γῆς ἐκλιπῶν Ἰωάννης,

Eπισκοποῦντος πάντα τέρπεται θέα.

Oὗτος νέος ὡν ἦδη, τρυφὰς ἐμίσει καὶ ἥδουνάς, υπείδη δὲ μᾶλλον καὶ σωφροσύνη τὸν ἔαυτοῦ κατεκόσμει βίον. "Οὗτοι καὶ Επίσκοπος Πολυβότου καιροτονεῖται, πρότερον τοὺς Εκκλησιαστικοὺς βαθμοὺς διελθών. Ήδη δὲ προστασίαν λαοῦ ἐμπιστευθεὶς, ἀγῶνας ἀγῶνι προστέκει, κόποις τε κόπους. 'Επεὶ δὲ Λεωνὸς Ὁσιανοῦ αὐτὴν τῶν σκηνῶν τῆς Βασιλείας ἐδράξατο, καὶ κατὰ τῶν Ἀγίων Εἰκόνων βλασφημεῖν ἐπεχείρησεν, οὗτος δὲ ἵερὸς ἀνήρ ἵσχυρῶς ἥλεγχειν αὐτοῦ τὴν ἀσεβείαν, εἴτα πρὸς τὸ ποιμνιον αὐτοῦ τὴν πίστιν ἐξηκριβώσατο· τούς δὲ Ἀγαρηνούς, τοὺς τὸ Ἀμόριον κατοικοῦτας, ζεντάτως πληξας, τοὺς Χριστιανούς, οὓς εἰχον αἰχμαλώτους, ἀποχαρίσασθαι αὐτῷ παρεσκεύασε. Καὶ τὸ σῶμα τὸ ἴδιον εἰσετεί καὶ υῦν ἀφθαρτον διετήρησε· καὶ κατὰ τὴν τῆς Πεντηκοστῆς ἡμέραν ἀνιστάσιν αὐτὸν, καὶ τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδύσουσι, καὶ τῇ θείᾳ τραπέζῃ προσερείδουσι, καὶ οὕτως ἰσταται ὅρθιος, καὶ ἐν τῷ Συνθρόνῳ ἀναβιθάζουσι, καὶ ὑπὸ δύο στηρίζομενος, διὰ πάσης ἀπτωτος τῆς ἵερας μυσταγωγίας ἰσταται. Τα δὲ ἄλλα, οἵσους δαιμονῶντας θεραπεύει, καὶ νόσους ἑτέρας, ἀδύνατον ἐτιν ἡμῖν γραφή παραδοῦναι.

(*) "Ἐπεροι δὲ καταβιβάζουσι τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ εἰς ἔτη ὁγδοήκοντα τέσσαρα.

Τη αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Ἰουλιανὴ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ιουλιανὴν ως Περιστεράν δέχου,

Εἰ μὴ τάχει τέμνοιτο, τρίζουσαν Λόγε.

Τη αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοι Χριστόδουλος καὶ Χριστόδουλη ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Συνωνυμῶν σοι, παρθένε Χριστόδουλη,

Ο Χριστόδουλος, καὶ συναθλεῖ σοι ξίφει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ ζ. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ο γῆν καταλήψεθαι καὶ ἔξαλείψειν, τὴν θάλασσαν Τύραννος, εἰναίως φρυσιτόμενος, ως παιίγνιον πρόκειται, Βαρβάρας κόρης ποσὶ· τοῦτον ἐκνευρίσας γὰρ Χριστός, ὥσπερ στρουθίον σαθρὸν ἐδέσμευσεν.

Π ληγαῖς ἀφορήτοις σὺ καταξανθέντος, τοῦ σώματος ὅλου τε, βαφέντος ἐν αἷμάτων ροᾶς, λαμπάσιν ὑπέμεινας, φλογιζομένη πλευρᾶς, Μάρτυς παναοἰδίμε, Χριστῷ εὐχαριστοῦσα, Βαρβάρα ἔνδοξε.

Ω τῆς ἀπανθρώπου τε καὶ ἀναλγήτου, Τυράννων ὡμότητος, καὶ πλείστης ἀθέότητος! μαστοὺς γὰρ τῆς Μάρτυρος, ως ἐν μακέλλῳ δεινῶς, ξίφεσι κατέτεμνον, τὸν γοῦν προσερειδούσης, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ.

Τοῦ ὄσιου, ὁ αὐτός.

Τῷ ζήλῳ πυρούμενος τῶν θεομάχων, αἴρεσεων ἄπασαν, κακόνοιαν ἀνέτρεψας, συντόνοις συγγράμμασι, λευκάνας πᾶσι τρανῶς, πᾶλαι τὰ σποράδην τοῖς σοφοῖς, ὡς Ἰωάννη συγγεγραμμένα ἴσχνῶς.

Θερμῶς ἐξηλίτευσας τῶν δυσσωνύμων, τροφίμων τοῦ Μάνεντος, τὴν βλάσφημον ἀσέβειαν, νοθεῦσαι πειράσασαν, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, λόγοις τε καὶ δόγμασιν ὄρθοῖς, ὡς Ιωάννη, οἵς περ συντέθεικας. **Θεοτοκίον.**

Αγίων Ἀγίαν σε κατανοοῦμεν, ως μόνην κυήσασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε αἱμόλυντε, Μήτηρ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόνω σου.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ η. Κ αίμινος ποτέ.

Ω φθησοι Χριστὸς, φωτὶ ἐν ἀπροσίτῳ, ἐγκαθειργμένη ὡς Βαρβάρα φρυρᾶ, θαρρεῖν προτρεπόμενος, καὶ τοὺς μῶλωπας ἰώμενος, καὶ χαρμονὴν δωρούμενος· ὅθεν ἀγεπτερώθης, τοῦ σοῦ Νυμφίου τῷ ἔρωτι.

Αγγελος φαιδρὸς, στολὴν φωτοειδῆ σε, διὰ Χριστὸν γεγυμνωμένην, σεμνὴ Βαρβάρα

ἡμφίασε, καὶ ως νύμφην περιήγαγε· τὰ πάθη τῇ ἐσθῆτι γὰρ, Μάρτυς συνεξεδύσω, θείαν ἐκστᾶσα ἄλλοιωσιν.

Δέδειπται σαφῶς, Χριστὲ ἡ πρόρρησίσου, πεπληρωμένη· πατήρ τέκνου γὰρ, εἰς φόνον προδιδωσιν· αὐτουργός τε τῆς σφαγῆς γεγονὼς, ὁ δειλαῖος γεννήτωρ τῆς σῆς Μάρτυρος, οὐρανίω, ὅθεν πυρὶ κατηνάλωται.

Τοῦ ὄσιου, ὁ αὐτός.

Ηλεγέας σαφῶς, ἐγγράφως Ἰωάννη, τοῦ Νεστορίου τὴν διαίρεσιν, Σεβήρου τὴν σύγχυσιν, μονοθέλητον παράνοιαν, καὶ πίστιν μονενέργυτον, φέγγος ὄρθοδοξίας, πᾶσιν ἀδράψας τοῖς πέρασιν.

Εσπειρεν ἐχθρὸς, ζιζάνια συνήθως, αἴρετι ιῶν ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, τὴν τούτου προσκύνησιν, ἀθετεῖσθαι ἐν εἰκόσι σεπταῖς ἀλλ’ εὔρεν οὐ νυσταζοντα, πάντα δὲ Ἰωάννη σπόρον σε νόθον ἐκτίλλοντα.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ θεαγδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ αἴφραστως ἀπεκύνσας, Θεογεννήτορ Πάναγγε· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων μῶν ἐπιστάμεθα.

Ο Είρμος.

Καίμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ Πισιοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ θ. Ανάρχου Γεννήτορος.

Τὴν ἔνδοξον μέλλουσα, κομίζεσθαι τελείωσιν, διὰ ξίφους Βαρβάρα, τοῦ μαρτυρίου σου, σὺν Ἰουλιανῇ τῶν στεφάνων, μαρτυρικῶς καταξιουμένη, φωνῆς θείας ἥκουσας, τελείωσις τὰς ἐντεῦξεις σου.

Πληρῶν σου τὴν αἴτησιν, Βαρβάρα ἀθληφρε Χριστὸς, τὰς ἴασεις βραβεύει, τοῖς ἐκτελοῦσί σου, πίστει τὴν ἐτήσιον μηνήμην· ὡς ἀληθῶς, θαλάσσης γὰρ ψάμμου, τὰ σὰ ὑπερβέβηκεν, εὐκλεῆ τερατουργήματα.

Τῷ σῷ συναφθεῖσα νῦν, παντάνακτι νυμφίῳ Χριστῷ, καὶ ἀδράπτουσα δόξῃ, Βαρβάρη θείου φωτὸς, ἐν ἐπουρανίοις θαλάμοις, τοὺς μηντάς, τὰς σὺς ἐποπτεύοις, παθῶν ἀπαλλάτουσα, καὶ προσάγουσα τῷ ζῶντι Θεῷ.

Τοῦ ὄσιου, ὁ αὐτός.

Εδίδαξας ἄπαντας, τοὺς Ἐκκλησίας ἀδειούσις, θείους, ὄρθοδοξως Μονάδα τὴν ἐν Τριάδεπτὴν, σάρκωσιν τοῦ Λόγου τε θείαν, θεο-

γεῖν, σαφῶς Ἰωάννη, τρανῶν τὰ δυσέφικτα, τοῖς πολλοῖς ἐν Ἱεραῖς συγγραφαῖς.

Αγίων τὰ τάγματα, ὑμνολογήσας Ὅσιε, τὴν ἀγνὴν Θεοτόκον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον, αὐθὶς Ἀποστόλους Προφῆτας, σὺν Ἀσκηταῖς, σοφοὺς Διδασκαλούς, Δικαίους καὶ Μάρτυρας, ἐν ταῖς τούτων νῦν αὐλίζῃ σκηναῖς.

Θεοτοκίον.

Ω'ς πόνος Πανάμωμε, τὸν ὅμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστὶ δεξαμένη, ήμιν ἐκύνσας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδεῦντα, τοῖς εὔσεβῶς, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσι.

Ο Εἰρμός.

Α'ναρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ήμιν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα διὸ τὴν πανύμνητον Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἱάσεων, ἐκ Θεοῦ δεξαμένη, Βαρβάρα παναοιδίμε, τοῦ ἱᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίσει προσρεχόντων σοι, τὸν Θεὸν δοξάζουσα, τὸν ἐπὶ πάντων Δεσπότην, ρῦσαι πάντας ινδύνων, λοιψικῆς ἀσθενείας, καὶ ψυχικῶν νοσημάτων.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Α'νέτρεψας σοφίᾳ σου, τὰς αἰρέσεις παμμάκαρ, ὡς Ἰωάννη πάνσοφε, καὶ ὄρθοδοξον δόγμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ δέδωκας, τοῦ ὄρθως δογματίζειν, καὶ δοξάζειν Τριάδα, Μονάδα τρισυπόστατον, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ε'νύσας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελεῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην διὰ τῆτο σε πάντες, ὑμνολογήμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύσαν τήτῳ, λυτρωθῆναι ήμᾶς νόσων, καὶ παντοίων ινδύνων. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἴστωμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἁγίας.

Ὕχος α. Ἀνατολίου.

Τῆς γενρᾶς τρυφῆς, τὴν αἰπόλαυσιν ὑπερδοῦσα, καὶ πατρὸς τὸν ὅλον ὅμοι τε καὶ δόξαν μισθίσασα, τὸν οὐράνιον Νυμφίον ἐπεπόνησας, Βαρβάρα παναοιδίμε τῷ ξίφει γὰρ τὴν κάραν τυπθεῖσα, σὺν ταῖς φρονίμοις συνεισῆθες Παρθένοις, τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ διθεν καὶ τὴν λοιψικὴν νόσον ἐκδιώκησα, τὸς πιεζὸς δεραπεύεις, ἐνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ήμῶν.

Ὕχος β. Βυζαντίου.

Ησχύνθη ὁ βάσιαν ἔχθρος, ὑπὸ γυναικὸς ἡττώμενος, ὅτι τὴν Προμήτορα ἔσχεν ὅργανον πρὸς ἀμαρτίαν ὁ γὰρ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως, ὡς οἶδε μόνος αὐτὸς, τὴν κατάραν ἐλυσε τῆς Εὕας καὶ τοῦ Ἀδάμ, Χριστὸς ὁ σεφανώσας ἀξίως, Βαρβάραν τὴν Μάρτυρα, καὶ δὶ αὐτῆς δωρούμενος τῷ κόσμῳ, ἀλατμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ο αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Ηεόκλητος Μάρτυς Βαρβάρα, ἐν τῷ γαδίῳ πάσχουσα ἔλεγε· Δεινὰ μὲν τὰ παρόντα κολασήρια, ὡς δικαστὰ, οὐ προκρίνω δὲ ὅλως, τῶν οὐρανίων τὰ ἐπίγεια· διὰ τοῦτο τέμνετε, ζέετε τὰς σάρκας, πυρὶ παραδότε με· χαίρουσα ἀπίω πρὸς τὸν Νυμφίον μου Χριστόν. Ή's ταῖς ἴνεσίαις Σωτήρ, τὰ ἐλέη σου καταπεμψόν ήμιν, καὶ σῶσον τοὺς τὴν ἀθλησιν αὐτῆς, ἐκτελοῦντας πιστῶς.

Ο αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν πανήγυριν σήμερον, τῆς ἀθληφόρου Βαρβάρας, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν· ταύτην γὰρ οὔτε ξίφος, οὔτε πῦρ, οὔτε ἄλλη βάσανος, οὔτε τοῦ πολυπλόκου βελιάρ τὰ ἐνεδρα ἐτροπώσαντο. Χριστὸν ἴνέτευε, Καλλιμάρτυς πανένδοξε, δωρηθῆναι ήμιν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ὅχος πλ. β. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Αθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδὸν, προγονικὴν ἔξει· φυγεὶς βουλὴν, Βαρβάρα πανσεβάσμιε· καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες, εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες ἰατρεύειν, τῆς σαρκὸς σαθρὰν λύμην. Ἀλλὰ καὶ ήμᾶς τοὺς αἰνυμνοῦντας σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐκλύτρωσαι, ταῖς πρὸς Θεὸν ἴνεσίαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἴνέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Εἰ βούλεται ὁ Προεστῶς, Δοξολογία Μεγάλη. Εἰ δὲ μὴ, εἰς τὸν Στίχ., Στίχ. τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα τοῦ Ὁσίου, Ὅχος πλ. δ'.

Τῶν μονασῶν τὰ πλήθη.

Ζήτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἁγία Σάββα, κατὰ τὴν αὔριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ. κας'.

ΤΗ Ε. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς
ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ.

Ίστωμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια,

Ὕχος α. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Θεωρὸς γεγένησαι νοῖ, νοερῶν δυνάμεων, ὡς
πρακτικὸς θεῖα λόγια, διατιθέμενος, ἐν
τῇ σῇ παρδίᾳ· ἐν ᾧ καὶ ἀνάβασιν, ὡς ιλίμανα
ἐστήριξας "Οσιε, Σάββα Πατήρ ἡμῶν, καὶ πρε-
σβεύεις δωρηθῆναι ἡμῖν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δις.

Σάββα Ὁσιώτατε τὴν σὴν, ἐκ παιδὸς ἀνέθη-
κας, ζωὴν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὑφ' οὐ
σθενούμενος, τῆς σαρνὸς τὰ πάθη, λογισμῷ
ὑπέταξας, τὸ χεῖρον ὑποτάττων τῷ ιρείτονι·
διὸ ἵκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Πατήρ ἡμῶν φωστήρ, καθωράθης
μέγιστος, φωταγωγῶν τὴν ὑφῆλιον, θαυ-
μάτων λάμψει, καὶ ἐνθέων ἔργων· ὅθεν μετὰ
κοίμησιν, τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπεδέξατο· διὸ
ἵκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν ει-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ὅχος β'.

Ο"σιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπι-
μελῶς ἀσκήσας, ὅργανον γέγονας τοῦ
Αγίου Πνεύματος· καὶ παράπτοντος λαβὼν τῶν
θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἐπεισας τοὺς ἀνθρώ-
πους ιαταφρονεῖν τῶν ἥδεων· νῦν δὲ τῷ θείῳ
φωτὶ, καθαρώτερον ἐλαμπόμενος, φώτισον καὶ
ἡμῶν τὰς διανοίας, Σάββα Πατήρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φυλακέόν με ὑπὸ τὴν
σκέπην σου.

Ἀποστιχα Στιχηρά.

Ὕχος β': Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ω"φῆς ἐκ μητρικῶν, σπαργάνων Θεοφόρε,
ἡγιασμένον σκεῦος, Πατήρ ἡμῶν καὶ οἴ-
κος, τοῦ παναγίου Πνεύματος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβόμενος τὸν Κύριον.

Φέρων ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ Σάββα τοῦ Κυ-
ρίου, Σταυρὸν τὰ τῶν δαιμόνων, φαντά-
σματα τελείως, Πατήρ ἡμῶν ἡφαίνεται.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.
Δόλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύ-
σας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτράνωσας
τὴν δόξαν, Χριστοῦ Σάββα Πατήρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα ἀγαθὴ, τὰς ἀγίας σου χεῖρας
πρὸς τὸν Γίόν σου ἄρον, τὸν φιλόψυχον
Πλάστην, οἰκτειρῆσαι τοὺς δουλους σου.

Τροπάριον, Ὅχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ρόαις.

Καὶ Ἀπόλυτις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ.

Στιχολογήμεν τὴν α. σάσιν τῷ, Μακάριος ἀνὴρ
Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἴσωμεν Στίχος 5
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ὕχος πλ. α. "Σιε Πάτερ.

Σάββα θεόφρον, τῶν Ἀγγέλων ἴσοστάσιε
όμόσκηνε Ὁσίων, συνόμιλε Προφητῶν,
Μαρτύρων Ἀποστόλων συγκληρονόμε, φῶς τὸ
ἀνέσπερον, ὁ νῦν κατοικῶν, οὐ ταῖς φρυκτω-
ρίαις, λαμπόμενος ταῖς θείαις, τῷ ἀκροτάτῳ
τῶν ἐφετῶν, ὁ παρεστῶς παρόρησίᾳ λελαμπτρυ-
σμένος, καὶ ἐνηδόμενος αὐτοῦ ταῖς θεωρίαις
καὶ ἐντρυφῶν αὐτοῦ, τῷ καλλει ἀνευδότως
Χριστὸν ἵκέτευε, Χριστὸν δυσώπει "Οσιε, δω-
ρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ
μέγα ἔλεος.

Σάββα παμμάκαρ, ἐγκρατείας λύχνος ἀ-
σβεστος, φωστήρ τῶν Μοναζόντων ὁ διαι-
γέστατος, ἀγάπης φρυκτωρίαις λελαμπρυσμέ-
νος, πύργος ἀκλόνητος τῆς ὑπομονῆς, ἔρεισμα
καὶ σθένος, τῶν πίστει σε τιμώντων, τῶν ἰαμ-
τῶν ὁ θησαυρὸς, ὁ πολιστής τῆς ἐρήμου ὡς
ἀληθῶς, ὁ ὡς Παραδείσον αὐτὴν ἐνθεον δείξας
θείους προσφέρουσαν, ιαρπτὸς τῶν σωζομένων
Χριστὸν ἵκέτευε, Χριστὸν δυσώπει "Οσιε, δωρ-
ηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέ-
γα ἔλεος.

Σάββα θεόφρον, ἀρετῶν στύλος ὁ πύργος
πυρσὸς ὁ ἐν θαλάσσης, τῆς κοσμικῆς τά-
λας, λιμένα πρὸς τὸν θεῖον ιαθοδηγῶν· πλη-
νης τὰ πνεύματα ὁ ιαταβχλῶν, Πνεύματος Α-
γίας τὸ ιαθαρὸν δοχεῖον, ὁ ποδηγέτης τῶν Μο-
ναχῶν, ἡκριβωμένη τε σάθμη τῆς ἐγκρατείας
τῆς ταπεινώσεως, περίβλεπτον τὸ ὑψος, ιρονύ-
μη βρύουσα, ἱάσεων πελάγη, Χριστὸν ἵκέτευε
Χριστὸν δυσώπει "Οσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλ-
ησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἡγος, πλ. β:

Tὸν κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώθητον, νῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, εἰς τὸ καθ' ὄμοιώσιν ως δυνατὸν ἀνελήλυθας· ἀνδρικῶς γάρ τὴν φύσιν ἐνθιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον καθυποτάξαι τῷ πρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλῶσαι τῷ πνεύματι. "Οθεν Μοναχόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιστὴς τῆς ἑρήμου, εὑδρομούντων ἀλείπτης, κανὼν ἀρετῆς ἀκριβέσατος. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Μακάριε, καθαρῶς ἐποπτεύεις, τὴν ἀγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίσει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Tίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν αἰλόχευτον τόκον; ὁ γάρ ἀχρόνως ἐν Πατρὸς ἐκλάμψας Χιὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐν σοῦ τῆς Ἀγγῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἀνθρωπος δὶς ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἴκετευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶσοδος. Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Dικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος." Εδοξαν ἐν ὄφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γάρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀδανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὖρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ως χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ως ὄλονάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ως σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμῆνται. Κρινθσιν" Εθνη, καὶ ιρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὄστοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Dικαίοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Υψίω. Διὰ τοῦτο λήψουνται τὸ βασίλειον

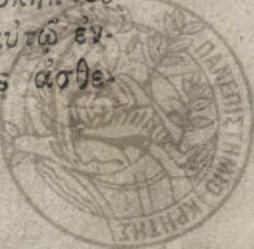
τῆς εὔπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σηεπάσσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερχσπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτῷ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν ιτίσιν εἰς ἀμυναν ἐχθρῶν. Εὔδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται ιόρυθα, ιρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀναταμάχητον, ὀσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην, εἰς ρωμφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τὰς παράφρονας. Πορεύσονται εὗσοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ως ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σιοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ρίφησονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὑδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ως λαιλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ ιαποπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκουσατε δὲν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικαστὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ ιρατεῦτες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ἔτε ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ ιρατησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Υψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Dικαίος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσῃ. ^{Κ.φ. 8.7.} σει ἔσται. Γῆρας γάρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιάρ δέ ἔστι φρόντσις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρως, βίος ἥκηλιδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ ιακία ἀλλαξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῷ. Βασκανία γάρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νῦν ἄναιν. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γάρ ἡν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἴδοντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιότον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὄστοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἡγος β.

Aσηητικὸν γυμνάσιον συγκροτήσας ἐπὶ γῆς, "Οσιε Σαΐδα, τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ἐν τῇ ρῷ τῶν δακρύων σὐ, πάσας ἀπήρβλυνας. Κλίμαξ θεία καὶ σεπτὴ, εἰς οὐρανὸς ἀνάγουσσα, τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη, ὁ θεόληπτος βίος σου. Εὐτεβείας γάρ καρποὺς ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, θεραπεύεις δὲ αὐτῶν τὰς ἀσθε-

νείας τῶν παθῶν, τῶν πιστῶς ἐνθωάντων σοι· Χαίροις τῆς Ἐώς αἵστηρ χρυσαυγένατος, καὶ τῶν Μοναζόντων λαμπαδοῦχε καὶ ποιμήν. Χαίροις Ἀοίδημε, τὸ τῆς ἑρήμου οὐλλιστον Σφέμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας αἱράδαντον ἔρεσμα. Χαίροις τῶν πλανωμένων ὁ μέγας ὄδηγός. Χαίροις τὸ ημέτερον ιαύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ο αὐτός.

Tὸν ἐπὶ γῆς Ἀγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἀνθρωπον Θεοῦ, τῷ κόσμῳ τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Αὐσκητῶν τὸ ιαύχημα, Σάββαν τιμήσωμεν πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὥσει κέδρος ἐν ἑρήμῳ, ἐπλήθυνε τὸ ποίμνιον Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὅσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ηχος ὁ αὐτός.

Oσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς αἰσκητας, ἔργανον γέγονας τοῦ Αγίου Πνεύματος· καὶ πάρ αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους ιαταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ, ιαθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φωτίσον καὶ ἡμῶν τὰς διαγοίας, Σάββα Πατήρ ἡμῶν.

Δόξα, Ηχος ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Tῶν ὑπέρ νοῦν ἀγαθῶν δεξάμενος ἔρωτα, πάντα τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ ὑπερεῖδες Θεοληπτε· ἐντεῦθεν γὰρ τῷ ιαρπτῷ θέλαις, ιαθαίπερ Ἀδάμ· τὸν ὄφιν δὲ ἐναποκρουσάμενος δι ἐγκρατείας, ἀγγελικῶς τὸν βίον διήνυσας· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς αὐλίζῃ, ἐπαπολαίων τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, Θεὸν ἰλεούμενος ὑπέρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, ήγιασμένε Σάββα τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Eἰς τὸν Στίχον, Στίχηρα Προσόμοια,

Ηχος πλ. α. Αὐτόμελον.

Xαίροις αἰσκητικῶν ἀληθῶς, ἀγωνισμάτων τὸ εὐώδες ιειμήλιον· σταυρὸν γὰρ ἐπ' ὕμων ἄρας, καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, σεαυτὸν Παμμάναρ ἀναθέμενος, σαρκὸς ιατεπάτησας, τὸ χαμαίζηλον φρόνημα· ταῖς ἀρεταῖς δὲ, τὴν ψυχὴν ιατελάμπρυνας, καὶ πρὸς ἔνθεον, ἀνεπτέρωσας ἔρωτα. "Οθεν τὴν παναγίαν σ汝, κυκλῶντες πανεύφημε, λάρνακα Σάββα τῆς θείας, φιλανθρωπίας αἰτήμεθα, τυχεῖν σαῖς πρεσβείαις, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου διάνατος.

A"ὑθραξ θεοφεγγῆς τῷ πυρὶ, προσομιλήσας θεοφόρε τοῦ Πνεύματος, ἐδείχθης ἐν κό-

σμῷ Σάββᾳ, ιαταλαμπρύνων ψυχᾶς, τῶν πιστῶς θεόφρον προσιόντων σοι, πρὸς φῶς ὄδηγῶν αὐτοὺς, τὸ ἀνέσπερον "Οσιε, ἐρημικούς δὲ δροσιζόμενος ἄνωθεν, θεία χάριτι, ιατεμάρχνας ἄνθρακας. "Οθεν καὶ τὸν τῆς νίκης σοι, προδίλως δεδώρηται, στέφανον Πάτερ τῆς θείας, δικαιοσύνης ὁ πρύτανις, Χριστός· ὃν δυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φεύγομενος τὸν Κύριον

Kλίμαξ οὐρανομήκης σαφῶς, ἡ πολιτεία σθηθροφρον γεγένηται, δὶς περ πρὸς ὑψοῦ ἥρθης, καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, ὄμιλεῖν παμμάναρ ιατηξίωσαι, τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι· μαρμαρυγαῖς δὲ, ταῖς αὐτοῦ φωτιζόμενος, τὴν ισάγγελον, ἐκομίσου φαιδρότητα· ὡς καὶ νῦν παριστάμενος, ἵνετευ Οσιε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν θείαν, καὶ παντεβάσμιον μνήμην σου, σὺν σοὶ παραστῆναι, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ηχος πλ. δ.

Tῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν Καθηγητήν σε τιμῶμεν, Σάββα Πατήρ ἡμῶν· διὰ σου γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἰ, τῷ Χριστῷ δουλευσάς, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Αγγέλων συνέμιλε, Δικαίων ὁμόσκηνε, καὶ Οσίων· μετ' ὧν πρέσβειε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

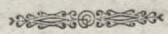
Aνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκὶ, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Υψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα ιαθαρισμὸν, τῷ πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἴνεσίας προσδεχόμενη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Απολυτίκιον, Ηχος πλ. δ.

Tαῖς τῶν δαιρύων σ汝 ράαις, τῆς ἑρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἐκατὸν τοὺς πόντους ἐκαρποφρησας· καὶ γέγονας φωτήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Σάββα Πατήρ ἡμῶν Οσιε Πρέσβειε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

O δὶς ἡμᾶς γεννυθεῖς ἐκ Παρθένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α. Στίχολογίαν, Καθισμα,

Ηχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Tὸν βίον εὔσεβῶς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, δοχεῖον ιαθαρὸν, σὺ τοῦ Πνεύματος ὥφρη

φωτίζων τοὺς ἐν πίστει σοι, προσιόντας Μακάριε· ὅθεν αἴτησαι, τὸν σὸν Δεσπότην φωτίσαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἀνυμούντων σε Σάββα, θεόφρον Πατήρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένου ἀληθιῶς, καὶ μετὰ τόντον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γάρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προσασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
"Ηχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας Σοφὲ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέερεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσσοφε· ἔγυρατείᾳ καὶ πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σὺ· ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐνομίσω, ἵσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, Θεοφόρε μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγνάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Ηλάσην τῆς ιτίσεως· ὅθεν δυσωπῶσε, Παναγία Παρθένε, ρύσθηναι πταισμάτων μη, ὅταν μέλλω παρίσασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε Ἀγγή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γάρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,
"Ηχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπὼν, καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχος· τὰ γάρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς Τριάδος ἐδείχθης, θεράπων Μακάριε. Ὅθεν καὶ νοσούντων, θεραπεύεις τὰ πάθη, καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι, Θεοφόρε Πατήρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐρανίον Πύλην καὶ Κιβωτὸν, τὸ πανάγιον "Ορος τὴν φωταυγὴν, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐρανίον Κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμέ-

νης πάσης, τὸ μέγα Κειμῆλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ κόσμου καὶ ἄφεσις, τῶν πολλῶν ἔγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῷ δ'. "Ηχου.

Προκείμενον, "Ηχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ Θάνατος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ.

Τέ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Οσιακὸν, καὶ ὁ Ν',

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Οσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ιδιόμελον, "Ηχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δὶ ὡν ἐν τοῖς ψρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σα. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὡν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρόρσιαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο Κανὼν τῆς Θεοτόκου· καὶ τοῦ Ἁγίου· οὐ κακοστιχίς.

Τὸν πανάριστον ἐν Ἀσκηταῖς Σάβαν (*) ἔξοχα μέλπω. **Θεοφάνους.**

Ωδὴ α'. "Ηχος πλ. δ'. Αρματηλάτην.

Τῇ φωταυγείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Σάββα καταύγασον, τοὺς εὐσεβεῖς πόθῳ, ὕμνοις εὐφημοῦντάς σε, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Μοναζόντων τὸ οἰλέος, τὸν τῆς ἐρήμου ιοσμήτορα, τὸν τῆς παρθενίας Διδάσκαλον.

Ολὸν τὸν πόθον πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας, ἀπὸ νεότητος, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔχων, πᾶσάν σου τὴν ἄφεσιν, τὰ τῆς σαρκὸς ινήματα, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, δὶ ἔγυρατείας ἐνέκρωσας, Σάββα θεοφόρε πανεύφημε.

Νεικηκὼς τὸν τῷ καρπῷ ιρυπτόμενον, ὅφιν ἐπάτησας, καὶ τοὺς αὐτοῦ βρόχους, ιάφως ὑπερβέβηκας, θεοσεβείας πτέρυξιν, ἀνιπτάμενος Πάτερ· ζωὴν δὲ χαίρων ἐτρύγησας, ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τοῦ τῆς γνώσεως.

Περιλαμπόμενος φωτὶ τῆς χάριτος, τὸ πῦρ εἰσέδραμες, ὥσπερ οἱ τρεῖς Παῖδες, μείνας ἀνατάφλεκτος, σὲ τοῦ Θεοῦ φυλακάντος, καὶ μηνύσαντος πᾶσι, τὴν ἐσομένην σοι ὑστερον, Πάτερ προκοπὴν καὶ λαμπρότητα.

(*) Γράφεται τὸ Σάβαν ἐνταῦθα δὶ ἐνδὸς Β, οὐχ ὡς ἀμάρτημα, ὅλλα διὰ τὸ μέτρον τοῦ Στίχου· οὐδὲ τὰς ἐφεξῆς τῆς Ἀκροστιχίδος Τροπάρια.

Θεοτοκίον.

Α' κατασχέτοις καθ' ήμῶν ὁ θάνατος, ὄρμαῖς ἐκέχρητο· ἀλλὰ τῷ σῷ τόκῳ, προσεγγίσας ὥλετο, καὶ προσβαλὼν κατήρυπται, Θεοτόκε Παρθένε· ζωὴν γάρ ὅντως αἴδιον, σεσωματωμένην γεγέννηκας.

Ωδὴ γ'. Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, Πανόλεις καταστήσας, βραβευτὴς δικαιοσύνης ἐδείχθης· τῷ γάρ ιρείτοις σαφῶς, τὸ χεῖρον καθυπέταξας· ὅθεν ὡς φοίνιξ Πάτερ, ἐν ταῖς ἐρήμοις ἐξηνθησας.

Α' ιολουθῆσαι διαγγοὺς, τοῖς ἵχνεσι τοῦ Δεσπότου, μετανάστης τῆς πατρίδος ἐγένου· καὶ τὴν ἔρημον οἰκῶν, τὸ τρόπαιον ἀνέστησας, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, θείᾳ δυνάμει ῥωνυμενος.

Ρώμαλεότητι φρενῶν, Παμμάναρ ωχυρομένος, τὰς ποικίλας τοῦ ἔχθροῦ μεθοδείας, ἐθριάμβευσας σοφὲ, καὶ πᾶσιν ἐφανέρωσας, καὶ τὴν ὄφρῦν ἐκείνου, τὴν ἐπηρμένην κατέβαλες.

Ι' λαρωτάτη σε ψυχῇ, καὶ προσηνεῖ διαθέσει, ἀρετᾶς κατακοσμούμενον βλέπων, ὁ λαμπρότατος φωστὴρ, Εὐθύμιος ἐδέξατο, φωτιστικῶς θεοπίζων, τὴν σὴν Παμμάναρ φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Σωτηριώδες δὶς ήμᾶς, τοῦ Λόγου οἰκονομίας, φωτεινὴ σὺ Μητροπάρθενε πύλη, ἐγνωρίσθης ἀληθῶς· σὺ γάρ ήμεν εἰσήγαγες, τὴν νοτὴν ἀντίνα, τῆς ὑπερθέου Θεότητος.

Καθισμα, Ήχος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπὼν, τὸν σταυρὸν σου ἐπ' ὅμινον ἀναλαβὼν, ὅλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρκὸς δὲ ἔξω, καὶ κόσμου γενόμενος, τοῦ Ἀγίου ἐγένου, συνόμιλος Πνεύματος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις ἐκένωσας, καὶ ἐρήμους ἐπόλισας, θεοφόρε Πατήρ ήμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δέξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πρᾶξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα· καὶ οὐκ ἔχω τὶ πρᾶξαι, η̄ ποῦ καταφεύξασθαι, διορθῶσαι τινὲς, καὶ οὐκ ἔχω τὶ πρᾶξαι, οὐδὲ καταφύγιον, οὐδὲ ἔτεραν ἐλπίδα. Ἀλλ' ἔστιν ἴσως περιττὴ

ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεύμοι ὁ ἀχρεῖος! διὰ τοῦτο ἱκέτης, πρὸς σὲ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, διμολογῶν σοι τὸ, "Ημαρτον". Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δοθῆναι μοι· εἰς σὲ γάρ πάσας Παρθένε, τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα.

Ωδὴ δ'. Σὺ μου ἴσχυς Κύριε.

Τὴν τῆς ψυχῆς, ἀνακαθαίρων κατάστασιν καὶ πλατύνων, θείοις θεωρήμασι, χωρῆκήν, ταύτην ἀληθῶς, θείων χαρισμάτων, εἰργασίω Θεομακάριε· ἀφῇ δὲ τῶν χειρῶν σα, ἀσθενεῖντας ἰάσω, μιμητής τῆς Δεσπότας γενόμενος.

Ο' κατὰ σοῦ, Πάτερ δεινῶς θρασυνόμενος· κατεπόθη, ὡς Δαβὶδ ο δεῖλαίος, ὡς Ἀβειρῶν, ἐξαφανισθείσ· σὲ γάρ αἰράτως, η̄ θεῖος χάρις ἐφύλαττε, πολλῶν προνοούμενη, διὰ σοῦ σωζομένων, καὶ τοῖς σοῖς ἐπομένων διδάγμασι.

Νόμω Θεοῦ, παιδαγωγήσας Θεσπέσιε, τὰς αἰσθήσεις, πρὸς τὴν κατανόσιν, τῶν ἀσωμάτων καὶ νοητῶν, σοῦ ἐπιτηδείαν, κατέξησα τὴν διάνοιαν, προβαίνων ἀνενδότως, ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ἐκ δυνάμεως Πάτερ εἰς δύναμιν.

Εὔεργετεῖν, τοὺς δύοφύλους προθέμενος, ἐν ἐρήμῳ, πόλεις ὀνοδόμησας, θεοπρεπεῖς καὶ ψυχωφελεῖς, καὶ ἐν γῇ διψώσῃ, πηγὰς ὑδάτων ἐξήγαγες· καὶ ὅμορους οὐρανόθεν, παραδόξως Θεόφρον, ἐν ἀνύδροις χωρίοις κατήγαγες.

Θεοτοκίον.

Νεοθαλῆς, αἴθανασίας Παράδεισος, καὶ ωραῖος, ὄντως ἀναδέδειξαι, ξύλον ζωῆς, ἐποὶ φυτευθὲν, θεαρχικωτάτως, κυοφορεῖσα κατίκτουσα, τὸ πᾶσιν ἀποστάζον, ζωηφόρης ἐπίπιδας, τοῖς πιστῶς Θεοτόκου φρονοῦσί σε.

Ωδὴ ε'. Ινα τί με ἀπώσω.

Α' ἀλινεῖ διανοία, πρὸς τὸν σὸν ποθούμενον ἀνατεινόμενος, παρ' αὐτοῦ τὴν χάριν, τῷ μεγίστων θαυμάτων τὴν ἀφθονον, ἐκομίσω Πάτερ, καὶ τοὺς πιστῶς προσερχομένους, συμπάθως ἐθεράπευσας "Οσιε.

Σαριτῶν βαρημάτων, ὅγκον ἀποθέμενος σκεῦος θεότευκτον, ἐκλογῆς ἐγένου, τοῦ ἀγίου Θεσπέσιε Πνεύματος, ἀποχῇ βρωμάτων καὶ προσευχῇ καὶ καρτερίᾳ, καὶ ταπεινοφροσύνῃ κοσμούμενος.

ἡ τοιαύτη διόρθωσις· καθότι τὰ διαπορητικὰ φέρουσα πρὸς ὑποτακτικὴν, η̄ πρὸς μέλλοντα ὄριστικῆς ἀνυπότακτον, κατὰ τοὺς κανόνας τῶν Γραμματικῶν, καὶ ἀποτῶνται παραδείγματα μυρία. Τοιοῦτον καὶ τὸ εἰς Μεγ. Παρακλησιν, Ωδὴ δ'. Τροπ. ἀ.

(*) Τὰ δύο ταῦτα κῶλα, γραφόμενα πρότερον, καὶ οὐκ ἔχω τὶ πρᾶξαι, η̄ ποῦ καταφεύξασθαι, διορθῶσαι τινὲς, καὶ οὐκ ἔχω τὶ πρᾶξαι, οὐδὲ καταφύγιον, οὐδὲ ἔτεραν ἐλπίδα. Ἀλλ' ἔστιν ἴσως περιττὴ

Κήρυξ θείων δογμάτων, μεγαλοφωνότατος κεχειροτόνησαι· τῶν Συνόδων Πάτερ, τῶν Αγίων συνήγορος γέγονας, Βασιλεῖς σοφίζων, οἷς ἐμφανῶς χάριτι θείᾳ, τειχιζόμενος ὥφθης μακάριε.

Η θεόθειν δοθεῖσα, χάρις σοι Θεόπνευστε διαβεβόηται· διεδόθη πᾶσιν, εἰς τὰ τῆς οἰκουμένης ἀκρότατα, ἐναργεῖς ποιοῦσα, θεοπρεπῶς τὰς ἀποδείξεις, τῶν θαυμάτων τὴν θείαν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Τῶν πιστῶν ἡ προστάτις, τεῖχος ἀκατάλυτον τῶν εὐφημούντων σε, ἡ παντὶ τῷ γένει, τῶν ἀνθρώπων φαγεῖσα σωτήριος, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, σωματικῶς ἐπιφανέντα, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον Πάναγνε.

Ωδὴ 5. Ιλάσθητί μοι Σωτήρ.

Α' γάπην πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ τὸν πλησίον κτησάμενος, τῷ Νόμῳ καὶ Προφητῶν, πληροῖς τὸ κεφάλαιον· τὴν γὰρ ὑπερέχουσαν, πασῶν ἀσυγκρίτως, ἀρετὴν Πάτερ κατώρθωσας.

Ι' σάγγελον ἐπὶ γῆς, σὺ πολιτείαν διέπυνσας· ἵσταγγελον δὲ τιμὴν, Χριστός σοι δεδώρηται, Αγίων τὰ τάγματα, συνοδοιποροῦντα, τῇ ψυχῇ σου παρασχόμενος.

Σοφίας γόνος ὄφθεῖς, ἀρχὴν σοφίας ἐπόθησας, τὸν φόβον τὸν τῷ Θεῷ· ὡς καὶ στοιχειούμενος, πρὸς τὴν τελειότητα, τὴν ἐνδεχομένην, τοῖς ἀνθρώποις Πάτερ ἔφθασας.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον, τεινοῦσα διὰ σαρκὸς, ἡμῖν ὄμιλησαντα, διάσωσον Πάναγνε, τοὺς προσκαλουμένους, ἐκ κινδύνων σὲ τὴν Δέσποιγαν.

Κουτάκιον, Ἡχος πλ. δ. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ω' σ' απὸ βρέφους τῷ Θεῷ θυσίᾳ ἀμωμος, προσενεχθεὶς δὶ αρετῆς, Σάββα μακάριε, τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ, ἐχρημάτισας Οσίων ἐγκαλλώπισμα, πολιστής τε τῆς ἐρήμου ἀξιέπαινος· διὸ ιράζω σοι· Χαῖροις Πάτερ αἰοίδιμε.

Ο Οἶκος.

Σοφίας ὑπάρχων βλάστημα, Σάββα "Οσιε, παιδιόθεν ἐπόθησας Σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον· ἡ συνοικήσασά σοι, απὸ γῆς σε ἔχωρισε, καὶ πρὸς ὑψος ἀνήγαγεν, εἴς ἀλλων ἀνθέων πλέξασα στέφανον, καὶ τῇ σῇ ἐπιθεῖσα ἡγιασμένη κάρα θεόφρον· ὡπερ ιεκοσμημένος, ἐξιλέωσαι τὸ Θεῖον, τοῦ δοθῆναι μοι σοφίαν λόγου ἐπαξίως, ὅπως ἀνυμνήσω τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, ἦν ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· διὸ καὶ ἡμεῖς ιράζομέν σοι· Χαῖροις Πάτερ αἰοίδιμε.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτῆς μηνὸς, Μνήμῃ τῷ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

Στίχοι.

Τυχὴν ὅπισθεν τοῦ Θεοῦ κολλῶν πάλαι,
"Εμπροσθεν αὐτοῦ νῦν παρίσταται Σάββας.

Θεσπεσίοιο πόλου πέμπτη Σάββας ἐντὸς ἐστί θη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, χώρας τῶν Καππαδοκῶν, κώμης λεγομένης Μουταλάσκης, γονέων, Ἰωάννου καὶ Σοφίας. Εὐθύς οὖν ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πρὸς τὴν μονήρην κατάστασιν προσδραμὼν, ἐν Μοναστηρίῳ Φλαβιανοῖς προσαγορευομένῳ, τοσοῦτον γέγονεν ἐκ πρώτης ηλικίας ἐγκρατῆς, ὡς ἐν τῷ κήπῳ ἰδουτα μῆλον, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐλθόντα, ἐπειπεῖν· Ὁραῖος ἦν εἰς ὄρασιν, καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν ὁ εἱμὲ θανατώσας καρπός· καὶ τοῦτο λαβεῖν μὲν ταῖς χερσὶ, μὴν φαγεῖν δὲ, ἀλλὰ τοῖς ποσὶ συμπατῆσαι, καὶ ὅρον ἑαυτῷ θέσθαι μὴ φαγεῖν ποτὲ μῆλον. Ἀλλὰ καὶ εἰς κλίβανον πυρὸς εἰσελθών, ἐξῆλθεν ἀβλαβῆς, μηδὲ τῶν ἴματίων αὐτοῦ τοῦ πυρὸς ἀφαρένου.

Ἐν δὲ τῷ ὁκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ηλικίας ἐμφανῆς καθίσταται τῷ μεγάλῳ Εὐθύμῳ, καὶ παρά αὐτοῦ πρὸς τὸν Οσίον Θεοκτίστον ἐν τῷ Κοινοβίῳ πέμπεται. Τούτων ἀπάντων οἵς ἐνετύγχανε, τοὺς τρόπους καὶ τὴν ἀρετὴν ἐκλαμβανόμενος ἦν καὶ ἀναμαυθανῶν. "Οὐ ὁ μέγας Εὐθύμιος ὄρων, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἐν αὐτῷ πνευματικὴν καταστασιν, Παιδαριογέροντα ἐκάλει. Συμπροϊούσης δὲ αὐτῷ τῆς ηλικίας, ἐπίκνησαν μᾶλλον τὴν ἀρετὴν. "Οθεν καὶ πολλὰ θαύματα κατειργάσατο, καὶ ἐν ἀνύδροις τόποις διὰ προσευχῆς ὑδωρ ἐκτίγαγε. Γέγονε δὲ καὶ πολλῶν Μοναχῶν καθηγητής, καὶ διεπρεσβεύσατο δὶς ἐπὶ τὴν Κωνσταντίνου ἐλθών, παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν κατὰ καιρὸν πατριαρχούντων ἐν Ιεροσολύμοις, πρός τε τὸν Βασιλέα Ἀναστάσιον καὶ Ιουστίνιανόν. Φθάσας δὲ εἰς τὸ ἀκρότατον τῆς κατὰ Χριστὸν ηλικίας, ὡς ἐτῶν γενέσθαι τεσσάρων καὶ ἐννευρίκουτα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμῃ τοῦ Αγίου Μάρτυρος Αναστασίου.

Στίχ. Ἀναστάσιον τιμῶ ὡς σεβόμενον,

Τὴν ἀνάστασιν τῷ Χριστῷ οὐαὶ Θεοῦ μη.

Οὗτος ὁ Ἀγιος Μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Αναστάσιος, ἴδων ποτὲ τοὺς Αγίους Μάρτυρας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀνερευνωμένους καὶ ἀνακρινομένους, καὶ μεληδὸν κατατεμομένους ὑπέρ τῆς τοῦ Θεοῦ ὄμολογίας, Χριστιανὸς οὖν, καὶ μεμνημένος τὰ τούτοις ἐκ Θεοῦ ἀποκείμενα ἀγαθά, ἐπενύμει καὶ αὐτὸς τὸν ἴσον ἀγωνίσασθαι δρόμον. Καὶ δὴ ἐν μᾶτι τῶν ἡμερῶν ἐθερμάνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ τῷ Σταυρῷ σημειωσάμενος ἀπαν τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἐπὶ τὸ στάδιον ἐδραμε, καὶ τοῖς ἐν μέσῳ τοῦ συνεδρίου μεγάλῃ φωνῇ ἐξεβόησεν· Εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι (Ησ. 55). Πάντων δὲ ὀπενισάντων εἰς αὐτὸν, εἰπεν· "Ακούσατε οἱ ὑπηρέται πάντες τοῦ διαβόλου, ἀκούσατε· Ἐγώ Χριστιανός εἰμι, καὶ εἰς τὸν Κύριόν μου Ἰησοῦν Χριστὸν πιστεύω· τὰ δὲ εἴδωλα ὑμῶν, καὶ τοὺς ταῦτα προσκυνοῦντας, ἀναθεματίζω καὶ ἀποστρέφομαι. Οἱ δὲ, τὸ πεπαρρήσιασμένον αὐτοῦ θεασάμενοι, ἐξεπλάγησαν. Καὶ εὐθὺς ἀποδύσαντες αὐτὸν, ἐμάστιξαν σφοδρῶς, καὶ εἰπον· Ταῦτα μέν εἰσι

τῆς προπετείας καὶ ἀναιδείας σου· ὅτι δὲ τὸν Χριστὸν σέβη μὴ ἀρνούμενος αὐτὸν, τὴν κεφαλήν σου ἀποτρυθεῖς, βορὰ ἰχθύων, καὶ ἐρπετῶν, καὶ πετεινῶν ἐναλίων τῇ σῆμερον γενόσῃ· "Οὐ περ εὐθέως οἱ δῆμοι λαβόντες, ἀπέτεμον τὴν κεφαλήν αὐτοῦ· καὶ μικρὸν τῆς γῆς ἀποθάντες, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπέρριψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Μάρτυς Διογένης, λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Χαίρων ὑπ' ἀνδρῶν ἐνδιδύσκεται πλάνων,
Χιτώνα Μάρτυς λαΐνον Διογένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Μάρτυς Ἀβέρνιος ξιφεὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐπαθλον Ἀβέρνιος σοὶ τομῆς μέγα·

Οὐ γὰρ νότινος, οὐρανὸς δὲ τὸ στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Νόννος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Φυγόντα Νόννον ἀντικειμένου πέδην,

Πεδοῦσι νεκρὸν κείμενον ταῖς κειρίαις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδὴ ζ. Θεοῦ συγκατάθασιν.

Απέθου τὰ πρόσωπα, τῶν αἰώνιων διαμει-
βόμενος· σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, ὡς τῶν
Ἀγγέλων πολιτευσάμενος, τὴν πολιτείαν, μεθ'
ῶν καὶ συνέψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Βοᾷ χαριστήρια, ἡ σὴ μεγίστη Λαύρα καὶ
πάντιμος, οἰκιστὴν σε καὶ ιτίστην, καὶ
πολιοῦχον προβαλλομένη Σοφὲ, καὶ καυχωμέ-
νη ικραυγάζει πρὸς Κύριον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Απαύστως ἴκετευε, Σάββα θεόφρον ὑπὲρ
τῆς ποίμνης σὺ· ἐκτεγῶς τε δυσώπει, τὰς
σους ιαμάτους διαιωνίζειν ἀεὶ, ιαρποφοροῦ-
τας, τοὺς πόθῳ ικραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ
Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

Νυμφῶνα πανάχραντον, τῆς ὑπὲρ λόγον Λό-
γου σαριώσεως, καὶ Παστάδα καὶ Θρό-
νον, ἡρθὰ φρονοῦντες σὲ ὄνομάζομεν, καὶ γεγ-
δέτες, τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ
Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδὴ η. Επταπλασίως κάμινον.

Εν εὐφροσύνῃ Ὅσιε, τῶν Ἀγίων τὰ τάγμα-
τα, τῆς ιαθαρωτάτης, σῷ ψυχῆς προτρέ-
χουσιν, εἰς τόπον ἀνέσεως, εἰς φωτεινὰ σκηνώ-
ματα, ἔνθα τῶν Ἀγίων, οἱ χοροὶ ποδηγοῦντες·
μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις· Ιερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξένα τὰ σὰ θαυμάσια· τοὺς γὰρ θῆρας ἥ-
μέρωσας, προκατηρεμίσας, τῶν παθῶν τὰ
κύματα· προλέγεις τὰ μέλλοντα, προφητικῶ-

χαρίσματι· στίφη τῶν δαιμόνων, φυγαδεύων
ἔλαύνεις, εὔτόνοις ἀγρυπνίαις, προσευχαῖς καὶ
νησείαις, Σταυρῷ τε τῇ ἀμάχῳ, δυνάμει Θεοφόρῳ

Ο Μωϋσῆ τὸ πρότερον, ἀπὸ στύλου φθεγ-
γόμενος, στύλου ἀπὸ γῆς, εἰς οὐρανούς
ὅλοφωτον, ἐκτείνας σοὶ ἔδειξεν, ἔνθα καὶ νῦν
ιατάκειται, τὸ ιαρτεριόν σου, καὶ πολύαθλον
σῶμα· ὡς πίστει παρεεῶτες, εὔσεβῶς μελαδόν
μεν· Λαὸς ὑπερψύζετε, Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας

Xαρμονικῶς ἡ μηνύμη σὺ, ἐκτελεῖται Πανε-
φημε· τὴν χαροποιὸν γὰρ ἀρετὴν ἔνδεδι-
σαι, τὸ ἔντως ἴματίον, τὰ σωτηρία καὶ ιαθαρὸς
καὶ φωτοειδῆ τῆς εὐφροσύνης χιτῶνα· ὡς νῦν
ώραιος μελαδεῖς ἀνενδότως· Λαὸς ὑπερ-
ψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Aπειρογάμως τέτοκας, καὶ Παρθένος διε-
μεινας, καὶ τῷ ξένῳ τόκῳ σου, συνῆψα
ἀπαντα, τὸν χρόνον πόλεμον, καὶ τὴν μάκρα
διάσασιν, λύσασα, Χριστὸν τὸν τῆς εἰρήνης δο-
τῆρα, βαστάζεσα ἐν κόλποις· ὃν πιεῖς εὐλο-
γεῖτε, σὲ πόθῳ ἀνυμνεῖμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον
'Ωδὴ Ζ. Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Mυρίζει σου ἡ θήκη πνευματικὴν, εὐωδία
πλουσίως εὐφραίνουσα, τοὺς σοὺς νεῖοὺς
σὲ περιεστῶτας εἰλικρινῶς, ἐνθυμουμένους
σιε, τὴν Ἀγγελικὴν σου διαγωγὴν, καὶ τὴν σο-
δεδομένην, λαμπρότητα καὶ δόξαν, καὶ τη-
αἴδιον τερπνότητα.

Eρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ γῆ, ἡ διψῶ-
εὶς ἔλη ἐγένετο, ταῖς προσευχαῖς, μετε-
σκευασθεῖσα Πάτερ ταῖς σαῖς ἀσκητικαὶ γα-
φάλαγγες, ταύτην ιατοικοῦσι ποταμηδόν·
χώρα Ιορδάνου, ἐξήνθησεν ὡς κρίνον, ἀρδευ-
μένη τοῖς σοῖς δάκρυσιν.

Lαμπρότης τῶν Ἀγίων ἐν οὐρανοῖς, ὡς
καίωσοι Πάτερ ἀνέτειλε· τὸν γὰρ Χ-
ριστὸν, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἀληθῆ, περιφάνη-
ηγάπησας, οὖ τὴν πολιτείαν ἰχνηλατῶν,
τούτου ζωφόρου, Παμμάκαρ ἐμιμήσω, ὡς
νατόν σοι ἀγιότητα.

Pλουσίως Θεοφόρε λάμπων φωτὶ, καὶ
ρείας Ἀγγέλων θεώμενος, φωτοειδεῖς,
πριπολευούσας τὸ τριστὸν φῶς, καὶ δεχομένη
χάριτι, τὰς τῆς θεοπτίας ἐπιβολὰς, μὴ παν-
ικετεύων, ἀφέσεως πταισμάτων, αἴσιωθῆναι το-
ύμνοντας σε. **Θεοτοκίον.**

Ωράθης ὡς Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ
σιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν,
γον ἐν ιαρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατήρ
ξετο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός.

καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοθμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλάριον. Γε Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν ἔρημον ἐπόλισας, τρόποις ἐν φιλοσόφοις, Πατέρων τὸ ἀγλαῖσμα, Σάββα Πάτερ θεόφρον, καὶ ταύτην ἀπετέλεσας, νοητὸν Παράδεισον, οικοδομαν ἀγθεσι θείοις, μονοτρόπων τῷ πλήθει, τῶν ἀξίων τελούντων, τὴν σὴν σεβασμιον μυήμην.

"Ετερον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Ηέρημος εὐφραινέσθω, καὶ ἔξανθείτω ὡς πρίνον, ὅτι ἐπλήθυνας ταύτης, τὰ τένα Σάββα θεόφρον: ἡ χώρα τοῦ Ἰορδάνου, ἀγαλλάσθω νῦν χαρμοσύνως, ἐν τῇ θείᾳ σῇ μυήμῃ.

Θεοτοκίον.

Xρυσοπλοκώτατε Πύργε, καὶ δωδεκάτειχε Πόλις, ἥλιοσταλαντε Θρόνε, Καθέδρα τῷ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα! πῶς γαλογεῖς τὸν Δεσπότην!

Eis τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ'. καὶ φάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,

"Ηχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Oὑπερόπτης τῶν ιάτω, καὶ παρεπίδημος, ὁ ἐραστῆς τῶν ἄνω, καὶ ἐρημοπολίτης, Σάββας ὁ θεόφρων, πάντας ἡμᾶς, ἑορτάσαι προτρέπεται, τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας αὐτοῦ πιστῶς, τὴν ἡμέραν τὴν σεβάσμιον.

Δις.

Eἶω σαρκὸς καὶ τοῦ ιάσμου, ταῖς ἀρεταῖς γεγονὼς, καὶ δὶ αὐτῶν δοξάσας, ἐπὶ γῆς διὰ βίου, τὸν Κύριον τῆς δόξης, Πάτερ σοφὲ, καὶ ἀξίαν δεδόξασαι, καὶ ιαμάτων ἐδείχθης θεία πηγὴ, παρ' αὐτοῦ Σάββα θεόληπτε.

Mέτριος ἀνακος πρᾶος, ἀπλοῦς ἡσυχίος, ὡς χρηματίσας Πάτερ, ὑπὲρ ἀνθρωπον ὄντως, καὶ ἀὔλος ἐν ὕλῃ, οἶκος Θεοῦ, καθωράσης πανάξιος, τὰς ἐξ αὐτοῦ προϊούσας σοι δωρεὰς, συμπαθῶς διαπορθμεύων ἡμῖν.

Δόξα, "Ηχος πλ. β'.

Oστε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δὶ ὡν ἐν τοῖς θρανοῖς, εὔρεις μισθὸν τῶν ιαμάτων σ. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὡν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἰς ἡ ἀμπελος.

Δοξολογία μεγαλη, καὶ Ἀπόλυτις.

Eis τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· καὶ ἀπὸ τῆς Κανόνος, Ὡδὴ γ'. καὶ σ'.

Τῇ 5'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τῷ Θαυματουργοῦ.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ.

Γστῶμεν Στίχους δ'. καὶ φάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,

"Ηχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Mύρω θείω σε ἔχρισε, θεία χάρις τῷ Πνεύματος, Μύρων προεδρεύσαντα καὶ μυρισαντα, ταῖς ἀρεταῖς Ἱερώτατε, τοῦ ιόσμῳ τὰ πέρατα, ἥδυπνόοις τε εὐχαῖς, τὰ δυσωδη διώνυτα, πάθη πάντοτε διὰ τοῦτο σε πίστει εὐφημοῦμεν, καὶ τελοῦμέν σου τὴν μυήμην, τὴν παναγίαν Νικόλαε.

Δις.

Qς λαμπτῆρά σε ἀδυτον, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, ἐν τῷ εσερώματι ἀναλάμψαντα, τῆς Ἐκκλησίας Νικόλαε, καὶ ιόσμον φωτίζοντα, καὶ ιενδύνων χαλεπῶν, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα, καὶ ἔξαιροντα, ἀθείας χειμῶνα καὶ γαλήνην, ἐργαζόμενον βαθεῖαν, χρεωστικῶς μαναρίζομεν.

Kαὶ παρὼν καὶ φαινόμενος, ἐν ὀνείροις Νικόλαε, τοὺς ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν ἐσωσας, ὡς συμπαθής ὡς φιλάγαθος, ὡς ρύσης θερμότατος, ὡς προστάτης ἀληθής, τῶν πιστῶς ἐξαιτούντων σ., τὴν ἀντίληψιν, ἱερώτατε Πάτερ τῶν Ἀγγέλων, συμπολῖτα Ἀποστόλων, καὶ Προφητῶν ἴσοστάσιε.

Δόξα, "Ηχος πλ. β'.

Kληρονόμε Θεῖ, συγκληρονόμε Χριστοῦ, λειτουργὲ Κυρίου, Ἀγιε Νικόλαε, κατὰ τὸ ὄνομά σ., οὕτω καὶ ἡ πολιτεία σ. συνεξέλαμψε γὰρ τῇ πολιᾳ ἡ σύνεσις ἐμαρτύρει τὸ φαδρὸν τοῦ προσώπου σ., τῆς ψυχῆς τὸ ἀνεξίανον ἐβεβαίου τὴν πραότητα, τοῦ λόγου τὸ ἡ- συχον. ἡ ζωὴ σ. ἐνδοξος, καὶ ἡ κοίμησις μετὰ Αγίων. Πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἰς ἡ ἀμπελος.

Eis τὸν Στίχον, Στιχηρά, "Ηχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Nικόλαε μακάριε, προσπίπτοντά με οἴκτερον, δέομαί σ., καὶ τὰ ὄμματα σοφὲ, φωτίσον τῆς ψυχῆς μου, ἵνα καθαρῶς βλέψω, τὸν φωτοδότην καὶ οἰκτίρμονα.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Eχθρῶν ἐπιζητούντων με, κακοποιῆσαι Ἀγιε, ἐξελοῦ με, παρρησίαν πρὸς Θεὸν, ὡς

ἔχων Ἱεράρχα, Νικόλαο παμμάκαρ, καὶ ἐξ αὐτῶν αἰμάτων σῶσόν με.

Στίχ. Οἱ ἵερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσ.

Λιμένα σε ἀχείμαστον, καὶ τεῖχος ἀπροστάχητον, Ἱεράρχα, σὲ κεντήμεθα πιστοί, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, καὶ ὄδηγὸν ψυχῶν καὶ πρόμαχον.

Δόξα, καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.**

Zηλώσας ὁ ἀντίδικος, τὴν ποίμνην σου Πανάχραντε, καθ' ἑνάστην, ἐνζητεῖ ὁ πονηρός, κατάβρωμα ποιῆσαι· ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, τῆς τούτου βλάβης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ήχος δ. Κανόνα πίστεως.

Καὶ Ἀπόλυτος.

EN Tῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογοῦμεν τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, Μανάριος ἀντρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέιραξα, ίστῳμεν Στίχους σ'. καὶ φάλλομεν **Στιχηρά Προσόμοια.**

Ήχος β. Ὁτε, ἐκ τοῦ ἔυλου σε νειρόν.

Mύροις, παροικήσας αἰσθητῶς, μύρον ἀληθῶς ἀνεδείχθης, μύρῳ χρισθεὶς νοητῷ, Ἀγιε Νικόλαε, Ἀρχιεράρχα Χριστῷ· καὶ μυρίζεις τὰ πρόσωπα, τῶν πίσει καὶ πόθῳ, σῇ τὴν παναοιδιμον, μνήμην τελεύτων αἵτινας, λύων συμφορῶν καὶ κινδύνων, τούτης καὶ τῶν θλίψεων Πάτερ, ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον πρεσβείαις σου.

Nίκη, φερωνύμως ἀληθῶς, τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἀνεδείχθης, ἐν πειρασμοῖς κραταιὰ, Ἀγιε Νικόλαε, θεράπων ὅντως Χριστοῦ· πανταχοῦ γάρ οὐαλούμενος, ὀξέως προφθάνεις, πέθω τοὺς προστρέχοντας, ὑπὸ τὴν σκέπην σου· σὺ γάρ ἐν γυντὶ καὶ ἡμέρᾳ, πίσει ὀπτανόμενος σῶζεις, ἐκ τῶν πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Ωφῆς, Κωνσαντίνῳ Βασιλεῖ, σὺν τῷ Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, καὶ τούτους φόθῳ βαλῶν, οὔτως αὐτοῖς εἴρηκας· Λύσατε δὴ ἐν σπουδῇ, τῆς είρκτης οὖς κατέχετε, δεσμίους ἀδίνως, ἀνάστους τυγχάνοντας, τῆς παρανόμου σφαγῆς· ὅμως ἀλλ' εὖ παρακούσης, ἐντευξὶν ποιῆσομαι Αὐταξ, κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον δεόμενος.

Mέγας, ἀντιλήπτωρ καὶ θερμὸς, τοῖς ἐν τοῖς κινδύνοις τελοῦσιν, ὑπάρχεις ἐνδόξε, Ἀγιε Νικόλαε, ἱεροκήρυξ Χριστοῦ, τοῖς ἐν γῇ καὶ τοῖς πλέοντι, τοῖς πόρρῳ καὶ πέλας, οἷα συμπαθέστατος, καὶ πρεσβευτής κραταιός· ἔθεν συνελθόντες βοῶμεν· Πρέσβευε πρὸς Κύριον ὥπως, πάσης λυτρωθῶμεν περιστάσεως (*).

(*) Ταῦτα μόνα τὰ τέσσαρα Προσόμοια ὑπάρχουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ, καὶ ταῦτα ὁμοίως φάλλονται ἐν τῇ Με-

"Ἐτερα Στιχηρά Προσόμοια, Ήχος ὁ αὐτός.

Ποίοις εὐφημιῶν.

Pοίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν τὸ Ιεράρχην; τὸν σαρκὶ ἐν Μύροις ὑπάρχοντα, καὶ πνευματικῶς πᾶσι προφθάνοντα, τοῖς εἰλικρινῶς αὐτὸν ποθοῦσι· τὸ πάντων, τῶν θλιβομένων παραμύθιον, καὶ πάντων, τῶν ἐκινδύνοις καταφύγιον· τῆς εὐσεβείας τὸν πύργον· τῶν πιστῶν τὸν πρόμαχον· τὸν δὲ οὐ φρὺν δυσμενῶν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχω τὸ μέγα ἔλεος.

Pοίοις μελωδικοῖς ἄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸ Ιεράρχην; τὸν τῆς ἀσεβείας ἀντίταλον καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον· τὸν τῆς Ευκλησίας πρωτοστάτην· τὸν μέγαν, προασπισήν τι καὶ διδάσκαλον· τὸν πάντας, τοὺς οὐαδόδεις καταισχύνοντα· τὸν ὄλετῆρα Ἀρείην, καὶ θερμὸν ἀντίμαχον· τὸν δὲ οὐ τὴν τούτου ὄφρυν Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Pοίοις προφητικοῖς ἄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Ιεράρχην; τὸν τὰ πόρρῳ ὄντα προβλέποντα, καὶ ταῦτα σαφῶς, προαγγέλλοντα προθεσπίζοντά τε ως παρόντα· τὸν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην περιθέοντα, καὶ πάντας ἀδικουμένους ἐκλυτρούμενον· τὸν ἐν ὄνείροις ὄφεντα Βασιλεῖ θεόφρον, καὶ τοὺς πρὶν δεσμίας σφαγῆς, ἀδίκου ρύσαμενον, τὸν πλουτοῦντα τὸ μέγα ἔλεος. **Δόξα, Ήχος πλ. β.**

Iεραρχῶν τὴν οὐαλούντην, καὶ τῶν Πατέρων ιλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων, καὶ τῶν πιστῶν ἀντιλήπτορα μέγιστου, συνελθόντες φιλέορτοι, ἄσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τῶν Μυρέων φρουρός, καὶ πρόεδρος σεπτὸς, καὶ στύλος ἀπερίτρεπτος· Χαίροις φωστήρ παχιφαέστατε, ὁ τὰ τοῦ κόσμου πέρατα, διαλόμπων τοῖς θαύμασι· Χαίροις τῶν θλιβομένων ἡ θεία χαρμόσυνη, καὶ ἀδικουμένων θερμότατος προστάτης. Καὶ νῦν παμμάκαρ Νικόλαε, μὴ παύσῃ πρεσβεύειν Χριστῷ Θεῷ, ὑπέρ τῶν πίσει καὶ πόθῳ τιμώντων αἵτινας, τὴν χαρμόσυνον καὶ πανέορτον μημήνην σε-

καὶ νῦν. **Προεόρτιον, Ήχος ὁ αὐτός.**

Sπῆλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνάς γάρ την ἔμβρυον φέρεται Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑπάρχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πρ

γάλην Ἐκκλησία· Τὰ δὲ ἐφεξῆς ἐτερα τοία εἶλλείπουσται· ἐκ τοῦ χειρογράφου, σημειοῦνται δέ καὶ ἐν τῷ νεοτεῦποτε Τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, σελ. 41, ως ποίημα Νικόλαου τοῦ Μαλαζού, περὶ οὗ ὅρα πλατύτερον εἰς τὰ Πεντηκοσταρίου.

ξεως, ήμας τους γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγριαυλῆτες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προστίθετε· ἔτι ὥφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν πέρ καὶ ιψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προτεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν αγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἡ πῶς μοι ἐνεφύνης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός; Εἰσόδος. Φῶς ἵλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Mνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ οεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν· καὶ θνητὸς, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρείσσον γάρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίαν καὶ ἀργυρίου θηταυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἀξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ωτένα, σεμνὰ γάρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἡμάς ὅδους φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοι μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προτείμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· "Οτι ἐγὼ η Σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπειχλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφαλεία, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἴσχυς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας αγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρίσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἀκαποπανθργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε οαρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γάρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὄρθι· "Οτι αληθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐθδελυγμένα δὲ ἐνατίον ἐμοῦ χειλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ρήματα τῷ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν, οὐδὲ σρχγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέχει τοῖς νοθτὶ, καὶ ὄρθι τοῖς εὐρίσκεται γνῶσιν. Διδάσκω γάρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Sτόμα δικιον ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκης ἔξολεῖται. Χειλη ἀνδρῶν δικιῶν ἐπιστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν οαταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δικιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὐ ἔχιν εἰσέλθῃ ὑδρις, ἐκεὶ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων

οδηγήσει αὐτοὺς, καὶ ὑποσιελισμὸς ἀθετόντων προνομεύσει αὐτάς. Οὐκ ὡφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυκοῦ, δικαιοσύνη δὲ ρύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετάμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπωλεία. Δικαιοσύνη ἀμώμα ὄρθοτομεῖ ὅδους, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὄρθων ρύσεται αὐτοὺς, τῇ δὲ ἀβολίᾳ ἀλισκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὅλλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ἔλλυται. Δίκαιος ἐν θήρᾳ ἐκδύνει, αὐτὸν δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγῆς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαιών εὔοδος. Ἐν αγαθοῖς δικαιών οατώρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν αγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ύψωθήσεται πόλις, σόματι δὲ ἀσεβῶν οατασκαφήσεται. Μυκητρίζει πολίτας ἐνδεής φρεγῶν, αὐτῷ δὲ φρόνιμος ἕσυχιαν ἄγει.

Sοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
ικαίος ἐάν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπού-
Dσει ἔσται. Γῆρας γάρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιάδέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ήλικια γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ηρπάγη, μὴ οακία ἀλλαξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆς. Βασικαία γάρ φαυλότητος ἀμαυροῦ τὰ οαλά, καὶ ρέμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἀκανον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γάρ ἡ Κυρίων ύψη ἀυτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὄστροις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ἐις τὴν Λιτήν, Φάλλομεν Στιχηρά Ἰδιόμελα.

Τίχος α.

Eγκατενίσας ἀκλινῶς τῷ ὑψει τῆς γνώσεως, καὶ οατοπτεύσας ἀδήλως σοφίας τὸν βυθὸν, σαῖς διδαχαῖς οόσμον οατεπλάτισας, Πάτερ. Ὑπέρ ημῶν ἀεὶ Χριστὸν δυσώπει, Ιεράρχα Νικόλαε.

Ο αὐτός.

Aνθρωπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὲ θεράπον, καὶ οίκονόμε τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, καὶ αὐτερ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, στήλη τε ἔμψυχε, καὶ ἐμπνούς εἰκὼν· ως θεῖον γάρ θηταυρούσε, ἡ τῶν Μυρέων Εικλησία, ἀγαμένη προσήκατο, καὶ πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ημῶν.

'Ηχος β.'

Kανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἀνέδειξε σε τῇ ποίμνῃ σὺ Χριστὸς ὁ Θεός, Γεράρχα Νικόλαε· ἐν γὰρ τοῖς Μύροις μυρίζων, διαλόμπεις φαιδρῶς τοῖς θείοις σὺ κατορθώμασιν, ὄρφανῶν καὶ χηρῶν προστάτα· διὸ ἵκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ο αὐτός.

Pάτερ Νικόλαε, ἡ μυροθήκη τῶν λειψάνων σου, τὰ Μύρα πολιουχεῖ· διὸ καὶ δεσμίους, ἀκρίτως κατακριθέντας, ἐν ὀνείρῳ Βασιλεῖ τῇ ὄπτασίᾳ σου φανεῖς, ἡλευθέρωσας θανάτου, δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἀλλαὶ καὶ νῦν, ὡς τότε, καὶ ἀεὶ, δὲ ὄπτασίας σὺ φάνητι, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Ο αὐτός.

Pάτερ Νικόλαε, εἰ καὶ τὰ Μύρα σιωπᾶ, ἀλλ' ὁ κόσμος ὅλος, ὁ ὑπὸ σου φωτίσθεις, καὶ ἡ τοῦ Μύρου εὐώδια, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἀνακράζει εὐφήμοις ὑμνωδίαις, καὶ οἱ σωθέντες διὰ σου κατακριτοί. Σὺν τοῖς ἐν Μύροις καὶ ἡμεῖς μέλποντες βοῶμεν· Πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ηχος δ.'

Pάτερ Νικόλαε, τοῦ παναγίου Πνεύματος μυροθήκη ὑπάρχων, ὡς ἔαρ μυρίζεις εὐφρόσυνον, τῶν θείων ἀρωμάτων Χριστός· τῶν Α' ποστόλων γὰρ μιμητῆς γενόμενος, τὴν οἰκουμένην περιπολεύεις, διὰ τῶν λόγων τῶν θαυμάτων σου. "Οθεν καὶ τοῖς πόρρω ὡς ἐγγὺς, δὲ ὀνείρων ὄπτανόμενος, ἐκ θανάτου λυτροῦσαι, τοὺς ἀδίνω ψήφω θνήσκειν μέλλοντας, διασώζων παραδόξως, ἐκ κινδύνων πολλῶν, τοὺς ἐπικαλουμένους σε. Διὸ καὶ ἡμᾶς, τῶν ἐπεμβαινόντων δυσχερῶν, ἡλευθέρωσον σαῖς πρεσβείαις, τοὺς ἀεὶ ἀνευφημοῦντας σε.

'Ηχος πλ. β.'

Eῦ δοῦλε αγάθε καὶ πιστέ· εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ· σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας· σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι ταῖλαντον ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοι θρανῶν ἡνέκται· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, "Ἄγιε Νικόλαε.

'Ηχος πλ. δ.'

Eἰς αἶνον ἐδραμεῖς τοῦ Κυρίου Νικόλαε, ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, καὶ αὐτός σε ἐδόξασεν· ἐν τῇ ἐπιχρανίᾳ, καὶ ὅντως ζωῇ. Διὸ παρόροσίαν κεκτημένος πρὸς αὐτὸν, ἵκετευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δ ὁξα, 'Ηχος πλ. δ.'

Tῶν ἀνδραγαθημάτων σου, "Οσιε Πάτερ, ὁ καρπὸς ἐφαίδρυνε τῶν πιστῶν τὰς καρδίας· τίς γὰρ ἀκούων τὴν ἀμετρόν σου ταπεινωστιν, τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἐθαύμασε; τὴν πρὸς τοὺς πένητας ἴλαρότητα; Θλιβομένων τὸ συμπαθές; πάντας θεοπρεπῶς ἐδίδαξας, ἱεράρχη Νικόλαε. Καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον ἀναδησάμενος στέφανον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Bηθλεέμ ἐτοιμάζου· εὔτρεπιζέσθω ἡ φάτνη τὸ σπῆλαιον δεχέσθω· ἡ ἀληθεια ἥλθει ἡ σκιὰ παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις ἐΠαρθένου πεφανέρωται, μορφωθεὶς τὸ ιαθόμας, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημα. Διὸ Ἀδάρι ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὕα, ιράζοντες· Ἐπὶ γειδοκίᾳ ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Ἐἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

'Ηχος πλ. α. Χ αἵροις ἀσκητῶν.

Xαἵροις ἡ ἱερά κεφαλή· τὸ ιαθαρὸν τῷ ἀρετῶν καταγώγιον· ὁ θεῖος τῆς θεοτάτης, ἱερωσύνης ιανῶν· ὁ Ποιμὴν ὁ μέγας· φανωτατος, πυρσὸς ὁ τῆς νίκης, ἐπιφερόμενος ὄνομα· ὁ δεομένοις, συμπαθῶς ἐπικλώμενος· ιαμπτόμενος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι· ρύστης ἐτοιμότατος· φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς πίστει τελοῦσι, τὴν παναοιδίμον μνήμην σου Χριστὸν καταπέμψαι, Παμμακάριστε δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Xαἵροις ὁ ἱερώτατος νοῦς· τὸ τῆς Τριάδος ιαθαρὸν ἐνδιαιτημα· ὁ στύλος τῆς Ἐπιλησίας· ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός· καταπονούμένων ἡ βοήθεια· ἀστήρ, ὁ ταῖς λάμψεσιν, εἰ προσδέκτων δεήσεων, διασιεδάζων, πειρασμένει καὶ θλίψεων, σινότος πάντοτε, Ἱεράρχη Νικόλαε· ὄρμος ὁ γαληνότατος, ἐν ᾧ ιαταφεγούντες, οἱ τρυκυμίαις τοῦ βίου, περιστατέμνοις σωζονται. Χριστὸν ἐνδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιούσην.

Xαἵροις ὁ ζήλου θείου πλησθεῖς, ἀπαγωγήτε πονηρᾶς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μελοντας θνήσκειν, ἐπιστασίᾳ φρικτῇ, καὶ ταῖς διὸ ὀνείρων προσφοιτήσει. Πηγὴ ἡ πηγάζουσα ἐν τοῖς Μύροις Νικόλαε, μύρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς ιαταρδεύσα, τὰ δυσωδητε, τῶν θῶν ἀπελαύνουσα. Μάχαιρα τὰ ζιζάνια, πλάινης ἐκτέμνουσα. Ηπύον λικυμίζον Ἀρετή.

τὰ ἀχυρώδη διδάγματα. Χριστὸν οὐκαπέμψαι,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἡχος πλ. β.

A "νθρωπε τοῦ Θεοῦ, οὐκὶ πιστὲ θεράπον,
λειτουργὲ Κυρίου, ἀνερ ἐπιθυμιῶν, σκεῦος
ἐκλογῆς, στύλε οὐκὶ ἑδραῖομα τῆς Ἐκκλησίας,
Βασιλείας οὐληρονόμε, μὴ παρασιωπήσης, τοῦ
βοῶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

A "νύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἡκεῖς; τίς ὁ τε-
κνών σε, τίς οὐκὶ ἡ Μήτηρ σὺ; πῶς τὸν
Κτίστην φέρεις ἐν ἀγναῖλαις; πῶς δὲ ἐφθάρης
τὴν ηδύν; μεγάλων παραδόξων ἐπὶ σοὶ φρικ-
τῶν μυστηρίων, ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὄρωμεν
Παναγία, οὐκὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι
χρέος, ἐκ τῆς γῆς τὸ Σπήλαιον· οὐκὶ οὐρανὸν
αἴτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν Ἀστέρα· οὐκὶ Μάγοι
δὲ προέρχονται, ἀπὸ Ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς
δυσμὰς θεάσασθαι, τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν,
ὡς βρέφος γαλουχούμενον (*).

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος δ.

Kανόνα πίστεως, οὐκὶ εἰκόνα πραότητος,
ἔγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ
ποίμνῃ σου, οὐκὶ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ
τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ υψηλὰ, τῇ
πτωχείᾳ τὰ πλεύσια. Πάτερ Ιεράρχα Νικό-
λαε, πρέσβευτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Tὸν ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, οὐκὶ Ἀγγέλοις
ἀγνωστὸν μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε,
τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται. Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ
ἐνώσει σαρκούμενος, οὐκὶ Σταυρὸν ἐκουσίως,
ὑπὲρ ἡμῶν οὐκαδέξαμενος· διὸ οὐδὲ ἀναστήσας
τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐν θανάτῳ τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΟΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἡχος α. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

A "στράπτεις ἐν τῇ γῇ, τῶν θαυμάτων ἀν-
τίσι, Νικόλαε σοφὲ, οὐκὶ κινεῖς πᾶσαν
γλῶσσαν, εἰς δόξαν τε οὐκὶ αἰνεστιν, τοῦ ἐν γῇ
σε δοξάσαντος· δὸν ἴκέτευε, πάσης ἀνάγκης
ρύσθηναι, τοὺς τὴν μνήμην σὺ, πίστει οὐκὶ πό-
λω τιμῶντας, Πατέρων ἐνλόγιον.

Θεοτοκίον, δμοιον.

Mαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον,
ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκοτας εἰς βα-

(*) Άλλαχς ἀπαντᾶται, ἐν φάνη σπαργανούμενον.

η, δεινῆς ἀπογνώσεως, οὐκὶ πταισμάτων οὐκὶ
θλίψεων· σὺ γάρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτη-
ρία, οὐκὶ βοήθεια, οὐκὶ πραταὶ προστασία,
οὐκὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν δευτέραν Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἡχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Tῶν πιστῶν προϊστασαι, σκέπων φρουρῶν
τούτους μάκαρ, οὐκὶ ἐπὶ πάσης θλίψεως,
ἀπόλυτρόμενος σαφῶς, Ιεραρχῶν ὥραιότατον,
ικλέος οὐκὶ δόξα, Νικόλαε Ὁσιε.

Θεοτοκίον, δμοιον.

Pροστασία ἀμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, οὐκὶ
πρεσβεία ἔτοιμος, τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ
σὲ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, οὐκὶ μὴ παρί-
δης οὐκὶ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,
Ἡχος δ'. Τιαχὺ προκατάλαβε.

Pροστάτης θερμότατος, τῆς Ἐκκλησίας
Χριστοῦ, ἐδείχθης Νικόλαε, τὰ τῶν αἰ-
ρέσεων, διδάγματα ὀθεα, λύων σὺν παρόρσιᾳ·
οὐκὶ οὐκαὶ ἀνεδείχθης, πᾶσιν ὄρθοδοξίας, ὑπὲρ
πάντων πρεσβεύων, τῶν ἐφεπομένων σὺν θείαις,
διδασκαλίαις οὐκὶ εἰσηγήσει..

Θεοτοκίον, δμοιον.

Tιαχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἴκεσίας ἡμῶν,
οὐκὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ
οὐκὶ Θεῷ, Κυρίᾳ Πανάμωμε· λῦσον τὰς πε-
ριστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σύν-
τριψον μηχανίας, οὐκὶ κατάβαλε θράσος, τῶν
ὅπλιζομένων ἀθέων, Πάναγκε οὐκαὶ τῶν δού-
λων σου.

Oι ἀναβαθμοὶ, τὸ α. Ἀντίφων τῷ δ'. Ἡχού.
Προκείμενον.

Tίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου.
Στιχ. Τίλι ανταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Tὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον οὐτα Ματθαῖον.
Τῷ οὐαρῷ ἐκείνῳ, ηκόλοθησαν τῷ Ἰησοῦ ὅχλοι.

Ο Ν. Δόξα. Τιαῖς τοῦ Ιεράρχου.
Καὶ νῦν. Τιαῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον, Ἡχος πλ. β.

Eὑ δῆλε ἀγαθὲ, οὐκὶ πιστὲ· εὖ ἐργάτα τοῦ
ἀμπελῶνος Χριστῷ· σὺ οὐκὶ τὸ βάρος τῆς
ἡμέρας ἐβάστασας· σὺ οὐκὶ τὸ δοθέν σοι ταίλαν-
τον ἐπηύξησας· οὐκὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθόσιν οὐκὶ
ἐφύόντας. Διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ηνέωκται·
εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, οὐκὶ
πρέσβευτε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀγιε Νικόλαε.

Ο Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρηνῶν,
εἰς σ. οὐκὶ τοῦ Ἀγίου, εἰς ή.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ωδὴ α. Ἡχος α. Ὁ Εἰρμός.

Ω δὴν ἐπινίκιον, ἔσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι δεδόξασται.

Σοφίας τὴν ἄβυτσον, ἡ τετοκυῖα, σταγόνα σοφίας μοι, Πηγὴ χαριτόθρυτε, σεμνὴ κατάπεμψον, ὑμνολογῆσαι τῶν χαρίτων σου τὸ πέλαγος.

Τιμῶσε Πανύμνητε, ἦν ἀνυμνοῦσιν, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ὡς Θεὸν κυήσασαν, τὸν ὑπερύμνητον· ὃν πᾶσα κτίσις ἀνυμνεῖ· ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σοὶ Νικόλαε θεῖον ἐξαδῶ μέλος. Θεοφάγους.

Ωδὴ α. Ἡχος β. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στεφηφόρος βῆματι Χριστοῦ, πάνσοφε Νικόλαε, παρεστηκὼς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, φωτισμόν μοι δώρησαι, καταυγάζοντα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν· ὅπως εὐφημήσω χαίρων σου, παμμάκαρ τὴν Πανήγυριν.

Οδοξάζων πάντας τὰς αὐτὸν, Κύριος δοξάζοντας, σὲ τοῖς πιστοῖς καταφύγιον δέδωνε, πειρασμῶν ῥύμενον, τὰς προστρέχοντας τῇ σῇ σκέπῃ Νικόλαε, καὶ προσκαλύψεντας πίστει σε, καὶ πέθω παναοίδιμε. Θεοτοκίον.

Ισωθῆναι πόθον μοι ἐνθεῖς, ὅφις ὁ παμπόντιος, τῷ Πλαστούργῳ, ὡς αἰχμάλωτον ἥρπασε· διὰ σοῦ δὲ Παναγίη, ἀνακέλημαι, θεωθεῖς ἀληθέστατα· σὺ γάρ Θεομῆτορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

Ἐτερος Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς κατὰ ἀλφαβητον, χωρὶς τῶν Τριαδικῶν καὶ τῶν Θεοτοκίων.

Ωδὴ α. Ἡχος α. Χριστὸς γεννᾶται.

Απόρῳ γλώττῃ καὶ χείλεσιν, ἐγκώμιον βραχὺ καὶ παράκλησιν, προσάξαι τῇ σῇ Νικόλαε, ἦκω θεομητῷ ὑπεροχῇ· ἀλλ’ ὡς πλούτοδότης, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἰλεων δίδου μοι.

Βροτὸς ὑπάρχων οὐράνιος, ἵσαγγελος ἐν γῇ πεφανέρωσαι· χηρῶν ἀντιλήπτωρ μέγισος, καὶ καταπονουμένων ἐκδικητής, πάντων θλιβομένων, ἐν ηινδύνοις βοηθός, Πάτερ Νικόλαε.

Γνωρίζει πᾶσα υφῆλιος, Νικόλαε τρισμάκαρ τὰ θαύματα, τῶν σῶν ἀρετῶν τὸ πέλαγος, πένητες τὸν Προστάτην, καὶ ὄρφανοι, χηραὶ τὸν τροφέα, καὶ τυφλοὶ τὸν ὅδηγὸν, πάντες τὸν πρόμαχον. Τριαδικόν.

Τριάδα σέβω τὴν ἀκτιστον, Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι, οὐσίαν ἀπλῆν

θεότητα, φύσιν μὴ τεμνομένην οὐσιωδῶς, τρεῖς τὰς ὑποστάσεις, διαιρῶν προσωπιῶς, καὶ καθ’ ὑπόστασιν. Θεοτοκίον.

Ασπόρως Λόγον συνείληφας, τὸν ἐνα τῷ Τριάδος Πανάγραντε, καὶ τοῦτον σαρκιγεγέννηκας, μείνασα μετὰ τόκου ὥσπερ τηπρίν· τοῦτον ως Υἱόν σου, καὶ Θεὸν ὑπέρημῶν ἀεὶ ἴκέτευε. Καταβασία.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐπούρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπγῆς, ὑψωθῆτε. "Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί· ὅτι δοξάσαται.

Τῆς Θεοτόκου. Ωδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Στερεωθῆτω ἡ ιαρδία μα, εἰς τὸ θέλημα σας Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανὸν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὑδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Ουρανὸς ὁ ιαθαρώτατος, τὸ τοῦ Βασιλέως ἀνάκτορον, ὁ χαριτόπνους ἀληθῶς καὶ εὐώδης Παράδεισος, ἡ εἰλπὶς Χριστιανῶν οὐρανός μνείσθω μοι.

Λόγω τὸν Λόγον ἀπεκύνσας, τὸν τῷ λόγῳ πᾶσαν πρὸς ὑπαρξίαν, παραγαγόντα λογικὴν, φύσιν ἄμα καὶ ἄλογον, ἀλογίας ἐκλυτρούμενον, βροτοὺς Παντευλόγητε.

Τοῦ Ἀγίου. Εξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Νικόλαε μακάρε, τοῦ Δεσπότου γνήσιος σὺ μαθητὴς γενόμενος, διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, χαλεπῶν ἐν κινδύνων, καὶ θανάτου πικροῦ.

Ιλάσθητι τοῖς δόλοις σας, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς αἰγαθὸς δωρούμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ μεσιτείαις Πολυέλεε. Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα, καὶ τὴν ζωὴν κυβέρνησον Παναγία Χριστὸν ἡ τέξασα· ἐν ω ἐστερεώθη καρδία μου.

Δείξεν ἡ χάρις, ἐπὶ σὲ παραδόξως τὰ θαύματα· ἡ φαιδρὰ γάρ σου πολιτείας Νικόλαε ὄντως, χρυσοῦ παντὸς τηλαυγέστερον, ὑπεραστράπτει καὶ λάμπει ψυχᾶς, αἴγαλης θείου Πνεύματος.

Ε"δειξεν ἡ χάρις, ἐπὶ σὲ παραδόξως τὰ θαύματα· ἡ φαιδρὰ γάρ σου πολιτείας Νικόλαε ὄντως, χρυσοῦ παντὸς τηλαυγέστερον, ὑπεραστράπτει καὶ λάμπει ψυχᾶς, αἴγαλης θείου Πνεύματος.

Zης καὶ μετὰ πότμου, ἐν ὄνειροις σαφῶς ὁ πτωνόμενος, καὶ νεανίας ἐκ θανάτου, παραδέξως λυτροῦσαι, βοῶν ἐμφανῶς τῷ "Αναπτι· Μὴ ἀδικήσῃς τοὺς ἄνδρας, ἐπεὶ φθόνῳ διεβλήθησαν.

Τριαδικόν.

Gλεως γενοῦ μοι, Παναγίχ Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐν ἀμέτροις πλημμελεῖαις, ρύπωνται τῷ βίῳ, Πατήρ, ὁ Γίος, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, διατηροῦσά με πάντοθεν καὶ αἰς, ἀτρωτον ἐκ θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Nέμοις Θεοτόκε, σωτηρίας ἐλπίδα τοῖς δούλοις σου, καὶ ἐν ἀνάγκαις καὶ κινδύνοις, ταχυδρόμοις πρεσβείαις, φρυρεῖν, βοηθεῖν παράστηθι· σὺ γάρ τὸ κλέος ἡμῶν τῶν πιστῶν, πέλεις Θεονύμφευτε.

Καταβασία.

Tῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρένστως Γίῳ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Οἱ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, "Ἄγιος εἶ Κύριε.

Kάθισμα, Ἡχος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Pοταμὸν ἱαμάτων ὑπερχειλῆ, καὶ πηγὴν σεθαυματών αὐελλιπῆ, ἔδειξε Νικόλαε, τοῦ ἐλέους ἡ ἀβύσσος· οἱ γάρ βαρείαις νόσοις, πικρῶς πιεζόμενοι, καὶ συμφοραῖς τοῦ βίου, δεινῶς ἐταζόμενοι, πάσης αἴθυμίας, αἰκεσωδυνοῦντας, εὐρίσκουσι φάρμακον, τὴν θερμὴν σὺν αὐτίληψιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Aδέξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον, ὅμοιον.**

Tὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβθεῖσα ἀφράστως Μήτηρ Θεε, τῷ κόσμῳ ἐκύνησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἀπαντά, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶσε, παναγία Παρθένε, ρύσθηναι πταισμάτων μη, ὅταν μέλλω παρίσταται, πρὸ προσώπου τῆς Κτίστης μη. Δέσποιγα Παρθένε Αἴγνη, τὴν σὴν βοηθειαν τότε μοι δωρησαι· καὶ γάρ δύνασαι πάντα, ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Tῆς Θεοτόκου. Ωδὴ δ. Ο Είρμος.

Eν πνεύματι προβλέπων, προφῆτα Ἀβ-βακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, εἰπήρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Hανάτου μὲν αἰτίᾳ, η Εὖα τοῖς βροτοῖς, συμβουλία ὄφεως, γεγένηται Αἴγνη· σὺ

δὲ Παρθένε τεκοῦσα λόγῳ τὸν Λόγον, ἀθανασίας καὶ ζωῆς πρόξενος ὥφθης· ὅθεν ἐπαξίως ὑμνοῦμέν σε.

Eν πνεύματι Προφῆται, προεῖδόν σε Ἀγγή, Ὅρος Πύλην Τράπεζαν, ἀγίαν Κιβωτὸν, Λυχνίαν Θρόνον ζωῆς, Στάμνον καὶ Κλίνην, Θεοῦ Μητέρα, ἐν συμβόλοις δηλοῦντες, ὡν ἡμεῖς ὄρῳμεν τὴν ἔκβασιν.

Τοῦ Ἀγίου. Ἐληλυθας, ἐκ Παρθένου.

Oμιλήσας, ιαθαρῶς ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, φωτοφόρος γέγονας, κόσμου φωτίζων τὰ πέρατα, πᾶσι παριστάμενος, καὶ πάντας σωζῶν, τὰς πίστεις ποιορέχοντας.

Aντρούμενος, ἐκ θανάτου ὡς ὥφθης τὸ πρότερον, νεανίας "Οσιε, οὕτω καὶ νῦν με διάσωσον, πάσης περιστάσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων παμμακάριστε.

Aπήστραψας, ἀρετῶν λαμπηδόνας Πανάλβιε, μιμητὴς πανάριστος, τῷ σῷ Δεσπότῳ γενόμενος· σωζεῖς δὲ καλύμενος, τὰς εὐλαβείας καὶ πόθῳ σε δοξάζοντας.

Eληλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, σωματωθησόμενος, καὶ διασώσων ὡς εὔσπλαγχνος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Χαῖρε Θεοτόκε Πανάμωμε.

Eτερος τοῦ Ἀγίου. Ράιδος ἐκ τῆς ρίζης.

Hηλήσις σου μόνη ἀληθῶς, ἐν πάσαις τῶν ἔχθρῶν βουλαῖς, προσκαλουμένη θάττου ρῆμεται, τοὺς κράζοντας σοι θερμῶς, ἵερε Νικόλαε· Ως πρὶν στρατηλάτας ἐλυτρώσω, διάσωσον καὶ ἡμᾶς, πάσης ἐκ δεινῆς περιστάσεως.

Hρόνῳ παριστάμενος Θεοῦ, πρεσβεύειν ἐκτενῶς σοφὲ, μὴ διαλίπης ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν σῶν πιστῶν οἰκετῶν, θαυμαστὲ Νικόλαε· ἵνα τοῦ πυρὸς τοῦ αἰώνιου, ρύσθωμεν καὶ ἐξ ἔχθρων, γνώμης πονηρᾶς καὶ κακώσεως.

Iάματα βρύεις πανταχθ, τοῖς πίστεις προστρέχεσι, καὶ ἐκ δεσμῶν λυτρῆσαι ἀπαντάς· διὸ τὴν λύπην ἡμῶν, εἰς χαρὰν μετάβαλε, ταῖς σαῖς εὐπροσδέκοτοις ἴνεσίαις, Νικόλαε φαεινὲ, θραύων τὴν ὄφρυν τῶν ἔχθρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Aγάρχῳ Θεότητος ἀρχῆν, Πατέρα καὶ Γίον τιμῶ, καὶ Πνεῦμα σέβω τὸ πανάγιον, τὴν πάντων παντυργικὴν, ἐνιαίαν ἀτμητον, τρισὶ χαρακτῆρσι καὶ προσώποις, διηρημένην αἵ, μίαν Βασιλείαν ἀμέριστον.

Sὺ ὄντως ἐπέκεινα βροτῶν, Αἴγγελων τε πέρτιμος, Θεογεννήτορ Κόρη πέφρυχς· τὸν πάντων γάρ Ποιτὴν, ἐν γαστρὶ συγείληρας,

σάρκα υλικὴν ἡμφιεσμένον, τεκτόνα δίχα σπορᾶς. "Ω ναινοπρεποῦς θεωρήματος!"

Καταβασία.

Pάθδος ἐν τῇς ρίζῃς Ἱεσταὶ, καὶ ἄνθος
εξ αὐτῆς Χριστὲ, ἐν τῇς Παρθένου ἀ-
νεβλάστησας· εξ ὄρους ὁ αἰνετὸς, κατασηνίβ
δασέος, ἥλθες σαρκωθεὶς εξ ἀπειράνδρου, ὁ
ἄνθος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σας Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου. Ωδὴ ἑ. Ο Είρμος.

Tὸ φαεινὸν ἡμῖν εἴκανατειλον, φῶς τὸ ἀ-
πρόσιτον, τοῖς ὄρθριζουσιν ἐπὶ τὰ κρί-
ματα τῶν ἐντολῶν σου, Δέσποτα φιλάνθρω-
πε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ω'ς Κιβωτὸς Σεμνὴ ἀγιάσματος, καὶ ὡς πυ-
ρίμορφος Θρόνος ἀγιος, καὶ ὡς Παλάτιον
ἡγιασμένον, Δέσποινα ἔχωρησας, Θεὸν Παν-
τοκράτορα.

Mήτηρ ἀπειράνδρως ἐν παρθένοις σὺ, αὕθις
Παρθένος δὲ, ἐν μητράσι μόνη Πάναγνη
ἀρρήτως ὥφθης. Θεὸν γάρ ἐγένυνησας, τὸν φύ-
σεις ἀμείβοντα.

Τοῦ Ἀγίου. Ο φωτισμός.

Hεοπρεπεῖ, πολιτείᾳ Τρισμάκαρ λελαμπρυ-
σμένος, τοὺς κατακριθέντας ἀδίκῳ ψήφῳ
διανατωθῆναι, παρασὰς ἐλυτρώσω, τῷ Δεσπότῃ
Χριστῷ ιραυγάζοντας. "Ἐτερον ἐκτός σου, Θεὸν
οὐ γινώσκομεν."

E'ν ἀρανοῖς, τὴν αἰδίον δόξαν νῦν ἐποπτεύων,
καὶ τῆς ἀπορρήτου καὶ θείας αἱγλης, ταῖς
φανοτάταις ἐντρυφῶν λαμπηδόσι, σκέπασόν
με τῇ προστασίᾳ σου, "Οσιε θεράπον, Χριστὲ
παντεβάσμε.

Θεοτοκίον.

Iνα τὴν σὴν, ἐκζητήσης εἰνόνα συγκεχωσμέ-
νην, τοῖς πάθεσι Σωτέρ τὰς οὐρανίους, λα-
θῶν δυνάμεις, σαρκωθεὶς ἐν Παρθένου, ἐπε-
φάνης τοῖς σοὶ ιραυγάζουσιν. "Ἐτερον ἐκτός
σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν."

Ἐτερος τοῦ Ἀγίου. Θεὸς ὡν εἰρήνης.

Kηρύττει σου Πάτερ, τὰ θαύματα νῦν, ἡ
Μυρέων μεγίστη μητρόπολις, Λυκίων ἐ-
παρχία τε, καὶ πᾶσαι πατριαι, τὰς σὰς τερα-
τουργίας· δὶ ὡν πάντας ἐν πόνων, θλιβερῶν
ἐλυτρώσω, ἀξιοθαύμαστε Νικόλαε.

Aιμὴν τῶν χηρῶν, καὶ Πατήρ ὄρφανῶν,
βοηθὸς τῶν ἐν θλίψει πανάριστος, πεν-
σοῦντων παραμύθιον, ποιμὴν καὶ ὁδηγός, πάν-
των τῶν πλανωμένων, Νικόλαε ὑπάρχων, καὶ
ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπο-
λύτρωσαι.

Mετέστης ἐκ γῆς, πρὸς ἀὖλος σκηναῖς, ἐνθα-
βλέπεις τὸ ἄφραστον καλός Χριστοῦ,
Ἄγγελῶν τοῖς στρατεύμασιν, ἐφάμιλλος δειχ-
θεῖς· διὸ σὺν Ἀποστόλοις, καὶ Μάρτυσι χρ-
ρεύων, ἐκτενῶς τὸν Σωτῆρα, Πάτερ Νικόλαι
ικέτευε.

Τριαδικόν.

Sυνάναρχα τρία, ὅμόθρονα μὲν, ἀμερίστου
μιᾶς δὲ Θεότητος, δοξάζω αὐτεξούσια-
τὰ πρόσωπα σαφῶς· δὶ ἦς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος
παρήχθην εἰς τὸ εἶναι, σὺν Ἀγγέλοις ιραυγα-
ζων· "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἰ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Bροτῶν σωτηρία, καὶ πάντων ἐλπῖς, ἡ προ-
φθάνουσα τάχος καὶ σώζουσα, οἰντείρη-
σον καὶ νῦν ἡμᾶς, βοῶμέν σοι Ἀγνή, τοὺς σ-
προσκαλουμένους, ἀεὶ ἐν περιστάσει προστα-
σίαν γὰρ ἡμεῖς, μετὰ Θεὸν ἄλλην οὐκ ἔχομεν

Καταβασία.

Θεὸς ὡν εἰρήνης, Πατήρ οἰκτιρμῶν, τῆς
μεγάλης βουλῆς σου τὸν "Αγγελον, εἰ-
ρήνην παρεχόμενον, αὐτέστειλας ἡμῖν· ὅθε
θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκ-
τὸς ὄρθριζοντες, δοξολογοῦμεν σε Φιλάνθρωπε-

Τῆς Θεοτόκου. Ωδὴ ᷂. Ο Είρμος.

Tὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ-
τὴν ζωὴν μου ἀγαθὴ, ἐλευθέρωσον φθο-
ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτήρ τοῦ κόσμου, ιρά-
ζοντα· Δόξα σοι.

Pροστασία τῶν πιστῶν, ἀθυμούντων χαρ-
μονή, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, ἐμπλησο-
πνευματικῆς, τοὺς δούλους σου, τοὺς πεποιθό-
τας τῇ προστασίᾳ σου.

Oύρανὸς ὁ λογικὸς, ὁ Ναὸς ὁ ιαθαρὸς,
άγια Κιβωτὸς, ὁ τερπνότατος Θεοῦ
Παράδεισος, ἐν ὡς τὸ ἔύλον ζωῆς ὑμείσθω μοι.

Τοῦ Ἀγίου. Εν ἀβύσσῳ πταίσμάτων.

O' τῆς νίκης Νικόλαε στέφανος, σοῦ τῇ μο-
ρυφῇ ἀξίως ἐπιτέθειται· ὡς νικητὴς οὐ
ἀρίστος, τοὺς σὲ προσκαλουμένους διάσωσον

Nειρωθέντα με Μάκαρ τοῖς πταίσμασι, καὶ
ταῖς τῶν παθῶν τρικυμίαις ποντούμενον
ἐπιφανεῖς διάσωσον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου
θελήματος.

Θεοτοκίον.

E'πι σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀγέθηκ, Μῆτερ αἰειπάρ-
θενε, τῆς σωτηρίας μου, καὶ σὲ προστα-
τιν τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἀσειστον.

"Ετερος τοῦ Ἀγίου. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.
Nέος Ἀβραάμ, ἐδεῖχθης Νικόλαε, ὡς μονο-
γενῆς οἰών προσάξας τὸν νοῦν, τῷ Δε-
πότη σα, ἀναίματας θυσίας προσφέρων

κάντεῦθεν εὐλογήθης ὡς φιλόξενος, Πάτερ, καὶ Τριάδος γέγονας, σύντηρίον θεῖον καὶ ἀμωμον.

Σένα καὶ φρικτὰ, ἐργαζη τεράστια, ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἐν θαλάσσῃ μακρὰν, κινδυνεύουσι, ταχυδρόμοις λιταῖς ἐφιστάμενος, ασθενούντων ἰατρὸς, καὶ πτωχευόντων τροφεὺς, νίκη τε λαοῦ φερώνυμος, τῷ πιστῷ καὶ ἔχθρῶν ἀναδέδειξαι.

O"μματι νοός, προβλέπων τὰ μέλλοντα, δογμάτων ὄρθων, πάντας ἐνέπλησας, Ομοούσιον, τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν καταγγεῖλας ἡμῖν· καὶ Ἀρείου τὴν μανίαν ἔξωλόθρευσας, στήλην ἀρθοδόξου πίστεως, τὰ σεπτά σὺν προσεις κατορθώματα. **Τριαδικόν.**

Sεἶω καὶ τιμῶ, Γριάδα αἱμέριστον, προσώποις τρισὶ διαιρουμένην ἀεὶ, ἐνουμένην οὲ, τῇ οὐσίᾳ καὶ φύσει ὡς μίαν ἀρχὴν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα "Αγιον, πάντων ιραταιῶς δεσπόζουσαν, καὶ τὸ πᾶν συντηροῦσαν ὡς βούλεται. **Θεοτοκίον.**

Kλίνας οὐρανοῖς, ἐν μήτρᾳ σου Πάναγγε, Χριστὸς βουληθεὶς, ὅλος ἐσκήνωσεν· οὐ γάρ ἔφερε, τῶν ἴδιων χειρῶν τὸ πλαστούργυμα, καθορᾶν ὑπὸ τοῦ πλάνου τυρχυγούμενον, ἦλθε δὲ ἐν δουλου σχῆματι, τὸ ἀνθρώπινον γένος λυτρώσασθαι.

Καταβασία.

Sπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐν νᾶλιος θήρ. οἴον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάριν λαθὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· τὸ γάρ οὐχ ὑπέστη βέντεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἡχος γ'. Η Παρθένος σήμερον.

Eν τοῖς Μύροις "Αγιε, ἵερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γάρ "Οσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σὺ ὑπέρ λαζ σὺ, ἐσωσας τὸς ἀθώους ἐκ τῷ θανάτῳ· διὸ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ο Οἶκος.

Aνυμνήσωμεν νῦν τὸν Ἱεράρχην ἄσμασι, τὸν ἐν Μύροις λαοὶ ποιμένα καὶ διδάσκαλον, ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ἐλλαμψιῶμεν· ἴδου γάρ ὡφῆ ὅλος καθάρσιος, ἀκήρατος πνεύματι, Χριστῷ προσάγων θυσίαν ἀμωμον, τὴν εἰλικρινῆ καὶ Θεῷ εὐπρόσδεκτον, ὡς Ἱερεὺς ιεναθαρμένος τῇ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκὶ· ὅθεν ὑπάρχει ἀληθῶς τῆς Ἑκκλησίας προστάτης, καὶ ὑπέρμαχος ταύτης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Tῇ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

O Νικόλαος, πρέσβεις ὃν ἐν γῇ μέγας,

Kαὶ γῆς ἀποστάς, εἰς τὸ πρεσβεύειν ζέει.

Tεκτη Νικόλεω γε φάνη βιότοιο τελευτή. **O**ὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν τυράννων, πρότερον τῇ μοναδικῇ πολιτείᾳ διαπρέψας· εἰτα, δὲ ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν, τὴν ἀρχιερωσύνην ἐδέξατο. Ἐπεὶ δὲ τὰ Χριστιανῶν τὴν πρεσβεύων, καὶ τὴν εὐσέβειαν κηρύσσεται ἐλευθέρα φωνῇ, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν τὰ πρώτα φερόντων τῆς Πόλεως, καὶ πληγαῖς καὶ στρεβλώσεσι παρὸ αὐτῶν ὑποβληθεὶς, τὴν εἰρητὴν ἐναπορρίπτεται· μετὰ καὶ ἄλλων Χριστιανῶν. Τοῦ δὲ μεγάλου καὶ εὐεργέος Κωνσταντίνου τὴν Βασιλείαν τῶν Ρωμαίων ψήφῳ Θεοῦ ὑποζωσαμένου, ἀφίενται οἱ κατάκλειστοι τῶν δεσμῶν· μεθ' ὃν καὶ ὁ μέγας Νικόλαος ἀφεῖται, τὰ Μύρα κατέλαβεν. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τὸ ἐν Νικαίᾳ πρώτη Σύνοδος συναθροίζεται ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, τῆς μέλος καὶ ὁ θαυμαστὸς Νικόλαος γίνεται.

Οὗτος πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐποίησε θαύματα, ὡς τὴν αὐτὸν ιστορία δηλοῖ· διέσωσε δὲ καὶ συκοφαντηθέντας ἀνδρας τρεῖς, ἀδίκως μέλλοντας θυνόσκειν. Ός γάρ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἔμελλον οὗτοι ἀποτέμνεσθαι, ἐν φυλακῇ ὄντες, ἔμαθον, τὸν "Αγιον εἰς βούθειαν ἐπεκαλέσαντο, ὑπομνήσαντες αὐτὸν καὶ ὃν ἐποίησεν ἄλλων εὐεργεσιῶν, καὶ ὅπως τρεῖς ἀνδρας ἐν τῇ Λυκίᾳ ἀναιρεῖσθαι μέλλοντας διεσώσατο. Τοιγαροῦν ὁ ταχὺς εἰς βούθειαν, καὶ θερός εἰς ἀντίληψιν, ὁ "Αγιος φημὶ Νικόλαος, ὀπτάνεται ὅναρ τῷ Βασιλεῖ καὶ τῷ Ἐπάρχῳ· καὶ τὸν μὲν ἐπιτιμᾷ διὰ τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα εἰς τοὺς ἀνδρας διαβολὴν· τὸν δὲ Βασιλέα ἀναδιδάσκει, καὶ ὑπομνήσκει, ὡς ἀνεύθυνος εἰσι, καὶ διὰ φθόνου τῷ τῆς καθοσιώσεως ἐγκλήματι ὑπεβλήθησαν· ὅθεν αὐτοὺς λυτροῦται τῆς ἐπιχειρένης ἀνάγκης. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἔτερα πλεῖστα τεράστια ἐκτελέσας, καὶ ἵερῶς τὸν ὄρθόδοξον ποιμάνας λαὸν, καὶ εἰς Βαθὺ γῆρας ἐληλακώς, πρὸς Κύριον ἔξεδήμησεν, οὐδὲ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ποιμανίου ἐπιλαβόμενος, ἄλλα καθ' ἐκάστην, ὡς εἰπεῖν, ήμέραν τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ τοῖς δεομένοις ἐπιδαψιλευόμενος, καὶ κινδύνων παντοῖων καὶ περιστάσεων ρύόμενος.

Καὶ νῦν δὲ, ὡς τότε, ὁ αὐτὸς Θεός δὲ αὐτοῦ πλεῖστα θαύματα ἐνεργεῖ· καὶ οἱ ἐκ πιστεως ἀδιστάκτως ἔξαιτούμενοι, οὐκ ὅλιγα ταῦτα, ἄλλα καὶ μείζονα, καὶ οὕτως ἔχοντα θαυματουργήματα λαμβάνουσιν· ὥσπερ καὶ νῦν τοιούτον τι γέγονε παρὰ τοῦ τρισμάκαρος Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου.

'Ανὴρ γάρ τις εὐλαβῆς τὸν ἐν τῷ Βυζαντίῳ, ἐν Χριστῷ πιστος, καὶ τὸν "Οσιον Πατέρα ἡμῶν Νικολάου ὑπερβαλλόντως φιλῶν, καὶ φιλούμενος ὑπὸ αὐτοῦ. Οὗτος ποτε πρὸς ἔτεραν χώραν διὰ πλοὸς ἀφικέσθαι βουλόμενος, διευλείας αὐτοῦ ἀναγκαῖας κατεπειγούσης, ἀπελθὼν ἐν τῷ ναῷ τοῦ "Αγίου, προστύχειον κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ· καὶ τοὺς οἰκιστούς προσγενεῖς τε καὶ φίλους δοπασάμενος, ἐπέβη τῷ πλοίῳ. Περὶ δὲ ὥραν ἐννάτην τῆς νυκτὸς ἀνέστησαν μεταβαλεῖν τὰ ιστία, ἔτερους ἀνέμου πνεύσαντος· συναν-

στη δὲ καὶ ὁ εὐλαβέστατος οὗτος ἀνήρ πρὸς χρείαν ὑδάτος. Ἀσχολουμένων δὲ πάντων πρὸς τὴν τῶν ἴστιών μεταβολὴν, συμποδισθεῖς, οἷα φιλεῖ συμβαίνειν, ἀπερρίφη εἰς τὸ πέλαγος κατὰ τὸ μέσον τῆς Σαλασσῆς· κακεῖνοι μὲν, σκοτίας οὔσης, καὶ τοῦ πνεύματος σφοδροτέρως ἐπὶ τὰ πρόσω βιάζοντος, μὴ δυνάμενοί τι διαπράξασθαι, τὸν τοῦ ἀνδρὸς ἀπωδύροντο πικρότατον Σάνατον· ὁ δέ γε, μεθ' ὧν ἐνεδέδυτο ἀπορρίφεις τῇ Σαλασσῇ, καὶ γενομένων τούτων πληρεστάτων τοῖς ὑδασιν, εἰς τὸν πυθμένα τοῦ πελάγους καταποντισθεῖς, Ἀγιε Νικόλαε, βοήθει μοι, εἶπεν. Ἐπὶ πολὺ δὲ τὴν φωνὴν ἀνακράζοντος, ὡς τοῦ Σαύματος! ὡς ἀκατανόητα τὰ Σαυμάσια σου Κύριε! εὐρέθη μέσον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δοκῶν ἐν τῷ βυθῷ ἐστάναι. Οἱ δὲ γειτονοῦντες, τῶν φωνῶν ὡς ησθούντο, ἀνέστησαν· ὥσαύτως καὶ οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ φῶτα ἀνάψαντες, συνελθόντες καὶ οἱ ἔξωθεν γειτονοῦντες, εἰδον αὐτὸν μέσον τῆς οἰκίας ἐστῶτα καὶ κράζοντα· καὶ τοὺς χιτώνας, οὓς ἐνεδέδυτο ἐν τῇ Σαλασσῇ, Σαλασσίου καταρρέοντας ὕδωρ· καὶ ἐνεοὶ γεγονότες, ἔξεστησάν τε καὶ ἔφριξαν.

‘Ο δέ· Ή αὖτε, τί ἔστι τὸ ὄρωμενον; ἔγω γάρ οἶδα ἀκριβῶς, ὅτι πάντας ὑμᾶς ὁψὲ, ἐννάτη ὥρᾳ, ἀσπασάμενος, τῷ πλοίῳ ἐμβὰς ἀπέπλευσα· καὶ αἰσιού ἀνέμου πνεύσαντος, ἐφ' ἵκανον τὸν πλοῦν διηνύσαμεν. Περὶ δὲ δευτέρων φυλακὴν τῆς υγκτὸς, ἥ καὶ τρίτην, ἐν τῷ πλοίῳ σταθεῖς διὰ τὸ λαβεῖν ὕδωρ, συμποδισθεῖς ὑπὸ τῶν ναυτῶν, ἐν τῇ Σαλασσῇ ἀπερρίφην, καὶ εἰς βούθειαν τὸν Αἴγιον Νικόλαον ἐπεκαλούμην· ποῦ δὲ νῦν εἴμι, αἴγυνος· ὑμεῖς εἴπατέ μοι, ὅτι ἔξεστηκώς εἴμι, καὶ ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονα.

Οἱ δὲ, τῶν εἰρημένων νουνεχῶς ἀκροασάρενοι, τό, τε Σαλασσίου ὕδωρ καταρρέον ἐκ τῶν χιτώνων ὄρωντες, ἔξεπλάγησαν, ἐννοοῦντες τὸ παράδοξον τοῦ Σαύματος. Καὶ σὺν αὐτῷ γαίροντες ὄμοι καὶ δακρύσαντες, ἐπὶ πολὺ τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἔκραζον. Εἴδ' οὕτως ἀποδύσαμενος, καὶ ἔτερα ἀμφιασάμενος, τὸν Ναὸν τοῦ Αἵγιον Νικόλαον κατέλαβε, καὶ τὸ λοιπὸν τῆς υγκτὸς ἐκεῖσε διεβίβασε, προσπίπτων μετὰ δακρύων, ἐκλιπαρῶν, ἀντιβολῶν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν μετ' ἐκπλήξεως ἀπεδίδου. Ὅρθρου δὲ ἦδη φθάσαντος, καὶ τοῦ συνίθους λαοῦ συναθροισθέντος, τὸ Σαύμα πᾶσι κατάδηλον γέγονεν. Ός οὖν ἀπαντες τῶν ὕδυπνών ἐκείνων ἀρωμάτων ἐνεπλήσθησαν, τῶν εἰς εὐχαριστίαν τοῦ Αἵγιον Νικόλαον παρὰ τοῦ ἀνδρὸς προσαχθέντων, δλόφωτον δὲ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐωρακότες, ἐπυνθάνοντο, τίς ἥ αἰτία τοῦ δράματος; Καὶ μαθόντες ἔξεστησαν, τὸν Θεὸν δοξάζοντες, καὶ τὸν Ἀγιον εὐφημῶντες.

Τὸ ἔξαίσιον τοίνυν τοῦτο καὶ ὑπερψυὲς ὄντως μεγαλεῖσιν, εἰς πᾶσαν τὴν Κωνσταντίνου μεγαλόπολιν διαδραμὸν, εἰς ὡτά τε τοῦ κρατοῦντος Βασιλέως φθάσαν, καὶ τοῦ τὴν μεγάλην τότε Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τῷ Ἀρχιερατικῷ θρόνῳ κοσμοῦντος, ἐπὶ συνεδρίου ἀνέπεισε τὸν ἄνδρα καλέσασθαι. Παραστάντος οὖν τούτου, καὶ ἐπὶ παρρήσιᾳ πολλῶν συνελθόντων διηγησαμένου, ὅπως, καὶ τίνα τρόπον αὐτῷ τὸ ἔξαίσιον καὶ ὄντως ἀκατανόητον τοῦτο τερατούργημα γέγονεν, ἀπαντες ἔξεβόησαν. Μέγας εἰ Κύριε, καὶ Σαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἔξαρκέσει πρὸς ὑμνον τῶν Σαυμασίων σου! Λιτὴν δὲ καὶ ἀγρυπνίαν διαλαλήσαντες, καὶ πανδημεὶ συναθροισθέντες, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Αἵγιον ἀπήσαν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν, καὶ τῷ πιστῷ αὐτοῦ Σεράποντι τὴν εὐχαριστίαν ἀπονέμοντες.

Bios τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου,
Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Σοφόν τι χρῆμα ζωγράφων χείρ, καὶ δεινὴ μὲν μητρὶ σασθαι τὴν ἀλίθειαν, δεινὴ δὲ τῶν πραγμάτων ἐναργῆ παραστῆσαι τὰ σύμβολα. Σοφώτερον δὲ ἄρα λόγος, καὶ πολλῷ γραφικῆς ἐναργέστερον δεῖξαι τε ὁ βούλεται, καὶ ὑπὸ ὄφθαλμοὺς προθεῖναι τὸ πρᾶγμα, δσω καὶ πλέον διρεθῆσαι οἵδε πρὸς μίμησιν, καὶ ζῆλου τι κέντρον ταῖς ψυχαῖς ἐνιέναι, καὶ πρὸς τὰ ίσα διανιστᾶν. Αὐτίκα γοῦν ὁ τὸν κατὰ Θεὸν πολιτευσάμενος βίον, τῷ λόγῳ διατηπόμενος, πολλοὺς ἂν ἐφελκύσηται, καὶ παρακαλεση πρὸς ἀρετὴν, καὶ δλως πρὸς τὸν διαθερμανεῖ ζῆλου, ἐσπερ δὴ καὶ ὁ τοῦ Σείσι Πατρὸς Νικολάου, καὶ τούτῳ γε μᾶλλον εἶπερ τινὸς, δσω καὶ ἀκοὴν πλέον ὑδύνει, καὶ ψυχὴν εὑφραίνει, καὶ πρὸς τὴν τῶν καλῶν ἐργασίαν διανιστᾷ. Τὰ τούτου τοίνυν καὶ διηγητέον ήμιν, καὶ περιληπτέον τῷ λόγῳ εἰς δύναμιν, καὶ πάλαι μὲν ὄντα γυρίμα τοῖς πολλοῖς, καὶ οὐδεμιᾶς δεόμενα ιστορίας· πλὴν ἀλλ' ὅσους ἀναλαβεῖν αὐτὰ, καὶ εἰς μηρύν εἰσενεγκαῖναι καὶ τὰς τῶν φιλαρέτων ὑδύναι ψυχάς.

Τῷ μεγάλῳ τοιγαροῦν καὶ Σαυμασίῳ τούτῳ Πατρὶ Πάταρα μὲν ἥ πατρὶς, πόλις Λυκίας, καὶ τῶν ἐπιφανῶν πρότερον. Πατέρες δὲ, τὰ μὲν εἰς γένος, τῶν εῦ γεγονοτῶν· οὐσίαν δὲ αὐτάρκη, καὶ δση μητρὶ περιττή, κακτημένοις, ἀγευστοι κοσμικῆς δόξης καὶ φαντασίας γενόμενοι, καὶ τῷ παιδὶ καλὸς τύπος πρὸς ἀκτησίαν ἐσόμενοι, περιμόνον σχολάζοντες τὸ ἀγαθὸν, καὶ τοῦτο ἐκ παντὸς τρόπου μεταδιώκοντες. Οὐτοὶ παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὕδωρ τῆς εὐσεβείας πεφυτευμένοι, ὅμοι τε καρπὸν ἐν καιρῷ διδόοσι τὸν Σείσι Νικόλαον, καὶ ὅμοι πεδεῖται τὰς ὡδούς νας ἥ μήτηρ, ἀγυνος ἐξ ἐκείνου καὶ ἀτεκνος τὸ λοιπὸ μείνασσα, σίουει τῆς φύσεως διοιμολογούστης τὸ μὴ δύνασθαι τοιοῦτον ἄλλου προσενεγκαῖν. Ἀλλὰ τοῦτον δὴ πρὸ τοῦ ἀμα καὶ τελευταῖον ἥ μήτηρ τὸν εὐγενῆ κλάδον εἰς φῶς ἀγαγοῦσα, πολυειδῆ δημως μετὰ τοῦ συζύγου τῷ πνεύματι δέδωκε τὸν καρπὸν, τὸν τῶν ἀρετῶν σωρὸν, τὴν τῷ ἀγαθῷ Σάλασσαν, τὴν καλὴν ὄντας εὐπαιδίαν πλουτίσαντες, τὸν Σαυμαστὸν τοῦτον φημὶ Νικόλαον. Ἐκ τοιούτων δὲ γεννυθεῖς, δεῖγμα τῆς πρὸς τὸν Βαπτιστὴν ὀκειότητος, τὴν τῆς γεννησαμένης παρῆψε (*) στείρωση. Οὕτι ὁ μὲν, διαλύει μητρὸς ὠδῖνας τεχθεῖς, οὐτος δὲ, κλείει τὸ ἔμπαλιν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ Σηλάζειν αὐτὸν κατὰ βρέφος ἔχρην, καὶ τῷ μητρῷ παρακεῖσθαι μαζῷ, ἐπισημανεται κανταῦθα Θεός, ὅποις τις ἐσται Νικόλαος, πόρφρονούσαν ἡλικίαν ἀπολαμβάνων. “Ολης μὲν γὰρ ἐδύ μάδος ὅσα καὶ βρέφος τῇ Σηλῆ ἔχρητο· ἐπειδὴ δὲ τὸ Τετράς τῶν ἡμερῶν καὶ ἥ Παρασκευὴ καταλάβοι, ἀπὸ ἐκατέρᾳ τούτων γάλακτος μετελάμβανε· καὶ ταῦτα μετὰ τὸν τῆς ἐσπέρας καιρὸν, ὑπὸ κανόνι τελείῳ καὶ πρὸ τῆς παιδικῆς τιθηνούμενος ἡλικίας, τὸ πρὸς ἐγκράτειαν οἰκείως ἔχειν ὑποφαίνων ἐκ προοιμίων.

Οὗτο τοιγαροῦν ἀναγόμενος, καὶ τὰ χρηστὰ τῶν ἡθῶν τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν ἐκείνων τῶν πατέρων ἀποματτόμενος τὰ δὲ φύων καὶ γεωργῶν αὐτὸς οἰκοθεν, ὡς πέρ τις ἀγαθὴ καὶ γενναία, ἡλικίας τε ἥδη ἥπτετο, καὶ γραμματιστὴ παρεδίδοτο. Ο δὲ, μεγίθει φύσεως καὶ διανοίας ὡς

(*) Ισως, παρήμειψε.

τητι πλεῖστα τῶν μαθημάτων ἐν βραχεῖ καρπωσάμενος, τὸ μὲν πολιτικὸν τοῦτο καὶ ἀγοραῖον διέπτυσεν· ἔταιρείας δὲ ἀτάκτους καὶ ὄμιλίας ἐκκλίνας, καὶ γυναιξὶ συλλαλεῖν τὴν καὶ διδόναι ὄφθαλμον ὅλως ἀπαγορεύσας, ἀληθῆς ἐπεμέλετο σωφροσύνης· καὶ ταῖς ἔξω διατριβαῖς χαίρειν εἰπὼν, τοῖς θείοις ἡνὸς ὅλως οἴκοις σχολάζων, οἴκου αὐτὸς ἐαυτὸν ἀξιούντος τοῦ Δεσπότου κατασκευάζων, καὶ παραρρίπτεισθαι μᾶλλον ἐν αὐτοῖς, κατὰ τὸν θείον Δαυΐδ, αἱρούμενος· Ἐπειδὴ δὲ πρὸς τε τὴν τῶν θείων Γραφῶν γνῶσιν καὶ τῶν περὶ Θεοῦ δογμάτων ἵκανῶς ἐκπεπόνητο, μυρίαις τε κεκόσμητο χάρισι, καὶ τὴν προσήκουσαν τοῖς Ἱερεῦσιν ἀκριβεῖαν ἀτεχνῶς ἔσωζεν, (ἀλλά γε καὶ τὸ νήθος αὐτῷ καὶ πρὸ τῆς πολιάς στάσιμόν τε καὶ πρεσβυτικὸν ἦν·) πρεσβύτερον αὐτὸν ἥξιον Ψηφίζεσθαι· Προτροπῇ τοίνυν τοῦ πρὸς πατρὸς αὐτοῦ θείου, ὑπὸ τοῦ τημικαύτα τῆς Μυρέων Προέδρου χειροτονεῖται Πρεσβύτερος· καὶ τῷ δεδωκότι Θεῷ ἀντιδίδοται, ὁ δῶρον ὄντως εὐχῆς τοῖς γεγεννητοῖς αὐτὸν γενόμενος.

Οἱ μὲν τοι Ἀρχιερεὺς τῆς Μυρέων αὐτος, θείου Πνεύματος εὐμοιρεῖν ἥξιομένος, τὴν τοῦ Νέου ψυχὴν κατὰ νόμον ἀρετῆς βλέπων, καὶ περὶ τῆς μελλούσης αὐτῷ πλεονάσαι χάριτος προεψήτευσεν οὕτως εἰπὼν· Ὡς ἔσται μὲν λυπουμένων εὐμενές παραμύθιον, ποιμανεῖ δὲ ψυχὰς καλῶς, καὶ πεπλανημένους πρὸς μοράς τῆς εὐσεβείας ἀνακαλέσεται, καὶ σωτήρ τοῖς ἐν κινδύνοις ἀναφανεῖται· Αὕτη, εἰ τῷ χρόνῳ ὕστερον καὶ εἰς ἔργον ἔξεινη, τὰ ἔξτης τοῦ λόγου δηλώσει.

Τί δὲ χρή λέγειν, ὅπόστι μετὸ τὴν χειροτονίαν αὐτῷ πρὸς ἀρετῶν ἔργασιαν ἐπίδοσις γέγονεν, ἀγρυπνίας τε καὶ υποτείαις καὶ προσευχαῖς οἵαις εαυτὸν ἐδεδώκει, ἐξ ὧν τὴν τῶν ἀσωμάτων διαγωγὴν ἐν αώματι θεωτῷ κατορθώσαι· ἐφίλουείται, καὶ διὰ τοῦτο καὶ μεγάλα περὶ αὐτοῦ τοῖς πολλοῖς ἐδίδου φανταζεῖται;

Ως δὲ καὶ ὁ προμνημονευθεὶς θείος αὐτοῦ (Νικόλαος δὲ καὶ αὐτὸς ὡνομάζετο) εἰς τοῦτο ἀρετῆς ἄκοντα τὸν νεανίσκον ἑώρα, καὶ τολικάντης ἥξιομέντα τῆς χάριτος, τὴν τε τοῦ θείου Ναοῦ πρόνοιαν (ὸν πρότερον ἐπ' ὄνόματι τῆς ἀγίας Σιών ἐκεῖνος ἐδείματο, καὶ εἰς Μαυαστήριον συνεστήσατο·) αὐτῷ ἐγχειρίζει, καὶ συνεργούς τῷ νέῳ τοῦ πράγματος, δύσοντας καὶ τὴν ἀρετῆς αὐτῷ κοινωνούς ἔδει, ποιεῖται· ὡς τε καὶ συνδιαφέρειν αὐτῷ τὰς ἐκκλησιαστικὰς φροντίδας, καὶ τῶν ἱερῶν ἐπιμελέστατα προνοεῖν. Καὶ μὲν δήποτε καὶ τοῦ θαυμαστοῦ τούτου Νικολάου ἐν Παλαιστίνῃ ἀπάραντος, ἐφ' ὃ τὸν ζωοποιὸν τοῦ Χριστοῦ Τάφου, τὸ σωτηρίον τε τοῦ Σταυροῦ ἔκλου ἐν αὐτῇ προσκυνήσειεν, οὗτοι τὸν ἐκείνου τόπον ἐπλήρουν, καὶ τὰ τοῦ Ναοῦ καὶ τὰ τῆς οἰκονομίας οὕτως ἐνήργουν, ὡς περ ἄνει παρὸν ἐκεῖνος ἐτύγχανεν· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὕστερον.

Ἄρτι δὲ, τῶν πατέρων αὐτοῦ τὸν βίου ἀπολιπόντων, ἀκρηνόμος τῆς οὐσίας καταλειφθεὶς, καὶ στασιαὶ σίδου φιλοπάτορα, ἐπὶ πατέρων ἀποδημίᾳ φιλοστόργων ἐνδεξασθαι, διατελέσας, οὐ πρὸς τὸν πλοῦτον εὐθὺς εἶδεν, οὐδὲ ὅπως ἄν αὐξηθείη ὁ κλῆρος αὐτῷ καὶ διαιρείναι, φροντίδα κανὸν μικρὸν γοῦν ἔθετο· πάλαι γάρ κοσμικαῖς ἀπάσαις ἀποταξάμενος εὐπαθεῖαις, ἀληθῆ ἐσπευδεῖ δεῖξαι διὰ τῆς μετὰ ταῦτα διαγωγῆς τὰ τοῦ βίου προσίμια, σύμφωνον τε τῇ ἀρχῇ ἀπαν τὸ ἔξτης ἐπιθῆναι· Διὰ ταῦτα καὶ Θεῷ πάντα τὰ καθ' ἐαυτὸν ἐπιτρέπων, Γνώρισόν μοι Κύριε, ἔλεγεν, ὁ δὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου· καὶ δέδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἰς ὁ Θεός μου· ὅτι ἐπὶ σὲ ἐπερρίψων ἐκ μητρας· ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου, Θεός μου εἰς σύ· "Ηκουε δὲ καὶ τοῦ θείου Δαυΐδ λέγοντος οὕτωσι· Πλοῦτος ἐάν ρέη, μὴ προστίθεσθε καρδίαν· πρὸς δὲ καὶ τοῦ

σοφοῦ Σολομῶντος· Ἐλεημοσύναι καὶ πίστεις μὴ ἐκλιπέτωσάν σε· Οὐκοῦν οὐ δὲ ἀπέσχετο εὐ ποιεῖν, ἀλλὰ χείρ τὴν ἄνετος πρὸς τοὺς δεομένους, καὶ ποταμὸς πολλῷ ρέων καὶ ἡσυχῷ ρέυματι.

Ἄλλα γάρ ἀξιούντος ἡδὸν καὶ τῶν κατὰ μέρος ἐπιμνησθῆναι, ἵν' ὁ πλοῦτος αὐτοῦ τῆς χρηστότητος ἀκριβέστερον γνωσθῇ.

Αὐτῷ τις ἀδοξος ἐξ ἐνδόξου, καὶ πένης ἐκ πλουσίου, γενόμενος, ἐπειδὴ τοῖς ὅλοις διηπορεῖτο, καὶ αὐτῶν ἡδὸν τῶν ἀναγκαίων ἐπιλεπόντων αὐτῷ, φεῦ μέχρι καὶ τίνων ἡ ἔνδεια προχωρεῖν οἰδει! γνώμην ἔσχε τὰς θυγατέρας (τρεῖς δὲ ἡσαν αὐτῷ, διαφερόντως ἀγαθαι τὴν μορφήν·) μισθοῦ πρὸς ἀκολασίαν ἐκδιδόναι τοῖς βουλομένοις, καὶ τὸ ἐντεῦθεν αὐταῖς ποριζόμενον, ἐαυτοῦ τε καὶ τῶν παιδῶν ποιεῖσθαι τροφήν· τὸ γάρ ἀνδράσιν αὐτὰς συναρμόσας ἀδυνάτως εἰχεν, ἀτε διὰ τὸ πολὺ τῆς πενίας ὑπὸ πάντων εὐθὺς ἀπαξιούμενας· Ό μὲν οὖν, ἐν τούτοις ὡν, καὶ τὴν πουηρὰν ταύτην ἐπίνοιαν ἐμελέτα, καὶ ἔργου ἡδὴ ἐλεεινῶς ἥπτετο.

Άλλα σὺ Κύριε, ὁ φύσει τε ἀγαθὸς, καὶ ἀγαθοῦ παντὸς αἵτιος, καὶ τήμετέραις ἀνάγκαις φιλανθρωπίας ἐπικαμπτόμενος, εἰς ὃς ὡτα πεσεῖν τὸ γινόμενον παρασκευάζεις τῷ Νικολάῳ, καὶ Ἀγγελον αὐτὸν ἀγαθὸν τῷ ἡδη κατὰ ψυχὴν κινδυνεύσοντι, καὶ βοηθὸν ἐτοιμον, ἐπιπέμπεις, ὅμοι τε τὴν πενίαν αὐτῷ παραμυθούμενον, καὶ πενίας χαλεπωτέρου πράγματος ἀπολύοντα. Καὶ ὅρα μοι τοῦ Αγίου τὸ μετὰ συνεσεως συμπαθές· οὐ γάρ ὑπέμεινε τῷ ἀνδρὶ προσελθεῖν, καὶ περὶ τούτου βραχὺ τι διαλεχθῆναι, οὐδὲ τὴν εὐεργέτιν αὐτῷ ἐμφανίσαι κείρα, ἀ σύνηθες ποιεῖν τοῖς μικροψύχοις τὸν ἔλεον· ἥδει γάρ, ὅτι φορτικὰ ταῦτα τοῖς ἐκ πλούτου καὶ δόξης εἰς ἀπορίαν καταπεσοῦσιν, ἐντρέποντά τε τὰς ἐκείνων ψυχὰς, καὶ εἰς μνήμην προτέρας εὐημερίας ἐμβαλλοντα. Άλλ' ὡς περ ὑπερβαλέσθαι φιλονεικῶν καὶ τὴν εὐαγγελικὴν δήπον παραγγελίαν, τὸ μὴ πιστευθῆναι τῇ ἀριστερᾷ τὸ γινόμενον, οὐδὲ αὐτὸν ἡθελοντε τὸν εὐεργετούμενον μάρτυρα τοῦ πραττομένου παραλαβεῖν. Οὕτω μακρὰν ἀπεῖχε τοῦ τὴν παρὰ ἀνθρώπων δόξαν ἐπικυτεῖν, ἐπει καὶ μᾶλλον αὐτὸς ἀγαθότητι ποιῶν, η ἔτεροι πουηρὰ δρῶντες, τὸ λαυθάνειν ἐσπούδαζεν· Άμελει καὶ ἀδρὸν ἀπόδεσμον χρυσίου λαβὼν, ἀωρὶ τῶν υπητῶν παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρὸς ἥκει· καὶ τοῦτον διάτινος θυρίδος ἀκοντίσας, αὐτὸς εὐθέως ὅπαντας εἰπανήσει, ωσπερ αἰσχυνόμενος ὁφθῆναι διδούς.

Ἐωθεν οὖν ὁ ἀνήρ ἀναστάς, καὶ τὸν χρυσὸν εὔρων, πειτα τὸν δεσμὸν λύσας, κατεπλάγυ, καὶ ἐαυτὸν ἐξηπατησθαι ὥστο, δεδιωκός, μὴ οὐχὶ χρυσὸς ἢ τὸ ὄρώμενον. Πόθεν γάρ ἀν καὶ ὑπέλαβε τι τοιούτου, τὸ μηδὲ θελῆσαι τὸν εὐεργετηκότα συνίστορα τὸν εὑ παθόντα τῆς εὐεργεσίας λαβεῖν; Θοθεν καὶ ἄκροις ἐπιτρίβων αὐτὸς δακτύλοις, καὶ περιεργότερον ἐνορῶν, ἐπει ἔγνω χρυσὸν ἀληθῶς εἶναι, ἥδετο, ἔθαυμαζεν, ἥπορεῖτο, θεριὼν ὑφ' ἡδονῆς ἀπέσταξε δάκρυον. Ό δὲ πολλὰ στρέφων καθ' ἐαυτὸν, οὐδένα εἰχε τῶν γινωσκομένων, φ' ἐπιγράψη τὸ γεγονός, ἐπὶ τὸν Θεόν ἀνέφερε τοῦτο, καὶ δάκρυσιν εὐχαριστῶν οὐκ ἀνήσει· Άμελει καὶ τοῦ πρὸς Θεόν ἀμαρτήματος τὴν αἰτίαν ἥρετο πρὸ τῶν ἀλλων λύσειν, καὶ μίαν τῶν θυγατέρων, τὴν πρώτην, εὐθὺς ἀνδρὶ προσαρμόζει, τὸ δοθὲν χρυσὸν ἀρκούντως εἰς ποικιλα ταῦτη καταλαβάνων. Οπερ ἐπει πρὸς γυναικῶν τῷ θείῳ Νικολάῳ, καὶ ἔγνω κατὰ γνωμην αὐτῷ πράξαντα τὸν ἀνδρα, (τοῦτο γάρ καὶ αὐτὸς ἐσπούδαζε, τὸ λύσαι διὰ τοῦ γάρου τὴν τοῦ κακοῦ πρόφασιν,) εὐτρεπῆς ἦν τὰ δημοια καὶ πρὸς τὴν δευτέραν δρᾶσαι τῶν θυγατέρων.

Καὶ δὴ καὶ ἄλλον αὐτῷ ἴσοτάλαντον διὰ τῆς θυρίδες ἀπόδεσμον χρυσοῦ, λαβὼν ἀπαντας, υπητὸς ἐπιπέμπει.

Ορθρου δὲ διαναστάς ὁ ἀνήρ, καὶ τὸ χρυσίον ὄμοιός εὑρὼν, τῇ ὄμοιᾳ εἶχετο καὶ αὐθις ἐκπλήξει· καὶ τῷ ἑδάφει τὸ μέτωπον προσερείσας, θερμοτέροις αὐτῷ δάκρυσιν ἔβαλλε, Θεέ, λέγων, καὶ θελητὰ τοῦ ἐλέους, οἰκου ὁ με τῆς ήμῶν σωτηρίας, ὁ καὶ πρότερον διὰ τὴν ἐμὴν ἐναυθρωπήσας παρακοὴν, καὶ νῦν με τῆς παγίδος τοῦ ἀλλοτρίου μετὰ τῶν παῖδων ρύσμενος, αὐτός μοι τὸν τῷ σῷ θελήματι διακονούμενον, τὸν ἐν ἀνθρώποις τῆς σῆς χρηστότητος Ἀγγελόν τε καὶ μιμητὴν ἀνάδειξον· τίς οὕτος, ὁ καὶ τῆς πιεζούσης πενίας ἡμᾶς ἐξελόμενος, καὶ τῶν ἀτόπων λύσας ἐπινοιῶν. Ἰδού γάρ τῷ ἐλέει τῷ σῷ καὶ τὴν δευτέραν τῶν παίδων ἀνδρὶ νομίμῳ ἐκδιδωμι, φυγοῦσαν ἦδη τὸ θύραμα γενέσθαι τῷ Διαβόλῳ, καὶ κέρδος ἐμοὶ προσφέρειν, πολλῆς οἴμοι! ζημίας βαρύτερον. Ταῦτα δὲ ἐλέγε, καὶ τῇ δευτέρᾳ τῶν θυγατέρων εὐθὺς ἐτέλει τοὺς γάμους, μεταίωρον ἦδη τὴν ψυχὴν ἔχων, ὡς οὐδὲ ἐπὶ τῆς τρίτης ἀντορθούσης, τοῦ σύνοικου αὐτὴν ἀγαπήσαντα ἔχειν· καὶ τὴν προῖκα γάρ ἔταιμον, καὶ διὰ χειρὸς ἔχειν φέτο, θαρρῶν ὡς εἰκὸς καὶ περὶ αὐτῆς ὑπὸ τῶν προτέρων. "Εὐθεν τοι καὶ προσεκτικὸς ἦν καὶ μεμεριμνημένος, καὶ νῦντας ὅλας διατελῶν ἀγρυπνος, μὴ καὶ λάθη αὐτὸν ἐπιστάς ὁ καλὸς πλουτοδέτης, ἀλλ' ὅπως, εἰ καὶ αὐθις ἀφίκοιτο, ἀμφοτέραις τε αὐτοῦ ἐπιλάβοιτο, καὶ παρ' αὐτοῦ μάθοι τίς τε εἴη, ὅθεν ὁ χρυσὸς αὐτῷ ἐπιρρέει. 'Ο μὲν δὴ οὗτο πρὸς τὴν ἐκείνου ἔλευσιν διηγεύπνει.

Ἐφίσταται δὲ το τρίτον ὁ τοῦ Χριστοῦ θεράπων Νικόλαος, βαθείας νυκτὸς, ἡσυχῷ ποδὶ· καὶ παρὰ τῷ συνήθει τόπῳ γενόμενος, ἵσου χρυσοῦ καὶ πάλιν ἀπόδεσμον διὰ τῆς αὐτῆς θυρίδας εἰσπέμπει. Καὶ παραχρῆμα οἶκαδε ἐπανήσει· ὁ δέγε τῶν παίδων πατήρ, τοῦ εἰσπεσόντος χρυσοῦ τὸν φόφον αἰσθόμενος, καὶ τούτῳ παρεῖναι πάλιν τὸν συνήθη πλουτοδότην κατανοήσας, ἢ ποδὸν εἴχεν εὐθέως ἐδίωκε· καὶ καταλαβὼν, καὶ γνοὺς ὃς τις εἴη, (οὐδὲ γάρ τῶν ἀστύμων οὕτος διὰ τὴν ἀρετὴν ἦν, καὶ τὰ τοῦ γένους ἐπιφανές.) πίπτει τε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ λυτρωτὴν ἐκεῖνον ἐκάλει καὶ βοηθὸν, καὶ σωτῆρα ψυχῶν, εἰς ἔσγατον ἀπωλείας ἥδη καταγομένων· Εἴρητο γάρ τοὺς σοὺς, ἐλεγεν, οἰκτιρμούς ὁ μέγκας ἐν ἐλέει διανέστησε Κύριος, πάλαι ἀντοπλωλειαν πατήρ ἄθλιος μετὰ θυγατέρων οἴμαι! τριῶν· ἀλλὰ νῦν σέσωκεν ἡμᾶς διὰ σοῦ, καὶ τοῦ πικροῦ τῆς ἀμαρτίας ἐρρύσατο πτωματος· ἥγειρέ τε ἀπὸ κοπρίας πτωχούς, καὶ ἀπὸ γῆς ἀμέστησε πένητας. Ταῦτα ἐκείνος μὲν σὺν δάκρυσι εὐφροσύνης, καὶ θερμῷ πνεύματι πίστεως, πρὸς αὐτὸν ἐλέγει, καὶ πολὺς ἦν τοῖς μακαρίοις ποσὶν ἐκείνου προσκείμενος. 'Ο δὲ, ἐπειδὴ ἐγνω μῆλος ἥδη τῷ ἀνθρώπῳ γενόμενος, διανίστησε ταῖς αὐτοῖς, καὶ δρκοῖς τὴν ἐκείνου καταλαμβάνει ψυχὴν, μὴ ἀν πρὸς ἐτέρους παρ' ὅλου αὐτοῦ τὸν βίον ἐξενεγκεῖν τὰ γεγενημένα, μηδὲ ἀηδοσιεύσαι τὸν ἔλεον.

"Εν μὲν δὴ τοῦ ἀνδρὸς τοῦτο, καὶ οὗτο μέγιστον τε καὶ γωριμώτατον. Τὰς δὲ καθ' ἐκάστην πρὸς τοὺς ἐν χρείᾳ διακοπάς, καὶ χορτάζειν πτωχούς ἐν ἀρτῷ, καὶ διατρέψειν αὐτοὺς ἐν λιμῷ, καὶ ψυχᾶς πεινώσας ἀγαθῶν ἐμπιπλῶν, ἀλλὰ ταῦτα γε οὐδὲ μετρίως εἰπεῖν ἀν τις ἐξαρκέσειεν.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τελεωτέρας ἀρετῆς ἦρα, καὶ μείζονος ἀπολαῦσαι τῆς παρὰ Θεῷ αἰκενώσεως, λαμβάνει μὲν αὐτὸν ἡσυχίας ἔρωτος, ὡδίνει δὲ τὴν ἀπαδημίαν, ὡς μὴ ὄντος ἀλλως αὐτὸν τοῦ ποθουμένου τυχεῖν· Σχολαστικός γάρ φηστ, καὶ γενῶντες διὰ καὶ μακρύνειν ἐαυτὸν ἐγνω, καὶ κατὰ τὸν Προφήτην, εἰς ἐρημον αὐλισθῆναι προσέβατα.

Καὶ ποτε δόξαν αὐτῷ τὴν Παλαιστίνην λαβεῖν, ἐφ' ὃ τοὺς Ἀγίους τόπους ἴδειν, ἐν οἷς ὁ ὑπέρ ήμῶν παθὼν Κύριος τὰς ἐν κόσμῳ διατριβὰς ἐποιήσατο, πλοίου ἐπιβάσις ἐξ Αἰγύπτου, νῦν ἀναγθέντος, εἰς Παλαιστίνην καταίρει, ὄμοι μὲν τὴν ποθουμένην ζητῶν ἐρημίαν, ὄμοι δὲ καὶ εἰς θέαν, ὡς ἔφη, τῶν Ἀγίων τόπων φερόμενος. Αλλ' ὁ μὲν περὶ τούτου λόγος ἀναμεινάτω, τίμεις δὲ τῷ πλῷ βραχύ τι προσδιατρίψωμεν.

Ἐπλει μὲν οὖν εὐθὺς τῆς Αἰγύπτου· τῶν δὲ ναυτῶν οὐδὲν τῶν μελλόντων προορωμένων, τρικυμίαν οὕτος αὐτοῖς καὶ πνευμάτων ἀγριωτέρων ἐμβολάς προσαγγέλλει. Αὐτὸν γάρ, ἔφη, τὸν πουηρὸν ἴδειν τὴν νεώς ἐπιβάντος τὰ τε τοῦ ἴστου καὶ τὰ τῶν πηδαλίων καλώδια μαχαίρια διατερύντα, καὶ δλητη περισχόντα τὴν ναῦν, καὶ περὶ οὐκίσαντα, καὶ τῷ βυθῷ βουλόμενον αὐτανδρον καταδύειν. Οὔτως ἔφη· καὶ παραχρῆμα, ὡς περ ἐκτινας ἀπόποτο συνθήματος, σφοδρά τις λαίλαψ τῶν νεφῶν διαπνεύσασα εἰς κλύδωνα μέγιστου τὸ πέλαγος αἱρει, καὶ οἱ συμπλέοντες οὐδὲν ἦττον ἐκυραίνοντο τὰς ψυχάς· καὶ παρὰ τη μεγάλῳ στάντες, ἥκυροντο μὲν τῷ Θεῷ, ἐδέοντο δὲ αὐτῷ ἐπαρνῦναι πικρῶς κινδυνεύσουσι, καὶ μηδεμίαν ἐλπίζουσι τοῦ κακοῦ λυσιν, ἀπὸ τοῦ προειπεῖν αὐτὸν ὡς περ καδύνασθαι βοηθεῖν ἐλπίσαντες. 'Ο δὲ θαρρέειν τε αὐτοῖς κέλευε, καὶ ταχεῖαν ἐσεσθαι τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κακοῦ παρηγγύα· Ἀρέλει καὶ τὰ λυποῦντα πάντα δέξεις ἐλύεται καὶ ἡ τε θάλασσα ἡμεροῦτο, καὶ εἰς γαλήνην ἀκριβῆ μετεβάλλετο, καὶ αὐτοὶ, τῶν θρήνων ἐπικαθόμενοι, πρὸς εὐθύμιαν ἐτράποντο, Θεῷ τε καὶ τῷ αὐτοῦ θεράποντι τῷ θάλασσαν μερισμένην, καὶ διπλῇ τοῦτον θαυμάζοντες, τῷ τρόπῳ προειπεῖν ἄμα, καὶ τῷ λῦσαι τὰ σκυθρώπα.

'Αλλὰ τούτων οὕτως ἐχόντων, τίς τῶν ναυτῶν, ἐπὶ τῷ ἄκρου ἀνελθὼν τῆς μέσης κεραίας, ὡς τέτι τῶν τη νεώς ὅπλων καλῶς διαβεῖναι, ὡς ἥδη ἐκεῖθεν καὶ κατεῖ θεῖν ἔμελλε, διοισθήσας ἄνωθεν, ἐπὶ μέσην τὴν ναῦν καταπίπτει. Καὶ ὁ μὲν ἀπνοὺς ἐκείτο, καὶ ὡρᾶτο νεκρός ἀ δὲ, καὶ πρὶν κλητῆναι ἀμύνειν, ὡς ἐτοιμότατος, προσευχῇ τοῦτον φέρου, ἦ τῶν θυμῷ κατεχομενῶν, διανιστεῖ καὶ ζῶντα πάλιν ἀπέδωκε τοῖς πλωτῆρσιν. 'Επειτα ἴστη πάντα πετάσαντες, καὶ διὰ αὔρας λεπτῆς καὶ ἡδείας τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἥδη τῇ γῇ προσφρυμέσθωσι, πολλὰς δὲ Κύριος διὰ Νικολάου εἰργάζετο τὰς τασσεις. Τυφλοὶ τε γάρ εὐθέως τὸ φίλον φῶς ἐθεῶντο, καὶ ἄλλοι, χαλεπῶς πασχοντες, τῶν ὡν εἰχον κακῶν ἀπελύετο· καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν υπό τινος πάθους νοσήματος κατεχόμενος, ἦ καὶ λύπη τινὶ βαρυκόμενος, ἐπεὶ Νικολάῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἴατο, καὶ τὸ λυπούμενόν τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἥδη τῇ γῇ προσφρυμέσθωσι, πολλὰς δὲ Κύριος διὰ Νικολάου εἰργάζετο τὰς τασσεις. Τυφλοὶ τε γάρ εὐθέως τὸ φίλον φῶς ἐθεῶντο, καὶ ἄλλοι, χαλεπῶς πασχοντες, τῶν ὡν εἰχον κακῶν ἀπελύετο· καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν υπό τινος πάθους νοσήματος κατεχόμενος, ἦ καὶ λύπη τινὶ βαρυκόμενος, ἐπεὶ Νικολάῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἴατο, καὶ τὸ λυπούμενόν τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἥδη τῇ γῇ προσφρυμέσθωσι, πολλὰς δὲ Κύριος διὰ Νικολάου εἰργάζετο τὰς τασσεις. Τυφλοὶ τε γάρ εὐθέως τὸ φίλον φῶς ἐθεῶντο, καὶ ἄλλοι, χαλεπῶς πασχοντες, τῶν ὡν εἰχον κακῶν ἀπελύετο· καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν υπό τινος πάθους νοσήματος κατεχόμενος, ἦ καὶ λύπη τινὶ βαρυκόμενος, ἐπεὶ Νικολάῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἴατο, καὶ τὸ λυπούμενόν τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἥδη τῇ γῇ προσφρυμέσθωσι, πολλὰς δὲ Κύριος διὰ Νικολάου εἰργάζετο τὰς τασσεις. Τυφλοὶ τε γάρ εὐθέως τὸ φίλον φῶς ἐθεῶντο, καὶ ἄλλοι, χαλεπῶς πασχοντες, τῶν ὡν εἰχον κακῶν ἀπελύετο· καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν υπό τινος πάθους νοσήματος κατεχόμενος, ἦ καὶ λύπη τινὶ βαρυκόμενος, ἐπεὶ Νικολάῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἴατο, καὶ τὸ λυπούμενόν τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἥδη τῇ γῇ προσφρυμέσθωσι, πολλὰς δὲ Κύριος διὰ Νικολάου εἰργάζετο τὰς τασσεις. Τυφλοὶ τε γάρ εὐθέως τὸ φίλον φῶς ἐθεῶντο, καὶ ἄλλοι, χαλεπῶς πασχοντες, τῶν ὡν εἰχον κακῶν ἀπελύετο· καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν υπό τινος πάθους νοσήματος κατεχόμενος, ἦ καὶ λύπη τινὶ βαρυκόμενος, ἐπεὶ Νικολάῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἴατο, καὶ τὸ λυπούμενόν τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἥδη τῇ γῇ προσφρυμέσθωσι, πολλὰς δὲ Κύριος διὰ Νικολάου εἰργάζετο τὰς τασσεις. Τυφλοὶ τε γάρ εὐθέως τὸ φίλον φῶς ἐθεῶντο, καὶ ἄλλοι, χαλεπῶς πασχοντες, τῶν ὡν εἰχον κακῶν ἀπελύετο· καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν υπό τινος πάθους νοσήματος κατεχόμενος, ἦ καὶ λύπη τινὶ βαρυκόμενος, ἐπεὶ Νικολάῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἴατο, καὶ τὸ λυπούμενόν τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἥδη τῇ γῇ προσφρυμέσθωσι, πολλὰς δὲ Κύριος διὰ Νικολάου εἰργάζετο τὰς τασσεις. Τυφλοὶ τε γάρ εὐθέως τὸ φίλον φῶς ἐθεῶντο, καὶ ἄλλοι, χαλεπῶς πασχοντες, τῶν ὡν εἰχον κακῶν ἀπελύετο· καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν υπό τινος πάθους νοσήματος κατεχόμενος, ἦ καὶ λύπη τινὶ βαρυκόμενος, ἐπεὶ Νικολάῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἴατο, καὶ τὸ λυπούμενόν τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἥδη τῇ γῇ προσφρυμέσθωσι, πολλὰς δὲ Κύριος διὰ Νικολάου εἰργάζετο τὰς τασσεις. Τυφλοὶ τε γάρ εὐθέως τὸ φίλον φῶς ἐθεῶντο, καὶ ἄλλοι, χαλεπῶς πασχοντες, τῶν ὡν εἰχον κακῶν ἀπελύετο· καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν υπό τινος πάθους νοσήματος κατεχόμενος, ἦ καὶ λύπη τινὶ βαρυκόμενος, ἐπεὶ Νικολάῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἴατο, καὶ τὸ λυπούμενόν τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἥδη τῇ γῇ προσφρυμέσθωσι, πολλὰς δὲ Κύριος διὰ Νικολάου εἰργάζετο τὰς τασσεις. Τυφλοὶ τε γάρ εὐθέως τὸ φίλον φῶς ἐθεῶντο, καὶ ἄλλοι, χαλεπῶς πασχοντες, τῶν ὡν εἰχον κακῶν ἀπελύετο· καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν υπό τινος πάθους νοσήματος κατεχόμενος, ἦ καὶ λύπη τινὶ βαρυκόμενος, ἐπεὶ Νικολάῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἴατο, καὶ τὸ λυπούμενόν τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἥδη τῇ γῇ προσφρυμέσθωσι, πολλὰς δὲ Κύριος διὰ Νικολάου εἰργάζετο τὰς τασσεις. Τυφλοὶ τε γάρ εὐθέως τὸ φίλον φῶς ἐθεῶντο, καὶ ἄλλοι, χαλεπῶς πασχοντες, τῶν ὡν εἰχον κακῶν ἀπελύετο· καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν υπό τινος πάθους νοσήματος κατεχόμενος, ἦ καὶ λύπη τινὶ βαρυκόμενος, ἐπεὶ Νικολάῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἴατο, καὶ τὸ λυπούμενόν τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἥδη τῇ γῇ προσφρυμέσθωσι, πολλὰς δὲ Κύριος διὰ Νικολάου εἰργάζετο τὰς τασσεις. Τυφλοὶ τε γάρ εὐθέως τὸ φίλον φῶς ἐθεῶντο, καὶ ἄλλοι, χαλεπῶς πασχοντες, τῶν ὡν εἰχον κακῶν ἀπελύετο· καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν υπό τινος πάθους νοσήματος κατεχόμενος, ἦ καὶ λύπη τινὶ βαρυκόμενος, ἐπεὶ Νικολάῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἴατο, καὶ τὸ λυπούμενόν τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἥδη τῇ γῇ προσφρυμέσθωσι, πολλὰς δὲ Κύριος διὰ Νικολάου εἰργάζετο τὰς τασσεις. Τυφλοὶ τε γάρ εὐθέως τὸ φίλον φῶς ἐθεῶντο, καὶ ἄλλοι, χαλεπῶς πασχοντες, τῶν ὡν εἰχον κακῶν ἀπελύετο· καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν υπό τινος πάθους νοσήματος κατεχόμενος, ἦ καὶ λύπη τινὶ βαρυκόμενος, ἐπεὶ Νικολάῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἴατο, καὶ τὸ λυπούμενόν τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἥδη τῇ γῇ προσφρυμέσθωσι, πολλὰς δὲ Κύριος διὰ Νικολάου εἰργάζετο τὰς τασσεις. Τυφλοὶ τε γάρ εὐθέως τὸ φίλον φῶς ἐθεῶντο, καὶ ἄλλοι, χαλεπῶς πασχοντες, τῶν ὡν εἰχον κακῶν ἀπελύετο· καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν υπό τινος πάθους νοσήματος κατεχόμενος, ἦ καὶ λύπη τινὶ βαρυκόμενος, ἐπεὶ Νικολάῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἴατο, καὶ τὸ λυπούμενόν τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἥδη τῇ γῇ προσφρυμέσθωσι, πολλὰς δὲ Κύριος διὰ Νικολάου εἰργάζετο τὰς τασσεις. Τυφλοὶ τε γάρ εὐθέως τὸ φίλον φῶς ἐθεῶντο, καὶ ἄλλοι, χαλεπῶς πασχοντες, τῶν ὡν εἰχον κακῶν ἀπελύετο· καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν υπό τινος πάθους νοσήματος κατεχόμενος, ἦ καὶ λύπη τινὶ βαρυκόμενος, ἐπεὶ Νικολάῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἴατο, καὶ τὸ λυπούμενόν τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἥδη τῇ γῇ προσφρυμέσθωσι, πολλὰς δὲ Κύριος διὰ Νικολάου εἰργάζετο τὰς τασσεις. Τυφλοὶ τε γάρ εὐθέως τὸ φίλον φῶς ἐθεῶντο, καὶ ἄλλοι, χαλεπῶς πασχοντες, τῶν ὡν εἰχον κακῶν ἀπελύετο· καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν υπό τινος πάθους νοσήματος κατεχόμενος, ἦ καὶ λύπη τινὶ βαρυκόμενος, ἐπεὶ Νικολάῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἴατο, καὶ τὸ λυπούμενόν τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἥδη τῇ γῇ προσφρυμέσθωσι, πολλὰς δὲ Κύριος διὰ Νικολάου εἰργάζετο τὰς τασσεις. Τυφλοὶ τε γάρ εὐθέως τὸ φίλον φῶς ἐθεῶντο, καὶ ἄλλοι, χαλεπῶς πασχοντες, τῶν ὡν εἰχον κακῶν ἀπελύετο· καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν υπό τινος πάθους νοσήματος κατεχόμενος, ἦ καὶ λύπη τινὶ βαρυκόμενος, ἐπεὶ Νικολάῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἴατο, καὶ τὸ λυπούμενόν τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἥδη τῇ γῇ προσφρυμέσθωσι, πολλὰς δὲ Κύριος διὰ Νικολάου εἰργάζετο τὰς τασσεις. Τυφλοὶ τε γάρ εὐθέως τὸ φίλον φῶς ἐθεῶντο, καὶ ἄλλοι, χαλεπῶς πασχοντες, τῶν ὡν εἰχον κακῶν ἀπελύετο· καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν υπό τινος πάθους νοσήματος κατεχόμενος, ἦ καὶ λύπη τινὶ βαρυκόμενος, ἐπεὶ Νικολάῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἴατο, καὶ τὸ λυπούμενόν τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἥδη τῇ γῇ προσφρυμέσθωσ

τοῦ Σαυμασίου, ἦτε τῶν πλωτήρων ἐλέγχεται κακουργία, καὶ ἡ τοῦ Σείου Πνεύματος ἐπ' αὐτῷ Σαυμάζεται δυναμις. Ο μὲν γὰρ πρὸς τὴν πατρίδα πλεῖν ἔμελλε· καὶ τοῦτο πρότερον τοῖς καλοῖς νωταῖς συνθέμενος, οὕτω δὴ τῆς νεως ἐπέβη· οἱ δὲ πειδὴν ἀνείλοντο τὰς ἀγκύρας, οἶκου ἐμέμυντο. Τοῦ λιμένος οὖν ἔξορμήσαντες, καὶ τὴν ὁδόντα διαπετάσαντες, τοῦ πνεύματος αὐτοῖς ἐπιφόρου πνέοντος, πρὸς τὴν οἰκίαν ἀπέπλεον· τίμελει δὲ οὐδαμῶς ἡ δίκη, ἀλλὰ παρὰ πόδας αὐτοῖς ἐπήνει· καὶ βίαιόν τι καταγίγις ἀντιπνευσασα, τοὺς οἴκακάς τε διέγαγε, καὶ τὰ πηδάλια παρήνεγκε· καὶ αὐτοῖς μὲν ἔσχατον ἀπειλεῖ κίνδυνον, τὸν δὲ τοῖς πατρίδος προσορμίζει λιμέσι. Τί οὖν ἡ συμπαθὴ ἐκείνη καὶ μεγαλόφρων ψυχὴ; οὐδὲ πικρίας, οὐδὲ λόγου τινὸς πρὸς αὐτοὺς ἐδέσθη στύφοντος, ἀλλ᾽ ὄμοι τε μεταβαλλομένους εἶδε, καὶ πικρὸν οἶον τὸν μετάμελον ποιουμένους, καὶ τῆς οἰκείας ἡττήθη χρηστότητος, καὶ πάλιν αὐτοὺς δὲ εὐπλοῖας εἰς τὴν οἰκίαν ἀνέπεμπεν. Αὐτὸς μέν τοι τῇ τῆς Ἀγίας Σιών ἀποδοθεὶς ἥδη Μονῆ, πρὸς τοῦ Σείου αὐτοῦ πάλαι καλῶς οἰκοδομηθείη, ὡς ὁ λόγος ἄρτι φθάσας ἐδήλωσεν, ἀσπάσιος τε αὐτοῖς ὥσθη, καὶ τίδονῆς τοὺς ἐν αὐτῇ πάντας ἐπλήρους, καὶ πολυτελεῖ τούτους εἰστία καὶ φιλοτίμῳ τῇ χάριτι. Σοφῶς δὲ ἄρα τὰ κατ' αὐτὸν ἄνωθεν ἡ πρόνοια διετίθει, καὶ τὸ μέγα τοῦτο φῶς ἐπὶ μεγάλην ἐμέλλει Σήσειν τὴν λυχνίαν, καὶ διὰ τοῦτο πάλιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Πόλιν κατέγαγε, φιλοπόνως τὸ Σείου μέλι τῆς ἀρετῆς ἐργάζομενον. Οὗτο δὲ μεταίων τὸν βίου, ὡς τε λαυθάνειν ἀγθρωπίους ἀπαντας ὄφειλος, πλέον ἑαυτὸν δῆλον ἐποίει τὸν τοῦ παντὸς ἄξιον· οὐτε ἔκρυπτε τὸν ἐργάτην ἡ ἀρετὴ, οὐχ τίττον ἡ τὸ φῶς τοὺς δὲ ἐκείνου πορευομένους· καὶ οἱ τῶν ἐκείνου δὲ πόνων κασποὶ ταχὺ τὸ δένδρον ἐμήνυσον. Ἀλλὰ καὶ τοῦ συνειδότος αὐτῷ τὰ κρύψια τῆς θεραπείας Θεοῦ, μὴ ἐπὶ πλέον τὸν οἰκεῖον Σεραπευτὴν λαυθάνειν ἀνεχομένου, δῆλον τὸν ἄνδρα ποιεῖ· καὶ ὅπως, προσεκτέον τῷ διηγήματι.

"Ἄρτι τοῦ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῆς Μυρέων Προέδρου τὸν Σερόνον ἄμφω καὶ τὸν βίου ἀπολιπόντος, καὶ τῆς πρὸς Θεὸν ἀψαμένου πορείας, ἔηλος εἰσῆλθε Σείτος τοὺς τε ὑπ' αὐτὸν Ἐπισκόπους, καὶ τοὺς λεγάδας τοῦ κλήρου, τὸν ἄξιον ἀποδοῦναι τῷ Σερόνῳ. Καὶ διάποτε πάντων ἐκκλησιασμένων, συνεβούλευε τις αὐτῶν, (Θεοῦ δὲ τοῦτο, καὶ τῆς ἐκείνου σοφίας οἰκονομία·) εὐχὴ τὰ τοῦ πράγματος ἐπιτρέψαι. Τοῦτο πάντων, ὡς περὶ ἴδιαν ἐκάστου γνώμην, προελαφρεύων, ὃ τὸ Σέληνα τῶν φιδούμενων αὐτὸν ποιῶν Κύριος, καὶ τῆς ἐκείνων δεήσεως εἰσακούων, ἐνὶ τούτων τὸν προστησόμενον τῆς Ἐκκλησίας ἀποκαλύπτει.

Καὶ διάποτε τῷ ἀνδρὶ τῷ δε Θείᾳ τις ἐπιστᾶσα ὄψις, ἐπιτάττειν αὐτῷ ἐδόκει, παρὰ τὰς τοῦ Ναοῦ εἰσοδους ἐλθοῦ, οὐτός ἐστιν ὃ τῷ ἐρῆμῳ κινουμένος Ημεράτι· καὶ λαβόμεναι αὐτοῦ, Νικόλαος δὲ τῷ ἀνδρὶ ὄνομα, Ἐπίσκοπου προχειρίσασθε· τοῦτο γὰρ αὐτῷ καὶ πρωτοισται.

Οὗτος ὁ Σείος ἐκεῖνος ἀνὴρ μυηθεῖς, τῇ Συνόδῳ ταῦτα καὶ τῷ κλήρῳ κοινοῦται. Καὶ δὴ φιλοποιώτερον ἀπάντων τῆς προσευχῆς ἐχομένων, ὃ τὸν μέγαν ἐκκαλυφεῖς, ἔνθα δὴ κεκέλευστα ἀφικνεῖται. "Ηδη δὲ περὶ θρονου, Ημεράτι Σείω κινηθεὶς ὃ μέγας Νικόλαος, τὴν Εὐκλησίαν καὶ οὔτος καταλαμβάνει. Ἐπει δὲ ἐν τῷ προναῷ γένοιτο, λαβόμενος αὐτοῦ ὃ τῆς ὄψεως ἕξιωμένος, Πῶς ἄρα ὡς τέκνου καλῇ; ἐπιμελῶς ἥρετο. Ο δὲ, πρώτος οὕτω καὶ ἀφελῶς, Νικόλαος ἀμαστωλός. Δέσποτα, ἔφη, τῆς ἀγάπητος δούλου τῆς σῆς.

Ο Σείος τοίνυν ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἐπειδὴ τὰ μέτρα ταῦτα καὶ ταπεινὰ παρὰ τὸν μεγάλου ἕποντα, τοῦτο μὲν αὐτὸς τοῦ Νικόλαου κλήσεως ἦν καὶ ἡ φανεῖσα.

ὄψις αὐτῷ προειρήκει, τοῦτο δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ μεγέθους τῆς μετριοφροσύνης, (οὐκ ἡγνόει γὰρ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέπει Θεός, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τὸν πρᾶσον δηλαδὴ καὶ ἡσυχίου,) τοῦτο ἐκεῖθεν εἶναι τὸν ὑπὸ Θεοῦ δηλουμένου ἐγνωκώς, ὑδονοῦς εὐθὺς ὑποπιμπλάται, καθάπερ τινὶ κεκρυμμένῳ περιτυχών Σησαυρῷ· καὶ ἔρμαιον εἶναι τὸν τοῦ ἀνδρὸς εὔρεσιν λογισάμενος, Ἀκολούθει μοι, τέκνον, φησὶ πρὸς αὐτὸν. Εἶτα καὶ παραλαβὼν, ἥγαγε πρὸς τοὺς Ἐπισκόπους. Οἱ δὲ συμβάλλουσιν αὐτίκα τὸ πρᾶγμα, εἰρημένον αὐτοῖς πρότερον ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς, καὶ μεστὴ Σείας χαρᾶς καὶ αὐτοῖς ἐγίγνετο ἡ ψυχὴ, συμβαίνουσα τῇ ἀπὸ Θεοῦ φήφῳ, καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς κρίνουσιν ἀρετήν. Εἶτα τὸν Αἴγιον, ὡς εἶχον, εὐθὺς κατὰ μέσου ἄγουσι τὸν Ναοῦ. Πανταχοῦ δὲ τῆς φήμης διαδραμούσης, (φιλεῖ γὰρ ἐν οὐτῷ μεγάλοις πράγμασιν αὐτὴ συντόνῳ μᾶλιστα χρῆσθαι καὶ ταχεῖ τῷ πτερῷ·) συρρέει μὲν τοις πληθυσμοῖς ἀριθμοῦ κρείττον. Οἱ δὲ σὺν μεγέθει φωνῆς, Διέξαθε τὸν οἰκεῖον, ἀδελφοῖς, Ποιμένα, φασὶν, οὐ δύσιν ἔχοντες τὸ Ημεράτια τὸ Αἴγιον· φ τὴν τῶν ὑμετέρων ψυχῶν κυβερνήσιν, καὶ τὸν καταρτισμὸν ἐνεγείρισεν· οὐκ ὡς ἀνθρωπίνῳ ψῆφος, ἀλλὰ Σεία προεχειρίσατο. "Ἐχομεν τοιγαρούν ὅν εποθούμεν· ἐν ἔγκτουμεν, νῦν ἀπειλήφαμεν· υπὸ τούτου ποιμανόμενοι καλῶς καὶ σιγόμενοι, οὐκ ἀπορούμενοι ἐλπίδων καὶ τῷ Θεῷ παραστῆναι λαὸς περιουσίος, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιφανείας αὐτοῦ καὶ ἀποκαλύψεως. Τούτοις τὸ πλῆθος προσετίθεσαν τὴν εὐχαριστίαν, καὶ εὐφροσύνης, οὐχ ὅπως καὶ λεχθῆναι ράδιας, πρὸς Θεὸν ἐφθεγγυστο ρήματα.

"Η μέν τοι τῶν Ἐπισκόπων ἵερα Συνοδος σὺν τῷ κληρῷ, πάντα εἴτι νενομισμένον πρότερον ἐπ' αὐτῷ διαθέντες, τῷ τῆς Ἀρχιερωσύνης χρίσματι τελειοῦσιν αὐτὸν, ἀναβαλλόμενον μὲν καὶ σκινοῦνται τὴν προεδρίαν, διὰ δειλίαν ὄντως ἐπαινουμένην· μάλις δὲ οὐν ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν ἀναβάντα Σερόνον, καὶ τῆς Μυρέων προκαθίσαντι, καὶ τὸν ἐπιστασίαν διαδεξάμενον, δρθιστομωνύτα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ τὰ τῆς εὐσέβειας δόγματα ὑγιῶς φρονούντας καὶ διδάσκοντα.

Βάσκανον δὲ ἄρα τούτοις ὃ πινηρὸς ἐπέβαλεν ὄφειλον· ἀνθοῦσαν γάρ οὐτῶς οὐκ ἡγεμεν τὴν εὐσέβειαν, αὐλλὰ δὲ διαδέσθη τοις μάλιστα τοὺς κρατοῦντας εἰσδύντες, σφοδρότερον τε τὸν διωγμὸν αὐτίκα ἐποίει· καὶ βασιλικὰ διατάγματα κατὰ πάσακ ἐφοίτα τὸν οἰκουμένην, εἰς ἀριθμὸν τῆς εὐσέβειας τοὺς πιστοὺς ἐκκαλουμένα ἵσως. εἰδούσι, ἀλλὰ δεσμὰ, καὶ φρουραὶ, καὶ βαρύτατοι βάσανοι, καὶ τέλος βίαιοις Σείτοις τοὺς ἀπειθοῦντας εὐθὺς ἐξεδέχοντο. Ταῦτα καὶ μέχρι τῆς Μυρέων ἐν βραχεῖ φθάνει, πτηνοῖς διακόνοις τοῖς Σερμοῖς τῆς ἀσεβείας ἐραπαῖς χρώμενα.

"Ο Σείος τοίνυν Νικόλαος, ἐπειδὴ μέγας ἦν ἐν αὐτῇ, τὰ Χριστιανῶν πρεσβεύσων, καὶ τὴν εὐσέβειαν ἐλευθέρα κηρύζτων γλωττῇ, συλλαμβάνεται υπὸ τῶν τὰ πρώτα φερόντων παρὰ τῇ Πόλει, καὶ δεσμὰ, καὶ στρέθλας, καὶ μυρίαν ἀλλιν βάσανον καταφηρισθεῖς, εἶτα καὶ φυλακῇ μετὰ πολλῶν καὶ ἀλλων Χριστιανῶν παραδίδοται, ἐν τῷ καὶ διέμεινε χρόνον οὐ βραχὺν, χρηστοῦ μὲν οὐδενὸς απολαύων, τῶν εκ τῆς φυλακῆς δὲ κακῶν ἀνεχόμενος οὐτῶν γενναίως, ὃσπερ ἀντις ἡδῶν καὶ προσφιλῶν ἀνάσχοιτο. Πλὴν οὐδὲ οὐτῶς ἀντις τοὺς οὐτὸς ἀντίς τοῦ αὐτὸν, οὐρασίου εὐσέβειας ἐπάρδων, καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς πίστιν ἐκτρέψων, ἐν ἀρράγει τε Σερμελίῳ τοὺς ἐκείνων πόδας ἰστῶν, καὶ νεκρωτέρους ὑπὲρ τῆς ἀληθείας αὐτοὺς παρεχόμενος.

"Αλλ' εὐθὺς ἦλιος μετὰ νέφος, καὶ ἥπια τις αὔρα μετὸ τὴν καταιγίδα· καὶ φιλανθρώπως ὁ ἐμὸς Χριστὸς σῶσεν πρὸς τὴν αὐτοῦ κληρονομίαν ἰδὼν, καθαρεῖ μὲν ασεβείας ἀπαντακτηρίαν, καὶ ἐκ μέσου πόσει· Διοκλητιανὸν ταῦτα καὶ Μαξιμιανὸν, καὶ ὅσου μετ' αὐτοὺς τοῦ ἐλληνισμοῦ προειστήκεισαν· ἀνίστητι δὲ κέρας σωτηρίας

τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ τύπῳ Σταυροῦ δὲ ἀστέρων τὸν Κώνσταντος καὶ Ἐλένης οὖν Κωνσταντίνου μετακαλεῖται, καὶ τὸ Ρωμαίων ἐγχειρίδει σκῆπτρον. Οὐ δέ, συνετὸς ὡν, καὶ τὸν καλέσαντα ὃς τις εἴη μὴ ἀγνοήσας, αὐτῷ τε ἐ-Σάρσησ, καὶ τοὺς ἀνθισταμένους πάντας καταβαλὼν, θερμότατα προέστη τῆς εὐσεβείας, καὶ παλινῳδίαν τοῖς προτοῦ βασιλεύσασιν ἥδε· καθαιρεῖσθαι μὲν τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς κελεύων, ἀφίεσθαι δὲ τῶν φυλακῶν τοὺς ἀποκεκλεισμένους δι· τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, ἀνοικοδομεῖσθαι δὲ τὰ χριστιανῶν τεμένη, καὶ τὸν οἰκεῖον τὰς Ἐκκλησίας ἐπαναιρεῖσθαι κόσμον. Τοῦ τοιούτου τοιγαροῦν δόγματος τὴν ὑπὸ χείρα πᾶσαν διαλαβόντος, ἐπὶ ταῖς εἰντῶν πατρίδας οἱ τοῦ Χριστοῦ ὁμολογηταὶ κατήγοντο ἔκαστος.

Αμέλει καὶ τὸν οἰκεῖον Ἀρχιερέα Νικόλαον ή Μυρέων, μάρτυρά γε τῇ προαιρέσει, καὶ ἀναίμακτον ἀπελάμβανε στεφανίτην. Οὐ δέ, χαρίσματι πάντοθεν κομῶν τοῖς θεοδωρίτοις, πάθη τε πάντα ἵστο, καὶ ἐπίδοξος, οὐ πιστοῖς μόνου, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ἐν βραχεῖ καὶ τῶν ἀπίστων ἐγένετο, καὶ θαύμα ταῖς ἀπάντων ἔκειτο ψυχαῖς λόγου χρεῖττον. Διάτοι ταῦτα καὶ τῶν εἰδώλικῶν πολλοὺς ἔτι βωμῶν περιλειπομένους ὄρῶν, καὶ τούτοις πολλὰ δαιμόνιαν ἐπιχωριάζοντα φῦλα, καὶ οὐκ ὀλίγους ἀπολοῦντα τῶν Μυρέων, ζῆλῷ θείῳ διακαυθεῖς τὴν ψυχὴν, ἀνδρικώτατα διανίσταται· καὶ τὴν ἔκείνων πᾶσαν πειθῶν, εἴπου τινὶ βωμῷ περιτύχοι, εἰς ἔδαφος κατέσπα, καὶ εἰς κόνιν ἐλέπτυνε· καὶ οὕτως ἐκ ποδῶν τὴν τῶν δαιμόνων πληθὺν ποιούμενος, καθαρᾶς ἀπολαύειν γαλήνης τῇ ποίμνῃ παρεῖχε.

Τοιαῦτα τῷ ἀρίστῳ κατὰ τῶν τῆς πουνηρίας διαστρατηγοῦντι πνευμάτων, γίνεται τις αὐτῷ ἀνωθεν ἐμπνευσίς τε καὶ ἔννοια θεοτέρα, μηδὲ τοῦ τῆς Ἀρτεμίδος ἀποσχέσθαι ναοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ προσβαλεῖν, καὶ τὰ ἴσα τοῖς προτέροις διαθεῖναι· ἦν γάρ οὗτος τό, τε κάλλος θαυμάσιος, καὶ μεγάλει τοὺς ἄλλους ὑπερανεστηκώς, καὶ δαιμοσιν ἕδιστη διατριβή. Ὁρμης τοιγαροῦν ἐπὶ τουτοῦ τὸν ναὸν πλείουσας αὐτὸν εἰσελθούσης, καὶ νεανικώτερον αὐτῷ ἐμβαλὼν, οὐχ ὅσα ὑπερανεστήκει τῆς γῆς ἀπαντα καθηγεῖ μόνου, εἰς ἔδαφός τε κατέσειν, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνέσπα· καὶ τὸ δλον, τὰ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀέρος μετέωρα τοῦ ναοῦ τῷ ἔδαφει ἐδίδουν, τὰ δὲ κάτω καὶ ὑπὸ γῆν εἰς τὸν ἀέρα ἐρρίπτει. Οἱ γε μὴν πουνηροὶ δαιμονες οὐδὲ οὕτως ὑπομεῖναι τὸν "Ἄγιον δυνατοὶ ησαν, ἀλλὰ καὶ φεύγοντες φωναῖς ἡφίεσαν, καὶ ὑπὸ αὐτοῦ ἀδικεῖσθαι ἰσχυρῶς διετείνοντο, καὶ τῶν ἴδιων ἄκοντες ἀπανίστασθαι. Καὶ οὕτω μὲν ταῦτα τῷ Ἀρίστῳ ἐχώρει, καὶ πέρας αὐτῷ χρηστὸν ὃ κατὰ δαιμόνων ἐλάμβανε στρατηγία· Ἀλλὰ μερινθοῦσαν πάλιν ὃ λόγος καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ βούλεται, καὶ μὴ λήθη παραδοῦναι τὰ λόγου καὶ μνήμης ἀξία.

"Ηδη γάρ Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου Βασιλέως τὸ εὐσεβεῖν ἐλομένου, τὴν Ρωμαίων ἀρχὴν διοικοῦντος, καὶ τούτου δὴ τοῦ μεγάλου Ἀρχιερέως τὸ περὶ αὐτὸν πλῆθος πρὸς ἀνάληψιν τῶν ὄρθοδόξων ἀσκοῦντος δογμάτων, καὶ πᾶν εἴτε ἔκφυλον ἐν αὐτοῖς καὶ νόθον ρίζαις αὐταῖς ἀποτέμνοντος, ἀθροίζεται μὲν κατὰ Νίκαιαν τὸ ὄρθοδόξου ἄπαν, ἐφ' ὃ τὸν εὐσεβῆ τῆς Πίστεως ὅρον διαθεῖση, τὴν δὲ Ἀρείου βλάσφημον αἴρεσιν μακρὰν ἀπελάση, καὶ εἰρήνην πάσῃ βραβεύση τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμότιμον τῷ Πατρὶ τὸν Τίὸν δογματίζοντες, καὶ εἰς ἐν ἀμφότερα τὰ μέρη συνάπτοντες. Μέλος οὖν καὶ ὁ θαυμαστὸς οὗτος Νικόλαος τῆς ἱερᾶς γίνεται. Συνόδου, γενναίως τε κατὰ τῶν Αρείου φιλαριῶν ἴσταται· καὶ διαλύσας πάντα, καὶ κανονα πᾶσι τῆς ὄρθης πίστεως ἀκριβῆ παραδοὺς, ἐκεῖθεν τε ἀναζεύγνυσι, καὶ πρὸς τὴν οἰκείαν ἐπανήκει ποίμνην,

τρέπων πάντας καὶ προάγων ἐπ' ἀρετὴν, καὶ θερμότερον τῆς διδασκαλίας ἀπότομενος.

Λιμοῦ δέ ποτε τὴν Λυκίαν περιέχοντος, ἐσπάνιον τροφῆς καὶ ή Μυρέων, καὶ τοῖς ἵσοις κακοῖς ἐπιέζετο. Εὔμπορείαν γοῦν τινὲς τῶν ναυτικῶν σίτου πεποιημένῳ, πιφαίνεται συκτὸς ἢ μέγις Νικόλαος, καὶ τρεῖς αὐτῷ χρυσοῦς εἰς ἀρράβωνα δους, ἐν τῇ Μυρέων κατάραι, καὶ ἀποδόσθαι τὸν σῖτον τοῖς ἐκεῖ ἐπισκόπτει. Διϋπνισθεῖς τοίνυν ὁ ἐμπορος, καὶ τοὺς χρυσοῦς παρὰ τῇ χειρὶ εύρων, καὶ τὴν ὄψιν εἰς νοῦν βαλλόμενος, τὸ γεγονός τε διαθαύματος ποιησάμενος, πρὸς τὰ Μύρα κατάγεται. Καὶ δὲ τὸν σῖτον ἐν τῇ Πόλει διαπωλεῖ, οἱ δὲ ἐν αὐτῇ παραμύθιον τοῦ λιμοῦ τοῦτον εύρουντες, Θεῷ καὶ τῷ μεγάλῳ Νικολάῳ κάνταῦθα, ὡς περ δὴ καὶ πολλοῖς ἄλλοις τὴν σωτηρίαν ἐπέγραφον.

Είτα στάσις ὑπὸ τῶν Τανφάκων κατὰ Φρυγίαν ἀνάπτεται τὴν μεγάλην. Καὶ δῆτα πυθόμενος ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος, καὶ κοινῇ συσκεψάμενος περὶ τούτου, τρεῖς ἄμα τῶν ὑπὸ αὐτῷ στρατηλατῶν, (Νεποτιανὸς, καὶ Οὐρσος, καὶ Ἐρπυλίων αὐτοῖς τὰ ἀνόρματα.) κατευνάσαι τα πράγματα, καὶ εἰς εὐταξίαν μεταγαγεῖν, εἰς Φρυγίαν ἐκπέμπει. Οἱ δὲ σὺν πολλῷ τάχει τῆς Κωνσταντίνου ἐξορμηθεῖτες, ἐν τινὶ τῶν Μυρέων λιμένει τῆς Λυκίων κατηχθησαν Ἐπαρχίας. Ἀδριακίς τὸ ἐπίνειον ἐκαλεῖτο. Πλεῖν τοίνυν οὐ παρέχοντος αὐτοῖς τοῦ πελάγους, βραχὺ πρὸς τῷ λιμένι διεκαρτέουν. Εὐ τούτῳ δέ τινες τῷ ὑπὸ αὐτοῦ στρατιωτῶν ἐξιαστοῦ πλοίου, τὰ πρὸς χρεῖαν αὐτοῖς ὠνησόμενοι. Οία δὲ φιλεῖ τὸ στρατιωτικὸν ἀρπαγῆ τῶν ἀλλοτρίων καὶ βίᾳ τὰ πολλὰ χαίρειν, τούτοις ἐχρώντο κάνταῦθα, καὶ κακῶς τὰ τῶν προσοίκων ἐποίει. Είτα καὶ εἰς στάσιν ἐχώρει τὸ πρᾶγμα, καὶ ταραχή τοῦ πρὸς τῷ καλουμένῳ Πλακώματι ἀνεγγίγετο. Γνωσθεῖσαν τῷ θαυμαστῷ Νικολάῳ, μηδὲ βραχὺ μελήσας, παρὰ τὸ ἐπίνειον ἥκειν. Ἐπειδὴ δέ τισιν ολίγοις γέγονος ὅλος, τῇ φράμῃ διὰ πάντων ἐφοίτα· καὶ παραχρῆμα τῇ Πόλει αὐτῷ πάτα μετὰ τῶν στρατηλατῶν προσκυνούσαντες ὡς ἔθος ὑπήντων. Ἐρωμένου τοίνυν τοὺς στρατηλάτας ἐφ' ὃ, τε, καὶ ὅθεν ἥκοιεν; ἐκεῖνοι, παρὰ Βασιλέως ἀποστάλθαι, εἶπον, ἐφ' ὃ τοῖς κατὰ Φρυγίαν τὰ στάσεις καλῶς διατήσουσι. Καὶ δὲ παραλαβων αὐτοὺς ἐν τῇ Πόλει, φιλοτίμως ἔνειζε· είτα τὸν θόρυβον ἐκεῖνοι καὶ μίσαντες τῶν στρατιωτῶν, καὶ εὐλογίας τῆς παρὰ ἐκείνοις ἀξιωθεύτες, ὥδη πρὸς τῇ ἐξόδῳ ἥσαν.

Ἐν τούτῳ δὲ προσίστι τινες τῶν τῆς Πόλεως τῷ Ἀρίστῳ καὶ θερμότατα τοῖς αὐτοῦ ποσὶ προσπεσόντες, ἀμύνειν αὐτοκουμένοις ἐδέοντο, καὶ λύσιν τῶν παρόντων ἥξεισαν. γάρ Ἡγεμών Εὐστάθιος, σὺν οἰμωγῇ καὶ δακρύσις ἔλαγον, χορήμασι τὴν ψυχὴν διαφθαρεῖς ὑπὸ τῶν φθόνου καὶ κακίας θεραπευτῶν, τρεῖς τῶν ἐν τῇ Πόλει ἄνδρας, οὐδὲ δῆλως ἀμαστῶντας, θαυμάτῳ κολάζει. Υπέρ τούτων οὐ καὶ ή πόλις ἐλειπεῖσθαι, καὶ πενθεῖ, καὶ τὴν σῆραν ἐν πολλῇ τῇ λύπῃ παρουσίαν ἐπιβοᾶται· εἰ γάρ παρῆσαν ἄν τοιούτον ὁ ἥλιος παρὰ αὐτῇ μῦσος ἐπειδεῖ. Τούτῳ δὲ τοῦ Θεοῦ ἀνθρωπος, καὶ τῆς ἐκείνου συμπαθείας μημετῆρας, ἀκούσας, σφύζει τε πρὸς ταῦτα τὴν ψυχὴν, καὶ ἀνασταται· καὶ τοὺς στρατηλάτας παραλαβὼν αὐτίκα, ὁδοὶ εἴχετο. Ἐν τινὶ γοῦν τόπῳ (Λέων δὲ οὗτος ἐκαλεῖτο) γενούμενος, ἐπυνθάνετο τῶν παριόντων, εἴτε περὶ τῶν ἀδρῶν ἐκείνων εἴδοιεν, καὶ ὅπου ἀρα τούτους ἀπολίποιεν. Οἱ δὲ, κατὰ τοὺς καλουμένους, φασί, Διοσκόρους ἐν τῇ πλατείᾳ· καὶ ὅς, εὐθὺς τοῦ Μαρτυρείου τῶν Ἀγίων Κρήσκεντος καὶ Διοσκορίδου ὁδεύων, ἐπειδὴ μαθὼν τοὺς ἄρτι τὴν πύλην ὑπερβαίνοντας παρὰ τὸν Βηραύγεος θεοῦς θεοῦς, (τόπος δὲ οὗτος τῶν καταδίκων ἐπιθαυμάσιος ἐπιτείνας τὴν πορείαν, καὶ τὸ ἐνδέου τῷ γῆρει τὸ

πύρω τῆς καρδίας ἀναπληρώσας, ἐν βραχεῖ τὸν ὥρισμένον τόπου καταλαμβάνει· καὶ ὅρᾳ πολὺν μὲν ὅχλου περιεστῶτα, τοὺς ἄνδρας δὲ ὅπισα φεύ! τὰς χεῖρας δεδεσμημένους, καὶ τὰς ὅψεις κεκαλυμένους· ἥδη δὲ πρὸς γῆν κεκλιμένους, καὶ γυμνῷ τραχῆλῳ καὶ διατεταμένῳ τὴν τομὴν ἀναμένοντας· ἔλειπον δέ τοι πάθους μάρτυρα· αὐτὸν δὲ τὸν δήμιον τὸ ἔιρος ἥδη διεσπασμένου, καὶ φόνιόν τι καὶ μανικὸν βλέποντα, καὶ ψιλῇ θέᾳ τὸ ἀπηνές ὑποφαίνοντα. Ταῦτα ὡς εἶδε, καὶ τῷ σκυθρωπῷ ἐκείνῳ θέαματι τὰς ὅψεις ἐπέβαλε, πραότητι τὸ αὐτηρὸν κεράσας, οὕτε θραύστι καὶ νεανικὸν ἄλλως ἐφέγγατο, οὕτε ἀγενῶς προτίθει καὶ ὑψημένως· ἀλλ’ ὡς εἴχε δρομαίως ἐπὶ τὸν δήμιον παρελθὼν, τὸ ἔιρος μὲν τῶν ἐκείνου χειρῶν ἀφαιρεῖται, οὐδὲν ὑποδείσας, ἢ πτονθεῖς· ρίπτει δὲ αὐτὸν κατὰ γῆν, καὶ τὸν ἄνδρα τῶν κατεχόντων δεσμῶν ἀνίησι. Ταῦτα μετὰ πολλῆς δρῶντα τὰς αὐθεντίας σύδεις ἦν ὁ καλύπτων, τὸ περὶ οὐμαῖς τῆς ἀρετῆς εἰδότες, καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ δικαίου ζῆλου αὐτοῦ δυσωπούμενοι. Τοῖς μὲν οὖν σωθεῖσιν ἡ γαρά θερμὰ ἵκινει τὰ δάκρυα, καὶ αἴροντες τι ἐκ μεταβολῆς καὶ εὐθυμούς αὐτεβόν. Τὸ δὲ πεδίον ὅλον θέατρον ἦν, εὐθήμους τε πάντες, καὶ ἐρρήγνυντο ἐπὶ τῇ βοῇ, πρὸς τὴν ὅψιν ὡν ἐτεθέαντο.

Ἐνταῦθα ὁ Ἡγεμὼν Εὐστάθιος ἐπιφαίνεται· ἀλλὰ καὶ φανέντα τοῦτον ὁ μέγας περιορᾶ, καὶ προσερχόμενον ἀπωθεῖται, κατειπεῖν τε αὐτοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ καλέσαι κατ’ αὐτοῦ τὸν Θεόν, καὶ ὅλως κακοῖς περιβαλεῖν ἐσχάτοις τὸν ἄνδρα τὴν τίπειλει, ἀδικώτατα οὕτω τῇ ἀρχῇ χρώμενον, καὶ μεγάλοις ἐπιχειροῦντα κακοῖς. Ο δὲ δεινῶς τε τοῖς τῆς μεταμελείας κέντροις ἐβάλλετο, καὶ τῷ συνειδότι πάνυ σφόδρα τὴν καρδίαν ἐδάκνετο· ταῦτα τοι καὶ δακρύοις τὸν ἔλεον ἐθηράτο, καὶ ἴκέτης ἐγίνετο, καὶ ὑπὸ φυγῆς ὅλης ἐδεῖτο, διαλλαγῆναι αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν μέγαν Νικόλαον. Εἶτα καὶ τὴν αἵτιαν ἐπὶ Σιρωνίδην καὶ Εὐδόξιον τοὺς Μυρέων πρωτεύοντας μετετίθει· τὸν δὲ ἄρα φευδόμενον οὐκ ἐλάνθανεν· ἥδει γάρ ἀκριβῶς, ὅτι χρυσίᾳ διαφθαρεῖς, θάνατον κατέκρινε τῶν ἀθώων. Εκείνοις μὲν οὖν ὅλοι τῆς πρὸς αὐτὸν εὐχαριστίας ἐγίνοντο, καὶ πολὺς ὁ τοῦ Χριστοῦ θεράπων ὑπὸ τῆς αὐτῶν γλώττης ἥρετο, καὶ τὸ ἔργον οὐκ ἄλλου τινὸς ὠμολόγητο.

Οἱ μὲν τοι στρατηλάται τῶν αὐτοῦ θείων εὐχῶν ἀξιωθέντες, καὶ ταύτας καλὸν ἐφόδιον ἐπαγόμενοι, πρὸς τὴν Φρυγίαν ἀφίκοντο. Καὶ διαθέμενοι τὰ ἐν αὐτῇ πάντα εἰς δέουν, καὶ δσα παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐντέταλτο αὐτοῖς τελεσάμενοι, πρὸς τὸ Βυζαντίον ἐπαυτῆκον. Τούτοις ὑπόδοχη φιλότυμος καὶ πολυτελῆς πρὸς τε τὸν Βασιλέα, καὶ τῶν ἐν τέλει γίνεται, καὶ τοῦ λοιποῦ περὶ τὰ Βασιλεῖα διῆγον, ἀπόβλεπτοι καὶ περιφανεῖς, καὶ πολλὴ τις ἦν ἡ περὶ αὐτοῦ θεραπεία· οὐκ ἔμελλε δὲ ταῦτα πράσις οἰσειν ὁ φύσις, οὐδὲ βασκάνων ὄφθαλμοῖς φορητὰ γνέσθαι·

Οθεν καὶ προσελύόντες τινὲς τῷ Ἐπάρχῳ τῆς Πόλεως, ἀπε παρευδοκιμούμενοι παρὰ αὐτῷ, δεινὴν πλέκουσι κατ’ ἐκείνων συκοφαντίαν, οὐ χρηστὰ λέγοντες βεβούλευσθαι τοὺς στρατηλάτας, οὐ δὲ μην εἰς ἀγαθὸν περιστῆναι τέλος τὴν ἐκείνων ὄρμην· νεωτέροις γάρ ἐπιχειροῦσι πράμασιν, δσα ἡμῖν εἰς ἀκοὰς ἥκει, καὶ πονηρὰ τεκταινούσι κατὰ Βασιλέως. Οὕτω τῶν ἀνδρῶν κατεπόντες, καὶ χρυσίᾳ πολλῷ τὸν Ἐπαρχον ὡνησάμενοι, τὰς βασιλικὰς ὅτι ἐκείνου φεύρουσιν ἀκοὰς· εὐθὺς γάρ εἰς ὅψιν αὐτὸς τῷ Βασιλεῖ γενόμενος, διέξεισι τε ἡ παρέκείνων ἦν ἀκούσας, καὶ πείθει ἐρήμη δίκη ὑπ’ αὐτοῦ ἀλώγα· τοὺς ἄνδρας τινὲς δὲ οὖν φυλακῇ δοθῆναι, μὴ λαθόντες, φησί, δράσωσιν, ἡ πάντως μεμελετήσασι. Γέγονε μὲν οὕτω, καὶ τὰς ἄνδρας εἰχεν ἡ φυλακῇ, οὐδὲ αὐτὸς τοῦτο εἰδότας, ὅτου

χάριν τῇ φυλακῇ παρεδέδοντο· τοσοῦτον ἀπεῖχον τοῦ πονηρού τι βουλεύσασθαι κατὰ Βασιλέως. Χρόνος ὁ μεταξὺ συγχός, καὶ πάλιν ἡ πονηρία, καθάπερ οὐκ ἀρκουμένη, τοῖς προλαβοῦσι, τὸ ἐλλεῖπον ἀναπληροῦ.

Διῆγον μὲν τὸ οὔτως οἱ ἄνδρες τῇ φυλακῇ προσκακοπαθοῦσαντες. Οἱ συκοφάνται δὲ, ἐπειδὴν ὑπορρέοντα τὸν χρόνον ἐώρων, δείσαντες, μήπου τὶ τῶν αἰδοκήτων συμβάναι, ἐλέγχῃ μὲν τὰ τοῦ δράματος, περιτραπῆ δὲ κατ’ αὐτῶν ὁ κίνδυνος, προσίσας τῷ Ἐπάρχῳ πάλιν, καὶ ὅχλου πλείσης γίνονται, μὴ οὕτως ἔασσαι τὰ τῶν ἀνδρῶν, ἀλλ’ ἀξίαν αὐτοῖς τὴν δίκην ἐπενεγκεῖν· Ἐκεῖνος τοίνυν ὑπὲρ τοῦ χρυσοῦ δεδοικώς, μὴ καὶ ἀφαιρεθείη τοῦτον, πέρας τῶν ὑποσχεθέντων οὐκ εἰληφότων, πρόσεισι τῷ βασιλεῖ καὶ αὐτίς, τῇ τε τοῦ προσώπου ἐνστάσει, καὶ τῷ σκυθρωπῷ τῆς ὅψεως, κακῶν ἄγγελος ἥκειν δοκῶν, καὶ ἀμαρτῆλος εἰναι βουλόμενος τῆς ἐκείνου ζωῆς ἐκ παντὸς φρουτίζων, καὶ εὑνοῖκῶς ἔχων, καὶ πιστότατα πρὸς αὐτὸν διακειμένος. Εὐθεν τοι καὶ ποικίλως αὐτὸν ὑποτρέχει, καὶ ὑποκάθηται ῥήμασιν, Οἱ κατὰ τοῦ σοῦ κράτους Δέσποτα (εἰρηκώς) πουηρὰ μεμελετηκότες, ἀνθ’ ὅν παρ’ αὐτοῦ ἀπέλαυσαν ἀγαθῶν, οὐδὲ ἐν τῇ φυλακῇ ὄντες ἀφίστανται τῆς ἴσης μελέτης, οὐδὲ τις αὐτοῦς αἰρεῖ μεταμέλεια, ἀλλ’ ἐμμένουσι καὶ νῦν τοῖς προτέροις, καὶ τὰ αὐτὰ πάλιν κακούργως φάπτουσι. Νῦν οὖν, εἰ μὲν ἔστιν ὅπως αὐτοὺς ἀξίως τιμωρησαμένα· εἰ δὲ οὐ, ἀλλὰ σκεπτίου, μὴ αὐτοὶ προλαβόντες ημᾶς κακῶς διαθένται· Θορυβοῦσι ταῦτα τὸν Βασιλέα, καὶ εἰς ὑπονοίας ἐμβάλλουσιν· Αμέλει καὶ απολύσαι φρουτίδων τοὺς λογισμούς, καὶ μὴ τρέμειν εἰς τὸ μέλλον καὶ δεδοικέναι βουλόμενος, θάνατον κατακρίνει τῶν ἀναιτίων.

”Οριστο τοίνυν τὸ θάνατον αὐτοὺς εἰς τὴν ἐπιοῦσαν· τὸ γάρ φησος ἐσπέρας ἐδέδοτο· καὶ τῷ δεσμοφύλακι δυστυχῆς ἄγγελος ἥκει τῆς καταδίκης, καὶ πάντα μηνύει τὰ κατ’ αὐτούς· ὁ δὲ πολλὰ πρότερον ἐφ’ ἑαυτοῦ θρηνήσας τὴν συμφοράν, (ἢ γάρ, ὡς ἔοικε, πελλῷ τοῦ ἐπάρχου φιλανθρωπότερος, ἀλλως τε καὶ φίλος αὐτοῖς ἥδη καὶ συνήθης γενόμενος·) εἶτα καὶ τοῖς ἀνδράσι πειθῶν πρόσεισι, καὶ, ὅφελου, ἔλεγε, μηδὲ τὴν πρώτην ὑμῶν εἰς λόγους ἥλθον, μηδὲ τοσοῦτον διετρίψας παρὰ ἐμοὶ χρόνου, μηδὲ τραπέζης ὑμῖν μηδὲ ἀλών ἔκοινωνησα· ῥάσου γάρ ἀν ὑπέστην τὸν συμφοράν, ἥττον ἥλγησα τὴν διάζευξιν, οὐκ ἀν μοι τὸ πάθος οὕτω καθίκετο τῆς φυγῆς· αὔριον γάρ ἀπ’ ἀλλήλων διαζευγμύεθα τὴν πικράν, οἱ μοι! καὶ τελευταίαν διάζευξιν, καὶ οὐκ ἄν ύμων ἔτι τὴν ποθειὴν ὅψομαι θάνατον· οὐ λαλούντων ἀκούσω, οὐκ ἄρτον κοινὸν παραθήσουμα· ἀναιρεθῆναι· γάρ ἐκελεύσθητε· Άλλ’ εἴτε καὶ περὶ τῆς ουσίας βούλεσθε διαθεῖναι τῆς υμετέρας, ἥδη καροὸς, μὴ καὶ φθάσῃ τὴν ύμῶν γυνώμην ὁ θάνατος· Ταῦτα μὲν εἴπε θρηνῶν, καὶ τὸν θάνατον ἐκείνων πικρῶς ὀδυρόμενος.

Οἱ δὲ, τί γάρ ἀν καὶ ἔδρασεν ἐπὶ τούτοις φυχῇ, μηδὲν ἑαυτῇ θανάτου ἀξίουν συνειδεῖα; περιερρήγηντο τε τὰς ἐσθῆτας, καὶ τὰς τρίχας ἀλλίως ἐτίλλοντο· ἵνα τί δὲ ήμεις τὸν τῶν κακούργων ὑποστησόμεθα θάνατον; τί καὶ θανάτου ἀξίουν εἰργασμένοι; τοὺς οἰκείους ὄνομαστι ἐκάλουν, τοὺς συγγενεῖς, τοὺς συνήθεις· ἐπεμαρτύρουντο Θεὸν τοῖς παροῦσι· τὸν θάνατον ἥδη πρὸ τῶν ὄφθαλμῶν ἐφαντάζουντο. Οὕτω πικρῶς ἀποδυρομένων, καὶ τὴν συμφοράν φεύ! περιπαθῶς θρηνούντων, ἔτερος αὐτῶν, Νεποτιανὸς τοῦνομα, εἰς μηνύμην ἥκει· Νικολάου, καὶ ὅπως ἐν τοῖς Μύροις ἀνδρῶν ἐκείνος τῶν τριῶν προέστη, καὶ θάνατον ἐξείλετο, σωτὴρ αὐτοῖς ἐκ παραδόξου καὶ ἀγαθὸς προστάτης γενόμενος.

Ταῦτα πρὸς ἀλλήλους αὐτοῖς διοικιλουμένοις, (εὐρετακὸν γάρ ἀνάγκη, πρὸς πολλὰς ἐνοιοίας ἐγείρεσσα, καὶ φυγῆς

μεστίς·) καίκείνοις τὰ πρὸς Θεὸν Νικόλαος παρελαμβά-
νετο· καὶ, Κύριε, ὁ Νικολάου Θεὸς, ὁ τοὺς τρεῖς ἄνδρας
πρότερον ἀδίκου Σανάτου ρύσαμενος, ἔπιδε καὶ νῦν ἐφ' ἡ-
μᾶς, ἔλεγον, στὶ ὁ βοηθῶν ἐν αἰνθρώποις οὐκ ἔστιν· ἴδου
γάρ συνέχεται τίμινή καρδία, καὶ αἱ Σλίψεις αὐτῆς ἐπλη-
γύνθησαν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐδεὶς ὁ ἑξάγων ἡμᾶς ἐκ τῆς πε-
ρασμοῦ· ἴδου καὶ τί φωνὴ πρὸ τῆς ψυχῆς ἡμᾶς ἐπιλείπει,
καὶ τί γλῶττα τῷ πυρὶ τῆς καρδίας ἔηραινεται, καὶ οὐ-
κέτι τοι οὐδὲ προσενεγκεῖν δυναμεῖθα δένσιν· Ταχὺ προ-
καταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου Κύριε·
μὴ παρόψῃ τὴν ἀδικίαν, μὴ ύπεριδῆς τὸν ἀδικον Σάνα-
τον· Ἔξελου ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν ζητούντων ἡμῶν τὴν
ψυχὴν, καὶ σπεῦσσον εἰς τὴν βοηθείαν ἡμῶν· αὕτιον γάρ
Σανατούμεθα.

Τούτους προσχών ὁ τοὺς φεύγοντας αὐτὸν, ὡς τίκνα Πατήρ σίκτείρων, ἔξαποστέλλει βοηθειαν αὐτοῖς ἐξ ἀγίου τὸν σίκειον θεράποντα. Καὶ τῆς νυκτὸς ὅναρ τῷ Βασιλεῖ ὁ Σαυμαστός Νικόλαος ἐπιστάς, Βασιλεῦ, ἔφη, τὸ τάχος ἀναστάς, τοὺς κατεχομένους τρεῖς παρὰ τὴν οὐλακὴν στρατηλάτας ἄνες· μάτην γάρ ἐσυ κοφαντήνοσαν· είτα καὶ ἦν πάσχουσιν ἀδικίαν ἔξετραγώδει, καὶ τὰ τὰ δράματος διεξίει· σὺν ἀκριβείᾳ· εἰδὼς, πόλεμον κινήσαιν, καὶ κακῶς αὐτὸν ἀπολεῖν, καὶ τὰ ἔσχατα δρᾶσαι γίγνει. Καταπλαγεὶς τοίνυν ὁ Βασιλεὺς τὴν τοῦ ἀνδρὸς παρέρησίαν, τῇ τε ἀλλῃ, καὶ ὅτι ἀωρὶ τῶν νυκτῶν οὕτω τῶν βασιλείων ἔνδον ἐγένετο, Ἀλλὰ τίς, ἥρετο, σὺ ὁ τοιαῦτα τῷ ἐμῷ κράτει ἐπισείων καὶ διαπειλάμενος; Ο δέ, Νικόλαος, ὁ ἐν τῇ Μυρέων Μητροπόλει, ἔφη. Καὶ αὐτίκα ὁ μὲν ὑπὸ τῆς ἔψεως διαταραχθεὶς ἀνίσταται· Ο δέ Ἀγιος ἐπίστης καὶ τῷ Ἐπάρχῳ Αβλαβίῳ καθεύδει· ἐπιφαίνεται, καὶ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν ἀνδρῶν ἐπισκήπτει· Αβλαβίῳ δὲ ἐφομένῳ καὶ αὐτῷ, ὃς τις εἴη, Νικόλαος, ἀπεκρίνατο, τοῦ Χριστοῦ δοῦλος. Διεύπνισθεὶς τοίνυν Ἀβλαβίος, ἔστρεψε τε τῷ υῷ τὴν θέαν, καὶ τί ποτε ἄρα τὸ φανέν, καὶ ὃ, τι δηλῶν ἐσκόπει. Καὶ αὐτίκα ἤκει τις πρὸς αὐτὸν παρὰ Βασιλέως μηνύμων, ἀπέρ ὁ Βασιλεὺς ἐν ὕπνῳ ἐθεσίσατο. Καὶ δε πάλιν ἀπαγγέλλει τὴν ὄψιν, καὶ τὰ φανέντα αὐτῷ ἀπαντα διεξίει.

Πρὸς τὸ παράδοξον τοίνυν ἔκεινο τῆς Σέας ἄμφω καταπλαγέντες, ὅ, τε Βασιλεὺς καὶ ὁ Ἐπαρχος, καὶ δπως, ὥσπερ ἀπὸ συνθήματος, ἡ αὐτὴ ὅψις ἐκατέρῳ ἐφοίτησεν, ἐπειδὴ τὸ ὄνειρον συμβαλεῖν οὐκ εἶχον, μετακαλεσάμενος ἀπὸ τῆς φυλακῆς τοὺς Στρατηλάτας ὁ Βασιλεὺς, Τίσι, φησὶ, μαγείαις χρησάμενοι, τοιούτους ἡμῖν ἀπεπέμψατε τοὺς ὄνειρους, πόλεμου οὗτοι σφοδρὸν ἐπισείσανται, καὶ τὰ μεγάλα καθ' ἡμῶν ἀπειλῶντας; Οἱ δὲ, μηδὲν τοιεστον ἐν ἑαυτοῖς συνειδότες, νεύμασιν ἀλλήλους ἡρώτων, εἴτι ὅντις αὐτῶν εἰδείη, ἐκπεπληγμένον ἔκαστος ἐκάστῳ τὸν ὄφθαλμὸν ἐπιβάλλοντες. Ὁ Βασιλεὺς τοίνυν οὗτοι τὰς ἄνδρας ἔχοντας ἴδων, ἐπὶ τὸ προστέρον μεταβάλλει, καὶ προσχών αὐτοῖς ἀποκρίνασθαι πρὸς ταῦτα κελεύει.

Οἱ δὲ, δακρύων τοὺς ὄφθαλμοὺς πληρώσαυτες, καὶ συνεχές ἀναβλύζοντες, Ἡμεῖς, εἶπον, ὡς Βασιλεῦ, οὕτε μαγεῖσιν, διότι ποτέ ἔστιν οἴδαμεν, οὕτε κατὰ τὰς κράτες δεινόν τι ἐμελετήσαμεν, μάρτυς δὲ πάντας ὁρῶν ὄφθαλμός. Εἰδέ μὴ οὕτω ταῦτα, ἀλλὰ τι πουνηρὸν ήμεν ἔσκεπται κατὰ σοῦ, μηδένα, ὡς Βασιλεῦ, μηδένα καθ' ἡμῶν λάβῃς ἔλεον· μὴ πρὸς τῆς Τριάδος αὐτῆς, μηδὲ ὅλου φείσῃ τοῦ γένυς ἡμῶν· ἀλλ' εἴτι καὶ θανάτου βαρύτερον, ἀποφῆναι καθ' ἡμῶν. Ἡμῖν, ὡς Βασιλεῦ, οὗτος ἐκ πατέρων κληρος ὑπῆρχε, τὸν Βασιλέα τιμᾶν, καὶ τὴν εἰς αὐτὸν εὔγοιαν τοῦ παντὸς προτιμᾶν· εἰδέ τις ταῦτα παραβαίνοι, ζημιοῦν αὐτὸν τὰ μεγάλα, καὶ ως πολεμίῳ τὸ λοιπὸν χρῆσθαι. "Ως τε ἀμελοῦντες ἔαυτῶν, τὴν σὴν, ὡς Βασιλεῦ, ἐβλέπομεν σωτηρίαν· διηνέ καὶ σύμμοιχοι σιλούτιμοι παρὰ τῆς σῆς ήμεν

τὴλπίζοντο δεξιάς. Ἐπειδὴ δὲ καὶ πολεμίᾳ χείρ κατέβησεν
σου κράτους ἐκινεῖτο, καὶ τοιαύτην ἀνδρῶν αἱρετὴν ὁ καὶ
ρὸς ἔζητε, τοὺς ἄλλους παραδραμών, ὅσοι τοῦ αὐτοῦ ἡμίν
ἐπύγχανον ἀξιωματος, ἡμάς, ὡς οὐκ ὅφελον, προεῖλου, καὶ
τὴν πρὸς ἐκείνους ἡμίν ἐνεχείρισας φροντίδα. Ταῦτα γε
καὶ πρόθυμοι τῷ σῷ προστάγματι εἴξαμεν, καὶ τοὶ πρὸ^τ
τοὺς ἔγχρούς ἐπαινειλόμεθα, καὶ τὴν οἰκείαν αἱρετὴν (σὺ
Θεῷ δὲ εἰρήσθω) ἐπὶ τῶν ἕργων ἴκανῶς παρεστήσαμεν.
Οὐπερ εὖ οἰδ’ ὅτι πάντες συμφέρουσι, τοῦτο τὴν εὐδαίμο-
νίαν πρότερον ἡμίν παρασχόν, νῦν καθ’ ἡμῶν ὁ φθόνος
ὅπλίζει, καὶ κρινόμεθα, φεύ! ὡς ὥρας, καὶ τὰ ἔσχατα
πείσεσθαι προσδοκῶμεν. “Ως τε περιέστηκεν ἡμῖν, ως Βα-
σιλεῦ, η τῆς πρὸς σὲ εὔνοίας ἀπόδειξις μείζουος τιμωρία
ὑπόθεσιν εἶναι· καὶ ἀντὶ δοξῆς ἐλπιζομένης καὶ ἀμοιβῶν
Σανάτου φόβος ἡμᾶς ἔχει καὶ καταδίκης, ἐπὶ τῷ τελε-
ταίῳ τούτῳ καὶ δυστυχεῖ κατορθώματι. Πῶς ταῦτα “Ηλι-
πάς ταῦτα Δίκη φέρετς ὥραν;

Τούτοις ὁ Βασιλεὺς κατακλασθεὶς τὴν ψυχὴν, δῆλος μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ ἔκεινων ὕβρει· ἔτρεμε γὰρ τὰ Θεοῦ δικαιώματα, καὶ τὴν ἀλουργίδα ησχύνετο, μή, μοθετῶν ἄλλοις, αὐτὸς εὐθύνας ὑποσχητῆ τῆς κρίσεως. Εὗνὸς δὲ ἐπιεικὲς ὅρᾳ πρὸς αὐτὸς, καὶ ήμερώτατα φέγγεται· Οἱ δὲ τὰς ψυχὰς πρὸς τὸν λόγον διαναστάντες, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐνδόσιμον τῆς παρρέησίας αὐτοῖς ἐδόθη παρὸς τὴν Βασιλέως, ἐδημοσίευον τὸν θησαυρὸν, οὐκ ἔκρυπτον τὸ ἐλπίδα, Καὶ, Κύριε, ὁ τοῦ σοῦ Νικολάου Θεὸς μεγάλος ἐστόν, ὁ τοὺς τρεῖς ἄνδρας ποτὲ τοῦ ἀδίκου θανάτου σωσάμενος, ἐξέλοῦ καὶ ήμᾶς δὲ αὐτοῦ τοῦ ἐπηρημένου τούτου κινδύνῳ. Αρπάζει τὸν λόγον ὁ Βασιλεὺς, καὶ, Τοῦτος ἐστιν ὁ Νικόλαος, ἔφη; καὶ πῶς, καὶ τίνας ἐσωσεῖπάτε. Νεποτικανὸς εὖν αὐτίκα πάντα διέξεισιν αὐτῷ τὰ μέρος. Ό οὐδὲ Βασιλεὺς, τῇ περὶ τὸ Θεῖον καὶ τὸ αὐτοῦ θεράποντας τιμῇ καὶ προτοῦ καλλυνόμενος, οὐδὲ ταῦθα γοῦν λήθην τῆς οἰκείας ἐλάριβανεν ἀρετῆς· ἀλλὰ μοῦ τε περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἀνηγγέλη, καὶ οὐδὲ πολλῶν ἐδόθη λόγων· ἀλλ' εἰς τὴν φανεῖσαν ὅψιν αὐτῷ ἐπὶ πλάνην εγκών, καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων παρρέησίαν καὶ τὸν πολὺν ἔκεινον ζῆλον ὑπερθαυμάσσας, συγγράψας τε ἀξιοῖ τοὺς ἄνδρας· καὶ, οὐκ ἐγώ, φῆσιν, ὑμῖν χαροπαῖ τὴν ζωὴν, ἀλλ' ὃν υμεῖς εἰς Βοσθείαν εκαλέσατε καὶ δε διέδει καθεύδειν εἴτα ήμᾶς, προστατῶν υμῖν καὶ οὐδόμενος. "Απιτε τοιγαροῦν παρὸ αὐτὸν, καὶ κειράμενοι τὸ κόμην, τὰ τῆς εὐχαριστίας ἀπόδοτε· ἀπαγγείλατε δὲ τὸ παρὸ νῦν. ὅτι τὸ κελευσθὲν ἴδε πεποίηκα, μὴ ἀπειλεῖτω

παρ πηγών, οὐτε τοι καλεύσουσεν τοις αἰτίαις, μηδὲν
Ταῦτα εἶπε, καὶ χρυσοῦν Εὐαγγέλιον, καὶ σκεύες
ἔτερον χρυσοῦν, καὶ αὐτὸν ἐκ λίθων τιμίων συγκειμένην
καὶ κηριόλους δύω χρυσοῦς δίδωσιν αὐτοῖς, ἐντειλάμενοι
ἀναθῆναι ταῦτα τῷ εὐ Μύροις Ναῷ. Οὗτῳ καὶ αὐτῷ
παραδόξου σωτηρίας ἐπιτυχόντες, εὐθὺς ὁδοῦ τε θύματα
καὶ περιχαρεῖς εἰς τὸν "Ἄγιον Νησούσιν, ἀσμενοί τε αὐτούς
εἰδούς, καὶ δῆλοι ἡσαν, ὑπὸ τῆς ἄγραν ἡδουνῆς, πρόσθιοι
εἴναι καὶ αὐτήν προέσθαι τὴν χαρισθεῖσαν αὐτοῖς γένοντας
ὡς τε δεξίαν ἀποδοῦνται τὴν εὐχαριστίαν τῷ οὕτως εὐεργετήσαντι,
είτα καὶ τὰ τοῦ Βασιλέως ἀνατιθέασι, Κύρος
Κύριε, τίς ὅμοιός σοι; ῥύσθι μενος πτωχὸν ἐκ γηραιῶν στερεωτέρων αὐτοῦ, ἡζέμα ύποφωνούντες,
αὐτούς ἀγεύστους τῆς ἡδουνῆς τοὺς πένητας ἀφίεντες,
καὶ τούτους τοῖς οὖσι δεξιώσαμενοι.

Ταῦτη τοι γαρ οὐ ἐπὶ τῶν ἔργων, τοῦ Θεοῦ τὸν οἰκεῖον περιπάτου μεγαλύνοντος, ὑπόπτερος ἢ περὶ αὐτοῦ συνίστησαι, πανταχοῦ τε ἔθυσος, καὶ πάντα περιελάμβανε πέλαγός τε διέβαινε, καὶ κατὰ θαλάσσης ἐφέρετο, καὶ οὐδὲ τόπον ἀνήκοον τῶν μεγάλων τοῦ ἀγδρὸς χαρίτων.

Ναῦται γοῦν ποτέ αὐλύδωνι περιπέπτουσι χαλεπῷ· οἱ
ἐν γεσσὶν ἀπογυόντες σωτηρίας, ἐπειδὴ τὸν μέγινον

λαού, ὅξειν ἐπὶ τοῖς παρ ἔλπίδα βοήθειαν ὑπὸ τῆς φύμης ἐμάνθανου, ὅλοι τῆς δεήσεως τῆς πρὸς αὐτὸν γίνονται, τοῦτον τε κατὰ τοῦ κλύδωνος ἐκάλουν, καὶ αὐτῷ τὰς χεῖρας ὠρεγον, καὶ μόνης ἐξέχοντο τῆς παρ αὐτοῦ βοήθειας. Καὶ ὃς, οὐδὲ βραχὺ μελήσας, ἐπιπηδᾷ εὐθὺς τῇ νηὶ, καὶ φανερὸς τοῖς ἔκεινοις γενόμενος ὀφθαλμοῖς, Ἰδού, κεκληκατέ με, φησὶ, καὶ βοηθήσων υἱοῦν πάρειμι. Εἴτα θαρρεῖν αὐτοῖς διακελευσάμενος, τοῦ πιπαλίου τε λαμβάνεται ὑπὸ τῆς πάντων ὄψει, καὶ ταῦτη τὴν υαῦν ιθύνειν ἔρχεται. Εἴτα καὶ τῇ θαλάσσῃ ἐπιτιμήσας, τὰς τρικυμίας αὐτῆς, καὶ τοὺς στροβίλους, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐκ τοῦ χειρῶνος κοιμίζει κακό, ὥσπερ δὴ καὶ ὁ ἐμὸς Ἰησοῦς τὸ πρότερον· καὶ οὗτος ἦμερον καὶ γαληνὸν αὐτοῖς δίδωσι πλοῦν.

Ως οὖν πραφ τῷ πνεύματι φερομένους ή̄ χέρσος αὐτὸς ὑπεδέχετο, τῆς νηὸς ἀποβάντες, τὸν διασωσάμενον τοῦ κινδύνου αὐτοὺς ἡπείροντο φθάνειν. Εἴτα μαθόντες εἰς τὴν Εὐκλησίαν αὐτὸν οὔχεσθαι, ἀπίστι παρὰ τὸν Ναόν. Ο μὲν οὗν μέρος ἔσαντον τὸν κλίνου ποιήσας, εἰστήκει μετὰ τῶν ἄλλων· οἱ δὲ, οὓς ἐπέβαλον αὐτῷ τὰς ὄψεις, μήπω τούτοις γνωσθέντι πρότερον, ἀπὸ γοῦν τῆς ἐν τῷ πελάγει ἐπιφανείας εἰς ἐκεῖνον εὐθὺς ἀνέφερον· καὶ προσδραμούτες, προσπίπτουσιν αὐτοῦ τοῖς ποσὶ· καὶ ή̄ γλώττα μὲν εἰς ἔχαριστίαν αὐτοῖς ἐκινεῖτο, συνεφέγγετο δὲ ταῦτη καὶ ή̄ ψυχὴ ὡν τε ἔπαθε, καὶ ὅπως ἐρρύσθη μιμησοκομῆνη, δάκρυά τε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν προῖει τῶν λεγομένων μάρτυρας· εἴτα καὶ τοῖς παροῦσι κατὰ μέρος τὸ τοῦ δράματος διηγοῦντο.

Ο θαυμαστὸς τοίνυν Νικόλαος, κινδύνου ρύεσθαι τοῦ τῆς ψυχῆς οὐχ ἤττον εἰδὼς, οἱ καὶ τῆς πλείους μᾶλλου ἦξιν μερίμνης, ἐπειδὴ, τῷ διορατικῷ τοῦ Πνεύματος χαρίσματι, μοχθηρίαν αὐτοῖς ὑποκαθημένην ἔωρα, πόρρω Θεοῦ καὶ τῶν ἐκείνου βαλλουσαν ἐντολῶν, Ἐπίγυμωτε ἔσαντος, ἔλεγε, παρακαλῶ τέκνα· ἐπίγυμωτε, καὶ τὰς καρδίας υμῶν, καὶ τὰ τοῦ νου κινήματά τε καὶ διανοήματα, εἰς εὐαρέστησιν ἀπευθύνατε τοῦ Θεοῦ. Καὶ γάρ τοὺς πολλὰς λαυδάνωμεν, καὶ χρηστοὶ δοκῶμεν, ἀλλ’ ἐκεῖνόν γε πάντως οὐδὲν λησται τῶν ἡμετέρων. Αὐτῷ ωπος μὲν γάρ εἰς πρόσωπον, φησὶ, Θεὸς δὲ εἰς καρδίαν, ἤκουσατε καὶ τοῦτο τῆς Γραφῆς λεγούσης. Μὴ ποιεῖτε κακά, καὶ οὐ μὴ καταλάθη ύμᾶς κακά. Μάθετε δὲ μᾶλλον εὐ ποιεῖν, καὶ τὸν ἀγιασμὸν τοῦ σώματος ὅλη προθέσει καταδιώξατε. Ναὸς γάρ ύμεις Θεοῦ. Ος δὲ φεύγει τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, φθερεὶ αὐτὸν ὁ Θεός, Παῦλος ταῦτα ὁ θεῖος φησίν· οὕτω ποιεῖτε, καὶ τοῦ λοιποῦ ἔξετε βοηθὸν ἄμαχον τὸν Θεόν.

Αρκεῖ μοι τὰ εἰρημένα, ἦν οὗτος ἐπλούτει παρὰ Θεοῦ ρόπην ἴκανῶς παραστῆσαι· ἀλλ’ οὐκ οἰδ’ ὅπως ή̄ περὶ αὐτοῦ μηρύνη οὐδὲ ἐταῦθα στῆναι τὸ ὅλον ἀνέχεται, ἀλλ’ εἰμὴ καὶ τὰ λειπόμενα προσθήσει, ζημιάν τίθεται τὴν μεγίστην. Λόγος δέ τις ἀνθεψεύ τοῦ χρόνου καὶ εἰς τὴν φοιτήσας, τὸν μακάριον τουτοῦ, πρεσβυτικὸν μὲν τὸ ηδος, Αγγελικὸν δὲ τὴν θέαν, ἀγιασμὸν δὲ καὶ χάριτος ἀποπνέοντα θείας ὑπογράφει· προστίθησι δὲ καὶ ταῦτα περὶ αὐτοῦ, Ως εἴτις αὐτῷ καὶ ἐντύχοι, πολλὴ τῷ ὄντι αὐτίκα, καὶ παρὰ μόνης τῆς ἐκείνου θέας, ἐπίδοσις πρὸς τὸ βέλτιον καὶ μεταβολή τις ἐγίνετο. Καὶ ἐκαστος δὲ πάθει τινὶ καὶ λύτρη βαρυνόμενος τὴν ψυχὴν, οὓς μόνον αὐτῷ ἀτενίσειν, ἴκανὴν εὑρίσκει τοῦ λυποῦντος παραμυθίαν. Εξίει δὲ καὶ τις ὑπέρφωτος ἀστραπὴ τῆς ἐκείνου θέας, καὶ τὸ πρόσωπον κατέλαμπεν ὑπὲρ τὸ Μωσέως. Εἶπον τοίνυν συμβαίν τῶν ἐτεροδόξων τινάς αὐτῷ καὶ οὐδὲν συνελθεῖν μόνον, εἰ τῆς ἐκείνου ἀπολαύσειαν γλωσσης, εὐθὺς ἀπίστεαν, τὴν ἐκ παιδῶν συναυξηθῆσαν αὐτοῖς αἱρεσιν ἀποβαλόντες, τὸν ὄφθον τῆς ἀληθείας λόγου ἐνστερνισάμενοι.

Ο μὲν οὗτος διαβιωσας, καὶ λαμπρῶς κατάγε τὸν τῆς ἀρετῆς λόγον πολιτευσάμενος, καὶ οἰόν τι μύρον χαρίειν

ώς ἀληθῶς, καὶ προσαγωγὴν ἐν μέσῳ τῆς Μυρέων τοῖς ἄνθεσι τῶν θείων χαρίτων μυρίσας, βαθύτατά τε γηράσας, καὶ πλήρης ημερῶν, τῶν τε θείων καὶ τῶν λυομένων, γενόμενος, ἐπεὶ καὶ ἀνθρωπον ὄντα τοῦτον ἔδει τῷ καιρῷ, νόμῳ λειτουργῆσαι τῆς φύσεως, νόσῳ περιπίπτει βραχεῖα. Ή δὲ αὐτῷ εἰς εὐχαριστίας τὰς πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ὑμνος ἐξοδίους τε καὶ προπεμπτηρίους ἀνήλωτο, καὶ τῇ τῆς ἐκδημίας ἐλπίδι χαριέστατα διετίθει τοῦτον. Οπερ γάρ τοῖς ἄλλοις τὸ τῇ σαρκὶ παραμένειν, τοῦτο ἐκεῖνῳ τὸ διαζευχῆσαι τὸ σώματος. Άλλ’ ο μὲν οὗτος τὸν ἐπίκηρον τούτον καὶ βραχὺν καταλείπει βίον, διαβαίνει τε πρὸς τὴν μακρὰν ἐκεῖνην καὶ μακαρίαν ζωὴν, λαμπρότησιν Ἀγγέλων συνών, καὶ συναγαλλόμενος, καὶ τὸ τῆς Τριάδος φεγγος ὄρῶν τρανότερόν τε καὶ καθαρώτερον. Τὸ δὲ τούτου σῶμα τὸ τιμιον, χερσὶν ὅσιαις Ἐπισκόπων καὶ τοῦ κλήρου παντὸς λαμπροφορίᾳ τιμώμενον, τῷ ἐν Μύροις ἐναπετεθη Ναῷ, μύρον καὶ εἰς τόδε χρόνου προχέον, νόσων ψυχικῶν τε καὶ σωματικῶν ἱαμα.

Τῶν γοῦν ἀπανταχόθεν γῆς ἐκεῖ συρρέόντων, ἀφθόνου μεταλαμβανόντων τῆς χάριτος, πόρρω τινάς τῆς Λυκίων διωκισμένους, καὶ πολλῶν ἀπέχουντας ημερῶν ὄδουν, πόθος λαμβάνει θερμός, τὸ τοῦ ἀγίου μυῆμα καταλαβεῖν, ἀρρύσσοσθαι τε τοῦ μύρου, καὶ μεταλαβεῖν τοῦ ἀγιασμοῦ. Καὶ δὴ τὰ ιστία ἐνθεμενοι τῇ νηὶ, πρὸς τὴν Λυκίαν πλεῖν ἔμελλον. Πουηρὸν δὲ δαιμόνιον, ο τὸν βωμὸν πάλαι τῆς Αρτέμιδος κατοικοῦν ήν, ο ὁ πολὺς Νικόλαος ἐκεῖθεν μετὰ τῶν ἄλλων ἀπήλασεν, εἰς ἔδαφος τὸν βωμὸν κατασείσας, καὶ τὸν πλοῦν ἐκεῖνον αἰσθόμενον, καὶ τοῦτο μὲν μηνισκακοῦν τῷ Αγίῳ τῆς τε τοῦ νεώ καταστροφῆς, καὶ τῆς οἰκείας ἐκεῖθεν ὑπερορίας, καὶ ὅστι δύναμις ἀμύνασθαι σπουδάζον· τοῦτο δὲ καὶ τοῦ ἀγιασμοῦ τοὺς ἀνδρας ἀποστερῆσαι βουλόμενον, καὶ βλάψαι τὸν πόθον, γυναικαὶ ὑποκρινόμενον, ἄγγρος τι πλῆρες ἐλαῖον βαστάζειν ἐδόκει· καὶ τοῦτο προθυμεῖσθαι μὲν ἀποφέρειν, ἔλεγε, πρὸς τὸν τοῦ Αγίου τάφον, δεδοκίνειαι δὲ τὸ πολὺ τὸ πλοῦ τοῦ πλοῦ καὶ τρέμειν· ἀδύνατον γάρ φησι γυναικί, πρὸς τοσοῦτον ἀποθαρσῆσαι πέλαγος· δέομαι τοιγαροῦν ύμῶν, τὸ ἄγγρος ἐκεῖνο λαβόντας, κομίσαι παρὰ τὸν τάφον, καὶ βαλεῖν τῷ τοῦ Αγίου λύχνῳ τὸ ἐλαῖον. Τοιαῦτα τὸ βδελυρὸν δαιμόνιον ἐλεγέτε καὶ ηξίς, τὸ ἄγγρος ἐκεῖνο ταῖς χερσὶ πιστεύον τῶν φιλοθέων. Τὸ δὲ ἄρα, πουηρά τις ὑπῆρχεν ἐνέργεια, καὶ ὅλως δέσια τοῦ δεδωκότος.

Πείθει τοίνυν πολλὰ ἰκτευσαν. Καὶ λαβόντες αὐτὸς, ἐπειδὴ ο τῆς πρώτης ημέρας πλοῦς αὐτοῖς ἤπινστο, σὸν ἔργον, ὃ πιστὲ τοῦ Θεοῦ θεράπον, καὶ δεξεῖ τοῖς κινδύνευσι παραστάτα, καὶ τοῦτο δὴ τὸ παραδόξως γενόμενον! Νύκτωρ γάρ τινὶ τούτων ἐπιφανεῖς, ρίπτειν κατὰ τοῦ βυθοῦ τὸ ἄγγρος κελεύει. Οἱ δὲ αὐτίκα ὅρθρου διαναστάτες, οὗτοις εποίειν· καὶ εὐθὺς φλόξει τε μετέωρος πρὸς τὸν αέρα ἥρετο, καὶ καπνοὶ ἐκεῖθεν καὶ ὄδμαι δυσωδεῖς ἐπέμποντο· τό, τε ὑδρῷ διέσχε, καὶ κατώθεν ἀνακαλλάσαι, βρασμώδεις ψόφους ἐποίει, καὶ σπινθῆρες αἱ σταγόνες ἤσαιν· ἦτε ναῦς, κλύδωνι τοσούτῳ καταληφθεῖσα, κατεδύετο ἥδη· καὶ οἱ ἀνδρες, τῷ παραλόγῳ τοῦ κινδύνου καταπλαγέντες, ἀπεγνωκότες, ἄγριον εἰς ἀλλήλους ἐώρων, καὶ ὅλως ἐν ἀμηχανίᾳ ἤσαιν· Άλλ’ ο πόρρωθεν τῆς αὐτῶν σωτηρίας προνοῶν, καὶ τὸ ἄγγρος ἀφεῖναι κατὰ τοῦ βυθοῦ κελεύσας, οὗτος αὐτοῖς καὶ ταῦθα ἐπιφανεῖς, τοῦ χαλεπωτάτου κλύδωνος ῥάστα καὶ τοῦ κινδύνου ἐξείλετο. Ομοῦτε γάρ ή ναῦς βραχὺ τὸ τόπου μετέβη, καὶ τοῦ δέους οἱ ἀνδρες ἀφέθησαν, καὶ αὔρα τις περιέπεινε τούτοις, ἥδειά τε καὶ εὐώδης, καὶ ησθητοσ τῇ ὄδμῃ, καὶ τὰς ψυχὰς οὓς ἥδιστα διετέθησαν.

Ταῦτα σοι πρὸς Θεοῦ τὰ γέρα Νικόλαε· αὐτοὶ τῶν πόνων αἱ ἀμοιβαί· ταῦτα τῶν ἀσκητικῶν ἀγώνων τὰ ἔπα-

Ὥλα, τὰ κατὰ τὸν παρόντα φημὶ βίου· τὰ γάρ τοῦ μέλλοντος ἔκεινα πάντως εἰσὶ τὰ μήτε ὄφθαλμῷ θεατὰ, μήτε ὡσὶν ἀκούστα, μήτε καρδίᾳ ληπτὰ γενόμενα, ἢ ἐτοιμάσαι τὸν Θεὸν δεδιδάγμεθα τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν. Ἔγὼ δέ σε οὐδὲν ὄχυρόν καὶ λαμπρὸν μάρτυρα καλέσαι, καὶ στεφανίτην ἀνάριμπτον, (ὅσα γε ἀναφέρειν εἰς προαιρεσιν ἐπιστάμενα,) εὐχῇ μόνῃ τὸ δυσσεβὲς κράτος καταβαλόντα, καὶ καλῶς τῆς ὑπερορίας ἀνακληθέντα, καὶ μετὰ λαμπρῶν τῶν τροπαιών ἐπανελθόντα Χριστιανοῖς, καὶ τὴν προτέραν τιμὴν τῇ δευτέρᾳ διαδεξάμενον, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' οὐ τῷ Πατρὶ, ἀμα τῷ Ἀγίῳ καὶ ἀγαπᾷ καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι, δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ ὅτε, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

» **H** καίμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο, οἱ Παῖδες
» δὲ χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ
» Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

O "Ὕψιστος Παράδεισον ἔμψυχον, Παστάδα τε Ἀγνὴ χαριτόπλοιον, χρυσόμορφον Πορφύραν, καὶ Οὐρανὸν σε ἀνέδειξε.

Sτερέωσον, τὸν νοῦν μου τρεπόμενον, τὸν λογισμὸν κλονούμενον ἐδρασον, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρᾳ, τῇ σῇ σκέπῃ Μητροπάρθενε.

Τοῦ Ἀγίου. Εἰκόνος χρυσῆς.

Hυρῷ πειρασμῶν, περιπέπτωντα δεινῶς κατακεντούμενος, καὶ πῦλαις ἄδου προσεπέλαστα, ταῖς αἰθυμίαις βαλλόμενος· σῶσόν με πρεσβείαις σου Μάκαρ, καὶ αἰνάστησον ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

A ὅδιου φωτὸς, ταῖς ἀύλοις ἀστραπαῖς περιλαμπόμενος, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῷ τῶν Θλίψεων, κεναιωμένους ἐξάρπασον, καὶ πρὸς φωτισμὸν εὐφροσύνης, καθοδήγησον ψάλλοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Dυσώπει Χριστὸν, τὸν Γίον σου καὶ Θεὸν Θεογεννήτρια, τοὺς πεπραμένους δεινοῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ὄφεως, αἴματι αὐτοῦ τῷ τιμίῳ, ἀναρρύσασθαι ψάλλοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Eτερος τοῦ Ἀγίου. Οἱ Παῖδες εὔσεβείᾳ.

Pάντοιων χαλεπῶν τε νοσημάτων, ἵατρὸς πανάρισος Πάτερ Νικόλαε, φανεῖς, τῆς ψυχῆς με τὴν ἀσθένειαν, ἰασάμενος παράσχε εὑρωσίαν βοῶν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Pυνσάμενος τοὺς πάλαι στρατηλάτας, ἐκ θανάτου Ἀγιε τούτους διήγειρας, ὑμνεῖν, καὶ δοξάζειν τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, μετὰ πίστεως θερμῆς καὶ ἀνακράζειν σοι· Σὲ ἀνευφημοῦμεν, σοφὲ ὡς εὐεργέτην.

Sοφίας τῷ ιρατῆρι πλησιάσας, μυσικῶς τὰ χεῖλη σου Πάτερ Νικόλαε, κρουνοῦς ἀμ-

βροσίας ἔνθεν ἥντλησας, ὑπὲρ μέλι καὶ κηρύτοις λαοῖς ἐκβοῶν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εἰλογητὸς εῖ.

Τριαδικόν.

Tριάς σὲ ἀνυμνοῦμεν τρισταγία, καὶ Μονοτριλαμπεστάτη ὁμούσιε, Πατήρ ὁ Γίνεται Πνεῦμα Ἀγιον· ἐν οἷς πάντες βαπτισθετες ἀναμέλπομεν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εἰλογητὸς εῖ.

Θεοτοκίον.

Eκ πάντων δεχομένη τὰς δεήσεις, Θεοτοκία πρέσβευε, τῷ σῷ Γίνεται Θεῷ, λυτράθηναι τῆς κολάσεως, τοὺς τιμῶντάς σε κυριούς καὶ ιραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εἰλογητὸς εῖ.

Καταβασία.

» **O**ἱ Παῖδες εὔσεβείᾳ συντραφέντες, δισεβοῦς προστάγματος καταφρούνσατες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλὰ μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τοῦ Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ η. Ὁ Εἱρμός.

» **O**ν φρίττασιν Ἀγγελοι, καὶ πᾶσαι στριτιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε Ιερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε Λαοι, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Oς ἔμψυχος θάλαμος, καὶ ἔμπνους ἀλουγίς, χλαμὺς ἀλευργόχροος, τῷ πάντων Βασιλεῖ, ἐδείχθης Παρθένε, καὶ πορφύρα ἐξ ἦς, σάρξ συνεξυφάνθη, τοῦ θεανθρώπου Λόγου.

Sυνέλαβες Ἀχραντε, τὸν ἄπασαν δρανι, τηκτίσιν συνέχοντα, ὡς Κτίστην καὶ Θεού ἀρρήτως ἀφράστως, δὶ ήμᾶς ιαθ' ήμᾶς, βριτὸν γεγονότα, καὶ ὅ τὴν μὴν ἐνστάντα.

Tοῦ Ἀγίου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Oς εὔμενής καὶ συμπαθής, τοὺς ἐν βαθειαῖς πειρασμῶν περισχεθέντας, ἐλευθέρωσα Μάκαρ, τῶν κατεχόντων δεινῶν, τὴν λύσιν βριθεύων πρεσβείαις σου, ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν Ιερομύστα.

Mυσταγωγὸς τῶν ὑπέρ νοῦν, τῶν Ἀγίων λειτουργὸς καὶ οὐρανίων, χρηματίζει Θεόφρον, ἀρχιερεύς τε πιστὸς, πταισμάτων τῆς φεσιν αἴτησαι, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἡμῶν προφάντα.

Θεοτοκίον.

Eξασθενεῖ μου νῦν ὁ γοῦς, εἰς τὰ βάθη της πεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοι περιπαρῆναι κανοῖς· ἀλλὰ σὺ Παρθένε θερπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ περιβαλοῦσα.

Eτερος τοῦ Ἀγίου. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Tάγματα Πατριαρχῶν καὶ Ἀποστόλων, πρέων τε Μαρτύρων δῆμοι, Προφητῶν σύλλογος, ἀπας δῆμος τῶν Ἀσκητῶν, μακρο-

ζεσι τὴν θείαν πολιτείαν σὺ μεθ' ὅν καὶ ἡμεῖς παρακαλέσμεν σε· Μή ἐλλίπης δυσωπῶν ἀεὶ τὸν Κύριον, διαφυλαχθῆναι, ἡμᾶς ἐκ πάσης βλάβης.

Τῷστε Παμβασιλεῦ μεγαλοκράτορ, ταῖς εὐχαῖς τοῦ ὄσιου ποιμένος, τὴν ζωὴν εἰρήνευσον, πάντων Λόγε Χριστιανῶν, χορηγῶν κατὰ βαρβάρων εὔσεβεῖς Βασιλεῖς, τὴν νίκην καὶ τὴν ἴσχυν δεόμεθα, ἵνα πάντες ἀεὶ ὑμνῶμεν τὸν κράτος σου, καὶ ὑπερψώμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεὶς τῷ ἀπροσίτῳ Πάτερ, τὰς ψυχὰς τῶν ἐν ἀλίψει αὐγάζεις, διαλύων ἀπαντα, ζόφον σιότους τῶν πειρασμῶν, ἀπαστράπτων τε ἀκτῖνας εὐφροσύνης ἀεὶ, ἐν αἷς τηλαυγῶς καταλαμπόμενοι, Εὐλογείτω, βοῶμεν ἡ κτίσις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Zωὴν καὶ ζωὰς καὶ ἔν καὶ τρία φῶτα, τὴν Τριάδα πιστῶς ἀνυμνῶμεν, πατρικαῖς ἐπόμενοι θείαις ὅντως ταῖς διδαχαῖς, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἄγιον· μεθ' ὃν εὔσεβεῖς ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψύχτω, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Pράγματος ξενοπρεποῦς ἡ Βάτος τύπον, προεικόνισεν ἄχραντε Κόρη, καιομένη ἄφλεκτος, πάλαι ὄρει ἐν τῷ Σινὰ, τὸ Μυστήριον τοῦ τόπου σὺ προγράφεσα· τὸ πῦρ γὰρ ἐν σοὶ τὸ τῆς Θεότητος, ἐνοικῆσαν, ἀλώβητόν σε τετήρηκε· διό σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Καταβασία.

O αύματος ὑπερψουσὸς ἡ δροσοβόλος, ἔξει-
κόνισε Κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὖς ἐδέ-
ξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότη-
τος, Παρθένου ἦν ὑπέδυν νηδύν· διὸ ἀνυμνή-
τες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα
τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψούτω, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ Ζ. Ο Εἱρμός.

Tὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φωτοφόρον Λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὸν Ναὸν τὸν ἐμψυχον, τὴν Σκηνὴν τὴν ἄχραν-
τὸν, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέ-
ραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Pείθρῳ τῆς σῆς με πατάρδευσον χάριτος,
τῶν συμφορῶν τῷ φλογμῷ φλογιζόμενον,
καὶ δεινῶς τηκόμενον, Πηγὴ χαριτόρυτε, τὸν Ποταμὸν ἡ τεκοῦσα τῶν χαρίτων, ἐξ οὗ ὁ πί-
νων διψήσει οὐδέποτε.

Ω'ς τοῦ Νυμφίου ὡραῖόν σε Θάλαμον, ὡς τῷ Δεσπότῃ Παλάτιον ἐμψυχον, ὡς Πορφύραν πάγχρυσον, καὶ τερπνὸν Ἀνάκτορον, τῷ Χριστῷ Δέσποινα πάντων, ιαθικετεύοντά σε σῶσόν με.

Τοῦ Ἅγιου. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Lαμπάσι τῆς χάριτος, Θεόφρον φωτιζόμε-
νος, καὶ φωστήρ εὔσεβειας, σαφῶς γενό-
μενος, τοὺς ἐν πειρασμοῖς διασώζεις, τοὺς ἐν βυθῷ θαλάσσης λυτροῦσαι, καὶ τρέφεις λιμώτ-
τοντας, παραδόξως Παμμακάριστε.

O' ἐν Παραδείσῳ, τῆς τρυφῆς νῦν αὐλιζόμε-
νος, καὶ τὴν ἀφραζον δέξαν τρανῶς θεώ-
μενος, ἐκ τῶν οὐρανίων ἀψίδων, τοὺς ὑμνητὰς
τοὺς σοὺς ἐποπτεύοις, παθῶν ἐκλυτρούμενος,
Θεοφόρε παμμακάριστε. **Θεοτοκίον.**

Sοφίαν καὶ δύναμιν, καὶ Λόγον ἐνυπόστα-
τον, τοῦ Πατρὸς θεομήτορος, Ἀγνὴ γεγένυη-
κας, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων αἴματων, τὸν ἔκα-
της, ναὸν προσλαθοῦσαν, καὶ τούτῳ καθ' ἐνω-
σιν, ἐνωθεῖσαν ἀδιάρρητον.

Ἐτερος τοῦ Ἅγιου. Μυστήριον ξένον.

Xορεύσατε πνεύματι, πάντες φιλέορτοι, Οὐ-
ρανοὶ εὐφραίνεσθε, "Ορη τε καὶ Βουνοί,
Εὐκλησίαι, καὶ Παρθένων, Λακητῶν τε χοροί,
φαιδρῶς ἐν τῇ μηνή τοῦ Παμμακάρος, ἐν ἡ
συνελθόντες, τὸν Σωτῆρα μεγαλύνωμεν.

Pαλάτωσαν ὑμνοῖς, τὰ πέρατα ἀπαντα ἐγ-
καὶ μιώμιων στέμμασι, πάντες τὴν κορυφὴν
Νικολάου, τοῦ θείου ιοσμοῦντες σαφῶς, τοῦ
θεράποντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, δὶ οὐ ἐκ πα-
νῶν τε καὶ κινδύνων λυτρωθείμεν.

Ω'ς ἄξιον δέχου, τὸν ὑμνον Νικόλαε, τοῦ μι-
κροῦ πονήματος, τούτου ὥσπερ Χριστὸς,
προσεδέξατο τῆς χήρας τὰ δύω λεπτά· μὴ βδε-
λύξῃ τὴν ἐγχείρησιν· ποθῶν οὐ κομπάζων γὰρ,
Τρισμάκαρ πατετόλμησα.

Τριαδικόν.

Eνίζεται ὁμοουσίω θελήματι, ἡ Τριάς μερί-
ζεται, πάλιν προσωπικῶς ἀμερίστως, συν-
τηροῦσα τὸ κράτος ἀεὶ, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ
Πνεῦμα τὸ ζῶν, ὁ εἰς τρισυπόστατος Θεός, ὃν
μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Dιέσωσται πᾶσα, ἡ κτίσις τῷ τόκῳ σὺ, καὶ
ἀφεῖλε Κύριος, θρῆνον καὶ ὁδυρμὸν, καὶ
πᾶν δάκρυον, ἐκ παντὸς προσώπου Ἀγνὴ, Θεο-
τόκε παναμώμητε ἐν σοὶ, καὶ ἡμεῖς τὰς ὀφε-
λαὶς ἀποδιδόμεν.

Καταβασία.

Mυστήριον ξένον, δρῶ καὶ παραδόξον· οὐ-
μαράν τὸ Σπήλαιον· Θρόνον Χερουβί-
νον τὴν Παρθένον· τὴν Φάτνην χωρίον· ἐν

» ὡς ἀνευλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν
» ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Tὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, ναὶ Ἱεράρχην ἀπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδικῶς θνήσκειν μέλλοντας· ναὶ Βασιλεῖ ὅπτανεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἀδικούψηφον.

"Ομοιον.

Mεγάλως σε ἐδόξασεν, ἐν θαύμασιν ὁ Κύριος, ναὶ ζῶντα ναὶ μετὰ τέλος, Νικόλαε Ἱεράρχα· τις γὰρ ἐξ ὅλης πίστεως, μόνον ἐπεκαλέσατο, τὸ ἄγιόν σου ὄνομα, ναὶ οὐκ εὐθὺς εἰσηκούσθη, θερμὸν προστάτην εύρων σε;

Θεοτοκίον.

Sοφίαν ἐνυπόστατον, ναὶ Λόγου ὑπερούσιον, ναὶ ἰατρὸν τῶν ἀπάντων, Χριστὸν τεκτόνα Παρθένε, τὰ ἔλικι ναὶ τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μὲν θεραπευσον, τὰ χαλεπά ναὶ χρόνια, ναὶ τῆς καρδίας μὲν παῦσον, τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.

Eis τοὺς Αἴγους, ἴστωμεν Στίχους δ'. ναὶ Φαλλομεν Στίχηρα Προσόμοια,

"Ηχος α. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Tῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περιπτάμενος, ὡς νεοττὸς τῆς ἄνω, καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, Νικόλαε τρισμάναρ, ηράζεις αἱ̄ει, πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων ναὶ πειρασμῶν, ναὶ λυτροῦσαι τὰς πρεσβείας σου.

Tῆς ἱερᾶς διπλοῖδος τὴν ὥραιότητα, τὰς πρακτικαῖς εἰργάσω, ἀρεταῖς λαμπροτέραν, Πάτερ θεοφόρε· ὅθεν ἡμῖν, ἱερουργεῖς τὰ τεράστια, τῶν σοιδίμων θαυμάτων ἱερουργὲ, τῶν δειγῶν ἡμᾶς λυτρούμενος.

Tῶν ἀθεάτων τὰ καὶ λλη περιερχόμενος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην, πατενόσας δόξαν, "Ἄγιε ἀγίων· ὅθεν ἡμῖν, τὰ ψρανία λόγια, τῶν αἰειζῶν ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις Ἱερώτατε.

Ω'ς ἐν ὄνειρῷ ἐπέστης τῷ εὐσεβεῖ Βασιλεῖ, ναὶ τοὺς δεσμώτας Πάτερ, ἐν θανάτου ἐρρύσω, πρέσβευε ἀπαύστως, ὅπως ναὶ νῦν, τὰς εὐχαῖς σου ρύσθείημεν, ἐν πειρασμῶν καὶ κινδύνων, ναὶ ὁδοῦν, οἱ ἀξίως εὐφημεῖτες σε.

Δόξα, "Ηχος πλ. α.

Sαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, συρτήσωμεν ἑόρτια, ναὶ χορεύσωμεν ἀγαλλόμενοι, τῇ ἐτησίῳ πανηγύρει τοῦ θεοφόρου Πατρός. Βασιλεῖς ναὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, ναὶ τὸν δὶ ὄνειρου φρικτῆς ἐπιστασίας, Βασιλέα πειθούντα, ἀναιτίους κρατουμένους τρεῖς,

ἀπολῦσαι στρατηλάτας, ἀνυμνείτωσαν. Παμένεις ναὶ Διδάσκαλοι, τὸν τοῦ καλοῦ Ποιμένος, ὅμόζηλον Ποιμένα, συνελθόντες εὐφημήσουμεν. Οἱ ἐν νόσοις τὸν ἰατρόν· οἱ ἐν κινδύνῳ τὸν ρύστην· οἱ ἀμαρτωλοὶ τὸν προστάτην· πένητες τὸν θησαυρόν· οἱ ἐν θλίψει τὴν πραμυθίαν· τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι· οἱ θαλάσση τὸν κυβερνήτην· οἱ πάντες τὸν παταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα, μέγιστον Ἱεράρχην, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν. Πανάρη Νικόλαε, πρόφθασον, ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐνεστησης ἀνάγκης, ναὶ σῶσον τὴν ποίμνην σου τικεσίαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Sαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· προψασα γὰρ ἄνωθεν, ἢ παντάνασσα Μητρὸπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις παταστέφει τὰς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς ναὶ Ἄρχοντες συτρεχέτωσαν, ναὶ τὴν Βασιλίδα προτείτωσαν εῦμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τὰς θανάτῳ πρατιμένους πρὶν, ἀπολῦσαι φιλανθρωπῶς εὐδοκίσαντα. Ποιμένεις ναὶ Διδάσκαλοι, τὴν τῷ καλοῦ Ποιμένος, ὑπέραγγον Μητέρα, συνελθόντες εὐφυμήσωμεν· τὴν Λυχνίαν τὴν χρυσαυγὴν· τὴν φοτόρον Νεφέλην· τὴν τῶν οὐρανῶν πλατύραν· τὴν ἔμψυχόν τε Κιβωτόν· τὸν πυρίμορφο τοῦ Δεσπότου Θρόνον· τὴν μανναδόχον χρισέαν Στάμνον· τὴν κειλεισμένην τοῦ Λόγου Ηὔλην· τὴν πάντων Χρισιανῶν τὸ καταφύγοις ἀσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξιώσον τοὺς τηπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας· οὐδοὐ γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Δοξολογία μεγάλη, ναὶ Ἀπόλυσις.

Διδοται ναὶ Ἀγιον Ἐλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς τῆς πανδηλας τοῦ Ἀγίου, ψαλλομένων τῶν διομέλων.

"Ηχος πλ. β. Σεργίου.

Eὖ δοῦλε ἀγαθὲ ναὶ πιστέ· εὐ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστῷ· σὺ ναὶ τὸ βάρος τημέρας ἐβάστασας· σὺ ναὶ τὸ δοθέν σοι τηλαντον ἐπηγένσας, ναὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσούκ εφθόνησας. Διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ἡνέκται· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου· ναὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, "Ἄγιε Νικόλαε.

"Ηχος πλ. δ.

Eἰς αἶνον ἔδραμες τοῦ Κυρίου Νικόλαε, τῇ προσκαίρω ζωῆ, ναὶ αὐτός σε ἐδόξασεν, ἐν τῇ ἐπιθρανίῳ, ναὶ ὄντως ζωῆ. Διὸ πορησίαν κεντημένος πρὸς αὐτὸν, ἵκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δέξα, ὁ αὐτός.

Tῶν ἀνδραγαθημάτων σου, "Οσιε Πάτερ, ὁ καρπὸς ἐφαίδρυνε τῶν πιστῶν τὰς καρδίας· τὶς γὰρ ἀκούων τὴν ἀμετρόν σου ταπείνωσιν, τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἔθαυμασε; τὴν πρὸς τοὺς πένητας ἴλαρότητα; θλιβομένων τὸ συμπαθές; πάντας θεοπρεπῶς ἐδίδαξας, ἵεράρχα Νικόλαε· καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον ἀναδησάμενος στέφανον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν . Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπινά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ'. καὶ σ'.

ΤΗ Ζ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

**Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβρόσιου,
Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ,

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, ἴστωμεν Στίχους 5.
καὶ φάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,**

"Ηχος α. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Hγεμονίας τὸν θρόνον, πατακοσμῶν ἀρετᾶς, εἴς ἐπιπνοίας θείας, τὸν τῆς ἱεραρχίας, προσφόρως ἐνομίσω· ὅθεν πιστὸς, οἰκονόμος τῆς χάριτος, ἐν ἀμφοτέροις Ἀμβρόσιε γεγονώς, διπλοῦν στέφανον κεκλήρωσαι.

Eν ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις, καὶ ἀγρυπνίαις πολλαῖς, καὶ προσευχαῖς συντόνοις, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἐνάθηρας Θεόφρον· σκεῦος λοιπὸν, ἐκλογῆς τῷ Θεῷ ἡμῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ὡσαύτως ἀναδειχθεῖς, ὑπεδέξω τὰ χαρισματά.

Tὸν εὔτεβῃ Βασιλέα, ἡμαρτηκότα ποτὲ, ὡς τὸν Δαυὶδ ὁ Νάθαν, παρρήσιᾳ ἐλέγξας, Ἀμβρόσιε παμμάναρ, τόπον σαφᾶς, ἀφορισμῷ παθυπέβαλες, καὶ μετανοίᾳ παιδεύσας θεοπρεπῶς, συνηρίθμησας τῇ Ποίμνῃ σου.

"Ετερα Στιχηρά Προσόμοια, "Ηχος πλ. α.

Οσιε Πάτερ.

Oσιε Πάτερ, ἱερώτατε Ἀμβρόσιε, ἡ Λύρα ἡ φωνοῦσα μέλος σωτήριον, δογμάτων ὄρθιοδόξων πᾶσιν ἡμῖν, ἡ καταθέλγουσα πιστῶν τὰς ψυχὰς, εὐηχος Κιθάρα τῷ Θείου Παρακλήτου, τὸ μέγα "Οργανον τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀξέπαινος Σάλπιγξ τῆς Ἐκκλησίας, διειδεξάτη τε πηγὴ τῶν χαρισμάτων, ἐναποπλύνουσα ρύπουν τῶν παθημάτων. Χριστὸν ἰνέτευε, Χριστὸν δυσώπει "Οσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅμοιοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἐλεος.

O"σιε Πάτερ, παμμακάριστε Ἀμβρόσιε, Συνόδου Θεοφόρων, μέσον Πατέρων ὄφθεις, ἐν δύο ταῖς 8σίαις ἐνα Υἱὸν, σάρια γενόμενον κηρύττεις τρανῶς, ἐξ ἀπειρογάμου ἡμῖν ἐπιφανέντα, τὸν ὄμοούσιον τῷ Πατρὶ, καὶ συναίδιον τούτου καὶ συμφυτοῦ· ἔθεν τὴν βλάσφημον Ἀρείου γλωσσαλγίαν, ἐναπεμώρανας, τοῦ Πνεύματος δυνάμει. Χριστὸν ἰνέτευε, Χριστὸν δυσώπει "Οσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅμοιοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἐλεος.

O"σιε Πάτερ, ἀξιάγαστε Ἀμβρόσιε, εὑροῦσα ως ἐπόθει, τὴν ιαθαράν σου ψυχὴν, τοῦ Πνεύματος ἡ χάρις τῷ Παναγίου, ἐν σοὶ ἐσκήνωσεν ως ἀδυτον φῶς· τῷ τῇ ἐνεργείᾳ, τὰ πνεύματα τῆς πλάνης, ἀποδιώκεις διαπαντός, καὶ θεραπεύεις τὰς νόσους καὶ μαλακίας, τῶν προσιόντων σοὶ ἀπλότητι καρδίας, καὶ ἐκτελούντων σου τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον. Χριστὸν ἰνέτευε, Χριστὸν δυσώπει "Οσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅμοιοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἐλεος.

Δέξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tίνι ψυχὴ μου, ἐξωμοίωσαι προϊόπτουσα, εἰς χείρων καθ' ἐκάστην, καὶ προστιθεῖσα δεῖ, σοῖς μώλωψιν εὐήθως τραύματα πλείω, ως ὀλοσώματος γενέσθαι πληγὴ, μὴ ἐνθυμουμένη, ως ὁ Κριτής ἐγγίζει, ως παραστήσῃ ἀπολαβεῖν, κατὰ τὰς πράξεις εὐθύνας καὶ τιμωρίας; ἀλλ' ἐπιστρέψασα, πρόσπεσον τῇ Παρθένῳ, ιράζουσα· Δέσποινα, πάγαγνε μὴ παρίδης, τὸν παροργίσαντα Θεὸν τὸν εὐσυμπάθητον, τὸν ἐν σοῦ διὰ σωτηρίαν, τῶν βροτῶν γεννηθέντα, δὲ εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

O"τε τὸν βότρυν, ἀφυτεύτως ὃν ως ἀμπελος, εἰβλαστησας, πατεῖδες ξύλων ιρεμάμενον, νυττόμενόν τε λόγχη θείαν πλευράν, Τί τοῦτο, ἐλεγεις, Υἱὲ καὶ Θεέ; πῶς ὁ νόσους πάσας, καὶ πάθη θεραπεύων, πάθος υφίστασαι, ἀπαθῆς κατὰ φύσιν ὑπάρχων τὴν θεῖην; τί σοι ἀχαρίσος λαὸς τῷ εὐεργέτῃ, ταῦτα ἀπέδωκεν ἀντ' εὐεργετημάτων; Παρθένε ἄχραντε, ἀλλὰ τοῖς τούτῳ πάθεσι, τῶν παθῶν με ἐλευθερῶσαι, ἐκδυσώπει ἀπαύστως, ὅπως δοξάζω σε.

'Απολυτίκιον, "Ηχος δ'.

Κανόνα πίστεως.

Καὶ Ἀπόλυτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Οὐτωπίχεων, καὶ τὸ Ἀγίαν εἰς τὸ ἀκροστιχίδιον. Τὸν παμμέγιστον Ἀμβρόσιον αἰνέσω. Ἰωσήφ. **Ωδὴ α. Ἡχος δ. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.**

Ταῦτας θείαις φωτοχυσίαις "Οσιε, καταστραπτόμενος, τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαιδράκν, καὶ ἀγίαν σὺ νοίμησιν, τὰς εὐσεβῶς γεραιόροντας, σαῖς ἴνεσίαις φωταγώγησον.

Ο' Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ σοφίας σοι, λόγον δεδώρηται, κενοσμημένον γλώσσην ἀληθεῖ, ἱεράρχα Ἀμβρόσιε, αἵρετιζόντων ἀλογον, ἀπορράπτιζοντα καπόνοιαν.

Νοός σου τὸ ὄπτικὸν Πανόλθε, προκαθηράμενος, τῆς τῶν παθῶν ἀχλύος, δεκτικὸν, καθαρῶν ἐπιλάμψεων, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, προαπειργάσω Παμμακάριστε.

Πανσόφοις, καὶ ἵεροῖς σὺ δόγμασι, τὴν ἀρειόφρονα, ἀποδιώξας λύμην ὡς ποιμὴν, ἐπὶ χλόνην ἐποίμανας, ὄρθιοδοξίας Πάνσοφε, τὰ λογινά σου πίστει θρέμματα. **Θεοτοκίον.**

Α' σπόρως τῷ τῷ Πατρὸς βαλήματι, ἐν θείᾳ Πνεύματος, τὸν τῷ Θεῷ συνείληφας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύνσας, τὸν ἐν Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δὶ' ἡμᾶς ἐν σοῦ ἀπάτορα.

"Ἔτερος Κανὼν τοῦ αὐτοῦ, οὐδὲν ἀκροστιχίδιον. Θείου Ἀμβροσίοιο μέγα κλέος ἀσμασι μέλπω.

Θεοφάνους.

Ωδὴ α. Ἡχος πλ. δ. Ἡ κεκομένη.

Θείω φωτί σου, ὑπέρλαμπρε "Ηλιε, τῆς ἀμαρτίας μου, τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον· οἰτείρεις γὰρ ψυχὰς, τῇ ἐμφύτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου, καὶ σκότους ἀπαλλάττεις τῶν παθῶν, τῇ μόνῃ εὔμενείᾳ σου, Παντοκράτορ Κύριε, ὁ μόνος εὐδιάλλακτος.

Ε' πὶ τῷ καλλει, τῶν θείων δογμάτων σου, η Ἐκκλησία φαιδρῶς, Πάτερ ὡραῖζεται, καὶ πίστει ἀσφαλεῖ, πεποικιλμένη δείκνυται· καὶ ὅλη ὡς πλησίον καὶ καλὴ, ἐν δεξιῶν παρίσταται, ὄρθιοδόξως λάμπουσα, τῆς δόξης τοῦ νυμφίου Χριστοῦ.

Ι' ἔρωσύνης, τοῖς ὅπλοις στομούμενος, καὶ θείᾳ δόξῃ τὸν νοῦν, Πάτερ ἐλλαμπόμενος, ὡς μάχαιρα πιστῶν, ἐστιλθωμένη δείκνυσαι, καὶ σαλπιγκῆς εὐσήμης Ἐορτῆς, τὰς θράστων αἰρέσεων, τυπτικῶς συγκόπτεσσα, καὶ πάντας διεγείρεσσα.

Θεοτοκίον.

Ο' πρὸ αἰώνων, Πατρὶ συναίδιος, ἐν σοῦ Θεόνυμφε, σάρια προσελάθετο, καὶ φύ-

σιν τῷ βροτῶν, θεώσας συνεδόξασε· διό σε σωτηρίας ἀρχηγὸν, καὶ κόσμον ἰλασήριον, Θεότοκε Δέσποινα, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ κεκτήμεθα.

Ωδὴ γ. Ούκ ἐν σοφίᾳ.

Μεμυημένος, Τεράρχης ὡς ἔνθεος "Οσιε, πᾶσαν νόησιν Γραφῆς, τοῖς ἀγνοιῶσιν Ἀκεράσιε, Πάτερ τὰ δυσέφικτα, τρανῶς ἐσάφησας.

Μεγίστην χάριν, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος καὶ δύναμιν, σῆς ἐσθῆτος ἐπαφῆ, ποιῆσαι πάθη Ἀμβρόσιε, Πάτερ ἐθεράπευσας, τῶν προσιόντων σοι.

Ε' ν ἀφροσύνῃ, τὴν πρὸς σὲ τὸν φρονήσει ἐμπρέποντα, πλησιάσαι τολμηρῶς, μιαρωτάτην ὄρμήσασαν, θᾶττον ἐθανάτωσας, θείῳ προστάγματι.

Θεοτοκίον.

Γένος ἀνθρώπων, ἐναινούργησας μόνη κυριασσα, τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν, Δημιουργότε καὶ Κύριον· ὅθεν σε δοξάζομεν, Θεοχαρίτωτε.

"Ἄλλος. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα.

Ρεῖθρον ἐν παρδίᾳ σου, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος "Οσιε, χαρισμάτων, βρύει παταρδεῦσον, τοὺς τῆς Πίστεως αὐλανας.

Ο"λον ἀπειπάθηρας, τὸ ὄπτικὸν τῷ νῷ "Οσιε, καὶ εἰς ὑψος, ἥρθης θεωρίας, τῇ ἐλλάμψει τοῦ Πνεύματος.

Στέφεται τοῖς λόγοις σου, ὥσπερ τιμίοις λίθοις Σοφὲ, η Ἐκκλησία, καὶ διαιωνίζει τῶν πιστῶν βασιλεύουσα. **Θεοτοκίον.**

Ι"λεων γενέσθαι μοι, τῷ ἐν πολλαῖς παγέντι Ἀγνή, ἀμαρτίασ, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἀσιγήτως δυσώπησον.

Ο Είρμος.

Σὺ εἰ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι **Κύριε.** σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἡχος δ.

Ο υψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Λόγους ζωῆς Πάτερ σοφὲ κεκτημένος, ταῖς διανοίας τῶν πιστῶν παταρδεύεις, καὶ παρποφόρους χάριτι δεικνύεις αἵτινες τῶν αἵρετιζόντων δέ, πατακλύζεις τὰς φρένας· χάριν ἀναβλύζων τε, ἰαμάτων ἐκπλύνεις, παθῶν παντοίων ὁρίουν ἀληθῶς, ἵερομύσα θεόφρον Ἀμβρόσιε.

Δόξα, Ἡχος πλ. δ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον. **Τ**ὸν Προφήτην Ἡλίαν ζηλοτυπῶν, Ἰωάννην

ώσατως τὸν Βαπτιστὴν, ἀνδρείως διηλεγῆσας, Βασιλεῖς ἀναμήσαντας· ἵεραρχίας θρόνον, ἐνθέως ἐνόσμησας, καὶ θαυμάτων πλήθει, τὸν ιόσμου ἐπλούτησας· ὅθεν καὶ ταῖς θείαις συγγραφαῖς κεχρημένος, πιστοῖς ἐπεστήρεψε, καὶ αἵρετους ἐπεστρεψας, ἵεραρχα Ἀμβρόσιον.

Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tὴν οὐρανίον Πύλην καὶ Κιβωτὸν, τὸ πανάγιον "Ορος τὴν φωταύγην, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐρανίον Κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ κόσμου καὶ ἄφεσις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίσει, τὸν ἄχραντον τόνον σγ.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

E'ν τῷ πάθει εἶτασα τοῦ σοῦ Υἱοῦ, τῷ Σταυρῷ πλησιάζουσα μητρικῶς, δακρύων προσχύσεσι, λουμένη ἐκραύγαζε· Οἴ μοι θεῖε Λόγε! πῶς φέρεις ράπίσματα, ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας, Σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον; ὅμως ὑπὲρ γένους, σωτηρίας βροτείου, ἐκὼν ταῦτα ὑφίστασαι. Οὕτω Σωτερ φιλάνθρωπε, ή Θεοτόκος ἔβοَا σοι· ἡν περ προβαλλόμενοι σοὶ, εἰς πρεσβείαν, Δέσποτα αἰτούμεθα, ἵνα πλεσίως παράσγης, ημῖν τὰ ἐλέη σου.

Ωδὴ δ. Δι ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Iεράρχης ἀνεδείχθης χρισθεὶς τῷ μύρῳ, τῷ τῆς ιερωσύνης, τελειῶν Ἱερέας, πᾶσι τὴν σωτήριον, δωρούμενος κάθαρσιν.

Sυνετήρησας τὴν ποίμνην ἐν πάσῃς βλάβης, τῶν ἐναντίων Μάναρ, καὶ Ἀρείου τὴν πλάνην, πᾶσαν ἀπημαύρωσας, τῷ φέγγει τῶν λόγων σου.

Tῇ τοῦ Πνεύματος δυνάμει τετειχισμένος, τὰ πονηρὰ διώκεις, τῆς κανίας Παμάναρ, πνεύματα μὴ φέροντα, τὴν σὴν ἐπιτίμησιν.

Θεοτοκίον.

O' θελήματι τὰ πατα δημιουργήσας, δημιουργεῖται θέλων, ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων, σωζῶν τοὺς εἰδότας σε, ἀγνήν Θεομήτορα.

"Άλλος. Εἰσαγήκα Κύριε.

O' λειμῶν τῶν δογμάτων σου, καὶ θεολαμπῆσον βίος Πανεύρημε, ὡς συνθέσεως θυμίαμα, κατευωδιάζει τὰς αἰσθήσεις ήμῶν.

Iερεῖον γενόμενος, καὶ ιερουργὸς καὶ κάρπωμα "Οσιε, πρακτικῶς ὠλοκαυτώθης Θεῷ, καὶ προσήχθης θῦμα τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ.

O' οὐρανίος Κύριος, ἐν τῷ στερεώματι τῷ τῆς Πίστεως, ὡς ἀστέρα σε ιατέπηξε, δαδουχοῦντα κόσμον τοῖς σοῖς δόγμασι.

Θεοτοκίον.

Mὴ τραπεῖς τῇ θεότητι, ὅλον ἑαυτὸν ὁ Λόγος ἐκένωσε, καὶ ἀνθρώποις προσωμίλησεν, ἐκ σοῦ σάρκα Κόρη προσλαβόμενος.

Ωδὴ έ. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Nοῦν λάμποντα φωτὶ, τῷ ἀγέλῳ κτησάμενος, ἀπήστραψας ἰαμάτων, καὶ θαυμάτων ἀκτῖνας, Ἀμβρόσιε μακάριε.

A'νηγειρας σαυτὸν, ἴερὸν ιαταγώγιον, τοῦ Πνεύματος ιαταλύσας, τοὺς ναοὺς τῶν εἰδῶλων, Ἀμβρόσιε θεόπνευστε.

Mεγίστων ἀρετῶν, φωταυγείᾳ λαμπόμενον, ηδέσθησαν βασιλεῖς σε, καὶ τὸν ὄρον τῆς γλώττης, τῆς σῆς οὐ παρεστάλευσαν.

Θεοτοκίον.

Bουλήματι τὸ πᾶν, ὁ σοφῶς ἐργαζόμενος, βουλόμενος ἀναπλάσαι, τοὺς ἀνθρώπους Παρθένε, τὴν σὴν γαστέρα ὥκησεν.

"Άλλος. Ινα τί με ἀπώσω.

E'ν τῇ θείᾳ σου μνήμῃ, ἴερέων θίασος Πάτερ ἀγαλλεται, καὶ πιστῶν χορεῖαι, σὺν Α'γγέλοις ἀγέλοις εὐφραίνονται, καὶ τρυφᾶ σκιρτῶσα, πνευματικῶς ή Εικλησία, ἐν τοῖς λόγοις σου Πάτερ Ἀμβρόσιε.

Gεωργὸς ἀνεδείχθης, τέμνων τὴν τῆς Πίσεως εὐθεῖαν ἄρουραν, καὶ διδασκαλίας, ἐπισπείρων Θεόσοφε δόγματα· καὶ αὐξήσας στάχυν, καρποφορεῖς τῇ Εικλησίᾳ, τὸν οὐρανίον ἄρτον τοῦ Πνεύματος.

A'βραάμ τὴν θυσίαν, καὶ τὴν ἀμεμπτον πίστιν ἔχαρακτήρισας, Ἰσαὰκ ὡς ἄλλον, τὴν ψυχὴν θυσιάσαι προθέμενος, τῷ τοῦ Κτίστου πόθῳ· καὶ μὴ τρωθεῖς τῇ ἀπιστίᾳ, ἔχρημάτισας φίλος τοῦ Κτίστου σου. **Θεοτοκίον.**

Kόσμου οὖσα προσάτις, Μῆτερ ἀειπάρθενε, σὺ με ιubέρνησον, καὶ ὁδήγησόν με, εἰς εὐθεῖαν ὅδὸν καὶ ιατεύθυνον, πρὸς διηαισθύντις τριθους ὄρθας τὸν λογισμόν μου, τῆς ψυχῆς τὰς πορείας ιθύνουσα.

Ωδὴ ζ. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Pώμη σου, εὑφημεῖ τὰ σεπτὰ προτερήματα· φωτοειδῆς ὡς ἀστὴρ γάρ, πανταχοῦ θαυμάτων τὰς λαμπηδόνας, Ἱεράρχα, ἐπαφῆνας πιστῶς θαυμαζόμενος.

O'ρθίσας, πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκεῖθεν λαμπρότησι, περιηγάσθης πλουσίως, καὶ φωτὸς ἐπλήσθης τοῦ θειοτάτου, καὶ φωτίζεις, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας ἐκάστοτε.

Sωμά σου, καὶ ψυχὴν τῷ Θεῷ ιαντιέρωσας, καὶ δεκτικὴν ἀπειργάσω, χαρισμάτων

Πάτερ, τὴν σὴν οαρδίαν, ἀνενδότως, τῷ γλυ-
νίῳ προσέχουσαν ἔρωτι. **Θεοτοκίον.**

Iασαι, τῆς ψυχῆς μου Παρθένε τὰ τραύμα-
τα, ἐπισκιάσει σου θείᾳ, καὶ τὸν νοῦν μου
λάμπρυνον σκοτισθέντα, ἀμελείᾳ, καὶ ιακίᾳ
ἔχθροῦ πολεμήτορος.

"**Άλλος.** Τλάσθητί μοι Σωτήρ.

Aλιών τοῦ λόγου σοφὲ, τὸ τάλαντον ὡς
θεράπων πιστὸς, καὶ τῇ τραπέζῃ προ-
σεῖς, ἐπολυτλασίασας, καὶ τοῦτο προσήγαγες,
καθαρὸν σὺν τόνῳ, τῷ Δεσπότῃ σου' Αμβρόσιε.
Eλάμπρυνας τὴν στολὴν, τὴν ἱερὰν ἐν τοῖς

O' ζῆλός σου' Ἡλιού, ζῆλον μιμεῖται Μακά-
ριε· βασιλέα γάρ πιστὸν, χρανθέντα τοῖς
αἵμασιν, ἐλέγξας ἀπῆλασας, θείων περιβόλων,
τὸ αἰδέσιμον φυλάττων Θεοῦ. **Θεοτοκίον.**

Sκέπτην καὶ ιατρψυγὴν, καὶ τεῖχος ὅντως
ἀκράδαντον, ἡ πόλις σου σὲ πιστῶς, κε-
κτημένη Δέσποινα, δυσχερῶν ἐν θλίψεων, καὶ
κινδύνων πάντων, ἐκλυτροῦται ταῖς πρεσβεί-
αις σου.

"**Ο Είρμος.**

"**I**λάσθητί μοι Σωτήρ, πόλλαι γάρ αἱ ἀνο-
μίαι μου, καὶ ἐν βυθῷ τῶν ιακῶν, ἀνά-
γαγε δέομαι πρὸς σὲ γάρ ἐθόησα, καὶ ἐπά-
κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ήχος γ'. Θείας πίστεως.

Hείοις δόγμασι περιαστράπτων, ἀπημαύ-
ρωσας Αρείου πλάνην, ἵερομύστα καὶ
ποιμὴν ὡς Αμβρόσιε· θαυματουργῶν δὲ δυνά-
μει τοῦ Πνεύματος, πάθη ποικίλα σαφῶς ἐθε-
ράπευσας. Πάτερ Οσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἴνε-
τενε, δωρήσασθαι ήμεν τὸ μέγα ἔλεος.

Συναξάριον.

Tῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Οσία Πα-
τρὸς ήμῶν Αμβροσίου, Επισκόπου Μεδιολάνων.

Στίχοι.

Τὸ φθαρτὸν Αμβρόσιος ἐνδὺς σαρνίον,
Θείας μετέσχεν αἰμορσίας αἵσιως.

"**Ε**θδόμη Αμβρόσιος ποτὶ ἄμβροτον ἥλυθεν
οὔδας.

Oὗτος γέγονεν ἐκ τῆς μεγαλοδόξου πόλεως Ρώμης, εἰς
ὧν τῆς Συγκλήτου, καὶ αἱ τὴν ἀλήθειαν τηρῶν,
ἐντε λόγοις καὶ ἔργοις προσφυῶς γάρ ζυγός τις ὧν καὶ
στάθμη περὶ τὸ δίκαιον, οὐχ ἐτεροκλινῆ ἐν τοῖς προσπί-
πτονσι ποιούμενος τὴν ἀπόφασιν, ἀλλ' ἀπαρέγκλιτον καὶ
ἔρθην· διά τοι τοῦτο καὶ τὴν τήγμανίαν ἐπιστεύθη ἀπά-

σης τῆς Ἰταλίας παρὰ τῶν εὔσεβῶν Βασιλέων, Κώνσταν-
τίνου καὶ Κώνσταντος, τῶν υἱῶν τοῦ μεγάλου Κώνστα-
τίνου. Οὕπω δὲ καταρτισθεὶς τῷ θείῳ Βαπτίσματι, ἀλλ'
ἐπὶ ὧν ἐν τοῖς κατηχουμένοις, οὐδέν τι μεῖον εἰς ἀρετήν
καὶ βίον καθαρότητα τῶν μετειληφότων τῶν Μυστηρίων
καθίστατο. "Οθεν καὶ κρίσει τοῦ Βασιλέως Οὐαλεντίνος
νοῦ Ἀρχιερεὺς τῆς ἐν Μεδιολάνοις Ἐκκλησίας, καὶ
κείνο καιροῦ τοῦ προέδρου τὸν βίον ἀποιτόντος, ὁ Αγιος
Αμβρόσιος προχειρίζεται, ὅμοι τε τῷ Βαπτίσματι τελε-
σθεὶς, καὶ κατὰ τὴν τάξιν τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς βα-
μοὺς διελθὼν, καὶ ἐπὶ τὸν ἔσχατον προελθών. Καλῶς
τὴν εὔσεβειαν καὶ ὄρθως διδάσκων, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν
πάσσις αἱρέσεως ἀμφίβετον διατηρήσας, καὶ συνήγορος
γεγονὼς τοῖς κατὰ Αρείου καὶ Σαβελλίου καὶ Εὐνομίου
αἱρέσεων ἀγωνιζομένοις, καὶ ὑπὲρ τῆς εὔσεβοῦ Πίστος
διάφορα βιβλία συντάξας, καὶ τὸν Βασιλέα Θεοδόσιο
ἀπὸ τῆς ἐν Θεσσαλονίκη μιαυφονίας καταλαβόντα τὴν
Μεδιολάνου Πόλιν, τῶν θείων εἰσόδων τῆς Ἐκκλησίας
κωλύσας, καὶ εἰς ὑπόμυνσιν ἀγαγὼν ὧν τετόλμηκε, καὶ
όπόση τις διαφορὰ καθέστηκεν, αναμεταξύ ἐρωμένους
καὶ λαϊκοῦ καὶ βασιλέως, αὐτὸν διδάξας, καὶ παραινέας
μὴ προπετῶς οὕτω καὶ ἀναιδῶς τῶν θείων κατατολμᾶς
ἐν γηρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον.

Tῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Αθηνόδωρου.

Στίχ. Χαίρων Αθηνόδωρος, εἰ τμηθῇ ξίφει,
Ἄφηρέθη τὸ πνεῦμα καὶ πρὸ τῷ ξίφους

Oὕτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ Μεσο-
ποταμίας τῆς Συρίας ὄρμωμενος, τὸν μονήρον βίον
ἀρχήθεν ἀναλαβὼν. Διαβληθεὶς δὲ, παρέστη τῷ ἄρχοντι
Ἐλευσίῳ· καὶ τὸν Χριστὸν ὄμολογήσας, τείνεται μετα-
δύω στύλων, καὶ λαμπάσι καταφλέγεται κατὰ πάντας
τῷ τοῦ σώματος μερῶν, καὶ βώλοις σιδηροῖς πυρωθεῖ-
τὰς μασχάλας αὐτοῦ διακαίεται, καὶ τοῖς μυκτήροις ὅ-
γίνους εἰσδέχεται, καὶ ἐν χαλκῷ τάπητι πυρωθέντι
πλοῦται, ὃν παραδόξως ἐκ καυστικοῦ μετέβαλεν εἰς ψυ-
χρότατον· καὶ αὐθὶς χαλκῷ ταύρῳ πυρωθέντι ἐμβάλλεται
καὶ ἐκ πολλῶν ἑτέρων βασάνων δὲ ἐπιστασίας ἀγρίων
Αγγέλων λυτροῦται. "Οθεν καὶ πρὸς τὴν πίστιν ἐπιστη-
ται ἄνδρας πεντήκοντα, καὶ αὐθὶς τριάκοντα. Ἐπει-
τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἐδέξατο, ὁ μέλλων τοῦτον
μνεῖν παρείθη, καὶ ὡς νεκρὸς κατέπεσε, τῆς χειρὸς
τοῦ σὺν τῷ ξίφει ἀπὸ τοῦ ὕμου πεσούσης· καὶ μηδαμο-
αὐτῷ οὔτε προσεγγίσαι τολμήσαντος, αὐτὸς ὁ Αγιος
πεντεκάριος, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Tῇ αὐτῇ ημέρᾳ, ὁ Αγιος Νεόφυτος, ἐν τῇ θείᾳ
λάσση βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Θανὼν ὁ Νεόφυτος ὑδάτων μέσον,
Παρὸν ὑδάτων ζῆ μυστικῶν διεξόδους.

Tῇ αὐτῇ ημέρᾳ, ὁ Αγιος Δομέτιος ξίφει
λειοῦται.

Στίχ. Διὸς Δομέτιος Χριστομάρτυς καὶ λάβε·
Δός τὴν κεφαλὴν, καὶ λάβε στέφος μέρη.

Tῇ αὐτῇ ημέρᾳ, οἱ Αγιοι Ισίδωρος, Ανεψιος
καὶ Λέων πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Διπτοῖς συνάθλοις Ισίδωρε συμφλέγους

"Ισων γάρ αὐτοῖς δωρεῶν Θεοῦ τύχης
Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, ὁ Αγιος Αμμών, Επίσκοπος
Νητρίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀμμοῦν πατρὸς κατεῖδε Νητρία τρία·

Κέσμου φυγὴν, ἀσκησιν, ἔξοδον βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ "Ἄγιοι Μάρτυρες, Γαιϊανὸς καὶ Γαϊός, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. "Αν καὶ καμίνου Γαϊες βληθῆς μέσον,

Σοῦ Γαιϊανὸς οὐκ ἀφέξομαι λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ "Άγιοι τριανόσιοι Μάρτυρες, οἱ ἐν Ἀφρικῇ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Δόξης ὑπὲρ σῆς, ω̄ Τριάς, τετμημένην,

Διπλοτριπλῆν δέχου με ἔξηκοντάδα.

Οὗτοι οἱ ἄγιοι Μάρτυρες, κατὰ τοὺς καιρούς ὑπῆρχον Ζήνωνος Βασιλέως Ρωμαίου. Τὴν δὲ τῆς Ἀφρικῆς ὁρχὴν Ὄνωριχος, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτὴν Γιζερίχου, κατεῖχεν, Ἀρειανὸς ὥν. Οὐ οἱ τῆς αἰρέσεως Ἀρείου ἐπίσκοποι, Κύριλλος τε καὶ Βυλιμάνδος, (ἐν ἀλλ. Βιλινάρδης), πείσαντες διωγμὸν μέγαν κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων κινῆσαι, τοιοῦτον ἀνερρίπτειν, ω̄ς ὑπερβανται καὶ τοὺς κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ κινηθέντας. Ἐκ πασῶν γάρ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ πολεων, δεκαπέντε τυγχανουσῶν, παντας τοὺς ἵερεis ἐκδιωχθῆναι προστάττει, πρότερον τῶν τῆς Ἐκκλησίας ἱερῶν τε καὶ ἐπίπλων ἀφαιρεθέντων. Είτα μίαν Ἐκκλησίαν οἱ ὄρθοδόξοι καταλαβόντες, τὴν μυστικὴν ἐκεῖσε λειτουργίαν ἐπετέλουν. Ὅπερ γνόντες οἱ Βάρβαροι, περιέσχον αὐτὸν· καὶ ἐῦλα κομίσαντες, καὶ λοιπὸν ὅλην ἔηραν ἐνεγκόντες περὶ αὐτὴν, ὑψῆσαι, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν κατέκαυσαν σὺν πᾶσι τοῖς Θεὸν ὑμνοῦσιν. Ὄνωριχος δὲ, τοῦτο ἀποδεξάμενος, προσέταξε, τοὺς μὴ ἀναβαπτιζομένους τὸ ἀρειανικὸν βάπτισμα, παραυτίκα ἀναρρέσθαι. Καὶ δοι μὲν τὰ τῶν βασανιστηρίων κολάσεων φόβητρα φέρειν οὐκ ἦδυναντο, φυγὴ τὴν σωτηρίαν ἐκέρδαινον, χώρας ἀπολιπόντες καὶ οἴκους. Οσοι δὲ ἐρρωμένοι τὴν ὄρθοδοξον πίστιν ὑπῆρχον, προθύμως μάλα πρὸς τὸν τῶν κολάσεων θάνατον ἔξεδωκαν ἑαυτούς.

Τριανόσιοι δὲ οὖν αὐτῷ ἐν Καρχηδόνι μηνυθέντες, μὴ συμφρονεῖν ἐλόμενοι Ἀρειανοῖς, κεφαλικὴν ὑπέσχουν τιμωρίαν. Τοῖς δὲ ἵερεῦσι μείζονας ἐπενόουν. Δύω γάρ αὐτῶν κατέπροσαν, ἔξηκοντα δὲ τοὺς λογιωτέρους ἐγλωσσοτόμησαν ἐξ αὐτῶν τῶν κινούμαντων. Οἱ καὶ διασπαρέντες ἐν πάσῃ τῇ ὑπὸ Ρωμαίους γῆ, τὴν τοῦ Θεοῦ μεγίστην ἐν αὐτοῖς θαυματουργίαν ἀνευ γλώττης ἐκήρυττον, ἀπταίστως τε καὶ τραυως τὰ λεγόμενα διαρθροῦντες, ω̄ς καταπλήττεσθαι τοὺς ὄρῶντας καὶ ἀκούοντας τούτων. Ἐξ ὧν εἰς τις, μετὰ τὴν χάριν τῆς ἐν Χριστῷ ὁμολογίας, ὀλισθίσας εἰς σαρκικὴν ἀμαρτίαν, τὴν θείαν χάριν ἀποστῆναι πεποίηκεν ἀπ' αὐτοῦ. Περὶ τούτων οὐκ ὀλίγοι συγγραφεῖς καὶ ἴστορικοὶ διηγήσαντο. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὑπὸ Βαυδήλων (Οὐανδάλων) ἐν Ἀφρικῇ τοῖς ὄμοιούσιν τῷ Πατρὶ τὸν Θεὸν Λόγον ὄμοιογούσι Χριστιανοῖς ἐτολμήθησαν.

Ἐν δὲ τῇ πρεσβυτέρᾳ Ρώμῃ, κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, Σουνίλη ἡ γαμετὴ τοῦ τὴν Ρώμην κατέχοντος Πηγὸς Οδούρχου, τὰ ὅμοια νοσοῦσα περὶ τὴν Πίστιν, μίαν τινὰ τῶν πολιτίδων γυναικῶν ἡνάγκαζε τὸ τῶν Ἀρειανῶν ἀναβαπτισθῆναι βάπτισμα. Ως δὲ πείθειν οὐκ εἶχε, καὶ ἀκούσαν εἰς τὸ ὄδιο τοῦ Ἐπισκόπου Μεδιολάνων βαπτισθῆναι εἰσήγαγεν. Ή δὲ, ω̄ς ἀγῆλθεν ἐκ τῆς κολυμβήσας, δύω τῷ Ἐπισκόπῳ ὁσιοὺς παρασχοῦσα, Ἰδού, φυσίν, ἀπέχεις τὸν μισθὸν τοῦ βαλανείου. Ὁργισθεῖσα οὖν ἡ Σουνίλη, παραυτίκα ὀλόκαυτον αὐτὴν ἐποίησεν. Ἡς ὁ ἀνὴρ φοβηθεῖς αὐτόμολος ἦκε, καὶ ἀναβαπτίσατο εἰς τὴν Σρησείαν Ἀρείου. Οχούμενος δὲ ἵππῳ, καὶ γενόμε-

νος ἐν εὐκτηρίῳ πρὸ τῆς Πόλεως, ὑπὸ σκηνητοῦ πεσόντος ἐνεπρήσθη, καὶ ἐπειράθη, ω̄ς ἡ τοῦ Θεοῦ κρίσις δραστικωτέρα τοῦ προσκαίρου πυρὸς αὐτῷ γέγονεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὄσιος Ἰγνάτιος, ὁ πλησίον τῶν Βλαχερνῶν νείμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Πλήρης ἀπῆλθες πράξεων χρητῶν Πάτερ,
Ἐκ τῷ ματαίῳ καὶ ιακῶν πλήρες βίς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῷ Οσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Μοναχοῦ, τοῦ ὑποτακτικοῦ.

Ο εἰς ἀγίους Πατέρος ἡμῶν οὕτος ἐν τοῖς κατὰ κόσμου οὕτε περιφανῆς γέγονεν, οὕτε πάλιν πένης, ἀλλὰ τῶν γονεών αὐτοῦ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων, τὰ ἱερὰ ἐδιδάσκετο γράμματα. Εἰς τὴν πλειάν δὲ αὐτῷ ἐλάσαντι, ἔδοξε συμφέρον τὸν κόσμον καταλιπεῖν, καὶ εἰς ἐν τῶν εὐαγῶν Σεμνείων τῆς Πόλεως τῆς ἰδίας εἰσελθεῖν· καὶ ἀμφισάμενος τὸ ἄγιον καὶ Ἀγγελικὸν σχῆμα, ἡγωνίζετο πάσας τὰς ἀρετὰς μετελθεῖν. Καὶ τοσοῦτον ὑπερηκόντισε πάντας τοὺς ἐν ἐκείνῳ τῷ Σεμνείῳ, δοχεῖον τῶν αρετῶν γενούμενος, ω̄ς καὶ ἑτέρας ἐργασίας μεγάλας καὶ φοβερᾶς προσλαβέσθαι. Ποτὲ γάρ αὐτοῦ, μεθ' ἑτέρων ἀδελφῶν, πίσσαν ἐν χαλκείῳ διαλύσαντος, καὶ ταύτης εἰς ὑψος ἀρθέσης ἐν τῷ καχλάζειν καὶ ἐκχειμένης, ὅρῶν ὁ Παῦλος τὴν τῆς πίσσης ἀπωλειαν, ω̄ς οὐδὲν παρέκειτο ἐνλάριον ἢ ἑτερόν τι ἐπιτήδειον πρὸς τὸν βρασμὸν, τὴν χεῖρα γυμνώσας, εἰς τὸ χαλκεῖον ἐχάλασε· καὶ τὴν πίσσαν διαταράξας, καὶ εὑφώδης καχλάζουσαν καταπαύσας, ἐξήγαγε σῶαν καὶ ἀβλαβῆ, μῆτε τὴν ὄψιν μολύνας, μῆτε τῆς χειρὸς ἢ τοῦ βραχίονος προσλαβούμενων τὸ τὸ σύνολον. Τοῦτο οἱ σὺν αὐτῷ ἀδελφοὶ θεασάμενοι, ἐξέστησαν. Καὶ οἱ μὲν τῶν ἀδελφῶν, ω̄ς ἔνα τῶν θεοφόρων ἐλογίζοντο καὶ ἑτίων, οἱ δὲ παντελῶς ἥπιστουν· ἐκεῖνος δὲ γῆν, καὶ σποδὸν, καὶ ὀδωδότα κύνα ἑαυτὸν ἐκάλει. Καὶ ω̄ς ταῦτα ἐλεγεν, ἀπεστάλη εἰς διακονίαν ἐπὶ χρόνου τινά.

Τότε ὁ προεστὼς, τοὺς εὐλαβεστέρους τῶν ἀδελφῶν συλλεξάμενος, εὐχὴν, ἐπιτελουμένην σὺν σκληραγωγίᾳ πολλῆ, ἐπὶ ρήταρις ἡμέραις ἐποιοῦντο περὶ τοῦ Μοναχοῦ Παύλου, λέγοντες οὕτωσι· Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, καθὼς ἐστὶ χωρῆτον ἰδεῖν, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Παύλου, ἄρα εἰς ποῖα μέτρα ἔφθασε, καὶ ποῦ κατεπάγη. Ο δὲ τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν Κύριος φόκονόμησε, μιᾷ τῶν νυκτῶν τοὺς ἀδελφούς ἀρψηνόσαντας, νεύσει Θεοῦ ἀρπαγῆναι εἰς Παράδεισον ποικίλον καὶ πάντας πάντερπυνον· καὶ τοσαύτης ἐμφορθῆναι εὐώδιας καὶ τέρψεως, ὅσον οὐδὲ εἰκεῖν δυνατόν. Ἐκπληττομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ θέαματι τούτῳ, ἐδοξεῖ καὶ τὸν μοναχὸν αὐτοῖς φανηναί Παύλου, προσπεσόντα καὶ πάντας ἀσπαζόμενον· Ως δὲ καὶ ἐπυνθάνοντο, μαθεῖν θέλοντες τὸ τὸ ὄρωμενον, ἡκουσαν τοῦ Παύλου λέγοντος μετὰ πολλῆς τῆς ταπεινωσεως· Ο μὲν Παράδεισος τοῦ Θεοῦ ἐστὶν, Ἀδελφοί, καὶ δὲ ἡμᾶς οὕτος γέγονεν· ὅτι δὲ δὶ ἐμὲ διὰ τῆς πρὸς Θεόν ἐντεῦξες θελήσατε ἔως τῶν φέδες ἀφικέθαι, πάρειμι καὶ αὐτός· πλὴν αὐτῶν λάβετε ἐξ αὐτοῦ ἐκαστος, ὅπερ ω̄ς ὑπερέχουν τῶν ἀλλων δοκεῖ, καὶ ω̄ς ἐφετὸν, καὶ πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ· ἐτερού δὲ ἐν τῇ ἀνατεθείσῃ μοι διακονίᾳ ἐξαποστείλατε· ἐμεὶς γάρ οὐκέτι θεάσεσθε. Οἱ δὲ τὸν Παύλου κατασπασάμενοι, καὶ λαβόντες ὁ μὲν ἄνθος, ὁ δὲ κλάδον, ἄλλος φύλλα τερπνότατα, ἐτεροι βοτάνας, ἐξεσαν· καὶ τὸν ὑπνον ἀπαντες ὄμοιος ἀποτιναξάμενοι, καὶ εἰς ἐν συνελθόντες, διηγοῦντο εὐφραινόμενοι καὶ δοξάζουντες· Οἱ δὲ τὸν Θεόν· Ο μὲν γάρ τοῖς ἄλλοις ὑπεδείκνυεν, ὅπερ τε τὸν Θεόν· Εκεῖθεν ἐλαβεν, ὁ δὲ ἐλεγεν εἰληρέναι τόδε, ἐδεικνυει δὲ ἐκεῖθεν ἐλαβεν, ὁ δὲ ἐλεγεν εἰληρέναι τόδε, ἐδεικνυει δὲ διεβεβαιοῦτο ἐφ' ἵκανὸν τὴν εὐώδιαν φε-

ρειν ἐν ταῖς ρίσιν, οὐπερ αὐτοχείρως ἔκειθεν ἐδράξατο, εἰ καὶ μηδὲν ἐπεφέρετο.

Ο δὲ μακάριος Παῦλος ἔκειθεν ἀπαναστάς, ἐν τῇ δηλουότι διακονίᾳ ἀποσταλεῖς προσήδρευε, πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα ὤχετο. Καὶ τοὺς ἔκεισε τόπους καταλαβὼν, καὶ προσευξάμενος, εἰς Κύπρον ἀφίκετο. Ἐν ὅρει δὲ ὑψηλῷ τῆς υἱόσου χρόνους πολλοὺς διατελέσαντος, οὐκ ὅλιγοι πρὸς αὐτὸν συνέρρεον. Καὶ τῆς φήμης πανταχόθεν διαδοθείσης καὶ διαδραμούσης, ἔκειθεν ἀνεχώρησε. Καὶ πρὸς τὰ τῷ Βυζαντίῳ παρακείμενα μέρη παραγενόμενος, κανὸν τούτοις εὐαρεστήσας, φωνῆς ἔκειθεν ἀξιοῦται, ως ὁ θεοπέσιος πάλαι Μωϋσῆς· Ἀνάβηθι Παῦλε εἰς τὸ ὄρος, καὶ τελεύτα. Εἰς ἐν τούτῳ τῷ υψηλῷ ὄρεων ἀνελθὼν, ἐγχωρίως Παρηγορία ὀνομαζόμενον, τῷ Θεῷ προσεκύνησε· καὶ μικρὸν ἐν τούτῳ ἐπιβιούς, ἔκοιμηθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνῆμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πρίσκου, Μαρτίνου, καὶ Νικολάου· ὃν ὁ μὲν λιμῷ, ὁ δὲ πέλνῃ κατακοπεῖς, ὁ δὲ τρίτος διὰ πυρὸς, ἐτελειώθησαν. Η δὲ σύναξις αὐτῶν τελεῖται πλησίον τοῦ τείχους τῶν Βλαχερνῶν.

Στίχ. Διμῶν θανόντα Πρίσκου ἀρτον γηῖνου,
Ο Χριστὸς ἀρτον ψωμιεῖ τῶν Ἀγγέλων.

Πέλνῃ συγνόπτουσι Μαρτίνου ιρέα,
Κρεῶν μακέλλαις δυστεθεῖς ἀνθρωπίνων.
Ἐξῆλθε δόγμα δαιμοσι πλάνης θύειν,
Οῖς Νικόλαε μὴ θύων, εἰς πῦρ θύῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὰ Ἐγκαίνια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Κουράτορος.

Η ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Εν τῇ καμίνῳ.

Ο θεῖος φθόγγος, τῶν σῶν δογμάτων Πάτερ πάνσοφε, ὥσπερ ἀστραπὴ διῆλθε πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ θαυμάτων ἡ ἐπίδειξις, ως φῶς ἐξήστραψε, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας λαμπρύνουσα.

Νομοθεσίαις, ταῖς τοῦ Σωτῆρος σὺ ἐπόμενος, Πάτερ, τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐμμελῶς, ως οἰκέτης ἀγαθώτατος, ἐπολυπλασίασας, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιούμενος.

Α ναστομώσας, τὴν θεολόγον σου διάνοιαν, ῥεῖθρα, ιερῶν δογμάτων ποταμηδὸν, ἐπαφῆκας καταρδεύοντα, πιστῶν τὸ πλήρωμα, ιερομόστα Πάτερ Ἀμβρόσιε.

Θεοτοκίον.

Ιδού Παρθένε, ἐν τῇ γαστρὶ σου σὺ συνέλαβες, Λόγον, τοῦ Πατρὸς συνάναρχον καὶ σαρκὶ, ἀπεκύνσας δωρούμενον, πᾶσιν ἀνάκλησιν, τοῖς ἐξ Ἀδάμ πεσοῦσι Πανάμωμε.

Άλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ανηλίδωτον ὥφθης, ἀρετῶν Θεομάκαρ, ἀξίως ἔσοπτρον, καθαρὰς τὰς ἐμφάσεις,

τῆς πίστεως δεικνύον, καὶ φωτίζον τοὺς ψαλλοῦτας· Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Σοῦ ὁ βίος Θεόφρον, ὑποτύπωσις ὥφθη, Ἀρχιερέων σαφῶς, καὶ ὅρος ὁρθοδόξων, τῷ πίστει μελωδούντων, καὶ Θεῷ ἐκβοώντων αἰτεῖ. Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Μέτριος μὲν τὸν τρόπον, ύψηλὸς δὲ τὸν λόγον Πάτερ Ἀμβρόσιε, αἰδέσιμος τὸν βίον, καὶ πίστει ἀνεδείχθης, ἀκλινής ἐν τῷ ψάλλειν σει. Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Θεοτοκίον.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγένυνησας Μῆτερ νῦν ἐνδυσώπησον, ρύσθηται τῷ πτασμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Ωδὴ η. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Νειρώσας τὰ μέλη καὶ νειρὸν, σαρκὸς τῷ φρόνημα, ἀπεργασάμενος, ψυχὴν ἐζώσας "Οσιε, καὶ πηγὴν θαυμάτων ἔβλυσας, τοῖς νειρωθεῖσιν ἐν παθῶν, ζωὴν παρέχουσαν, τοῖς βιοῖσι· Πάντα τὰ ἔργα υμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εγνως τὴν μετάθεσιν Σοφὲ, τὴν ἐν τῷ σώματος, θείων ἐν Πνεύματι, προφητικάτα· ταῦτην γάρ, τοῖς συνοῦσι διεσάφησας, καὶ ἐν χαρᾷ πρὸς οὐρανὸν, βιοῶν ἀνέδραμες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σῶμα καὶ καρδίαν καὶ τὸν νοῦν, προκαθηταράμενος, παθῶν συγχύσεως, πυρφόρον ἐλλαμψιν ἀνωθεν, εἰσεδέξω τὴν τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ οἱ θεῖοι μαθηταὶ, βιοῶν Ἀμβρόσιε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον ἀποκυνήσασα, τὸν τὰ ἐπίγεια Πάναγνεούρανοῖς ἐπισυνάψαντα, καὶ τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, πᾶσι παρέχοντα, τοῖς βιοῖσι· Πάντα τὰ ἔργα υμνεῖτε τὸν Κύριον.

Άλλος. Μουσιῶν ὄργανων.

Απαθείας ὄργανον ἐδείχθης, τῶν παθῶν κομιζον τὰς ὄρεξεις, καὶ τὰς καρδίας τῶν πιεσῶν, κραυγάζειν διεγεῖρον· Τὸν Κύριον υμνεῖτε, καὶ ὑπερυψάτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Σωτηρίας πρόξενον ἐκτήσω, τὴν τοῦ λόγου δύναμιν Παμμάκαρ, δὶς ἦς ἐτράνωσας ἡμῖν, τὸν ἔνα τῆς Τριάδος, ἀρρήτως ἐν Παρθένου σάρκα προσλαβόντα, βροτοῖς ὁμοουσίως.

Γαμάτων βρύουσι γαγόνας, τῶν σῶν διδαχῆματων αἱ νεφέλαι, ἐξ ὧν ἀρδεύονται πιστῶν.

καρδίαι τῶν βοώντων· Τὸν Κύριον ὑμεῖτε, καὶ ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζει σε Σεμνὴ τάξις Ἀγγέλων, μεγαλύει σε γηγενῶν φύσις· ἐν σοὶ γὰρ εὔρομεν χαρὰν, οἱ πίστει σε ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερψυχοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμος.

Μουσικῶν ὄργάνων συμφωνούντων, καὶ λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν Κύριον ἀνύμνην, καὶ ἐδοξολόγουν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ Σ'. Δίθος αὐχειρότμητος.

Iδες γεγονὼς ἐν ἐκστάσει, τὰ δὶ αἰῶνος τοῖς Ἀγίοις, Πάτερ ἀποκείμενα γέρα· πρὸς ἀμετέβης, ἀποληψόμενος, τῶν σῶν καμάτων ἐνδοξε, τὰς ἀντιδόσεις εὐφραινόμενος.

Ωρίμος ὡς βότρυς θεόφρον, ληνοῖς τοῖς ἄνω ἐπαξίως, ἀπεθησαυρίσθης πηγάζων, ἀθανασίας οἶνον Ἀμβρόσιε, καὶ ἴαματων χάριτος, τοῖς εὐσεβῶς σοι προσπελάζουσιν.

Σοφίᾳ καὶ χάριτι λάμπων, ἱερομύστα, καὶ ποιμένων, μέσον ἔξαστράπτεις δογμάτων, ὄρθοδοξία· Πάτερ Ἀμβρόσιε· διὸ πίστει καὶ πόθῳ σε, ὅμοιοις ἀξίως μακαρίζομεν.

Ημεροφαῆσε ἀστέρα, ἡ Ἐκκλησία κειτημένη, σκότος διαφεύγει παντοίας, Παχυμάκαρ πλάνης καὶ ταῖς λαμπρότησι, τῶν ἱερῶν δογμάτων σου, αὐγαζομένη μακαρίζει σε.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι βοῶμεν Παρθένε, περιχαρῶς τοῦ Ἀρχαγγέλου· Χαῖρε τῆς κατάρας ἡ λύσις, δειγῶν παντοίων, χαῖρε ἡ λύτρωσις, ἡ τοὺς βροτοὺς θεώσασα, τῇ ὑπὲρ νοῦν κυνοφορίᾳ σε.

"Άλλος. Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Eδείχθης ὡς ἐλαία Πάτερ σοφὲ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου κατάναρπος, ἐξ ἦς σοφῶς, ἐπλησσας λαμπάδα τῶν ἀρετῶν, μεθ' ἦς καὶ εἰσελήλυθας, ἐν τῇ εὐωχίᾳ τῶν οὐρανῶν, ἐν οἷς συναπολαύεις, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, τῆς ἀκράτου καὶ ἀύλου ζωῆς.

Λιπάνας τὴν ψυχήν σου ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκρατείας ἐδείχθης διδάσκαλος, καὶ τῆς σεπτῆς, ἀρχιερωσύνης μυσταγωγὸς, τοῦ βίου ὑποτύπωσις, καὶ τῆς Ἐκκλησίας φωταγωγὸς, καὶ στήλη τῶν δογμάτων, αἵρεσεων τὴν πλάνην, ἀδιαλείπτως στηλιτεύουσα.

Pεπλήρωκας τὸν δρόμον Πάτερ σοφὲ, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας ἀμεμπτον, καὶ εἰς

μονᾶς, ἔφθασας καὶ λήξεις τῶν θρανῶν, ἐν οἷς σοι καὶ ἀπόκειται, στέφανος καὶ δόξα τῶν ἀμοιβῶν· ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, οἰκτείρησον καὶ σῶσον, εἰξ ἐπηρείας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ωράθης ὡς Παρθένε μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐν καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατήρ ἡρευέσατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθὸς, ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ό Είρμος.

Eξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ θρανός, καὶ τῆς γῆς ιατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εύρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Εξαποσειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Oρθοδοξίας πρόμαχος, βάσις τῆς Ἐκκλησίας, Ἀρχιερέων ἔρεισμα, καὶ σοφὸς Ποιμενάρχης, Ἀμβρόσιε ἀνεδείχθης, πρὸς νομὰς εὔσεβειας, καθοδηγῶν τὸ ποίμνιον, ἀτελάσσους ὡς θηρας, ἀποσοθῶν, παιδόξων φάλαγγας θεοφάντορ, τρανῶν τὸ ὁμοούσιον, τῆς ἀγίας Τριάδος.

Θεοτοκίον, δόμοιον.

Θαῦμα φρικτὸν Πανάμωμε! ὅτι τὸν πρὸ αἰώνων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκλάμψαντα, ὁμοούσιον Λόγον, γεγέννηκας ἀπορρήτως· ὅθεν σε Θεοτόκον, δόμολογοῦμεν Δέσποινα, ἀληθῶς καὶ ηυρίως, ὡς ἀληθῆ, τοῦ Θεοῦ μητέρα· ὃν ἐκδυσαόπει, αὐτὸν Θεομακάριστε, ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἶνων, Στιχ. τῆς Οκτωήχης.

"Η λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ορθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

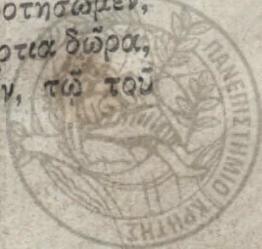
ΤΗ Η. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῆς Συλλήψεως τῆς Ἀγίας Ἀννης· καὶ μνήμη τοῦ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέιραξα, ιστῶμεν Στίχους 5· καὶ φάλλομεν Στιχηραὶ Προσόμοια Προεόρτια,
"Ηχος α. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πνευματικὴν νῦν χορείαν δεῦτε κροτήσωμεν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμεῖς, Προεόρτια δῶρα, προσάξωμεν ἐν πόθου, αἶνον δεκτὸν, τῷ τοῦ

γένους καυχήματι, τῇ Θεοτόκῳ, γεραίροντες τὴν αὐτῆς, παρὰ ἐλπίδα θείαν Σύλληψιν.

E'ν παραδείσω ἡ "Αννα τὰ εὐαγγέλια, τοῦ παρὰ ἐλπίδα πᾶσαν, ὑποδέχεται τόκου, τῆς μόνης Θεονύμφου, δηλῶσα τρανῶς, ως τρυφήσεως ιρείττονος, καὶ ἀπολαύσεως τύχοιμεν οἱ πιστῶς, τὸν καρπὸν αὐτῆς γεραίροντες.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Tῶν οὐρανίων χαρίτων, Πάτερ γευσάμενος, τῶν ἐπιγείων πάντων, ἀπειράφης ἥδεων, τὴν μέθεξιν ἐνθέως· ὅθεν αἱὲ, τῆς γλυκείας Πατάπιε, τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐκεῖθεν κατατρυφῶν, ἀπολαύσεως, ἀνύμνεις Χριστόν (*).

"Ετερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου,
"Ηχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Pάτερ Πατάπιε σαριὸς, τὰς ὄρμὰς ἀσκήσεως, καταμαράνας πυρσεύμασιν, ἔρημον φησας, ως Ἡλίας πάλαι, τὸν νοῦν καθηράμενος, ἀπαύστοις πρὸς τὸ Θεῖον ταῖς νεύσεσι· καὶ νῦν ἴκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Pάτερ Πατάπιε χοροῖς, Ἀσκητῶν ἥριθμοις, τῇ ἀπαθείᾳ ιοσμούμενος, καὶ κατεσκήνωσας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἐνθα φῶς τὸ ἀδύτον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐνθα πέφυκε· καὶ νῦν ἴκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Pάτερ Πατάπιε φωστὴρ, ἐξ Αἰγύπτου ἔλαμψας, φωταγωγῶν τὴν ύφηλιον, θαυμάτων λάμψει, ψυχοφθόρων νόσων, ἀπελαύνων ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα· καὶ νῦν ἴκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Pανύμνητε Δέσποινα ἐλπῖς, τῶν πιστῶν καὶ σήριγμα, καταφυγὴ καὶ βοήθεια, σὲ ἴκετεύομεν· Ἐν παντὸς κινδύνῳ, τὰς δύλιες σὺ φύλαττε, τὰς πίσει προσκυνῶντας τὸν τόκον σὺ, αὐτῷ πρεσβεύστα, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Η Σταυροθεοτοκίον.

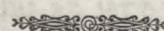
Tὸν ἴδιον ἄρνα ἡ Ἄμνας, καὶ ἀμώμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ως ἐώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ καλλος, Οἴμοι! Θρηνωδοῦσα ἔλεγε· ποῦ σου τὸ καλλος ἔδυ γλυκύτατε; πά-

(*) Τὰ ἀνωτέρω τρία Προσόμοια μετεγράφησαν ἐνταῦθα ἔκ τινος χειροφράφου παλαιοῦ εἰς μεμβράναν. Εἰσὶ δὲ ἀναμφιστόλως τὰ Προσόμοια ταῦτα ποίημα τοῦ αὐτῷ Τυμωδοῦ Γεωργίου, ὃς τις καὶ τὸν ἐφεξῆς Προεόρτιον Κανόνα ἐποίησε, συνενώσας ὅμοι καὶ τὸν τοῦ Ὁσίου.

ἡ εὐπρέπεια; πά τὴν χάρις ἡ ἀδράπτουσα, τὴν μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Ἐις τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.
Ἄπολυτίκιον, Ἡχος πλ. δ'.

Ε'ν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανόνες, ὁ Προεόρτιος, καὶ τῷ Ἀγίῳ, φέροντες ὅμοι τὴν δε τὴν Αἴροστιχίδα, ἀνευ τῶν Είρμων.

Χαρᾶς ἀνοίγει Χριστὸς ἡμῖν τὰς πύλας.

Ἐν δὲ τοῖς θεοτοκίοις, Γεωργίου (*).

Ωδὴ α. Ἡχος β'. Ὁ Είρμος.

» **Δ**εῦτε Λαοί, ἀσωμεν ἀσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ οὖτι γῆσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγαίου πτίων· ὅτι δεδόξασται.

Xαρᾶς ἡμῖν, σήμερον προκαταγγέλουται ταμεῖα διανοίγεσθαι, καὶ ἀποκλείεσθαι τῆς κατάρας αἱ λύπαι, ἐν τῇ θείᾳ Συλλήψει τῆς Θεομήτορος.

A"νθη τερπνά, σήμερον πιστοὶ δρεψάμενοι ἐνθέων λόγων πλέξωμεν, τὸν προεόρτιον σέφανον ἐγκωμίων, τὴν Παρθένον αἰνοῦντες, ἐν τῇ Συλλήψει αὐτῆς.

Τοῦ Ὁσίου, Ἡχος καὶ Είρμος ὁ αὐτός.

Pώμην σοφὲ, καὶ θείαν δύναμιν ἀνωθεν, ἐν βρέφεις δυσάμενος, πρὸς τῆς αὐστησεων τοὺς ἀγῶνας προθύμως, καὶ πόνους ἀπεδύσω Πάτερ Πατάπιε.

Aποβαλὼν, ἀπασαν τὴν τῶν προσκαίρων ζωὴν, καὶ κόσμον αἰρησάμενος, τὴν ύπερ κόσμιον, νῦν ἀπειληφας δόξαν, ἦς ἔτυχες ἀσπισει, σοφὲ Πατάπιε.

Θεοτοκίον.

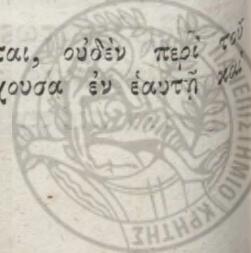
Gένος βροτῶν, σήμερον τῆς ἀναπλάσεως, μηνύματα εἰσδέχεται, καὶ εὐαγγέλια, τὰ τῆς θίστερίας, ἐν τῇ σῇ παρὰ ἐλπίδα, Συλλήψει Αἴραντε.

Ἐτερος Κανὼν τοῦ Ἀγίου. Ποίημα Θεοφάνους.

Ἡχος ὁ αὐτός. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Tοῦ φαιδροῦ σου βίου τὰ φαιδρά, μέλλων κατορθώματα, ἀνευφημέτιν, ἐκδυσωπῶ σε Οσίε, αἰγλην φωτοδότιδα, οὐρανόθεν μοι δωρήθηναι ἴκέτευε, νέφος ἐκμειῶσαν, τὸ τῆς αἴγινοσίας μου Πατάπιε.

(*) Η Ἀκροστιχὶς αὗτη, ως ὁράται, οὐδὲν περὶ Οσίου διαλαμβάνει, καὶ τοι εὑμερίζουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν τούτου Κανόνα.

Αἰγυπτίους πρὶν ὁ τῷ βυθῷ, οὐρύψας θεῖων νεύματι, ως ἐκ βυθοῦ, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, σὲ ἀναλαβόμενος, ιατεφώτισε θεῖην ἐπιγυώσεσι, καὶ ὀλοφαῖ σε, ἐδειξεν αὖτέρα Πάτερ "Οσιε".

Τῆς σαρκὸς τὰ πάθη χαλινῶ, μάκαρ τῆς αἰγήσεως, διλαγωγῶν τῆς ἀπαθείας ἔρωτι, ὥφθης καθαρώτατον, οἰκητήριον τοῦ Θεοῦ διὰ πίστεως, καὶ χειμαζομένων, εὔδιος λιμὴν Πάτερ Πατάπιε. **Θεοτοκίον.**

Τῆς ἀρχαίας λύτρωσιν ἀρᾶς, κόσμῳ παρεχόμενος, ὁ Λυτρωτής, ἐκ σοῦ Παρθένε τίκτεται, ἀνθρωπὸς γενόμενος, ὁ τὸν "Οσιον, ἀναδειξας Πατάπιον, ιρήνην ἰαμάτων, πᾶσι τοῖς πιστῶς αὐτῷ προστρέχουσιν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Ο Εἱρμός.

"Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νειρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς ιαρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Σαλπίσωμεν φαιδρῶς εὐσήμως σήμερον, ἐνθέως ιαλόντες τὴν κτίσιν πᾶσαν, προεόρτιον εἰς αἴνεσιν, τῆς πανάγυνης Μητρὸς θείας Συλλήψεως.

Αἱ θεῖαι δωρεαὶ καὶ τὰ χαρίσματα, προτείνονται σήμερον τοῖς ἀνθρώποις, δηλουμένης τῆς Συλλήψεως, τῆς αἰτίας τῶν ζένων χαρισμάτων Χριστοῦ.

Τοῦ Οσίου, ὁ αὐτός.

Νεαζῶν τῆς ψυχῆς τῷ τόνῳ "Οσιε, ἀρχαῖον πολέμιον διὰ πόνων, τῆς ἀσκήσεως ιατέβαλες, καὶ τὰ τούτα διηλεγξας βγλεύματα.

Οἱ πόνοι σου σοφέ τῶν ἀντιδόσεων, τῶν θείων ἐνέχυρον ἀσφαλείας, τῶν θαυμάτων τὴν ἐπίλαμψιν, ἐν τῷ βίῳ παρέσχον σοι Πατάπιε. **Θεοτοκίον.**

Ελύθη τῶν βροτῶν ἡ πρώην στείρωσις, τῶν ἔργων λαμψάντων νῦν τῶν ἐνθέων, παρέλπιδα προελθούσης σου, ἐκ τῆς ἀγόνου καὶ στείρας Πανύμητε.

Άλλος τοῦ Οσίου. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Δαιρύων ἀναβλύσεσι, ιαταρδεύσας ἀριστα, τὴν ψυχιὴν σαῦλαν, σῖτον θείων ἔνεγκαστράξεων, ἀποθήκαις ταῖς ἀνωσυντηρόμενον.

Αγάπην ὄπλισάμενος, ὥσπερ ξίφος "Οσιε, καὶ θυρεῷ σκεπόμενος, τῆς ἐνθέως ταπεινώσεως, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη ἐξηφάνισας.

Λειμῶσι τῆς ἀσκήσεως, καθάπερ ιρίνον ἦνθησας, εὐωδιάζων "Οσιε, τὰς ιαρδίας τῶν ἀνυμνούντων σε, καὶ τελούντων σὺ πίστει τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Α'γιαλαῖς ἐποχούμενος, τῆς Τεικούσης Κύριε, τὰ τῆς Αἰγύπτου εἶδωλα, δυναστείᾳ τῇ σῇ συνέτριψας, ἐξ ἣς πληθίος 'Οσίων ἀνεβλάστησεν.

Ο Εἱρμός.

"**Ε**Ἔκηνθησεν ἡ ἔρημος, ωσεὶ ιρίνον Κύριε, "Ε ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παραπτίᾳ σὺ, ἐν ἣ ἐστερεώθη ἡ ιαρδία μα.

Καθίσμα τοῦ Οσίου, Ἡγος γ'. Τὸν ὀραιότητα.

Πάθη τοῦ σώματος, θεομακάριστε, Πάτερ ἔξηρανας, δαιρύων ῥεύμασι, καὶ ἰαμάτων ποταμοὺς, Πατάπιε ἀνέβλυσας ὅθεν προσερχόμενοι, τῷ τιμίῳ λειψάνωσι, χάριν τε καὶ ἔλεος, προφανῶς ἀρυόμεθα, τιμῶντές σου τὴν μνήμην ἀξίως, πίστει θερμῇ θεομακάριστε.

Δοξα. Ἡγος πλ. δ'. Τὸν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν πτωχείαν τοῦ Λόγου τοῦ διὶς ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβὼν, ἡγήσω τὰ πρόσκαιρα, ωσεὶ χόρτου Μακάριε τοῦ γνωστικοῦ γάρ ξύλου, γευσάμενος "Οσιε, τῶν Μοναστῶν ἐδείχθης, διδάσκαλος ἐνθεος ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἀπαντας, τοῖς ἐνθέοις λογίοις σὺ, θεοφόρε Πατάπιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον,

Ἡγος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ηπύη ἡ ἄβατος, νῦν ἀποτίκτεται (*), ἡ πόλις ἡ πάμφωτος, λάμψαι προέρχεται.

(*) Γραφόμενον πρότερον, ἐν τε τοῖς τετυπωμένοις καὶ τοῖς χειρογράφοις Μηναῖοις, ἀποτίθεται, διωρθώθη ἐνταῦθα εἰς τὸ, ἀποτίκτεται, καθ' ὀρούστητα. Ασματος ἐτέρου, τὴν αὐτὴν ἔχοντος ἔννοιαν. Καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυνθεῖσα, προσμένει τὴν εἰσοδον, κτλ. (Σεπτεμβρ. η. ἐν τῷ Εσπερ. Γδιόμ. β.). Ἀλλ' ἐπειδὴ ἔκει μὲν ὁ λόγος ἐστὶ περὶ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐνταῦθα δὲ περὶ τῆς Συλλήψεως, ἵσως ἡν καταλληλότερον (1) τῇ ἔννοίᾳ, ἵνα τὸ ἀποτίκτεται, ἡ τὸ, κατὰ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀποτίθεται, μεταβληθῆ, κατ' ἐναλλαγὴν τῆς προθέσεως, εἰς τὸ, ἐπιτίθεται (ἐν τῷ κόσμῳ δηλαδή, ἐν τῇ γῇ, ἡ καὶ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς Αὐγῆς), κατὰ τὸ εἰρημένου ἐν τῇ Θείᾳ Γραφῇ. Επικατάρατος ὁ ἀνθρώπος ὃς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν ταύτην ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώσει αὐτὴν, καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσει (ἴσου τῷ, ἐπιθήσει) τὰς πύλας αὐτῆς (Ινσ. 5, 16—Γ'. Βασιλ. 15, 34). Σημειώτεον προσέτι, δτι, ἀντὶ τοῦ, ἡ πόλις ἡ πάμφωτος, ἐν χειρογράφῳ παλαιῷ εἰς μεμβράναν, γράφεται, νεφέλη τὸ πάμφωτος.

(1) Η λέξις, προμηνύεται, κατὰ τὴν ἐν Κωνσταντινούπολει τῷ 1843 τῶν Μηναίων ἔκδοσιν, ἵσως ἀρμόζει μεταλλοειδῶς τὴν ἔννοιαν.

Ο Επιστ. τῆς παρ. Εκδ.

ἡ μόνη Πανάχραντος, σήμερον δὶ 'Αγγέλων, τοῖς Δικαιοῖσι δηλῶται: ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνεβόων τῷ Κτίστῃ· Καρπὸν ἡμῖν δώρησαι, τὴν ἀφθαρσίας πηγὴν.

Προεόρτιος. 'Ωδὴ δ'. 'Ο Είρμος.

» **E**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν, τῆς σῆς
» οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε Φι-
» λάνθρωπε.

Iλαρώτατα σήμερον, περιχαρῶς, ἢ κτίσις Θεοτόκε, προεόρτιόν σοι, ἀδει τὴν αἰνεσιν.

Fαληνὴν αἰθριάζεται, ὁ οὐρανὸς, Παρθένε εὐφροσύνην, τὴν σὴν προκηρύττων, ἀνθρώποις Σύλληψιν.

Τοῦ 'Οσίου, ὁ αὐτός.

E'ν τοῖς ὅπλοις Πατάπιε, τοῖς τοῦ φωτὸς,
έχθροὺς τοὺς ἀօράτους, ἐκπλήξας να-
θεῖλες, καὶ ἀπενέιρωσας.

T'δρυνθεὶς ἐπὶ ἀσειστον, πέτραν Σοφὲ, ἀσκή-
σεως καὶ πόνων, ἔχθρῶν τρικυμίας οὐ
καταθέβλησαι. **Θεοτοκίον.**

Ω'ς ἀρχὴν εὐφορίας νῦν, τῆς πρὸς Θεὸν,
τὴν Σύλληψίν σου Κόρη, ἢ ἀνθρώπων φύ-
σις σήμερον δέχεται.

"**Aλλος τοῦ 'Οσίου.** 'Εληλυθας, ἐν Παρθένε.

Hέβυσσος, τῶν θερμῶν σου δαιρύων να-
τένλυσε, δαιμόνων στρατεύματα, καὶ
ἀμαρτίας οἰδήματα, πέλαγος θαυμάτων δὲ,
τοῖς ἐν βυθῷ παθημάτων ἀναδέδειπται.

Tαπείνωσιν, ἀγρυπνίαν καὶ σύντονον δέη-
σιν, ἀγάπην ἀθόλωτον, πίστιν ἐλπίδα
κτησάμενος, γέγονας συνόμιλος, ἐπουρανίων
Α'γγέλων, Πάτερ "Οσιε.

E'κοιμισας, ἥδονῶν πολυμόρφων τὰ ιύμα-
τα, θείας ἀναβάσεσι, καὶ ἀνενδότοις
καθάρσεσιν· ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, μετὰ τὴν
κοίμησιν, φέγγος ἐξεδήμησας.

Θεοτοκίον.

Eξέλαμψας, ἐν Παρθένου νεφέλης ὁ "Ηλιος,
ἀστέρας αὐγάζοντας, ἀποδεικνὺς τοὺς
Ο'σίους σου, μόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσιν, ἐσταυ-
ρωμένους, Οἰντίρμον τῇ δυνάμει σου.

Προεόρτιος. 'Ωδὴ ε'. 'Ο Είρμος.

» **O**' τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτὸς σου
γάρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Xαρᾶς πληροῦται ἡ γῆ, καὶ εὐφροσύνην
νοητὴν δέχονται, οἱ γηγενεῖς, ἐν τῇ σῇ
Σύλληψι, Θεόνυμφε ἀγνή, ἦν προεορτάζοντες,
πόθῳ μηνοῦμέν σε.

P'ώμην ἡ φύσις ἡμῶν, ἡ ἀσθενήσασα τὸ πρὶ^τ
δέχεται, καὶ ἀρετῶν, θείας εὐφορίας, λαμ-
βάνει ἀπαρχὴν, ἐν τῇ παρ ἐλπίδα, Συλλίψη
σου "Αχραντε.

Τοῦ 'Οσίου, ὁ αὐτός.

I'δεῖν τὴν δόξαν Θεοῦ, τῆς διανοίας ὀφθαλ-
μοῖς "Οσιε, ἐπιποθῶν, τὰ τερπνὰ τοῦ κόσ-
μου, παρεῖδες ὡς φθαρτὰ, καὶ τῶν ποθουμέ-
νων, ἀφθάρτων ἐπέτυχες.

Sταυρὸν ἐπ' ὄμβων λαβὼν, καὶ τῷ Χριστῷ
ἀκολουθῶν "Οσιε, εἰς τὰ τῆς γῆς, πέρατο
διῆλθες, ἐλαύνων ἐξ αὐτῆς, τὰ τῶν πολεμίων
δαιμόνων συστήματα. **Θεοτοκίον.**

P'ειθρα πηγάζει ἡμῖν, τὰ προεόρτια 'Αγγ-
σήμερον, τῶν νοητῶν, χαρίτων σου ἀπε-
αντλοῦντες δαψιλῶς, σὲ ὑμνολογοῦμεν, καὶ πι-
νῶ δοξάζομεν.

Ἐτερος τοῦ 'Οσίου. 'Ο φωτισμός.

O' φωτισμὸς, τῶν ἐν σκότει νειμένων λάμ-
ψου μοι αἴγλην, θείας τοῦ 'Οσίου σο-
ὶ θεσίας· λῦσον τὰ γέφη τῆς ἀθλίας ψυχῆς με
ζεύμερισόν μοι ρεῖθρα ἀφέσεως· ἄλλον γάρ ἐντό-
σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Lήμης παθῶν, ἐκκαθάρας τὸ ὅμμα τῆς δια-
νοίας, Πάτερ θεοφόρε, δὶ ἐγκρατεῖας
θεία ἐντεῦξει σὺ διήνοιξας, κόρας πηρωθείσας
καὶ διεσκέδασας, φέγγει ιαμάτων, δεινὴν α-
μαυρότητα.

P'ῶσιν ψυχῆς, ρώσιν σώματος πᾶσαν, ἀφ-
θονον χάριν, δεῦτε ἐξαντλήσωμεν ὡς θε-
ιρήντος, τῆς θείας θήκης τοῦ σοφῆς Παταπίη-
θαύματα γάρ βρύει ὡς νάματα, πίστει τοῖς
αὐτῷ, ἀδιστάντως προστρέχεσιν. **Θεοτοκίον.**

Tὸν χορηγὸν, τῆς ζωῆς τῶν ἀπάντων τὸν
συνοχέα, τέτοιας ἀρρότω θυμοφορία, τὸν
ἐν Ἀγίοις δοξαζόμενον Κόρη, καὶ Οσίοις ἀν-
πανόμενον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκδυστώπει Θεόνυμφο-

Προεόρτιος. 'Ωδὴ ζ'. 'Ο Είρμος.

» **E**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων μυκλόμενος, τῇ
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου
» ἐπικαλοῦμαι ἀβύσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μ-
» ἀνάγαγε.

Tῆς βροτῶν σωτηρίας προοίμια, σήμεροι
μηνύονται, καὶ καταβάλλονται, ἐν τοῖς
προεορτάζουσι, τῆς Αγνῆς καὶ Παρθένου τῇ
Σύλληψι.

O' τῇ "Ανη ηηρύξας τὴν Σύλληψιν, τῆς
περαμώμου Παρθένου μηνύματα, μονή
χαρᾶς παρέσχετο, καὶ καλῶν εὐφορίαν τῷ
νει ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Συνετρίβη τὰ βέλη Πατάπιε, τὰ κατὰ τῆς σῆς πεμπόμενα στερρότητος· καὶ νικητὴς πανάριστος, τοῦ αἵει πολεμήτορος ἔμεινας.

Θαυμασίοις Θεός σε ἐδέξασεν, ὡς ὑπερδοξάσαντα, τοῦτον τοῖς ἔργοις σου, τοῖς θαυμαστοῖς Πατάπιε· διὸ τοῦτο σε πάντες γεραιρομεν. (*)

Θεοτοκίον.

Γηγενεῖς προεόρτιον αἴγεσιν, σήμερον σοὶ πλέκουσι, Θεοχαρίτωτε, καὶ τὴν σεπτήν σου Σύλληψιν, ὡς χαρᾶς εὐαγγέλια δέχονται.

Ἐτερος τοῦ Ὁσίου. Είρμος ὁ αὐτός.

Φαντάταις τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, Πάτερ ἀναθάσεσι, καθάπερ ἄστρος, μετὰ σαρκὸς ἐβίωσας, μὴ βραχεῖς ἀμαρτίαις Πατάπιε. **Η**'λις τὸν Θεοβίτην μιμάζμενος, καὶ ἴχνηλατῶν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ἔρημον πρὶν κατώησας, ἥσυχίᾳ τὸν νοῦν καθαιρόμενος.

Ε'ξ Αἰγύπτου φωστήρ διαυγέστατο, τὴν Κωνσταντινούπολιν, φέγγει ἵσεων, καταφωτίζων ἥβραψας, φαεινότατε Πάτερ Πατάπιε.

Θεοτοκίον.

Ε'πὶ κούφης νεφέλης καθήμενος, πάλαι Αἰγυπτίοις, Χρισὸς ἐπεδήμητος· καὶ καθελὼν τὰ εἶδωλα, τῶν Ὁσίων χοροὺς ἐπεσπάσατο.

Ο Είρμος.

Ε'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀγάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου,

Ἡχος γ'. Η Παρθένος σήμερον.

Τὸν γαόν σου Ἀγιε, πνευματικὸν ἰατρεῖον, οἱ λαοὶ εύραμενοι, μετὰ σπουδῆς προσιόντες, ἵασιν τῶν νοσημάτων λαβεῖν αἰτοῦνται, λύσιν τε τῶν ἐν τῷ βίῳ πλημμελημάτων· σὺ γάρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὥφθης, Πατάπιε Ὅσιε. Ο Οἶκος.

Η' σορός σου Σοφὲ πᾶσι βρύει ἱάματα· ἐξ ὧν πάντες πιστοὶ ἀρυόμενοι, σώζονται ἐν νόσων πολλῶν, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὃν περ ὁ τάλας ἐγὼ πεπείραμαι ρυσθεῖς τῶν θλιβότων με· καὶ διὰ τοῦτο τὴν σὴν ἀντίληψιν νῦν ἀνευφημῶ, καὶ διηγοῦμαι τρανῶς, πῶς ἐπιφθανεῖς τοὺς ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἐκλυτροῦσαι πειρασμῶν τὰς προσιόντας σοὶ θερμῶς. Διὸ διδύσχυν μοι ἀνυμεῖν σε· σὺ γάρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὥφθης, Πατάπιε Ὅσιε.

(*) Τὸ παρὸν Τροπάριον περιττεύει ὡς πρὸς τὸν ρύθμον τῆς Ακροστιχίδος.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Στίχοι.

Φθαρτὸν λελοιπὼς Πατάπιε γῆς πάτον,
Πατεῖς, ὅπου πατοῦσι πραέων πόδες.

Ογδοάτη Πατάπιε χλόης πέδον ἀμφεπάτησας.

Οὗτος, ἐκ Θηβῶν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὁρμώμενος, τὸν μονήρη βίον ἐπανελόμενος, τῷ Χριστῷ τίκολούθησε· καὶ πολλοὺς χρόνους ἐν ἐρήμῳ ἀσκήσας, εἴτα ἐν Κουσταντινουπόλει ἐλθὼν, πλεῖστα κατειργάσατο θαύματα, τυφλοὺς ὄμματάσας, καὶ ὑδεριῶντας διὰ χρίσεως ἀγίου ἑλαίου ἰασάμενος, καὶ δαιμονας ἐλάσας, καὶ καρκίνου θεραπεύσας, ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ τὸ ἑαυτοῦ παρεθετο πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἐβδομήνοντα, Σωσθένους, Ἀπόλλω, Κηφᾶ, Τυχικοῦ, Ἐπαφροδίτου, Καισαρος, καὶ Ὄνυσιφόρου.

Στίχ. Ἀποστόλους σήμερον ἐπτὰ γεραίρω,

Ως γενναίους κήρυκας τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Τούτων ὁ μὲν Σωσθένης, οὐ καὶ ὁ ἄγιος Παῦλος μέμνηται, Ἐπίσκοπος Κολοφῶνος ἐγένετο. Ο δὲ Ἀπόλλως, οὐ τινος καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, δεύτερος Ἐπίσκοπος Κολοφῶνος μετὰ Σωσθένην ἐγένετο. Ο δὲ Επαφρόδιτος, οὐ τινος καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, Επίσκοπος Κολώνης ἐγένετο. Ο δὲ Ὄνυσιφόρος, Ἐπίσκοπος Καισαρείας ἐγένετο. Ο δὲ Καισαρ, ὑπὸ τοῦ Παύλου ἀναφερόμενος καὶ οὐτος, Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Κορώνης ἐγένετο. Οὗτοι πάντες καλῶς πολιτευόμενοι, καὶ ὅσιως ποιμάναντες καὶ κυβερνήσαντες τὰς λαχούσας αὐτοῖς Ἑκκλησίας καὶ τὸν λαὸν, καὶ πολλοὺς πειρασμούς ὑπομείναντες ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν ἐτελειώθησαν, παραδόντες τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Ἐπισκόπου Κύπρου.

Στίχ. Πᾶν Σωφρόνιος σαρκικὸν σβέσας πάθος,

Καὶ σαρκὸς αὐτῆς ἐξαπέπτη πηλίνης.

Ος ἦν γένυνημα καὶ θρύμμα τῆς αὐτῆς Νήσου, Χριστιανῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων νιός. Ήν δὲ, διὸ ὁξεττα νοὸς καὶ εὐφυῖαν, πολυμαθής, ἀναγνούς ἐπιμελῶς πᾶσαν τὴν Σείαν Γραφήν. Τοσοῦτον δὲ γεγονεῖς ἐνάρετος, ὡς καὶ μεγάλων θαυμάτων ἀξιωθῆναι, καὶ πολλὰ θαύματα ποιῆσαι. Διὸ καὶ μετὰ θάνατου Δαμιανοῦ τοῦ ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Κύπρου, ὑπὸ τοῦ λαοῦ παντὸς καὶ τῶν Ἐπισκόπων προχειρίζεται Ἐπίσκοπος. Ος, μετὰ τοῦτο, πενήτην ἐγένετο τροφεύς, ὄρφανῶν ἀντιληπτώρ, χηρῶν προστάτης, ἀδικουμένων βοηθός, καὶ γυμνῶν σκέπη· καὶ μετὰ τούτους καὶ τοιούτους ἀγώνας, πρὸς Θεὸν ἐν εἰρήνῃ ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός ἐλέησον, καὶ σωσον ἡμᾶς. Αμήν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

Ἐινόγος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηραὶ λατρευο-
μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεπάτη-
σαν, αἴθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ
πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η χάρις Θεοῦ, τὰ προοίμια αὕτης ἐν τῇ
Σύλληψει, τῆς Παναχράντουνα ταβάλλε-
ται, τῇ αὐθρωπότητι σήμερον· ἦν προεορτάζον-
τες πόθῳ, αναβοῶμεν καὶ λέγομεν· Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μυρίπνοιν νοῦν, εὐωδίαν νοητὴν ἢ τῆς Πα-
νάγου, προδιαπνέει θεία Σύλληψις, εὐω-
διάζουσα χάριτι, τοὺς προεορτάζοντας ταύτην,
καὶ βοῶντας καὶ λέγοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ιλύος παθῶν, τῆς ψυχῆς τὸ διαυγὲς ἀποκα-
θάρας, ἔσοπτρον θείων ἐπιλάμψεων, ταύ-
την ἐποίησας "Οσιε· ὅθεν μυστικῆς θεωρίας,
ἐπαπολαύων ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοσούντων πολλῶν, συνεργείᾳ Θεϊκῇ Θεομα-
κάριστε, πάθη ποικίλα ἐθεράπευσας, καὶ
θεῖαῖς ἐπικλήσεσι, στίφη πονηρὰ τῶν δαιμό-
νων, ἀγαμέλπων ἀπήλασας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ιδρύεται νῦν, ἐπὶ πέτραν νοητὴν βροτῶν ἢ
φύσις, τῆς τοῦ Δεσπότου ἐπιγνώσεως, καὶ
θείας φύσεως "Ἄχραντε, τῇ σῇ παρ' ἐλπίδα Σύλ-
ληψει, καὶ προκηρύττουσα μέλπει νῦν· Εὐλο-
γητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

"Ετερος τοῦ Ὁσίου· Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πυρὶ νοητῷ, ἀναφλέξας τῆς ψυχῆς τὰ αἰ-
σθητήρια, πῦρ ἀμαρτίας ἀπετέφρωσας,
τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, καὶ φωτοειδῆς
καθωράθης, ἀναμέλπων Πατάπιε· Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θ αυμάτων βυθὸς, ἰαμάτων ποταμὸς, ιρήνη
ἀένναος, ρέεθρον μηδόλως δαπανώμενον,
σοῦ ἢ σορὸς ἀναδέδεικται, Πάτερ τοῖς πιστῶς
προσιοῦσι, καὶ θερμῶς ἀνακράζουσιν· Εὐλογη-
τὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θ εοῖ με ἐκ σοῦ, ὁ ὑπέρθεος "Αγνὴ δούλου
μορφὴν ὑποδὺς· καίνοτομεῖ δὲ τρίθους
γνώσεως, ὥσπερ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, πλή-
θη Μοναστῶν καὶ Ὁσίων, ἐπαγόμενος ψάλλον-
τα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πρεόρτιος. Ὡδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Τῆς ἀναρπίας ὁ βλαστὸς, εὐθηνίαν ἀγαθόν
προιαταγγέλλει, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει
ἐν τῇ βλαστήσει αὐτοῦ, καὶ πάντας εἰς τὴν
προεόρτιον, αὐτοῦ συγκαλεῖται, ἀνθρώπους εἰ-
φροσύνην.

Αἱ ἐκφυεῖσαι τοῖς βροτοῖς, τῆς κατάρας ὁ
Ἐδέμ τῇ παραβάσει, ἀνελκύεσθαι ρίζα
σαφῶς μηνύονται νῦν, τῆς ράβδου δηλουμένη
ἄπασι, θείας εὐλογίας, φύεσθαι ἐν τῷ κόσμῳ
Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Σὺ τῶν παθῶν τὰς προσθολὰς, ὡς νικήσας τη-
σαρκὸς καὶ τὰς πολέμους, ἐκ Θεοῦ θεία
χάριν, εἰσδέδεξαι ὡς εἰκός, ἵσθαι πάθη τὰ
νίατα· ὅθεν σε τιμῶμεν, Πατάπιε τρισμάναρ-

Πάντα ποιῶν σεμνοπρεπῶς, ὡς Πατάπιε
σοφὲ εἰς Θεοῦ δόξαν, πάντα πόνου κα-
φίζεις, πάντων πασχόντων σαφῶς· διό σε πά-
τες πιστοὶ "Οσιε, ὑμνοῖς εὐφημοῦμεν, ὡς τῷ
Δεσπότου φίλον.

Θεοτοκίον.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ σοὶ, καὶ ναυχώμενοι σε
Θεοκυῆτορ, τὴν σὴν πόθῳ τιμῶμεν, Σύ-
ληψιν θείαν πιστῶς, ὑμνεῖτε ἀπάντως τῷ
Κύριον, καὶ ὑπερυψώντες, αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας
"Ετερος τοῦ Ὁσίου· Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αποκαθάρας σεαυτὸν, τῆς ἰλύος τῶν παθῶν
δὶ ἐμμελείας, τηλαυγέστατον ὥφθης, Πα-
τέρ δοχεῖον Θεοῦ, ιραυγάζων· Υμνεῖτε τὸν Κύ-
ριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας

Ταῖς πρὸς τὸν Κύριον εὐχαῖς, ἀποκαθάρ-
ημᾶς πάστης κηλίδος· τῇ θερμῇ σου πι-
σθείᾳ, ἐκ τρικυμίας παθῶν, καὶ νόσων κα-
θλίψεων λύτρωσαι, τοὺς σὲ κατέδειαν, Πα-
πιε τιμῶντας.

Οἰκονομήσας σεαυτῷ, τὴν ζωὴν θεοπρεποῦ-
"Οσιε Πάτερ, οἰκονόμος ἐδείχθης, δια-
νήσας οὐλῶς, ταῖς χρείαις τῶν αἰγίων "Οσι-
μεθ' ὃν ηξιώθης, τῆς ἄνω κληρουχίας.

Θεοτοκίον.

Ηγρανώσασα ἡμῶν, τὴν γεωδηνή καὶ φθαρ-
"Αγνὴ ὁσίαν, τῶν Αγγέλων ἢ δόξα, καὶ
Οσίων χαρὰ, ἢ μόνη τῶν κτισμάτων Δέσπο-
να, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, ὑμνεῖσθαι εἰς αἰῶνας

· Ο Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Εβραί-
οῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φύ-
γα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε
ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψώτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ωδὴ δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Τοις περφυεῖς ως ἀκτῖνας, προανίσχει τῷ κόσμῳ, ἡ Σὐλληψίς σου πάνσεμνε Ἀγνή, τὰς νοούμενας τῆς χάριτος· καὶ λαμπρύνει τὰς πέθω, ἐν ταύτῃ προεόρτιον ωδὴν, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἐν πίστει ἀναμέλποντας.

Λύσιν στειρώσεως "Αννα, δεχομένη μηνύει, βροτοῖς τὴν εὐφορίαν τῶν καλῶν, καὶ εὐκαρπίαν τῆς φύσεως· καὶ καλεῖ πᾶσαν ιτίσιν, ἐν σῇ Συλλήψει ἔχραντε Ἀγνή, προεόρτια δῶρα, προσάξαι σοι τὴν αἰνεσιν.

Τοῦ ὄσιου, ὁ αὐτός.

Απαρυσάμενος Πάτερ, ἐκ πηγῆς ἀεννάου, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν δαψιλῶς, τῶν ιαμάτων Πατάπιε, ταύτην πᾶσιν ἀφθόνως, παρέχεις τοῖς τὴν μνήμην σου πιστῶς, ἐκτελοῦσι καὶ πόθῳ, τὸν Κτίστην μεγαλύνουσι.

Σὺν Ἀποσόλοις χορεύων, σὺν Μαρτύρων τοῖς δήμοις, Ὅσιων τε τοῖς πληθεσὶ σοφεί, ἐν σύρανισι Πατάπιε, νῦν σκηναῖς ὑπὲρ πάντων, ἵνετεν τὸν Κτίστην καὶ Θεόν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν σεβασμίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τοις περχυθεῖσα ἡ χάρις, τῆς Χριστοῦ εὐσπλαγχνίας, εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους δαψιλῶς, σὲ μεσιτείαν παρέσχετο, τῶν αὐτοῦ δωρημάτων, τὴν πρόξενον ἀπάντων τῶν καλῶν· διὰ τοῦτο σε πίστει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

"Άλλος τοῦ ὄσιου. Άγαρχου Γεννήτορος.

Ημέρα σωτήριος, ἡ μνήμη σου ε' πέλαμψε, τὰς ἐν σκότει καρδίας ιαταφωτίζουσα, λύουσα παθῶν τὴν ὄμιχλην, υἱὸς φωτὸς, δεινύουσα Πάτερ, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, τοῦ Κυρίου τὸν θεράποντα.

Θηβαίων τὸ ιαύχημα, τὸ τῆς ἐρήμου βλαστημα, μοναζόντων τὸ ιλέος καὶ τὴν εὔπρεπειαν, τὸν τῆς Βυζαντίδος φωστῆρα, τὸν ἐπὶ γῆς, "Αγγελον φανέντα, Πατάπιον ἀπαντες, ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Αγγέλων ἐφάμιλλος, Ὅσιων ισοστάσιος, Προφητῶν Αποστόλων, Μαρτύρων Ιεραρχῶν, Ὅσιων συμμέτοχος πέλων, καὶ τῇ σεπτῇ, Τριάδι λατρεύων, νοὸς καθαρότητι, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν πρέσβευε.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα Μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νῦν λοχείας σου, ιαταπλήττει Ἀγγέλους, Θεοχαρίτωτε, θέλγει τῶν ὄσιων τὸν δῆμον, τοὺς Ἱεροὺς, εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε ἀπειρόγαμε.

Ό Εἰρμός.

Ανάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰς ἐσποτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰς ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, καὶ Ἀσσύριον ἄρδην, νῦν τῶν παθῶν Πατάπιε, τῷ Χριστῷ θεοφέρε, ιατηκολούθησας χαιρῶν, τὸν σταυρὸν σου βαστάζων· τὸν Ἄγιον δὲ Κάρμηλον, εἰκονίζων σὺ Πάτερ, ἀσκητικῶς, τὰς ἐρήμους φημίσας καὶ πρὸς ὑψος, τῆς ἀπαθείας ἐφθασας, συγκραθεὶς τῇ Τριάδι.

Θεοτοκίον.

Λόγου Θεοῦ μπτέρα σε, ἀνυμνοῦμεν σύν πόθῳ, ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασι, Παναγία Παρθένε, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· νέμοις οὖν Θεοτόκε, τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, ἰλασμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ φωτισμόν· ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι καὶ ισχύεις, ως πάντων οὗσα Δέσποινα, ὑπερένδοξε Κόρη.

Ή λοιπή ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου,
ώς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυτος.

Τῇ Θ. τοῦ αὐτοῦ μηνος.

Η συλληψίς τῆς Ἀγίας Ἀγνης, τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου· καὶ ἡ ανάμνησις τῶν Ἐγκαίνιων

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα, ιστῶμεν Στίχους σ'. καὶ φάιλλομεν Στίχηρα Προσόμοια τῆς Ἀγίας γ'.

"Ηχος δ'. Ο εἴς ψύστου ιληθείς.

Καρπογονοῦσα ἡ στεῖρα παρέλπιδα, Παρθένον τὴν μέλλουσαν, τίντειν Θεὸν ἐν σαρκὶ, ἀγαλλιάσει φαιδρύνεται, χορεύει χαίρει, μεγαλοφωνῶς "Αννα ιραυγάζουσα· Φυλαί μοι συγχάρητε, ἀπασαι τοῦ Ισραήλ, κυοφορῶ, καὶ τὸ ὄνειδος, τῆς ἀπαδίας, ἐναποτίθεμαι ως ἡνδόκησεν, ὁ εὐεργέτης ἐπακούσας με, τῆς προσευχῆς καὶ κατώδυνον, θεραπεύσας καρδίαν, δὲ ὠδίνων ως ὑπέσχετο.

Ο εἴς ἀνίκρου πηγαίσας ὑδωρ πέτρας, καρπὸν τῇ ιοιλίᾳ σε, "Αννα χαρίζεται, τὴν αἰεπάρθενον Δέσποιναν· εἴς ἡς τὸ υδωρ, τῆς σω-

(*) Εἰ βούλεις ἐορτάσαι ἐντελέστερον τὴν παροῦσαν ἡμέραν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολόγησον τὴν α. στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ.

τηρίας μελλει προέρχεσθαι. Οὐκέτι ως ἄναρπος, γῆ παροικεῖς ἐπὶ γῆς· ὄνειδισμὸς ἡλλοτρίωσαι· γῆν γὰρ βλαστήσεις, καρποφοροῦσαν ζωῆς τὸν ἀσταχυν, τὸν τὰ ὄνειδη ἀφαιρούμενον, πάντων βροτῶν ως ηδόνησε, διὰ σπλαγχνα ἐλέθις, μορφωθῆναι τὸ αἰλλότριον.

Tῶν Προφητῶν αἱ προφρήσεις ἐκπληροῦνται· "Ορος γὰρ τὸ ἅγιον, λαγόσιν ἴδρυται· Κλιμαξ ἡ θεία φυτεύεται· Θρόνος ὁ μέγας, τοῦ Βασιλέως προετοιμάζεται· Τόπος εὐτρεπίζεται ὁ θεοβαδίστος· Βάτος ἡ ἀφλεκτος ἀρχεται, ἀναβλαστάνειν· ἡ Μυροθήκη τοῦ ἀγιασμάτος, ἥδη πηγαίζει τῆς στειρώσεως, τοὺς ποταμοὺς ἀναστέλλουσα, τῆς θεόφρονος "Αννης· ἦν ἐν πίστει μακαρίσωμεν.

Kai tōn Ἐγκαινίων γ.

"Hχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Δέσποτα Χριστὲ, ἡ ἀθάνατος σοφία, βλέμματι τῷ σῷ, ἐπιφοίτησον ἐξ ὑψους, ἐν τούτῳ τῷ Τεμένει, καὶ ἀσάλευτον φύλαξον, ἔως συντελείας τοῦ αἰῶνος· τὸ δὲ πιστῶς Χριστὲ ἐν τούτῳ, ἀεὶ προστρέχοντας, τοῦ ἀπροσίτου σου φωτὸς, ἀξιώσον εὔσπλαγχνε.

Pάλαι Σολομὼν, τὸν Ναὸν οἰκοδομήσας, ζώων αἴματα, εἰς θυσίαν σοι προσῆγεν, εἰς τύπον τοῦ Ναοῦ σου, οὐ ἐκτήσω Φιλάνθρωπε, τῷ ἴδιῳ αἵματι βουλήσει· μεθ' οὐ καὶ νῦν σε δυσωποῦμεν, τὸν μόνον εὔσπλαγχνον, ὅπως τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθεῖς, πέμπῃς ἐν τούτῳ αεί.

Δεῦτε αἰδελφοί, εὐφρανθῶμεν φιλεόρτως, καὶ πνευματικὴν, συστησώμεθα χορείαν· ψυχῆς δὲ τὴν λαμπάδα, τῷ ἔλαιῳ φαιδρύνωμεν· οὕτω γὰρ Ἐγκαινία τιμῶνται· οὕτω δοξάζεται ὁ Κτίστης, ὡς πάντες ἀνθρώποι, ἀνακαινίζονται ψυχὴν, πρὸς ὑψος οὐράνιον.

Δόξα, τῶν Ἐγκαινίων, Ἡχος πλ. β'.

Tὴν μημην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἀγιασμοῦ δοτῆρα, δοξάζοντες δεόμεθα, ἀγιασθῆναι ήμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Αὐθλοφόρων, Ἀγαθὲ παντοδύναμε.

Kai νῦν, τῆς Ἀγίας, Ἡχος α. Γερμανοῦ.

Tὸ αἰπόρρητον τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ αἰνθρώποις μεγαλεῖον, καὶ ἀπ' αἰῶνος χρησμοδοτούμενον, μυστήριον παράδοξον, σήμερον ἐν ταῖς λαγόσι τῆς σώφρονος "Αννης βρεφουργεῖται, Μαρία ἡ Θεόπατης, ἐτοιμαζόμενη εἰς κατοικίαν, τοῦ παμβασιλέως τῶν αἰώνων, καὶ εἰς αἰνάπλασιν τὴ γένες ήμῶν· ἦν ἐν καθαρῷ συνειδότι καθικεύεσθαι, ἀναβοῶντες πρὸς αὐτήν· Πρέσ-

βευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ως προστασία ὑπέρ χουσα ήμῶν τῶν χριστιανῶν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Eis τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἡχος πλ. α. Χαιροί αἰκητικῶν.

A"ννα, ἡ θεία χάρις ποτὲ, προσευχομένη ὑπέρ τέκνου ἐβόησε, τῷ πάντων Θεῷ καὶ Κτίστῃ· Ἄδωναί Σαβαὼθ, τὸ τῆς ἀπαδίας οἶδας ὄνειδος· αὐτὸς τὴν ὁδύνην μου, τῆς παρδίας διάλυσον, καὶ τὸς τῆς μήτρας, ιαταρράκτας διάνοιξον, καὶ τὴν ἄκαρπον, ιαρποφόρον ἀνάδειξον· ὅπως τὸ γεννητόμενον, δοτόν σοι προσάξωμεν, ἐπευλογοῦντες ὑμνοῦντες, καὶ ὁ μοφρόνως δοξάζοντες, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν δὶς δίδοται τῷ ιόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαιμὶδ ἀληθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Pάλαι προσευχομένη πιστῶς, "Αννα ἡ σωφρωνῆς ἀκούει, προσβεβαιοῦντος αὐτῇ, τὴν τῷ αἰτουμένων θείαν ἔκβασιν· πρὸς ἦν ὁ ἀσώματος, ἐμφανῶς διελέγετο· Ἡ δέησίσ του, πρὸ τὸν Κύριον ἥγγισε· μὴ σκυθρώπαζε, τῶν δικρύων ἀπόστηθι· εὔκαρπος χρηματίσεις γαρ ἔλαια βλαστάνεσσα, ιλάδον ὡραῖον Παρθένον, ἦτις τὸ ἄνθος ἀνθήσειε, Χριστὸν ιατὰ σάρκα παρεχόμενον τῷ ιόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. "Ἐκ ιαρπᾶς τῆς ιοιλίας σὺ θήσομαι ἐπιτοῦ θρόνου μου.

Zεῦγος ιαρπογονεῖ τὸ σεπτὸν, τὴν θείαν Δάμαλιν, ἐξ ἦς προελεύσεται, ὁ Μόσχος ἀρρήτῳ λόγῳ, ὁ σιτευτὸς ἀληθῶς, ὑπέρ ἔλου ιόσμου προθυόμενος· διὸ γεγηθότες, ἐξομολόγησιν ἀπαυστον, ἐν ιατανύξει, τῷ Κυρίῳ προσογγεσι, καὶ τὴν σύμπασαν, ἐποφείλουσαν ἔχσι· Τούτους οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίστει χορευσωμεν, ἐν τῇ Συλλήψει ἐνθέως, τῆς ἐξ αὐτῶν τοῦ Θεοῦ ήμῶν, Μητρὸς τικτομένης, δὶς δίδοται πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τῶν Ἐγκαινίων, Ἡχος β'.

Tὸν ἐγκαινισμόν τελοῦντες, τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἀγιασαντα τέτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι· καὶ τερπόμενον, ταῖς ἐν αὐτῷ ἱεραρχημέναις ὑπὸ πιστῶν, μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς· καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου, τὰς ἀναιμάτους καὶ ἀχράντους θυσίας· ἀντιδιδόντα δὲ τοῖς ὄρθωι προσφέρσι, τὴν τῶν ἀμαρτημάτων ιαθαρσι καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἀγίας, ὁ αὐτός.

Σήμερον ἐκ ρίζης τοῦ Δαυΐδ, βασιλικὴ πορφύρις ἐνέβλαστόσασα, τοῦ Ἱεσταὶ βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὸ ἄνθος τὸ μυστικὸν, ἐνῷ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔξηνθησεν, ὁ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, Ἡχος δ.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται· τοῦ Ἰωακείμ γάρ καὶ τῆς Ἀννης εἰσανούων Θεός, παρὸ ἐλπίδα τεκεῖν αὐτὸς σαφῶς, ὑπισχνεῖται Θεόπαιδα, ἐξ ἦς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπεριγραπτος, βροτὸς γεγονὼς, δὶ 'Αγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Ἐγκατινίων, ὁ αὐτός.

Ως τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὥραιότητα, τοῦ ἀγίου Σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε. Κραταίωσον αὐτὸς εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου, η πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἡχος α. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ονέος Οὐρανός, ἐν κοιλίᾳ τῆς Ἀννης, τεκταίνεται Θεῷ, παντρυγθὲ πινεύσει· ἐξ ὃ καὶ ἐπέλαμψεν, ὁ ἀνέσπερος Ἡλιος, κόσμον ἀπαντά, φωταγωγῶν ταῖς ἀκτῖσι, τῆς Θεότητος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Xορὸς προφητικὸς, προεκήρυξε πᾶλαι, τὴν ἄμωμον ἀγνῆν, καὶ θεόπαιδα Κόρον, ἢν Αἴννα συνέλαβε, στεῖρα οὖσα καὶ ἄγονος· ταύτην σήμερον, ἀγαλλιάσει παρδίας, μακαρίσωμεν, οἱ δὶ αὐτῆς σεσωσμένοι, ὡς μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἡχος δ'. Ταχὺ προνατάλαβε.

Aδάμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὔα σκιρτησον· Ξηρὰί γάρ καὶ ἄνιμος, γῆ ἀνεβλαστητε, καρπὸν εὐθαλέστατον, τὴν αἰθήσασαν ιόσμῳ, σταχὺν αἴθανασίας, καὶ τὸ ὄνειδος ἄπαν, ἥρθη τῆς ἀτεκνίας. Μεθ' ὧν συνευφρανθῶμεν, χαιρούντες σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν. Παῖλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἡχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Aναβόησον Δαυΐδ, τί ὡμοσέ σοι ὁ Θεός;
"Δμοι ὡμοσε φησί, καὶ ἐνπεπλήρωκεν

ἰδού, ἐκ τοῦ ιαρποῦ τῆς κοιλίας μου δους τὴν Παρθένον· ἐξ ἦς ὁ πλαστουργὸς, Χριστὸς ὁ νέος Αὐτὸς, ἐτέχθη Βασιλεὺς, ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Oἱ Κανόνες τῶν Ἐγκατινίων, καὶ τῆς Ἀγίας Αἴννης δύω.

Oἱ Κανὼν τῶν Ἐγκατινίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ωδὴ α. Ἡχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

O στύλῳ, καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν σὸν λαὸν Ἰσραὴλ, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος Χριστὲ, ἐν Σιών κατεφύτευσας, τὴν Ἐγκλησίαν ιράζουσαν· "Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Sήμερον, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίη τησίς, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι Ναὸν, οὐρανὸν κατεσκεύασεν, ἐνῷ συμφωνώς φάλλομεν· Αἴσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Oνόμων η Ἐγκλησία Κύριε, ἐγκαλλωπίζεται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσεσι χειρῶν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τῇ χάριτι, ἐγκαυχωμένη φάλλει σοι· "Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Aπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεινύσας, τὸν ἐκ Πατρὸς αἰμάτορα, καὶ δὶ ημᾶς ἐκ σου ἀπάτορα. **Κανὼν τῆς Ἀγίας Ἀννης. Ἄνδρεον Κρήτης.**

Ωδὴ α. Ἡχος δ. Ωδὴν ἐπινίκιον.

Tὴν Σύλληψιν σήμερον, θεόφρον "Αννα, τὴν σὴν ἔορταίζομεν· ὅτι τὴν χωρήσασαν, τὸν μηδαμοῦ χωρητὸν, συνέλαβες στειρωτικῶν, απολυθεῖσα δεσμῶν.

Dιαίων ἐπήκουσας, τὰς ἴκεσίας, Ἀγίων ἐπλήρωσας, τὰς ἐντεύξεις Κύριε, τῶν προπατόρων σα, καὶ τούτοις δέδωκας ιαρπὸν, τὴν σὲ τειοῦσαν Ἀγνήν.

H"Αννα ἡ ἐνδοξός, νῦν συλλαμβάνει, Ἀγνήν τὴν τὸν ἄσαριν, συλλαβοῦσαν Κύριον, τὸν ὑπεράγαθον, καὶ τίκτειν μέλλει τὴν σαρκὶ, μέλλεται τίκτειν Χριστόν. **Θεοτοκίον.**

Tὸς Ὁρος τὸ ἄγιον, ὅπερ προεῖδε, Προφήτης ἐν Πνεύματι, ἐξ οὐ λίθος τέτμηται, τοὺς τῶν εἰδῶλων βωμάς, συντρίψας σθένει θεῖκῶν, σὺ εἰ Παρθένε ἀγνή.

Eτερος Κανὼν τῆς Ἀγίας Ἀννης. οὐ η Ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

H τὴν χαράν τέξουσα, τίκτεται ιορή ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Γεωργίου.

Ωδὴ αἱ Ἡχοὶ β'. Ἔν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Η τοῦ κόσμου σήμερον χαρὰ, λόγῳ προκηρύττεται, καὶ μητρικὰς ὁδύνας εἰς εὐφρόσυνον, χαρμονὴν μεθίστησι, καὶ πολύτεκνον, τὴν τῆς φύσεως στείρωσιν, ἔσεσθαι μηνύει, ἐργοῖς τοῖς τῆς χάριτος πληθύνουσαν.

Τὸ τερπνὸν παλάτιον Χριστοῦ, ὁ εὔρυχωρότατος, τῶν οὐρανῶν οὐρανὸς ἡ ὑπέρτερος, σήμερον εἰσδέχεται, δὶ ἐντεῦξεως, τὴν βάσιν τῆς ὑπάρξεως, τῆς ἐπαγγελίας ἔχουσης, ἀσάλευτον τὴν ἔκβασιν.

Η πορφύρα σήμερον Χριστῷ, λαμπρῶς καταγγέλλεται, ἐκ στειρευούσης ὑφανθῆσθαι χάριτι, νηδύος ἡ ἄσπιλος, εἴς ἡς φορέσας ὁ Βασιλεὺς τῆς ιτίσεως, φύσιν τὴν βροτείαν, κόσμῳ ὠραιότατος ὀφθήσεται.

Θεοτοκίον.

Γηγενῶν ἡ φύσις ἐπὶ σοὶ, μόνη πανυπέρτατε, θεοπρεπῶς, ἐγκαυχωμένη Δέσποινα, χαίρει καὶ ηπρύττει σου, τὰ παράδοξα τῆς ἀγνείας τεράστια, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἄδουσα, δοξάζει σε Θεόνυμφε.

Τῶν Ἐγκαινίων. **Ωδὴ γ'.** Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Ηγίασας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ Πνεύματε, χρίσας αὐτὴν σήμερον, τῆς ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Α'νεδειξας Ἀγαθὲ, τὴν χειροποίητον σκηνὴν σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκονομικῶς οἰκητήριον.

Θεμέλιον σε Χριστὲ, ἡ Ἐκκλησία αρράγες ἔχουσα, τῷ σῷ Σταυρῷ στέφεται, ως βασιλικῷ διαδήματι. **Θεοτοκίον.**

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ χαῖρε ιρανγάζομεν.

Τῆς Ἅγιας. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Καρπὸν κοιλίας εἰ παράσχοις μοι, ἀνεβόᾳ "Αννα πρὸς Κύριον, μεγαλυνθήσομαι καὶ σοὶ, τοῦτον προσαναθήσομαι· διὰ τοῦτο συλλαμβάνει, τὴν ἀγνὴν Θεομήτορα.

Ε'ν παραδείσῳ εὐχομένης σου, τῆς φωνῆς ἀκούει ὁ "Ψιστός," "Αννα θεόφρον καὶ καρπὸν, τῇ κοιλίᾳ σου δίδωσι, Παραδείσου τὴν ἀνοίξασαν, τὴν θύραν τῆς χάριτος.

Τὰ κατὰ νόμῳ ἐκτελέσασα, καὶ Θεῷ ἀμέμπτως δουλεύσασα, κυνοφορεῖς τὴν ἀληθῆ, νομοδότην ινησασαν, "Αννα πάνσεμνε· διό σε. οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν." **Θεοτοκίον.**

Τῆς σειρευόσης διανοίας με, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς,

τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ἐτερος τῆς Ἅγιας. **Ἐ**ξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ρανάτωσαν εὐφρόσυνον, αἱ νεφέλαι σήμερον, τὸν γλυκασμὸν τοῖς πέρασιν· ἡ Νεφέλη ἵδου γάρ τίκτεται, εἴς ἡς τὸ τῆς ζωῆς μου ὄδωρ βλύσει Χριστός.

Α'νοίγονται τῆς χάριτος, τὰ ταμεῖα σήμερον, ὁ προκηρύσσων "Ἄγγελος, ἀνεβόᾳ Αὔνης τὴν Σύλληψιν· ἵδου γάρ σὺ τὴν Πόλιν ἀποτίκτεις Θεοῦ.

Νενέκρωται ἡ φύσις μὲν, τῶν ἀνθρώπων πρότερον· νῦν δὲ ζωῆς τὰ σύμβολα, τῇ Σύλληψι τῆς "Αννης δέχεται· εἴς ἀκάρπου γαρίζης ἄρτι φύεται. **Θεοτοκίον.**

Ω'ς ἀνθρακα φλογίζοντα, ἀμαρτίας "Αχραντε, τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ὑπὲρ φύσει ἐκ σου δεχόμενοι, τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων καθαιρόμεθα.

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων,

Ἡχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ε'γκαινισμὸν, ἐν ταῖς καρδίαις Πνεύματος καὶ φωτισμὸν, ἐν τοῖς ἐγκάτοις καίνσοντοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι τὰ Ἐγκαινία, τοῦ οἴκου καὶ Ναοῦ σου οὗ ἡδόκησας, ιτισθῆναι ἐν τῷ σῷ θείῳ ὄνόματι, ὁ μόνος ἐν Ἀγίοις δοξάζομενος.

Ο Οἶκος.

Μνήμην τελῶν τῶν Ἐγκαινίων ὁ σοφώτατος πάλαι Σολομὼν, τῷ Θεῷ ἀλόγων ζωῶν προσέφερεν ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας· ὅτε δὲ νῦν ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ χάρις ἥλθεν ἐν γῇ, τῷ θυσίᾳς εὐθὺς μετεποίησε· θύσας γάρ θυσίαν εἰς σωτηρίαν τὴν ἡμῶν ἑαυτὸν ως φιλάνθρωπος τὴν Ἐκκλησίαν ἡγίασε, καὶ αἰσθαντον τὰ την ἀνέδειξεν, ὁ μόνος ἐν Ἀγίοις δοξαζόμενος

Καθισμα τῆς Ἅγιας Ἀννης.

Ἡχος δ'. Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Εὐλογίας ἀπαρχὴν, τῆς ἀκαρπίας τῷ βλαστῷ, ἐδωρήσω Ἀγαθὲ, "Αννη βοώσῃ διὲ γένεσι· Σὺ μεταπλάττεις τὰς φύσεις τῶν ἐν γενεσί· διό μου, ως Σωτήρ, νενεκρωμένην αὐτήν τὴν φύσιν ως Θεός, πάλιν καινούργυσον, ἀκαρπὸν προσάξω σοι, βοώσα, τῷ παντεπόπτῃ καὶ Κτίστη μου· Σοὶ δόξα πρέπει, Θεὲ τῶν λων, καὶ μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, τῶν Ἐγκαινίων, Ἡχος ὁ ἀυτός.

Ταχὺ προνατάλαβε.

Ε'ν πίστει ταὶ Ἐγκαινία, ἐπιτελοῦσι πιστοῖς τοῦ Οἴκου σου Κύριε, πέμψον ἡμῖν φωτισμὸν, καὶ χάριν καὶ ἔλεος· φύλαττε δέ καὶ

ΕΠΙΦΑΝΙΑ ΒΛΑΣΤΟΥ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΗΓΙΟΥ ΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ ΛΟΓΟΤΥΠΟΣ

τον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, νίκας ἐπιθραβεύων, τοῖς πιστοῖς Βασιλεῦσι, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἀγίας, Ἦχος ὁ αὐτός.

Οὐψωνεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γωκεῖμ ὁ Ἱερὸς καὶ ἡ Ἄννα, δῶρα προσῆγαγον τοῖς πρὶν ἵερεῦσι, καὶ μὴ δεχθέντες ἄγονοι τυγχάνοντες, δέησιν προσηύξαντο, τῷ Δοτῆρι τῶν ὅλων· καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν, ἐπακούσας δωρεῖται, τούτοις τὴν ὄντως πύλην τῆς ζωῆς· ἦς τὴν Ἀγίαν τιμήσωμεν Σύλληψιν.

Τῶν Ἑγκανίων. Ωδὴ δ. Επαρθέντα σε.

Οὐκ ἐν θύμασιν ἀλόγων ἡ Ἔκκλησία, ἀλλὰ τῷ σῷ τιμίῳ, ἐκ πλευρᾶς ζωηφόρου, αἱματι ρχντίζεται, εἰνότως οραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἡγαπημένα, τοῖς κατιδεῖν πονηροῖς ανακεκαλυμμένως, τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, συμφώνως καὶ οράζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰνονίζουσα τὴν χάριν ἡ Ἔκκλησία, τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ σου τὸ πολύτιμον μύρον, σήμερον ἀλείφεται τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύνσας ὡς Παρθένε, καὶ μετὰ τόνον ὥφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅνειρος αστιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει αδιστάκτῳ οραυγάζομεν.

Τῆς Ἀγίας. Εν Πνεύματι προθλέπων.

Ωνείας ἀγγελίας! ὡς ξένης λαλιᾶς! εἰ κάγω συλλήψομαι· Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν, ἀπὸ σταλέντος, ἡ Ἄννα ἐκπληττομένη, μεγαλοφώνως ἀνεβόα· Τῷ Θεῷ μου, δόξα τῷ ποιεῦντι παράδοξα.

Συγχάρητέ μοι πᾶσαι, φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ· ἐν γαστρὶ συνέλαβον, τὸν νέον Οὐρκνὸν, εἴ το δέστρον ἀνατελεῖ μετ' ὄλιγον, τῆς σωτηρίας Ἰησοῦς ὁ φωτοδότης, "Ἄννα γηθομένη ἐκραύγαζεν.

Τπήκουσε τῆς Ἀννης, Θεὸς τὸς γεναγμάτος, καὶ προσέσχε Κύριος, δεήσει τῇ αὐτῆς· καὶ ἀτεκνίας τὸ νέφος διασκεδάσας, φωτὶ αὐγαζει εὐτεκνίας παραδόξως· ὅθεν συλλαμβάνει τὴν μόνην Ἀγνήν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε, ἀμόλυντε Σκηνή, μολυνθέντα πταίσματι, καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου καθαρωτάταις ρχνίσι, καὶ δόσ μοι χειρα βοηθείας, ἵνα οράζω· Δόξα σοι, Ἀγνή θεοδόξαστε.

"**Ετερος τῆς Ἀγίας. Εληλυθας, ἐκ Παρθένου.**

Τό καλύμμα, τοῦ σκιωδούς διαιρεται σήμερον, Νόμου, καὶ τῆς χάριτος, ἡ εὐλογία προκύπτουσα, λάμπει τηλαυγέστατα, τῇ πρηηρούσει τοῦ τόκου τῆς Θεόπαιδος.

Εληλυθεν, ούρανόθεν μηνύων ὁ Ἀγγελος, "Ἄνη τὰ προοίμια, τῆς παγκοσμίου χαρᾶς ἐμφανῶς, λέγων· Τῆς δεήσεως, ὑπὲρ ἐλπίδα εἰσδέχου τὴν ἐκπλήρωσιν.

Σηραίνεσθαι, τῆς ιανίας τὰ ρεύματα ἀρχεται, καὶ βρύειν τῆς χάριτος, οἱ ποταμοὶ διευθύνονται, σήμερον τῷ τόκῳ σα, κηρυττομένη Παρθένε πανυπέρτατε. **Θεοτοκίον.**

Ρητόρων σε, ιατρὸς ἀξίαν γεραίρειν Πανύμνυτε, γλῶσσαι αἱ πολύφθογγοι, αἱμηχανοῦσαι συζέλλονται· φύσις δὲ τὰ θαύματα, καὶ σιωπῇ εὐφημοῦσαι μεγαλύνουσι.

Τῶν Ἑγκανίων. Ωδὴ ἔ. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Σὺ πάλαι ἐν Σινᾶ, σκηνὴν ἀχειροποίητον, υπέδειξας τῷ θεόπτη, Μωϋσεῖ διαγράφων, Χριστε τὴν Ἔκκλησίαν σου.

Σὺ Κύριε σκηνὴν, ἐπὶ γῆς κατεσκεύασας, ἡ τάξεσιν ψρανίας, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, συνάπτει τῇ δυνάμει σου.

Σὺ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· σὺ "Ἄγιε τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εὐηγγελίσω, Χριστὲ τῇ Ἔκκλησίᾳ σου. **Θεοτοκίον.**

Σὺ ὅπλον ἀρρόγης, ιατρὸς ἐχθρῶν προθχλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ημῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Τῆς Ἀγίας. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ήμεν.

Εν ρίζης ἡ βλαστήσασα Δαυΐδ ιαὶ Ιεσοῖ, "Ἄννα νῦν βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὴν θείαν ράβδον τὴν βλαστήσασαν, τὸ μυστικὸν ἀνθος, Χριστὸν τὸν πάντων Κτίστην.

Μητέρα γενομένην με, ἡ Ἄννη ἐκβοᾶ, ὄψονται λαοὶ καὶ θαυμάσουσιν· ἴδου γάρ ηὗ ὡς ηὐδόκητεν, ὃ τὰ δεσμὰ λύσας, τὰ τῆς στειρώσεως μου.

Νεᾶνιν ἦν συνέλαβον, ἐγὼ Προφητική, πόρρωθεν φωναὶ προκατήγειλαν, "Ορος καὶ Ηὐλην ἀδιόδευτον, περιχαρῶς" Ἄννα, ἐβόχ τοῖς παροῦσιν.

"**Ετερος τῆς Ἀγίας. Μεσίτης Θεοῦ.**

Οτόμος Θεῷ, δὶ αγγέλῳ σήμερον ιηρύτεται, ἐν ὧ περ ὁ σύνθρονος, Λόγος τῷ Ηατρὸς νῦν ἐγγραφήσεται, καὶ πιεσθεὶς ἐν τῇ βίβλῳ, ἐγγράψει τῆς χρηστότητος.

Τμνοῦσι νῦν, τῷ ξένῃ μηνύματος τὴν δόξαν τραγῶς, οἱ δίκαιοι πλέκοντες, τὴν εὔχαρι-

σήριόν σοι αἴνεσιν, τῷ τὴν χάριν τοῦ τόκου, δί εὐχῆς ἐκπληρώσαντι.

Σοφίας Θεᾶς, κενορυμμένης σήμερον δηλῶται ἡμῖν, ἀληθῶς μυστήρια, οκταγγελλομένης τῆς Συλλήψεως, τῆς ἀχράντου Παρθένου, καὶ μόνης Θεομήτορος.

Θεοτοκίου.

Γαλήνην πισοὶ, καὶ λιμένα ἔχοντες Παρθένες ἀγνή, τὴν σκέπην σου πάντοτε, τὰς ἐπανασάσεις τὰς τῶν θλίψεων, ἀποφεύγομεν πάσας, ἐπὶ σοὶ ὄρμιζόμενοι.

Τῶν Ἐγκανίων. Ὡδὸς 5. Θύσω σοι.

Τοῦ καλλους, ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμησε, τῆς ἐκλεκτῆς Ἐκκλησίας, καὶ Ἐθνῶν μητέρα ἀπέδειξεν, ἐν δουλείᾳ, νίοθετημένων διὰ τοῦ Πνεύματος.

Φρίττουσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ φάλαγγες, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῦ Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειώμενην, καὶ σκιάζει, ἡ ἀγιαστικὴ τοῦ Πνεύματος ἐλλαμψίς.

Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχουσα, ή ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, σεφανθται καλλει τῷ ἀπροσίτῳ, καὶ τῇ αἰγλῃ, τῆς βασιλείας ἐγκαλλωπιζεται.

Θεοτοκίου.

Ωναῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειράνδρως, συλλαβθει οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Τῆς Ἁγίας. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Πῶς χωρεῖται ἐν γαστρὶ, ἡ χωρήσασα Θεόν; πῶς γεννᾶται τὸν Χριστὸν, ἡ γεννήσασα σαρκί; Θηλάζει δὲ, πῶς ἡ τὸν Κτίστην γαλακτάσασα;

Τῆς δεήσεως ὑμῶν, ἐπακούσας ὁ Θεός, γονιμώτατον παρπόν, νῦν δεδώρηται ὑμῖν, πανευφημοι, Ἰωακείμ τε καὶ Ἀννα σήμερον.

Τὴν ἀγνήν Περιεράν, συλλαθεῖσα ἐν γαστρὶ, χαρμονῆς πνεύματικῆς, ἐπληρώθη ἀληθῶς, προσάγυσα, χαριτορίης φᾶσις ἡ Ἀννα Θεῶ.

Θεοτοκίου.

Τριπυμίαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαῖ, καὶ βυθὸς ἀμαρτιῶν, τὴν αἰθλίσιν μου ψυχὴν, χειμαίζουσι· βοήθησόν μοι αἴγιος Δέσποινα.

Ἐτερος τῆς Ἁγίας. Εν αἴβυσσῳ πταισμάτων.

Αγαλλέσθια φαιδρῶς ἡ προμήτωρ ὑμῶν· σήμερον γάρ δέχεται, χαρᾶς μηνύματα, τὴν λύπτην ἀπωθήσμενα, τῇ Συλλήψει τῆς μόνης Θεοπαῖδος.

Τὸ τῆς δόξης διαδηματικὸν πλέκεται, καὶ ἡ ἀλουργὸς ἡ βασιλείος σήμερον, ὑπὲρ εἰπίδα ἀπασαν, ἐν νηδοῦ ἀκάρπω μφαίνεται.

Γδοὺ πᾶσα ἡ ιτίσις γεραιόεισθ, τὰ ὑπερφυῖαι μεγάλα μυστήρια· σὺ γάρ ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων τεράστιον.

Ιδοὺ θείων χαρίτων πηγὴ νοητή, δί ἐπαγγελίας τῷ Κτίσῃ καὶ χάριτος, ἀναζομοῦσθαι ἄρχεται, ἐν ἀνίκητῳ νηδοῦ ἐκβλύουσα.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Ἀννης,

Χόσ δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εροτάζει σήμερον, ἡ οἰνουμένη, τὴν τῆς Ἀννης σύλληψιν, γεγενημένην ἐν Θεῷ· καὶ γάρ αὐτὴ ἀπεκύνησε, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Δόγον κυήσασαν.

Ο Οἶνος.

Σὺ ὁ τῇ Σάρρᾳ δοὺς ποτὲ, ἐν γῆρᾳ βαθυτάτῳ τῷ, τῇ σῇ ἐπιζασίᾳ, καὶ ἐν ἐπαγγελίᾳ οἰὸν τὸν μέγαν Ἰσαάκ· σὺ ὁ διανοίξας τὴν σερεύσαν νηδὸν τῆς Ἀννης, Παντοδύναμε, μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου σου· καὶ νῦν ἐπιδὼν ἐπ' ἐμὲ, δέξαι με τὰς δεήσεις, καὶ πλήρωσό με τὰς αἰτήσεις, ἐδόξα ἐν ηλικυθμῷ, ἡ σώφρων Αὔννα καὶ σεῖρα, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ εὐεργέτης. "Οθεν ἐν χαρᾷ συνέλαβε τὴν Παρθένον τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Δόγον κυήσασαν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τῷ αὐτοῦ μηνὸς, ἡ Σύλληψις τῆς αγίας Ἀννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στιχοι.

Οὐχ ὥσπερ Εῦα καὶ σὺ τίντεις ἐν λύπαις Χαράν γάρ Ἀννα ἐνδον κοιλίας φέρεις.

Τῇ δ' ἐνάτῃ Μαρίην Θεομήτορα σύλλαβεν Ἀννα.

Ο Κύριος ήμῶν καὶ Θεός, θέλων ἐτοιμάσαι ἑαυτῷ ναὸν ἐμψυχον καὶ οἰκου ἄγιου εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ, τὸν Ἀγγελον αὐτοῦ ἀποστείλας πρὸς τοὺς Δικαιου Γώακείρι καὶ Ἀνναν, (ἐξ ὧν ηθέλησε προελθεῖν τὴν κατὰ σάρκα Μητέρα αὐτοῦ,) προεμήνυσε τὴν σύλληψιν τῆς ἀγίου καὶ στείρας, ἵνα βεβαιώσῃ τῆς Παρθένου τὴν γεννητικὴν ἡ ἀγία Παρθένος Μαρία καὶ ἐγεννήθη, οὐχ ὡς τινες λέγουσι, μηνῶν ἐπτά, ἡ χορὶς ἀνδρὸς, ἀλλὰ ἐννέα τελείων μηνῶν ἐγεννήθη· καὶ ἐπαγγελίας μὲν, ἐξ ἀνδρὸς δὲ συναφείας καὶ σπορᾶς. Μηνὸς γάρ ὁ Κύριος ήμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐγεννήθη τῆς Ἁγίας Παρθένου Μαρίας ἀπορρήτως καὶ ἐνεύτως, ὡς οἶδε μόνος ἐκεῖνος, χωρὶς τῶν τῆς σαρκὸς ἀλημάτων· καὶ τέλειος ὑπάρχων Θεός, πάντα καὶ τὰ σάρκα αὐτοῦ οἰκονομίας τελεία προσελάβετο, καθοῖται καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ἐδημιουργήσε καὶ ἐπλαστὸν καταρχάς.

Ταύτην γοῦν τὴν ήμέραν πανηγυρίζομεν, ὡς ἀνάμεσαν ἔχουσαν τῶν ὑπ' Αγγέλου δοθέντων χρησμῶν, τοῦ

άγιαν σύλληψιν ευαγγελισαμένου τῆς ἀγρυπνίας Θεομήτορος. Οὓς (χρησμούς) ἔργα ποιῶν ὁ ἐκ τοῦ μηδενὸς υποστήσας τὰ σύμπαντα Θεός, διήγειρε τὴν στειρεύουσαν νηδὸν εἰς καρπογονίαν· καὶ τὴν ἐν ἀπαιδίᾳ τὸν βίον καταγράσσασαν, παιδοτόκουν μητέρα παραδόξως ἔργαζεται, ἀξιονέρας τῆς δικαίας αἰτήσεως τῶν Δικαιών τοῦτο παρασχών, ἵν τῆς αὐτὸς ἔμελλε σαρκοφόρος Θεός προελθεῖν, εἰς ἀναγέννησιν τοῦ παντὸς. Συγατέρα τεκεῖν τοὺς σώφρονας εὐδοκήσας, τὴν πρὸ αἰώνων ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προωρισμένην τε καὶ ἐκλελεγμένην. Τελεῖται δὲ αὕτη η Σύναξις ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς Θεοτόκου, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Εὐόρανοις, πλησίου τῆς ἀγρυπτάτης Ἔκκλησίας.

Την αυτήν ήμέραν, Μνήμην τῆς Ἀγίας Προφήτειδος Α' ννης, τῆς μητρὸς Σαμουηλοῦ τοῦ Προφήτου.

Στίχ. Τί σοι ἐπαινέσειεν "Αννα τις πλέον;

Τὸν ιαπτερόφρον, ἡ τὸ τῆς εὐτεννίας;
Η Ἀγία καὶ μακαρία Ἄννα ἡ Προφῆτις ἣν ἐκ πόλεως Ἀρμαθαιμ, ἐξ ὅρους Ἐφραίμ. Αὕτη, συζευχθεῖσα ἀνδρὶ ἐκ φυλῆς Λευτ, ὄνομα Ἐλκανά, στεῖρα οὐσα οὐκ ἔτικτε· καὶ λαβὼν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Φενάνναν τὴν ἀντίζηλον αὐτῆς, ἐτεκνογόνησε μετ' αὐτῆς, καὶ ἦγάλλετο. Ή δέ Ἄννα ωνειδίζετο, (ὦσπερ οὐκ ἔξαρκούσης αὐτῇ τῆς ἐπὶ ἀτεκνίᾳ θλίψεως), παρά τε τοῦ ἀνδρός καὶ τῆς ἀντίζηλου καὶ πάντων τῶν συγγενῶν καὶ φίλων. Καὶ πολλὰ περὶ τούτου τὸν Θεὸν ἔξαιτησαμένη, ἥνυε πλέον οὐδὲν, καὶ περ τὰς παρὰ τοῦ Νόμου ἐντολὰς ἀεὶ ἀπόνως ἐπιτελοῦσσα. Οὕτως οἱ Ἀγιοι τὰς ἑαυτῶν αἰτήσεις ὀψέποτε καὶ βραδέως παρὰ Κυρίου ἐλάμβανον.

Ανελθοῦσα δέ τις ἡ Ἀννα μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐν Ση-
λῶμ, ἐν ναῷ Θεοῦ παντοκράτορος, Συσίας τελέσαι διὰ
χειρὸς Ἡλεῖ τοῦ Ἱερέως, τῶν Συσιῶν τελεσθεισῶν, μίαν
μόνην μερίδα ἔλαβε, τῶν λοιπῶν διπλᾶς ἐπιφερομένων
τὰς μερίδας, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ταύτην υἱὸν ἡ Συγατέρα·
καὶ ὑπὲρ τούτου ἡνιάθη μὲν εἰς ὑπερβολὴν, οὐκ ἀπέγυω
δέ, οὐδὲ συνέπεσε τὸ πρόσωπον αὐτῆς. Ἀλλὰ τί ποιεῖ;
τὸν ἄνδρα ἀπολύσασα οἴκαδε, μόνη κατελείφθη ἐν τῷ
ναῷ· καὶ τῷ ἐδάφει ἑαυτὴν καταβαλοῦσσα, οὕτω προσην-
έξατο· Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου, ἐὰν
ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν δούλην σου,
καὶ τὴν ταπείνωσιν μου, καὶ δώῃς μοι
καρπὸν κοιλίας, σοὶ αὐτὸν δίδωμι τοῦ δι-
λεύειν σοι πάσας τὰς ἥμέρας τῆς ζωῆς
αὐτοῦ.

Τί οὖν ὁ Θεός; παρήκουσε τῆς δεήσεως αὐτῆς; οὕ-
μενουν. Ἀλλὰ τί; ἐπειδὴ ὁ Θεός μὴ ἀφισταμένην ἐκ
τοῦ ναοῦ τὴν "Αγναν εἰδεν, ἀλλὰ προσευχομένην καὶ ὀ-
χλοῦσαν, οὐ καρπὸν μόνον κοιλίας υπέσχετο, ἀλλὰ καὶ
τοῦ τεχθησομένου υἱοῦ τὴν προσηγορίαν προσεῖπε. Καὶ
λαβοῦσα πληροφορίαν, ἐκεῖθεν κατηρχετο, σκιρτῶσα καὶ
εὐφραινομένη. Καὶ συλλαβοῦσα, τετοκε Σαμουὴλ τὸν
Προφήτην. Καὶ μετὰ τὸ ἀπογαλακτισθῆναι αὐτὸν, ἀνέβη
συν αὐτῷ ἐν Σηλώμ, καὶ προσέπεσε Κυρίῳ τῷ Θεῷ, τὴν
εὐχαριστίαν ἀπονέμουσα· καὶ εὐλόγησεν αὐτὴν Ἡλεὶ ὁ
ἱερεὺς, λέγων· Δώτησοι ὁ Θεὸς καρπὸν κοιλίας
ἔτερον, ἀντὶ Σαμουὴλ τοῦ Τίον σου. Καὶ
τέως λαβοῦσα τὸν υἱὸν κατηλθε, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἔτι
σφόδρα υπήπιον. "Οτε δὲ μειράκιον γέγονε, λαβοῦσα τοῦ-
του ἐκ χειρὸς, ἀνήγαγεν ἐν τῷ ναῷ Κυρίου Παντοκρά-
τορος· καὶ τὴν ὄφειλομένην εὐχὴν τῷ Κυρίῳ ἀποδούσα,
παρέδωκεν αὐτὸν εἰς χειρας Ἡλεὶ τοῦ ιερέως, ποιήσασα
αὐτῷ· καὶ Ἔφουδ καὶ διπλοῖδα μικράν. "Ο δὲ ἐλειτούρ-
γει Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἔμπροσθεν Ἡλεὶ τοῦ ιερέως· καὶ βλέ-
πουσα ἡ Ἄγνα πάγαλλετο.

Προσθεῖσα δὲ, ἔτεκεν ἔτι υἱὸὺς τρεῖς, καὶ Συγατέρας τρεῖς. Καὶ ἀνελθοῦσα ἐν τῷ ἱερῷ, προσέπεσε τῷ Κυρίῳ ἐξօμολογουμένη· καὶ ἀναστᾶσα, προσκύνηστο ὡδὴν τοιαύτην λέγουσα· Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὃ ψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη στόμα μου ἐπ' ἔχθρούς μου, εὑφράνθη ἐν Σωτηρίῳ σου. Καὶ πᾶσαν τὴν ὡδὴν ἐκελάδησεν, ὡς προφῆτις, καὶ μάτηρ Προφήτου· διὰ τοῦτο ἐλεγεν· Ὅτι στείρα ἔτεκεν ἑπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἦσθεν τησεν· αὗτη μὲν γὰρ ἐσκίρτα καὶ ἤγαλλιστο ἐπὶ τοῖς ἑπτά· Φενάννα δὲ, ἡ ταυτης ἀντίζηλος, ὡσανεὶ πέντε τέκνα ἔχουσα, ἥ καὶ ἐλάττω, ἀποστειρώθεῖσα, οὐκ ἔτι ἔτικτεν. Ή δέ "Αννα, ἐπὶ χρόνους ἵκανονδε τῷ δε τῷ βίῳ ἀρκέσασα, καὶ τῷ Κυρίῳ ἐξօμολογουμένη δέλι καὶ προφητεύσασα, μετέβη πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Τη̄ αυτη̄ ήμέρα, Μηνήν το̄ Οσίου Πατρὸς ή-
μῶν Στεφάνου το̄ νεολαμποῦς, τοῦ ἐν τῷ Ἀγίῳ
Αὐτίπα κειμένου.

Στίχ. Ἐξῆγαγες γῆς τὸν Στέφανον οὐδὲ βίου.

Στέφει δὲ δόξης ἐστεφάνωσας Λόγε.
Οὗτος ὁ ἀρτιφανῆς ὀστήρ ύπηρχε Κωνσταντινουπόλεως γένυνημά τε καὶ θρέμμα· πατέρες δὲ αὐτῷ, Ζαχαρίας καὶ Θεοφανῶ, πασῃ ἀρετῇ καὶ συνέσει κοσμουμένοι, τὰς οἰκήσεις ποιουμένοι ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ζεύγματος, σὺ μακράν τοῦ ναοῦ τοῦ Θείου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακονού Στεφάνου. Τοῦτον ἡ μήτηρ ἐγκυμονοῦσσα, παντοίας τροφῆς παχυτέρας ἀπείχετο, ἄρτῳ καὶ λαχάνοις καὶ ὅδατι ἀρκουμένη, μέχρι τοῦ τοκετοῦ· τοῦ δὲ παιδὸς τεχθέντος, Σταυρὸς φωτοειδῆς καὶ ὑπέρκαλλος ἐν τοῖς στέρνοις αὐτοῦ ὥραθη· ὅπερ σημεῖον τῆς ἐσύστερον γενομένης τοῦ βίου σταυρώσεως γέγονε καὶ δέδεικται. Εἶπει δὲ καὶ σπαργάνοις ἐνειλήθη ὁ παῖς, ἀνάγκη τὴν καὶ μαζὸν ἔλκειν· καὶ εἴγε τῇ μητρὶ δαψιλεστίρας τροφῆς ἐμφορηθῆναι ἔδοξεν, οὐδέλως ἥπτετο τῶν μαστῶν. Πολλάκις δὲ καὶ διὰ δύο τὴν τριῶν ἡμερῶν τοῦτο συνέβη. Καὶ λοιπὸν ἡ τοῦ παιδὸς τροφὴ τῆς μητρὸς τὴν ἐγκράτεια. Εντεῦθεν ἔκπληξις ὄμοι καὶ Θλίψις εἰχε τὰς φίλους ἀνα καὶ συγγενεῖς.

Είτα βαπτίζεται, ἀπολύται τῶν σπαργάνων, ἀπογαλακτίζεται, κατὰ λόγου αὐξάνει, εἰς τὴν διατριβὴν τῶν γραμμάτων ἐκπέμπεται, ἡ καὶ προθύμως μετήρχετο, καὶ ἦν τοῖς γονεῦσιν ὑποτασσόμενος. Ἐπεὶ δὲ ἐκποδὼν ὁ Σεομνὸς ἐγένετο Θεόφιλος, παραυτίκα ἐπὶ τὸν Ἀρχεπατικὸν Θρόνον ὁ ἵερος καὶ Σείσ Μεθόδιος ψήφῳ θείᾳ αὐγεται, καὶ ὁ τίμιος Ζαχαρίας, ὁ τοῦ δὲ Πατήρ, ὑπ' αὐτοῦ χειροτονεῖται πρεσβύτερος, καὶ τῷ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κλήρῳ καταλέγεται. Τότε δὲ καὶ ὁ Σείσ Στέφανος κείρεται τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς, καὶ κληρικὸς τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας πανίσταται, καὶ τῷ Πατρὶ ἀκολουθεῖ εἰς τὸν Μεγάλου Ἐκκλησίαν, ἐνδελεγώς ἀπίστητι.

Τῷ οὖν ὄντωναιδεκάτῳ ἔτει τοῦ παιδός, δὲ Πατὴρ τὸν
βίου ἀπολιμπάνει· αὐτὸς δὲ ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τοῦ Ἅγιου
καὶ κορυφαίου Πέτρου ἐγκλείσας ἑαυτὸν, ἀπροΐτος τὴν
προσευχόμενος, καὶ λαχάνοις ὡμοῖς ἀρκούμενος. Ἐν τού-
τοις αὐτοῦ πολιτευομένου, μιᾷ τῶν υγιτῶν ἐπιφαίνεται
αὐτῷ ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, καὶ φησιν· Εἰρήνη σοι
τέκνουν· καλή σου τῆς προθυμίας η ἀρχή·
ὁ Κύριος ἐν δυναμώσαις ε. Είτα ἐπὶ τρισὶν ἔ-
τεσιν ἐγκαρπτεῖσας, καθορῇ τὸν θεῖον καὶ Ἱερομάρτυρα
Αὐτίπαν αὐτῷ λέγοντα. Εἰρήνη σοι τέκνουν
ψάλλε μοι, καὶ οὐ μή σε ἐγκαταλίπω. Ἔπει-
τε δὲ ἐπτετεινεν ἑαυτὸν πλέον εἰς προσευγὴν καὶ υποστέαν,

ἀπαξὶ ἢ δις τῆς ἐβδομάδος τοῦ λαχάνου μετέχων· κράμβη δὲ ἦν, ἀνευ ἄλατος.

Οὕτως ἔαυτὸν καθαγνίσας, τῆς τοῦ Πρεσβυτέρου τιμῆς ἀξιοῦται, πλεῖστα ἐργασάμενος θαύματα. Τῷ διδοκάτῳ γὰρ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ τῆς εὐσεβοῦς ληξίως βασιλείου, καὶ τεσσαροστῷ τῆς τήλικίας τοῦ Ὀσίου, σεισμὸς μέγας γέγονεν, ύφ' οὗ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἀντίπα πανταχόθεν διαρράγεντος, ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν ὁ "Οσιος, καὶ εἰσῆλθεν ἐν τινι ταφοειδεῖ λάκκῳ. Ἐν ᾧ προσκαρτερήσαντος χρόνους διδοκά, διεφθάρησαν αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ πώγωνος, καὶ οἱ ὀδόντες ἐχαυνώθησαν, καὶ σχεδὸν ὅλον τὸ σῶμα τοῦ Ἀγίου παρελύθη· πάνυ γάρ ἦν ὁ τόπος υπὸ τῆς πολλῆς νοτίδος πολιορκούμενος. Καὶ ἀναγκασθεὶς, ἐξῆλθε τοῦ λάκκου δλως νενεκρωμένος· καὶ ὑπεράνω σανίδος καταστρώσας, καὶ τρίχινον ὑποθεὶς σάκκον, ἀνέκλινεν ἔαυτὸν ἀνωθεν τοῦ σάκκου. Είτα τὸ Αἴγυλικὸν ὑποδὺν σχῆμα, ὅποταν ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς τὴν Σείαν Λειτουργίαν ἐπετέλει, ἐν τῇ ἀπολύσει μίαν ἴσχαδα ἐλάμβανε, καὶ ὑδατι βραχυτάφ τῷ στόματι αὐτοῦ περικλύζων, δέμενε τούτοις ἀδικούμενος. Οὕτως ὁ μακάριος ἐπὶ πέντε καὶ πεντήκοντα ἔτεσι τὸν ἐπίπονον καὶ τραχὺν τῆς ἀσκήσεως δρόμου διηνυκὼς, τῷ ἐβδομηκοστῷ ἔτει τῆς ὅλης αὐτοῦ ζωῆς, ἥ μᾶλλον νεκρώσεως, τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἀγίων Μαρτύρων Σωσιθέου, Ναρσοῦ, καὶ Ἰσαὰκ, διὰ Ξίφους τελειωθέντων.

Στίχ. Σωσίθεον σωθεῖσιν ἐγγράφει λόγος,
γιγνέσθαι τοῦ Θεοῦ σῶζοντος ἐκτετμημένον.

Πέρσης κάραν σοι, Χριστὲ, Ναρσῆς προσφέρει,

Κρείττον γε δῶρον σμυρνοχρυσολιθάνου.

Παῖθες τὸ λεῖπον Ἰσαὰκ Σάρρας τέκνου,
γιγνέσθαι τοῦ Θεοῦ σῶζοντος ἐκτετμημένον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἑγκατινίων. Ωδὴ Ζ. Εν τῇ καμίνῳ.

Δροσοβόλος μὲν, ἡ καμινιαία φλόξ ἐδείχθη ποτέ· νῦν δὲ, ἐξ ἑλαίου χρίσμα πνευματικὸν. ἀγιάζει τοὺς κραυγάζοντας. Εὐλογημένος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ως ἐν καμίνῳ, τῇ θεοδόχῳ ταύτῃ νέα σκηνῇ, πάντες, οἱ ἐξ Ἰσραὴλ τῷ πνευματικῷ, δροσιζόμενοι βοήσωμεν. Εὐλογημένος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οἱ τετρωμένοι, τῷ γλυκυτάτῳ θείῳ ἔρωτι, δεῦτε, ἐν πασταδὶ ταύτῃ τῇ μυστικῇ, συναφθῶμεν τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Εὐλογημένος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κράζοντες.

Θεοτοκίον.

Τὸ τῷ Υψίου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γάρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεότοκε τοῖς κραυγάζουσιν. Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Τῆς Ἀνίκης. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παιδάς σου. **Τ**ῆς ἀπαιδίας ὄνειδος φυγεῖν, ἵνετενεν, "Ἄνα τὸν Δεσπότην τοῦ παντός· καὶ τὸν αὐτῆς ὁ συμπαθητής φωνῆς ἀκούσας, τὴν αὐτὴν ησάσαν, παρπὸν παρέσχεν αὐτῇ, καθὼς τὸ δόκησεν.

Βασιλικὴ πορφύρα ἐν τῇ σῇ, ἀπάρχεται "Αννα. ἐξυφαίνεσθαι γαστρί· ἦν ὁ Θεός καὶ Βασιλεὺς πάντων φορέσας. τοῖς βροτοῖς ὀφθήσεται, καὶ τάπεινώτει ἐχθρός, τοὺς πολυοῦντας ἡμᾶς.

Τὸ μύρον τὸ εὐώδες ἐν γαστρὶ, συνέλαβε "Αννα τὴν τὸ μύρον τῆς ζωῆς, ὑπερφυεῖσδεξαμένην τὸν Δεσπότην, τὸν πνοαῖς τῷ χάριτος, τὰς διανοίας ἡμῶν εὐωδιάσαντα.

Θεοτοκίον.

Ω'ς τῆς Τριάδος ἔνα σε Χριστέ, δοξαίζομεν ὅτι ἐν Παρθένου σαρκωθεὶς, δίχα τροπὴν θρωπικῶς, πάντα ἡνέσχε, μὴ ἐκτὰς τῆς σεως, τῆς πατρικῆς Ιησοῦ, εἰ καὶ ἡνώθης ἡμῖν.

"Ετερος τῆς Ἀγίας. Ἀντίθεον πρόσταχμα

Κρυπτὸς ὑπεστήρικται τῆς σωτηρίας, βάσις τῆς χάριτος, ἡ τῆς Παρθένου Σληψίς· ἐν ᾧ ὑπέρ ἔννοιαν γεννήσεται, τῷ γενῶν ἥ ἐλπὶς, μελπόντων Χριστῷ διηνεκεῖ. Εὐλογητὸς εἰ καὶ ὑπερένδοξος.

Τὸ "Ορος τὸ" Αγιον ἐπαγγελίᾳ, τοῦ Κτίστην ὑπαρξεῖν, σήμερον προμηνύεται, λιβάνον καὶ ἄπασαν, κατακαλύπτον τὴν τρόπω τῆς γεννήσεως· διὸ, τὸν εὐεργέτην στὸν δοξαίζομεν.

Ελύθησαν χάριτι τῆς ἀτεκνίας, οἱ Δίκαιοι σήμερον, καὶ Εὔας τῶν τῆς λύπης σμῶν, μηνύματα ἑλαθον, ἀπολυτρώσεως· καὶ τὴν ἔκβασιν Χριστὸν, ἐπεκαλύπτον τὸν ζωῆς χορηγὸν.

Θεοτοκίον. **Ο**ών ἀπερίγραπτος ἐν τοῖς ἀχράντοις, ποιεῖ τοῦ Γεννήτορος, ἐν σοὶ Παρθένος χραντε, σαρκὶ περιφέρεται, δὶ οἴντον ἄφανθεν καὶ προσίεται γραφὴν, ἐν τῇ εἰνόσιᾳ περάγαθος.

Τῶν Ἑγκατινίων. Ωδὴ ή. Χεῖρας ἐκπετάσεις

Σήμερον χιτῶνα νοητὸν, ὑφαντὸν ἀνωθεν, Σείας χάριτος, ἡ Ἐκκλησία σου Κυρίου ὡς πέρ εστολίσατο, καὶ τοὺς οἰκεῖους συγκαλεῖ, πρὸς εὐφροσύνην λαοὺς, Εὐλογεῖ πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ δεύτερος· Αδάμ, Χριστὸς ἀνεύτερος Παράδεισον νοητὸν, Σκηνὴν ἀγίαν τὴν προσαν, κατὰ ζύλος τῇ τῆς γυνώσεως, τὸ ζωῆς

ρον τῇ Σταυρῷ, ὅπλον τοῖς ψάλλεσθαι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἑργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πατρὸς ἐξ ἀνάρχου τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα "Ἄγιον, μίαν Θεότητα, τελείαν ἀναρχον ἀκτίσιον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσεσι τρισὶ, σέβοντες ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἑργα Κυρίου τὸν Κύριον. **Θεοτοκίον.**

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθη Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαιτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Tῆς Ἁγίας. "Οὐ φρίττουσιν "Αγγελοι.

Δικιδὸν προέφησε, Βασιλισσαν ἴδου, γατρὶ ὑποδέχομαι, ἡ "Αννα ἐνβοᾷ, καὶ τέξω τὴν πάντων προστασίαν πιστῶν, τὴν τὸν Βασιλέα, Χριστὸν μέλλουσαν τίκτειν.

Ηγὴ ἦν κατώκησεν, ὁ γῆς Δημιουργὸς, τὸ Σκῆπτρον τὸ ἄγιον, ἡ νέα Κιβωτός, ἡ Στάμνος τοῦ Μάννα, ἐν νηδοῦ μητρὸς, τῆς αὐτὴν τεκούσης, απάρχεται βλαστάνειν.

Ηβάτος ἡ ἀφλεκτος, Λυχνία ἡ χρυσῆ, ὁ ἔμψυχος Θάλαμος, Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ἡ ἔντικος Ράθδος, ἐν γατρὶ τῆς μητρὸς, τῆς αὐτὴν τεκούσης, απάρχεται βλαστάνειν.

Θεοτοκίον.

Ανάστησον κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν· τοὺς νῦν πολεμοῦντας με, πολέμησον ἔχθρούς· τρωθέντα ἀτόποις, ἰδοναῖς τὴν ψυχὴν, Αγνὴ μὴ παρίδῃς, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Ἐτερος τῆς Ἁγίας. Καμίνος ποτέ.

Τύπον τὴλαυγῆ, τῆς φύσεως τῷ γένυσ, ἡ τῆς ειρώσεως ὑπέφηνεν, "Αννης ἀπολύτρωσις· Θεοῦ γνῶσιν γάρ στειρεύουσα, ὑπέρ ἐλπίδα λέλυται· ἔγνω γάρ τὸν Δεσπότην, καὶ εὐσεβείας πληθύνει καρπούς.

Αρμα τὸ φρικτὸν, τοῦ μόνου Βασιλέως, ἐπὶ τῆς γῆς κατασκευάζεται, ἐξ "Αννης λαμβάνον αἵρην· ἐν ᾧ μέλλει ἐποχθύμενος, ὁ Κτίστης παραγίνεσθαι, ὅπως με πρὸς τὸ ὄφος, αναβιάσῃ τῆς χάριτος.

Γένετο τοῖς παράδοξα ἡ ιτίσις, Θεογεννήτορ ὑπερέγδοξε· ξένη σὺ ἡ Σύλληψις, καὶ ἡ πρόσθος ἐξαίρετος, τῷ σώματός τε ἀπασα, αὐξησιν γνωρισμάτων, τῆς ἀφθαρτίας ἐμφαίνουσα.

Γόδωρ τὸ ζωῆς, ἐκ σοῦ Παρθένε βλύσαιν, ὁ Ποιητὴς καὶ συνοχεὺς τοῦ παντὸς, τῆς πλαίνης τῷ καυσωνι, τὸ ἀνθρώπινον φλεγόμενον, ἐδρόσισεν ἡγίαστεν, ἐδείξεις καρποφόρον, μίθετήσας τῇ χάριτι.

Τῶν Ἑγκανίων. **Ωδὴ Σ.** **Δ**ιός ἀχειρότμητος. εὗτε καθαρῷ τῇ καρδίᾳ, καὶ υφαλέᾳ διανοίᾳ, τῆς τοῦ Βασιλέως θυγατρὸς, τῆς Εκκλησίας τὴν ὡραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν, κατανοοῦντες μεγαλύνωμεν.

Xαῖρε καὶ εὐφραίνε Νύμφη, τῷ Βασιλέως τῷ μεγάλῳ, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς, τῷ σοῦ Νυμφίου τὴν ὡραιότητα, σὺν τῷ λαῷ σου ιράζουσα· Σὲ Ζωοδότα μεγαλύνομεν.

Tὴν ἐξ ὑψους ἀμύναν Σῶτερ, τῇ Εκκλησίᾳ σου παράσχου· ἀλλον γάρ οὐκ οἶδεν, εἰμὴ σὲ Θεὸν τὸν ρύστην, τὸν ὑπέρ ταύτης πάλαι, τὴν σὴν ψυχὴν προθέμενον, ἐν ἐπιγυώσει σὲ δοξάζουσα.

Θεοτοκίον. **Δ**έχου τὰς λιταῖς τοῦ λαοῦ σου, καὶ τῷ γίῳ σου Θεοτόκε, πρέσβευε Παρθένε ἐκτενῶς, ἡμᾶς κινδύνων καὶ περιστάσεων, ρύσθηναι τὸς ὑμνηστάσε· σὺ γάρ προσάτις καὶ ἐλπὶς ἡμῶν.

Tῆς Ἁγίας. **T**ὴν ζωοδόχον πηγὴν.

Tὴν ζωοδόχον πηγὴν συλλαμβάνουσα, "Αννα θεόφρον, χαράν νῦν σύναλαβε, τὸν Ναὸν τὸν ἄγιον, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ σου, εἰσδεχομένη, φωτὶ δικαιοσύνης, ἀστραπτομένη τὸν Κτίστην μεγαλύνον.

Hένυνωρὶς ἡ σεπτὴ καὶ ἀοιδίμος, τοῦ προαιῶνος γίοιοι προπάτορες, οἱ τοῦ Νόμου φύλακες, ἀκριβεῖς γενόμενοι, οἱ ἀπαρχὴν τῆς χαρᾶς γεγενηκότες, Ιωακείμ τε καὶ "Αννα τιμάσθωσαν.

H"ν Δανιὴλ "Ορος μέγα τεθέαται, καὶ Ιωὴλ Γῆν ἄγιαν ἐώρακε, Πύλην ἀδιόδευτον, ἀλλος ἦν προέφησεν, ἐσφραγισμένην Πηγὴν καὶ θεῖον Πόκον, τὴν Θεοτόκον Παρθένον ὑμνήσωμεν.

HΠορφυρὶς ἡ τὸ ἔριον βάψασα, τῆς ἀπόρρητης Λόγου σαριώσεως, τὸ Θυμιατήριον, τὸ χρυσοῦν ἡ Τράπεζα, ἐν ᾧ ὁ ἀρτος Χριστὸς ἐναπετέθη, ἡ Θεοτόκος Παρθένος δοξάζεται.

Ἐτερος τῆς Ἁγίας. **A**νάρχου Γεννήτορος.

Kροτείτωσαν σήμερον, τῶν Προφητῶν οἱ πρόκριτοι· ἴδου γάρ αἱ προρρήσεις, αὐτῶν τῆς χάριτος, ἀρχονται πληροῦσθαι αἵσιως, ἐν τῇ σεπτῇ, Συλλήψει τῆς μόνης, ἀγνῆς Θεομήτορος· ἐν ᾧ πάντες ἀγαλλούμεθα.

Oθρόνος ὁ ἔνδοξος, προτίθεται τοῦ Κτίστητος· ἡ σωτήριος Πύλη, νῦν εὔτρεπιζεται, μόνω τῷ Δεσπότῃ καὶ Κτίστῃ, διαβατὴ μόνω τηρουμένη, δι' ἣς εἰσαγόμεθα, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Pημάτων δεήσεως, Ιωακείμ σὺν "Αννῃ βοῆ, σὺ ἐπήκουσας μόνος, ὁ Ποιητὴς καὶ Θεός.

καὶ τῆς ἀτεκνίας τὴν λύσιν, σὺ παρασχών, ρίζαν ἀφθαρτίας, ἐδωρήσω Κύριε, καὶ ἡμῖν τοῖς σὲ δοξάζουσιν.

Hηλίμαξ στηρίζεται, δὶς ἡς ὁ Κτίστης Κύριος, καταβάς ἀνελκύσει, ἄνω τὴν φύσιν ἡμῶν. Χαῖροις οὐρανὲ σὺν Ἀγγέλοις χαῖρε Θεοῦ, ή σύμπασα κτίσις χαῖροις τὸ ἀνθρώπινον γένος, χαῖριτι θεούμενον. **Θεοτοκίον.**

Tμῆσον τὴν ἄφατον, φιλανθρωπίαν Δέσποινα· σὺ γάρ εἰς φωτισμός μου, σύ μου τὸ ιαύχημα, σύ με χορηγὸς τῆς σοφίας, σύ με χαρὰ, σύ μου προσδοκία, σύ μου τὸ ὄχυρωμα, τὸ ιραταίωμα καὶ στήριγμα,

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἑγκαίνιων.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Hν τῷ ἀχράντῳ αἷματι, ἐξηγόρασας Λόγε, πανθαύμαστον καὶ πάντιμον, καὶ σεπτὴν Εἰκυλησίαν, ἐγκαίνισον ἐν Πνεύματι, Ἀγαθὲ καὶ κάλλυνον, ἀκτῖσι ταῖς θειοτάταις, ὁ τῇ δόξῃ δοξάζων, τοὺς ἀξίως σοῦ Ναοῦ, Ἑγκαίνια ἐκτελοῦντας. **Τῆς Ἀγίας Ἀννης, ὅμοιον.**

Eἰσήκουσε τοῦ στεναγμοῦ, τοῦ τῆς σώφρονος "Ἀννης, ὁ Κύριος ὡς εὑσπλαγχνος, καὶ παρέσχετο ταύτη, τὴν μόνην ἀπειρόγαμον, τὴν τὸ φῶς ἐκλάμψασαν, τοῖς πέρασιν ἀπορρήτως ἦν ὁ θεῖος καὶ κλεινὸς, καθορῶν Ἰωακεῖμ, ηγασθη καὶ ἐγεγήθει.

Ἐτερον. Οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Hτοῦ Θεοῦ σοφία, οἰκοδομεῖ τὸν ἑαυτῆς, οἶκον ἐκ στείρας νηδύος, τὴν Θεοτόκον Μαριάμ· ἦν μακαρίσωμεν πᾶσαι, αἱ γενεαὶ πατὰ χρέος.

Eis τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους 5. καὶ φάλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ὕχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Aπόθεσθε Ἀδάμ, καὶ Εὕα πᾶσαν λύπην· ἡ μήτηρ τῆς χαρᾶς γάρ, ἐν στείρᾳ παραδέξως, καρπογονεῖται σήμερον.

Pροπάτωρ Ἀβραάμ, καὶ πάντες Πατριάρχαι, εὐφραίνεσθε ὄρῶντες, τοῦ Θεοῦ τὴν Μπτέρα, ἐκ ρίζης ὑμῶν φύουσαν.

Xαῖρε Ἰωακεῖμ, καὶ Ἀννα χαῖρε· ὅτι, χαρᾶς καὶ σωτηρίας, τὴν πρόξενον τῷ κόσμῳ, καρπογονεῖτε σήμερον.

Xορὸς τῶν Προφητῶν, ἀγάλλεσθε· ἴδε γάρ, "Αννα καρπὸν ἐκφύει, δὶς οὖς αἱ προφητεῖαι, ὑμῶν περαιωθήσονται.

Sυγχάρητε φυλαὶ, πᾶσαι τῇ στείρᾳ "Αννη· ὅτι καρπὸν νοιλίας, ἐκφύει παρ' ἐλπίδα, ζωῆς ἡμῖν τὴν πρόξενον.

Tὰ πέρατα τῆς γῆς, εὐφραίνεσθε· ἴδε γάρ τοῦ Κτίστου τῶν ἀπάντων, ἡ Μήτηρ ἀνάρπου, γαστρὸς φύεται σήμερον.

Δόξα, τῶν Ἑγκαίνιων, Ὅχος πλ. α.

O' ἐπὶ τῶν ιόλπων τῶν πατριῶν, ἐπανοι παυόμενος Λόγε, τὸ Πνεῦμα σου τὸ "Αγιον, ἐγκαίνισον ἐν τῷ Ναῷ, τῷ εἰς τὸ ὄνομα σου ἀνεγηγέρμένω. **Καὶ νῦν, Ὅχος β'.**

Sήμερον ἐκ ρίζης τοῦ Δαυΐδ, βασιλικὴ Παφρὶς ἐκβλαστήσασα, τοῦ Ἰωακείμ βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὸ ἀνθός τὸ μυσικὸν, ἐν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήνθησεν, ὁ σώζων τοψυχᾶς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυτις.

Eis τὴν Λειτουργίαν,

Tυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων Ὅδον γ. καὶ

ΤΗ Ι. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Mνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ Καλικελάδου, Ἐρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Eis τὸ, Κύριε ἐκένραξα, ἰστῶμεν Στίχους 4 καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ὕχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Mάρτυς παναοιδίμε Μηνᾶ, ἐκπελματιζόμενος, καὶ ὁφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἀφαιρούμενος, θεολόγον γλῶσσαν, ἔφερες στρότατα, τὰς θείας ἀντιδόσεις σκοπούμενος· δικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν ρύνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Xεῖρας ἐκκοπτόμενος ποδῶν, στέργει τὸ φαίρεσιν, ὁ Ἐρμογένης ὁ ἐνδοξός· κατοπτώμενος, τῷ πυρὶ πλειόνως, ζέσιν τὸ ἐγκαρδίον, ἐδήλου τῷ Θεῷ προσκολλώμενος· καὶ πρεσβεύει νῦν, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς μῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Mέλη συνθλαττόμενοι σοφοὶ, κόλπον προσαλάττιον, ἐναπερρίφητε "Ἄγιοι· νεύσε δὲ κρείττονι, γαληνὸν πρὸς ὄρμον, τῆς τρυφῆς ιθύνθητε, βυθίσαντες κακίαν τοῦ ὄφεως· πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐτερα Στιχηρά,

Ὕχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ω'ς ἀστέρες πολύφωτοι, νοητῶς ἀνατελλόμενοι, ἐν τῷ τῆς Εἰκυλησίας στερεώματα πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζετε, καλλίνικοι Μάρτυρες.

τύρες, τῶν ἀγώνων τῷ φωτὶ, καὶ θαυμάτων ταῖς λάμψεσιν· ὅθεν σήμερον, τὴν φωσφόρον τελοῦμεν γεγηθότες, καὶ Ἀγίαν ὑμῶν μνήμην, στεφανηφόροι πανόλειοι.

Kαλλικέλαδον ὄρνιν σε, πρὸς τὸ ἄλσος φωνῆσαντα, τῶν ἀγώνων ἔνδοξε, καὶ πρὸς μίμησιν, τὸν Ἐρμογένην ἐλκύσαντα, Μηνᾶ καὶ τὸν Εὔγραφον, καὶ σὺν τούτοις τοῦ ἔχθρου, διαδράντα τὰ θήρατρα, τὰ πολύπλοια, καὶ πετάσαντα θείας πρὸς ἐπαύλεις, καλιάστε ψρανίους, μεγαλοφώνως γεραιόρομεν.

Kαὶ χειρῶν παναοίδιμοι, καὶ ποδῶν στερισκόμενοι, κεφαλὰς τεμυόμενοι, καὶ στρεβλούμενοι, καὶ πάσαις ἄλλαις κολάσεσι, καθυποβαλλόμενοι, οὐκ ἡρνήσασθε Χριστόν· οὐ ξοῖνοις ἐθύσατε· ἀλλὰ χαιρούτες, τῆς ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς ἐκείνην, τὴν αἰώνιον καὶ θείαν, μετεβιβάσθητε Μάρτυρες.

Δόξα, Ἡχος, πλ. β'.

Oντως ἡ γλῶσσά σα, καλαμος γραμματέως ὁξυγράφε, ἀθλητὰ ἐδείχθη, Καλλικέλαδε Μηνᾶ, ρήτορείουσα σαφῶς πίσιν εὔσεβη, καὶ δόγματα σωτήρια, δὶς ὡν Θεὸς ἐδοξάσθη· καὶ ὡραῖον κάλλει, τὸν Ἐρμογένην ἀπέφηνας, ὃς τοῦ θείου Βαπτίσματος διὰ σῆς τετύχηκε, καὶ τότον συναθλητὴν, καὶ τῶν ἀγώνων κοινωνὸν, σὺν Εὔγραφῳ, τῷ καλῷ ἐφεπομένῳ σοι, παμμάκῳ ἀπέδειξας. Καὶ νῦν ἐν παρρήσιᾳ, τῷ τοῦ Σωτῆρος θρόνῳ παριζάμενοι, μὴ ἐλλίπτε πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, Ἡχος ὁ αὐτός.

Mονογενὲς ὄμοούσιε, τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, ἀσυγχύτως ὡς οἶδας αὐτὸς, ἐν ἀγνείᾳ φύλαττε τὴν ποίμνην σου, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὄμονοίχ περιέπων αὐτὴν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Lαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλόηταί σε, ἐπὶ ξύλῳ, ἡ Παρθένος καὶ ἀγνή, καὶ Μήτηρ σὸν ὄρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέρωτο.

Eis τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, Ἡχος πλ. β'.

Mαρτυρικὴ χορεία, εὔσεβεῖς πρόμαχοι, στήμερον πιστῶν ἀναδείκνυνται, Τυράννων πᾶσαν καθελόντες δυστέθειαν, Μηνᾶς, Εὔγραφος καὶ Ἐρμογένης οἱ σοφοί· ὅθεν τῆς τριφώτου συνάριθμοι, Τριάδος ὑπάρχοντες, τῷ γνόφῳ τῆς θείας ἐλλαμψεως καταλαμφεύντες, σὺν ἀ-

σωμάτοις χορείαις ἀγάλλονται, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἵκετεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

A'γιάλας τὰς ἀχράντους σου, ἐν αἷς Θεὸν ἐβάσασας, Παναγία, ὑφαπλώσασα νυνὶ, σιέπασον ἀπὸ πάσης, ὄργης ἡμᾶς βιαίας, ἐλπὶς τοῦ ιόσμου Θεοτόκε Ἄγνη.

"Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Sταυρούμενος ἐσάλευσας, τὴν γῆν πᾶσαν Μαιρόθυμε, τῶν πιστῶν δὲ, ἐπεστήριξας ψυχάς· διὸ καὶ ἀνυμνοῦμεν, καὶ πόθῳ προσκυνοῦμεν, τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν.

'Απολυτίκιον, Ἡχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Ai ἐγκρατείας, τῶν παθῶν τὰς πυριφλέπτους, ἀπονεκρώσαντες ὄρμας καὶ τὰς μηνῆσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαθον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὅντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὀστέα γυμνά, ἐκβλύζοντας ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων, ἢ ἡ Ακροσιχίς. Στερρόους ἀνυμνῶ Μάρτυρας στεφηφόρους.

Ιωσήφ.

Ἐδὴν α. Ἡχος α. Χριστὸς γεννᾶται.

Sτεφάνοις δόξης ιοσμάτοις, καὶ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ παριζάμενοι, καὶ θείου φωτὸς πληρούμενοι, πόθῳ τὴν φωτοφόρον, μνήμην ὑμῶν, τοὺς ἐπιτελοῦντας, ἀμαυρώσεως παθῶν, Μάρτυρες ρύσασθε.

Tὴν θείαν στέργοντες εὔκλειαν, Θεοῦ τῆς καλλονῆς ἐφιέμενοι, τῇ βίᾳ τερπνὰ ἀπώσασθε, πᾶσαν τε δυνασείαν, περιφανῆ, καὶ διὰ θανάτου, ἀτελεύτητον ζωὴν, Μάρτυρες εὔρατε.

Eὐθέως ζήλῳ πυρούμενοι, τὸ πῦρ τῆς ἀθείας κατέσθεσαν· καὶ λύχνοι τὸ φῶς πυρσεύοντες, πᾶσι τῆς εὔσεβειας, περιφανῶς, ὥφθησαν ἐν πίσει, Ἐρμογένης καὶ Μηνᾶς, οἱ μεγαλόφρονες.

Θεοτοκίον.

Pυσθῆναι Κόρη πανάμωμε, παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτενῶς ἴκετευε, Κύριον καὶ δεσπότην, ὃν ἐκ τῶν σῶν, πάναγνε αἵματων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσομιλήσαντα.

Ὥρδη γ. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Aἴγη θρανίω, λαμπρυθέντες οἱ ἄγιοι Μάρτυρες, σκότος διέλυσαν εἰδωλῶν, τῆς ἀ-

πάτης καὶ φέγγος, ἥμιν ἰάσεων ἡγραψαν, τοῖς μελῶδοῦσι τῷ πάντων Θεῷ· Ἀγιος εἶ Κύριε.

Nέκρωσιν τοῦ ζῶντος, ἀνιχνεύων Δεσπότου Μηνᾶ θαυμαστὲ, ἐκπελματοῦσαι καὶ τὴν κάραν, τοῦ τυράννου συντρίβεις, ἔχθροῦ, ἐρείδων τοὺς πόδας σου, εἰς ἀσφαλῆ μαρτυρίου ὁδὸν, μάρτυς ἀνδρικώτατα.

T"μνει τὸν Σωτῆρα, Ἐρμογένης τὰς χεῖρας τεμνόμενος, ἱερωσύνης φαιδροτέραν, τὴν στολὴν τῶν αἵματων, βαφαῖς, σαφῶς ἐργαζόμενος, καὶ μιμητὴς τοῦ παθόντος σαρκὶ, χάριτι δεικνύμενος.

Θεοτοκίον.

Mόνην γυναιξὶ σε, τὴν ὠραίαν τῷ κάλλει εὐράμενος, σωματοφόρος ἐκ γαστρός σθ, προελῆλυθε Κόρη, Χριστὸς, θεῖας ὠραιότητι, καταφαιδρύνας τὸ γένος ἡμῶν· ὅθεν σε γεραίρομεν.

Ο Εἱρμός.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι
αρρέντως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐοχάτων ἐκ
Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ
Θεῷ βοησωμεν· Ο αὖν ψώσας τὸ κέρας ἡμῶν,
ἄγιος εἶ Κύριε.

Καθίσμα, Ήχος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Pαρωσάμενοι δόξαν τὴν κοσμικὴν, ἐπτερώ-
νησαν δόξῃ τῇ θεῖκῇ, Μηνᾶς Ἐρμογένης
τε, καὶ ὁ ἔνδοξος Εὐγραφος, καὶ προθύμω γνώ-
μη, τὸν ὄγκον ὑπέμειναν, τῶν δεινῶν βασάνων,
σαρκὸς μὴ φεισάμενοι· ὅθεν μετὰ τέλος, εἰς
βυθοὺς θαλαττίους, ρίψεντες ἴθυνθισαν, πρὸς
λιμένα οὐράνιον· οἷς ἐν πίστει βοησωμεν· Πρε-
σβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Ήχος α. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Mηνᾶς ὁ θαυμαστὸς, ὁ ιλεινὸς Ἐρμογένης,
ἡ πάνσεπτος δυάς, τῆς ἀγίας Τριάδος,
πολύθεον φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατεπάτησαν.
καὶ τελέσαντες, τὸν ἱερώτατον δρόμον, νίκης
ἔλαθον, ἐξ οὐρανοῦ τοὺς στεφάνους, δυνάμει
τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tὸν πάντων Ποιητὴν, καὶ Θεόν σθ καὶ Κτί-
στην, πανάμωμε Ἀγνή, διὰ Πνεύματος
θείου, ἐν μήτρᾳ σου ἔχώρησας, καὶ φθορᾶς
δίχα τέκονας· ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν
Παρθένε, ὡς Παλατίον, τοῦ Βασιλέως τῆς δό-
ξης, καὶ ιόσμου ἀντίλυτρον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Kαὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ πανάγου Παρ-
θένου, διῆλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ρόμ-

φαία, Σταυρῷ ὡς ἑώρακας, τὸν Υἱόν σθ ὑψηλον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τῷ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν καὶ τὸ τεῖχος, καὶ ιόσμου ιραταιώμα.

Ωδὴ δ. Ράθδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσταί.

Nόμους διαγγέλλων φωταγγεῖς, ἀνόμως σοι τὰ ὅμματα, ἐκκεντηθεὶς Μηνᾶς ὑπήνεγκας, καρδίας τοὺς ὄφθαλμοὺς, πρὸς τὸ φῶς τοῦ ἀδυτὸν, ἔχων ἐμμελῶς, ἀποσκοπῶντας, καὶ μὲν πων χαρμονικῶς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ωτος Σοφώτατε, ἐντεθηγμένη ἐν τῷ τέμνυσθαι· ἐλάλεις γάρ κελαδῶν, τοῦ Θεοῦ τὰ θαυματα, καὶ τοῦ δικαστοῦ τὴν ἀφροσύνην, μεταγων εἰς εὔσεβη δόξαν, ἐμφανῶς τῷ ποιήσαντοι

Mεγάλως τὸ πάθος ιαρτερῶν, τοὺς πόδας ἀποτέμνεται, ὁ Ἐρμογένης τὴν τοῦ φεως, καταπατῶν κεφαλὴν, καὶ ὅδὸν στελλομενος, γνώμη ἀκλινεῖ τοῦ Μαρτυρίου, εἰσδιγοσαν πρὸς ζωὴν, τῆς ἐπουρανίου λαμπρότητος

A"πληγον τηροῦντε τὴν ψυχὴν, Χριστός στοιχείων επιφαίνεται, σῆς τὰς πληγὰς Μηνᾶς ἵωμενος, ἀνδρείως τε ιαρτερεῖν, σὲ ἐγκελευόμενος ὅπως διὰ σῆς τὴν σωτηρίαν, ἐλέης ὁ θελητής πάντων τῶν ἀγίων ἐργάσηται. **Θεοτοκίον.**

Pάθδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσταί, ἐβλάστησε ἀνθήσασα, τὸν φυτουργὸν πάστος τῆς κτισεως, μαράγαντα τὰ φυτὰ, τῆς ἀκάρπου γνησεως· πίστιν δὲ ἡμῖν ἀληθεσάτην, φυτεύσαντες εὔσεβῶς, ἀχρεωντες Παρθένε πανύμνητε.

Ωδὴ ε. Θεὸς ὃν εἰρήνης.

Tὶ μάτην ταράττῃ, ἐβόων ὅμοι, δικαστηρίου παρανόμω οἱ Μάρτυρες; δύναμιν παρχόμενος, παρίσταται ἡμῖν, μόνος ὁ ἐν ἴσχυροτητος ὑπάρχων· ὑπὲρ οὐ τὰς αἰκίσεις, καὶ δυπομένομεν στερρότατα.

Tπηρέειν αἴθροα, ἡ μεταβολὴ, Ἐρμογένης σαφῶς πρὸς τὸν Κύριον· λουτρῷ γοῦ οἴκαθαίρεται, καὶ ιρίσει θεῖκῇ, τῆς ἀρχεργίου, τὸ φῶς ἀναλαμβάνει, διδαχαῖς καταγάζων, τοὺς ἐν νυκτὶ δεινῶν ὑπάρχοντας.

Pητόρων λιπόντες, ἀδόκιμον νοῦν, ἀγρυπνοι μάτων πλοκαῖς ἡλιεύθητε, σοφίσαντο τοῦ Πνεύματος, θυμᾶς ὡς ἀληθῶς, Μάρτυρες καὶ πρὸς πάσαν, βασάνων καταιγίδα, δυνάμεις τοὺς ἐν ἴσχυρι, ἐργαζομένου διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Aγίων Ἀγγέλων, Παρθένε ἀγνή, ὑπερέχουσα ἀστακα, βουλῆς μεγάλης Αγγελον, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, βροτοὺς ἐπουρανίου

νίους, αὐτοῦ τῇ καταβάσει, ἐργασάμενον Κόρη, δὶ εὐσπλαγχνίαν ἀδιήγητον.

Ωδὴ 5. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Σώζεις Ἰωνᾶν, θηρὸς τὴν τριήμερον, τυποῦντα ταφὴν σοῦ Παντοδύναμε· τὰ δὲ σώματα, τῶν Μαρτύρων πελάγει ρίπτόμενα, ιθύνεις γαληνότατον, πρὸς ὄρμον τῆς ταφῆς, ἔνθα, σοῦ τὸ θεῖον βουλημα, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν περιποίησιν.

Σώματα ὑμῶν, αἴτιττοι Μάρτυρες, βυθὸς αἰσινὴ τῇ χέρσῳ δέδωκε, προηγμένων, ὥρανίων Ἀγγέλων μακάριοι, καὶ πᾶσι τὴν κατάθεσιν, δηλώντων τὴν ὑμῶν, θύσαι λαμάτων ἐκβλυσιν, καὶ παθῶν ψυχικῶν ἀπολύτρωσιν.

Ταῖς εἰς νοεραὶ, ὑμῶν κατεπλάγησαν, τὴν ὑπομονὴν· ὅπως τὸν ἄστρον, μετὰ σώματος, ἐτροπώσασθε δράκοντα Μάρτυρες, καὶ νίκης τὸς εφάντου ἀνεδήσασθε, θρόνῳ, Θεῷ παριστάμενοι, καὶ ταῖς θείας αὐγαῖς πυρσευόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ε"στη μέχρι σοῦ, Παρθένε ὁ θάνατος· ζωὴν γὰρ Χριστὸν ἐκυοφόρησας, τὸν δωρούμενον, καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοὺς πιστεύοντας, τὴν ἀθάνατον καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν· τοῦτον, Παναγία αἴτησαι, λυτρωθῆναι πταισμάτων τὸς δύλκος σφ.

Ο Είρμος.

» **Σ**πλάγχνων Ἰωνᾶν, ἐμβρυον ἀπήμεσεν, ἐναῖλος θηρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον, ἵνε γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ήχος 8. Επεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἥρπασε, σὲ τὴν προσκαίρη, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, συγκληρονόμον ω̄ Μηνᾶ, σὺν τοῖς συνάθλοις σου Κύριος, ὁ παρασχών σοι τὸν ἄφθαρτον στέφανον. **Ο Οἶκος.**

Τμνοις τὴν σὴν πανήγυριν στέφων Ἀθλοφόρε Κυρίου, τὰς σὰς ἀγῶνας κροτῶ, καὶ ἀνυμῶ τὰ παλαιόματα· ὑπὲρ γὰρ μόνη τῷ πάντων Κτίστῳ, ω̄ς χρυσὸς ἐν καμίνῳ ἐδοκιμάσθης, ἀλλὰ τὸν σὸν σταθηρὸν λογίσμον ἐκ τοῦ πλήθος τῶν παρανόμων· ἀνωθεν γὰρ αὐτὸν ἐστήριξεν ὁ Χριστὸς ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὁ παρασχών σοι τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Συναξάριον.

Τῇ I. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, "Αθλησις τῶν Ἀγίων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου, Ἐρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς ὁ Μηνᾶς, καὶ κελαδεῖν οὐκ ἔχῃ, Φιμοῖ κελαδοῦν δυσσεβεῖας τὸ στόμα.

Τὴν δυσσεβειαν ἐκπτύσας Ἐρμογένης, **Τ**υπῆρξε μάρτυς εὐσεβείας ἐκ ξίφους.

Ταὶς ἐκ μαχαίρας, Εὔγραφε, τρώσεις φέρων, **Ο**ὖς Θεοῦ καλαμος ὥφης, εὑράφων.

Εύκελαδος δειάτη Μηνᾶς ξίφει αὐχένα δῶκεν.

Οὗτοι υπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμίνου· ζητήσεως δὲ γενομένης παρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων περὶ τινῶν κινηθέντων, ἀπεστάλη Μηνᾶς παρὰ τὸν Βασιλέως εἰς τὴν αὐτῶν λύσιν· καὶ γὰρ ἐπεπάιδεντο πᾶσαν σοφίαν, καὶ πρὸς τοὺς ῥητορικοὺς ἐξήσκητο λόγους, ἐν Ἀθηναῖς τὰ πολλὰ διατρίψας, καὶ τῆς ἐκεῖθεν εὐγλωττίας μετεσχηκὼς, ἀτε Αθηναῖος ὢν καὶ τὸ γένος. Οὗτος, παραγενόμενος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, οὐ μόνον εἰς γυῶσιν τῶν κινηθέντων τοὺς Ἀλεξανδρεῖς ηγαγε, πᾶσαν διαλύσας παρὰ αὐτῶν προτεινομένην ἀμφισβολίαν καὶ ζήτησιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς τὴν κατὰ Χριστὸν πίστεως τὸν λόγον παραδέξαμένους βεβαιότερον ἀντέχεσθαι ἔπιστε, καὶ πολλοὺς τῶν ἀσθενούντων ἴασατο.

"Οθεν ὁ Βασιλεὺς περὶ τούτων μαθὼν, ἀποστέλλει Ἐρμογένην τὸν Ἐπαρχον, ἐντειλάμενος ἀποστῆσαι τὸν Μηνᾶν τὴν τῶν Χριστιανῶν πίστεως· μὴ πιθόμενον δὲ, παντοίως αἰκισάμενον ἀπολέσαι. "Ος, τὸν Ἀγιον τῷ έσαυτοῦ παραστησάμενος βήματι, ἐπεὶ οὐκ ἐπιθέντην, ἀλλ' ἀντιλέγοντα τοῦτον ἐώρα, πρῶτον μὲν ἐκπελματοῖ τοὺς πόδας, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς ἐκκόπτει, καὶ τὴν γλώτταν τέμνει. Εἶπε δὲ τὰ λωβηθέντα μέρη τοῦ σώματος παραδόξως εἰδε τὴν ἴασιν δεξαμενα, καὶ δύω Ἀγγέλους τὸν τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ περισκέποντας κεφαλὴν, μεταβαλὼν πιστεύει τῷ Χριστῷ, καὶ παρὰ τὸν Ἀγίου Μηνᾶ τὸ Βάπτισμα δέχεται, καὶ παρὰ τῶν συνελθόντων Ἐπισκόπων τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης λαμβάνει ἀξίωμα.

Ταῦτα πυθόμενος ὁ Βασιλεὺς, ἀναγεύμυσι πρὸς τὴν Αλεξανδρείαν· καὶ τούτους μεταπεμψάμενος, ἐπιχειρεῖ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως ἀποστῆσαι αὐτούς. "Ως δὲ πειθεῖν οὐκ εἰχε, προσέταξε τὴν τοῦ Ἀγίου Ἐρμογένους κοιλίαν λόγχῃ τραβῆναι, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκτριπτῆναι, καὶ εἰς ἐσχάραν πυρὸς ἐμβληθῆναι, καὶ τὸ περιλειφθὲν τοῦ σώματος ἐν τῷ ποταμῷ ρίψηναι. Τὸν δὲ ἀγίου Μηνᾶν ἐν ἀφεγγεῖ τόπῳ ἀναρτηθῆναι, καὶ λίθον βαρύτατον ἐξαφθῆναι αὐτοῦ τῶν ποδῶν. Τούτων δὲ, κατὰ τὸν τοῦ Βασιλέως πρόσταξιν, τελεσθέντων, διὰ τῆς τῶν Ἀγγέλων θείας δυνάμεως οἱ Ἀγιοι σῶοι διεφυλάχθησαν, καὶ τῷ Βασιλεῖ παρέστησαν, καὶ αὐθὶς ἀσεβούντα τοῦτον διήλεγχον. "Ενθα ὁ Ἀγιος Εὐγράφος, ὑπογραφεὺς ὢν τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε παρόποιαστάμενος, καὶ διεπῆλθε πολλὰ κατὰ τὸν βασιλέως, αὐτὸν ἐνυβρίζων.

"Ο δὲ Βασιλεὺς, τὰς ἥτταν ἄμα καὶ τὸν ἔλεγχον μὴ φέρων, πλήρης θυμοῦ γεγονὼς, σπασάμενος μάχαιραν, τὸν Εὐγράφον αὐτοχειρὶ ἐξεκέντησε. Συνανηρέθησαν δὲ καὶ ὁ Ἀγιος Μηνᾶς καὶ Ἐρμογένης μαχαίραις, τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Βασιλέως ἐπιθεμένων αὐτοῖς. Άνηνέχθη δὲ τὰ τίμα αὐτῶν λειψανα θεία προστάγματι, καὶ κατετέθη ἐν τῷ Βυζαντίῳ· ζηθα νῦν εἰσι θαυματουργοῦντα, καὶ σημεῖα ἐργαζόμενα ἀπειρα.

Τῇ αὐτῇ ήμέρᾳ, **Ο** "Αγιος Γέμελλος, σταύρου θεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Υπέρ Θεοῦ Γέμελλος ἐσταυρωμένου,
Τὴν ἐν ἔνδικον σταύρωσιν ἀσμένως φέρει.

Οὗτος δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου· οὐ τὴν ὁδὸν ποιουμένου διὰ τῆς Ἀγκυρανῶν Μητροπόλεως, ἐστη ὁ Ἀγιος κατὰ πρόσωπου· καὶ παρθησίᾳ τὸν Χριστὸν ὄμολογόντας, ζώνυμον σιδηρᾶν πεπυρακτωμένην, καὶ τῷ βασιλεῖ κατὰ τὴν ὁδὸν ἐπεται. Εἶπε δὲ κατέλαβον τὸ τῆς Ἐδέσσης πολίχνιον, τείνεται ὁ Ἀγιος ἐκ τεσσάρων, καὶ ἔνδικος ἀγρίοις αἰκίζεται, καὶ τοὺς ὡμούς σιδηροῖς ἐμπείρεται πυρωθεῖσι, καὶ τηγάνῳ, στέατος καὶ ρήτινης καὶ ἔλαιου μεστῷ, σφοδρῶς ἐκκαέντι ἐμβάλλεται, ἀνωθεν ῥάβδοις τυπτόμενος, σιδηρᾶς ἀκίδας ἔχούσαις· καὶ τὴν κεφαλὴν ἦλοις σιδηροῖς καταπείρεται· καὶ τὸ δέρμα τοῦ σώματος προβάτου δίκην ἀποσυρεται· καὶ ἀπολυθεὶς οὕτω, τὸ πρὸς σωτηρίαν Βάπτισμα λαμβάνει, (ἀμύνοτος γὰρ ἦν ἔτι·) καὶ ὑγιῆς ὅλος ἀπὸ τοῦ ὄδατος ἀνέρχεται. Τότε καὶ θείας ἦκουσε φωνῆς οὐρανόθεν λεγούσης· Μακάριοις εἰ Γέμελλε, οὓς πολλὰ καὶ οπιάσας· Ἐπειτα τῷ βασιλεῖ παραστάς, σταυρῷ ἀναρτᾶται, καὶ ἦλοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας προσηλοῦται· καὶ οὕτως εὐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδετο. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα πιστοὶ ἀνδρες λάθρα καθελόντες ἀπὸ τοῦ ἔνδικου, κατέθεντο ὑπὸ τὴν γῆν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ Δεφουρκινοῦ.

Οὗτος πατρίδα ἔσχε τὴν εἰς πρόποδας τοῦ Κυμιναίου ὄρους γῆν ἀποφέρουσαν· οἱ δὲ τούτου γεννητορες, ἴδιωται τινες, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ ζῶντες. Πάντων δὲ καταφρονήσας, ἔτι σφριγῶν καὶ ἀκμάζων τὴν ἡλικίαν, τὸν τῶν μοναχῶν ἐζήλωσε βίον· εἰωθὼς γὰρ υηπιόθεν τοῖς Σεμνείοις παραβάλλειν σὺν τῷ πατρὶ, ἐνὶ τῶν ιερῶν καταγωγίων συναρμολογηθεὶς παιδετρίῃ, εἰς ἀσκησιν γραμμάτων ἐκδίδοται. Καὶ ἐν ὀλίγῳ τότε, τε Ψαλτήριον, τοὺς Α' ποστόλων λόγους, καὶ τὴν λοιπὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν διέλαβε. Τὰ μὲν δὴ πρῶτα τούτου ἔχει τὸν τρόπον, καὶ τοῦ κατ' ἀρετὴν βίου τὰ ληῆα ἐντεῦθεν ἀρχὴν τοῦ προκόπτειν εἰλίφασιν.

'Ἐπει δὲ πρὸς ἡλικίαν ὁ παῖς μετεπλάττετο, τὸ Ἀγγελικὸν ἔνδυμα ἡμιφιάσατο, καὶ πρὸς τοὺς κατ' ἔχθρῶν ἀγῶνας ἀμεταστρεπτὶ ἐχώρει, καὶ κάλλος τὸ τῆς ψυχῆς ἀρετῶν τοῖς χρωμασιν ἀναμορφωσάμενος, οὓς εἰκόνισμα θεῖον τοῖς ὄρωσιν ἐδείκνυτο. Τότε περίδοξό τις τῶν τοῦ Βυζαντίου Μεγιστάνων ἐν τῷ πρὸς Σάγαριν ποταμῷ φρουτιστήριον ἐδέιματο· ὄνομα τῷ ἀνδρὶ, Γαλολείκτης (ἐν ἄλλ. Γαλοχείκτης). Καὶ τῷ ἐκεῖσε Ἐπισκόπῳ περὶ τούτου κοινολογησάμενος, τὸν ὑπὸ αὐτοῦ μοναστηρίον ἐλλογίμους ἐπιλέξασθαι τὴν εἰς λειτουργίαν τοῦ ὑπὸ αὐτοῦ καινουργηθέντος Σεμνείου. Ο δὲ, τὸν μακάριον εὐθὺς Θωμᾶν, οὓς περιβόητον ἀνδρα, καὶ ἀκριβῇ κανόνα τῆς ἐγκρατείας, ἡγεῖσθαι τῶν συνεληλυθότων τῷ Ἀρχοντι συνεβούλευε. Καὶ δὴ ταύτην εὑφως ἐπὶ χρόνου ιθύνας, ὃσον αὐτὸς ἐκρύπτετο ταπεινούμενος, τοσοῦτον, οὓς ποικίλης ἀρετῆς καταγώγιον, πᾶσιν ἐγνωρίζετο.

Ως δὲ λοιπὸν δὲ ὅχλου ὑπὸ τῶν παραβαλλόντων ἐγίνετο, ἐδύσχεραίνειν ἐπὶ τούτῳ, καὶ τί μηχανᾶται; Περισκοπήσας τὸν ἀδελφῶν τὸν ἐξαίρετον, ἡγεῖσθαι τούτον διακελευσάμενος τοῖς λοιποῖς τῶν ἀδελφῶν, αὐτὸς, ἐφοδιασάμενος ταῖς τούτων εὐχαῖς, ὑπάρχειαν εὑρὼν ἡσυχίας ἀρμόδιον, μονώτατος ἐν αὐτῇ εἰσοικίζεται. Ἀλλ' ἐπεὶ τὸν νομέα ἐζήτουν τὰ πρόβατα, τοὺς λόφους καὶ τὰς ὑπωρείας οὐκ ἐνεδίδοσαν ἐρευνῶντες, ἔως οὖς πρὸς αὐτὴν τὴν ὑπώρειαν ἀθρίον τὸν Πατέρα κατέλαβον. Καὶ τῶν χειμερινῶν νιφαδῶν τὸ δριμὺ λογισάμενοι, καὶ τῶν θερινῶν

καύσεων τὸ φλογῶδες, τὸν Πατέρα ἐξελιπάρουν, "Ινα τοι σκληροτέραις ἀγωγαῖς σεαυτὸν, λέγοντες, κατατρύχεις, μη λογισάμενος τῆς ἐκ τοῦ χοὸς ημῶν διαπλάσεως τὴν αἰσθητικήν, οὓς ἐν ταῖς δυσκρασίαις ἐτοίμως εἴωθε διαλύεσθαι;

Μόλις δέ ποτε τούτων συνθέμενος τῇ βουλῇ, μηχανῆς γενέσθαι παρηγγυάτο τοῖς μοναχοῖς αὐτῷ καταγώγιον. Καὶ τούτου περαιωθέντος, ἐν τῷ Κυριακῷ μόνος ὑπεισελθὼν, τοῖς γόνισιν ὑποκλίνας ἐαυτὸν πρὸς τὸ ἔδαφος, Τοῦ πρὸς τὴν σὴν εὐαρέστησιν, Κύριε, πρὸς ημᾶς τοὺς ἀνεξίους ἄνδρας ἀφικέσθαι ἀξίωσον, ἔλεγε. Καὶ δὴ οὓς ἀποστολῆς τότε τινὲς πρὸς αὐτὸν εὐλαβέστατο προσέβαλον κοσμικοί, ἀποκείρασθαι δυσωποῦντες, καὶ συνδιάγειν τοῦ τῷ εἰς ὑπακοήν. Καὶ οὓς πρὸς Κυρίου τούτους ἐληλυθότας τὴν ιερὰν στολὴν ἀμφιέννυσι, καὶ οὓς τοὺς πρώτους τοῦ μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸν μὲν Ἰωάννην ἐκάλεσε, τὸν δὲ Πέτρον· καὶ σὺν αὐτοῖς τὰς δεήσεις ἐπιπονωτέρας ἐποιεῖ πρὸς Κύριον.

'Αλλ' οὐκ ἐφερεν ἐπὶ πολὺ ὁ καινουργὸς τῆς κακίας ὅρθι τὰς πανουργίας αὐτοῦ καὶ ἐμβολίας τήττωμένας. Καὶ δὴ πρῶτον τούτῳ πλῆθος ἐπιρρίπτει κωνώπων, οὓς μητρὸς πρὸς βραχὺ ταύτας ὑπενδοῦνται τῷ γέροντι, ἀλλὰ καὶ καταζομένων, οὓς σκώλοπες ἐπετίθεντο τούτῳ· καὶ ἀνισταμένων εἰς προσευχὴν, διὰ τῶν χειλέων εἰς τὸν γαργαρεῖν εἰσέδυνον· εἰδέπον καὶ τὴν βίαν τῆς φύσεως δὲ εὐπελεῖ ἐπαρηγόρει τροφῆς, κωνώπων πλῆρες τὸ προσαγόμενον τῷ Κυρίῳ τῶν ἀνιαρῶν ἐπεξέντει. Καὶ δὴ ποτε τοῖσιν ὅλοις ἔτεσιν ἐγκαρτερῶν τῷ, οἵτινες οὐκ ἐστέναξεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστῶν, λύσιν προσευχῆς τῷ Κυρίῳ τῶν ἀνιαρῶν ἐπεξέντει. Καὶ δὴ ὁφέ ποτε τῆς ἀποκλιτῆς τῶν κωνώπων ἐκ Θεοῦ οἰκονομηθείσης, μιᾶς εὐηγέρεις ἐπανίστανται τῷ Πατρὶ, τῷ ἐκ τῆς ἐγκρατείας αὐτῷ δορράν δαπανηθεῖσαν, οὓς ἦκουημένα βέλη, κατατρώσκουσαι. Ταύτας δὲ πάλιν διαδεξάμενοι μύρμηκες, τοσούτοις χρόνοις τῷ ἀθλητῇ ἀντιπαρετάσσοντο, ἀδελφὸν κατ' ὄφαλον τοῦ μυκτήρων ἐπιρρίπτομενοι.

'Αλλ' ἐπεὶ, ὡσπερ τινὰ δρῦν, τοῦτον ἀμετάβλητον ἐβλεπεν ὁ πειράζων, οὓς μιᾶς ἡμέρας τὰς ἐπὶ χρόνῳ ἐνύεα λογισθῆναι τῶν ἀλγειῶν επιφορᾶς, ἐπιμανέστηρον μᾶλλον αὐτῷ ἐπιτίθεται. Καὶ ἐπεὶ ὁ πανουργὸς πρὸς τὸν ἐκ πλευρᾶς ὀχθεῖσαν εἰδὼς ἔχειν τὸν μάχην ἀλλ' οὓς ἐπὶ αὐτὸν τὸν ἐν εἰκόνι καὶ χειρὶ τιμηθέντα Θεοῦ οὐ μόνον πρὸς συμπλοκὴν τῆς μάχης παρασκευάζεται ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς αὐτῷ συναγαγών ὅφεις, ἐπειρθαίνει τῷ μακαρίῳ. Εἰπεῖν δὲ πρᾶγμα ὁ λόγος ἐπεξέντει, οὓς δυσέφικτον τοῖς πολλοῖς· οὐκ τὸν γάρ εἰδος ὁρεῖσθαι τῷ Πατρὶ, δὲ μὴ μορφὴ ὅφεις αὐτῷ ἐπεφαίνετο· αὐλίστης δηπότε πειρφέρμενος ἵστατο, εἴτε χρειωδῶς τῷ ἀφῆ κατελάμβανε τι, ἐν αὐτῷ τῷ σκεύει καὶ ὅφεις ἀνεκτούμενος τούτῳ· καὶ τοῦτο οὐχ ἀπαξ, τὸ δὲ, αὐλίστης εἰδέπον καὶ ἔτεσι πειράζομενος ὑπὸ τῶν ὅφεων, οὐκ ἐνάρκησεν ὅσακις γάρ αὐτῷ ἀνακλιθῆναι τῇ κατὰ συνήθειαν κλίνειν ἐδοξεῖν, ἐκατέρωθεν ὅφεις συνανεκλίνοντο. Αλλὰ τούτῳ ἀδλαβῆς τῇ προμηθεία τῆς προνοίας διεφυλάττετο.

Τούτῳ ποτε τὴν ἀνάμακτον λατρείαν ἐπιτελοῦντες, καὶ ἡδη λοιπὸν πρὸς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ὅντι, δράκοντας ἐρπύσας ποθὲν φοβερός, τὴν κόγχην τοῦ εὐκτηρίου περιβάλλοντας τὸν συμπονοῦντος δὲ τῷ Πατρὶ ἀδελφοῦ πρὸς τὴν θερινήσασαν τοῖς τοισι τοῦ χορούς, τότε εἰς τὸν τοῦ εὐκτηρίου προσκομιδὴν ἐξελθόντος, τῆς κόγχης τὸ Νηρίον ἀπορράψας παρὰ τῇ φλιᾳ πεσόν της εἰσόδου, οὓς βοῦς ἔστοινος ἐδείκνυε θέαμα. Ως δὲ τὸ πρὸς σύνθησις τῶν μυστηρίων περάντας ὁ Ιερεὺς, τοῦ Διακόνου τὸ εὐκτηρον ἐπιχρονίζουτος, ποθὲν προσεκατέστητα, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπιδεῖν βουληθεῖς, ἐωράκει τὸν Νηρία τῇ φλιᾳ ἐπικείμενον, τὸν δὲ διακονοπήγην ὑπότροφον ἐστῶτα, πλήρης γενόμενος Πνεύματος, Εἰσελθει, μὴ διακριθῆς, φήσας τῷ ἀδελφῷ, αὐτὸς ἀπεριστάσ-

τὴν προσκομιδὴν ἐπετέλει. Τῇ παραινέσει δὲ τοῦ Πατρὸς ἔκεινος ἀναθαρσίσας, ὡς ὑπόπτερος ὑπερβάς τοῦ Νηρὸς, εἰσεισει πρὸς τὸν καλέσαντα.

Καὶ τῆς ἵερᾶς τελεσθείσης μυσταγωγίας, ὁ Ιερεὺς πρὸς τὸν Νηρόν, μητὸν τὴν στολὴν ἀπαλλάξας, ἀτρέμας ἔξεισι προσειπών· Εἰ πρὸς τὸ τέλος ἔχεις, τῇ τοῦ Θεοῦ μου προνίᾳ, ὡς Νηρίον, ἐπακολούθει μοι. Καὶ πρὸς τὸ ἄκρον ὁ Νηρός τοῦ φαινολίου ἐπικατασχὼν, συρόμενος εἶλκετο· καὶ ὥσει τόξου βολὴν ἀποστάς, καὶ πρὸς τινα γενόμενος φάραγγα, λόφῳν ἐξ ἐκατέρων ταύτην κειμένων, ἔστη εἰς προσευχὴν, πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτο τελευταῖον προσειπών· Οἱ ἐπανω ὄφεων καὶ σκορπίων τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας πατεῖν εἰρηκὼς, εὐδόκησον καμέ τὸν ἐλάχιστον, Κύριε, ἐπὶ τοῦ δὲ τοῦ φάραγγος ἐπάνω τοῦ Νηρὸς γενέσθαι κατὰ τὸ φῆμά σου. Καὶ ὡς τοῦτο εἴρηκεν, υψωθὲν τὸ Νηρίον, ὑπὸ τὸ χάσμα κατεσπάσθη· καὶ αὐτῷ ἐκάτεροι οἱ βουνοὶ ἐπέπεσον, ὡς, τοῦ φάραγγος ἀναγεμισθέντος, πεδιάδα γενέσθαι τὸν τόπον· Ό γοῦν γέρων, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, τὸ κέλλιον κατέλαβε· καὶ τότε ἔξαίσιον τέρας ἐδεικνύτο· Οἱ ὑπὸ τὴν κέλλαιν γὰρ ἐμφαλεύοντες ὄφεις, καὶ τὸν Ἀγιον ἐπὶ τοσούτοις ἔτεσιν ἐπαλγείναντες, ὡς τούτου δεδοξασμένου εἰδον τὸ πρόσωπον, οὐα πυρός, μὴ φέροντες τὴν κατάκαυσιν, ἀρδην ἀποδιδράσκουσιν εἰς τὸν τοῦ χωνευθέντος δράκοντος τόπον· καὶ Θεὸν προνοίᾳ, εἰς πλῆθος ἀπειρον ὄντες, ἀπώλουτο. Πτυνά γάρ ποθεν τότε, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὄφεων, ὡς ἐξ ἀποστολῆς ἴπτάμενα, τοὺς τε- θνεῖτας ὄφεις καταβρωμα ποιησάμενα, φύχοντο.

Ἐκτοτε γοῦν τῶν πειρασμῶν ἀφεθεὶς ὁ Πατήρ, χάριν ἐκ Θεοῦ προρρήσεων εἴληφε, καὶ μᾶλλον ταῖς σκληροτέραις ἀγωγαῖς ἐσυτὸν προσηρέθιζεν. Ἐπεὶ δὲ τῆς ήσυχίας ἦρα, ὡς πρὸς αὐτὸν πολλοὺς ἐώρα τοὺς εἰσβαλλόντας, ἐπὶ τὰ ἐρημικά τερα τῶν ὀρέων μεταναστεύειν φύθη. Καὶ τὸν μὲν Ἰωάννην ἥγεισθαι τῆς Μονῆς διαταξάμενος, τῷ Πέτρῳ τὴν τοῦ διορατικοῦ χάριν προδιεσάφησεν. Οὐ γενομένου, τὴν προφητεία τοῦ Πατρὸς οὐ διέμαρτεν. Ομως εἰς ἐν χωρίσαντες τῶν τούτου προρρήσεων, ὡς ἐκ αρασπέδου, τοῖς φιλοποιεῖν βουλομένοις καὶ αἰρουμένοις τὸ δλον δειξωμεν ὑφασμα.

Τούτῳ ποτὲ ὁ τῶν Ρωμαίων εὐσεβέστατος ἀναξ Λέων (ὁ Σοφός), ὁ τοῦ Βασιλείου νιός, τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀναφυέν συγγραφάμενος, καὶ σφραγίσας, ἔξαπεστειλε τὴν τοῦ σκοποῦ λύσιν ἐπίζητον· Ός δὲ τὸν τοῦ γραμματίου Αγγελον πρὸς τῇ φιλιᾳ τῆς κέλλης ἥσθετο γεγονότα, ἔξω τούτου προσυπαντίσας, ἔτερον τῇ χειρὶ ἐσφραγίσμενον ἔχων Πιτάκιον, Δέξαι τοῦτο, ἀδελφέ, εἴπε, καὶ πρὸς τὸν ἀποστείλαντα σε ὑπόστρεψε. Ἐπὶ τούτῳ καταπλαγεὶς ὁ τὸ βασιλικὸν ἐπιφερόμενος γράμμα, Καὶ τί, Πάτερ, τί τῷ ἀποστείλαντι, ἔφη, πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ζητουμένου ἐρῶ; ἐπεὶ τὸ προσκομισθέν οὐκ ἀπείληφας. Καὶ ὁ Πατήρ· Αρχεῖ τέκνουν, ἀρχεῖ· τῷ Θεῷ περὶ τούτου μελήσει. Τοτε λαβὼν τὸ Πιτάκιον τοῦ Πινευματικοῦ, πρὸς τὸν ἀποστείλαντα ἔρχεται· Καὶ δηλα ποιήσας τὰ ἐπακολούθησαντα τῷ κρατοῦντι, ἔξεπληγεν αὐτὸν· Ότε δὲ καὶ τὴν τῆς γραφῆς γεγενημάνην ἔκβασιν τῆς τοῦ γέροντος προφητείας ὁ κρατῶν ἔθεσιστο, πάσῃ μηχανῇ ἐχρήσατο θεασασθαι αὐτόν· Ο δὲ, ἀφιλόκοσμος καὶ ταπεινόνος ὡν, ἀντιμηχανευσάμενος εὑφων, οὐ συνεχώρησε τοῦτο γενέσθαι· Άλλα ταῦτα μὲν ὀλίγα, καὶ ἐκ τῶν τούτου μαθητῶν ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἐμάθομεν· ήμεις δὲ ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐπανέλθωμεν.

Ο τῆγασμένος οὖν Θωμᾶς, ἐπεὶ καλῶς τὰ τῆς ποίμνης διέθετο, τῶν ἐκεῖθεν ὀπάρας, δύσβατον καὶ ἀδιόδευτον χῶρον καταλαβὼν, ὡς στρουθίου μουνώτατου, ἐν αὐτῷ εἰσοικέστει, ἀπροϊτος διελθὼν τῶν υηστειῶν τὴν περιοδον. Εἰ δὲ τινι τῶν ἀδελφῶν περὶ ψυχὴν ποτὲ συνέθη κινδύνῳ

περιπεσεῖν, διὰ μακροῦ τοῦ χρόνου τούτους ἐπισκεπτόμενος, τὰ πρὸς σωτηρίαν ἐδίδον· καὶ πάλιν ὡς εἰς ἀναψυχὴν, εἰς τὸν δύσβατον χῶρον ἀνέτρεχεν. Οὕτως ἐπὶ πλείστους χρόνους διαρκέσας, καὶ ἐν γῆρᾳ πίονι γεγονὼς, μικρὸν τὸ σῶμα τρυχωθεὶς, εἰς χεῖρα Θεοῦ τὴν ψυχὴν ἐναπέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέντον ήμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Οἱ Παιδεῖς εὔσεβεία.

Φωνῆς ἔορταζόντων, καθαρῶς ἐνθα τῆχος ἔξακούεται, ἀγαλλομένη τῇ ψυχῇ. Αθληταὶ κατεσκηνώσατε, θυμηδίας ἐμπιπλάμενοι καὶ μέλποντες· Ο τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Ηδύς μοι ἀνεβόα Ερμογένης, ὃν περ θνήσιω θάνατον· ἐμοὶ τὸ ζῆν ἐστὶ Χριστὸς, τὸ θανεῖν δὲ κέρδος ἀπειρον· εἰκοπτέσθω μετὰ μέλη, πόθῳ φάλλοντος· Ο τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Φρονήσει στερρότατη τῇ τῶν ζώντων, σεκυτὸν ἐνέγραψας, βιβλῷ ὡς Εὔγραφε σοφέ· κεφαλὴν γὰρ ἀφαιρούμενος, ὡς ἐν ἄρματι τῷ σῷ ἐπέβης αἷματι, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς μετεβιβάσθη.

Θεοτοκίον.

Οὐ φλέξας σου τὴν μήτραν, οὐ σαλεύσας Παρθενίας σήμαντρα, ὁ σαρκωθεὶς Λόγος ἐκ σοῦ, προελήλυθε παρέχων ήμῖν, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν Κόρη τοῖς μέλπουσιν· Ο τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Ωδὴ η. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ρήγνυται σου πρὸ ποδῶν ὁ ματαιόφρων, συμπατούμενος Μηνᾶ θεόφρον· ὀφθαλμῶν στερήσας γὰρ σὲ καὶ γλώττης, τὸν λογισμὸν, οὐκ ἐσάλευσε τῆς στάσεως τῆς ιρείττονος· διὸ γηθοσύνως ἀνεκραύγαζες· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Οτε σε τῇ ωμοτάτῃ προαιρέσει, ἐκατέρων χειρῶν καὶ ποδῶν σου, δικαστής ἐστέρπησεν ὁ παράφρων, τότε σοφέ, τῶν βραβείων ἐφιέμενος Ερμόγενες, Χριστῷ ἐμελωδεῖς ἀγαλλόμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Τμνῶ σου Μηνᾶ τοὺς θείους ἀθλούς· τιμῶ Ερμογένους τοὺς ἀγῶνας· προσκυνῶ τὰ λείψανα· ἀναμέλπω τοὺς αἰνισμοὺς, τὰ δεσματούς διωγμούς τε καὶ τὰς μάστιγας, δὶ ὡν πρὸς ζωὴν βοῶντες ἥρθητε· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Θεοτοκιού.

Στάμνον σε τὸ μάννα κειτημένην, τῆς Θεότη-
τος ἔγγωμεν Κόρη, Κιβωτὸν καὶ Τράπεζαν,
καὶ Λυχνίαν, Θρόνον Θεᾶς, καὶ Παλάτιον καὶ Γέ-
φυραν μετάγυγσαν, πρὸς Δεῖαν ζωὴν τὰς ἀναμέλ-
ποντας· Εὔλογείτω ἡ ιτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

‘Ο Ειρηνός.

Θ αύματος ὑπερφυΐς ή δροσοβόλος, ἐξεικό-
νισε καίμινος τύπον· ὃ γάρ θς ἐδέξατο
φλέγει Νέας, ώς όδε πῦρ τῆς Θεότητος, Παρ-
θένης ἡν ὑπέδυν νηδύν. Διὸ σύνυμνες ανα-
μέλψωμεν· Εὐλογείτω η κτίσις πᾶσα τὸν Κύ-
ριον, καὶ ὑπερυψώτω, εἰς πάντας τῆς αἰώνας.

'Ωδὴ Σ'. Τοῦπον τῆς ἀγγῆς.

I"δε, φωταυγής πανήγυρις, φωτοειδῶν Μαρτύρων πᾶσιν ἔξέλαμψε, καταυγάζουσα, τῆς εἰνουμένης τὰ πέρατα, καὶ ψυχῶν ἀβλεψίαν ἔξαιρουσα· προσέλθωμεν προθύμως, αγιασμὸν ἀπαρυσόμενοι.

Ων πέρ, ἀγαθῶν ἔτυχετε, ἐπουρανίων δόξης, ἡς ἥξιαθητε, πίστει τὴν φαιδράν, μνήμην ὑμῶν τοὺς γεραίροντας, ὡς Θεῷ παριστάμενοι πάντοτε, τυχεῖν ἐκδυσωπεῖτε, Μεγαλομάρτυρες δεόμεθα.

Σῶμα, καὶ ψυχὴν προσήξατε, τῷ Ποιητῇ
τῶν ὅλων θεσίαν ἄμωμον, ὅλον αυτωθέν-
τες, τῷ πυρὶ τῶν ιολάσεων, καὶ Μαρτύρων
χοροῖς ἡριθμήθητε, φωτὶ ἀκραιφνεστάτῳ, οὐ-
ταλαμπόμενοι Θεόφρονες.

Η'ρθη, πρὸς μονᾶς σκηνούμενος, φωτοειδῆς
Μαρτύρων χορὸς ὁ ἔνθεος, καὶ παρίστα-
ται, Πατρὶ Υἱῷ τε καὶ Πνεύματι, ἀπόλαύων
τρανῶς τῆς θεώσεως, Μηνᾶς σὺν Ἐρμογένει, καὶ
τῷ Εὐγράφῳ οἱ θεόφρονες. **Θεοτοκίον.**

Φέγγος, αστραπῆς τῷ τόνῳ σὐ, ἢ ἀπωσθεῖσα
φύσις ἡμῶν Πανάμωμε, εἰδεὶ καὶ νυκτὸς ἐξ
ἀγνωσίας λελύτρωται, καὶ παθῶν τῆς σηνοτώ-
δης συγχυνόμεν· διό σε ὡς αἰτίαν, τῆς σωτηρίας
ἡμῶν σέβομεν.

Tύπον τῆς ἀγυνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
μένη Βάτος ἔδειξεν ἄφλεντος· καὶ νῦν
καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνεσσαν, οὐ-
τασθέσαι αἴτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεο-
τόκε, ἀναταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριου. Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Pητορικοῖς σου λόγοις, καὶ θείοις θαύμασι
Μηνᾶ, συγαθλητὴν ἐπεσπάσω, τὸν ἴερὸν
Ἐρμογένην, μεθ' οὗ σε σὺν τῷ Εὐγράφῳ, περι-
χαρῶς εὐφημοῦμεν.

Θεοτονίου.

Θεοκυῆτορ Μαρία, τῶν γηγενῶν εὐνηρία
άμαρτωλῶν προστασία, Χριστιανῶν
πὶς μόνη, κόσμου παντὸς σωτηρία, ρῦσαι τὸν
ρὸς ἀπειλῆς με.

Eis tōn Στίχον, Στιχηραὶ τῆς Ὀκτωήχου.

Δέξα, Ἡχος πλ. β'.

II αῖλιν ἡμῖν η ἐτήσιος μνήμη, τῶν τοῦ μού φωστήρων ἔξελαμψε, Μηνᾶς τε Τιμογένους καὶ Εὐγράφου, τῶν πιστῶν τὰς θείας φωτίζουσα, τοῖς ὑπέρ Χριστοῦ διὰ Σταροῦ αὔτων ἀγωνίσμασι. Διὸ τῷ ἐν δόξῃ κατιμῆ στεφανώσαντι αὐτοὺς, Χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν, τὸν ὅμονον προσάξωμεν.

Kai vūn. Θεοτοκίον.

Εσὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτό^π
Παρθένε· αὐτὸν ἴνέτευς, σωθῆναι τι^π
ψυχὰς ἡμῶν.

Εν Εὐλώ προσπαγέντα σε, Χριστὸς σὲ κασα, καθορῶσα, τὴν καρδίαν γοργέτερω βοῶσα· Ἀνάστα ὡς Βιέ μου, ὅπου μυηήσω σου τὴν ἔγερσιν.

**Ἡ λοιπὴ Ἀιολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυτος.**

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Kατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν
ριακῇ, ή τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, διὰ τὸ ἔγγι
τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μη
ποιουμέθα τῶν πρὸ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ κατὰ σα
Προπατόρων αὐτοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ

Τῶν Ἀγίων Προπατόρων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετά τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὸ
Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Κάθισμα ὅλον. Εἰς δὲ τὸ
Κύριε ἐπέκραξα, ἵστωμεν Στίχους ἡ. οὐαὶ ψυ-
λομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ'. Ἀνατολικά,
οὐαὶ τῶν Προπατόρων Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἔχος πλ. δ. Ο ἐν Ἐδεμ Παράδεισος.

Tῶν Προπατόρων σήμερον πιστοί, τελο
τες μυημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τού
Λυτρωτήν· τὸν μεγαλύναντα αὐτοὺς ἐν πόλ
τοῖς Ἐθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παραδόξα
στῶς, ἐπετελέσαντα Κύριον, ὃς ιραταισύνη^η
δυνατόν· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδεῖξαντα, ρίζαν

δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην αὐτούς παντούς, καὶ Θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἀγγήν· ἐξ ἦς τὸ ἄνθος προῆλθε, Χριστὸς, βλαστός πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφήν, καὶ σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Ω τὸς Ἀγίου Παΐδας ἐκ πυρὸς, ρύσαμενος Δέσποτα, καὶ ἐκ στόματος λεόντων Δανιὴλ· ὁ εὐλογησας Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ τε τὸν δεῖλόν συ, καὶ τὸν τεττάντιον τὸν Ἰακὼβ· ὁ εὐδοκησας ἐκ σπέρματος, τούτων γενέσθαι ναῦτον ἡμᾶς, ἵνα τοὺς πρὶν ὀλισθήσαντας, σώσῃς Προπάτορας ἡμῶν, σταυροῦσαι καὶ θάπτεσαι, καὶ συντρίβεις τοῦ θανάτου τὰ δεσμά· συνεγείρεις τε πάντας, τοὺς ἀπ' αἰώνος ὅντας ἐν γεννοροῖς, προσινύψαντας σου Χριστὲ, τὴν Βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Ως ἐν φενάδι μέσον τῆς φλογὸς, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παΐδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτουν μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα· καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ· καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, ἔσθεσαν δύναμιν πυρὸς· καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὥφθη φυμωτής· ὃν ταῖς δευτέραις, δυσωπάζμενος φιλάνθρωπε Σωτὴρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσθέστου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρὸς, καὶ αἴσιων τυχεῖν, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ω σπερ ἐν δρόσῳ ὅντες οἱ πιστοὶ, καὶ "Ἄγιοι Παΐδες σα, ἐν ιαμίνῳ τῆς φλογὸς τῆς τοῦ πυρὸς, προεζωγράφην μυστικῶς, τὴν ἐν Παρθένῳ σα ἔλευσιν, τὴν ἀφλέντως ἀναλάμψασαν ἡμῖν. Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμαστὸς, τρανῶς τὴν θείαν δευτέραν σα, ἐπιδημίαν προδηλῶν, Ἐωρῶν ἐκραύγαζεν, ἕως ὃ θρόνοι ἐτέθησαν φοσὶ, καὶ ηριτής ἐναθέσθη, καὶ τῷ πυρὸς ἐπέστη ποταμός· ὃ ρύσθειμεν Χριστὲ, ταῖς ἴνεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα, Ἡχος πλ. β'. Ανατολίου.

Tοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας, ἀπαντας εὐφημήσωμεν σήμερον πιστοῖ· Ἀβραὰμ τὸν φιλόθεον, Ἰσαὰκ τὸν ἐξ ἐπαγγελίας τεχθέντα, καὶ Ἰακὼβ, καὶ τοὺς δώδεκα Πατριάρχας· Δαυὶδ τὸν πραότατον, καὶ Δανιὴλ τὸν ἐπιθυμιῶν Προφήτην, καὶ τοὺς τρεῖς Παΐδας σὺν αὐτοῖς γεράρουτες, τοὺς τὴν ιαμίνον εἰς δρόσον μεταβαλόντας· αἵτούμενοι ἀφεσιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ.

Καὶ νῦν Θεοτοκίου, τὸ ἀ. τοῦ Ἡχου.

Eis τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῷ Ἡχῳ.

Δόξα, Ἡχος γ'. Γερμανοῦ.

Tῶν Προπατόρων τὸ σύστημα, οἱ φιλέορτοι δεῦτε, φαλμικῶς εὐφημήσωμεν· Ἀδάμ December.

τὸν Προπάτορα, Ἐνώχ, Νῶε, Μελχισεδέκ, Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ· μετὰ νόμου, Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν, Ἰησοῦν, Σαμουὴλ καὶ Δαυὶδ· μεθ' ὧν τὸν Ἡσαῖαν, Ἰερεμίαν, Ἱεζεκιὴλ, καὶ Δανιὴλ καὶ τοὺς δώδεκα, ἄμα Ἡλιού, Ἐλισσαῖον καὶ τοὺς ἄπαντας· Ζαχαρίαν καὶ τὸν Βαπτιστὴν, καὶ τοὺς ηρούμενας Χριστὸν, τὴν ζωὴν καὶ ἀνάστασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

A σπόρως ἐκ Θείου Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρὸς, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς αὐτότορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα· δὶς ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ αὐτότορα γεγονότα, σαρκὶ απεικύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρῶσσηναι οὐδένων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Απολυτίμον, τὸ Ἀναστάσιμον.

Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων, Ἡχος β'.

Eν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ Εθνῶν δὶς αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ "Ἄγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει οἱρπός εὐηλέης, ἡ ἀσπόρως τεκτόσασε. Ταῖς αὐτῶν ἴνεσίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Eis τὸ Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων. Ή συνήθης Στιχολογία. Οἱ Ἀγαθαθμοὶ τῷ Ἡχῳ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἐωθινόν.

Α'ναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

'Ο Ν.

Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Οικτωήχης ὁ Ἀναστάσιμος, τῶν Ἀγίων τριῶν Παΐδων, καὶ τῶν Προπατόρων.

Κανὼν τῶν Ἀγίων τριῶν Παΐδων, οὐ ή Ἀκροστιχίς.

Τρεῖς παΐδας ύμνῳ, Δανιὴλ τε τὸν μέγαν.

Θεοφάνους.

Ωδὴ α. Ἡχος πλ. δ'. Υγρὰν διοδεύσας.

Tὸν ἀναρχὸν Λόγου τὸν ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα θεοπρεπῶς, τὸν ἐν τῇ ιαμίνῳ νεανίαις, συμβολικῶς ὄρασέντα δοξάσωμεν.

Pήματων Τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς, οἱ εὐγενεῖς Παΐδες, καταπτύσαντες ιαρτερῶς, τροφαῖς παρανόμοις μιανθῆναι, χαλδαιϊνῶς οὐ κατηξίωσαν.

Eτρέφεσθε λόγῳ μὲν ψυχικῶς, τροφαῖς αὐτομάτοις, κεχρημένοι δὲ σαρκικῶς, τῶν

αἱροδιαιτῶν ταῖς ἴδεαις, τῷ Βασιλεῖ ὥραιότε-
ροι δείκνυσθε. **Θεοτοπίου.**

Ι'ὸν τὸν τοῦ ὄφεως ἀνοαῖς, πικρῶς ἐμπαρέντα, ταῖς τῆς Εὔας ἡ ἐκ Δαυΐδ, βλαζήσασα Κόρη θεραπεύει, τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα. **Κανὼν τῶν Ἀγίων Προπατόρων, ς ἡ Ἀκροστιχίς.**

Πατροίσι γ αἰνον εἰκότως νῦν εἰσφέρω. Ἰωσήφ.
Ωδη α. Ἡγος α. Χριστὸς γεγνᾶται.

Πατράσιν αἰνον προσάξωμεν, πρὸ Νόμου
καὶ ἐν Νόμῳ ἐκλάμψας, καὶ τὸν ἐκ
Παρθένου λάμψαντα, Κύριον καὶ Δεσπότην,
γνώμῃ ὄρθῃ, τεθεραπευκόσι, καὶ ἀδύτου φω-
τισμοῦ, νῦν ἀπολαύσυσιν.

Α δάιμ. τὸν πρῶτον τιμήσωμεν, χειρὶ τετιμη-
μένον τοῦ ιτίσαυτος, καὶ πάντων ἡμῶν
Προπάτορα, ἦδη γεγενημένον, καὶ ἐν σκηναῖς,
ταῖς ἐπουρανίκις, μετὰ πάντων ἐκλειτῶν ἀν-
παινόμενον.

Tὸν Ἀθελ δῶρα προσάγοντα, ψυχὴ εὐγενεῖ
στάτη προσήκατο, ὁ πάντων Θεὸς καὶ
Κύριος· τοῦτον δὲ μιαιφόνω, παῖλαι χειρὶ, τε-
λανατωμένου, ἀνεκόμισε πρὸς φῶς, ὡς θείου
Μάρτυρα. **Θεοτοκίον.**

Pητῶν ἐνθέων ἀπούσωμεν, βοώντων τοῦ
Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν· ἴδου γὰρ Σπηλαίω
τίττεται, Κόρης εἴς αἰπειράνδρου· οὗ τὸν φρι-
κτὸν, τόκον προμηνύει, Ἀστρολόγοις ὁ ἀστήρ
ἐπιφαινόμενος.

» **X**ριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ
» οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ¹
» γῆς, ὑψώθητε· ἀσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσαν γῆ,
» καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοῖ· ὅτι δε-
» δόξασται.

Τῶν Ἀγ. Παιδων. Ὡδὴ γ. Σὺ εἰς τὸ στερέωμα..

Σύνεσιν κτησάμενοι, τὴν θεοδίδακτον Δέ-
σποτα, Παῖδες Δαυΐδ, Νόμους τοὺς πα-
τρώους, θεοφρόνως ἐτήροσαν.

III ὥρ οὐ κατεφλόγισε, τὰ καθαρώτατα σώματα, τῶν εὔσεβῶν· διὰ γὰρ νηστείας,
Ψυχοτρόφου ἡρδεύοντο.

Αἶνον τὸν παγιόσμιον, καὶ πολυῦμνητον
ἀδέσσι, Παιᾶδες οἱ τρεῖς, μέσον τῆς ιαμίνης,
Σαυμαστῶς δροσιζόμενοι.

I"να τόκον Δέσποτα, ἐν παρθενεύοντος σώματος, δειξης ἡμῖν, σώζεις ἐν καμίνῳ, παρθενεύοντα σώματα.

Τῶν Προπατόρων. Τοῦ περὶ τῶν αἰώνων.

Aδεται ἐν ιόσμῳ, τὸ τοῦ Σῆν πρὸς τὸν
Κτίστην διάπυρον ἐν γαρ σάμεπτω πο-

λιτεία, καὶ ψυχῆς διαθέσει, αὐτὸν ὅντως ἐθερπίη
πευσε· καὶ νῦν ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων βοᾶ·
γιος εἰ Κύριε.

Στόματι οὐαὶ γλώσσῃ, οὐαὶ παρδίᾳ Ἐνώς
Νῖαυμάσιος, ἐπικαλεῖσθαι θεοφρόνως, τι
τῶν ὅλων Δεσπότην, Θεὸν ἥλπισεν ἐν πνεύματι
οὐαὶ εὐαρέστως βιώσας ἐν γῇ, κλέος αἰπηνέγκατο
Iερολογίαις, ἱερχῖς τὸν Ἐνώχ μακαρίσωμε
εὐαρέστησας γὰρ Κυρίῳ, μετετέθη ἐν δο-
ύφθεις πρείττων καθὼς γέγραπται, Νιανά-
οία Θεοῦ πεφηνώς, δοῦλος γυνησιώτατος.
Θεοτοκίου.

Nῦν ἡ προσδοκία, τῶν Ἐθνῶν ἐν Παρθένοις προέρχεται· οὐαὶ Βηθλεέμ τὴν κεκλειστήν, ὑπάνοιγει προσφόρως, Ἐδέμ Λόγου σωτηρία τούμενον, εἰσδεδεγμένη οὐαὶ φάτνη σαρκὶ, οὐαὶ νακλινόμενον.

Καταβασία

Tῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γε
δέντι ἀρρένστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ
ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ
Θεῷ βοησώμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ οὐρανόν,
μῶν, "Ἄγιος εἶ Κύριε.

Εἰς δρόσον τοῖς Παισὶ, τὸ πῦρ μετεβαλλούσον τὸ ὄφρηνος εἰς χαράν, ταῖς Γυναικῶν ἐνηλλάττετο. "Ἄγγελος γάρ, ἐν ἀμφοτέροις δικόνει τοῖς θαύμασι, τοῖς μὲν, εἰς ἀνάπτωσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον, ταῖς δὲ, τὴν στασιν οκτακοπνύσας τριήμερον. 'Ο αἱρχὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

Ἐὰν δὲ δόξῃ τῷ Προεστῷ, λέγομεν

Κάθισμα, Ἡχος α. Τόν ταίφον σε Σωτήρ.

μησωμεν πιστοί, τούς Προπάτορας πι-

τας, Χριστοῦ τοῦ δὲ ημᾶς, ἐπὶ γῆς ὁ
Σέντος, δοξάζοντες ἐν ἀσμασι, τὸν αὐτὸς θεο-
μαστῶσαντα, ως τὴν ἔλευσιν, προειπυπώσα-
τας τούτου, καὶ τὴν γέννησιν, τὴν ἐν Παρθε-
ἀφράστως, τῷ ιόσμῳ οὐρυζαντας.

Τῶν Ἀγ. Παιδῶν. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήνοα Κύριος

Δ αγιῆλ ὁ σοφῶτας, ἐνθεαστικῶς τὸν
φωτιζόμενος, τὰ ἐνύπνια διέλυσε,
Ἄυτοκρατόρων θείᾳ χάριτι.

Α' παστράπτει τοῖς θαύμασιν, ἡ ἐν τῇ μίνῳ τῶν Παιδῶν ἀθλησίς· τὸν γὰρ ραννον ἐζώγρησε, πρὸς ἐπίγνωσίν σου Πατοδύναμε.

Συμφωνίας τα ὄργανα, καὶ τῆς μεσικῆς λη παναρμόνια, τοὺς γενναιούς οὐ καὶ Σελέαν, καὶ χρυσῆ εἰκόνι οὐγέ μπένυψαν.

Θεοτοκίον.

Τ' μνωδίαις Πανύμυντε, οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παιδεῖς γεραιρυσι, τὸν Υἱόν σὺ τὸν ὑπέρθεον, ὃν ἐν τῇ καμίνῳ ἐπεγίνωσκον.

Τῶν Προπατόρων. Τάῦδος ἐκ τῆς ρίζης.

Αἶνον προσαγάγωμεν Θεῷ, τιμῶντες μελῶδημασι, Νῷε τὸν ὄντως ὄντα δίκαιον· ἐν πάσαις γὰρ ἐντολαῖς, θείαις καλλυνόμενος, ὡφθη τῷ Χριστῷ εὐαρεσήσας, ὡς μελωδόμεν πιστῶς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ιδών σου Θεός τὸ εὐγενὲς, τῆς γνώμης τὸ ἀκέραιον, καὶ κατὰ πάντα Νῷε τέλειον, δευτέρου κόσμου σαφῶς, ἀρχηγόν σε δείκνυσι, σώσαντα αὐτῷ παντὸς ἐκ γένους, κατακλυσμοῦ αἰσθητοῦ, σπέρμα, ὡς αὐτὸς διετάξατο.

Νῷε τὸν φυλαξάντα Θεοῦ, τὸν νόμον ἀπαράτωτον, καὶ κατακλυσμοῦ εἴσατο, καὶ ξυλίνη σώσαντα, παῖλαι Κιβωτῷ ἀλόγων γένη, προστάξει παντουργικῆ, ὅμνοις εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Οἶνον κατακλυσμοῦ ήμεν, πηγάζει τοῖς τιμῶσί σε, Νῷε μακάριε ἡ μητήρ σου, εὐφραίνουσα καὶ Ψυχᾶς, καὶ καρδίας πάντοτε, τῶν εἰλικρινῶν μακαριζόντων, τοὺς τρόπους σὺ τοὺς σεμνοὺς, καὶ τὴν πολιτείαν τὴν ἔνθεον.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ ἀπολύτρωσις ήμῶν, ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, καὶ σπαργανοῦται ὥσπερ νηπίον· καὶ Μάγοι ἀνατολῶν, Βασιλεῖς ἀφίκοντο, τῇ τον ὡς Θεὸν καὶ Βασιλέα, τεχθέντα ἐπὶ τῆς γῆς, βλέψαι καὶ λατρεῦσαι σὺν δώροις πισῶς.

Καταβασία.

Π' αῦδος ἐκ τῆς ρίζης Τεσσαρί, καὶ ἀνθοεἴσατο Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ Ὁρούς ὁ αἰνετὸς, κατασκίου δασέος· ἥλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄνθος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν Ἀγ. Παιδῶν. Ωδὴ ἡ. Τινα τί με ἀπώσω.

Μυθέντες τὸν Νόμον, Σωτῆρ οὐκ ἡρυκόσανσαντο οἱ σοὶ θεράποντες, Δανιὴλ ὁ μέγας, σὺν τρισὶ Νεανίαις θεόφροσιν· ἀλλ' ἴσχὺν λαβόντες, τὴν παρὰ σὺ τὸ εὐεργέτη, τὰς Τυράννους ἀνδρείως ἐτρέψαντο.

Νοερῶς ἐμυεῖτο, Δανιὴλ φιλάνθρωπε τὰ σάμυστήρια· ἐπὶ γὰρ νεφέλης, ὡς Υἱόν σε ἀνθρώπῳ ἐρχόμενον, τῶν Ἐθνῶν ἀπάντων, οἵα Κριτὴν καὶ Βασιλέα, ἐθεώρει νοὸς καθαρότητι.

Ωραιώθη ὡς Παῖδες, ὑπὲρ λίθου σάπφειρον, ὅμῶν τὰ σώματα, ὡς αὔγη χρυσίου, εὐ-

σεβείας τῷ ζῆλῷ πυρσεύετε, ἐμπεριπατοῦντες χαρμονικῶς ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ προτοῦντες χορείαν παγκόσμιον.

Θεοτοκίον.

Δανιὴλ σε Παρθένε, "Ορος προδιέγραφε σαφῶς ὁ ἔνθεος· οἱ τριττοὶ δὲ Παῖδες, παθορῶντες τὴν φλόγα δροσίζουσαν, τὸν σὸν θεῖον τόκον, μελωδικῶς ἀνευφημοῦσιν, ὡς Σωτῆρα καὶ Κτίστην καὶ Κύριον.

Τῶν Προπατόρων. Θεός ὡν εἰρήνης.

Επαίνοις τιμάσθω, ἐνθέοις ὁ Σὴμ, πατρικὴν εὐλογίαν καρπούμενος, καὶ ἐναντὶ εὐάρεστος, δεικνύμενος Θεός, καὶ τοῖς τῶν Προπατόρων, χοροῖς κατειλεγμένος, καὶ ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων, περιχαρῶς ἀναπαυόμενος.

Γέειν ἡξιώθη, ὡς φίλος Θεοῦ, Ἀβραάμ τὴν ημέραν τοῦ Κτίστου αὐτοῦ· καὶ ἐμπλεως ἐγένετο, χαρᾶς Πνευματικῆς· τοῦτον οὖν διανοίας, εὐθύτητι τιμῶντες, μακαρίσωμεν πάντες, ὡς τοῦ Θεοῦ πιστὸν θεράποντα.

Κατεῖδες ὡς θέμις, ἀνθρώπῳ ἰδεῖν, τὴν Τριάδα, καὶ ταύτην ἐξένισας, ὡς φίλος γηησιώτατος, παμμάκαρ Ἀβραάμ· ὅθεν μισθὼν κομιζη, τῆς ξένης ξεναγίας, τὸ γενέσθαι αἰπερών, Ἐθνῶν Πατήρ διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Οπλήρης κενοῦται, σαρκὶ δὶ ημᾶς, καὶ ἀρχὴν ὁ προσάναρχος δέχεται· πτωχεύει δὲ ὁ πλούσιος· καὶ Λόγος ὡν Θεοῦ, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, προσκλίνεται ὡς βρέφος, τὴν ἀναπλασιν πάντων, τῶν ἀπ' αἰῶνος ἐργαζόμενος.

Καταβασία.

"**Θ**εός ὡν εἰρήνης, Πατήρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἀγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ήμεν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Τῶν Ἀγ. Παιδῶν. Ωδὴ ἡ. Ἀβυσσος ἀμαρτιῶν.

Αρέαντες τῶν ψυχιῶν παθημάτων τῇ δυνάμει τοῦ Λόγου, χώρας Ἐθνῶν Χαλδαίων, ἡγεμόνες γεγόνατε· οἵδε γὰρ ἡ ἀρετὴ, γέρα χαρίζεσθαι, ιεκτημένοις, ὡς τοῦ Δαυΐδ σοφοὶ απόγονοι.

Νέιρωσιν ὁ Δανιὴλ, ζωηφόρον ἐνδυσάμενος παῖλαι, τὸν ὡς θεὸν Χαλδαίοις, δυσσεβῶς νομιζόμενον, ἀναιρεῖ διὰ τροφῆς, δράποντα ιάκισον, ιερεῖς δὲ, τὰς δυσμενεῖς σοφῶς ἀπέκτεινεν.

Θεοτοκίον.

Γλεών μοι τὸν Κριτὴν, τὸν Υἱόν σὺ Θεοτόκη Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς ιρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μή-

τηρ δυσώπησον· σοὶ γάρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος
ἀνατίθημι,

Τῶν Προπατόρων. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Tύπωσις Χριστοῦ, τοῦ πάθους γεγένησαι,
σαφῶς Ἰσαὰκ μακαριώτατε, ἀναγόμενος,
πατρικῇ εὐπειθείᾳ τοῦ θύεσθαι· διὰ τοῦτο με-
μανάρισαι, καὶ φίλος Θεοῦ, ὡφθης ὄντως γνη-
σιώτατος, μετὰ πάντων Δικαίων σκηνούμενος.

Ω"φθη Ἰακὼβ, θεράπων πιστότατος, τοῦ
πάντων Θεοῦ· ὅθεν ἐπάλαισε, μετ' Ἀγγέ-
λου, νῦν, καθορῶν τὸν Θεὸν μετωνόμασται· καὶ
καθευδῶν θείαν κλίμακα τεθέαται, ἥπερ Θεὸς
ἐπεστήρικτο, ἐσαρκὶ προσπλακεῖς ἀγαθότητι.

Στέργων Ἰωσὴφ, πατρὸς τὴν εὐπειθείαν, ἐν
λάκιῳ βληθεὶς, προσαπεμπόληται, εἰς
προτύπωσιν, τοῦ τυθέντος καὶ λάκιῳ βληθέν-
τος Χριστοῦ, σιτοδότης τε Αἰγύπτου ἔχρημάτι-
σε, σώφρων γεγονώς καὶ δίκαιος, Βασιλεὺς τε
παθῶν ἀληθέστατος.

Θεοτοκίου.

Nέον ἐπὶ γῆς, παιδίον γνωρίζεται, ὁ ὥν σὺν
Πατρὶ αἱὲι καὶ Πνεύματι· σπαργανθται
δὲ, ὁ τὴν γῆν σπαργανώσας ὄμιχλη σαφῶς,
καὶ ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέντιται· τότε
νῦν προεορτάσωμεν, γεγηθότες τὴν ἀσπορον
γέννησιν.

Καταβασία.

"**Σ**πλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐ-
"ναῖλος θήρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ
» δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν,
» διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἦς γάρ οὐχ
» ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀ-
» πήμαντον.

Κοντάκιον, Ἡχος β'. Αὐτόμελον.

Xειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ'
ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες τρισμα-
νάριοι, ἐν τῷ σηάμματι τῷ πυρὸς ἐδοξάσθητε·
ἐν μέσω δὲ φλογὸς ἀνυποσάτου ἰσάμενοι, Θεὸν
ἐπειαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦ-
σον ὡς ἐλεήμων, τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύ-
νασαι βουλόμενος.

Ο Οἶκος.

Eκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἦς πάλαι ἔλαθον
πεῖραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἐ-
βραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπης ἡμᾶς, καὶ
καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ
Σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ
φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν
Παιδῶν σου, τῶν ἐν Βαθυλῶνι ἀπαύστως ἀν-
μονούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν
κάμινον, καὶ ἐν ταύτης ορανγαζόντων σοι·

Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλε-
μων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βι-
λόμενος.

**'Αναγινώσκομεν πρῶτον τὸ συναξάριον τῆς
ἡμέρας τῷ μηνὶ, εἴτα τῶν Ἀγίων Προπατόρων.**

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Προ-
πατόρων.

Στίχοι.

Δέξασθε χαρὰν οἱ πάλαι Προπάτορες;
Βλέποντες ἐγγίζοντα Χριστὸν Μεσσίαν.

Γῆθεο Αβραάμ, ὅττι Πρόπαππος Χριστὸς
ἔδειχθη.

Tὰ κατὰ τὸν μακάριον Αβραάμ, ἀπὸ τῆς Βίβλου
Γενέσεως, τῷ θεοπεσίῳ ἴστορηθείσης Μωσῆς, καὶ
φοῖς καὶ ἴδιώταις γινώσκονται· εἰς ἐπήκοον γάρ
τὰς υηστευσίμους ἀναγινώσκομεν ἡμέρας. Οὐκ ἀγνοεῖ
γάρ, ὅτι ἐκ τῆς Χαλδαίων χώρας ὠρμάτο, καὶ ὅτι
κὸς, ("Ἐθνος γάρ πρὸ τῶν Τουδαιῶν οἱ Χαλδαῖοι")
ὅτι Πατέρα είχεν εἰδωλολάτρην· ἀλλ' ὅμως, καὶ
τοιούτου τὸ γένος κατάγων, οὐδὲν ἔσχε κώλυμα πρὸς
γνωσίαν· ἀλλ' εἴτε δεῖ καὶ παραδόξου εἰπεῖν, πρὸς
πρὸς τὴν τοῦ ὄντος κατάληψιν μᾶλλον ἔχειραγωγή·
Κατανοήσας γάρ, ὡς οὐδὲν τῶν κτισμάτων Θεός,
τὴν εὐταξίαν τῶν ὄντων συνιδὼν, ἐκ τῶν ὀρωμένων
δόρατον ἔγνω, καὶ Θεὸν τοῦτον προσεκύνησε, διακρι-
τα καὶ κυβερνῶντα τὰ πάντα, καὶ τοῖς οὖσι τὴν φω-
μένην εὔαρμοστίαν καὶ τάξιν ἐπιθέντα.

"Ος χρηματισθεὶς, καὶ τὴν οἰκίαν καταλιπεῖν
σθεὶς, τοῦτο δὴ καὶ ποιεῖ, μηδὲν τῇ πίστει διακρί-
καὶ γέρας τῆς ὑπακοῆς ἐν βαθεὶ γήρᾳ τὸν Ἰσαὰκ
βάνει, καὶ τὸ, πολλῶν Ἐθνῶν γενέσθαι Πατέρα· ἐξ
τοῦ γάρ γενέσθαι τὸν Ἰακὼβ, καὶ ἀπὸ τούτου τὸν Ἰσα-
(ἀφ' οὗ καὶ ὁ Χριστὸς) καὶ τοὺς λοιποὺς αὐτοῦ ἀπο-
νούς κτάται.

Τοῦτον, ὡς Χριστοῦ προπάτορα γεγονότα, μηδὲν
ξιοῦντες οἱ θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν καὶ Διδάσκαλοι,
ρέδωκαν ἡμῖν ταύτην ποιεῖν ἐγγύς που, καὶ οὐ κατα-
στασιν ἡμερῶν πολλῶν, τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τάχα κατὰ τὴν τοῦ
Πνεύματος ἐμπνευσιν τοῦτο, καὶ οὐχ ἀπλῶς διαταξάμε-
νος καὶ τυπώσαντες· Ἐπει γάρ ὑπὸ φιλανθρωπίας ὁ Τη-
γαθος καὶ Φιλάνθρωπος Σωτήρ γεννάρχην αὐτὸν
τοὺς ἐξ αὐτοῦ σχεῖν κατηξίωσεν, ἐδικαιώσαν τῆς
ἡμᾶς αὐτοῦ ἀναδείξεως, οὐ πόρρω πάντα τούτων
μην πανηγύρεως ἄγειν ἡμέραν, ως γεννάρχου τε
Προπάτορος.

Tαῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς εἰ-
σοντες ἡμᾶς. Ἄμην.

Τῶν Ἀγ. Παιδῶν. Ὁδὸς ζ. Παιδεῖς θεοσεβεῖς
Hχος θεοσεβής ἐμελωδεῖτο, ἐν μέσῃ πυ-
τῷ Παντοκράτορι· Ἀζαρίας γάρ θεοῖς
ρὸν συντοτάμενος, τὴν ὡδὴν ἀνέμελπον λέγοντες
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Aύρα Νεανιῶν ἐθεολόγει, τὸν πάντων θεο-
καὶ παντοκράτορα, τὸν αὐτοῖς ἐν κάκη-

τρανῶς ὀπταγόμενον, καὶ ὡδὴν ἀνέμελπον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Tρεῖς τότες ἐν τῇ καμίνῳ βεβλημέναις, εἰδὼς ὁ κρατῶν ὡς ἐθεάσατο, τότε τετάρτη τὴν θέαν, γίνονται προσηγόρευσε, τότε Θεός καὶ πᾶσιν ἐθόησεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Eχών λελαμπρυσμένον θεία αἴγλη, τὸν νοῦν Δανιὴλ θεομακάριστε, τῆς Παρθένου τὸν τόκον, σαφῶς προτεθέασαι, μυστικαῖς εἰκόσι τυπούμενον, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τῶν Προπατόρων. Οἱ Παῖδες εὔσεβείᾳ.

T' μνείσθω Ἀνανίας, Ἀζαρίας Μισαὴλ σὺν τῷ Δανιὴλ, καίμινον σθέσαντες πυρὸς, καὶ λεόντων χαλινώσαντες, τὰς ὄρμας καὶ τῷ Χριστῷ, συμφώνως ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητὸς εῖ.

Nομίμως ἐναθλήσας, πειρασμοῖς καὶ ἀνενδότοις θλίψει, θεράπων κέντηται· Ἰωβ, τοῦ Θεοῦ παναληθέστατος, πρᾶος ἀναινος εὔθυντος, τέλειος ἀμεμπτος, ἀναβοῶν· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εῖ.

Eν πίστει Μωϋσέα, Ἀκρώντε, καὶ τὸν "Ωριτιμήσωμεν, ἀνευφημοῦντες Ἰησοῦν, καὶ Λευτὴ τὸν ιερώτατον, Γεδεών τε καὶ Σαμψών, καὶ ἀνακράζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητὸς εῖ.

Θεοτοκίον.

Iδού, καθὼς προεῖπεν ὁ Προφήτης, ἐν γαστρὶ συνέλαβεν, ἢ ἀπειρόγαμος, Θεὸν καὶ τεκεῖν σαφῶς ἐπείγεται, ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, ὡς πάντες ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητὸς εῖ.

Καταβασία.

Oἱ Παῖδες εὔσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς, ἐστῶτες ἐψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητὸς εῖ.

Τῶν Ἅγ. Παιδῶν. Ὡδὴ ἡ. Επιταπλασίως.

Tὴν Ἀβραὰμ εὐγένειαν, διασώζειν σπερδαῖζοντες, τὴν οἰκειότατην, πρὸς αὐτὸν ἐκτίσασθε, κρηπίδα τῆς Πίσεως, καὶ τῆς Ἐλπίδος "Οσιοί, καὶ ὑπομονὴν, καὶ πειρασμῶν καρτερίαν, βοῶντες ἀνενδότως· Ιερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψυχεῖτε. Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Oἱ ὡς φωτῆρες λάμποντες, καὶ τὴν γῆν ὑρανώσαντες, καὶ τῆς εὔσεβείας, φωτισμῷ πυρσεύοντες, παγιόσμιον ἔσσαντες, χοροσασίον ἔδησι, τῷ ἐν πειρασμῶν, ἐκτεσωκότι Δεσπότη·

Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψυχοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Nεανικῶς οἱ σθέσαντες, ἐπηρμένην τὴν κάμινον, καὶ τὰς τῶν λεόντων, ἀνωκάς πεδήσαντες, Δαυὶδ οἱ ἀπόγονοι, νῦν γεγηθότες ψάλλονται· Τὸν ἐκ πειρασμῶν, ἐκτεσωκότα Δεσπότην, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψυχεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Mυσταγωγεῖται πάναγνε, Δανιὴλ ὁ σοφῶτας, καὶ προζωγραφθσι, Παῖδες τρεῖς τὴν γέννησιν, τὴν σὴν οἱ θεόφρονες, διὰ συμβόλων βλέποντες, τὸν ἐκ τῆς γαστρός σου, προελθόντα ἀφράστως, ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ιερεῖς ἀνυμνεῖσι, λαοὶ ὑπερψυχοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Προπατόρων. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Sήμερον τῶν ἀπ' αἰῶνος θείαν μνήμην, ἐκτελέσωμεν θείων Πατέρων, τοῦ Ἀδαμοῦ τοῦ Ἀβελ τε, Σηθὶ καὶ Νῶε καὶ τοῦ Ἐνώς, καὶ Εὐθὺχ καὶ Ἀβραὰμ Μελχισεδέκη καὶ Ἰωβ, καὶ τοῦ Ἰσαὰκ σὺν τῷ πιστῷ Ἰακώβ, Εὐλογείτω ἡ κτίσις βοῶντες τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψύχτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Fαίλαγγα θεοτερπῆ θείων Πατέρων, εὐφημήσωμεν Βαρακὶ καὶ Ναθαν, καὶ τὸν Ἐλεάζαρον, Ἰωσίαν καὶ τὸν Δαυὶδ, Ἰεφθαές Σαμεὴλ τε τὸν τὰ ἔμπροσθεν, ὅρωντα σεπτῶς καὶ ἀνακράζοντα· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψύχτω, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

E"παινον μελωδιῶς Θεοῦ Προφήταις, προσαγάγωμεν ἀνευφημοῦντες, Ὁσηὲ, Μιχαὶαν τε, Σοφονίαν καὶ Ἀββαὶμ, Ζαχαρίαν Ἰωνᾶν, Ἀγγαῖόν τε καὶ Ἀμμὼς, καὶ τὸν Ἀδιοὺ καὶ Μαλαχίαν Ναοῦμ, Ἡσαΐαν καὶ Ἰερεμίαν καὶ Ἰεζενὶλ, ἀμα Δανιὴλ, Ἡλιοὺ καὶ Ελισσαῖον.

Τριαδικόν.

Pήμασι τριαδικοῖς τὴν παναγίαν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ Τριάδα, τὸν Πατέρα ἀναρχον, τὸν Γίον τε καὶ τὸ εὐθὲς, Πνεῦμα Ἄγιον, Τριάδα ὄμοούσιον, ἦν πᾶσα πνοὴ δοξάζει κράζουσα· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψυχούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ω"φῆς ἐκ παρθενιῶν Χριστὲ αἰμάτων, σωματύμενος ἀρρήτῳ λόγῳ, καὶ ὡς βρέφος τέλειον, ἐν Σπηλαίῳ ὑπερβολῇ, εὐσπλαγχνίας Ἰησοῦ ἀποτικτόμενος· ἀζηρ δέ σε πόρρωθεν ἐμηνύσεν, ἀσρολόγοις, Ὅμνεῖτε πίσει κραυγάζοσι, καὶ ὑπερψυχοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Ε αύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοθόλος, εἴξει-
» κόνισε κάμιγος τύπον· οὐ γάρ οὖς ἐ-
» δέξατο φλέγει νέους, ως οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-
» της, Παρθένου ἦν ὑπέδυν υηδύν· διὸ ἀνυμ-
» νοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὔλογείτω ἡ ιτίσις
» πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀγ. Παιδων. Ὡδὴ δ'. Κυρίως Θεοτόκον.
Ε φθάσατε τὸ τέλος, τὸ πεποθημένον, καὶ
όρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρέστητε, ἐν οὐρα-
νοῖς θαλάμοις Παιδεῖς πανόλβιοι.

Γηθόμενοι τὸ δράγμα, τῆς μετὰ δαιρύων,
καλῆς ὑμῶν γεωργίας ιομίζεσθε, τῆς ἀφ-
θαρσίας τὸν στάχυν καρποφορήσαντες.

Α νέτειλε λαμπρότης, νῦν ὑμῖν ἀξίως, καὶ
εὐφροσύνη καρδίας ἐξήνθησεν· ἔνθα ἀ-
πέδρα γάρ λύπη κατεσκηνώσατε.

Θεοτοκίον.

Νομὴν τὴν τοῦ θανάτου, ἔζησας Παρθένε,
τὸν ζωδότην τειοῦσα καὶ Κύριον, ζω-
ποιοῦντα τοὺς πίστει σὲ μεγαλύνοντας.

Τῶν Προπατόρων. Μυστήριον ξένου.

Ι σχῆσιν πάλαι, δυνάμεις ἐποίησαν, θυγα-
τέρες Κύριε, "Αννα καὶ Ἰουδίθ καὶ Δειδόρ-
έα, Ὁλδαὶ Ἰαήλ τε, Ἐσθήρ Σάρρα Μαριάμ Μω-
σέως καὶ Ραχὴλ, καὶ Ρεβεκκα καὶ ἡ Ρουά-
αὶ μεγαλόφρονες.

Ω 's σβέσαντας Παιδας, Ἀγίους τὴν κάμινον,
ἱερῶς τιμήσωμεν, ἀμα τῷ Δανιὴλ τῷ
Προφήτῃ, πᾶσι δικαιοίοις σαφῶς, τοῖς πρὸ Νόμῳ
διαλάμψασι καλῶς, καὶ ἐν Νόμῳ τὸν Δεσπότην
θεραπεύσασιν.

Σ οφώτατοι θεῖοι, Προφῆται γεγένηνται, Ἀ-
βραὰμ ἀπόγονοι, τὸν ἐν τοῦ Ἀβραὰμ,
καὶ Ἰουδα τιτόμενον Λόγον, θερμῶς προα-
ναγγείλαντες ἐν Πνεύματι· αὐτῶν ἵκεσίαις Ἰη-
σοῦ πάντας οἰκτείρησον.

Η γίασται πᾶσα ἡ ιτίσις, τῇ μνήμῃ ὑμῶν,
καὶ πανηγυρίζουσα, ιράζει ἴνετικῶς ἐκ-
βοῶσα· Δέσποιν Κυρίω, ἀεὶ προσαγέμετε Μα-
καρίοι, τυχεῖν αἰωνίων ἀγαθῶν τοὺς εὐφημοῦν-
τας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φ ορέσας με ἐν τῇ Παρθένου προέρχεται,
καὶ Σπηλαιώ τίτεται, Λόγος ὁ τῷ Πα-
τρὸς ἀσυγχύτως χόρευε ἡ ιτίσις, φωναῖς εὐ-
χαρίστοις μεγαλύνουσα, αὐτοῦ τὴν δὲ οἴκτον,
παναγίαν συγκατάθασιν.

Καταβασία.

» **Μ**υστήριον ξένου, ὄρω καὶ παράδοξον· 8.
» Ρανὸν τὸ Σπηλαιον· Θρόνον Χερυθικὸν

» τὴν Παρθένον· τὴν Φάτνην χωρίον· ἐν ὧ ἀνε-
» κλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀν-
» μοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναικεῖς ἀκούτιστε.

Πατέρων μνήμην σήμερον, σκιρτῶντες φίλο-
πατορες, τοῦ Ἀβραὰμ συνελθόντες, καὶ
Ισαὰκ ιατὰ χρέος, καὶ Ἰακὼβ ὑμνήσωμεν· ὃν
ἄντι Χριστὸς ὁ Κύριος, τὸ ιατὰ σάρια ωραῖον
διὰ πολλὴν εὔσπλαγχνίαν.

Α 'δὲ μὲν φημήσωμεν, "Ἄβελ Σηθ καὶ τὸ
Ἐνώς, Ἐνώχ καὶ Νῶε Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ
καὶ τὸν Ἰακὼβ, Μωσῆν Ἰωάννην τὸν Ἀαρὼν
Ἐλεαζαρ, Ἰησοῦν, Βαράκ, Σαμψών, Ἰεφθαέ-
Δαυΐδ καὶ τὸν Σολομῶντα.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Α γνὴ Παρθένε ἄχραντε, Μαρία θεονύμφε-
τε, ἐν ὥρᾳ τῇ φοβερᾷ μοι, πρόστηθι καὶ
μεστῖτις, πρὸς τὸν Υἱόν σου φάνηθι, τῷ ταπε-
νῷ καὶ ρῦσαί με, τῆς ιαταδίκης ἐκείνης, καὶ
τῶν κολάσεων πάντων.

Εἰς τοὺς Αἴγις, ἴστωμεν Στίχους ἡ· καὶ ψα-
λομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν ἀγίων
Προπατόρων δ'.

"Ηχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραΐθαι.

Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν, νῦν Προπατόρων
μνήμην, τελέσωμεν ὑμνοῦντες, τὴν τάτω-
πολιτείαν, διὸ ἡς ἐμεγαλύνθησαν. Δις.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Ε"σβεσαν τοῦ πυρὸς, τὴν δύναμιν οἱ Παιδεῖ-
χορεύοντες ἐν μέσῳ, καμίνοι καὶ ὑμέν-
τες, Θεόν τὸν παντοδύναμον.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὴν Πόλιν τὴν ἀγίαν τὴν τῶν
Πατέρων ήμῶν Ιερουσαλήμ.

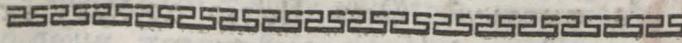
Α ἀκινθαντείσθεις, θηρσὶ συνωκισμένοι
Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀμέτοχος τῆς τάτων
εδείκνυτο ιακώσεως.

Δόξα, "Ηχος Βαρύς. Γερμανοῦ.

Δ εῦτε ἄπαντες, πιεῖσθαι πανηγυρίσωμεν, τῷ
πρὸ νόμου Πατέρων, Ἀβραὰμ καὶ τῷ
σὺν αὐτῷ, τὴν ἐτήσιον μνήμην· τοῦ Ἰουδα τῷ
φυλὴν, ἀξίως τιμήσωμεν· τοὺς ἐν Βαβυλῶν
Παιδας, τοὺς σβέσαντας τὴν ἐν καμίνῳ φλόγα
ὡς τῆς Τριαδὸς τύπον, σὺν τῷ Δανιὴλ εὐφημη-
σωμεν· τῶν Προφητῶν τὰς προρρήσεις, ἀσφα-
λῶς ιατέχοντες, μετὰ τοῦ Ἡσαίου μεγαλοφ-
νως βοήσωμεν· Ἰδού η Παρθένος, ἐν γαστρὶ^{τη}
λήψεται, καὶ τέξεται Υἱὸν τὸν Ἐμμκνουτή·
ἐστι μεθ' ήμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν, Υπερευλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυτις.
Ἐἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά: Οἱ Μακαρισμοὶ
τοῦ Ἡχου, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Προπα-
τόρων σ'. Ὡδή.
Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ΤΗ ΙΑ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ
τοῦ Στυλίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἐἰς τὸ, Κύριε ἐκέραξα, ἵστωμεν Στίχους σ'.
καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

"Ἡχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν "Ἄγιοι;
Τὶ σε Δανιὴλ ὄνομάσωμεν; Ἄσκητὴν, ὅτι τὰ
πάθη καθυπέταξας τῷ νῷ· Ἀθλητὴν, ὅτι
πρὸς πᾶσαν ἐκαρτέρησας ποιηνήν· πρὸς ὑψος,
ἀπὸ γῆς εὐλογον αἴρομενον· ἐν πέτρᾳ, ἀληθείας
ἐρειδόμενον· ἀγωνιστὴν προθυμότατον, καὶ ἰα-
τρὸν ἐμπειρότατον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τὶ σε Δανιὴλ προσφθεγξώμεθα; τῶν παθῶν
ἐκριζωτὴν, καὶ φυτοκόμον ἀρετῶν· ἀληθῆ
δαυματουργὸν, καὶ πρεσβευτὴν ἀμαρτωλῶν·
πνευμάτων, ἔλατῆρα γενναιότατον· φωστῆρα,
εὔσεβεια διαλαμποντα· τοῦ Πνεύματος κατα-
γώγιον· τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχον. Ἰκέτευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὶ σε Δανιὴλ νῦν καλέσωμεν; Μοναστῶν ἡ-
πογραμμὸν, καὶ ἐγκρατείας παιδευτὴν·
ἔγκαλλωπισμα πιεῶν, καὶ ἰαμάτων αὐτεργόν·
λυχνίαν, τοῖς ἐν σκότει φῶς αὐγάζεσσαν· Ἀγγέ-
λων, συμπολίτην καὶ ἰστιμον· τῇ Παραδείσῳ
οἰκήτορα, καὶ ἐπιχράντον ἄνθρωπον. Ἰκέτευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δέξα, "Ἡχος πλ. α. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸ ἐμπιστευθέν σοι ταῦλαντον παρὰ Χρι-
στοῦ καλῶς ἐργασάμενος "Οσιε Πάτερ,
ἀνεδείχθης καὶ μετὰ θάνατον, δαιμόνων φυγα-
δευτῆς, καὶ ἰατὴρ ποιηιλων ἀρρώστημάτων,
στύλος καὶ ἔδραιώμα, καὶ ὄρος "Ἄγιον, τῆς
Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· διό σε ἴκετεύομεν,
Δανιὴλ δαυματουργὲ, τὴν εἰρήνην αἴτησαι, καὶ
τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η' Κεχαριτωμένη, μεσίτευσον σαῖς δεήσεσι,
καὶ αἴτησαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, πλῆθος
οἰκτηρῶν, καὶ τὸν ἱλασμὸν, τῶν πολλῶν παρα-
πτωμάτων δεόμεθα.

"Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Χαῖροις ἀσκητικῶν.

Πάθος σου τὸ σεπτὸν ἡ σεμνὴ, καὶ πανυπέ-
ραγνός σου Μήτηρ Μακρόθυμε, παντάναξ
έωρακυῖα, δακρυρρόοῦσα πικρῶς, καὶ τὰ σῆθη
τύπτουσα ἐκραύγαζεν· Ἰησοῦ μου γλυκύτατε,
πρόσφθεγμά μοι σωτῆριον, φῶς παντὸς ιόσμῳ,
Θεῖε "Ἡλιε ἄδυτε, πῶς ἐν ἔύλῳ σε, δαυρικῷ νῦν
ιρεμάμενον, οἴα κακόγον βλέπετσα, καὶ λόγχη
τὴν ἄχραντον, φεῦ μοι! πλευρὰν τετρωμένον,
καθυπομείνω καὶ ζήσομαι, Υἱὲ καὶ Θεέ μου,
εἰμὶ λάμψει μοι τὸ φῶς σου τῆς ἀναστάσεως;

Ἐἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁιτωήχου.

"Ἀπολυτίκιον, "Ἡχος α.

Τ' πομονῆς σύλος γέγονας, ζηλώσας τὰς προ-
πάτορας "Οσιε· τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι,
τὸν Ἰωσῆφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν ἀ-
σωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Δα-
νιὴλ Πατὴρ ἡμῶν "Οσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μέτα τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς Ὁιτωήχου, καὶ τοῦ Ἅγιου, οὗ ἡ Ἀιροσιχίς.

Ὑμοις γεραίρω Δανιὴλ τὸν Στυλίτην. Ὁ Ιωσῆφ.
Ωδὴ α. "Ἡχος πλ. δ'. "Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τ' μνοις ἀνευφημῆσαι, μέλλοντι τὴν μνήμην
στηματεῖ, φωτοφόρον μοι αἴγλην, Δανιὴλ
οὐρανόθεν κατάπεμψον.

Μέγας ἥλιος ὅντως, Πάτερ ἐξανέτειλας τοῖς
πέρασιν, ἀρετῶν δαδοχίᾳ, καταυγάζων
πιστῶν τὰ συστήματα.

Νόμοις τοῖς τῇ Δεσπότου, Πάτερ καθυπεί-
κων ἀπενέκρωσας, ἐγκρατεία τὴν σάρ-
κα, καὶ ὑπέταξας ταύτην τῷ Πνεύματι.

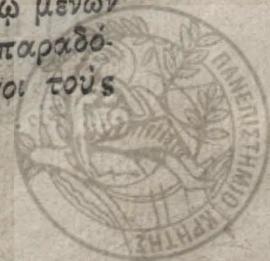
Θεοτοκίον.

Ο"λος ἄνθρωπος ὥφη, μείνας ὅπερ ἦν καὶ
μετὰ σάρκωσιν, ὁ ἐκ σοῦ Θεοτόκε, γεν-
γηθεὶς ἀναλλοίωτος Κύριος.

Ωδὴ γ. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ρ' ἀδω τῆς ἐγκρατείας, τὴν τῶν παθῶν θά-
λασσαν, Πάτερ διαρρέεις, διέβης ἀνατα-
πόντισος, καὶ ὄρος ἐφθασας, τῆς ἀληθῆς ἀπα-
θείας, καὶ Θεῷ ωμίλησας νοῦν καθαρότητι.

Α' νελθῶν εἰς τὸ ὑψος, τῶν ἀρετῶν γνώρι-
μος, γέγονας τῷ ιόσμῳ, ἐν στύλῳ μέγων
μετέωρος, καὶ τῇ λαμπρότητι, τῶν παραδό-
ξων θαυμάτων, καταυγάζων πίστει σοι τοὺς
προσανέχοντας.

Ιδρυμένος ἐν πέτρᾳ, τῆς τοῦ Θεοῦ γυνώσεως, πάσαις μεθοδείαις, δαιμόνων ὥφθης ἀκλόνητος· στῦλῳ τῷ σῶμα δὲ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνυψώσας, τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας, πρὸς τὰ οὐράνια.

Θεοτοκίον.

Πένσαι τῆς τῶν παθῶν με, ἐπαγωγῆς Δέσποινα· καὶ τοὺς πολεμοῦντας ἔχθρούς μοι, νῦν ἐκπολέμησον· στήριξον πέτρα με, τῶν τῇ Θεοῦ θελημάτων· τὴν ψυχὴν μου φωτίσον, Πύλη τοῦ θείου φωτός.

Ο Εἰρμός.

Ουρανίας ἀψίδος, ὁροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἔκλησίας δομῆτορ σύ με σερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀνρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχὴν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος, τῶν Ἀγγέλων μακάριε· καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε· ὅθεν καὶ δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἴαματα, τοῖς ἀνθρώποις μακάριε, Δανιὴλ ἀξιάγαστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Βασίλισσαν πάντες δεῦτε πιστοί, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, φωναῖς μεγαλύωμεν, καὶ ὑμνήστε βοήσωμεν· Ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε πανύμνητε, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείασι σου· ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ, τοῦ Θεοῦ παρρήσιαν, λυτροῦσθαι ἐν θλίψεω, καὶ πληροῦν τὰ αἰτήματα, τῶν πιστῶν ἐκβοῶντων σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦκαι τὴν συγχώρησιν, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν ἄχραντον τόκον σου (*).

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρινὸν καθόρωσα πάθος σεμνὴ, τοῦ Υἱὸς καὶ Θεοῦ σου σπλάγχνα πινρῶς, σπαράττουσα ἔκραζες, ὄλολύζουσα πάναγνε· Πῶς ἐκάνω ἐτάθης, καὶ θάνατον Δέσποτα, σαρκικὸν ἐδέξω· φρικτὸν ὄντως ἄκουσμα! ὅθεν ἀνυμνῶσου, τὸ ἀπόρρητον Σῶτερ, καὶ ἄφραστον βού-

(*) Περιττεύοντα κῶλα ἔχον, τοῦτο τε καὶ τὸ ἔξης Σταυροθεοτοκίον, καὶ ἄλλα πάλιν παράχορδα, φεύροντα τὸν ρύθμον, μετεποιήθησαν ἐπὶ τὸ εὔρυθμότερον καὶ τὰ δύο.

λημα, ὅτι σῶσαι ἐλπίλυθας, τὸ πλανώμενον πλάσμα σου. Ἀνάστηθι ἀλλ' ὅμως Υἱὲ, καὶ χαρᾶς μου τὴν ιαρδίαν πλήρωσον, ὃ εὐφροσύνης τοπάντα, πληρώσας τῷ πάθει σου.

Ὥδη δ'. Σύ μου ἵσχυς Κύριε.

Ω'ς φωταυγὴ, ἥλιον Πάτερ αἰοίδιμε, ἐπιστύλου, λάμποντα τεθέασαι, τὸν τῷ Θεοῦ, δοῦλον Συμεὼν, καὶ ταῖς πηγαζούσαις ἐκ τούτου θείαις λαμπρότησιν, ἐνθέως ιατρογάσθης, Δανιὴλ καὶ κατ' ἵχνος, τῆς αὐτοῦ πλιτείας ἐβάδισας.

Δαιμονικὰς, φάλαγγας ὅπλῳ τῆς πίστεως ἐτροπώσω, ρείθροις τε κατέκλυσας, τῷ προσευχῶν, λύμην τὴν αὐτῶν, Πάτερ αἰναστήλας, ἦν ἐνεποίουν τοῖς πλέουσις καὶ ἔσωσης πίστει, τῷ Χριστῷ μελωδητας· Τῇ δυναμεὶ σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Α'ναστηλῶν, Πάτερ σαυτὸν παμπανάριστον ὄλονύκτως, ἵστασο ὡς ἄσαρκος, ἀμετεριστον τῆς ψυχῆς, ὅμιλα κεντημένος, καὶ καθαρὸν ὥσπερ ἐσοπτρον, τοῦ Πνεύματος ταῖγλην, καὶ τὰς θείας ἐμφάσεις, ιαθαρῷ δινοίᾳ δεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ, φύσεως κεκαινοτόμηνται· μοδότην, Λόγον γὰρ ἐγένησας, ὑπὲρ ατίαν ὡς ἀληθῶς, Πάναγνε καὶ λόγον, τῆς αιγίας ρύσαμενον, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, τη πιστῶς μελωδούντων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὥδη ἐ. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Γνα τῆς αἰθανάτου, δόξης ἐπιτύχης, σαρκίθανατωσας. τὰς ὄρεξεis Πάτερ, καὶ τὴν τῶν τὰς ὄρμας ἔχαλίνωσας, ἐγκρατείας πόγονος καὶ ποταμὸς θαυμάτων ὥφθης, καὶ πηγὴ μάτων αἰοίδιμε.

Ην διωδεύσετε τρίβον, Πάτερ ἐπὶ γῆς Συμέονός θαυμάσιος, ἐν ἐνστάσει μάκαρ, γενότι σοι ὥφθη δεικνύων σοι, σὺν δυσὶν Ἀγγέλοι Δεῦρο βοῶν, καὶ στῆθι πρός με, πρὸς θεοὺς ἀνυψούμενος χάριτι.

Λαμπρυνόμενος αἴγλη, Πάτερ αἰνεσπέριζος ζόφον, καὶ παθῶν τὴν ὄμιχλην ἐδίωξας· καὶ ὥραθης στύλος, φωτοειδῆς καὶ ηλίμακ ὄντων πρὸς Θεὸν τοὺς πιστοὺς ἐπανάγουσα.

Θεοτοκίον.

Τὸν Δεσπότην τενοῦσα, ὥφθης ὑπερτερῶν τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ βροτῶν τὴν τεινούσιν, ἐθεούργησας μόνη Πανύμνητε· Θεοτοκίον.

έθεν, παναληθῆ ψυχῆ καὶ γλώσση, οἱ πιστοὶ σε
Παρθένε δοξάζομεν.

Ωδὴ 5. Τλάσθητί μοι Σωτήρ.

O νοῦς σου τῇ πρὸς Θεὸν, ἐγγύτῃ λαμ-
πρυνόμενος, ἀνάλωτος ἡδονῶν, πυρὶ Πά-
τερ ἔμεινε, καὶ παθῶν ἀνώτερος, καὶ τῆς πρὸς
τὸ σῶμα, προσπαθείας ὑψηλότερος.

N αμάτων ζωοποιῶν, τῶν χαρισμάτων τοῦ
Πνεύματος, πλησθεῖσά σου ἡ ψυχή, Θεό-
φρον πανόλβιε, ποταμοὺς ἀνέβλυσεν, ιαμάτων
ὄντως, ὁχετοὺς παθῶν ἐηραίνοντας.

Θεοτοκίον.

S ἐ προστασίαν πιστοὶ, καὶ τεῖχος πάντες
κειτήμεθα, οἱ ἐν βυθῷ τῶν νακῶν, καὶ
σαλῷ τῶν ἀλίψεων, ἀεὶ ηινδυνεύοντες, Θεοτόκε
μόνη, τῶν βροτῶν τὸ καταφύγιον.

Ο Είρμος.

"**I** λαίσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
μίαι μου, καὶ ἐν βυθῷ τῶν νακῶν, ἀνα-
γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπα-
κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἡχος πλ. δ.

'Ως ἀπαρχᾶς τῆς φύσεως.

Q σπερ ἀστήρ πολύφωτος, σὺ ἀναβὰς μα-
κάριε, ἐπὶ τοῦ στύλου τὸν κόσμον ἐφώ-
τισας, ἐν τοῖς ὄσιοις ἔργοις σου, καὶ τὸ σκότος
τῆς πλάνης, ἀπεδίωξας Πάτερ· διὸ δεόμεθα·
Καὶ νῦν ἐπίλαμψεν, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν δού-
λων σου, τὸ ἀδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

Ο Οἶκος.

H ωδὴ ρύπαχρα πρὸς τὴν αἰνεσιν, τῶν ἀ-
γώνων σου Πάτερ πέφυκεν· οὐ γὰρ ἔχω
ἀγνῆν τὴν καρδίαν μου· καὶ γὰρ ταύτην αἰσ-
χρῶς κατεμόλυνα· ἀλλά μοι δίδου λόγον "Αγιε,
καθαρῶς ἀνυμνῆσαι τὴν σὴν πολιτείαν, ἦν ἐ-
θαύμασαν ὄντως καὶ "Αγγελοι· καὶ γὰρ γέγο-
νας ὥσπερ ἀσώματος, εἰληφὼς τὸ ἀδυτον φῶς
τῆς γνώσεως.

Συναξάριον.

Τῇ IA'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.

Στίχοι.

Καὶ γῆνον πᾶν, ἀλλὰ καὶ γῆν ἐκκλίνων,
Οἰκεῖ Δανιὴλ πρὶν στύλον, καὶ νῦν πόλον.

F γνειάτη Δανιὴλ συλοβάμων εῦρατο τέρμα.
Q ύτος γέγονεν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου Βασιλέως τοῦ
Μακέλλη, ἀπὸ Μεσοποταμίας ὄρμώμενος, ἐξ ἐνορίας
Σαρματῶν, ἐκ Κώμης Μαρουθᾶ καλούμενης, ἐκ πατρὸς

Ηλία καὶ μητρὸς Μάρθας ἀποτεχθεῖς. Μετὰ δὲ τὸν
πέμπτον χρόνον τῆς τίκιας αὐτοῦ, παρὰ τῶν γεννητόρων
ἐν τινὶ εἰσιχθὶ Μοναστηρὶῳ, καὶ ἐν τῇ ἀσκητικῇ πολι-
τείᾳ διέπρεψε. Καὶ παρεγένετο πρὸς τὸν "Οσιον Συμεὼν
τὸν Στυλίτην, ἥδη προκόψας ἐν τῇ ἀσκήσει, καὶ παρ
αὐτοῦ εὐλογήθη. Κατὰ δὲ Σείαν ἀποκάλυψιν, ἥλθεν ἐν
τοῖς τῆς Θράκης μέρεσι, πλησίον τοῦ Βυζαντίου, ἐν τῷ
Αὐνάπλῳ· ἐνθα καθεῖρξεν ἑαυτὸν ἔντινι εἰδωλικῷ ναῷ,
πολλοὺς πειρασμούς παρὰ τῶν δαιμόνων ὑποστάς. Είτα
κίνη ἐπέβη, πολλὴν ἐν αὐτῷ ἐπιδεξάμενος ἀσκήσιν καὶ
καρτερίαν, καύματι καὶ ψύχει, καὶ ταῖς ἐξ ἀνέμων προ-
κείμενος προσβολαῖς. Πολλὰ δὲ θαύματα κατειργάσα-
το, ὡς διαφημισθῆναι τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ παρὰ τὸ Βα-
σιλεῖ Δέοντι, καὶ τῷ μετ' αὐτὸν Ζήνωνι, καὶ τῷ τυραν-
νίσαντι Βασιλίσκῳ· οἱ καὶ παραγενόμενοι, προσεκύνη-
σαν τὸν "Αγιον, καὶ προθεσπίσας αὐτοῖς περὶ τῶν συμβη-
σμένων, καὶ τῇ ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, ὃπο τῶν αἱρετικῶν πο-
λεμουμένη, βοηθήσας, καὶ ὅσιας καὶ ἀμέριπτως τὸν βίον
διατελέσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἢ αὐτὸς
σύναξις ἐν τῷ Ἀνάπλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Λουκᾶ, τοῦ νέου Στυλίτου.

Στίχ. Πρὸς Ὑψος ἀνήνεγκε τὸν Λουκᾶν σύλος·

Λουκᾶς δὲ τὸν νοῦν πρὸς Θεόν, πρὸς ὃν
τρέχει.

Q ύτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τῆς Βασιλείας Ρωμανοῦ τοῦ
Γέροντος, καὶ Κωνσταντίου τοῦ Πορφυρογενούτου,
καὶ Γαμβροῦ αὐτοῦ, νιὸς Λέοντος τοῦ σοφωτάτου, ἐκ γῆς
ἀνατολῶν ὄρμώμενος, νιὸς Χριστοφόρου καὶ Καλῆς. "Οτε
δὲ κατὰ Βουλγάρων πόλεμος ἐκινηθή, τότε καὶ τοῦτον
εἴλκεν εἰς τὴν ἐκστρατείαν ἢ τῶν κρατούντων πρόσταξις.
Συρράγεντος δὲ τοῦ πολέμου, καὶ ἀνυποστάτου γενομένου,
καὶ πολλῶν μυριάδων καταπεσουσῶν, αὐτὸς Σεία προνότα
περισωθεὶς, τὸν μονήρον βίον ὑπέρχεται· καὶ τῇ ἀσκήσει
προκόψας, χειροτονεῖται πρεσβύτερος· καὶ σίδηρα περι-
βάλλεται, κατατρύχων τὸ σωμάτιον· καὶ ἔξαημέρῳ νη-
στείᾳ σχολάζει, μηδὲν ἐτερον, πάρεξ τῆς προσκομιζομένης
αὐτῷ προσφορᾶς, καὶ λαχάνων ὡμῶν ἐσθίων. Καὶ ἐπὶ
στύλου ἀναβὰς, καὶ τρεῖς ἐν αὐτῷ διαρκέσας χρόνους,
Σείας αὐτήκοος φωνῆς γεγονώς, καὶ τῷ καλέσαντι ἐπό-
μενος, καταλαμβάνει τὸν "Ολυμπον, λίθον, οἵα τινα κη-
μὸν ἔκουσιον, ἐμβαλὼν τῷ στόματι, πρὸς τὸ μὴ λαλεῖν
πολλά. Καὶ ἐν τῇ Βασιλίδι τῶν πόλεων ἐρχεται, κακεῖ-
σεν ἐπὶ τὴν Χαλκηδόνα διαβαίνει. Ἐν ἡ προσεπιβά-
σιον, θαυμάτων μεγίστων αὐτοῦργος γέγονε, τεσσαράκον-
τα πέντε χρόνους διηνυκώς ἐν τῷ κίονι. Καλῶς οὖν ἀ-
γωνισάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτυρῶν
Αἰκεψεῖ καὶ Αἰειθαλᾶ.

Στίχ. Αἰκεψεῖν βλέπων με πάσχοντα ξίφει,

'Α ειθαλᾶ ζήλωσον. Εξήλωσά σε.

Q ύτοι υπῆρχον ἐπὶ Περσίδος. Ἡν δὲ ὁ Αἰειθαλᾶς τῶν
εἰδώλων Ιερεύς· ἐπέγνω δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν,
ἐκ τοῦ μόνου ἐνθυμηθῆναι πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον τῶν Χρι-
στιανῶν ἔλθειν, καὶ τῆς κατεχούσης αὐτοῦ νόσου ἀπαλ-
λαγῆναι· ἢ δὲ ἦν ρύσις αἴματος. Μαθὼν δὲ πιρὰ τοῦ
Ἐπισκόπου τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ πρὸς τὴν ἴδιαν
πόλιν ἐπιστρέψας, ήτις Ἀρβηλ ἐλέγετο, τοῦτον γενέσθαι
καὶ ἐτέροις Διδάσκαλον τῆς εὐσεβείας συνέθη. Διαβλη-
τεῖς δὲ, παρέστη τῷ Ἀρχοντι. Τοῦ δὲ Ἀρχοντος τὰ κα-
τ' αὐτὸν ἀναμαθούστος, τὸ ὀτίον ἀπεκόπη, καὶ εἰς φυλα-

καὶ ἐμβάλλεται. Ὁ δὲ Ἀγιος Ἀκεψεῖς ὑπῆρχε Διάκονος· συσχεθεὶς δὲ, καὶ τὸν Χριστὸν ὄμολογός ας, τύπτεται ἀφειδῶς, καὶ παραπέμπεται τῷ ἄρχοντι μετὰ τῆς Ἀει-
Δαλᾶς. Ὁ δὲ εἰσάγει αὐτοὺς εἰς τὸν Βασιλέα· οὐ κα-
τευώπιον ὄμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, τὰς κεφαλὰς ἀπε-
μήνθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη Μείρακος τίνος, καὶ
διηγήσις πάνυ ὠφέλιμος.

Οὗτος ὁ μακάριος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Μείραξ, οὐ μὲν Αἰγύπτιος τὸ γένος, ἐν τῷ καστρῳ δὲ Τενεστὶ γεν-
νηθεὶς, παρὰ Χριστιανῶν γονέων· καὶ βαπτισθεὶς καὶ
ἀνατραφεὶς, ἐπαιδεύετο ἐν τῇ τῶν Χριστιανῶν ἀμωμήτῳ
πίστῃ. Κουφότητι δὲ γρώμης ὑπὸ τοῦ ἔχθρου σκελισθεὶς,
ἀπελθὼν πρὸς τὸν ἐκεῖ σε Ἀμηρᾶν, ἤρνησατο τὸν Χρι-
στὸν. Καὶ τὴν ζώνην κόφας, καὶ τὸν Σταυρὸν πατήσας,
καὶ τὴν μάχαιραν σπασάμενος, ἥλαλαξε τὴν ἐλεινὴν ἔκει-
νην φωνὴν τὸ, Ἀγαρηνὸς εἰ μί, καὶ οὐκ ἔτι Χρι-
στιανὸς ἀπὸ τῆς σήμερον. Καὶ οὐ τιμώμενος καὶ
δοξαζόμενος ἐπὶ τίνας χρόνους παρά τα τοῦ Ἀμηρᾶ, καὶ
τῶν παρά αὐτῷ, μηδὲνως φροντίζων περὶ τῆς ἴδιας σωτη-
ρίας. Οἱ δὲ τούτου γεννήτορες, οὐκ ἐπάυσαντο τὸν Θεὸν
ἔξιλεούμενοι, πρὸς τὸ μεταβλῆτην αὐτὸν.

Ίδων δὲ ὁ Θεὸς τὴν τούτων πρόθεσιν καὶ ἐπίμονου
δέποιν, μετέβαλε τὴν τοῦ Μείρακος καρδίαν πρὸς ἐπιστρο-
φήν. Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, λέγει· Ἰδού,
κύριοί μου καὶ γλυκύτατοι γεννήτορες, σκοτισθεὶς τὸν νοῦν,
ἐποίησα ὃ ἐποίησα· καὶ νῦν παρακαλῶ πάλιν γενέσθαι
Χριστιανὸς, καὶ εἴναι μεθ' ὑμῶν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ·
Ημεῖς τέκνον, δε τοῦτο ἐποίησας, πολλὰ δάκρυα ὑπὲρ
σοῦ ἔξεχέαμεν, καὶ οὐδέ ποτε ἐπανσάρεθα τὸν Θεὸν δυσω-
πούντες, διποτες ἐπιγνῶς τὴν ἀληθείαν, καὶ ἐπιστρέψης πρὸς
τὸν Θεόν. Καὶ νῦν εὐχαριστοῦμεν τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι,
ὅτι οὐ παρεῖδε τὴν μικρὰν τὴν δέσησιν. Πλὴν, καθὼς
γινώσκεις καὶ αὐτὸς, τέκνουν, φοβούμεθα τὸν Ἀμηρᾶν, μή-
ποτε κινδυνεύσωμεν ὑπὲρ τούτου, ὡς μεταβαλόντες σε. Ἀλ-
λ’ εἰ θέλεις καὶ τοῦ μεγάλου πταίσματος κονφισθῆναι, καὶ
τὸν Θεὸν ἔλεων εὔρειν, καὶ ημᾶς ἀνεγκλήτους ποιῆσαι,
καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ γένους σου πρεσβευτὴς γενέσθαι,
ἄπειτε πρὸς τὸν Ἀμηρᾶν· καὶ οὓς ἐποίησας χρυσίως, ὃ
ἐποίησας, οὕτω πάλιν ποίησον, ὡς ἀγγοσύντων ἡμῶν, καὶ
ὁ Θεὸς εὐδόκεσσι· πάντας τὰ κατὰ σὲ τέκνουν ὡς βούλεται.

Ο δὲ, τὴν τῶν γονέων λαβὼν συμβουλὴν ὄμοιος καὶ
ἄγκην, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ζώνην, πρὸς τὴν σύναξιν
ἔδραμε τῶν Ἀγαρηνῶν. Καὶ περιζωσάμενος, ἐνώπιον τοῦ
Ἀμηρᾶ καὶ πασης τῆς συναγωγῆς, καὶ χαράξας τὸν τί-
μιον Σταυρὸν ἐν ἑνὶ ἔυλῳ, ἤσπάσατο αὐτὸν, καὶ ἤρξατο
χράζειν μεθ’ ὅσης δυνάμεως εἴχε τὸ, Κύριε ἐλέησον.
Καὶ κρατήσας αὐτὸν ὃ Ἀμηρᾶς λέγει· Τί σοι γέγονεν;
Ο δὲ Μείραξ ἀπεκρίνατο· Ἐλθὼν εἰς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς
συμβίστης μοι διαβολικῆς σκοτώσεως, προσέπεσον τῷ Χρι-
στῷ· καὶ γενόμενος Χριστιανὸς, καθὼς ἡμην, ἥλθον ἀναγ-
γεῖται σοὶ τε, καὶ πάσῃ τῇ συναγωγῇ, καὶ ἐνώπιον πάν-
των Χριστόν μου ὄμολογῆσαι, ὑμᾶς δὲ καὶ τὴν θρησκείαν
ὑμῶν ἀναθεματίσαι. Τούτων ἀκούσας, ὃ Ἀμηρᾶς, ἔβαλεν
αὐτὸν ἐν φυλακῇ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, ἀνευ τῆς οἰασοῦν
βρώσεως καὶ πόσεως· καὶ ἐξαγαγὼν, ἐπανέκρινεν αὐτόν.
Καὶ εὐρὼν αὐτὸν ὄμολογοῦντα τὸν Χριστὸν, ἔτυψεν αὐτὸν
μετρίως, καὶ πάλιν τῇ φυλακῇ ἐναπέθετο. Καὶ μεθ’ ἑτέ-
ρας τρεῖς ἡμέρας παραστήσας αὐτὸν, ἔτυψε σφοδρῶς·
ἐπιμένοντα δὲ τῇ ὄμολογίᾳ, καθεῖρξε. Καὶ μεθ’ ἑτέρας
τρεῖς ἡμέρας, πάλιν ἐπανακρίνας αὐτὸν, καὶ εὐρὼν ἐπι-
μένοντα καὶ ὄμολογοῦντα τὸν Χριστὸν, βουνεύροις αὐτὸν
ἄνωθεν ἔτυψε τῶν φλεγμανουσῶν πληγῶν· καὶ δοθείσης
ἀποφάσεως κατ’ αὐτοῦ, ἔλασον οἱ προστεταγμένοι.

Ἐμβάντες δὲ εἰς πλοῖον, ἀπέπλευσαν ὡσεὶ σταδίους
τέσσαρας. Καὶ μετὰ τὸ προσεύξασθαι αὐτὸν, ἀπέτεμον
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ρίψαντες ἐν τῇ θαλάσσῃ. Καὶ τὸ
μὲν σῶμα, εἴτε ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς θαλάσσης, εἴτε μή, σὺ
διεγνωσθη· ή δὲ τιμία αὐτοῦ κεφαλὴ ἐξῆλθε. Καὶ ταύτην
ἀναγυρώσαντες Χριστιανοί τινες, ὡς πολύτιμον δῶρον
ἔλασον. Διαβληθέντες δὲ πρὸς τὸν Ἀμηρᾶν, δέδωκαν αὐ-
τῷ χρυσίνους ἕκατὸν, καὶ οὕτως εἶασεν αὐτοὺς κατέγει-
ατον αἰκαλύτως· Τότε ἀργυρέαν θήκην κατασκευάσα-
τες, κατέθεντο αὐτὴν ἐν ταύτῃ μετὰ τῆς προστοκούσης της
μῆνος καὶ δορυφορίας. Ἐκτοτε δὲ καὶ μέχρι τοῦ νῦν, ἀνα-
βλύζει ἀεὶ εὐώδες μύρον, παντοδαπάς ιασεις ἐπιτελοῦσα
εἰς δόξαν μὲν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πλη-
ροφορίαν δὲ βεβαίαν τῶν σκανδαλιζομένων καὶ δισταζό-
των ὑπὲρ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, "Αθλησις τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Βαρσαβᾶ.

Στίχ. Θύσας Βαρσαβᾶ ζῆθι λυτρωθεὶς ξίφους
"Ανω ποθῶ ζῆν· θάττον ἡκέτω ξίφος.

Οὗτος, παρόρησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὄμολογῶν αἰληνού-
σαλήν.

Καὶ. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Βικε-
τίου. Αἰμιλιανοῦ, καὶ Βεβαίας.

Στίχ. Τμηθέντες ἐμφαίνουσι τρεῖς τε καὶ μία
Θεοῦ Τρία πρόσωπα, καὶ φύσιν μίαν.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέσσον
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ωδὴ ζ. Παῖδες ἔθραίων ἐν καμίνῳ.
Τάξεις Ἀγγέλων στὴν στάσιν, κατεπλα-
γησαν παμμάκαρ θεοφόρο· μετὰ σώμα-
τος γάρ, τὴν τούτων πολιτείαν, ἀναλαβὼν
κραύγαζες· Ὁ Θεὸς εὐλόγητὸς εῖ.

Τψει αὐτοῦ πολιτείας, προφτείας τε ἐκ
λάμπων φωταγγείᾳ, ιαμάτων ἡμῖν,
πηστραφας ἀκτίνας, τοῖς εὐσεβῶς τιμῶσι σε
Δανιηλ θαυματοφόρε.

Λύσον παθῶν μου τὴν ὄμιχλην, τῇ λαμπρ-
τητι, παμμάκαρ σῆς πρεσβείας.
πρὸς τρίθες ζωῆς, ὁδήγησον βοῶντα· Εὐλογη-
τὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.
Ιλεως ἔστο μοι Παρθένε· καὶ πληγέντα
ρόμφαιος ἀμαρτίας, ἐν μοτώσει τῆς σῆς
θεραπευσον πρεσβείας. Εὐλογημένος κράζοντα
οἱ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ωδὴ η. Ἐπταπλασίως καμίνον.
Τῶν ὄρεκτῶν τὸ ἔσχατον, τῶν καλῶν
αἰρότατον, Πάτερ θεοφόρε, αἰρίθως
τέλαθες, πτεροῖς ιουφιζόμενος. τῶν ἐναρέτω
πράξεων, καὶ σὺν αἰσωμάτοις, Δανιηλ αἰνάρο-
ζεις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ιερεῖς αἰνυμεῖτε
λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας

H' τῇ Θεῷ σε δύναμις, προφανῶς ἐνισχύσασα, φέρειν τῇ ιρυμῇ, τὸ δυσχερὲς ἐποίησεν, ἥλιον τὸν καύσωνα, τὰς συπεδόνας τὰς τῆς σαρκὸς, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς, γεγενημένων σιωλήνων, τὴν κάκωσιν βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Nέος Ἰωΐθ σὺ πέφηνας Δανιὴλ ἀξιάγαστε, πλήθει πειρασμῶν, περισχεθεὶς καὶ θλιψεων, Δαυὶδ τὴν πραότητα, καὶ Ἰακὼβ τὸ ἄπλαστον, καὶ τὴν σωφροσύνην, Ἰωσὴφ ἐμμήσω, ιρανγάζων· Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Oἱ Θεοτόκου Δέσποινα, Παναγία φρονοῦντές σε, ρήμασιν ἐπόμενοι, τοῖς σοῖς πανύμνητε, σὲ νῦν μακαρίζομεν, ὅτι Θεοῦ μακαρίουν, ἔτεκες ἡμῖν· ὃν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, μιᾶς δὲ ὑποστάσει, ἀνυμνῆντες βοῶμεν· Λαὸς ὑπερυψύτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ο Εἰρμός.

E' πταπλασίως κάμινον, τὸν Χαλδαίων ἐξ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τρίτης ἰδών, Γὸν Δημιτργὸν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παιᾶνες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψύτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ωδὴ Ζ'. Εφριξε πᾶσα ἀκοή.

Iδούσοι πύλαι σύρανῶν, μεταστάντι καὶ τὸν δρόμον τελέσαντε, Πάτερ ἡνοίχθησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰξεις ἐδεξαντο· ὁ στεφαδότης δὲ Χριστὸς, δόξῃ ἐστεφάνωσε, δικαιοσύνης σένην ὑμνοῦντες οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ω' κρίνον Πάτερ τοῦ ἀγροῦ, ἐν λειμῶνι τῆς αἴθλησεως ἡνθησας, καὶ ὡς κυπάρισσος, εἰς ὑψος ἕρθης τῆς τελειότητος, ὡσεὶ ἐλαία ψαλμικῶς, ἐφάνης τὰ πρόσωπα, καὶ τὰς καρδίας ἡμῖν, ἵλαρύνων τῷ ἐλαίῳ τῶν πόνων σου.

Sτύλον σε βάσει ἀρετῶν, στηριζόμενον ἡκτίσις ἐγνώρισε πύργον ἀκλόνητον· θαυμάτων βρύσιν· λιμένα εὔδιον· τῶν ἱαμάτων θησαυρὸν· δοχεῖον τοῦ Πνεύματος· διάσθ σημερον, Δανιὴλ ἐπιτελεῖ τὸ μνημόσυνον.

H' λίθ σήμερον ἡμῖν, ἐξανέτειλε φαιδρότερον "Οσιε, ή θεία μνήμη σ汝, πιστῶν καρδίας καταφωτίζεσσα, δικαιοσύνης τῷ φωτί· ζόφον δὲ διώνυσα, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν· ἦν τελεῦτες εὐσεβῶς ἀνυμνῆμέν σε.

Θεοτοκίον.

Fείσαι μου Σωτερὸς τεχθεὶς, καὶ φυλαῖξας τὴν τεκτόνα σε ἄφθορον, μετὰ τὴν οὐσίαν, ὅταν καθίσῃς ιρίναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀ-

νομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μη, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ο Εἰρμός.

E" φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεῷ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ψυστος ἐκών, ιατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἀνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Tῷ ιρύει καὶ τῷ καύσωνι, πιεζόμενος Πάτερ, τῷ σώματι μετέωρος, διετέλεσας ὕσπερ, ἀδάμας μὴ καμπτόμενος, Δανιὴλ πανθαύμαστε, τῆς φύσεως ταῖς ἀνάγκαις· διὰ τοῦτο καὶ δόξης, ἀθανάτῳ σε υἱὸν, ἡξιώσεν ἀπολαύειν.

Θεοτοκίον, ἔμοιον.

E' κύντας Πανάγχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ ιόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελεῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτο σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Ἐις τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Hλοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυτος.

ΤΗ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Δαυματούργοῦ Σπυρίδωνος.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐαν ἡ παροῦσα Εορτὴ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων.

Tῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Κάθισμα δλον. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέντραξα, ἴστωμεν Στίχους ἵ. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ. τῶν Προπατόρων γ. καὶ τοῦ Ἀγίου γ. Δόξα, τῶν Προπατόρων. Καὶ νῦν, τὸ δὲ τοῦ Ήχου. Εἶσαδος, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων, Ήχος γ. Τῷ ν Προπατόρων τὸ σύστημα. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου, καὶ τῶν Προπατόρων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τοῦ Πολυελέου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα καὶ τοῦ Ἀγίου. Τὰ Εὐλογητάρια, ή Τπακοὶ τοῦ Ήχου, Αὐτίφωνα, καὶ Προκείμενον τοῦ αὐτοῦ. Κανόνες, ὁ Αναστάσιμος, τῶν Προπατόρων, καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ. Ωδῆς, ή Τπακοὶ τῶν Προπατόρων· εἰ δὲ βούλει, αὐτῶντος, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων. Αφ' ἔκτης, Κοντάκιον τῶν Προπατόρων. Εξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου, καὶ τῶν Προπα-

τόρων, τὸ πρώτον μόνον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ'. Τῶν Προπατόρων γ'. καὶ τοῦ Ἅγίου β'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Στίχ. α. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ Θάνατος.

Στίχ. β. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικ... Δόξα, τῶν Προπατόρων. Καὶ νῦν, Υπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοί. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἢ παροῦσα τοῦ Ἅγίου Εορτής, ἢ τούτου Ἀκολουθία ψάλλεται, καθὼς ἔστιν ἐφῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ἴστῳμεν Στίχους σ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ὕχος πλ. α. Χαροὶς ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Xαροὶς Ἀρχιερέων Κανῶν, τῆς Ἐκκλησίας ἀδιάσειστον ἔρεισμα· τὸ οὐλέος τῶν Ὁροθόδοξων· ἡ τῶν θαυμάτων πηγή· τῆς ἀγάπης ῥεῖθρον μὴ κενούμενον· φωστήρ ὁ πολύφωτος· τὸ τοῦ Πνεύματος ὄργανον· ὁ νοῦς ὁ θεῖος, ὁ πρᾶς καὶ ἀκέραιος, ὁ ἀπλότητες, ἀληθεῖς οὐλυνόμενος. "Ανθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε" Λαγγελε, τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτα, ὁ τοῦ Χριστοῦ φίλος γνήσιος· αὐτὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Pρᾶος καὶ οὐληρονόμος τῆς γῆς, σὺ τῶν πραέων ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, Σπυρίδων Πατέρων δόξα, ὁ ταῖς νευραῖς τῶν σοφῶν, καὶ ἀπλῶν σου λόγων, θεία χάριτε, ἔχθρὸν τὸν παμπόνηρον, καὶ παράφρονα "Ἄρειον, ἐναποπνίξας· καὶ τὸ δόγμα τὸ ἔνθεον, καὶ σωτήριον, ἀνυψώσας ἐν Πνεύματι· πάντας τοὺς ὄρθοδόξους τε, φωτίσας τρανότατα, ἵνα δοξάζειν τὸν Λόγον, ὡς ἀληθῶς ὅμοούσιον, Πατρὶ προανάρχω, παρεχόμενον τῷ οὐρανῷ τὸ μέγα ἔλεος.

Pάθη ἀπονεκρώσας σαρνὸς, νεκροὺς ἐν χάριτι Θεῷ ἐξανέστησας· καὶ ὅφιν χρυσάν εἰργάσω· καὶ ποταμοῦ τὰς ὄρμας, προσευχῇ σου Πάτερ ἔχαλίνωσας· νυκτὸς Βασιλεῖ δέ, ἐπιφανεῖς κινδυνεύοντι, τοῦτον ἰάσω, τῇ καθῆπαρ ἐγγύτητι, τοῦ Κυρίου σε, παραδόξως δοξάζοντος. "Οθεν μεγαλοφώνως σου, τὴν μνήμην γεγαιρομεν, καὶ τῶν λειψάνων Σπυρίδων, τὴν ἱερὰν θήκην σέβομεν, ἐξ ἣς ἀναβλύζεις, ιαμάτων θεία ρεῖθρα, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ὅχος α. Ἀνατολίου.

O"σιε Πάτερ μακάριε, Σπυρίδων σοφέ, τὸν νεκράν ὥσπερ ζῶσαν, ἐπηρώτας δὶς ἀγά-

πην Θεοῦ· ὅφιν δὲ μετέβαλες εἰς χρυσὸν, ὁ πενίαν ἀσκῶν· ρύσιν δὲ ἐπέσχες ποταμοῦ, συμπαθήσας λαῶ· Βασιλεῖ δὲ παρέστης ἰατήρ, τῷ προνοίᾳ Θεοῦ· νεκροὺς δὲ πάλιν ἡγειρας, ὡς αὐτοῦ μαθητής· τὴν πίστιν δὲ ἐτράνωσας, ναμέσον Πατέρων πολλῶν. Πάντα τοῦτον ἵσχυον ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι σε Χριστῷ, αὐτὸν καὶ νῦν ἰκέτευς, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Kαὶ νῦν, **Προεόρτιον, Ὅχος πλ. β.**

Sπῆλαιον εὔτρεπιζου· ἡ Ἀμνᾶς γὰρ ἦκε ἔμβρυον φέρεται Χριστόν. Φάτην δὲ ὑπόδεχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πρέξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλεῖτες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μηγοὶ ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον κατασμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προστάξατε· ὅτι ὁ φρικτός Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ ψαστα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πολλοὶ ἐνεσπάρησαν, ἡ πώση μοι ἐνεφύησ, ὁ λυτρωτής μου, καὶ Θεός;

Eἴσοδος. Φῶς ἵλαρόν. Εἰ βούλει εἰπεῖν καὶ Αναγνώσματα, Ζήτει αὐτά εἰς τὴν σ'. τοῦ παρόντος.

Eἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια,

Ὕχος α. Νεφέλην σε φωτός.

Pανήγυρις φαιδρά, ἵερα πανδαισία, δεῦτη πιστοὶ μεθέξομεν· Σπυρίδων καὶ γονεῖς συγκαλεῖται, ἐστιάτωρ ὃν πνευματικός· οὐ τράπεζα θεία, ἡδέα τὰ θαυμάτα, αἱ πράξεις ἀθάνατοι· αὐτοῦ μιμησώμεθα, τὸ πρᾶον, τὸ οὐανόν, τὸ ἀπλούν, τὸ φιλάνθρωπον, τὸ περπάντας σοφὸν, ἐν οἷς ἐν Αρχιερεῦσιν, ως φιλέλαμψεν.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος· **M**εγίστων ποιητής, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων ἀνεδείχθης, Σπυρίδων σοφέ, ταῖς μέν καταφαιδρύνας τὸν βίον, ὑπὲρ φέγγος τὸ ηλιόν, τοῖς δὲ οὐαταλαμπρύνας, κόσμον τὸν περγειον, ὑπὲρ ἀστραπὰς οὐρανοῦ, ἀμφοῖν ὠραῖοτερος, δεικνύμενος "Οσιε, τοῖς προσφεύγοντος ἐν πίστει, ταῖς προστασίαις σου.

Στίχ. Οἱ Ιερεῖς σα Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ οἰ "Οσιοί σα ἀγαλλιάσονται·

Ωθαύματος φρικτοῦ! ἡ νεκρὰ πυθομένα φωνὴν ζῶσάν σοι δέδωκεν· ὁ ρῶς δὲ τοῦ ποταμοῦ ἀνεστάλη, διὰ λόγου σου προστάκην· ἡ τῇ "Ανακτος νόσος, εὐχῆ σα φυγαδεῖται· ὁ ὅφις εἰς εἶδος χρυσοῦ ἀντιμετυλλάσσεται νεκροὶ εἴηγέρθησαν· ἐνήργει γάρ εἰ σοι ὁ

στὸς, Σπυρίδων ἵερουργὲ, ὁ τῆς Τριάδος τὸ δόγμα, ἀνακηρύξας τρανῶς.

Δόξα, Ἡχος β'. Γερμαγοῦ.

Γ'εραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, Πάσερ "Οσιε, Σπυρίδων σοφὲ, σὺ ἐν ἀρεταῖς ἀναδέδειξαι· ὅθεν τῆς Ἐκκλησίας προστάτης γενόμενος, αἱρεσιάρχας εἴζωθησας, καὶ τοῦ Ἀρείου τὸ βλασφημον, συνοδιώς εἰς γῆν οὐατηδάφισας· διὸ θαυματουργῶν ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὸν Σωτῆρα ἴκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, δ' αὐτός.

Π'δοὺ καὶρὸς ἥγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Εὐτρεπίζει Σπῆλαιον· ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεέμ γῆν Ιούδα, τέρπιται καὶ ἀγάλλε, ὅτι ἐκ σῇ ἀνατέταλκεν, ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκάστατε ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Γούδαιας· ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἀνθρωπὸν, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἄπολυτίκιον, Ἡχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾶ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχὰς, Ἀγέλης ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ιερώτατε. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργῶντι διὰ σῇ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσμα,

Ἡχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ο"φιν μετέβαλες, εἰς χρυσὸν Ἀγιε, καὶ ταῖς τῶν λόγων σῃ, νευραῖς ἀπέπνιξας, τὸν δυσεβῆ καὶ πονηρὸν, Ἀρείου θεοφόρε. Βασιλεῖ δὲ γέγονας, ἱατρὸς πανακοΐδιμε· καὶ νεκρὸς ἐξήγερας, Δαιμονάστε ἀπῆλασας· διό σῃ συνελθόντες ὑμνοῦμεν, Ιεράρχα, τὴν μνήμην τὴν πάντισον.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Xαρᾶς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γάρ, γεννᾶν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός ὡς θαύματος ἀνερμηνεύτε! Αὐρχεται ὁ ἄγαρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ ἄσαρνος. Σπῆλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἀπαντα. Ή Βηθλεέμ ἀγάλλου, καὶ χόρευε ἡ ιτίσις, ἡ μέραν Προεόρτιον.

Μετὰ τὴν δευτέραν Στιχολογίαν. Καθίσμα.

Ἡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Tοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· τοῖς ἔργοις ἐτίμησας, τὸ οὐατ' εἰνόνα Θεοῦ, Σπυρίδων μακάριε· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, τῇ ἐν σῇ σωφροσύνῃ, χάριτας ἰαμάτων, ἀπαστράπτων τοῖς πᾶσι· διὸ καὶ ἐορτάζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Pαρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾶ· μητέρες αἰνέσατε, τὴν προπομπὴν τῆς Μητρὸς, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Μάγοι σὺν τοῖς Αγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες· ἔρχεται γάρ ἐν πόλει, Βηθλεέμ τοῦ γεννησαί. Αὐτῆς ταῖς ἴνεσίαις, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, καθίσμα.

Ἡχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Aνακτόροις καὶ μύσταις θεοπρεπῶς, ἐν συλλόγῳ πανσέπτῳ φιλοσοφῶν, τρανῶς διεσάφησας, τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν· καὶ γάρ ηηρύττων ὥφθης, μοναδικὸς Θεότητος, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, σαφῶς ἐδογμάτισας· ὅθεν ὑπέρ λόγου, κατ' ἐπίπνοιαν θείαν, οὐθεῖλες τὸν φλύαρον, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, Ιεράρχα θεσπέσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Xαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλικὴ, Κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, Χλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἀρμα, Λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεότοκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσῆλατε, καὶ Παστᾶς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τραίπεζα, θεοκόσμητον Σκήνωμα. Χαῖρε ἐνδοξε Νύμφη ήλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Οι ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἡχος προείμενον, Ἡχος δ'.

Tὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ η μελέτη τῆς οὐρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Αἰούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. ΟΝ.

Δόξα, Ταῖς τοῦ Ιεράρχου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ιδιόμελον, Ἡχος πλ. β'.

Pατέρων ἀγλαῖσμα, Σπυρίδων σοφὲ, καὶ ἀκροθίνιον, τῇ τῷ θαύματων σου αἴγλη, τῆς οἰκουμένης φωτίζων τὰ πέρατα, καὶ τῆς

Α'ρείου λύστης καθαιρέτης φανεῖς, τὸν Σωτῆρα
ἰ̄νέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἅγιου.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδὴ α. Ἡχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τῶν πραέων γῆν καταλαβὼν, Πάτερ ὡς
πραότατος, καὶ συμπαθής καὶ καθαρὸς
γενόμενος, τὸν ἐπανιστάμενον, τῇ καρδίᾳ μου,
καταπράϋνον οὐλύδωνα· ὅπως ἐν γαλήνῃ, θείᾳ
γεγονὼς ἀνευφημήσω σε.

Γεωργίαις θείαις τὴν ψυχὴν, Πάτερ καθηρά-
μενος, Θεοειδῆς Σπυρίδων ἔχρημάτισας,
καὶ τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν ὑπέρλαμπρον,
κατεπλούτισας ἐλλαμψιν· ὅθεν καταυγάζεις,
τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Ε' κ ποιμήσων ὥσπερ τὸν Δαυΐδ, σὲ ἀναλα-
βόμενος, ὁ Πλαστουργὸς, λογικῆς ποίμνης
ἔθετο, ποιμένα πανάριστον, τῇ ἀπλότητι καὶ
πραότητι λάμποντα, καὶ τῇ ἀκανίᾳ, "Οσιε
ποιμήν καλλωπιζόμενον.

Θεοτοκίον.

Παναγία ἄχραντε Ἅγιη φωτίσον ἀγίαστον,
τὸν λογισμὸν, καὶ τὴν ψυχὴν μου δέομαι,
τὰ νέφη σινδάζουσα, τῆς ἀγνοίας με, καὶ τὰ
σκότους ἔξαίρουσα, τοῦ τῆς αἱμαρτίας, ὅπως
κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ωδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Τὸν νοῦν σὺ ἀπαθείᾳ καταλαμπρύνας, καὶ
θείᾳ ταπεινώσει καθωραΐσας, χαρίσματα
τῷ Πνεύματος ὑπεδέξω, διώκειν πνεύματα, λύειν
νοσήματα, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, Ιερώτατε.

Τὸν ὄφιν τὸν ἀρχένακον ἀποκτείνας, τὸν τρό-
πον τὸν φιλάργυρον συμπατήσας, οἴκτεί-
ρον τὸν δεέμενον Ιεράρχα, ὄφιν μετέβαλες, χρύ-
σον εἰς κόσμιον, ιεραῖς ἐντεῦξεσι, Πάτερ "Οσιε.

Ανῆλθες πρὸς τὸ ὄφος τῆς θεωρίας· εἰσέδυς
εἰς τὸν γνόφον τῆς ἀπαθείας· πλαξὶ δὲ
τῆς καρδίας σου εἰσεδέξω, Νόμον σωτήριον, ως
ιερώτατος, καὶ θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπό-
του σου.

Θεοτοκίον.

Θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου,
τὸν νοῦν μού σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, θεό-
ντιμφε καταυγασον, ἵνα ψάλω· Οὐκ ἔστιν ἄ-
μεμπτος, ως σὺ Πανάμωμε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄ-
χραντος, πλὴν σου Δέσποινα.

Καθίσμα, Ἡχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε' κ ποιμήσων προβάτων τὴν τὸν Χριστοῦ, Ἐκ-
ιλησίαν ποιμαίνειν προχειρίσθεις, ποιμήν
θεοπρόβλητος, σὺ Σπυρίδων σινέλαμψας, κανο-
δοξίας λίκνος, ἐλάσσας τοῖς λόγοις σου, εἰς εὐ-
ρεῖας πία, αὐτὴν ἐκτρεφόμενος· ὅθεν ἀναμέ-

σον, Θεοφόρων Πατέρων, τὴν πίστιν ἐτράνωσες
τῇ σοφίᾳ τοῦ Πνεύματος, Ιεράρχα μακάρε
Πρέσβεις Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταῖσμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἕορτάζουσι πόθῳ, τῇ
ἀγίᾳ μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἡχος ὁ αὐτός.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ Προεό-
τια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίου
μεν, καὶ ἀξίως ἀπαντες προϋπαντήσωμεν, οἱ
Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετὰς, καὶ ἀδοντα
τῶν Ἀγγέλων ἀσμα καινὸν, τῷ ἐν Κόρος παιδός,
παιδός, εἰν Βηθλεὲμ ἀνευ σπορᾶς, γεννωμένῳ
Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Ωδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐν Παρθένου.

Τοῖς ἀνθραξὶ, τῷ σεπτῷ ἀναπτόμενος Πνεύ-
ματος, παθῶν εὐνατάπροστον, ὑλην Πα-
μάκαρ ἐνέπρησας· ιόσμον δὲ πυρσείμασι, το
ἀρετῶν σου Σπυρίδων κατελάμπρυνας.

Πυθομένῳ, ή νεκρά σοι φωνὴν Πάτερ δεῖ
κε· ποτάμια ρέυματα, σαις ἐπεσχέ
προστάξεσιν· ὥφθης γάρ μακάρε, τερατού-
γος, θείαν χάριν κληρωσάμενος.

Νεκρώσας σὺ, τῆς σαρκὸς τὰς μινήσεις
πνευστε, νεκρὸς ἔξανέστητας, ζωπο-
σὺ προσρήματι· ὅθεν ἴκετεύωσε, τὴν νεκρωθε-
σαν ψυχὴν με Πάτερ ζωωτον. **Θεοτοκίον.**

Προφῆται σου, μυστηρίου τὸ βάθος προ-
γειλαν, τὸ ἀνατανόπτον· μόνη γάρ ἔτει
Ἄχραντε, τὸν ἀπεριόριστον, σεταρκωμένου
οἴκτον ἀδιήγητον.

Ωδὴ ε'. Ο φωτισμός.

Οποταμός, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων πᾶσι
ἀρδείει, "Οσιε καρδίαν, πᾶσι δωρεῖς
ῥώσιν πλουσίαν, πάντας πρὸς δόξαν διεγεί-
τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ θαυματουργίας, πο-
τίας τιμήσαντος.

Σὲ βασιλεὺς, ὁ ἐπίγειος μάκαρ τοῦ Βα-
λέως, τοῦ ἐπουρανίου σαφῶς ἐπέγνω, τη-
σιον δοῦλον, ἐν χαρισμάτος θείου πεπληρω-
νον, ἐν τῷ παρεῖναι σε μέγαν ιατρὸν,
θεοῦ μηνυόμενον.

Τοῦ Ἀβραὰμ, τὸν φιλόξενον τρόπον σὺ
μήσω, πᾶσι τῆς οἰκίας σου τὰς εἰσόδους
ἀναπετάσας, καὶ τοῖς πᾶσι ταῖς πάντας χα-
ματίσας καὶ προμηθούμενος, τῶν ἐν περιο-
σει, Σπυρίδων μακάρε. **Θεοτοκίον.**

Νέον ἡμῖν, ἀπεγένυντας βρέφος τὸν
αιώνων, Κόρη γεννηθέντα, Πατρὸς
χοῦ· ὃν ἐκδυσώπει ως Μίλον καὶ Θεόν σα-

τειρῆσαι τὸς Θεοτόκου σε, Πάναγνε ψυχῇ, καὶ
δαρᾶ καταγγέλλοντας.

Ωδὴ 5. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

O χρυσὸς ὡς πηλός σοι λελόγισται, τῇ ὑπὲρ
χρυσὸν ὀπαθείᾳ ὀστράπτοντι, καὶ πλου-
τισθέντι "Οσιε, δωρεᾶς ταῖς παγχρύσοις τοῦ
Πνεύματος.

Kαθαρῶς λειτουργῶν τῷ Δεσπότῃ σου, πλῆ-
νος ἔσχες "Οσιε, καθυπακοῦόν σοι, Ἀγ-
γελικῶν Δυνάμεων, ὀράτοις φωναῖς Ἱερώτατε.

O περίδοξος πάνσοφε βίος σου, κόσμῳ σε
περίδοξον, Πάτερ εἰργάσατο διὸ τὴν
δείαν μνήμην σου, γεγηθέτες τελοῦμεν ὑμεοῦν-
τές σε.

Θεοτοκίον.

O ύρανῶν πλατυτέρα ἡ μήτρα σου, γέγονεν
ἀπείρανδρε, Θεὸν χωρίσασα, τὸν μηδα-
μὸν χωρούμενον, Παναγία Παρθένε πανύμηντε.

Κοντάκιον, Ἡχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Tῷ πόθῳ Χριστοῦ, τρωθεὶς Ἱερώτατε, τὸν
νοῦν πτερωθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος,
πρακτικῇ δεωρίᾳ, τὴν πρᾶξιν εὑρες δεόληπτε,
δυσιαστήριον δεῖον γενόμενος, αἰτήμενος πᾶσι
δείαν ἐλλαμψιν.

Ο Οἶκος.

Tὸν ἐκ ιοιλίας ἡγιασμένον Ἱεράρχην Κυρίν,
ἀνευφημήσωμεν νῦν Σπυρίδωνα, τὸν τῆς
χάριτος πλάνας δεξάμενον δείας δόξης, καὶ ἐν
δαύμασι περιβότον πᾶσι, καὶ ὡς δερμὸν καὶ
αὐτόπτην τῆς δείας ἐλλάμψεως, ὡς τῶν πενή-
των προστάτην, καὶ τῶν ἀμαρτανόντων ψυχα-
γωγόν· οὗτος γάρ θύων τῷ Βήματι τῷ Χριστῷ,
Ἱεράρχης πιστὸς ἀναδέειπται, αἰτήμενος πᾶσι
δείαν ἐλλαμψιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος.

Στίχοι.

Ο θαυματουργὸς οὐδὲν τέθυνε Σπυρίδων,
Τοῦ θαυματουργεῖν οὐκ ἔληξεν εἰσέτι.

Αμφὶ δυωδεκάτην Σπυρίδων βίοτον λίπε
τόνδε.

Oὗτος ἕκμασεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ
μεγάλου, καὶ Κωνσταντίου τοῦ σίον αὐτοῦ. Ήν δὲ
τὸν τρόπον ἀπλοὺς, καὶ τὴν καρδίαν ταπεινός. Ἐγένετο
δὲ ἀπὸ ἀρχῆς πειρὴν προθάτων· ἐπειτα δὲ γυναικὶ προσο-
μιλήσας, μετὰ τὴν αὐτῆς ἀποθίσιν, Ἐπίσκοπος κατέστη.
Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἡ χάρις τῶν ἰαμάτων αὐτῷ ἐδόθη παρὰ
Θεοῦ, ὡς ἐπωνυμίαν αὐτῷ γενέσθαι τὰ δαύματα. Καὶ
γάρ ἐν αὐχμῷ κατήγαγεν θετὸν, καὶ πάλιν αὐτοῦ τὴν
ἀμετρίαν ἐκώλυσε δὲ εὐχῆς. Καὶ μελετώμενον λιμὸν παρὰ
τῶν σιτοκαπῆλων ἔλυσε, συμπεσουσῶν αὐτοῖς τῶν ἀποθη-

κῶν, αἵ τὸν σῖτον συνέσχον. Καὶ ὅφιν μετέβαλεν εἰς
χρυσὸν· καὶ μετὰ τὸ λύσαι δὲ αὐτοῦ τὴν πένητος συμ-
φορὰν, πάλιν τὸν χρυσὸν εἰς ὅφιν ἀποκατέστησε. Καὶ
ποταμῶν ρέύματα ἔστησε· καὶ πόρην τολμήσασαν προ-
φαῦσαι, τὰ κατ’ αὐτὴν ἐξειπών, ἔπεισεν ἐξαγορεῦσαι τὰ
εὔατῆς.

Καὶ τοὺς ἐπὶ λόγοις φρονοῦντας μέγα, ἐν τῇ κατὰ
Νίκαιαν Συνόδῳ, δυνάμει τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἐπεστό-
μισε. Καὶ γυναικὸς τινὸς παρακαταθήκην κέπούστη, ἥδη
οὖσαν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα νεκρὰν, ἐπανερόμενος, ἦ παρε-
τέθη τὸ χρήματα, καὶ παρὰ αὐτῆς μαθὼν ἔνθα κεκρυπταί,
τῇ τούτων Κυρίᾳ ἀπέδωκε. Καὶ τὸν Βασιλέα Κωνστάν-
τιον τοῦ συνέχοντος πάθους ἀπήλλαξε. Καὶ παῖδα τινὸς
γυναικὸς ἀνεζώσε. Καὶ τὸν κατὰ πλεονεξίαν τὴν αἰγα-
λασθεῖν βουλόμενον διηλεγέε, τῆς μιᾶς ἐκείνης αἰγὸς πρὸς
τὸν μάνδραν, ἀπὸ τοῦ ταύτην ἐλκούτος Βίᾳ, μεταχωρού-
σης· μετὰ δὲ τὸ την τιμὴν αὐτῆς ἐπαριθμήσασαι τὸν
ἔξανουμενον, σὺν ταῖς λοιπαῖς μεινάστης. Ἰάσατο δὲ καὶ
τοῦ Διακόνου τὴν ἀφωνίαν· ὃς μικρὰν εὐχῆν ἐπιτραπεῖς
ἐν τινὶ καύματι, διὰ κενοδοξίαν μεγάλην ἐξέτεινε, καὶ
εὐθὺς εἰς ἀφωνίαν κατέστη.

Τούτῳ συνυπακούοντας ὥφησαν "Ἄγγελοι, Καὶ τῷ
Πνεύματί σου ἀντιφθεὶς ἀμενοί, ἐν τῷ τὴν
εἰρήνην συνήθως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διδόναι (ἐν τῷ ἐκφω-
νεῦν δηλουότι τὸ Εἰρήνη πᾶσι). Τῶν δὲ ἐν λαμ-
πάσι φωτῶν παρὰ τῶν ὑπηρετῶν ἀναφθέντων ὀλίγων, καὶ
τοῦ Ὁσίου δυσχερείαν οὐτοῖς ἐπὶ τούτῳ, οἱ μὲν μὴ παρεί-
ναι τινὰς ἐλεγον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ δεῖσθαι πλείο-
νος δαδουχίας· ἐμαρτυρήθη δὲ τῷ Ἀγίῳ ἄνωθεν, ὅτι
ζευτός μᾶλλον Ἄγγέλους ἔχει ἐν ταῖς εὐχαῖς συμψάλ-
λοντας. Ή δὲ ἐν τῷ λύχνῳ, ἥδη μαραυνομένου τοῦ ἐν
αὐτῷ φωτὸς, καὶ λήγοντος διὰ τροφῆς ἐνδειαν, ἐξαίφνης
τοῦ ἔλαιου ἀνάβλυσις, τίνας οὐκ ἐκπλήττει τῷ θαύματι;

Πολλοῖς δὲ ἐκ προγνώσεως θείας, περὶ τῶν μελλόντων
ἐθέσπισε. Καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Τριφύλλιου νουθετήσας,
τοῖς ἐν κόσμῳ τερπνοῖς προσκείμενον, ποθεῖν τὰ μέλλοντα
μᾶλλον ἐπεισε. Καὶ τὴν μοιχευθεῖσαν γυναικαν, τὴν ἐξο-
μολόγησιν μὴ δεχομένην, ἀλλὰ ἐν τῷ τίκτειν τὸν ἔδιον
ἄνδρα πειθουσαν, ὅτι ἐξ αὐτοῦ εἴη τὸ ἐγκυμονούμενον,
καὶ τοι μῆνας εἴκοσι ἀποπλεύσαντα, καὶ μὴ συγγενόμε-
νον αὐτῇ, ἐπιτιμήσας θαυμάτω παρέδωκε.

Τούτῳ θέρους ὥρᾳ, ἐν τῇ πλέοντι, δρόσου πλήρης
ἡ κεφαλὴ ἐφαίνετο, δηλοῦντος τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπ’ αὐτῷ γε-
νητορεύνην τιμὴν. "Οπως δὲ ἦν συμπαθής, ἐδηλώσεις τὸ
συμβάν εἰς τοὺς τὴν ποίμνην αὐτοῦ συληῆσαι ἐπιχειρήσαν-
τας. Οὐ μόνον γάρ αὐτοὺς ἀρασίᾳ κρατηθέντας τοῦ πα-
τοῦς ἀπήλλαξεν, ἀλλὰ καὶ κριόν ἔνα ἐπιδούς ἀπέλυσεν,
ἐπειπὼν, ὡς ἀν μὴ διεισει τὴν τήρητην τὴν τήρητην.
Οὗτος τὸ
καταπιστευθὲν ποίμνιον ιθύνας καλῶς, πρὸς τὴν τῶν Ἀγ-
γέλων πολιτείαν καὶ διαγωγὴν μετετάξατο. Τελεῖται δὲ
ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀποστολείω τοῦ Ἀγίου καὶ κορ-
φαίου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκ-
κλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Συνετοῦ.

Στίχ. Τὸν Συνετὸν κτείνουσιν ἄφρονες ξίφει,
Τὴν εὐσεβῆ τιμῶντα πίστιν ἐμφρόνως.

Oὗτος ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ Βασιλέως· ἐνδημοῦντι δὲ αὐ-
τῷ ἐν τῇ τῶν Ψωμαίων πόλει, καὶ τὰς θυσίας τοῖς
εἰδῶλοις προσάγοντι, διαλεχθεὶς οὐτος, ἀναγνώστης τῆς
Ψωμαίων Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Εύστου προθεσθε-
μένος, καὶ ὑποσχόμενος θῦσαι κατ ἐμπαιγμὸν, καὶ φωρα-
σθεὶς τὴν υπόκρισιν, τύπτεται βουνεύροις, ὡς τε πᾶσαν τὴν

γῆν ἔκείνην τῷ αἴματι φοινιχθῆναι· εἴτα τῇ εἰρήτῃ ἐπαπόρριπτεται. Τῇ δὲ ἔξῆς πάλιν ἀπλοῦται ἐν ἐσχάρᾳ σιδηρᾷ πεπυρακτωμένῃ, ὅτε καὶ Ζείας φωνῆς ἕκουσεν ἐνισχυούσης, καὶ προτρεπούσης αὐτὸν εἰς τὸν ἄγωνα. Καὶ σὺν τῇ φωνῇ, λάβρος ὑετὸς κατερράγη, ἀλώθητον ἐκ τοῦ πυρὸς διαφυλάττων τὸν Μάρτυρα. Μετὰ ταῦτα, ὀρύγματος γενομένου πήχεων δέκα, καὶ ἔγλων ὀξυτατῶν ἐντεῖντων τῷ βάθει, ἀπερρίφη ὁ Μάρτυς ἔκεισε, τῶν μελῶν αὐτοῦ σχεδὸν ἀπάντων κατακοπέντων· ὃς καὶ αὐθὶς Θείᾳ προνοίᾳ ὑγιὴς γέγονε. Πάλιν οὖν ἐγκλείεται εἰς τὸ λεγόμενον Πάνθεον, καὶ ἔξαχθεις, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀλέξανδρου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Στίχ. Ο' Ἀλέξανδρος, εἰς ὃν καὶ τῶν θυηπόλων,
"Ανευ αἵματος, εἰς ἣν καὶ τῶν Μαρτύρων.

Βασιλεύοντος Δεκίου ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ρώμῃ, διωγμὸς μέγας ἔκινθη κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Ἐξαποστεῖλας γὰρ κατὰ πᾶσαν χώραν, προσέταξεν, ὃς τε τοὺς εὑρίσκομένους Χριστιανούς ἀναγκάζειν θύειν τοῖς εἰδώλοις, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνεῖσθαι· τοὺς δὲ μὴ πειθομένους τοῦτο ποιεῖν, τιμωρίας δειναῖς ὑποβάλλεσθαι, καὶ εἴθ' οὕτω τοῦ ζῆν ὁδυνηρῶς ἀπαλλάττεσθαι. Τότε ὁ ἀγιώτατος Ἀλέξανδρος οὗτος, Ἀρχιεπίσκοπος ὃν ἐν Ιεροσολύμοις, διαβάλλεται τῷ τῆς ἔκεισε Καισαρείας Ἀρχοντι· ὃ δὲ ἀποστείλας, σιδηροδέσμιον παρέστησεν αὐτὸν· καὶ πολλὰ διαλεχθεῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνακηρύξας μεγαλοφώνως μέσου πάντων, Θεὸν καὶ Βασιλέα, καὶ πάντων εἶναι Δημιουργὸν, τὰ δὲ εἴδωλα καὶ τοὺς τιμῶντας αὐτὰ ἀναθεματίσας πεπαρρήσιασμένη τῇ φωνῇ, μεγάλως ἐπάραξε τὸν θυμὸν αὐτοῦ. Διὸ καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τιμωρησάμενος αὐτὸν ποικίλως, ὑπὸ θηρῶν βρωθῆναι ζῶντα καταδικάζει ὁ δεῖλαιος.

Τοῦτον δὲ γυμνὸν εὐθὺς ἀποδύσαντες, καὶ μέσου τοῦ θεάτρου ὡς κριὸν ἐπίσημου προθέντες, διάφορα θυηρία πρὸς βρῶσιν αὐτοῦ ἔξαπέστειλαν. Οἱ δὲ προσευξάμενος, καὶ τοῦτο προσέθετο· Κύριε, εἰ θέλημα σόν ἐστι τελειωθῆναι με υῦν, γενέσθω ὡς ἡνδόκησας. Καὶ διαφόρων θηρίων κατ' αὐτοῦ ἀπολυθέντων, τὰ μὲν προσκυνοῦντα, ὡς διὰ τῆς τῶν κεφαλῶν αὐτῶν κατακλίσεως ἐφαίνοντο, εἰς τὰς ἑαυτῶν ἀνεγώρουν γαλεάγρας· τὰ δὲ κυλινδούμενα ἐπὶ τὴν γῆν, κατεφίλουν τοὺς πόδας αὐτοῦ· τὰ δὲ τὰς τραυματισθείσας αὐτοῦ σάρκας ταῖς γλώσσαις ἀπέλειχον. Οἱ δὲ μέγας Ἀρχιερεὺς, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ἀπεπτη πρὸς Κύριον, τὸ σῶμα ἀβλαβές καταλιπὼν ἐν τῇ γῇ. "Οπερ εὐλαβεῖς τινὲς μετ' αἰδοῦς μυρίσαντες, καὶ ὅθουίοις εἰλησαντες, ἐν ἐπισήμῳ κατέθεντο τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Οσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀμωναθᾶ καὶ Ἀνθού.

Στίχ. Μισῶ τὰ τῆς γῆς· "Αγγελοι δέξασθέ με,
"Α μωναθᾶς ὁ θεῖος ἐκλείπων λέγει.

Τὸ τέλος Προφήτη προσφόρως Δαυΐδ λέγων,
"Ως ἀνθος ἀγροῦ θεῖος" Ανθος ἐρρήν.

Ταῖς αὐτῶν αγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον,
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Λυτίθεον πρόσταγμα.

Μωσέως τὸν ἀπλαστὸν, Δαυΐδ τὸ πρᾶον,
Ιωάθ τοῦ Αὐσίτιδος, τὸ ἄμεμπτον κτη-

σάμενος, τοῦ Πνεύματος γέγονας ητοικητήριον, μέλπων ἰερώτατε· Ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ψευάδες τῇ κάρῃ σου ἐν ὥρᾳ θέρους, οὐ
ράνιαι στάζουσαι, τὸ μέλλον, προεσήμα-
νον· Θεὸς γὰρ ὡς ἔφησας, τὴν θείαν μημή-
σου, "Οσιε ἐδόξασε, πιστοὺς καθαγιάζων τῇ
μεστείᾳ σου.

Συνδῶ Πατέρων σε Θεὸς δοξάζει, ἐν ιρίσε-
τοὺς λόγους σου, φυλάξαντα μακάριες· οὐ
πίστει προσήγαγες, τὸν ἀλογώτατον, "Ἄρειον
μωραίνοντας σαφῶς, καὶ παταργοῦντας τὴν
τούτου ἔνστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν βότρυν ἐβλάστησας ἀρρότῳ λάγῳ. Παρ-
θένε ὡς ἄμπελος, τὸν μόνον ἀγεωργητον
οἰνον ἀναβλύζοντα, πάντας εὐφραίνοντα, παν-
τας ἀγιάζοντα βροτούς, καὶ πᾶσαν μέθην δε-
γῶν ἔξαίροντα.

Ωδὴ Η. Κάμινος ποτέ.

Κάμινον παθῶν, ταῖς θείαις ἐπομβρίαις
τοῦ θείου Πνεύματος ητέσθεσας, κα-
δρόσον ἐπήγασας, νοσημάτων Πάτερ ηαύσων
ἔξαίρουσκν τῶν πίστεις σοι, πάγιτοτε προστά-
των, μάκαρ Σπυρίδων πανόλβιε.

Α"κανος εὐθὺς, καὶ πρᾶος συμπαθής τε, καὶ
ἀνεξίκανος γεγένησαι, σύγαπη φιλόξενος
Γεράρχης ιερώτατος, φρονήματι ησημούμενος.
Οσιε ὄρθοδοξῷ· ὅθεν σε πίστει γεραιόρομεν.

Πάλαι σοι φωνὴν, ὡς ζῶσα ή θαυμάσα, διερ-
τῶντι Πάτερ δέδωκεν· ὡς θαῦμα ἔξαιστον
ὡ παράδοξον μυστήριον! ὡς χάριτος ής ἔτυχε
βίω κενοσμημένος, Αγγελικῷ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Πάθη τῆς ἐμῆς, θεράπευσον ηαρδίας,
συμπαθείας σου Πανύμνητε· τὸν νοῦν με-
ειρήνευσον, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον·
βαίνειν με εὐόδωσον, τρίβους πρὸς σωτηρίου
ὅπως ἀεὶ μεγαλύνω σε.

Ωδὴ Η. Ανάρχου Γεννήτορος.

Ανάρχου Γεννήτορος, τρανῶς Υἱὸν ἐκήρ-
ξας, Όμοούσιον Πάτερ, καὶ συναίδιον
μέσον Θεοφόρων Πατέρων, μεγαλυνθεὶς.
τῶν ἀνομούντων, ἐμφράξας τὰ στόματα,
ράρχα παμμακάριστε.

Πολύφωτε ἥλιε, Πατέρων ἐγκαλλώπισμα
Ιερέων τὸ ηλέος, Λγγέλων σύσκυνε. τοι
τὴν φωτοφόρον σου μημήν, χαρμονιώς,
ἐπιτελοῦντας, φωτὸς ηαταξίωσον, ἀνεπέρ-
ταις πρεσβείαις σου.

Tὰ δεῖα συνηώματα, ἡ πύλη ἡ οὐράνιος, ἡ τῶν ἑορταζόντων τερπνὴ ὄμηγυρις, τὴν ἡγιασμένην ψυχὴν σου, καὶ ἀρεταῖς, καθωραϊσμένην, παμμάκαρ ἐδέξατο, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Θεοτοκίον.

Tὸ μέγα μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, καταπλήττει Ἀγγέλους, θεοχαρίτωτε, θέλγει τῶν Ὁσίων τὸν δῆμον, τοὺς Ἱερούς, εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Sε ἐξ ἀλόγου ποίμνης, μετήγαγεν εἰς λογικὴν, τὸ Ηνεῦμα πνευματοφόρε, ὡς τὸν Μωσέα καὶ Δαυΐδ· ὃν ἐμίμησω τὸ πρᾶον, Σπυρίδων φῶς οἰκουμένης.

Ἐτερον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Eδέξασεν ἐν θαύμασι, καὶ ἐν τέρασι πλεῖστοις, ὁ Κύριος μακάριε· ἐν γὰρ θείᾳ Συνόδῳ, Τριάδα ἀνεκήρυξας, καὶ νεκροὺς ἀνέστησας, τὸν ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω, ποταμοῦ δὲ τὸ ρέθρον, παραδόξοις προσευχαῖς, ἀνέσειλας καὶ διῆλθες.

Θεοτοκίον.

Eκύνσας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ ιόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελεύντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτο σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων ινδύνων.

Ἐις τοὺς Αἴνους, ἵστωμεν Στίχους δ'. καὶ φαλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,

"Ηχος α. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Eν τῇ τῷ Ηνεύματος αἴγλῃ καταλαμπόμενος, τὸ ζοφερὸν καθεῖλεν, ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, Ἀρείου τὸ ληρῶδες· ὅθεν ἀπλῶς, δογματίσας Τριάδα πιεῖς, ὑπὸ σοφῶν ἐδοξασθη καὶ συνετῶν, καὶ τὴν σύνοδον ἐκύρωσεν.

Δίς.

Tαῖς οὐρανίαις ἀκτῖσι περιλαμπόμενος, καὶ τῇ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἴσασις παρέχων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τῶν πίστει καὶ νῦν, ἐκτελούντων τὴν μνήμην σθ, θεομακάριε Πάτερ θαυματουργὲ, μὴ ἐλλίπης ὑπερεύχεσθαι.

Tοῦ ἀμπελῶνος ἔργατης διὰ τῆς πίστεως, τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης, τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε· διὸ τῆς Βασιλείας, τῆς ἀνω λαβῶν, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως προσεύχεται τῷ πέρι ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Σπυρίδων σοφέ.

Δόξα, "Ηχος δ".

Oσιε Πάτερ, Ἱεράρχα ἀοιδίμε· ἀποστολικῆς διδασκαλίας γενόμενος ἐμπλεως, καὶ τοῦ θείου Ηνεύματος καταγώγιον, διὲ εναρέτας

πολιτείας ἀναδειχθεὶς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς λύκους, διὰ δογμάτων ἀπηλασας· καὶ τὴν ὄρθοδοξον πίστιν σαφῶς τρανώσας, στύλος ἀναδείνυσαι, καὶ εὔσεβείας πρόμαχος."Οθεν καὶ θαυματουργῶν ἐν τοῖς πέρασιν, ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες, καὶ νεκράν πρὸς ἐρώτησιν ἥγειρας. Ἀλλ' ὡς Πατέρων ἀξιάγασε, καὶ Διδασκαλῶν συνόμιλε, τὸν Σωτῆρα πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυτις.

Ἐις τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά· καὶ απὸ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ'. καὶ σ'. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων, Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὁρέου· καὶ τῆς Ἅγιας Μάρτυρος Λαζαρίας τῆς Παρθένης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἐις τό, Κύριε ἐκέντραξα, ἵστωμεν Στίχους σ'. καὶ φαλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,

"Ηχος δ". Ἐδωκας σειμείωσιν.

Aάμπει τὸ μνημόσυνον, τοῦ Ἀθλοφόρου σου Κύριε, Εὐστρατίου ὡς ἥλιος, λαμπρότερος κρύψαντος, ἀηττήτων λόγων, τὴν πολυθεῖαν, ὥσπερ ἀφωτιστον σκηνὴν καταργουμένην ὑπὸ τῆς πίστεως, καὶ τέσσαρας συμμάρτυρας, καὶ συμμετόχους ποιήσαντος· διὲ αὐτῶν ἡμῖν δωρησαι, ἰλασμὸν ὡς Φιλάνθρωπος.

Aόγοις καὶ παθήμασι, καὶ πολυτρόποις σερήσεσι, τῆς ζωῆς ἐπεδείξαντο, ἀγάπην οἱ Ἀγίοι, τὴν πρὸς σὲ τελείαν, μὴ σαλευομένην, σὺν Εὐστρατίῳ τῷ σοφῷ, καὶ Αὐξεντίῳ ἀγωνίσαμενοι, Ὁρέστης καὶ Μαρδάριος, μετ' Εὐγενίᾳ οἱ ἐνδοξοι· ταῖς αὐτῶν σῶσον Κύριε, προσευχαῖς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Aύσση τοῦ παραφρονος, ὁ εὐκλεῖς μὲν Αὔξεντιος, κεφαλὴν ἀποτέμνεται· Μαρδάριος πάλιν δὲ, ἐκ τῶν ἀστραγάλων, κρεμασθεὶς ἐξέφθη· ὁ δὲ Εὐγένιος τομῇ, χειρῶν καὶ γλώττης καθωραΐζεται· Ὁρέστης ἐν ιραθθάτῳ δὲ, τῷ πυριστρώτῳ ιοιμίζεται· ἐν καμίνῳ Εὐστρατίος, ὡς ἀμνὸς Χριστοῦ τίθεται.

"Ετερα Στιχηρά, "Ηχος ὁ αὐτός.

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ω'ς καλῶς στρατευσάμενος, Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, σεαυτὸν Εὐστράτιον παραδέσω-

κας, ἐθελουσίως εἰς βάσανα, καὶ βίσιου θάνατον, ἐπαγόμενος χορὸν, συμμαρτύρων μακάριον· μεθ' ὧν ἥθλησας, καὶ τῆς νίκης ἔδεξε τὰς στεφάνυς, σὺν αὐτοῖς καθικετεύων, ὑπὲρ ἡμῶν παναοίδιμε.

Ο' θεόφρων Εὐστράτιος, ὁ γενναῖος Αὔξεντιος, ὁ οἰκεῖος Εὐγένιος καὶ Μαρδάριος, σὺν τῷ Ὁρέστη ἡρίστευσαν, ἐχθρὸς τροπωσάμενοι· καὶ ἐνλάμψαντες σαφῶς, ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, κατεφαίδρυναν, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας καὶ τῆς πλάνης, ἀπεδίωξαν τὸ σκότος, τῇ φωταυγίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Τῆς Ἀγίας Λουκίας.

Παρθενίαν ἀκήρατον, ἐμμελῶς ἐξασκήσασα, προσηνέχθης χαίρουσα τῷ Ποιήσαντι· ἀρνησαμένη γάρ πρόσναιρον, νυμφίον πανεύφημε, ἐνυμφεύθης τῷ Χριστῷ· καὶ τὸν δρόμον τελέσασα, διὰ πίστεως, καὶ φαιδροῦ μαρτυρίου νῦν παρέχεις, τοῖς τιμῶσι σε Λουκία, τῶν ἰαμάτων χαρίσματα.

Δόξα, Ἡχος πλ. β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, τοὺς τοῦ Χριστοῦ Ἀνδροφόρους, ἐν ὅμοιοις τιμήσωμεν· Εὐστράτιον τὸν ἀγέττητον Μάρτυρα, Αὔξεντιον καὶ Εὐγένιον, καὶ Μαρδάριον καὶ Ὁρέστην, τὴν πενταυγὴν τῶν Μαρτύρων χορείαν· οἱ, καλῶς ἀγωνισάμενοι κατὰ τοῦ ἀράτου ἐχθροῦ, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης ἀναδησάμενοι, πρεσβεύθσι Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστεις καὶ πόθῳ, τελέντων τὴν μνήμην αὐτῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ουδεὶς προσρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμένος αἴπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, Ἄγνη Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἴτειται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἵτίσεως.

"Η Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστός.

Ε' ν ἔλω τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὄρωσα ἡ Πανάμωμος, Θεοτόκος, ιρεμαμένην μητρικῶς, ὀδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μα, σῶσον τὰς πίστεις ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,
"Ηχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο' θαυμαστὸς Ἀθλοφόρος, ἡμᾶς Εὐστράτιος, σήμερον συγκαλεῖται, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, τελέσαι ἐτησίως· διὸ καὶ ἡμεῖς, συνελθόντες τιμήσωμεν, ὡς ἐραστὴν τῷ Κυρίου, καὶ καρτερῶς, ὑπὲρ τῆς πίσεως ἀθλήσαντα.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτῷ.

Διατίκως τὴν ἀνδρείαν, καθοπλισάμενος, τὸν δεύτερον καὶ πλάνον, Γολιάθ ἀποκτείνεις, τῇ πίστει τῆς Τριάδος· ὅθεν σει, συν-

ευφραίνῃ Εὐστράτιε, ἐν θύραις μετ' Ἀγγέλων ἐκδυσωπῶν, τὸν Σωτῆρα τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῷ ἐθάυμαστοις στώσεν ὁ Κύριος.

Ω'ς ὁ Θεοβίτης Ἡλίας, ζηλῶν ἐζηλωσας προφητικῶς Κυρίω, Παντοκράτορι Μαρτυρίῳ, Εὐστράτιε θεόφρον· καὶ θράσος κενὸν, τὸ ἀνόμων διηλεγξας, καταβαλὼν τῶν εἰδώλων δυνατὸς, τὰ βδελύγματα μακάριε.

Δόξα, Ἡχος πλ. α'.

Τῶν τυραννούντων τὰ θράση μὴ δειλισσάτες, μᾶλλον δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστην τραυνῶς κηρύζαντες, ξεσμοὺς πολλοὺς καὶ βοσάνους ὑπεμείνατε, Εὐστράτιε καὶ Αὔξεντιος Εὐγένιε καὶ Ὁρέσα, καὶ ἐνδοξεῖ Μαρδάριες. πρεσβεύσατε τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς τῶν ἐν πίστει, τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ Πύλη τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Πανάγρατε Παρθένε Ἀγνή· χαῖρε Δέσποινα· προστασία τοῦ ιόσμου· χαῖρε τεῖχος καὶ ταφυγή, καὶ σκέπη τοῦ γένους ἡμῶν.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Καθορῶσα πάλαι τὸν Ἀμνὸν ἑαυτῆς, ἡ Πανένος Μήτηρ καὶ πανάμωμος Κόρη, Στορῶ ἀγυψθέμενον, ἐβόα δακρύζασα· Οἱ μοι Υἱέμενοις θνήσκεις, Θεός φύσει ὡν ἀθάνατος;

"Απολυτίνιον, "Ηχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε.

Καὶ τῆς Ἀγίας ἡ Ἀμνάσ σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Οἱ Κανόνες Οἴτωτήχθ, καὶ τῶν Ἀγίων.

"Ιωάννου Μοναχοῦ. Ζεδὴ α'. "Ηχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Βραβεύων ἐν οὐρανοῖς τὰ ἐπαθλα, τοῖς αὐτοῖς αἴθληταῖς, ἀγωνοθέτης κάθηται στὸς, δεξιᾷ παντοκράτορι, τοῖς αἱματὶ τὸν στράτιον, θείους στεφάνους προτεινόμενος.

Χορείαν μαρτυρικὴν πεντάριθμον, δεῦτε κατητημένην ταξιαρχον, τὸν ποθητὸν Εὐστράτιον, χάριτε Θείᾳ στεφανούμενον.

Τὴν ζωὴν τῇ ἐπὶ γῆς δρατεύματος, ὅπερ δυσάμενος, τῷ ἀληθεῖ προσάγῃ Βασιλεὺς τῆς αὐθήσεως σύμβολον, παρὰ Χριστῷ Εὐστράτιο, δι Αὔξεντίου κομισάμενος.

A'στέρες ἐν οὐρανῷ τῆς πίστεως, αἱ̄νι νούμενοι, τὰς τῶν πιστῶν λαμπρύνουσι ψυχὰς, φωτισμὸν ἀποστίλοντες, οἵ περὶ τὸν Εὐστράτιον, οὓς ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Τῆς Ἁγίας.

Pορφύραν σῶν ἔξ αἰμάτων βάψασα, καὶ στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, ὡς Παρθένος βασιλεία, καὶ θεῖαι λαμπρότησι, Μάρτυς Λουκία κατηγλαῦσαι.

Θεοτοκίον.

Xωρίον χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας φύσεως, Θεογεννητορ "Ἄχραντε· διὸ, σὲ Λαζαρία ποθήσασα, παρθενικῶς ὅπιστος σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Ωδὴ γ'. Εὑφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Eλπίδι τῶν αἰκισμῶν, ὥσπερ ἀὖλου θησαυροῦ γέγονας, ὑπερφυῶς ἔμπλεως, πάστος θυμηδίας Εὐστράτιε.

Sοφίᾳ Πνευματικῇ, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν ἥλεγξας, Μάρτυς Χριστοῦ Αὐξέντιε, τὴν τυραννικὴν ἀθεότητα.

Ω'ς ιόσμος θεολαμπής, τῆς Ἐκκλησίας τῶν πισῶν Μάρτυρες, τὰ τῷ Χριστῷ σίγματα, περιηνθισμένοι γεγόνατε.

Tὰ μέλη μαρτυρικῶς, ἀθλητικοῖς καταφλεγθεὶς ἀνθραξιν, εἰδωλικῆς ἔσθεσας, πλάνης τὴν μανίαν Εὐστράτιε. **Τῆς Ἁγίας.**

Ω'ς νύμφη περικαλλής, τοῦ βασιλέως καὶ Θεοῦ ἐνδοξε, Μάρτυς Λαζαρία εἴληφας, νῦν τῶν οὐρανῶν τὰ βασιλεία.

Θεοτοκίον.

Kυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· σὺ γάρ Θεὸν τέτοιας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε.

Ο Εἰρμός.

Eὑφραίνεται ἐπὶ σοὶ; ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ ιράζουσα· Σύ μου ἵσχυς Κύριε, καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Tῆς Τριάδος τῇ πίστει ὀχυρωθεὶς, ἀληθείας σφενδόνι καθοπλισθεὶς, τῆς πλάνης κατέβαλες, τὸ ἀλλόφυλον θράσος· καὶ τοῦ ἐχθρὸς ἀρπάσας, τῶν λόγων τὴν μάχαιραν, ἐν αὐτῇ ἀπέτεμες, τοῦ ψεύδους τὴν ἔνστασιν· ὅθεν τοῖς τροπαίοις, θριαμβεύων τῆς νίκης, τῷ σώματι τέθνηκας, τῷ δὲ πνεύματι ἔζησας. Αθλοφόρε Εὐστράτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ἑτερον, Ἡχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Tῶν Μαρτύρων αἷμασιν, ἡ Ἐκκλησία, ἀρδευθεῖσα ἥνθησεν, ὁρθοδοξίαν τοῖς πιστοῖς, ἐγκαυχωμένη καὶ λέγεται· Κλέος Μαρτύρων εἶδείχθητε "Αγιοι".

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Tὴν θερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγνωσι, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, τὴν πρὸς Θεόν ιαταλλαγὴν, δὶς ἦς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεοτόκου πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Η Σταυροθεοτοκίον.

H' Αγνὴ καὶ ἀσπιλος, Μήτηρ σου Λόγε, μπτρικῶς ἡλάλαζεν, ὁδυρομένη ἐν ηλαυμῷ, εἰν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρχη, προσηλωθέντα σε μόνε μακρόθυμε.

Ωδὴ δ'. Δὶ ἀγάπησιν οἰκτίρμου.

Sυναπεβάλου τοῖς μωλωψι τῆς σαριόσσῃ, τὰς ψυχικὰς ηλιδᾶς, τὰς βολιδᾶς συντρίψας, τοῦ δολίου δράκοντος, τῇ πίστει Εὐστράτιε.

Eδοξάσθη σου τοῖς μέλεσιν Ἀθλοφόρε, ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ἀρρήτως σε δόξης, ἐν δυνάμει ἔπιλησε, τεράτων Εὐστράτιε.

Tῶν ἀλιέων ζηλώσας τὴν παρρήσιαν, μαρτυρικῇ σαγήνῃ, τῷ Δεσπότῃ προσάγεις, τὸν σοφὸν Εὐγένιον, ζωγρήσας Εὐστράτιε.

O"ντως ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν Αθλοφόρων, τὸν δυσμενῆ πατέντες, καὶ Χριστῷ μελωδόντες, ὁδὸν μαρτυρίου σου, δραμούμεθα Δέσποτα.

Τῆς Ἁγίας.

Pαρρήσιαν εύραμένη ἐν τοῖς ὑψίσσοις, παρά Θεῷ Λουκία, τοῖς τιμῶσι σε πόθῳ, τῶν πταισμάτων αἴτησαι, δοθῆναι τὴν ἀφεσιν.

Θεοτοκίον.

Pαρθενίᾳ καὶ αἴθλησει λελαμπρυσμένη, τῷ ἐν Παρθένου Κόρης, ἀνατείλαντι Λόγῳ, ἀφθορος μεμνήστευσαι, Λουκία Πανεύφημε.

Ωδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Sὺ οἵσι περ ἀστήρ, ἐωσφόρος ἀνέτειλας, ἐν φαίλαγγι τῶν Μαρτύρων, τηλαυγῶς διαπρέπων, ἀσιδιμε Εὐστράτιε.

Sὲ φέγγει κατιδῶν, νοητῷ διαλάμποντα, Μαρδάριος ὁ θεόφρον, ὡς ποιμένι αἴριον, προστρέχεισοι Εὐστράτιε.

Sὺ πάντα τὰ τερπνά, ἐλογίσω ὡς σκύβαλα, Εὐγένιε ἐκνικήσας, τοὺς τῆς φύσεως νόμους, τῷ φίλτρῳ τῆς αἴθλησεως.

Τῆς Ἁγίας.

Sὺ μόνος καλλοναῖς, ὡς παρθένος ἐνήδομαι σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιάζομαι ξίφει, Λουκία ἀνεκραύγαζεν.

Ωκλῆρος ἀγαθός! ὡς μερὶς ή θεόσδοτος! ὡς γύναιον τῇ καλλίστῃ, συμβουλῇ ἐκνικῆσαν, τὴν πλάνην τῆς Προμήτορος.

Θεοτοκίον.

Nοῦς βρότειος τὴν σὴν, ὑπὲρ ἔννοιαν σύλληψιν, οὐ δύναται ἔννοησαι, Μητροπάρθενε Κόρη· Θεὸν γὰρ ὀπειύησας.

Ωδὴ 5. Θύσωσι, μετὰ φωνῆς.

Xριστός μοι, ἀντὶ πάντων ἔστιν ὁ Μαρδάριος, διαπρυσίως ἐβόα, καὶ πατρὶς καὶ σέβας καὶ ὄνομα· ὑπὸ σοῦ γὰρ, τοῦτο ἐξεπαιδεύθη Εὐστράτιε.

Tόποδας, τρυπηθεὶς ἀνηρτήθης τῆς ἄντυγος· πεπυρωμένοις ἐφλέχθης, ὀβελίσκοις δὲ τὰ μετάφρενα· τὸ δὲ Πνεῦμα, τῷ Δεσπότῃ παρέδου Μαρδάριε.

Hγλῶσσα, ἐκκοπεῖσα· τῶν ὑμνῶν δὲ παύεται· αἱ δὲ τμηθεῖσαι σου χεῖρες, πρὸς Θεὸν Εὐγένιε αἴρονται, σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσιν, αἰτοῦσαι, τὴν μνήμην σου. **Tῆς Ἀγίας.**

Tίμιος, ἐγαντίον Κυρίου ὁ θάνατος, ὁ σὸς γεγένηται Μάρτυς· τοῦ γὰρ ζῆν προέκρινας τὸ τεθνάναι, ἵνα ζῶντα, τὸν Χριστὸν ἐν σοὶ ἔξεις Λουκία σεμνή. **Θεοτοκίον.**

Iσχύν σε, εὐραμένη Παρθένε καὶ στήριγμα, ἡ Ἀθληφόρος αἰκίσεις, καρτερώτατα φέρει καὶ χαίρουσα, σου ὀπίσω, τῷ τῶν ὅλων Δεσπότῃ προσάγεται. **Ο Είρμος.**

Hύσωσι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Εικλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη κεναθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἴματι.

Κοντάκιον, Ήχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Fωστὴρ ἐφάνης λαμπρότατος τοῖς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθημένοις Ἀθλοφόρε· πίστιν ὡς δόρυ δὲ περιθέμενος, τῶν δυσμενῶν τὰ θράση, οὐκ ἐπτοήθης Εὐστράτιε, Ρητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος. **Ο Οἶκος.**

Tὸ ζοφερὸν Χριστὲ τῆς ψυχῆς μου διασκέδασον, ὥπως αἰνυμνήσω λαμπρῶς χορὸν Μαρτύρων πεντάριθμον· Αὐξέντιον, τὸν ἐν αὔξῃσει θεῖνης πολιτείας αἰνατραφέντα· καὶ τὸν σοφὸν καὶ γενναῖον ἐν τοῖς ἀθλοῖς Εὐγένιον· σὺν τούτοις καὶ τὸν Ὀρέστην, τὸν τοῖς θείοις διαιτώμενον ὅρεσι· Μαρδάριον τὸν ἀπλούστατον, οὐκ ὑπῆρξεν Εὐστράτιος καθηγητής, Ρητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

Συναξάριον.

Tῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, "Αθλησις τῶν ἡγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων Εὐστράτιου, Αὐξέντιου, Εὐγενίου, Μαρδάριου καὶ Ὀρέστου.

Στίχοι.

Τὸν Εὐστράτιον καὶ συνάθλους δὶς δύω, **Απαξ** δύω κτείνουσι πῦρ τε καὶ ξίφος.

Τούς γε σὺν Εὐστρατίῳ δειπάτη τρίτη ἔκπεν ἄρο.

Oὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, δυσσεβῶν βασιλέων, καὶ Λυσίου Δουσκὸς, τῆς μιτανέων (*) τάξεως κρατοῦντος, καὶ Ἀγρικολάου πάτην τῆς ἀνατολῆς ἐπαρχίαν διοικοῦντος, ἄνωθεν μὲν ἐκ προγόνων σεβόμενοι τὸν Χριστὸν, ὑποκρύπτουσες ἔαυτοὺς, φόβῳ τῶν Τυράνων καὶ διωκτῶν. Τούτων μὲν Ἀγιος Εὐστράτιος, ἐκ τῆς Ἀραβρακηνῶν ὥρης πόλεως, Σκρινιάριος (χαρτοφύλαξ) ὑπάρχων τῆς Δουκῆς ταξιαρχεως, καὶ ἐν αὐτῇ πρωτεύων. Ἐπιθυμῶν δὲ πρήστασθαι τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὸ τῆς ἐκβάσεως ἀδύνατον δεδοικώς, τὴν ζώνην αὐτοῦ διά τινος τῶν ὑπηρετούντων ἀποτεθῆναι προσέταξεν ἐν τῇ κατὰ Ἀράβρακα Ἐκκλησίᾳ τοῦτο θεῖς ἐν ἑαυτῷ, καὶ ἀπόπειραν τοῦ σκοποῦ ποιημένος, ὡς, εἰς ὁ πρεσβύτερος Αὐξέντιος εἰσελθὼν λάβοι τὴν, κατ' εὐδοκίαν αὐτῷ γενέσθαι τὴν εἰς Χριστὸν εἰλογίαν καὶ παρόησίαν, μηδὲν τῶν προσδοκωμένων επιτήξαντα παραστῆναι· εἰδὲ ἔτερός τις τῆς Ἐκκλησίας τὴν ζώνην κομίσατο, ἔτι τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν εριφέρειν ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ μηδαμῶς εἰς ἐμφάνησθεῖν.

Κατὰ νοῦν δὲ αὐτῷ τὰ τῆς πείρας ἐκβάντα θεῖαν, καὶ τοῦ πρεσβύτερου Αὐξέντιον τὴν ζώνην ἀνέλαβον, ὑπειληφὼς, ὅτι καλῶς αὐτῷ η διὰ Χριστὸν αἰτοῦσται μαρτυρία, ἐμφανῆς τῷ Λυσίᾳ κατέστη, καὶ παραστάζεται τὴν εὐσέβειαν. Ἐν γὰρ τῷ τοὺς Αγίους προαθλήσαντας παριστᾶν, καὶ αὐτὸς τῷ Λυσίᾳ παρέστη καὶ γάρ η τῆς τοιαύτης τάξεως πρώτος· διὸ καὶ τοῦ θεῖον αὐτογορεύει Χριστιανόν. "Οθεν παρὰ τοῦ πράνου ἀφαιρεῖται τὴν ζώνην, καὶ κατὰ πρόσταξιν τοῦ γυμνοῦται, καὶ διαταθεὶς ἐπὶ γῆς μαστίζεται· Εσχοινίοις δεθεῖς, εἰς ὑψὸς μετεωρίζεται, καὶ τῷ ὑπόθεντι αὐτῷ πυρὶ καταθεν καταφλέγεται.. Μετὰ τοῦτο λατεῖ καὶ ὅξει συμφυραθέντι, τοῖς καταφλέγεισιν ἐπιταπεινεστεῖσι, καὶ διστράκοις τὰς πλευρὰς κατατοξεύεται· παραδόξως θαυματουργήσας, (κατέστη γὰρ ὅλος οὐγίνης τὸν Αγιον Εὐγένιον ἐκκαλεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ παρόησία καὶ αὐτὸς ὅμολογεῖ, σύμφωνα εἰλέγων τῷ Αγίῳ Εὐστρατίῳ, καὶ τὸ αὐτὸς σέβας τῷ ἐκείνου τιμωμένῳ προσάγει Θεῷ.

Τότε κρηπτοὶ σιδηρᾶς γλωσσεῖς ὁ Αγιος Εὐστράτιος ἀπὸ τῆς Σεβαστιανῶν Πόλεως, μέχρι Νικοπόλεως ἀλαζούται, συνάμα τῷ Εὐγενίῳ. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ διαστήτῃ, ὁ Αγιος Μαρδάριος, ἐλαυνόμενον ἴδων τὸν Αγιον Εὐστράτιον, καὶ ἐν τοιούτῳ σχήματι τὸν περίβλεπτον οὐράνιον, ἐμπακάρισε τε αὐτὸν τὴν καρτερίας, ὅτι εἰδεῖν

(*) Τῶν τὰ μεθόρια τῆς Επικρατείας φυλακτούσων οἰκισμένου. Εκ τοῦ Λατινικοῦ Λιμιτανεοῦ (Limitanei) γινομένου.

τοῖς Χριστὸν πίστιν εἰς οἶαν ἀνθ' οῖας ἥλθε κατάστασιν, ἐκ περιφανοῦς καὶ γένους λαμπροῦ τὰ τῶν κακούργων πάσχειν ἐλόμενος. Καὶ σύμβουλον εἰς τοῦτο λαβὼν τὴν γυναικαν, προτρέπομένην καὶ αὐτὴν αὐτὸν πρὸς τὴν ἄβλησιν, ταῦτην καὶ τὰ ἔξ αὐτῆς τέκνα τῷ Θεῷ παραθεῖς, κατὰ τὴν ὁδὸν ἐλαυνόμενον τὸν "Ἄγιον Εὔστρατιον ἔφασε, καὶ συνεδέθη αὐτῷ.

Εἰς ἑξέτασιν δὲ τοῦ Λυσίου καθίσαντος, ὁ "Ἄγιος Αὐγέντιος πρώτος ἀπετιμήθη τὸν κεφαλὴν, ἐαυτὸν δύομάσας χριστιανὸν. Ὁ δὲ Ἀγιος Μαρδάριος, τρυπηθεὶς τοὺς ἀστραγάλους, κατὰ κεφαλῆς ἐκρεμασθη, καὶ ὀδελίσκοις ὅξεσι πεπυρωμένοις τὰ μετάφρενα κατεφλέγθη, καὶ τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέθετο. Ὁ δὲ Ἀγιος Εὐγένιος τὴν γλῶσσαν τέμνεται, καὶ τὰ σκέλη ροπάλοις συνθλάται, καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς ἀφίνει τὴν ψυχήν.

Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἀγιος Ὁρέστης, ἐν τῷ μέλλειν κατὰ τοῦ σκοποῦ τὰς χεῖρας κινεῖν, δῆλος ἐγένετο, ὡς τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως καὶ αὐτὸς ὦν, (ὁ γὰρ Σταυρὸς, ὃν ὡς φυλακτήριον ἐν τῷ στήθει περιέφερεν, ἐν τῷ ἀκούτισαι, συστραφέντος αὐτοῦ, ἔξωθεν ἐφάνη·) ἐρωτηθεὶς καὶ αὐτὸς, Χριστοῦ δοῦλον ἐαυτὸν ὡνόμασε, καὶ τῷ Ἀγίῳ συνεδέθη Εὔστρατίῳ, καὶ παρεπέμψθησαν ἀμφότεροι παρὰ τοῦ Λυσίου εἰς τὸν Ἀγρικόλαον, συμφέρου τοῦτο νομίσαντος τοῦ Λυσίου, οὐ μόνον διὰ τὴν ἐν λόγοις Εὔστρατίῳ σοφίαν καὶ δύναμιν, στηλιτεύσαντος αὐτοῦ κατὰ τῆς Θρησκείας αὐτοῦ καὶ μυκτηρίσαντος, ἀλλ' ἵνα μὴ καὶ αὐθεὶς θαυματουργήσας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπάσηται πίστιν.

Παραστὰς οὖν τῷ Ἀγρικολάῳ ὁ Ἀγιος Εὔστρατιος, καὶ πᾶσαν τῆς ἑλληνικῆς πλάνης τὴν ἀπάτην ἐκ τῶν παρὸν αὐτοῖς λεγομένων στηλιτεύσας, (καὶ γὰρ ἦν ἀκρος τὴν παίδευσιν·) καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν οἰκουμείαν διεξελθὼν, καὶ ἐκπλήξας τὸν Τύραννον, καὶ τὸν τόμον τῆς διατάξεως αὐτοῦ ἐγχειρίσας τῷ Ἀγίῳ Βλασίῳ τῷ Ἐπισκόπῳ ἐν τῇ εἰρκτῇ, (ὅς καὶ τῶν ἀχράντων αὐτῷ μυστηρίων μετέδωκε·) τοῦ Ἀγίου Ὁρέστου, ἐν σιδήρῳ χραββάτῳ ἐκπυρωθέντι, πρότερον τεθέντος, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ τέλος λαβόντος, ὑστερὸν αὐτὸς, ἀναφείσης καρίνου, ἐμβληθεὶς ἐν αὐτῇ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο. Ή δὲ σύναξις αὐτῶν τελεῖται ἐν τῷ Ἀγίῳ ἀποστολείῳ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τ. ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου.

Στίχ. Ως Παρθένος μὲν, ἐν στέφος ἡ Λουκία,
Ως δέ ἐκ ξίφους καὶ Μάρτυς, ἄλλο λαμβάνει.

Αὕτη ἦν ἐκ τῆς Συρακούσης Πόλεως, τῆς κατὰ τὴν Σικελίαν, μεμυηστευμένη ἀνδρί. Διὰ δὲ τὴν ἐνσκήψασαν νόσον τῇ ταύτῃ μητρὶ, ἀμα αὐτῇ ἐπὶ Κατάνην παρεγένετο, δειθησομένη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀγάθης, ἀπαλλάξαι τῆς αἱμορροΐας τὴν μητέρα αὐτῆς. Παραγενόμενη δὲ, ὅναρ εἴδε τὴν Ἀγίαν Ἀγάθην, τὴν τε ἵασιν παρεχομένην τῇ μητρὶ αὐτῆς, καὶ προθεσπίζουσαν αὐτῇ περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μαρτυρίου. Ός δέ ἡ μητήρ αὐτῆς γέγονεν ὑγιής, τῶν ὑπαρχόντων αὐτῆς διανομὴν πρὸς τοὺς πενητας ποιήσασα, εὐθυμος ἦν πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ ὄμολογίαν. Παρὰ δὲ τοῦ Μνηστηρος διαβληθεῖσα, παρέστη τῷ Ἀρχοντὶ Πασχαίῳ, δε ἐκέλευσεν αὐτὴν ἐν πορνείῳ ἀπενεχθεῖσαν ὑβρισθῆναι· διέμεινε δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐν ἀγνείᾳ, καὶ τοι πολλῶν μὲν ουνελῶντων, μὴ δυνηθέντων δὲ μετακινῆσαι αὐτὴν ἐκ τοῦ

τόπου, ἔνθα ἐστήριξτο. Ἀπαγορεύσαντες δὲ τὴν αὐτῆς μετάθεσιν, καὶ μηδὲ διὰ τῆς πυρᾶς, ἦν αὐτῆψαν ἔνθα ἡ Ἅγια Λοταρία, αὐτὴν καταφλέξαντες, διὰ τὸ ὑπὸ Θεοῦ ταύτην φυλάττεσθαι, ἔφει τὴν αὐτῆς ἀπέτεμνη κεφαλήν.

Τ. ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Ἀρσενίου τοῦ Ἀρσενίου τοῦ

Οὗτος ὁ Ὁσιος Πατήρ ἡμῶν, καὶ θαυματουργὸς Ἀρσενίος, ἐκ Βυζαντίδος ὑπῆρχε τῆς Πόλεως, γονέων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν, εὐπόρων δὲ καὶ τὰ πρῶτα φερόντων ὑπάρχων οὐίος. Οὗτος γοῦν γένους καταγομένου τοῦ μακαρίου, περιφανεστάτου καὶ λαμπροῦ, καὶ τὴν εὐσέβειαν ἐπὶ μᾶλλου αὐξάνοντος, προσεβραβεύθη αὐτῷ καὶ ἐτερόν τι παρὰ τοῦ τότε κρατοῦντος δεξιῶμα, μέγας Στρατηγὸς καὶ Πατρίκιος τοῦ τῶν Κιβυρρίωντων χρηματίσας θέματος. Καιρῷ δέ τινι, στόλος διαπούτιος κελεύσει κινεῖται Βασιλικῇ, οὐ τὴν προστασίαν αὐτὸς ἐγχειρίζεται. Βρασμοῦ δὲ γενομένου ἐξ σχάτων τῆς θαλάσσης τῶν πυθμένων, ἀπαντα τὰ πλοῖα κατεποντίσθησαν, αὐτοῦ μόνου ἐν χέρσῳ διασωθέντος.

Ἀδείας δὲ ἐντεῦθεν τυχὼν, ἦς ἦφιέτο ἐκ πολλοῦ τὸ μονούτροπον εἰλετο σχῆμα, υποπιάζων τὸ σῶμα, καὶ δούλου ποιῶν τῆς ψυχῆς· ὁ δὲ ὑπωπιασμός, νηστεία, ἀγρυπνία, χαμενία, καὶ ἡ ἄλλη κακουχία τοῦ σώματος ἦν. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ σιδήρῳ βάρει ἐστενοχώρει τὴν σάρκα, ὁ καὶ σιδήρου καὶ ἀδάμαντος δυνατωτερος καὶ στερβότερος. Τὸ δέ γε τῶν δακρύων πλάγη, τὰς πανυύχους σάσεις, καὶ τὰς τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἐφόδους, καὶ τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι καρτερίας αὐτοῦ, οὐδεὶς, ὡς οὐδὲ φάμιμον ἀπαριθμήσειεν.

Οὗτος καλῶς ἐνάγων ὁ μακάριος, εἰς τόπου ἀντικρὺ τοῦ καλουμένου Ιεροῦ ὑπὸ τοῦ Πνεύματος πέμπεται. Εἴκεσε δὲ καλῶς ὁ γενναῖος σπείρας ἐν δάκρυσι, καὶ τὸν τόπον ἐκείνον ἐναποφῆνας κλαυθμῶνος, ἐν ἀγραλλίᾳσει θερίζειν ἀρχεται. Εσθῆς δὲ αὐτῷ τριχίνη, ἀπαν κατατρύχουσα τὸ ἀπὸ τῶν σιδήρων ἐλλεῖπον μέρος τοῦ σώματος. Ετρέφετο δὲ ἀγρίαις βοτάναις, ἀτροφίαις ὡς ἄντις εἰπη μᾶλλον, οὐχὶ τροφήν· καὶ ταύταις οὐκέτι κόρον, ἀλλ' ὅσον μόνον ἐναπογεύεσθαι. Τὴν δίψαν δὲ αὐτῷ ὑδρῷ στι λίαν βραχὺ, διὰ δύο ἡ τριῶν ημέρων, ἐθεράπευεν.

Είτα τὸ Λάτρου καταλαβὼν τὸ θαυμάσιον, θαυμαστῶς ἐκεῖσε διέτριβεν ὁ πανθαύμαστος, καὶ τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐμφωλεύουσαν ἀσπίδα, καὶ τὰ ὅδατα λυμανομένην, εὐχῇ μόνῃ καὶ τύπῳ Σταυροῦ, νεκρὰν παραχρῆμα είργαστο.

Καταλαβὼν δὲ τὴν ἴερὰν τῶν Κελλιβάρων Μουῆν, ἐκ θείας κελεύσεως, καὶ μικρὸν εἰς αὐτὴν προστατεύσας, πολλοῖς εἰς ἀρετὴν ἀλείπτης ἐγένετο. Είτα πάλιν τῆς Λαύρας ἀπαναστὰς, πρὸς τὴν ποθουμένην τήσυχίαν ἀνέδραμεν, ὑστερούμενος, θλιβόμενος, κακουχούμενος. Εἴς τινα δὲ τρώγλην, ἐν ἡ συχναὶ θηρίων διατριβαι· καὶ μοναι ἐτύγχανον, φέρων ἐκδίδωσιν ἐαυτόν· καὶ τοῖς θηρίοις συνδιαιτώμενος, ἀτρέμας ἔμενεν, ὡς ἄλλος ἀναφανεῖς Δανιὴλ ἐν τῷ λάκω τῶν λεόντων ποτέ. Ποιήσας δὲ ἐκ ποδῶν τὰ θηρία, τὴν τούτων τρώγλην φροντιστήριον ψυχῶν κατεσκεύασε.

Φοιτᾷ πάλιν εἰς τὴν Λαύραν δὲ μέγας, τῇ παρακλήσει τῶν ἀδελφῶν· οὐ μέν τοι κοινῶς, μόνος δὲ τῷ μόνῳ λατρεύων Θεῷ, ἐν τινι στενωτάτῳ κελλίῳ ἐαυτὸν κατακλείσας, ἐν ὅλαις δὲ ταῖς τῆς ἐβδομάδος ημέραις, μήτε φθεγγόμενος, μήτε βρῶσιν δεχόμενος, πλὴν μόνης τῆς Κυριακῆς τῶν ημέρων· ἐν ταύτῃ γάρ εἴθιστο τῷ μεγαλῷ καὶ τὰ ἀμφοτέρα δράμην. Ἀλλὰ καὶ πικρός ὅδατα τῷ

ράθδω ἀναταράξεις, εἰς τὸν δύτητα ταῦτα μετέβαλε. Τοστοὺς δὲ ἀπαθεῖα συνέζη, ὡς μὴ σωματικῆς δεῖσθαι τροφῆς ἐτρέφετο γάρ υπὸ τοῦ τῶν Ἀγγέλων ἄρτου, καὶ τῆς μενούσης τροφῆς.

Ταῦτα ποιῶν καὶ πραγματευόμενος φρονίμως τε καὶ ἀνδρείως, σωφρόνως τε καὶ δικαίως πολιτευόμενος, ἐπεὶ πρὸς τὴν ἄνω μετακαλεῖτο ζωὴν, τὸν πέριξ μονάζοντας μετακαλεσάμενος, καὶ τούτους περὶ ἀποταγῆς κόσμου καὶ τῶν ἐν κόσμῳ, ἔτι δὲ καὶ περὶ ὑπομονῆς καὶ φιλαδελφίας πινευματικῆς, καὶ περὶ ταπεινώσεως καὶ προσευχῆς ἐκδιδάξας τρανῶς, εἰς γῆν ὑποκλίνας τὸ γόνυ, καὶ δακρύων πλήσας τοὺς ὀφθαλμούς, τὴν Ἀγίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς τὰς ἀχράντους χεῖρας ἐναπέθετο τοῦ Θεοῦ, πολλὰ μετὰ θάνατον θάυματα ἐργασάμενος.

Τὸν γάρ τὸν σορὸν αὐτοῦ κατορύπτειν ἐπιχειροῦντα μαινόμενον ἄνδρα, καὶ διὰ τοῦτο τὴν τῶν μελῶν εἰκότως δεξάμενον πάρεστιν, εἰς συναίσθησιν ἐλθόντα, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τοῦ Ἀγίου τύμβῳ μετανοήσαντα, ὥγια καθίστησι, λιτανείᾳ τῶν ἀδελφῶν. Μοναχὸς δέ τις ὑδέρῳ δεινῷ κατεχόμενος ἐν τῷ τοιούτῳ προσδραμῷ τάφῳ, ἀμα τῇ εὐχῇ, καὶ τὴν ρῶσιν ἀπέλαθεν, εὐχαριστῶν ἄμα καὶ δοξάζων τὸν τοὺς Ἀγίους αὐτοῦ δοξάζοντα Χριστὸν, τὸν μόνον ἀληθινὸν, καὶ Σωτῆρα τῶν ἡμετέρων ψυχῶν.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ Ζ. Εν τῇ ναμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Αμετάθετον τὸ τῆς ὁμολογίας φρόνημα, ἔχων ἐν Τριάδι σέβειν ἔνα Θεὸν, τῶν βασάνων κατεφρόνησας, Εὐλογημένος, εἴ, ὁ Θεός μου ιρανυγαῖων καὶ Κύριος.

Ως μακάριος, ἐν τῇ ἀμώμῳ ὥφθης ὅδῷ, γόνῳ εὐγνωμόνως οὐλίνας τῷ Λυτρωτῇ, τὴν ψυχὴν σου παραθέμενος, Δεσποτικαῖς χερσὶν, εὐωδέστατον θῦμα Αὔξεντιε.

Συστρατιώτης, συνοδοιπόρος καὶ συνδέσμιος, σύμφρων, Εὐστρατίῳ τε καὶ συναθλητής, ὁ Ὁρέστης ἀναδέειται, συγκληρονόμος τε, τῆς Χριστοῦ Βασιλείας ἐπαίξιος.

Ο δὶ ὄρνεου, τῷ Ἡλιού τροφὴν προσνέμων Θεὸς, οὗτος τὴν σεπτήν σου κάραν θαυματουργῶν, τοῖς ποθοῦσιν ἀπειάλυψεν, ὡς πολυπόθητον, πανδαισίαν τῷ κόσμῳ Αὔξεντιε.

Τῆς Ἀγίας.

Πυρὶ τῷ θείῳ, φλεγομένη πυρὸς οὐκ ἐφρόντισας· ὅθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων θεῖα νάματα, παθῶν ἐπήρειαν, Ἀθληφόρε Λουκία ξηραίνουσα.

Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ, ὡς καθαράν σε καὶ ἀδιάφθορον, Λόγος καθαρὸς ἡγάπησε καὶ ἐν σῇ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, ὅλον τὸν ἄνθρωπον, ὁ Λουκίαν δοξάσας τοῖς θαύμασιν.

Ωδὴ Η. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Χεῖλη ἐκπετάσας καθαρὰ, τὸ θεῖον εἶλησας, Πνεῦμα Εὐστράτιε, καὶ ψυχοφθό-

ρων μὲν ἦλεγξας, σεβασμάτων τὴν ἀσθένειαν τὸν ἐν Τριάδι δὲ Θεὸν, σέβειν ἐθόησας· Εὔλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν σὴν καρτερίαν οὐκ εἰδὼς, τῇ τῆς φλογίωσεως, θέα ὁ Τύραννος, πτοεῖν Εὔστρατιε ὕετο, τὸ ἀγήττητόν σου φρόνημα· ἦς καταπτύσσας, τοῖς λαοῖς, χαιρών ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφαῖς ὑποθήκαις νευρωθεῖς, ταῖς σαῖς τοιράθιατον ἥλατο, ὁ ἀγήττητος Ὁρέστης βοῶτὸς καθαιρέτας τῆς φλογὸς Παιδαῖς μιμούμενος Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Ηπλωσας τὸ σῶμα καρτερῶς, Ὁρέστα ἐδοξεῖ, σὺ ἐπὶ οὐλίνης πυρός· συγκατελέθης δὲ Μάρτυσιν, ἐν Χριστῷ ἀγαλλιώμενος ἐπανεπαύσω δὲ σηναῖς, ταῖς οὐρανίαις βοῶτοις Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Ἀγίας.

Ημαύρωσας οὐρας δυσσεθῶν, καὶ νοῦν δαστορα, καὶ ὑπερήφανον, Λουκία πάσεμνε πόνοις σου, εὐκλεεσιν ἐταπείνωσας, καὶ ἀκυψώθης πρὸς Θεὸν, ἐν πίστει ψαλλουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐρανίον ἀποκυήσασα, τὸν οὐρανώσαντα Πάναγη, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τὴν Λαυκία τὴν σεπτὴν, μνήμην φαιδρύναντα, ὡς βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα θυμεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάστατα ἐν λάκιῳ ἐφράξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσέβειας ἐρασταὶ Παιδεῖς ιρανυγαῖοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ωδὴ Ζ. Λίθος ἀχειρότητος.

Θείων μετασχεῖν μυστηρίων, ἐπιποθήσας Αθλοφόρε, καὶ θεοφανείας τηλαυγοῦντος κατηξιώθης μάκαρ Εὐστράτιε, πρὸς οὐρανούντος καλάσσης, τῷ ποθυμένῳ ὄμιλησαι Χριστῷ·

Τῷ θείῳ βαλλόμενος πόθῳ, πρὸς τὴν ἐντεῦθεν θεοφανίαν, καὶ τὰς τῶν Τυραννῶν πείσας, σφοδρῶς ἐλέγξας, μάκαρ Εὐστράτιε, πρὸς τὸ βραβεῖον ἐσπευσας, ἀθλητικῶς τῇ ἄνω οὐλήσεως.

Σφόδρα γεγνθώς Αθλοφόρε, τῇ χαρμοσύνῃ ἀποφάσει, τῆς τυραννικῆς παροινίας, τῷ Αθλοθέτην σου ἐμεγάλυνες, ὑμνολογῶν Εὐστράτιε, τὸν τοῦ θανάτου καταλύτην Χριστόν.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τοὺς τῆς ἀποί-
της ιαθαιρέτας, ἵεροῖς Εὐγένιον ὑμνοῖς,
σοφὸν Ὁρέστην τε καὶ Μαρδάριον, καὶ σὺν αὐ-
τοῖς Αὐξέντιον, σὺν Εὐστρατίῳ μακαρίσωμεν.

Τῆς Ἀγίας.

Ω's περικαλλής καὶ ώραιά, καὶ περιδέξιος
παρθένος, τῷ περικαλλεῖ καὶ ώραιῷ, καὶ
ἐκ Παρθένου σεγαρκωμένῳ Χριστῷ, σεφανηφόρος
ἔνδοξε, Μάρτυς Λουκία νῦν παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου
σου Παρθένε· οὐ ταῖς φρυκτωρίαις ἐν-
θέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἔχρηματισεν, ή τῆς
χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ο Εἰρμός.

Λιθος ἀγειρότυμπος ὅρους, ἐξ ἀλαξεύτου
σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκούτισθητε.

Τὸν ρήτορα Εὐστράτιον, ἐν ὑμνοῖς εὐφημήσω-
μεν, Αὐξέντιὸν τε σὺν τάτῳ, Μαρδάριον καὶ
Ὀρέστην, καὶ τὸν σοφὸν Εὐγένιον, ὑπὲρ Χριστὸν
ἀθλήσαντας, καὶ ἐκτενῶς πρεσβεύοντας, ὑπὲρ
ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ιερὰν αὔτῳ μνήμην.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐνυπόσατον, καὶ Λόγον ὑπερούσιον,
καὶ ἰατρὸν τῶν ἀπάντων, Χριστὸν τεκέ-
σα Παρθένε, τὰ ἔλκη καὶ τὰ τραύματα, τῆς
ψυχῆς μου θεραπευσον, τὰ χαλεπά καὶ χρό-
νια, καὶ τῆς καρδίας μου παῦσον, τὰς ἀπρε-
πεῖς ἐνθυμήσεις.

**Ἐις τοὺς Αἴνες, ιστῶμεν Στίχους δ. καὶ φαλ-
λομεν Στιχηρά Ιδιόμελα.**

Ὕχος ἀ. Βύζαντος.

Τὴν πεντάριθμον χορείαν, τῶν Ἀγίων εὐφη-
μήσωμεν λαοῖ, τὸν Σωτῆρα ἀνυμνοῦντες
Χριστὸν· Εὐστράτιον τὸν καρτερόψυχον, καὶ
ερρὸν Ἀθλοφόρον· σὺν αὐτῷ Αὐξέντιον, Εὐγέ-
νιον, Μαρδάριον καὶ Ὁρέστην· θτοι γάρ ὑπὲρ τῆς
πίσεως ἀθλῶντες, τὰς τρικυμίας κατεπάτησαν
ἔχθρῶν· καὶ τῷ Σωτῆρι πρεσβεύθσιν, ἰλασμὸν
καὶ ἀφεσιν ἀμαρτιῶν, δωρηθῆναι τοῖς ἐν πίσει
ἐντελοῦσι, τὴν μνήμην αὐτῶν.

Ὕχος γ. Γερμανοῦ.

Ρητορικοῖς ἐπεσιν ὁ Χριστοῦ στρατιώτης,
τοὺς ἀνόμους κατέπληξεν· ἀθλητικοῖς
στίγμασι, τοῦ ἔχθροῦ τὰς δυνάμεις ἀνδρικῶς
ἐτροπώσατο, Εὐστράτιος ὁ ἔνδοξος, καὶ στερ-
ρὸς Ἀθλοφόρος, ὁ τὴν στενὴν καὶ τεθλιψμένην

βαδίσας ὄδον, καὶ εἰς γῆν καταντήσας τῆς αἰ-
ωνίου ζωῆς· εἰς ἥν καὶ δυσωπεῖ τῷ Χριστῷ,
δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ο αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν ἐν τῇ θείᾳ σοφίᾳ ἀναφανέντα φιλόσο-
φον, καὶ ἐν τῷ καλλεὶ τῶν λόγων ἀπο-
δειχθέντα ρήτορα, τὸν ἐν Μάρτυσι μέγαν Εὐ-
στράτιον, ἀθλητικοῖς ἐγκωμίοις εὐφημήσωμεν·
συνασπισμὸν γάρ οὗτος ὁ Χριστὸς στρατιώτης
εὐσεβὴ συστησάμενος, ἐν καιρῷ τῶν πολέμων,
τὰ τῶν ἀγώνων ἀθλα διατατόμενος, τοῦ ἐχ-
θροῦ ἀφαρπάσας τὴν μάχαιραν, ἐν αὐτῇ τοῦ-
τον κατέτρωσε· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Μαρτύρων
ἄριστε, σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν
πάνσεπτον μνήμην σου.

Ὕχος δ'. Ιωάννου Μοναχοῦ.

Στεφανούσθωσαν παρὸν ἡμῶν ἐγκωμίοις, οἱ
καλλίνικοι τῆς ἀληθείας Μάρτυρες. Εὐ-
στράτιος, ὁ τῆς Ἑλλήνων μυθοπλαστιας στη-
λίτευτης, καὶ τῆς Χριστιανῶν θεοσοφίας κή-
ρυξ. Αὐξέντιος, ὁ σοφίᾳ λόγων, καὶ ὑπομονῇ
ἔργων, τυραννικὴν εἰλέγξας ἀθεότητα. Πρὸς
τούτοις, Εὐγένιος ὁ Θεῷ εὐχρηστός, καὶ τυρά-
νοις ἀχρηστός, διὰ τὴν σωτήριον ὄμολογίαν·
καὶ Ορέστης, ὁ ἀληθὴς καὶ θαυμαστός, τοῦ
Βασιλέως τῶν ὅλων στρατιώτης· μεθ' ᾧν καὶ
Μαρδάριος, ὁ περιστερᾶς ἀκεραιότερος, τὸν
φρονίμον αἰσχύνας ὄφιν, διὰ τῆς χάριτος Χρι-
στοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δέξα, Ὕχος δ'. Ιασίας.

Τὴν πεντάριθμον λύραιν, καὶ πεντάφωτον
λυχνίαν, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, τοὺς
θεοφόρους Μάρτυρας, φερωνύμως ὑμνήσωμεν,
καὶ εὐσεβῶς ἐγκωμιάσωμεν. Χαῖροις, ὁ καλῶς
ὑπὸ Θεοῦ στρατευθεῖς, ἐν τῇ ἐπουρανίῳ στρα-
τιῷ, καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας, ὁ ἐν ρή-
τοροις ρήτωρ, Εὐστράτιος θεόσσοφε. Χαῖροις, ὁ
τὸ ταῖλαντον, τὸ ἐν Θεοῦ σοι πιστευθὲν, ἐπαυ-
ξήσας εἰς πλῆθος. Αὐξέντιος μακάριος. Χαῖροις,
ὁ τερπνότατος ὄρπηξ, τῆς θεῖκῆς εὐγενείας,
Εὐγένιος θεόφρων. Χαῖροις, ὁ ώραιος τῇ μορφῇ,
τῇ δὲ γνώμῃ ὑπέρικαλος, καὶ ἀμφοτεροδέξιος,
ὁ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐνδιαιτώμενος ὄλος, πανόλβιος
Ορέστα. Χαῖροις, ὁ στίλβων καὶ διαυγῆς μαρ-
γαρίτης, ὁ τὰς βασάνους τὰς πικρὰς, χαρμο-
νικῶς ὑπομείνας, Μαρδάρις αἴγτητης. Χαῖροις,
ὁ ἴστριθμος χορὸς τῶν φρονίμων Παρθένων·
οὓς ιαθικεύομεν, πάστης ὄργης καὶ θλίψεως
λυτρώσασθαι, καὶ τῆς ἀφράστου ὑμῶν δέξης,

συμμετόχους ποιῆσαι, τοὺς τὴν ἑτήσιον ὥμων,
μνήμην γεραιόροντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Εδωκας σημείωσιν.
Kριτὴν δικαιότατον, ἐπεγγωνώσε σε κυήσα-
σαν, τὸν ἀσώτως βιώσαντα, δυστωπῶ
Πανάχραντε, οατακειριμένον, καὶ ἡπορημέ-
γον, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερᾷ κρίσει Παρθένε,
μὴ οαταιρίναι με· συντάξαι δὲ τοῖς μέλλουσιν,
ἐκ δεξιῶν τούτου ἴστασθαι, ἐκλεκτοῖς διὰ ἔλεος,
καὶ πολλὴν ἀγαθότητα.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Nειράμενον βλέπεται, Χριστὸν ἡ Πάναγνος
Δέσποινα, καὶ οειροῦντα τὸν δόλιον, ὡς
Δεσπότην ολαίουσα, ὕμνει τὸν ἐν σπλάγχνων,
αὐτῆς προελθόνται· καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ,
ἀποθαυμάζουσα ἀνειραύγαζε· Τέκνον μου πο-
θεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ
βραδύνης φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν οαταθύμιον.

Eἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωβρίου.

Δόξα, Ἡχος δ'. Ιασίας.

Tὸν πέρ τὴν τῶν Ἑλλήνων παιδείαν, τὴν τῶν
Ἀποστόλων σοφίαν προέκριναν οἱ "Ἄγιοι
Μάρτυρες, ταῖς βίβλους τῶν ρήτόρων οαταλεί-
ψαντες, καὶ ταῖς τῶν ἄλιέων ἐνδιαπρέψαντες·
ἐκεῖ μὲν γάρ, εὐγλωττία ρημάτων· ἐν δὲ ταῖς
τῶν ἀγραμμάτων θεηγορίαις, τὴν τῆς Τριάδος
ἔδιδάσκοντο θεολογίαν· ἐν ἡ πρεσβεύουσιν ἐν
εἰρήνῃ φυλαχθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Kαὶ ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, καὶ οαρδίαν
καὶ ἔννοιαν, σοὶ τῇ Θεομήτορι προσανέ-
θηκα· τῇ μὲν τὰ πρόσφορα αἴτησαι· τοῦ δὲ
τὰ σκιρτήματα, ἀπονέιρωσον. τὴν δὲ, φωτα-
γώγησον Δέσποινα· τῆς ἔννοίας δὲ, ταῖς ἀτά-
κτους οινήσεις ἀοράτως, οαταπράγγον καὶ σῆ-
σον, τῶν ἐγκλημάτων τὸν τάραχον.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Eν σταυρῷ σε ὡς ἔθλεψε, τανυσθέντα ἡ
Πάνσεμνος, ἀπειράνδρως Κύριε ὃν γε-
γέννηκεν, αίματοφύρταις ἐκπλύνουσα, δακρύοις
τὸ πρόσωπον, οέκραγεν ὅδυνηρῶς· Τί τὸ ξένον
μυστήριον; ὁ οοσμῆσας πρὶν, Ούρανὸν τοῖς
φωστῆρσι, πῶς ἀκόσμως, νῦν ἐμπέπαρσαι τῷ
ξύλῳ, ἀμορφος ἀπνούς μακρόθυμε;

"Η λοιπὴ Ἀιολούθια τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνθετης, καὶ Ἀπόλυτη.

Τῇ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λε-
νίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀ-
ρίανου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Eἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
"Ἡχος δ'. Ως γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Θυρεῷ εὔσεβείας σε, θωρακίσας ὁ Κύρος
δυνατὸν εἰργάσατο πρὸς παράταξιν, το-
δυσμενοῦς ἔξερχόμενον, Θύρσε παναοίδιμε-
τῇ λόγχῃ τῆς ἐν σοὶ, οαρτερίας οατέαξε
καὶ ηφανίσας, τὰς αὐτοῦ μυριάδας, καὶ τ-
νίκτης, τοὺς στεφάνους ἀνεδήσω, Μεγαλομ-
τυς πολύαθλε.

Tῆς ψυχῆς τὴν λευκότητα, τῷ ωραίῳ τῷ
σώματος, τῆς ὁμολογίας τε οαθαρότητι
Μάρτυς ὑπέφηνας Λεύκιε· διὸ φερωνύμως
ιλήσει ἔνδοξε Χριστὸς, ἐπὶ γῆς οατελάμπρ-
νεν· ὃν ἐκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ οινδύνων
τρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν
εισέβαστον μνήμην σου.

Kαλλινίκως διήνυσας, τοὺς ἀγῶνας Καλλ-
νικε, προκληθεὶς ὁ ἔμελλες ἔργοις ἐπο-
σθαι· καὶ ἐκμιμούμενος Λεύκιον, ψυχὴν οατ-
λεύκανας, ταῖς τῶν ἄθλων οαλλοναῖς, καὶ β-
σάνων λευκότητι, καὶ τὴν ἄθεον, ἐστηλίτευσο-
γνώμην τῶν ἀνόμων, καὶ τὸν ζόφον τῆς οπ-
της, θείᾳ δυνάμει ἐμείωσας. (*)

"Ετερα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἡχος ὁ αὗτος
"Εδωκας σημείωσιν.

Θύρσος ὁ θαυμάσιος, καὶ ὁ θεόφρων Κα-
λίνικος, καὶ ὁ ἔνδοξος Λεύκιος, Τριάδ-
τὴν ἄκτιστον, οαθομολογοῦντες, πόνους βαρ-
τάτους, καὶ ἀνενδότους αἰκισμοὺς, ἀνδρείος
τη γνώμη ὑπέμειναν, καὶ νίκης τὸ διαδημα-
νικηφόροι ἀπέλαθον, συμπολιταὶ γενόμενοι, τῷ
ἄλλων δυνάμεων.

Φιλήμων ὁ μέγιστος, Ἀρρίανὸς ὁ πανόλθρος
ὅ σοφὸς Απολλώνιος, αίματων τοῖς ρέ-
μασι τῆς πολυθεῖας, ἐσθεσαν τὴν φλόγα,
σαν οατήρδευσαν τὴν γῆν, θεογνωσίας τοῖς
θείοις ρέύμασι, καὶ ὅμβροις τῶν ιάσεων, τῶν
παθημάτων ξηραίνουσι, ποταμοὺς θεία χάρι-
οι οι Καλλινίκοι Μάρτυρες.

(*) Τὰ πρῶτα ταῦτα τρία ἐλλείπουσιν εἰς τῷ πανεπιστημίῳ κρίθει.

Aνθη ώραιότατα, ἐν τῷ λειμῶνι ἔξηνθησαν, τῶν Μαρτύρων οἱ ἔνδοξοι, τοῦ Πνεύματος πέμποντες, θείαν εὐωδίαν, καὶ τὰς διανοίας, εὐωδιάζοντες πιστῶς. τῶν ἐτησίαις μηματικώντων αὐτῶν, τοὺς ἄθλους, τὰ παλαισμάτα, τὴν μακαρίαν τελείωσιν, δι' ὃς φῶς τὸ ἀνέσπερον, κατοικοῦσι γηθόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Sὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλατίου, δυσωπῷ Πολυύμυντε· Τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνὸν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν δυναστείαν σγ, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Sταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὄρυττόμενον, ὑπὸ λόγγης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἐκλαίει βοῶσα· Τί τοῦτο Κιέ μα; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀνταποδίδωσιν ὃν πεποίκιας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλατε; καταπλήττομαι Εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

**Oι Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων.
Θεοφάνειας.**

Δόξα ἀ. Ἡχος πλ. β.

Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ.
Mαρτυρικαῖς ἀγλαῖαις τῷ Θεϊκῷ, θρόνῳ παριστάμενοι, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, Ἀθληταὶ λαμπόμενοι ἡμᾶς, τὰς ὑμοῦντας τὴν ὑμῶν μνήμην φωτίσατε.

Kάλλος τὸ θεῖον ποθοῦντες, βίου τερπνά, εἰς οὐδὲν ἥγησασθε, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, καὶ θανόντες σώματι ζωὴν, ἀτελεύτητον εὑρεῖν κατηξιώθητε.

Tῆς ἀθείας τὴν πλαίνην θεοπρεπῶς, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, στηλιτεύσαντες πολλῶν, πόνων ὑπεμείνατε πυράν, καὶ τὴν ἄπογον ζωὴν, νῦν ἀπειλήφατε.

Tαῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι τοῦ παντουργοῦ, ἐλλαμφεῖς σὺ Πνεύματος, ἀθείας τὸ βαθὺ, σκότος ἔξηφάνισας Χριστοῦ, ἀθλοφόρε θαυμαστὲ, Θύρσε μακάριε. **Θεοτοκίον.**

Tὸν ἀπερίγραπτον Λόγον περιγραπτὸν, γεγονότα σώματι, ἀπεινύησας Ἀγνή· ὃν δυσώπει ρύσασθαι φθορᾶς, καὶ παθῶν ἐπαγωγῆς, τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Decembre.

Ωδὴ γ'. Ούκ ἔστιν ἄγιος ως σύ.

Tὸ σῶμα ξέοντες δεινῶς, οἵ τοῦ σκότους προστάται, λογισμοῦ σου τὸν τόνον, οὐκ ἔχαυνωσαν στοργῇ. τῇ θεϊκῇ δυνατῶς, ἐν ἀγάπῃ, Θύρσε πρατυνόμενον.

Tοῦ πηρές Μάρτυς θαυμαστὴ, ἡ ἀθρόα σου ὄντως, πρὸς τὸν Κύριον πίστις! δι' ὃς ἡ σχυνας ἔχθρῶν, κακοπιστίαν βοῶν, ὡς Φιλημον· Δοῦλος Χριστοῦ πέφυκα.

Pρὸς πάλην Μάρτυς τοῦ ἔχθροῦ, θαρσαλέως ἔξηλθες, οὐκ ἀσπιδα, οὐ δόρυ, ἀλλα πίστιν ἀρρέχη, ἐνθέως θωρακισθεῖς, καὶ ἀνδρείως, τοῦτον κατηδάφισας.

Eφέσει θείᾳ πρατυνθεῖς, τὴν θεογενεσίαν, οὐρανόθεν κομίζη, δι' ὄδατος μυστικῶς, Φιλημον μάρτυς Χριστῷ, πρὸς ἀγῶνας, θείους δυναμοῦσάν σε. **Θεοτοκίον.**

Eν δύο φύσεσιν ὁ εἰς, τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἐξ ἀγγῶν σου αἴματων, σαρκωθεὶς θεοπρεπῶς, προῆλθε τοὺς εξ Ἀδαμ, διασωζῶν, Πάναγνε χρηστότητι. **Ο Είρμος.**

O ύπερ τὸν ἔστιν ἄγιος ως σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
οὐψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
Ἄγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ
τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἡχος δ'. Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Eυσεβείας θυρεῷ, περισκεπόμενοι καλῶς, καὶ τὸ ὅπλον τῷ Σταυρῷ, ἀναλαβόμενοι στερρῶς, τὰς παρατάξεις κατέβαλον τοῦ Τυράννου, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ αἰξαγαστοί· καὶ στέφος παρά αὐτοῦ ἀναδησάμενοι, νικητικῶς χορεύουσιν ἀπαύστως, μετά τῶν ὅνων Δυνάμεων, καὶ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσωποῦσι, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἡχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.
Tερψ ἐναθλητεῖς οἱ ἵεροι, Ἀθλοφόροι Κυρίου τοὺς αἰνισμοὺς, τὰς ξέσεις τοῦ σώματος, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, ἀδιστάκτῳ πίστει, ἀνδρείως ὑπέμειναν, καὶ τοῦ ἔχθροῦ τὸ θράσος, τελείως κατέβαλον· ὅθεν ἱαμάτων, δωρεὰν εἰληφότες, ἰῶνται τὰς κάμνοντας, καὶ λυτρώται κακώσεως, τοὺς βοῶντας ἐκάστοτε· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, ἢ ποῦ καταφεύξομαι, ἀλλ' οὐδ'

ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σὺ Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος! διὰ τοῦτο ἵκέτης, πρὸς σὲ τὴν πανάγραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὅμολογῶν σοι τὸ, "Ημαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· εἰς σὲ γάρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ τὸν πάντων Δεσπότην καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίνως ιρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ἑβόα σοι· Οἴ μοι Υἱέ! πῶς πάσχεις, καὶ φέρεις μακρόθυμε, παρὰ τῶν ἀγνωμόνων, ὄνειδη καὶ θάνατον, σῶσαι τῶν αὐθρώπων, πεπτωκούσαν τὴν φύσιν, καὶ ρύσασθαι κακώσεως, καὶ πταισμάτων συμπτώσεως· διὰ τοῦτο ιραυγάζω σοι· Ἀνάστηθι ταχὺ ἐκ νεκρῶν, ὡς ὑπέσχου Λόγε πρὸ τῷ πάθους σα, καὶ περιστάσεως πάσης, τὴν ποίμνην σὺ λύτρωσαι (*).

'Ωδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Τὸν μόνον εὔσπλαγχνον, τὸν μόνον Κύριον, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων ὅμολογεῖν, Μάρτυρες ποθήσαντες, διὰ βασάνων τὴν αὐτοῦ, Βασιλείαν ἀπειλήφατε.

Στρεθλώσεις σώματος, πυρὸς ὄρμήματα, καὶ θηρῶν καὶ θαλάσσης νεανικῶς, ἕνεγκας πανόλεις, καὶ δυναστείαν τοῦ ἔχθροῦ, Μάρτυς Θύρσεις καταβέβληκας.

Εχθρὸν ἀλάστορα, τῷ ἐκνευρίζεσθαι, ἐξεγένεισας μάκαρ καὶ τὴν ὄδον, Μάρτυς Απολλώνιε, τοῦ μαρτυρίου εὐσταλῶς, ἐπορεύθης θεώρη Πνεύματι.

Αγώνων στίγμασι, καλλωπιζόμενος, τὴν ψυχὴν φαιδροτέραν ἡλιακοῦ, φέγγους ἀπετέλεσας, ὡς ἀθλοφόρος τοῦ Χριστοῦ, στρατιῶτα Μάρτυς Λεύκιε. **Θεοτοκίον.**

Μητέρα ἀνανδρού, Παρθένον ἄμωμον, ἀδιάφθορον Κόρην ἐν γυναιξὶ, μόνην σε γινώσκομεν, εὐλογημένη Μαριάμ, τῶν αὐθρώπων ἡ βοήθεια.

'Ωδὴ ἐ. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ταῖς θειοτάταις θεολαμπῶς, Πνεύματος αὔγαις ὡς ἀληθῶς, πεπυρσευμένοι διῆλθετε, τὸ τῆς ἀθείας ἀστατον πέλαγος, καὶ θείαν πρὸς γαλήνην διεβιβάσθητε.

(*) Τὸ Σταυροθεοτοκίον τοῦτο εἶχε πρότερον, τὴν μὲν ἀρχὴν οὕτω· Τὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην καὶ... τὸ δὲ τέλος, ἔλλιπες καὶ ὀλίγον παράχορδον· ὡς, διὸ σὺν τούτοις ιραυγάζω σοι· Ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ λύτρωσαι τὴν ποίμνην σα, ἐκ πάσης περιστάσεως. Διὸ, ἀναπληρωθὲν τὰ ἐλλείποντα, μετεποιήθη μικρὸν ἐπὶ τὸ εὑρυθμότερον, ὡς ἀνωτέρῳ.

Περισυρόμενοι ἐν τῇ γῇ, Μάρτυρες πανεψημοι δεινῶς, καὶ ταῖς αἰνίαις βαλλομένοι, τῶν ἐπουρανίων γερῶν ἐτύχετε, Ἀγγέλων συμπολῖται νῦν χρηματίζοντες.

Κατατεινόμενος καὶ πολλαῖς, Θύρσε προβολαῖς τῶν δυσχερῶν, περικυκλούμενος, ἔφερες, θείαις συμμαχίαις ἀναδεικνύμενος, αὖτε παντοίου εἴδους θολάσεων.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκους σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τούσμου ἀγαθὴ, ὅμολογοῦντάς διάσωσο σὲ γάρ προσασίαν ἀναταμάχητον, θεοτήμετην ὄντως θεογεννήτριαν.

'Ωδὴ σ'. Τοῦ βίου τὴν θαλασσαν.

Ταῖς αὔραις κινούμενοι, θείου Πνεύματοφοί, τὰ τῆς ψυχῆς ἀγώγιμα, εἰς ντοὺς λιμένας περιχαρῶς, ἐσώσατε Μάρτυρες προπλαύοντες ἄμα τῆς θεώσεως.

Βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἐκυρώπειοιεῖσθε ἐνδυματεῖς· τῇ δὲ ἐκδύσει Μάρτυρες τῆς σαριὸς, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, στολίζεσθε δόξην θαλλυνόμενοι.

Φιλήμων καὶ Λεύκιος, Ἀπολλώνιος ὅμηρος καὶ Θύρσος ὁ ἀσιδιμός, ἡ τετρακτύς θεία καὶ φωταυγῆς, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, μεθέξει ἀσύλω κατεπλούτησαν. **Θεοτοκίον.**

Οπάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ὡς Θεός, καὶ ὄρωμένης ιτίσεως, σωματωθεὶς προπλαύσῃ ἐν γαστρὶ, τηρήσας σε ἀφθορον, ὥσπερ πρὸ τοῦ τόκου Μητροπάρθενε. **Ο Είρμος.**

Τοῦ βίος τὴν θαλασσαν, ύψημένην καὶ ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ οἰκοδομῶν, τῷ δίω λιμένι σὺ προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀνάγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυελεε.

Κουτάκιον, Ἡχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Τοὺς φωστῆρας ἀπαντεῖς, τῆς Ἐκκλησίας συνελθόντες σήμερον, ἐν ἐγκωμίοις ἱεροῖς ἀνευφημοῦντες ὑμνήσωμεν, ὡς ἀθλοφόρους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, "Αθλητις τῶν Αγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίου, καὶ Καλλινίκου,

Στίχοι.

Οὐ δένδρινόν σε, Θύρσε, θύρσον ὁ πρίων, **Π**ρὸ τῆς τελευτῆς εὗρεν, ὡς ρήχστα πρίσα,

Ο πνεῦμα λευκὸς, Λεύκιος, τυπθεὶς ξίφει, **Τ**ὸ σῶμα βάπτει φοινικοῦ εἴς αἵματων.

Ο Καλλίνιος, ἐκκοπεῖς τὸν αὐχένα,
Τηρεὶς Καλλίνικος ἐκ τῶν πραγμάτων.

Πρίσιν ἀλύξας Θύρσε, θάνες δεκάτη γε τετάρτη.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου βασιλέως, καὶ Κουμβρικίου νήγεμόνος, διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινοῦντος, ἐν τοῖς μέρεσι Νικομηδίας καὶ Νικαίας καὶ Καισαρείας τῆς κατὰ Βιθυνίαν. Αὐτομολήσας δὲ ὁ Ἀγιος Λεύκιος, προσῆλθεν αὐτῷ, τὸν Χριστὸν ὄμολογῶν, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων ματαιότητα ἐκφαυλίζων. Κρεμασθεὶς οὖν προστάξει τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ καταζανθεὶς τὰς σάρκας δεινῶς, καὶ στερρῶς ἐπιμένων τῇ εὔσεβει τῶν Χριστιανῶν πίστει, ἀπετυήθη τὴν κεφαλήν.

Εἶτα ποιουμένου τοῦ Ἡγεμόνος ἐπὶ τὸν Ἐλλήσποντον τὴν πορείαν, ὁ μέγας ἐν ἀβληταῖς Θύρσος ὑπῆντησεν αὐτῷ, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἰναι ἀνακηρούττων, καὶ τὸν Τυραννὸν διελέγχων, ὅτι τοῖς μὴ οὖσι θεοῖς ἀλλογῶς τὸ σέβας προσνέμει. Ὁθεν πῦξ παίεται, καὶ τὰ σφυρά συνθλᾶται, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας δεσμεῖται καὶ συντρίβεται, καὶ τῶν ὄφθαλμῶν διαπερούται τὰ βλέφαρα, καὶ αὐτοὺς τοὺς ὄφθαλμούς ἐκκεντάται, καὶ στροβίλοις χαλκοῖς συνθλᾶται τοὺς πόδας, καὶ κατὰ τοῦ νάτου μόλυβδον ἐπιχέεται ζέοντα· ὃς ἐπιχειθεὶς, μᾶλλον τοὺς ὑπηρέτας, ἢ τὸν Ἀγιον ἔβλαψεν. Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐκ πάντων τῶν προσενεχέντων αὐτῷ δεινῶν ἀστυνῆς διεψυλάχθη, μεσολαβεῖται δεσμοῖς σιδηροῖς. Καταστρέφει δὲ διὰ προσευχῆς πάντα τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα. Εἶτα ἐν ἀγγειῷ τινὶ, πλήρει ὅδατος, κατὰ κεφαλῆς βάλλεται, ὅπερ διερράγη εὐθέως· καὶ ἀπὸ ὀξυγώνου τοίχου ρίπτεται, ὑποστρωθέντων τῷ ἐδάφει, ἐν φυλακῇ κατενεχθῆναι· ἔμελλεν, ἦλων ὀξέων καὶ σιδηρῶν ἀκμῶν, καὶ ἐκ τούτων τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἀβλαβῆς διεψυλάχθη.

Μετὰ ταῦτα, τοῦ Κουμβρικίου καὶ Σιλβαγοῦ τὴν ἑαυτῶν ζωὴν κακῶς ἀπορρήξαντων, διαδέχεται τὴν νήγεμονίαν Βάβδος· ὃς τὸν Ἀγιον τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἀντεχόμενον, εἰς σάκκου ἐμβαλὼν, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπέρριψε. Τοῦ δὲ σάκκου διαρράγετος, Ἀγγέλων ἐπιστρέψα, ἀπεκομίσθη πρὸς τὴν χέρσον ὁ Ἀγιος. Εἶτα αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ αὐθὶς διὰ προσευχῆς τὰ ἔσανα καθαιρεῖ, καὶ ἀγρίοις θηρσὶν εἰς βορὰν προετέθη, οἵς ἀπήμαντος διέμεινε. Καὶ αὐθὶς τύπτεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς διαιρεθῆναι τὰς σάρκας αὐτοῦ, καὶ εἰς γῆν ἀποπίπτειν· ἔνθα καὶ τὸν Ἀγιον Καλλίνικον ἐπισπάται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἵερα τῶν εἰδώλων ὑπάρχοντα, διαλογισάμενον, ὅτι μείζων πάντων ἐκεῖνος Θεός, οὐ τῇ ἐπικλήσει τὰ εἰδώλα καταπίπτουσιν. Ἐν γάρ Ἀπολλωνίᾳ γενόμενος ὁ Ἀγιος Θύρσος, τὰ τῶν ματαίων θεῶν ἀφιδρύματα διὰ προσευχῆς κατέσεισε, καὶ εἰς γῆν κατέβαλε. Ταῦτὸ δὲ τοῦτο θαυματουργός τοις καὶ ὁ Ἀγιος Καλλίνικος, καταβαλὼν τὸ εἴδωλον, ὅπερ ἐσέβοντο, τὴν διὰ ἔιφους δέχεται τελευτήν.

Ο δὲ Ἀγιος Θύρσος, ἐν κιβωτίῳ βληθεὶς, ὥστε διατηρῆσαι πρίονι, καὶ τῶν ὑπηρετῶν μὴ δυνηθέντων μετακινῆσαι τὸν πρίονα, ἀβλαβῆς ὁ Ἀγιος διέμεινεν· ἔνθα τὴν ψυχὴν παρέθετο τῷ Θεῷ, ἀνωθεν αὐτῷ προσγενομένης φωνῆς, καὶ παραδηλούσης τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθά. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὅντι πλησίου τῶν Ἐλενιανῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς

Στίχ. Ἔτερπεν αὐλοῖς πρὶν Φιλήμων τὸς φίλων.
Τανῦν δὲ τμηθεῖς, τέρπεται τέρψιν ξένην.

Απολλώνιον, υἱὸν Ὅψιστου θέσει,
Κτείνουσιν υἱοὶ τῆς ἀπωλείας ξίφει.

Τὸν Ἀρριανὸν ἐργάται πονηρίας,

Ἐργον θαλάσσης δεικνύουσιν σφρόνως,

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ Ἀρριανοῦ νήγεμόνος τῆς Θηραϊδος ἐν Αἰγύπτῳ, τῆς μητροπόλεως Ἀντινόου. Ο δὲ τῆς Μαρτυρίας αὐτῶν τρόπος γέγονε τοιοῦτος. Ἐπτὰ καὶ τριάκοντά τινων Χριστιανῶν συσχεθέντων, καὶ προσαγχέντων τῷ Ἡγεμόνι, εἰς ἡντῶν, Ἀπολλωνίος τούνομα, τῇ τάξει τῆς Καθολικῆς Εκκλησίας ἀναγρωστης ὡν, ἀπειλουμένας βασάνους καταπλαγεὶς, χρυσίους ἐπέδωκε τέσσαρας Φιλήμονι τῷ χοραύλῃ, τοῦ, ἐνσκευασμένου, ὑποκριθῆναι τὸν Ἀπολλώνιον, καὶ ἀντ' αὐτοῦ θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, ἐπιδους αὐτῷ ἄμα καὶ τὰ οἰκεῖα ἴματα. Ο δὲ, τῇ περιβολῇ τῶν ἴματίων τοῦ Ἀπολλωνίου, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν πειθάσθητο· καὶ συγκαλυφάμενος εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον· καὶ θυσίαι ἐπιτραπεῖς, τὸν Χριστὸν ὠμολόγησε.

Τοῦ δὲ Ἡγεμόνος κελεύσαντος ἀχθῆναι τὸν Φιλήμονα καὶ αὐλῆσαι, σπασι διὰ τῆς μελωδίας γοητευθεὶς ὁ ἀντιλέγων, καὶ τὰ παρόντα νομίσας καλά, τὴν πίστιν μετάθηται, καὶ τοῖς δαίμοσιν ἐπιβύσῃ, ἐγνώσθη ὁ Φιλήμων, ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ τὸν Ἀπολλωνίον ὑποκρινόμενος. Ός δὲ, πολλὰ παραινούντων αὐτῷ, καὶ πρὸς ἄρνησιν ἐκκαλούμενων τοῦ Χριστοῦ, οὐκ ἐπείσθη, ὅλῃ ὡνειδίσθη παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος, ὅτι μάτην πονεῖ, μὴ πρότερον προσελθών τῷ Βαπτίσματι τῶν Χριστιανῶν, (ἀπείργεται γάρ, φησί, Χριστιανοῖς συναριθμεῖν ἑαυτὸν, τὸν μὴ τὸν Βαπτίσματος μετέχοντα·) εὐξαμένου αὐτοῦ, ὑετὸς κατηνέχθη ἐπὶ μόνου αὐτοῦ· ὡς πάντας μὲν θαμβηθῆναι τοὺς παρεστῶτας, αὐτὸν δὲ τὸν Ἀγιον Φιλήμονα πληροφορίαν λαβεῖν, ὅτι μηδενὸς τολμῶντος διὰ τὸν φόβον τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Βαπτίσματος πειθαρέειν αὐτον, ἀνωθεν αὐτῷ κατηνέχθη τὸ Βαπτίσμα. Αλλὰ καὶ περὶ τῶν αὐλῶν ἥψειτο, (οὓς τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐπιδέωκεν, ὅτε τοὺς χρυσίους ἐδέξατο παρ' αὐτοῦ, τὰ ἀλλήλων ὑποδυσάμενοι πρόσωπα·) καὶ πυρὸς κατελθόντος οὐρανόθεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Ἀπολλωνίου κατεφλέχθησαν, καὶ ἀπώλοντο οἱ αὐλοί.

Συνεσχέθη δὲ καὶ Ἀπολλωνίος, ὡς αἴτιος γενόμενος τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως τῷ Φιλήμονι· καὶ ἀχθεὶς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν διεκένθη. Διὸ τέμνεται τὰ νεῦρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ καθ' ὅλης τῆς πόλεως σύρεται. Ο δὲ Φιλήμων, εἰς φυτὸν ἐλαίας κρεμασθεὶς, τοξεύεται. Τὰ δὲ βέλη αὐτοῦ μὲν οὐχ ἥψαντο, ἐν δὲ ἐνεχθὲν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, ἐξεκέντησεν αὐτοῦ τὸν ὄφθαλμόν· διὸ ὁ Ἀγιος Φιλήμων κατέστησεν ὑγιῆ, προεπώνυμος, διὰ τὸ Μαρτύριον αὐτοῦ, χοῦν ἐκ τῆς σοροῦ λαβὼν, ὑγιῆ τὸν ὄφθαλμὸν ἀποληφεται. Τὰς κεφαλὰς οὖν ἀμφοτέρων τριηθέντων, τοῦ τε ἀγίου Φιλήμονος καὶ Ἀπολλωνίου, ὁ Ἡγεμών μεθ' ἥμέρας, ἔνθα κατετέθησαν οἱ Ἀγιοι, παραγενόμενος, κατὰ τὴν τὰς ἀγίους πρόσορησιν, γέγονεν ὑγιής· διθεν αὐτος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πιστευουσι τῷ Χριστῷ καὶ βαπτίζονται.

Τούτον δὲ μεταπεμψάμενος ὁ Βασιλεὺς Διοκλητιανὸς, καὶ πεδίσας σιδηροῖς, καὶ λίθοιν ἐν τῷ τραχύλῳ αὐτοῦ περιθεῖς, ἐν γάστρας κατέχωσε γῆς. Ον παραδόξως σωθεῖται, ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ θεασάμενος ἐν τοῖς Βασιλείοις, μάργον εἶναι οἰηθεὶς, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπέρριψε μετὰ τῶν Προτικόφων, πιστευσάντων καὶ αὐτῶν τῷ Χριστῷ

Συνεχομίσθη δὲ τὸ τοῦ ἀγίου Ἀρριανοῦ λείψανον ύπὸ τῶν παιδῶν αὐτοῦ, ἐπὶ νάτου δελφῖνος ἐποχούμενον, κατὰ τὴν τοῦ Ἀγίου πρόρρησιν, καὶ ἐτάφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν τεσσάρων Προτικτόρων, τῶν συναθλητῶν τῷ Ἀγίῳ Ἀρριανῷ.

Στίχ. Βάπτισμα πόντος τοῖς Προτικτοροῖς ξένον, Φοροῦσι σάκκους, ως στολὰς ἐμφωτίς.

Μετὰ τὸ βασανίσαι τοὺς Ἀγίους διαφόροις τιμωρίαις ὁ Διοκλητιανὸς, ἔρριψε καὶ τὸν Ἀγίον Ἀρριανὸν εἰς βαθὺν βόθρον τῆς γῆς δεδεμένον, καὶ ἐσκέπασε τὸν βόθρον μετὰ τοῦ χώματος, καὶ ἐστησεν ἐπάνω τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἐπέτρεψε παιζεῖν τοὺς στρατιώτας, λέγων· Γ’ δωμεν, εἰ ἔλθῃ ὁ Θεὸς τοῦ Ἀρριανοῦ, καὶ ἐκβαλῃ αὐτὸν τὸν βόθρον τούτου. Καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὰ βασίλεια, ἀπῆλθε πρὸς τὴν κλίνην αὐτοῦ, καὶ βλέπει τὰ σίδηρα καὶ τὸν λίθον, δὲν ἐφόρει ὁ Ἀγίος Ἀρριανὸς, ἀπηωρημένα ἐν τῇ κλίνῃ αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἀρριανὸν κείμενον ἐπ’ αὐτῆς, καὶ ἐφοβήθη, ὑπολαβὼν αὐτὸν μάγον εἶναι. Τότε ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ, μετὰ τῶν πιστευσάντων σὺν αὐτῷ Προτικτόρων, καὶ οἱ δελφῖνες λαβόντες τὰ λείψανα, εἰς πέντε σάκκους ἐμβληθέντα, ἐξῆγαγον εἰς τὸν αἰγαλὸν Ἀλεξανδρείας. Καὶ γυνώρισαντες αὐτὰ οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀρριανοῦ, κατέθηκαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, κηδεύσαντες ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεγχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, ἡς παρ’ ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος Κύριος.

Στίχ. Ἔσεισας, ἀλλ’ ἐστησας αὐθίς γῆν Λόγε.

Τῆς σῆς γάρ ἡργῆς οἴκτος ἐστὶ τὸ πλέον.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Δροσοθόλον μὲν τὴν κάμινον.

Επομβρήσεσιν ἐνθέοις κατεσθέσατε, πολυ-
θεῖας κάμινον, ἀναπτόμενοι, θεῖη στορ-
γῆ περιχαρῶς, καὶ νῦν μελωδεῖτε ἐκτενῶς· Εὐ-
λογητὸς εἰς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν διώκοντα τὴν θεία συλλαβόμενοι, σαγήνη
αἰξιάγαστοι, ἀνειλκύσατε, ἐκ βυθοῦ τῆς
πλάνης καὶ Χριστῷ, προσήξατε ψάλλοντα θερ-
μῶς· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συνεσείσατε τῆς πλάνης τὰ θεμέλια, ἀσάλευ-
τον προαίρεσιν, ἐνδεικνύμενοι, καὶ ἀνδρείαν
γνώμην Ἀθληταί· καὶ νῦν μελωδεῖτε εὔσεβῶς·
Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν πέρι λόγου σὺ ν σύλληψις Θεόνυμφε· Θεὸν
γάρ Λόγον τέτοκας, τὸν ρύσμενον ἀλο-
γίας πάστος τοὺς βροτοὺς, καὶ λόγον παρέχον-
τα βοῶν· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Ωδὴ η. Ἐκ φιλογὸς τοῖς ὄσιοις.

Θυρεῶς εὔσεβείας περισκεπτέμενοι, καὶ Σταυ-
ρὸν ὥσπερ δόρυ ἀναλαβόμενοι, φάλαγ-

γας ἔχθρῶν, ἀοράτων ἐκόψατε, Μάρτυρες ἐν-
θέως, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες.

Εκκαιούμενος φίλτρῳ τοῦ Παντοκράτορος,
ὑπεισῆλθες ἀνδρείως Μαρτύρων στάδιον,
καὶ παρτερικῶς, ἐναθλήσας κατέρρχες, δρά-
κοντα τὸν μέγαν, Φιληππον ἀθλοφόρε.

Τποθρύχιον δεῖξας ἔχθροῦ τὴν δύναμιν, τῷ
βυθῷ τῆς ἀνδρείας καὶ παρτερίας σου, ὡς
Αρρίανὲ, Βασιλείας ηξίωσαι, απαρασαλεύτου,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αληθῆ Θεοτόκον δύμολογοῦντές σε, τοῦ Ἀγ-
γέλου τὸ Χαῖρε πίστει βοῶμέν σοι· μόνη
τὴν χαρὰν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἐνύσσας, Κεχαριτωμέ-
νη, αἵει εὐλογημένη.

Ο Είρμος.

Εκ φιλογὸς τοῖς ὄσιοις δρόσον ἐπήγασας,
καὶ δικαιου θυσίαν ὃδατι ἐφλεξας· ἀ-
παντα γὰρ δρᾶς Χριστὲ, μόνω τῷ βλέσθαι.
Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ δ. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Χριστοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίζοντες, πεῖραν
πολλῶν ὑπέστητε βασάνων Μακάριοι·
κεφαλὰς δὲ τυηθέντες συνήφθητε, ταξεῖν οὐ-
ρανίαις, δόξῃ λαμπόμενοι, καὶ ταῖς θεῖαις
μαρμαρυγαῖς ὥραϊζόμενοι.

Εκ σῶν αἵματων πορφύραν ἔβαψας, Θύρσε
σοφὲ καὶ ταύτην εὐκλεῶς στολισάμενος,
καὶ ὡς σκῆπτρον κατέχων τὸν θεῖον Σταυρὸν,
πᾶσι σὺν αὐθλοφόροις, ἐπαγαλλόμενος, νῦν συμ-
βασιλεύεις τῷ Χριστῷ θεομακάριστε.

Τμῶν μακάριοι κατεπλάγησαν, ἀγγελικαί·
Δυνάμεις τοὺς ἀγῶνας, τὰ στίγματα, τὰς
ἐνστάσεις, τὸν βίαιον θάνατον· οἷς συμπεριπο-
λοῦντες, μνείαν ποιήσασθε, τῶν ἐπιτελούντων
τὴν ὑμῶν μνήμην Πανεύφημοι.

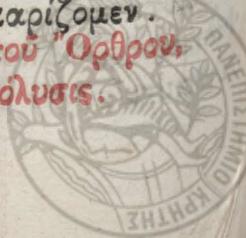
Θεοτοκίον.

Σαρὶς ἀνθρώπων ἐν ὄμοιώματι, σοῦ ἐκ γα-
στρὸς ὁ Λόγος καθωράθη τικτόμενος, καὶ
Μαρτύρων πληθὺν ἐπεσπάσατο, πάθη καθυπο-
μείνας, ὁ ὑπεράγαθος, ἄχραντε Παρθένε, Μα-
ριάμ θεοχαρίτωτε.

Ο Είρμος.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
τολμᾷ Ἀγγέλων ατενίσαι τὰ τάγμα-
τα· διὰ σὺ δὲ Πάναγνε ώραθη βροτοῖς, Λό-
γος σεσαριωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
οὐρανίαις, Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Καὶ η λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ορθρου,
ως σύνθετε, καὶ Ἀπόλυτε.

ΤΗ ΙΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἐις τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, ἴστωμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

"Ηχος δ." Ἐδωκας σημείωσιν.

Σκεῦος ἱερώτατον, Πνεύματος θείου γεγένηται, τὴν ψυχὴν καθηράμενος, παθῶν ἵερώτατε ἔγθεν χρίσμα θείον, ἄγιον ἐδέξω, Ἀρχιερεὺς σὺ γεγονὼς, καὶ ποδηγέτης λαοῦ θεόφρονος, καὶ μάρτυς ἀπαράτρωτος, τῷ δὲ ήματι πάθη φέροντος, καὶ ἀπάθειαν βλύσαντος, ἀδηλητὰ Ἐλευθέριε.

Σώματος ἥλογησας, αἰνιζομένου ταῖς μάστιξι, καὶ πυρὶ προσεγγίζοντος τὸν νοῦν γάρ προστήλωσας, ἀνεικάστῳ πόθῳ, τῷ ὡραίτῳ, καλλεὶ τοῦ θείου ἐραστοῦ· οὐ τῷ γλυκίῳ ἐτρώθης ἔρωτι, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, Ἀρχιερέων ἀγλαῖσμα, ἀδηλητὰ Ἐλευθέριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ήμῶν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνα σε, τεθεαμένη τελέσαντα, ἢ καλῶς σε κυήσασα, τὸν ἴσον ποδῆσασα, διανύσαι δρόμον, σοὶ περιπλακεῖσα, μέσον τοῦ σκάμματος σοφὲ, καθάπερ δάμαλις ἀποσφάττεται· μεβ' ἦσε ἵκετεύομεν, ὑπὲρ ήμῶν Ἐλευθέριε, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἐκδυσώπει πανόλειε. **Δόξα, Ηχος πλ. β'.**

Ιερεὺς ἐννομώτατος, μέχρι τέλεων ἐχρημάτισας, μάκαρ Ἐλευθέριε· ἱερουργῶν γάρ τὰ θεῖα καὶ ἄρροντα μυστήρια, τὸ αἷμα σὺ ἔξεχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον σεαυτὸν προσήγαγε. Διὸ παρρήσιαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, ἐκτενῶς ἵκετευε, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων σὴν ἀεισέβαστον μνήμην· καὶ τοὺς αὐτὴν γεραίροντας ρύσθηναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος.

Εἰ δὲ βουλεὶ ποιῆσαι Εἴσοδον, λέγε.

Σπῆλαιον εὐτρεπίζου· ἢ Ἄμνας γάρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ήματι τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὥφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ ιύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσε-

φθέγξατο τῷ ἐν ἀγνάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάροις μοι. ἢ πῶς μοι ἐνεφύνεις, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Ἐις τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ηχος α. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Της Ἐκκλησίας προστάτης Πάτερ γεγόμενος, ὡς Εὐανθίας γόνος, τῆς θεόφρονος ἔντως, καὶ μύσης Ἀποσόλων ὡς ἀληθῶς, πρὸς τὸν Θεόν ἐπιστρέφεις λαοὺς, τοὺς πρὶν ἀφρόνως τὸ σέβας οἴα Θεοῖς, ἀπονέμοντας τοῖς Δαιμοσιγνοῖς τὸν θεόντας οὐρανούς.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Τῶν ἐπιτόκων γυναιών Πάτερ ηδόμενος, ἐλευθερίαν διδώσ, τῷ Ναῷ σου φοιτώσαις εὔπλοιαν δὲ πάλιν ἄλλοις θερμῶς, ἐξαιτῆσιν ἐπέδωκας· καὶ τοῖς νοσοῦσιν ὑγείαν σὺ χορηγεῖς, διαλάμπων ἐν τοῖς θαύμασιν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ωσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Τοῦ Μαρτυρίου τοὺς ἄθλους στερρῶς ὑπήνεγκας, Ἀδριανὸς μὴ πτηξας, ταῖς δριμείας πολάσεις, ἔρωτι τοῦ Κτίστου ὅλος ἀλούς, Ἐλευθέριε πάνσοφε· καὶ τὴν τεκοῦσάν σε σύναθλον προσλαβών, ἀνελήλυθας γηθόμενος.

Δόξα, Ηχος, πλ. δ'.

Της ἱεραρχίας σου "Οσιε Πάτερ, τὴν στολὴν ἐφοίνιξας, ταῖς ροᾶσι τῶν αἵματων σου. Εὐ μέσῳ δὲ τῷ σταδίου ἀνδρικῶς τελεωθέντα ἰδεῖσας, ἐπιπεσῆσα πόσπαζετο τὸ γλυκὺ τέκνον, ἢ καλῶς γεννησαμένη καὶ θρεψαμένη σε διό καὶ τιμθεῖσα τῷ ξίφει, εἰς οὐρανίους θαλάμους μετὰ σοῦ συνεισῆλθεν." Ω μακαρίας Μητρός! Ὡ μαστῶν ἱερῶν! Ως ἐθῆλασας μάκαρ Ελευθέριε, καὶ τῆς φύσεως τὸν Πλάστην ἐπέγνως. Σὺν αὐτῇ οὖν πρέσβευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον, Ηχος πλ. α. Τὸν συνάναρχον.

Τερέων ποδήρει κατακοσμούμενος, καὶ αἰμάτων τοῖς ρείθροις ἐπισταζόμενος, τῷ Δεσπότῃ σου Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφὲ, καθαιρέτα τῷ Σατᾶν. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν μακαρίαν σου ἄθλησιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Χαῖρε πύλη Κυρίου (*).

(*) Ιστέον, ὅτι τὸ μὲν πρῶτον Δοξαστικὸν κεῖται καὶ ἐν τῷ χειρογράφῳ· τὰ δὲ Ἀπόστιχα μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Απολυτικοῦ, ἐληφθησαν ἐκ τοῦ νεοτυπώτου Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανὼν τῆς Οκτωήχου, εῖς, καὶ τοῦ Ἀγίου, δύο. Ὁ παρὼν φέρει ἀκροσιχίδα.

Παθῶν ἐλεύθερόν με δεῖξον παμμάναρ. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α. Ἡχος α. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Παθῶν ἀμαυρότησι, δεδηλωμένον, φαιδραῖς ἵκεσίαις σθ, Μάρτυς Ἐλευθέριε, νῦν ἐλευθέρωσον, ὅπως ὡς δοῦλόν σε Χριστοῦ, θείαις ὑμήσω ωδαῖς.

Ἄληστες ἔλαμψας, ιαθαρωτάταις, αὐγαῖς ἱερώτατε, ἐπιχρώσας αἴματι, τὴν ἱεράν σου στολὴν, καὶ γέγονας φωτειδής, διὰ τοῦ Πνεύματος.

Θεῷ προσκολλώμενος, ιαθαρωτάτῳ, νοῦ ἐν νεότητος, σαρκικοῦ φρονήματος, ψυχὴν ἐμάρυνας, καὶ τῶν θαυμάτων δαψιλῆ, χάριν ἐπλούτησας. Θεοτοκίον.

Ως θρόνος πυρίμορφος, τὸν Κτίστην φέρεις, ὡς ἔμψυχος Θάλαμος, καὶ τερπνὸν Παλάτιον, τὸν Βασιλέα χωρεῖς, γενόμενον ὅπερ μεῖς, θεοχαρίτωτε.

Ἐτερος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροσιχίς.

Θεῖον Ἐλευθέριον ἱερᾶ τιμάω Πάτερ.

Ωδὴ α. Ἡχος πλ. β'. Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Θρόνῳ τῆς δόξης Κυρίου παρεστηκώς, σὺν Ἀγγέλων τάγμασιν, Ἐλευθέριε σοφὲ, τὰς ὑμνοῦντας πέθω σε ἀεὶ, ἐλευθέρωσον παθῶν ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ἐκλελεγμένος ἐν βρέφοις σὺ τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἔνδοξε, ὥσπερ πάλαι Σαμουὴλ· καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι χρισθεὶς, ὡς σοφὸς Ἀρχιερεὺς λαὸν ἐποίμανας.

Ιερουργὸς μυστηρίων τῶν τοῦ Χριστοῦ, γεγονὼς ἐλαύπρυνας, τὴν στολὴν τὴν ἱεράν, μαρτυρίου αἵματι Σοφὲ, ἐν σταδίῳ καρτερῶς ἀγωνισάμενος. Θεοτοκίον.

Οἱ ἐν μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγῶν, Θεὸς Λόγος πάναγνε, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς, ὑπὲρ νῦν σεσάριωται· διὸ, Θεοτόκου σε πιξοὶ ἀεὶ δοξάζομεν.

Ωδὴ γ. Στερεωθήτω ἡ ιαρδία μου.

Τπέρ Χριστοῦ παθεῖν ἐλόμενος, ἀλγηδόνας φέρεις τοῦ σώματος, ἐνηδυνόμενος Σοφὲ, ταῖς ὅδύναις καὶ θλίψειν· διὰ τοῦτο τὴν ἀνώδυνον, ζωὴν νῦν ἀπειληφας.

Θερμῷ τῷ πόθῳ τοῦ ποιήσαντος, Ἀθλητὰ θεόφρον ιρατούμενος, τῷ πυρωθέντι σεαυ-

τὸν, ἐπιφρίπτεις τεχνάσματι, δροσιζόμενος τοῦ Πνεύματος, πυρὶ Ἐλευθέριε.

Ἐν ἱερεῦσιν ἱερώτατος, καὶ ἐν Μάρτυσι Μάρτυς στερρότατος, ἀναδειχθεὶς στέφος διπλοῦν, ἐκομίσω Μακάριε, τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ, διὰ παντὸς ὀπτανόμενος. Θεοτοκίον.

Πάθος δυνάμεως ἐβλάστησας, τὸν Χριστὸν, ἐν ὦ στηριζόμεθα· σὲ γὰρ ἐτύπω Ἄαρων, Πάθος ποτὲ βλαστήσασα, ἀγεώργητε Ἄγνη, Περιστερὰ ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἄγιος ὡς σὺ.

Νοὸς σερρότητι Σοφὲ, ὀπλισάμενος χαίρων, τὴν ὅδὸν διανύεις, τοῦ μαρτυρίου σαυτὸν, ἐθελουσίως προδοὺς, τοῖς ζητοῦσι, Μάρτυς ἱερώτατε.

Ἐκ Θείου Πνεύματος λαβὼν, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν Ἀποστόλων Σοφὲ, σαγήνη μαρτυρικῇ, σαγηνεύων, λαοὺς πρὸς εὔσέβειαν.

Ἀμπρύνας θείαις ἀρεταῖς, τὴν ἀρχιερωσύνην, λαμπροτέραν εἰργάσω, τῇ πορφυρίδι τῶν σῶν, αἵματων καρτεριῶς, ἐναθλήσας, μάρτυς Ἐλευθέριε.

Ἐκπλήττει νοῦν καὶ ἀνοὴν, τὸ μυστήριον ὄντως, τῆς λοχείας σου Κόρη· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Ο Είρμος.

Οὐκ ἔστιν ἄγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μα.
Οὐκ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
Αγαθὲ, καὶ σερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἡχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐλεύθερον τὸν νοῦν, ἐκ παθῶν κεκτημένος, ἐγένου τῷ Θεῷ, γηνσιώτατος δοῦλος, καὶ πλάνης ἡλευθέρωσας, τοὺς καλῶς σοι πιθήσαντας· ἐναθλήσας δὲ, ὡς Ιερεὺς τε καὶ Μάρτυς, Ελευθέριε, διπλῶν ἐδέξω τὸ σέφως, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοηθεία, καὶ ιραταιά προσασία, καὶ σωζεις τοὺς δούλους σου.

Ωδὴ δ. Εγ Πνεύματι προβλέπων.

Οὐ χάσματα λεόντων, οὐ βράσματα πυρός, οὐ δεινῶν ἐπίτασις, τὸ εὔτονον τῆς σῆς, Ιερομύστα ἔχαύνωσε ιαρτερίας, ἀλλ' ὡς ἀδιμασ ταῖς βασάνοις ἐνετρύφας, ζήλῳ θεῖκῷ πυρπολούμενος.

Nαμάτων ζωηρόύτων, τὸ στόμα σου πλησθέν, ποταμοὺς ἡρεύξατο, ἐνθέων διδαχῶν, Ἱερομάρτυς βυθίζοντας αἰνομούντων, ἐρεσχελίας καὶ ἀρδεύοντας καρδίας, τῶν ἐπεγνωκότων Χριστὸν τὸν Θεόν.

Mεγάλως σε δοξάζων, ὁ σὸς Δημιουργὸς, ὑπὲρ οὖ προήρησο, τὸ πάσχειν Ἀθλητὰ, περιστερὰν καταπέμπει κομίζουσάν σοι, τροφὴν Ἀγγέλων ἴσαγγέλῳ γεγονότι, ἀθλῶν φαντάταις λαμπρότησιν.

Θεοτοκίον.

Eξέστησ αν ὄρωσαι, Ἀγγέλων στρατιά! πῶς ὁ ἀθεωρητος, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ἐν σοῦ ὠράθη Παρθένε θεοκυνῆτορ· ὃν ἐκδυσώπει σωτηρίας ἀξιώσαι, πάντας τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας.

"**Αλλος.** Χριστός μου δύναμις.

Gιπῆρε πρότερον, κατακαυχώμενος, ὁ πανώλεθρος δράκων· ἀλλ' ἀναιδὴς, ἥλεγκται ὁ ἀθλιος, τοῦ Ἱεράρχου τοῖς ποσὶν, ἐν σταδίῳ συμπατούμενος.

Θωρακισ ἀμενος, Σταυροῦ τὴν δύναμιν, ἵερωτατε Μάρτυς ως νικητής, ἀριστος εἰσέδραμες, ἐν πυριφλέκτῳ κραββάτῳ, ως ἐν δρόσῳ ἀγαλλόμενος.

Eπὶ τοῦ σκάμματος, ἔστως διηλεγξας, τοῦ Τυράννου τὸ θράσος εἰδωλικὸν, τοῦτον τροπωσάμενος, Ἱερομάρτυς ἀθλητὰ, ἀνδρικῷς ἀγωνίζόμενος.

Θεοτοκίον.

Pημάτων ἄκουσον, ἐμῆς δεήσεως, παναγία Παρθένε· σὺ γάρ ἐλπὶς, πάντων καὶ βοήσεια, τῶν ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἐκτενῶς προσκαλουμένων σε.

"**Ωδὴ ἡ.** Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Dολίαις μηχανώμενος, συλλόγη σε λαλιαῖς, Μάρτυς ὁ ἔχθρὸς ὁ παμπόνηρος, γέλως ὅρται τῇ σοφίᾳ σου, ὁ σοφιστὴς κακίας, κατασεσοφισμένος.

Eγένετο αἱρόμενος, τῶν θείων ἀρετῶν, Ἐγδοξε τὸ ψός ἐπέφθασας, τοῦ μαρτυρίου καὶ κατέρραξας, τῶν πονηρῶν δαιμόνων, τὸ ἐπηρμένον θράσος.

Gδεῖν τὴν ὠραιότητα, ποθῶν τοῦ Ἰησοῦ, "Οσιε σαυτὸν καθωραΐσας, τοῦ μαρτυρίου ὠραιότησι, καὶ πρὸς αὐτὸν μετέθης, στεφθεὶς λαμπρῷ στεφάνῳ.

Θεοτοκίον.

Eγίζει πᾶσαν ἔννοιαν, τὸ θαῦμά σου Ἀγνή τίκτεις γάρ Θεὸν μετὰ σώματος, καὶ τὸν τροφέα τρέφεις γάλακτι, πεῖραν ἀνδρὸς μὴ γνῶσα, αὐτὸς ως οἶδε μόνος.

"**Άλλος.** Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Iδῶν τὸ εὔτονον ὁ Χριστὸς, καὶ ἀναταγώνιστον ὅντως, τῆς καρτερίας σου Πάνσεφε, σοὶ ως τῷ Προφήτῃ τροφὴν οὐράνιον, ἐκπέμπει δὶς ὄρνεου, σὲ ἐνισχύουσαν.

Oὐ δειλιάσασα ἡ σεμνὴ, καὶ ἵερωτάτη σου μήτηρ, τὴν τῶν Τυράννων ὡμότητα, σοῦ περιχυθεῖσα Μάρτυς τοῖς μέλεσι, τῷ ξίφει τελειοῦται, ως συναθλοῦσά σοι.

Nικήσας πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κεκινημένην κατὰ σοῦ, Μάρτυς παράταξιν ἔφραξας, στόματα λεόντων εἰς ἡμερότητα, αὐτῶν μεταποιήσας, τὴν ἀγριότητα.

Θεοτοκίον.

Iδού Μητέρα σε τοῦ Θεοῦ, πάντες οἱ πιστοὶ θεοπρεπῶς, ὁμολογοῦντες Θεόνυμφε, λύσιν τῶν πταισμάτων καθικετεύομεν, παράσχου τῷ λαῷ σου, μόνη Πανύμνητε.

"**Ωδὴ η.** Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Oἐπίσημος κριὸς, τῶν θρευμάτων τῷ Χριστοῦ, ὁ Ποιμὴν ὁ λογικὸς, τῶν ἀγώνων ἡ τρυφὴ, δοξάζεται, Θεὸν δοξάσας, οἰκείοις μέλεσιν.

Nευρωθεὶς ταῖς πρὸς Θεὸν, ἀνανεύτεσι Σοφὲ, ἔξενεύρισας ἔχθρὸν, πολυμήχανον δερρῶς, ἀοιδημε, Μαρτύρων οἰλέος, ἵερωσύνης κανῶν.

Pρὸς αἰνίσεις καρτερῶν, πρὸς τὸ πῦρ αὐτομόλῶν, κατεκοίμισας θηρῶν, τῶν ἀγρίων τὰς ὄρμας, ἀκοίμητον, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην, ἔχων διάθεσιν.

Θεοτοκίον.

Aγιάσματος Σιηνὴ, δεδειγμένη Μαριάμ, μιανθεῖσαν ἡδοναῖς, τὴν ἀθλίαν με ψυχὴν, ἀγίαστον, καὶ θείας δόξης, μέτοχον ποίησον.

"**Άλλος.** Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Eδείχθης πανάριστος, καὶ στερρὸς ἀγωνιστὴς, Ἱερομάρτυς ἐνδοξε, μὴ φοβηθεὶς βασάνων τὰς προσβολάς· τὸ πῦρ δὲ ὑπεῖξε σοι, καὶ σιδήρου ὀξύτης νῶτα δέδωκεν.

Pοσῖς τῶν αἵματων σου, Ἐλευθέριε σοφὲ, εἰδωλικὴν κατέκλυσας, δεισιδαίμονα πλάνην τῶν διωκτῶν, τὴν νίκην ἀράμενος, κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου πολεμήτορος.

Hγῇ μὲν τοῖς αἵμασιν, ἐφοινίσσετο τοῖς σοῖς· ὁ δὲ αἴρη ἡγίασται, τῷ καθαρῷ σου πνεύματι αἰληθῶς, πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἀνιόντι, παμμάκαρ Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Hπάνταγνος Δέσποινα, ἡ τεκνά τοῖς βροτοῖς, τὸν ιυθερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν με τὸν ἀστατον καὶ δεινὸν, κατεύναστον τάραχον, καὶ γαλήνην, παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ο Είρμος.

Τοῦ βίου τὴν θαλασσαν, ὑψουμένην καὶ θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σὺ προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἡχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ως καλλονὴν τῶν Ἱερέων "Οσιε, καὶ προτρόπην τῶν Ἀθλοφόρων ἄπαντες, εὐφημόμενοι καὶ αἰτοῦμέν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέρει. Τοὺς πόθω σου τὴν μνήμην ἔορτάζοντας, κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, πρεσβεύων ἀπαύσως, ὑπὲρ πάντων ήμῶν.

Ο Οἶκος.

Ἐπιδει εὔσπλαγχνε Ζωοδότα, ὡς φιλάνθρωπος μόνος καὶ οἰντίρμων Θεὸς, τὴν τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιγαν· καὶ πανσθενεῖ δεξιὰ σου Λόγε, τῶν παθῶν ἐλευθέρωσον τῆς αἰσχύνης, ὅπως τὸν σὸν Ἱεράρχην ὑμήσων Ἐλευθέριον· αὐτὸς γὰρ ὅντως ἐκ μήτρας ἐγνωρίσθη σοι, καὶ καθηγίασται, καὶ ἀνετέθη σοι, ὡς Σαμουῆλ, ἀπὸ μητρὸς Ἱερᾶς σοὶ τῷ Κτίσαντι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ήμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, "Αθλησις τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Στίχοι.

Ἐλευθέριος, ὡς ἀδουλόνος φύσει,
Σπάθας θεωρῶν, οὐκ ἔδουλοῦτο πλάνη.

Διὸν Ἐλευθέριον δεκάτη πέφνε φάσγανα πέμπτη.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Ρώμης, πάνυ νέος τὴν ηλικίαν, ἐκ πατρὸς ὄρφανὸς, μητέρᾳ δὲ μόνην ἔχων, ἢ ὄνομα Ἀνθία, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου κατηχηθεῖσα. Προσήκθη δὲ ὑπὸ αὐτῆς τῷ Επισκόπῳ Ἀνικήτῳ ὁ Ἀγιος Ἐλευθέριος, καὶ παρὰ αὐτοῦ τὰ Ἱερὰ Γράμματα μανθάνει, καὶ τῷ τῶν Κληρικῶν καταλέγεται τάγματι. Τῷ δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ηλικίας αὐτοῦ χρόνῳ, χειροτονεῖται Διάκονος· τῷ ὁκτωκαιδεκάτῳ, Πρεσβύτερος· εἰς δὲ τὸν εἰκοστὸν ἐλάσσας ἐνιαυτὸν, Ἔπισκοπος προχειρίζεται τοῦ Ἰλλυρικοῦ, πολλὰ πρότερον διὰ τὸ τῆς ἀρετῆς ὑπερβάλλον κατεργασάμενος θαύματα.

Ἐπεὶ δὲ, διδάσκων, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπέστρεψε πίστιν, μεταπέμπεται τοῦτον Ἀδριανὸς ὁ Βασιλεὺς· καὶ τὸν Χριστὸν ἐγώπιον αὐτοῦ Θεὸν τῶν ὅλων ἀνακηρύξαντα, προστάσσει τεθῆναι αὐτὸν ἐπὶ κραββάτου χαλκῷ, καὶ σώρευμα πυρὸς ὑποστρωθῆναι κάτωθεν. Εἶτα ἐν ἐσχάρᾳ, δεινῶς ἐκκαυθείση, τεθῆναι· καὶ αὐθὶς ἐν τηγανῷ ἐκπυρωθέντι, πλήρει ἔλαιον καὶ στέατος καὶ πίσσης· τῇ δὲ Χριστοῦ χάριτι καὶ δυνάμει ἐκ πάντων φυλάττεται ἀβλαβῆς. Εἶτα κατασκευάζεται κλίβανος, τῇ συμβουλῇ τοῦ Ἔπαρχου Κορέμυμονος, ἔχων ἐκατέρωθεν ὀβελίσκους ὅξεις· ἐν ὦ πρῶτος αὐτὸς ὁ Κορέμυμων, Πνεύματος Ἀγίου πλησθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἴναι ὄμολογίας, εἰσέρχεται· ἐξ οὐ ἀβλαβῆς ἐξελθὼν, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ο δὲ Ἀγιος Ἐλευθέριος ἐβλήθη ἐν τῷ τηγάνῳ· καὶ σθεσθεὶς τῆς φλογὸς, ἐξῆλθε σῶος. Εἶτα φρουρεῖται, καὶ δεσμεῖται ἐν ἄρματι, ὑπὸ πώλων ἀγρίων ἐλκομένῳ· καὶ ὑπὸ Ἀγγέλων λυθεῖς, εἰς ὅρος ὑψηλὸν καθίσταται, ἵνα μετὰ τῶν ἀγρίων ζώων συνδιαιτώμενος, ἢ καὶ ἐξημεροῦντο, τὰ τοῦ Θεοῦ λόγια διεξιόντος αὐτοῦ. Εἶτα τοὺς εἰς τὴν σύλληψιν αὐτοῦ σταλέντας στρατιώτας γουδετήσας, βαπτίζει, μεθ' ὧν καὶ ἐτέρους ὠσὲι πεντακοσίους πιστεύσαντας τῷ Χριστῷ. Ἀχθεὶς δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ θηρίοις εἰς βορὰν βληθεῖς, καὶ σῶος διαφυλαχθεῖς, ὑπὸ δύο στρατιωτῶν ἀναιρεῖται, προστάξει τοῦ Ἡγεμονοῦ συμπεσόντων αὐτῷ.

Η δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἀνθία, περιπλακεῖσα τῷ τοῦ Ἀγίου νεκρῷ, καὶ ἀσπαζομένη, ξίφει καὶ αὐτὴ ἐξαναιρεῖται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ μαρτυρεῖῳ αὐτοῦ, πλησίον τοῦ Εηρολόφου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἀγία Ἀνθία, ἡ μήτηρ τοῦ Αγίου Ἐλευθερίου, περιχυθεῖσα τῷ τοῦ μίου νεκρῷ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Διδώσει μήτηρ νεκρικὸν κόσμον τέκνῳ.

Αὐτὴ ἔστιν συγκεκομένην σπάθαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἀγιος Κορέμυμων, ὁ Ἔπαρχος, πιστεύσας τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισθεὶς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Αθλήσεως οὐκ εἶχε Κορέμυμων κόρον,

"Εως ἐτμήθη τὸν αὐχένα τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ δύο Δῆμοι, οἱ πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θεόν σε γγόντας Δημίους δύω Σωτέρες,

"Ἄλλοι οιαπατείνουσι δήμοις ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, "Αθλησις τῆς Ἀγίας Οσιομάρτυρος Σωσάννης.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ Παλαιστίνης, ἐκ πατρὸς μὲν Ἐλληνος, μητρὸς δὲ Ιουδαίας. Όν σύμφοτέρων φυγοῦσα τὴν ἀσέβειαν, προσέδραμε τῷ Χριστῷ, καὶ τοῦ θείου Βαπτίσμαπος μετέσχειν ὑπὸ Σλβανοῦ τοῦ Ἐπισκόπου. Τῶν οὖν γεννυητόρων αὐτῆς τέλεορησαμένων τοῦ βίου, διαδοῦσα πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς πένησι, καὶ τοῦ τῆς δουλείας ζυγοῦ τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας ἐλευθερώσασα, καὶ ἀνδρών περιθεμένη στολὴν, Σεμνείῳ τινὶ προσφοιτᾷ· καὶ τὴν κόμην κειραμένη, Ιωάννης μετουομάζεται.

Εἰκοστὸν δὲ χρόνον ἐκεῖσε διαπεράσασα, συκοφαντίαν υφίσταται. Ασκητρίας γάρ τινος εἰσελθούσης ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ λογισαμένης ἄνδρα εἶναι αὐτὴν, καὶ πρόσδελγειαν ἐκκαλουμένης, ἐπεὶ ταύτην ἀπώσατο, διαβαλλεται παρὰ αὐτῆς, ὡς ἐπιχειρήσασα ταύτην βάσασθαι. Ήδὲ τὴν συκοφαντίαν καταδέχεται, καὶ μετάνοιαν αἰτεῖ, ἐφ' οὓς δῆθεν ἐνεκλήθη. Τοῦ δὲ Ἐλευθερουπόλεως Ἔπισκοπού μαθόντος περὶ τούτου, καὶ παραγενομένου ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τὸν Ἡγούμενον ἐπιπλήττοντος, ἀραι αἴτης τὸ σχῆμα ὁ Ἡγούμενος ἐβουλήθη. Εἰς ἀνάγκην δὲ καταστάσα τὴν μακαρίαν, γητήσατο δύο Παρθένους εἰσελθεῖν, καὶ δύο διαχόνους γυναῖκας, μεθ' ὧν καταμόνας ἐλθοῦσα, πράγματι πεπληρωφόρηκε τὰ καθ' ἑαυτήν. Τούτου δὲ γνωσθέντος, θάμβει ληφθεὶς ὁ Ἔπισκοπος, κειροτόνηκεν αὐτὴν Διάκονου, καὶ τῶν λοιπῶν ὑγείσθαι προσέταξε.

Πολλὰ δὲ κατεργασαμένη θαύματα ἐν τῷ ὄνόματι τοῦ Χριστοῦ, ἐπιδημήσαντος Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἡγεμόνος ἐν

Ελευθερουπόλει, καὶ Συσίαν τοῖς εἰδώλοις προσάγοντος, αὐτόκητος αὗτη προσελθοῦσα, προσευχῇ μόνῃ εἰς γῆν τὰ ἔσανα κατασπᾶ. "Οθεν διαβληθεῖσα παρίσταται τῷ Ἡγεμόνι, καὶ τοὺς μαστούς ἐκτέμνεται. "Ων γενομένων αὗτις σώμα, οἱ τούτους ἐκτεμόντες δήμοι εἰπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετυήθησαν. Ἡ δὲ μακαρία Σωσάννα, μόλυνδον πυρὶ λυθέντα, διὰ χώνης, ἐν τῷ στόματι τεθέσης, τοῖς ἐγκάτοις ἐπιχέεται· καὶ ἀβλαβῆς διαφυλαχθεῖσα, μαστίζεται· καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ελευθερίας Καθηκουλαρίας (Δαλαμηπόλου).

Στίχ. Ελευθέριος οὐχ ὑπέπτηξε ξίφος.

Ελευθερον γάρ εἶχε νοῦν παντὸς φόβου. Οὗτος τὸ Βυζάντιον ἔσχε πατρίδα, ὄρθοδοξία διαλάμπων. Ἐν γὰρ ταῖς τῶν Βασιλείων αὐλαῖς παιδίοντες ἀνατραφεῖς, κακεῖθεν καὶ τὰς πρώτας εἴληφε τιμᾶς, πλούτῳ καὶ δόξῃ πάντας τοὺς κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ὑπερβάλλου. Ἀλλ' ἔρωτι θείῳ τῶν ἀφεύτων καὶ αἰωνίων ληφθεῖς, καὶ πάντα τὰ γῆνα ὡς οὐδὲν λογισάμενος, αὐλαῖς Κυρίου παραρρίπτεισθαι καὶ προσμάνειν, τὴν σκηνώμασιν ἀμπτωλῶν, εἴλετο. Πρὸς τὸν Θεόν οὖν τὸ δόμα τοῦ νοὸς συντείνας, ήν ἐν ὅμνοις σχολάζων ὁ σημέραι, καὶ πᾶσαν ἀρετὴν μετερχόμενος.

Ταῦτα δὲ ὁ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν φθορεὺς οὐχ ὑπέφερεν, ὅλλα ὄργανα χρησάμενος τῷ δούλῳ τοῦ μακαρίου, ὑποβάλλει προσελθὼν τῷ Βασιλεῖ κατὰ τοῦ ἴδιου δεσπότου. Τὸ γὰρ δούλου, ὡς φησὶ που τις σοφὸς, ἐχθρὸν τοῖς δεσπόταις. Οὗτος πρόσειτι τῷ Βασιλεῖ, λέγων, "Οπως τε τῷ θείῳ προσῆλθε λουτρῷ, καὶ ναὸν ἐδείματο· καὶ τῷ Εσταυρωμένῳ προσανέχων, τοὺς βασιλικοὺς βδελύττεται θεσμοὺς καὶ τύπους· προσθέμενος, διτὶ καὶ κρυπτὸν σίκηρα ὑπὸ γῆν κεντημένος, πανυύχους λατρείας τῷ τῷ Χριστιανῶν προσάγει Θεῷ, ηνητείᾳ, καὶ κλαυθμῷ καὶ χαρευνίᾳ τὸ σῶμα κατατρύχων.

Τοιαῦτα κατὰ τοῦ ἴδιου δεσπότου τοῦ δούλου διηγημένου, ὁ Βασιλεὺς εἰς Συρὸν ἀναφθεῖς, τὸν Ἀγίου μετεκαλέσατο. Ὡς καὶ παραστάντι, εἰρηνικὰς τὰς πεύσεις, καὶ δοκούσας σαίνειν προσάγει, οὕτως εἰπὼν· Πῶς ἡμᾶς ἀφεὶς Ἐλευθέριε, τὸν τοσοῦτον χρόνον ἀπεδήμησας, τοῦ ἡμετέρου πόθες καταφρονήσας καὶ τῶν βασιλείων αὐλῶν, καὶ τῆς πρὸς σέ μου γηνσίας διαβέσεως καὶ μεγίστης; Καὶ ὁ μέγας· Ταῖς ἀλλεπαλλήλοις νόσοις, ὡς Βασιλεῦ, τὸ σῶμα φέρων τετρυχωμένου, εὐκράτοις αὔραις ἐνδιατρίψαι πρὸς ἀνάκτησιν ἥρετισάρην. Καὶ ὁ Βασιλεὺς· Τί δῆτα καὶ μόνος τῆς εὐαερίας ἀπολαύων, τῶν ἐξ αὐτῆς ἀγαθῶν κατατρυφᾶς; ἡμεῖς δὲ οὐ συντρυφήσομεν συνελθόντες;

Μηδόλως δὲ τοῦ μακαρίου πρὸς ταῦτα κατανεύσαντος, εὐθὺς πρὸς ἑσπέραν τὸν Σάγαριν διαβάς ὁ Βασιλεὺς, (Ποταμὸς δὲ οὗτος, ἐν οἷς ὁ μακάριος τὰς οἰκήσεις εἶχεν.) ἀφίκετο. Καὶ σκοπήσας τὴν κρυπτὴν Σύρου, ὅρῃ, ὡς ἐν φρέατος εἴδει, χάσμα φανέν· εὐ ω̄ καὶ κατελθὼν, καὶ ναὸν ὠραΐσμένου εὑρὼν, καὶ συνταραχθεῖς τῇ ὄράσει, τὴν ἀπειλὴν ἀφεῖς, κολακεύειν ἥρεταο ρήμασι Σωπευτικοῖς, πειρώμενος ἐκλύειν τοῦ μακαρίου τὸ εὔτονον. Ἀλλ' ἐπειδὴ, δέρα δέρων, καταπεῖσαι τοῖς αὐτοῦ λόγοις οὐκ εἶχε τὸν Αγίον, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτυθῆναι κελεύει, καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα κυσί καὶ ὀρνέοις βορὰν ἀπορριφῆναι. Καὶ τοῦ μακαρίου οὕτω παραθεμένου τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, καὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ σώματος ἡμελημένου κειμένου, τὶς τῶν εὐλαβῶν Χριστιανῶν, καὶ Θεῷ φίλων, ἀνελμένος, τῷ τῆς ιερωσύνης χαρίσματι κεκομημένος, μύρῳ εὐωδιάσας τοῦτο, ἀξίως ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθετο.

Decembre.

14

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Βάκχου τοῦ νέου.

Στίχ. Μὴ δεύτερόν τις, μηδὲ Βάκχον τὸν νέον,
Ἐν τοῖς ἀθληταῖς ταττέτω διὰ ξίφους.

Οὗτος ὦρητο ἐκ Παλαιστίνης, ἐν τοῖς χρόνοις Ειρήνης καὶ Κωνσταντίνου τῶν εὔσεβῶν Βασιλέων Ρωμαίων. Ἡν δὲ ὁ τούτου πατὴρ Χριστιανὸς ἐκ προγόνων, χριστιανικωτάτη συζῶν γυναικί. Τῇ ματαίᾳ δὲ δόξῃ τοῦ κόσμου τούτου καὶ τῇ ἀπάτῃ δελεασθεῖς, τὴν ἀληθῆ καὶ πατροπαράδοτον πίστιν ἐξομοσάμενος, τῇ μιαρᾷ τῶν Ἀγαρηνῶν θρησκεία ἐλειεινῶς ηὐτομόλησεν. Ἐγένοντο τοίνυν τούτῳ παιδεῖς ἐπτὰ, οὓς ἐπὶ τῇ ὁμοίᾳ πλάνη ἀνέτρεψε. Τούτου δὲ τὴν ζωὴν ἐν τῇ ἀσεβείᾳ καταστρέψαντος, οἱ ἐπτὰ παιδεῖς ἀμα τῇ μητρὶ κατελείφθησαν. Ὡν ὁ τρίτος, κατὰ τὴν τῆς γεννήσεως τάξιν, Δαχάκ ὁνομαζόμενος, (ὅπερ ἐρμηνεύεται ἐλληνιστὶ Γελάσιος) ἀξυγα ἔντον εἴτηρε· ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς τοῦ πατρὸς τελευτῆς, τὰ Χριστιανῶν ἐλέσθαι ἐβούλετο, ὅπερ ἀποθανόντος αὐτοῦ κατεπράξατο.

"Αναβέμενος γάρ τῇ Μητρὶ τὰ περὶ τούτου, καὶ παρομῶσαν αὐτὴν ἐπὶ τούτῳ καὶ διεγέρουσαν, οἵα πιστὴν, εὐρηκώς, ἀπῆρε τῆς ἐνεγκαμένης· καὶ τὰ Ιεροσόλυμα καταλαβὼν, ἐκεῖθεν τε παρὰ Μοναχοῦ τινὸς ὁδηγηθεῖς, ἥλθεν εἰς τὴν Λαύραν τοῦ Ἀγίου Σάββα, ἔνθα τοῦ θείου Βαπτίσματος καταξιοῦται. Είτα δεηθεῖς, τὸ τῶν Μοναχῶν περιβάλλεται σχῆμα· ἐν ᾧ καλῶς πολιτευσάμενος, καὶ ἐγκρατείᾳ, καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀρεταῖς στομάσας ἔσαντὸν, κατὰ πρόσταξιν τοῦ Ἕγουμένου, τῆς Μουῆς ἐξέρχεται, δεδοικότος, μὴ φωραθεῖη τὰ κατ' αὐτὸν τοῖς Ἀγαρηνοῖς ἐκράτουν γάρ οὐτοὶ τῆς χώρας.

Κατὰ τύχην δὲ, ὡς μᾶλλον θείκην οἰκονομίαν, ἐν Ιεροσόλυμοις γενόμενος, καὶ τῇ οἰκείᾳ μητρὶ περιτυχών, τὰ καθ' ἔντον εἴξαγγέλλει, καὶ πάνυ, ἔλεγε, λυπεῖσθαι περὶ τῶν ἀδελφῶν, διτὶ ἐν αἰτοτιά εἰσι. Τοῦτο δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀκούσαντες παρὰ τῆς Μητρὸς, τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει προσέρχονται, ἐνὸς μόνου περιλειφθέντος ἐν τῇ ἀσεβείᾳ. Οἵ δῆλα τὰ κατὰ τὸν Ἀγίου Βάκχου (τοῦτο γάρ ἐκ τοῦ θείου Βαπτίσματος, ἀντὶ Δαχάκ, ὀνομάσθη) τοῖς Ἀγαρηνοῖς ἐπεποιήκει. Οἱ δὲ ἀνερευνησάμενοι, καὶ συλλαβόντες αὐτὸν, πρὸς τὸν Αμηρᾶν τῆς Αγίας Πόλεως πηγαγον. Οἱ δὲ, τῷ ὀνομαζόμενῳ στρατηγῷ παρὰ αὐτοῖς, καὶ τοῖς κριταῖς ἐκπέμπει αὐτόν. Ὡν ἐνώπιον τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὴν τῶν Αγαρηνῶν πίστιν ὡς ματαίαν διαβαλὼν, καὶ μυκτηρίσας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

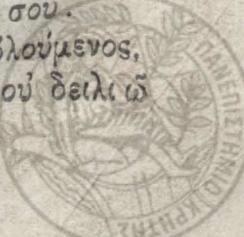
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ νέου, ἀσκήσαντος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Πορφυρογεννήτου, ἐν τῷ ὄρει Λάτρου.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ιστέον, διτὶ ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ιωάννης ὁ Χριστόστομος, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐχειροτονήθη Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ᾧ καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων ἀπήρξατο ὑπ' αὐτοῦ τελεῖσθαι, ἔως τῆς εἰκοστῆς πέμπτης τοῦ Μηνὸς, τινῶν ἐκ τῶν Εσπερίων ἐλθόντων, καὶ ἀπαγγειλάντων. Διὸ καὶ λόγος ἀπολογητικὸς ἐξεφωνήθη παρὰ αὐτοῦ, καλλιστός τε καὶ ὡφελημώτατος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ Ζ. Τῶν ἐν ιαμίνῳ Παιδῶν σου.
Μεγαλυνέσθω ἔιραζες Σοφὲ, στρεβλούμενος, νῦν ἐν τῇ σαρκὶ με ό Χριστός οὐ δειλῶ

τὰς πυρακτώσεις τῶν λεβήτων, οὐ πτοοῦμαι
δάνατον, οὐ τῶν θηρῶν τὰς ὄρμας, διὰ τὴν
πάντων ζωὴν.

Mόνου Θεοῦ τὸ καλλος ἐνζητῶν, μόνης αὐτοῦ δόξης καὶ τυχεῖν ἐπιποθῶ. Στρεβλάσθω μου καὶ πυρακτούσθω μου πᾶν μέλος, ἀνεβάσας "Ἐνδοξεῖ ἐλευθερίαν ζητῶ, καταδουλοῦσαν Χριστῶ.

A' ποσκοπῶν τὴν μένουσαν ζωὴν, Μακάριε, κόσμῳ ἐνεκρώθης ἀληθῶς, καὶ ὡς χρυσὸς τῶν αἰνισμῶν δοκιμασίᾳ, πυρωθεὶς ἐξέλαμψας, ἀποτεθεὶς θησαυροῖς, ἐπουρανίων μονῶν.

Θεοτοκίον.

Kαθαρωτάτην μόνην σε εὔρων, πανάμωμε, Λόγος καθαρώτατος Θεός, σῆς ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς, πιστὺς καθαίρει, μολυσμός Θεόνυμφε, προσγενομένου νήμην, ἐξ ἀκρασίας παθῶν.

"Ἄλλος. Οἱ Παιδεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Tυράννων ἥλεγξας θράσος, καὶ Βασιλέων ὡμότητα· καὶ γάρ μέσον πυρὸς ἡπλωμένος, Παμμάκαρ ἀνέμελπες· Εὐλογητὸς εἰς Κύριε, δὲ Θεὸς τῶν Πατέρων νήμῶν.

E' ξέστησαν καθορῶντες, τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, Ἱεράρχα τὴν σὴν καρτερίαν· δὶς καταβέβληκας, στερρῶς ἀγωνιζόμενος, τὸν δεινὸν κοσμοκράτορα.

Mαρτύρων χοροστασίαι, Ἀρχιερέων σύλλογος, καὶ Ἀγγέλων πληθὺς, εὐφροσύνης πλησθέντες ἀγάλλεσθε, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ νῦν, τοῦ Ἱερόρχου καὶ Μάρτυρος.

A' γίας ρίζης ὡς ἄνθους, ἐλευθερίας φερώνυμε, ἀπὸ θείας Μητρὸς, ἐνβλαστήσας, ὡς μαρπὸς ἰερώτατος, μαρτυρικοῦ δὶς αἴματος, τῷ Χριστῷ προσενήγεξαι.

Θεοτοκίον.

A' γίων ἀγιωτέρα, ἐπουρανίων δυνάμεων, ἀσυγκρίτως πασῶν ἀνεδείχθης, Μητροπάρθενε Δέσποινα, ὡς τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως.

'Ωδὴ η. "Οὐ φρίττουσιν" Αγγελοι.

A' θλήσει ἡνθίσατε, φυτὰ ὡς εὐθαλῆ, βασάνοις κοσμούμενοι, Μαρτύρων καλλονή· καὶ νῦν Παραδείσου ἄνθη ὥφθητε, θείαν εύσμίαν, ἐκπέμποντες ἐνθέως.

P' ανίσιν αἴματων σου, τεχθέντος ἐξ αὐτῆς, τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, ή μήτηρ προσκιρνᾷ· τῷ σῷ γάρ λειψάνω, συμπλακεῖσα σεμνῶς, ξίφει καλεοῦται, καὶ ζῆ εἰς τοὺς αἰῶνας.

I' ἀσεων γάματα, θαυμάτων ποταμούς, προχέει τοῖς χρήζουσιν, ή θήκη σου σοφεῖ, ἐκ-

πλύνοντας ρύπον, ψυχοφθέρων παθῶν, Μάρτυς Ιεράρχα· διὸ σε εὐφημοῦμεν. Θεοτοκίον.

O'ς ὅμβρος ἐν μήτρᾳ σου, κατηλθεν ὁ Χριστὸς, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένε, θολερούς ποταμούς, εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης.

"Άλλος. Τοι φλογὸς τοῖς Οσίοις.

O'ς δεκτὸν ἱερεῖον ὀλοκαυτούμενον, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, Πάτερ ἀοιδιμε, θείαν ὡς ὀσμὴν, πρὸς ὄψος τὸ οὐράνιον, τὴν εὐχαριστίαν, ἀνέμελπες ἐνθέως.

Pεποιθῶς ὥσπερ λέων ἀνόμους ἥλεγξας, καὶ πολλῇ παρρήσιᾳ στόματα ἔφραξας, τῷ εἰς τὸν Θεόν, τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, πάλαι δυσφημούντων, ἐχθρῶν ἀθεωτάτων.

A' νυψῶν Ἱεράρχα, πιστῶν τὸ φρόνημα, ἐταπείνωσας θράσος καὶ καταβέβληκας, τῷ εἰς τὸν Θεόν, ἀσεβούντων καὶ ἔμελπες· Σὲ υπερψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

O' καρπὸς τῆς κοιλίας, τῆς σῆς πανύμνητε, τὴν τοῦ ξύλου κατάρχην ὑλομανήσασαν, πρόρριζον ἐξήρανε καὶ ἀνεβλήστησε, τὴν τῆς εὐφροσύνης, Παρθένε εὐλογίαν. Ο Είρμος.

• **E**' ο φλογὸς τοῖς Οσίοις δρόσον ἐπήγασας.
• **E** καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας.
• ἀπαντα γάρ δρᾶς Χριστὲ, μόνω τῷ βγλεσθαι.
• Σὲ υπερψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ η. Τὴν ζωοδόχου πηγήν.

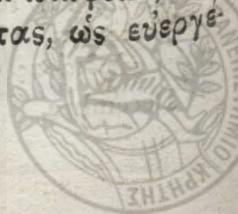
Sτόμα Θεοῦ γεγονώς ἐκ τοῦ στόματος, τοῦ ἀλλοτρίου λαὸν ματαιόφρονα, ἀφαρπάσας ἔδειξας, κληρονόμον χάριτος, καὶ ἐναθλήσας στερρῶς σὺν Ἱερεῦσι, καὶ Ἀθληταῖς κατοικεῖς Ελευθέριε.

H' καθαρὰ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τῷ ἀρετῶν τὸ τερπνὸν καταγώγιον, ὁ ἀμνὸς ὁ ἄκακος, ὁ λαμπτήρ ὁ ἄδυτος, Ἱεραρχῶν ἡ κρηπὶς καὶ τῶν δογμάτων, ἀνευφημείσθω πιστῶς Ελευθέριος.

Fῶς κατοικεῖς ἀληθῶς τὸ ἀνέσπερον, φῶς χρηματίσας ἡλίου φαιδρότερον· διὸ τοὺς τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρου σήμερον, ἐπιτελοῦντας παθῶν ἀχλύος ρῦσαι, ταῖς πρὸς Θεὸν σου λιταῖς Ελευθέριε.

Θεοτοκίον.

Fεῖσαι νῦν τῶν ὑμεούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκινφραστον Γέννησιν, πελαρασμῶν ρύμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἵκεσίαις αὐτῆς τοὺς σους οἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλάγθρωπος.

Άλλος. Θεοὶ ἀνθρώποις.

Τεμωὸν μαχαίρᾳ τῶν θείων λόγων σου, τὴν κεφαλὴν τοῦ ψεῦδος Ἐλευθέριε "Οσιε, τοῦ Χριστοῦ παρέσχες τὰ νικητῆρια, πίστει καὶ ἀληθείᾳ· ὅθεν τιμῶμεν σε, ὡς τροπαιοφόρον οἱ πιστοὶ, καὶ θεῖον αἵρυνα.

Ε' καὶ γῆς ἀπάρας σοφὲ τὸ φρόνημα, τὸ τῆς ψυχῆς πρὸς μόνην τοῦ Δεσπότου τὴν ἔφεσιν, τοῦτο νοητῶς Πάτερ ἀνύψωσας· ὅθεν σαρκὸς ἡρήσω, πᾶσαν εὐπάθειαν, καὶ ἐγκαρτερῶν ἐν τοῖς δεινοῖς, στερρῶς ἐνήθλησας.

Ρ' οαῖς αἰμάτων τῆς σῆς ἀθλήσεως, τὴν ἴερὰν κοσμήσας σου στολὴν Ἱερώτατε, εἰς ἐπουράγιον σκηνὴν τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τέλος εἰσέδυς τοῦ μαρτυρίου σου· ἐνθα μνημονεύοις καὶ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Τμεῖν τὸν τρόπον τὸν ὑπερθαύμαστον, τῆς ὑπέρ νῦν καὶ ξένης σὺ κυήσεως Πάναγνε, ἀπορεῖ ἀνθρώπων τὰ συστήματα· πάντα γάρ ὑπερέχει νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ νοήσεις πάντων λογισμῶν, καὶ τὴν τῶν λόγων ἴσχυν.

Ο Είρμος.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν δὲ τολμᾷ Ἀγγέλων ατενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὥραθη βροτοῖς, Λόγος σεσάρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαις σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.
Χριστῷ προσήγαγες Πάτερ, πιστῶν ἀγέλας ὡς ποιμὴν· σοὶ δὲ προσφῦσα τῷ μόσχῳ, ὡς δάιμαλις ἢ τεκουσα, συνανηρέθη· μεθ' ἡς σε, νῦν Ἐλευθέριε μέλπω.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.
Καὶ σὲ μεσίτριαν Κόρη, προβάλλομαι Παναγία, πρὸς τὸν ἐν σοῦ γεννηθέντα, ὅπως κολάσεως πάστης, ἀπαλλαγῶ καὶ βασάνων, τῶν αἰωνίων ὁ τāλας.

Ἐις τοὺς Αἴνους, ιστῶμεν Στίχους δ'. καὶ φαλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ηχος πλ. β'. Τριήμερος αἰνέστης Χριστέ.
Τὴν χάριν τῶν σοφῶν Μαθητῶν, λαβὼν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Ἱεράρχα, καὶ τὸν δρόμον τὸν αὐτῶν, διήνυσας προθύμως· διό σε κατ' αξίαν, ἀνευφημοῦμεν Ἐλευθέριε. **Δις.**

Τὸ ψεῦδος σοῖς ἐν λόγοις σοφὲ, ἐλέγξας Ἐλευθέριε, τῇ ἀθλήσει, τὸν τοῦ ψεῦδος εὔρετην, ἀπέκτεινας καὶ τοῦτον, τέθεινας ὑπὸ πόδας, τὸν πρὶν μεγαλῶς φρυαττόμενον.

Τοῖς ἔμβροις τῶν αἰμάτων σα, κατάρδευσον ἡμᾶς νοητῶς, Ἱεράρχα, τοὺς τιμῶντάς σε

πιστῶς, καὶ μνήμην ἐκτελοῦντας, τὴν θείαν σὺ ἐκ πόθου, καὶ τὸν Σωτῆρα μεγαλύνοντας.

Δόξα, Ἡχος β'.

Ω' σ τῆς θείας ἐλευθερίας ἐπώνυμος, τῆς ἵερᾶς διπλοῦδος, Πάτερ ιατηξίωσαι· καὶ εὐθαρσῶς τὴν εὐσέβειαν διδάσκων, τῷ πρακτέων τοὺς λόγους ἡμᾶς ἐξεπαίδευσας. "Οθεν καὶ τὴν μαρτυρικὴν ἔνστασιν νεανικῶς ἐκτελέσας, ἐν ἀμφοτέροις διέπρεψας, καὶ διπλοῦν εἴληφας τὸ στέφος παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὃν ιαθικέτευε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν..

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.** Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Δοξολογία Μεγαλη.

Εἰς τὴν Δειτουργίαν, Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ὡδὴ γ'. καὶ σ'. ητλ.

ΤΗ ΙΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἅγιου Προφήτου Ἀγγαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέιραξα, ιστῶμεν Στίχους σ'. καὶ φαλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἡχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε.

Σκήνωμα θείον "Ἐνδοξε, καὶ ναὸς ἐμψυχος γεγενημένος, βίθ λαμπρότητι καὶ πολιτείας, ἀψυχον ἦγειρας Ναὸν, τὸν πᾶλαι πεσόντα πανσεβάσμιε, τῷ τῆς οἰκουμένης βασιλεύοντι διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

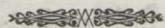
Σκεῦος ὡφῆς τοῦ Πνεύματος, τὰς οὐρανόθεν σοὶ χορηγούμενας, ὑποδεχόμενον φωτοχυσίας, καὶ λαμπηδόνων δεκτικόν· ὅθεν προφητεύεις τὴν σωτῆριον, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, ἀπολύτρωσιν· αὐτὸν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Αἴγλη τῆς θείας χάριτος, περιχεέμενος καὶ θεωρίας, καταξιώμενος ιαθαρωτέρας, καὶ ἀνεσπέρου φωτισμοῦ, ἀναδεδειγμένος Μάκαρ ἐμπλεως, τοὺς σὲ ἀνυμοῦντας περιφρούρησον, αἴτούμενος τὸν μόνον, Κύριον πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**
Οἱ λογισμοὶ αἰκαθαρτοὶ, τὰ χεῖλη δόλα, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμπίαρα· καὶ τέ ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε ιαθικέτευε, τὸν Γίὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δεξηταί με τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω Τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδοῦντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα, ὅπως τοῖς πάλαι, ἐν παραβάσεως καρπῷ, ὑπνῷ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχης· ἡ Παρθένος, ἐλεγε θρηνῶδοῦσα, ἥν μεγαλύνωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ. οἱ Κανόνες τῆς Οὐκτωήχη, καὶ τῇ Προφήτᾳ, οὐδὲ ἀκροστιχίς· Θεοσδότους ὑμνῶμεν Ἀγγαῖου λόγους.

Θεοφάνους.

Ωδὴ α. Ἡχος βαρύς. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Θεοειδέστατος Θεῷ, παρεστηκὼς ὡς Προφήτης ἀληθῆς, τῶν ὑμνούντων τὴν σεπτὴν, μνήμην σου Μάναρ μνημόνευε.

Επὶ ιρηπίδος ἀσφαλοῦς, τῶν ἀρετῶν σεαυτὸν οἰκοδομῶν, ἀνατέθεινας ναὸν, ἐμψυχον Θεομακάριστε.

Οἱαθαρώτατός σα νῦν, ἀεὶ Θεὸν ιαθορῶν ὡς ἐφικτὸν, τὰς ἐνεῖθεν τηλαυγῶς, χάριτας Μάναρ ἀπέστιλθεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἀμήτορα τὸ πρὶν, Λόγον Θεῷ ἡ Παρθένος, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, σαρκικῶς τέτοκεν Ήδὸν ἀπάτορα.

Ωδὴ γ. Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Δυνάμει θείᾳ δαιμόνων, δεινῆς αἰχμαλωσίας, ἥμᾶς λυθέντας, ναούς σου σεπτοὺς Σωτέρο δεικνύεις, "Ἄγιος εἰς κράζοντας, ὁ σωζῶν τὰς ψυχὰς ἥμῶν.

Οἱ ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πληρῶν τὴν οἰκουμένην, ἀγιωσύνης Προφήτα ναὸν σε δεικνύει, "Ἄγιος εἰς κράζοντας, ὁ σωζῶν τὰς ψυχὰς ἥμῶν.

Τὸ θεῖον Πνεῦμα τὸ πᾶσι, τὴν χάριν διανέμον, τὴν σὴν ιαρδίαν, οἰκησαν βοῶν σε ἐκδιδάσκει· "Ἄγιος εἰς Κύριε, ὁ σωζῶν τὰς ψυχὰς ἥμῶν.

Θεοτοκίον.

Ολόγῳ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοφῶς δημιουργῆσας, δημιουργεῖται ἐκ σοῦ ναθ' ἥμᾶς Θεομῆτορ, ἄνθρωπος γενόμενος, δι' οἴκτον ὁ φιλάνθρωπος.

· Ο Εἰρμός.

» **Ε**στερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· καὶ γὰρ ἀπαύστως, ἐν ὑμνοῖς βοᾷ μελωδοῦσα· "Ἄγιος εἰς Κύριε, ὁ σωζῶν τὰς ψυχὰς ἥμῶν..

Κάθισμα, Ἡχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Οπάντα ὡς Θεὸς, ἐφορῶν καὶ γινώσκων, ψυχῆς τὸ ιαθαρὸν, ιαταυγάσας σου ὅμια, Προφῆτα πανεύφημε, ὅδηγὸν ιόσμω ἔδειξεν· ὅθεν μνήμην σου, τὴν ἴερὰν ἐκτελοῦντες, πρέσβειν ἄριστον, καὶ πρὸς Θεόν σε μεσίτην, Α' γγαῖε προσάγομεν.

Δόξα, Ἡχος γ. Θείας πίστεως.

Θείω Πνεύματι πεφωτισμένην, τὴν διάνοιαν ἔχων Προφῆτα, τὰ τοῦ Θεοῦ προφητεύεις μυστήρια, ἀνακαλύπτων μελλόντων τὴν δῆλωσιν, καὶ σαφηνίζων πραγμάτων τὴν ἔνθασιν. Α' γγαῖε πανόλβιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἴκετευε, δωρήσασθαι ἥμεν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Παναγγε, Θεοκυῆτορ, τῇ ιαθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπέρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ρέρυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποιάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

· Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ησίαντος Ἀμνᾶς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη ιρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῶδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἵμοι Τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ωδὴ δ. Αιήκοα τὴν ἀκοήν.

Γπέδειξας, τὸν ἐκ Παρθένου ἐμψυχον, προσληφθέντα σοι ναὸν, τῷ σῷ Προφήτῃ Χριστῷ, μεθ' οὖ βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνήγαγες, τοὺς ἀπωσμένους Κύριε, τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ ἐλευθερώσας ἥμᾶς, ὡς ὁ Προφῆτης λέγει ὁ θεόληπτος.

Γπέφηνας, τὴν ἐσόμενην ὑστερον, σωτηρίαν τῶν ἐθνῶν, τῷ σῷ Προφήτῃ Χριστῷ, τῷ σοὶ βοῶντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

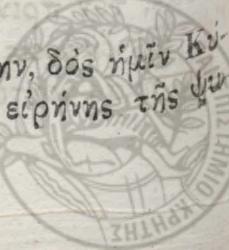
Θεοτοκίον.

Μετήγαγες, πρὸς εὐλογίαν Δέσποινα, τὴν ιατάραν τοῦ Ἀδάμ, ἥμεν τεκοῦσα Χριστὸν, πρὸς ὃν βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

· Ωδὴ ε. Ηρὸς σὲ ὄρθριζω.

Ναοὺς γενέσθαι Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Μάναρ ἄξιωσον, τοὺς τὴν φωτοφόρον σὲ τελοῦντας ἔορτὴν, ἐπὶ πέτραν ἐδράσας, τῶν σῶν δογμάτων ταῖς πρεσβείαις σου.

Ως εὐεργέτης, τὴν σὴν εἰρήνην, δὸς ἥμεν Κύριε, τὴν εἰς περιποίησιν, εἰρήνης τῆς ψυχῆς σου.

χῆς, ἥν ὁ θεῖος Ἀγγαῖος, Πνεύματι θείῳ προηγόρευσε.

Mεγάλη ἔσται, τῆς Ἐκκλησίας ὅντως ἡ εὔκλεια, ὑπὲρ τὴν προτέραν Ἰσραὴλ συναγωγὴν, σαρκιωθέντος τοῦ Λόγου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις διμιλήσαντος. **Θεοτοκίον.**

Eὐλογημένη, δεδοξασμένη Μῆτερ ἀπείρανθρε, τὴν νενεκρωμένην, ἀμαρτίαις μου ψυχὴν, καὶ παθῶν κεχωσμένην, ταῖς ἀκρασίαις ζωοποίησον.

‘Ωδὴ σ’. ‘Ο Ιωνᾶς ἐκ νοιλίας.

Nεανικῶς τὴν εὔσεβειαν Μάναρ διδάσκων, ἀνήγειρας τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, Ναὸν ἱγιασμένον, ἀφθονίαν ἀγαθῶν ὑπισχνούμενος.

Aνήγαγες τῆς μαιρᾶς Σωτὴρ αἰχμαλωσίας, τὸν ἄνθρωπον ἐν βυθοῦ κατωτάτου, καὶ πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν, ἐπανήγαγες αὐτὸν ὡς φιλάνθρωπος.

Gηθόμενος τῇ τῇ Πνεύματος αἴγλῃ Προφῆτα, ἐθέσπισας τῶν πρακτέων τὰς λόγους, καὶ τὰ τῆς εὔσεβείας, ἐξεπαιδευσας ἡμᾶς διηπαγμάτων. **Θεοτοκίον.**

Gνώμη πεσὼν ἐξεβλήθη Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου· ὁ Λόγος δὲ, σαρκιωθεὶς ἐν Παρθένῳ, τοῦτον ἀνακαλεῖται, καὶ πρὸς τὴν ἄνω τρυφὴν μετηγάγετο.

‘Ο Εἱρμός.

OΙωνᾶς ἐκ νοιλίας ἦδε εἴδος· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ 15'. τῷ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Ἀγγαίου.

Στίχοι.

‘Α γγαῖος, ἄγγος πλῆρες ὥφθη χαρίτων·

‘Ως ὑλικὸν δὲ, τῷ χρόνῳ συνετρίβη.

Eκτη καὶ δεκάτη Ἀγγαῖον γαῖα συνέσχεν.

Oὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Λευτῶν· ἐτέχθη δὲ εἰς Βασιλῶνα ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας· καὶ ἔτι νέος ὡν, ἥλθεν ἀπὸ Βασιλῶνος εἰς Ιερουσαλήμ, καὶ προεφήτευσε μετὰ Ζαχαρίου ἐτη τριάκοντα ἔτη. Προέλαβε δὲ καὶ οὗτος τὴν σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ, ἐτη τετρακόσια ἑδομήκοντα, καὶ φανερῶς περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ προεφήτευσε, καὶ εἰδεν ἐκ μέρους τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Ναοῦ· καὶ ἀποθανὼν, ἐτάφη πλησίον τῶν ἵερέων, ὡς αὐτοὶ, ἐνδόξως· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἐκ γένους ἵερατικοῦ ἦν. Ἡν δὲ κοριδῆ γηραιός, στρογγύλου ἔχων τὸ γένειον, τὴν ἡλικίαν ἔντυμος, τὴν ἀρετὴν περιφανῆς, ἀγαπώμενος ὑπὸ πάντων καὶ τιμώμενος, ὡς ἐνδόξος καὶ μέγας προφήτης. Ερμηνεύεται δὲ Ἐορτὴ, ἢ ἐορταζόμενος.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Μαρίνου.

Sτίχ. Κάραν Μαρίνος εὐτρεπίζει τῷ ξίφει,

‘Ης ὁ στέφανος εύπρεπης ἐκ Κυρίου.

Oὗτος ἦν ἐπὶ Καρίνου τοῦ Βασιλέως, Ῥωμαῖος τὸ γένος, τῆς συγκλήτου μετέχων βουλῆς καὶ τιμῆς, ἀπὸ παιδικῆς ἔτι τῆς ἡλικίας. Διαβληθεὶς δὲ ὡς χριστιανός, εἰς ἐξέτασιν τε ὀψθεῖς, καὶ Σῦσαι μὴ βουληθεῖς, ἀναρτάται καὶ σπαθίζεται, ἐπ’ ἐσχάρας πυρὸς τίθεται, καὶ τηγάνῳ ἔκκαυθεύτι, καὶ ἐν χαλκῷ λέβητι βαίλεται. Ρύεται δὲ παραδόξως, τοῦ πυρὸς εἰς δρόσον μεταβληθέντος· καὶ πολλῶν Σηρίων κατ’ αὐτοῦ ἀπολυθέντων, διαφυλάττεται ἀσινῆς. Είτα διὰ προσευχῆς καταβάλλει τὰ εἰδώλα, ἀπατήσας τὸν Βασιλέα, ὡς ἀφιξόμενος πρὸς τὸν βωμὸν, καὶ Σῦσιαν προσάξων. Καὶ οὕτω τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν, προπεμπόντων αὐτὸν, τοῦτε πατρὸς, καὶ τῆς μητρὸς, καὶ μακαριζόντων αὐτόν.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἀγιοι Πρόδος (ἢ Πρόμος) καὶ Ἰλαρίων πυρὶ τελειοῦνται.

Sτίχ. Χλόν τις ἡ φλόξ ἔστιν, εἰπόντος Πρέσβου,

‘Πλάριος, Ναὶ, φησὶ, φίλτατε Πρόδε.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μοδέστου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Sτίχ. Φέρει Μόδεσε παμμάκαρ καὶ σὸν τάφου,

‘Η τὸν τάφον φέρουσα γῆ τοῦ Κυρίου.

Oὗτος ἐξ ὀρθοδόξων μὲν ἔφυ γονέων, ἐκ πόλεως Σεβαστείας· ὃν δὲ μὲν πατήρ Εὐσέβιος, ἢ δὲ μῆτηρ Θεοδούλη. Στείρας δὲ τυγχανούστης τῆς Θεοδούλης, προσευχῇ ἀμφοτέρων τῶν γονέων καὶ ὀμοζύγων, δίδοται τούτοις νίσις, ὃ μέγας οὗτος Πατήρ μετὰ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς κοινῆς συναφείας αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ μεγάλου τοῦδε γένυνησιν, διαβάλλεται ὁ τούτου πατήρ πρὸς Μαξιμιανὸν ὡς Χριστιανὸς, καὶ δεσμευθεὶς εἰρκτῇ κατακλείεται. Ὁπέρ παθοῦσα ἡ Θεοδούλη, καὶ αὐτὴ τὴν εἰρκτὴν κατέλαβε μετὰ τοῦ πατέρος· ἐν τῷ ἡ ἄμφω τοῦ Κυρίου δεηθέντες, ἐν εἰρήνῃ τὰ πνεύματα χερσὶν Ἀγγέλων παρέθεντο, Μάρτυρες τῇ προαιρέσει γενομένοι. Οὓς οἱ δεσμοφύλακες τεθνεώτας εὑρόντες, τὸ δὲ παιδίον μέσον ἀμφοῖν κείμενον ζῶν, ἀνελόμενοι ποῦτο, τῷ Μαξιμιανῷ ἀπεκόμισαν, πέντε τηνικαῦτα τυγχάνον μηνῶν. Ὁ δὲ δαστεῖον αὐτὸν καὶ χαρίεν θεασάμενος, ἐνὶ τῶν Συγκλητικῶν παρέδωκεν, ὡς ἀνέπιμελῶς ἐκτραφῆ παρ’ αὐτοῦ, ὡς ἀξιον γενόμενον τῆς τοῦ Διὸς θεατέας.

Παρὰ τούτῳ τοίνυν τρεφόμενος δὲ μακάριος Μόδεστος, τένων τε γονέων ἔφυ μαθὼν, καὶ δπως ὑπὲρ Χριστοῦ ἐν φυλακῇ τεθνήκασιν, ἐντυγχάνει τινὶ, τὸν τρισκαιδέκατον τῆς ἡλικίας χρόνου ἀνύων, Χριστιανῷ διδασκαλῷ, καὶ παρ’ ἐκείνου μυηθεὶς τὴν εὔσεβειαν, ὅλος αὐτῆς γέγονεν· τοσαύτη δὲ παρ’ Ἑλλησι διαιτώμενος.

Καὶ ποτε τοῦ Μαξιμιανοῦ πανδημονίου θυσίαν κηρύξαντος, αὐτὸς κατὰ τὸ μηνῆμα τῶν οἰκείων γεννητόρων γενόμενος, περιπαθῶς ἐδέετο τούτων, τῆς τῶν Ἑλλήνων αὐτὸν ἐξελέσθαι χειρός, ἵνα καὶ τοῦ θείου Βαπτίσματος ἀξιωθῇ. Εύρων οὖν ἀργυροκόπος τις αὐτὸν, ὡρημένος Ἀθήνηθεν, προσελάθετο τοῦτον, καὶ πρὸς τὰς Αθήνας ἀπίγαγε, θαύματα διάφορα κατὰ τὴν ὁδὸν πεποιηκότα. Καὶ τῷ τούτου τόπου Ἀρχιερεῖ τοῦτον παραστησάμενος, μυηθῆναι καὶ βαπτισθῆναι πεποίηκεν. Ος στύλον ἐώρα πυρὸς οὐρανόθεν κατιόντα, καὶ τῇ τοῦ βαπτιζομένου κορυφῇ ἐπιστηρίζομενον. Μετὰ δὲ τὸ Βάπτισμα, τὴν τοῦ ἀργυροκόπου ὀμαίρουν ἐκ νόσου θανατηφόρου προσευχῇ καὶ προσφάσει μόνη ἐξηγειρε καὶ δαιμονῶντα ἴασατο ἐπερον. Είτα τοῦ ἀργυροκόπου, καὶ τῆς ἐκείνου συμβίου θανούτων, πλη-

ρονόμος αὐτὸς σὺν τοῖς νίσις αὐτῶν ἐγγραφεὶς ταῖς δια-
δήκαις αὐτῶν, τὸ μὲν οἰκεῖον λαχὸν τοῦ κλήρου τοῖς τοῦ
ἀργυροκόπου νίσις ἔχαρισατο· αὐτὸς δὲ τοῖς ἐρημικωτέ-
ροις τόποις διατρίβων, διῆγεν ἀσκητικῶς.

Οἱ δὲ τοῦ ἀργυροκόπου νίσι, ὅρպν αὐτὸν παρὰ πάντων
τιμώμενον διὰ φθόνου μὴ φέροντες, ἐμπορείας χάριν ἀπ-
δημῆσαι μέλλοντες, ἔπεισαν τὸν μακάριον. συναποδημῆ-
σαι αὐτοῖς. Καὶ γενόμενοι ἐν Αἰγύπτῳ, πωλοῦσι τοῦτον
ώς δοῦλον ἀπίστῳ ἀνδρί· παρὸν μυρία ὑπέστη δεινὰ
ἔφ' ἄλοις ἔτεσιν ἐπτά. Οὐ δὲ ἐπιμόνου δεῖσεως πρὸς
Θεὸν πλάνης ἀπαλλάξας, καὶ τῷ θεῖῳ σημειωθῆναι πε-
σας Βαπτίσματι, νοσήσαντα δεινῶς ὑγιῆ πεποίηκε· καὶ
μετὰ θάνατον ἔκείνου, εἰς προσκύνησιν τοῦ ζωοδόχου
Τάφου τοῦ Κυρίου ἀπῆλθεν. Εἴτα εἰς τὸ Σινά ὄρος
γενόμενος, καὶ τῷ Θεῷ προσανέχων, πολλὰ θαύματα ἐ-
πετέλεσε.

Τοῦ δέ Ἀρχιερέως τῶν Ἱεροσολύμων θανόντος, ἐξ ἀ-
ποκαλύψεως Ἀρχιερεὺς χειροτονεῖται ὁ μακάριος Μόδε-
στος, πεντηκοστὸν ἔννατον ἀνύων χρόνου τῆς ζωῆς αὐ-
τοῦ. Θαυματουργεῖ δὲ κάνταῦθα πολλά. Ἀνδρὸς γάρ τι-
νος Ἱεροσολυμίτου πολυκτήμονος ἔθυντο ταῦτα, τῆς
πηγῆς ὑπὸ ὄφεως φαρμακευθεῖσης ἐπηρείᾳ τοῦ δαιμονος,
ἐν ᾧ ἐποίειντο· εἰς ἦν ἐπιστᾶς ὁ Ἄγιος, τάτε ταῦτα
ἀνέστησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσε, καὶ τὸν δαιμόνα ὄφη-
ντα τοῖς παροῦσιν ὡς κῦνα ἐποίησε, τὸ φοβερὸν ἐπομνύ-
μενον ὄνομα τοῦ Θεοῦ μὴ πλησιάσαι ποτὲ, ἔνθα τὸ τοῦ
Ἄγίου ὄνομα ἐπικέκληται· καὶ τοὺς τοῦ ἀργυροκόπου
παιδας, τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπιδημήσαντας δὲ ἐμπορεῖσαν,
τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ αὐτὸν ἀπεμπολῆσαντας, (τὴν γένονταν γάρ
αὐτὸν Ἀρχιερέα γεγονέναι τὰς Πόλεως·) οὐ μόνον οὐκ
ἡμύνατο, ὃν εἰς ἐσατὸν διεπράξαντο, ἀλλὰ καὶ ἀσπασίως
δεξιωσάμενος, φιλοφρόνως ἐξέκισε, καὶ μεγαλοπρεπῶς εὐηρ-
γέτησεν.

Οὕτω γοῦν δύσις πολιτευσάμενος, καὶ ὀκτὼ πρὸς τοῖς
τριάκοντα τῇ ἀρχιερωσύνῃ χρόνοις ἐπιβιοὺς ὁ μέγας αὐτὸς
Πατὴρ, ὡς εἶναι τοὺς ἀπαντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνου ἐν-
νεγκόντα ἐπτά, πρὸς τὰς αἰώνιους μονάς ἐξεδήμησεν.

**Τὰ Εγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος
Χριστοφόρου, πλησίον τοῦ Ἅγιου Πολυεύκτου.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνὸν τῆς Ἁγίας καὶ Θαυμα-
τουργοῦ Θεοφανοῦς τῆς Βασιλίσσης, Συζύγου
γενομένης Λέοντας τοῦ Σοφωτάτου Βασιλέως.**

Στίχ. Εγγὺς Βασιλίς Θεοφανὼ Κυρίου,
Ταῖς αρεταῖς ἔστηκεν ἐστιλθωμένη.

Αὕτη ὑπῆρχε γέννημα καὶ θρέμμα Κωνσταντινουπό-
λεως, ἐξ αἵματος βασιλικοῦ τὴν γέννησιν ἔχουσα,
ἐκ τῶν περιβλέπτων Μαρτινακίων, Θυγατῆρα Κωνσταντί-
νου, τὴν αἵξιαν Ἰλλουστρίου, καὶ μητρὸς Ἀννης, ἐκ τῶν
ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν ὄρμωμένης. Οὕτω καθ' ἐκάστην ἥ-
σχαλλον καὶ ηθύμουν, παῖδα μὴ ἔχοντες, καὶ τὴν Ἀγίαν
Θεοτόκου εἰς βούθειαν ἐπεκαλοῦντο, τὸν ἐκείνης πανσεβάσ-
μιον Ναὸν, τὸν ἐν τοῖς Φορακίον, κατατοίσοντες, καὶ τὰς
δεῖσεις αὐτῶν ἐκεῖσε ἐκχεούστες, καὶ Λυθήτω, λέγον-
τες, τοῦ κάσμου Κυρία, ἡ ἐκτήνουσα τὸν
δούλους σεον ἀπατδία. Καὶ ἐπεὶ πιστῶς ἤτουν,
ἔλαβον παιδίον θῆλυ. Τοῦτο δὲ ἀπογαλακτισθὲν, καὶ πε-
ρὶ ἔξαστίαν ἐλάσσαν, γράμματα ἐκπαιδεύεται, καὶ πάσαις
καλοῖς ἰδέαις ἀρετῶν περιφέρεται. Ταῦτα βλέποντες οἱ
γονεῖς, ἔγαιρον καὶ ἐσκίρτων, καὶ εὐπαιδίας οὐκ εἰς μα-
κρὰν ἀπολήψεισαν τὴς καρποῦς φῶντο.

Ἐπεὶ δὲ ὁ χρόνος τῆς θύλικίας αὐτῆς προέβη, καὶ τοῖς
έμοιοις, μᾶλλον δὲ τοῖς κορείτοσι, προέκοπτε, ζήτησις γέ-

γονε κόρης εὐόπτου καὶ ἐναρέτου. Εἰς ἦν πάντα τὰ κάλ-
λιστα οἱ Βασιλεῖς εὐρηκότες, (Βασιλεῖος δηλαδὴ ὁ Μα-
κεδὼν, καὶ ἡ τούτου σύζυγος,) συνάπτουσι Λέοντα τῷ
νιῷ αὐτῶν καὶ Βασιλεῖ. Καὶ λοιπὸν χαρᾶς καὶ εὐφρο-
σύνης τὰ πάντα ἐπληροῦντο.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ὁ πουνηρὸς ζιζάνιον ἐνσπεί-
ρας τῇ ἀκοῇ Βασιλείου τοῦ Βασιλέως, διὰ γλώσσης τοῦ
Σανταβαριοῦ Ἀβᾶ, τὸν Βασιλέα Λέοντα ἐγκατάκλεισον
ποιεῖται ἀμα τῇ γυναικὶ χρόνοις τρισί. Τῶν Ἐγκα-
νίων δὲ τοῦ Προφήτου Ἡλιού καταλαβόντων, ὁ Βασιλεὺς
τῷ θεῷ καταλλάττεται, καὶ μετ' αὐτοῦ τὴν προέλευσιν
ποιεῖται.

Ἐπεὶ δὲ Αὐτοκράτωρ ἀνηγορεύθη ὁ Βασιλεὺς Λέων
ὑπὸ τοῦ πατρὸς, διὰ τὸ νοσήματι αὐτὸν περιπεπτώκεναι,
τημικάντα τὴν τιμὴν βασιλίσσα Θεοφανῶ, εἰς τὰ βασιλεῖα
περινοστοῦσα, τῆς ψυχικῆς σωτηρίας ἐπεμελεῖτο, τὴν δό-
ξαν τῆς Βασιλείας εἰς οὐδὲν τὴν γούμενη, καὶ τὰ τερπνά
τοῦ βίου ὡς ἀράχνην καὶ σκιάν παραβλέπουσα, οὐκ ἔλε-
πε νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ὡδαῖς
τὸν Θεὸν θεραπευούσα, τῶν πολυτελῶν τραπέζων κατεφρόνει, καὶ
εὐτελεῖ καὶ αὐτοσχεδίῳ τοῦ ἀρτού καὶ τῶν λαχάνων ἐ-
τρέφετο πανδαισίᾳ. Τὰ δὲ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς παρε-
πίποντα χρήματά τε καὶ κτήματα, τίμια τοῖς βιωτι-
κοῖς φαντασμαστι, πενησιν ἐδίδου, καὶ τῶν πέπλων τὰ
πολύτιμα τοῖς δεομένοις παρεῖχε· χήραις καὶ ὄρφανοις τὴν
αὐτάρκειαν ἐχορύγηε· τῶν μουσατῶν τὰ εὐτελῆ καταγώγια
χρήμασι καὶ κτήμασι κατεπλούτιζε· τῶν οἰκετῶν ὡς ἀ-
δελφῶν ἐπεμελεῖτο.

Οὐ κέκληκε ποτὲ τινὰ ἀπλῷ ὄνόματι, ἀλλὰ πάντων
ἐκυρολόγει τὰς κλήσεις. Οὐκ ἐφέγέατο ὄρκου διὰ τῆς
γλώσσας· καὶ φευδὲς ρῆμα διὰ τῶν ταύτης χειλέων προσῆ-
λεν, ηλιοδορία. Οὐκ ἐπαύσατο ποτὲ κρυπτῶς πενθεῖν
καὶ σκυθρωπασίειν, καὶ τὴν στρωματὴν τοῖς δάκρυσι κα-
ταβρέγειν. Ή κλίνη δὲ αὐτῆς χρουσοῦφάντος ταπησι κα-
τεστρωμένη, τοῖς οἰκείοις ώρατο. Ήμίκα δὲ ἡ νῦν κα-
τέλαβεν, ἐκεῖθεν ἀνισταμένη, ψιασίω καὶ τριχίνοις ράκε-
σιν, ἐν τῷ ἐδάφει κειμένοις, τὴν ἀνάπαυσιν ἐποιεῖτο, ὡρα
ἔξ ὥρας ἀνισταμένη, καὶ τῷ Θεῷ τοῖς αἰνέσαις ἀναπέρ-
πουσα. Διὸ, ἐκ τῆς ἀγανακτίας σκληραγγίας, η σωματικὴ
αὐτὴν περιεστοίχησε νόσος.

Αὕτη δὲ εἰς ἐγκρατείας ἀφορμὴν τὴν νόσου λαβοῦσα,
οὐ διέλιπε τοῖς πεινῶσι διαθρύπτειν τὸν ἄρτον· τὸ δὲ
στόμα αὐτῆς, ἐν τῇ μελέτῃ τῶν θείων νόμων, οὐκ ἐπαύ-
σατο τὰ ἱερώτατα λόγια τοῦ Δανιὴλ κατεπάδειν. Οὐ πα-
ρεωράτο ἐξ αὐτῆς η ἐπτάκις αἰνεσίς τοῦ Κυρίου· οὐδὲ
ύπνωσεν ἀναπαύσεως ὑπνον, ἀλευ δακρύων, ταῖς τῶν ἀλ-
λοτρίων συμφοραῖς συμπαθοῦσα. Δάκρυσι τὸν Θεόν ἐκλι-
παροῦσα ην μπέρ αὐτῶν, καταπονουμένοις χείρα βοηθείας
ορέγοντα, τῶν χηρῶν καὶ ὄρφανῶν προϊσταμενη, τῶν ἐν
θλίψει καὶ ἀθυμίᾳ χειραζομένων ὑπάρχουσα εὐθυμία καὶ
παράκλησις.

Πάντα δὲ τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, διὰ τὸν Χρ-
ιστὸν ἀπαρνησαμένη, καὶ τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ζυγον
λαβοῦσα, καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὄμβρων ἀραμένη, τῶν ἐπι-
ζημένων οὐ διήμαρτεν ἀγαθῶν. Αὕτη, αἰσθομένη τὴν ἐκ
τοῦ σώματος καὶ τοῦ κόσμου αὐτῆς ἀκδημίαν, ἀσπάσα-
σθαι αὐτὴν πάντας προετρέψατο τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν,
καὶ οὗτως ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο (*).

(*) Τὸ ιερὸν αὐτῆς Λείψανον σώζεται αἰδεάφερον ἐν τῷ

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
στον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Α' νακαθάρας σου τὸν νοῦν, ὑπεδεῖξω τὰς
λαμπηδόνας, σαφῶς Προφῆτα τοῦ Πνεύ-
ματος, ἐμφανῶς προφητεύων καὶ ἀνακράζων.
Εὐλογητὸς εἰς Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Ι' ἔρωτάτην σε ζωὴν, μετιόντα τεθεαμένος. Θεὸς
Προφῆτην προβάλλεται, τῆς αὐτοῦ παρου-
σίας ἀναβοῶντα. Εὐλογητὸς εἰς Κύριε, ὁ Θεὸς
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο' ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τὸς τρεῖς Παῖδας
σώσας Παρθένε, αὐτὸς σκηνώσας ἐν μή-
τρᾳ σου, τοὺς αὐτῷ πεποιθότας σωζει βοῶν-
τας. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοι-
λίας σου.

Ωδὴ η. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Γ' μνολογῆμέν σε, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, ὃν
ὁ Προφῆτης ὁ θεόπτης Ἀγγαῖος, ὑπέδειξε
προσκυνεῖν σε καὶ μέλπειν. Υμεῖτε ἵερεῖς, λαὸς
ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λ' ὄγον τὸν ἄναρχον, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων,
ἐπιφανήσεσθαι θεόπτα Προφῆτα, προή-
γειλας ἐμφανῶς ἀνακράζων. Υμεῖτε ἵερεῖς,
λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο' πρὶν ἀθέατος, καὶ ἀχώρητος φύσει, ἐν
τῇ γαστρὶ σου χωρηθεὶς, ἔθεαθη Πανά-
χραντε, ω̄ ἐν πίστει βοῶμεν. Υμεῖτε ἵερεῖς,
λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἰρμός.

Τ' ὃν μόνον ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ
φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε
ἵερεῖς, λαὸς ὑπερψύζτε, αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Ωδὴ θ. Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν.

Γ' ευσάμενος, τῆς ὑπέρ λόγον θεοπτείας, ἀπε-
σείσω Προφῆτα φροντίδας ἐπιγείους, καὶ
δεδοξασμένῳ Θεῷ παρέσης ἐπαξίως. διὸ πάν-
τες σε πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ο' ἔνθεος, καὶ θαυμαστός σου Μάκαρ βίος,
παραστάτην Θεοῦ σε ἀνέδειξε θεόφρον·
καὶ σὺν ἀσωμάτων χοροῖς εὐφραίνῃ δὶ αἰῶνος·
διὸ πάντες σε πιστοὶ μακαρίζομεν.

Γ' πηρέξε σοι, ω̄ς εὐσεβείας διδασκαλῷ, τῷ
Θεῷ συγγενέσθαι, καὶ τάττη συγκραθῆναι,

τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχείῳ, ὅπου καὶ τελεῖται
ἡ ἑορτὴ αὐτῆς κατὰ τὴν σήμερον, δὶ ιδίας ἀσματικῆς
Ακολουθίας, ἐν χειρογράφῳ Φυλλάδι εύρισκομένης.

τῷ ἀκραιφνεστάτῳ φωτὶ· ὃν μάκαρ νῦν δυσώ-
πει, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺ γέγονας, ὑπερψυῶς Θεογεννητόρ, οἰκητή-
ριον ὄντως, τῷ πάντων Βασιλέως, καὶ χρυ-
σοειδής Κιβωτός, τὸν Νόμον νομοθέτην, ἔχεσα
Χριστὸν σωματούμενον. Ο Εἰρμός.

Πανύμνητε, τῶν θρανῶν ὑψηλοτέρχ, ἡ τὸν ἄ-
ναρχον Λόγον, ἀσπόρως συλλαβοῦσα, καὶ
σεσαρκωμένον Θεὸν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις,
πιστοὶ πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Η λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ορθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μημη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν
Αγίων τριῶν Παΐδων, Ἀγανίου, Ἀζαρίου, καὶ
Μισαΐ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἶαν τὴν Κυριακὴν τῶν Προπατόρων τύχη κατὰ τὴν σπί-
μερον, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Προφήτου, καὶ
τῶν Τριῶν Παΐδων, καὶ φάλλεται μόνον τὴν Αναστάσιμος
Ἀκολουθία μετὰ τῆς τῶν Προπατόρων, ω̄ς ἐκεὶ διατέτα-
κται. Απολυτίκιον δὲ λέγομεν τὸ Αναστάσιμον. Δόξα,
Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα. Καὶ νῦν, Εὐ-
πίστει τοὺς Προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, ιστῶμεν Στίχους 5.
καὶ φαλλομεν Στιχηρα Προσόμοια τῷ Προφήτῳ,
Τχος δ. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ο' λαμπρότατος ἥλιος, Προφητῶν ὁ περίδο-
ξος, εὐφημείσθω σήμερον θείοις ἀσμασι,
τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, θείον ἐνδιαι-
τημα, ἡ ἀείρρυτος πηγὴ, ἡ διόπτρα τοῦ Πνεύ-
ματος, ὁ ὑπέρτιμος, καὶ πανάριστος στύλος
τῶν δογμάτων, ἡ κρηπὶς τῆς οἰκουμένης, τὸ
ἀνατάσιεστον ἔρεισμα.

Ω' σαστέρα φανότατον, ἐωσφόρον ω̄ς μέγι-
στον, ἐπιθυμιῶν τε ἄνδρα τιμῶμέν σε, τῶν
ἄρετῶν ταῖς λαμπρότησι, φαιδρῶς ἀποστίλ-
βοντα, καὶ φωτίζοντα πιστῶν, τὰς ψυχὰς καὶ
τὰ σώματα, καὶ βοῶμέν σοι. Δανιὴλ ὑποφῆτα
τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπει τοῦ σωθῆναι, τοὺς εὐ-
σεβῶς ἀνυμνοῦντας σε.

Σοῦ ἡ γλῶσσα ω̄ς καλαμος, γραμματέως Πο-
λύσοφε, δέξυγράφου γέγονε ρόπτορεύουσα
νόμος Θεοῦ γάρ ἐγκάρδιος, ἐν σοὶ πεπόλιτευ-
ται, καὶ τὸ στόμα σου λαλοῦν, μρίσιν ἔνδικον

δέδεικται· ἐν οἷς ἥσχυνας, παρανόμους πρεσβύτας καὶ Σωσάνναν, ἐκ δανάτου ἐλυτρώσω, τῶν Προφτῶν τὸ ἀγλαῖσμα.

Στίχηρα Προσόμοια τῶν Ἀγίων τριῶν Παιδῶν,
"Ηχος ὁ αὐτός." Εδωκας σημειώσιν.

Nόμων ἀντεχόμενοι, τῶν θεοσδότων Πανόλβιοι, μιαραῖς ω̄κ ἔχραίνθητε, τροφαῖς ἀλλ' ἀνήρατον, τῆς ψυχῆς τὸ ιάλλος, διασεσωκότες, διετηρήσατε σαφῶς, ἀδιαλώθητον καὶ ἀμάραντον, τὸ ἄγθος τὸ θαυμάσιον, καὶ τὴν τερπνὴν ὡραιότητα, τοῦ Δεσπότου δοξάζοντος, τοὺς αὐτὸν θεραπεύοντας.

Hείω πυραντούμενοι, οἱ Νεανίαι πυρσεύματι, τοῦ πυρὸς ιατεφρόνησαν· ἐν ᾧ δροσιζόμενοι, οἱ σεπτοὶ χορείαν, ἐκλελαμπρυσμένην, διατυπώσαντες ωδὴν, τὴν πολυύμυντον ἥδον ψάλλοντες· τὴν ὄντως ἀδιάδοχον, καὶ ἀμετάπτωτον πάνσοφοι, Βασιλείαν ποθήσαντες, τὴν οὐρανίον ἔνδοξοι.

Aόγον τῆς σοφίας σου, ιαταπλαγέντες οἱ Τύραιγνοι, Δανιηὴλ ἀξιάγαστε, καὶ Παιδῶν τὴν σύνεσιν, τῆς Χαλδαίων χώρας, ἄρχειν καὶ δεσπόζειν, ὑμᾶς ιατέστησαν Σεπτοὶ· τὴν ἀρετὴν γὰρ οἵδε σαφέστατα, θαυμάζειν καὶ πολέμιος, καὶ πολιτείας λαμπρότητα· τῶν παθῶν γὰρ ιρατήσαντες, ἡγεμόνες γεγόνατε.

Δόξα, "Ηχος β'. Ἀνατολίου.

Pνευματικῶς ἡμᾶς πιστοὶ συνήγαγε σήμερον, ὁ Προφήτης Δανιηὴλ· καὶ τράπεζαν προτίθησιν ἀρετῶν δαψιλῶς, πλουσίοις καὶ πέντοι, καὶ ξένοις καὶ αὐτόχθοσι· καὶ ιρατῆρα νοητὸν, προχέοντα νᾶμα εὑσεβείας, καὶ εὐφραινούντα ιαρδίας πιστῶν, καὶ Πνεύματος Ἀγίου χάριν παρέχοντα. Οὗτος γὰρ ὁ Προφήτης, ὁ φανότατος λύχνος. ὁ λάμψας ἐν τῷ ιόσμῳ, τὰ σεβάσματα πάντα τῶν Ἀσσυρίων ιαθεῖλε, καὶ θηρῶν ἀτιθάσσων στόματα ἔφραξε. Σὺν τότε καὶ οἱ τρεῖς Παιδεῖς εὐφημείσθωσαν, οὐ χρυσοῖ τῇ φύσει ὄντες, χρυσίου δὲ δικιμώτεροι δεινούμενοι· ω̄ γὰρ ἔχωνευσεν αὐτοὺς τὸ πῦρ τῆς ιαρίνης, ἀλλ' ἐφύλαξεν ἀκεραίας, ω̄ς νάφθα καὶ πίσσα, καὶ ιληματίδες ἔστεφαν. Ο δὲ ἀγαγὼν ἡμᾶς, εἰς τὴν περίοδον τοῦ χρόνου Κύριος, ἀξιώσαι ἡμᾶς φθάσαι, καὶ ἐπὶ τὴν ιυρίαν καὶ σεβασμίαν ἡμέραν τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ, τῷ παρέχοντος ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἴνεσίαις, ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, "Ηχος ὁ αὐτός.

Dεῦτε ἀπαντες, Χριστῷ τὰ Γενέθλια, πισῶς προεορτάσωμεν· καὶ νοητῶς τὸν ὑμνον,

ώς αἰσέρα προβαλλόμενοι, μαγικὰς δοξολογίας, μετὰ Ποιμένων βοήσωμεν· Ἡλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, ἐκ Παρθενικῆς υηδύος, βροτούς ἀνακαλέσασθαι.

Eἰς τὸν Στίχον, Στίχηρα Προσόμοια,
"Ηχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Dανιηὴλ ὁ θαυμάσιος, τὴν ιαρδίαν ιτησάμενος, ιαθαρὸν τοῦ Πνεύματος ιαταγώγιον, καὶ παρ' αὐτῷ φωτιζόμενος, μελλόντων τὴν δῆλωσιν, προθεσπίζει προφανῶς, προφητείας λαμπρότητι, ιαλλυνόμενος, καὶ τρανῶς σαφηνίζων τῶν ιρατούντων, παρανόμων Βασιλέων, τὰ ιεκρυμμένα ἐνύπνια.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτῷ. **P**ροστομώσας τὸ σῶμά σου, τῇ νηστείᾳ ἀδάμαστον, τῶν λεόντων στόμασιν ἀπετελεσσας· μέσον γάρ τούτων ἴσταμενος, Προφῆτα θεσπέσιε, καὶ Θεῷ τῷ ἀγαθῷ, ἀτενίζων διέμεινας, ἀπαράτρωτος, ἀπορρήτῳ δυνάμεις τοῦ ταὶ πάντα, ἐνεργοῦντος παραδόξως, τῷ Λυτρῷ τοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Eπὶ θρόνου ιαθήμενον, καὶ Ἀγγέλοις ικλούμενον, τὸν ὑπέρ ιατάληψιν ἔθεωρυσας, Κριτὴν ὑπάρχοντα δίκαιον, Προφῆτα θαυμάσιε· ἐκπλαγεὶς δὲ τὸ φριτόν, τῆς ἐμφόβου ὄράσεως, διεσήμανας, τοῖς μετέπειτα πᾶσι, ὑπογράψας, τὴν δευτέραν παρουσίαν, τοῦ σαριθείντος Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, τῶν Ἀγίων Παιδῶν, "Ηχος πλ. β'.

Eν ψυχῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι τοῦ πυρὸς, τὸν παγκόσμιον ὑμνον ἐμελωδήσατε, Παιδεῖς τριστόλιοι· καὶ τῆς φωνῆς ὑμῶν εἰσκουσεν, ὁ ω̄ν ἐγγὺς Κύριος, τοῖς συντετριμμένοις τὴν ιαρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινούς τῷ πνεύματι σωζῶν· καὶ διατηρήσας ἀσινεῖς, προσεδέξατο ὑμᾶς, ω̄ς θυσίαν ιαθαράν. Διὸ ἀπόγονοι Αἴρασάμ τυγχάνοντες, παιδεῖς Θεοῦ γενέσθαι ἡξιώθητε. Παρόησίαν οὖν ἔχοντες πρὸς αὐτὸν ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τοῦ Προφήτου, ὁ αὐτός.

Dανιηὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον ἀνευ χειρὸς τμηθέντα, θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἀνευ σπορᾶς, τεχθέντα προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐν Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Απολυτίκιον, "Ηχος β'.

Mεγάλα τὰ τῆς Πίστεως ιατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ω̄ς ἐπὶ ὕδατος αἰα-

παύσεως, οἱ Ἀγιοι τρεῖς Παιῖδες ἡγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμῆν, ὡς προβάτων ἐδείνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἴκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὁκτωβρου εἰς· καὶ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν ἀγίων τριῶν Παιδῶν.

Κανὼν τῆς Προφήτης Δανιὴλ, ἢ ἡ Ἀκροσιχίς. Σοφὸν Δανιὴλ ἀσμασιν περιεέφω. Θεοφάνες.

Ωδὴ α. Ἡχος πλ. δ. Ἀσμα ἀναπέμψωμεν. Σωτερ εὔεργέτα τοῦ παντὸς, τῶν ἀγαθῶν ὁ αἴτιος, τῇ φωτοφόρῳ σου, τὴν ἔννοιαν μου αἴγλῃ, φωτίζοις φιλάνθρωπε, ὅπως τῆς σῆς Προφήτου, εὑφημήσω τὴν ἐνδοξὸν μνήμην.

Ορθρὸς ὡς ἀνέτειλας Σοφὲ, τῆς σωφροσύνης σωφρονα, προινδυνεύουσαν, Σωσάνναν διασώσας. Θεὸς γάρ σε ἥγειρε, γνώστης ὁ τῶν κρυφίων, πρεσβυτέρους δεινοὺς κατηρίγαι.

Φόβῳ στοιχειούμενοι Θεοῦ, οἱ Ἀβραὰμ ἀπόγονοι, τροφὴν παράνομον, ἀπώσαντο γενναίως, καὶ δείω τρεφόμενοι, πόθῳ τῆς εὐτεβείας, πρὸς μεγίστην ἐπήρθησαν δόξαν.

Θεοτοκίον.

Ορθρὸς εἴθεωρεις νοητὸν, Δανιὴλ ἱερώτατε, τὴν μόνην ἄχραντον, αειπάρθενον Κόρην· εἶς περ ἐκτέτμηται, λίθος ὁ ἀκρογωνιαῖος, καὶ τὴν πλάνην συνέτριψε πᾶσαν.

Ἐπειτερος Κανὼν τῶν ἀγίων τριῶν Παιδῶν· οὐ ἀκροστιχίς.

Τρεῖς Παιδας ὑμῶν, Δανιὴλ τε τὸν μέγαν.

Θεοφάνειος.

Ωδὴ α. Ἡχος ὁ ἀντός. Υγρὰν διοδεύσας.

Τὸν ἄναρχον Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα θεοπρεπῶς, τὸν ἐν τῇ καμίνῳ Νεανίαις, συμβολικῶς ὄραθέντα δοξάσωμεν.

Ρημάτων Τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς, οἱ εὐγενεῖς Παιδες, καταπτύσαντες μαρτερῶς, τροφαῖς παρανόμοις μὴ χρανθῆναι, χαλδαϊκῶς οὐ κατηξίωσαν.

Ἐπέρφεσθε λόγῳ μὲν ψυχικῶς, τροφαῖς αὐτομάτοις, κεχρημένοι δὲ σαρκιῶς, τῶν ἀβρόδιαιτων τὰς ἴδεας, τῷ Βασιλεῖ ὠραιότεροι δείκνυσθε.

Decembre.

Θεοτοκίον.

Ιόν τὸν τοῦ ὄφεως ἀκοαῖς, πικρῶς ἐμπαρέντα (*), ταῖς τῆς Εὔας ή ἐκ Δαυΐδ, βλαστήσασα Κόρη θεραπεύει, τὸν Λυτρωτὴν κυνοφορήσασα.

Τῇ Προφήτῃ. Ωδὴ γ. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νόσιν καὶ σύνεσιν, παρὰ Θεοῦ λαβὼν ἐλυσας, φωτοφανῶς, τὰ ἐσκιασμένα, τῶν πρατούντων ἐνύπνια.

Δράκοντα ἐνέκρωσας, διὰ τροφῆς βαλὼν "Ευδοξε, τὸν αἰσθητόν· τοὺς πρὶν ἀοράτους, ἐτροπώσω γάρ δαιμονας.

Ἄγλη φωτιζόμενος, τὸ ἐμφανὲς ὄρφες ἐνδοξε, "Ορος Θεοῦ, τὴν Εὐλογημένην, τὸ βροτῶν ἐγκαλλώπισμα. Τῶν Ἀγ. Παιδῶν. Ο αὐτός.

Σύνεσιν κτησάμενοι, τὴν θεοδίδακτον Δέσποτα, Παιδες Δαυΐδ, Νόμους τοὺς πατρῶους, θεοφρόνως ἐτήρησαν.

Πῦρ οὐ κατεφλόγισε, τὰ καθαρώτατα σώματα, τῶν εὔσεβῶν· διὰ γάρ νηστείας, φυχοτρόφου ἡρδεύοντο.

Ἄινον τὸν παγιόσμιον, καὶ πολυῦμνητον ἀδουσι, Παιδες οἱ τρεῖς, μέσον τῆς καμίνου, θαυμαστῶς δροσιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ινα τόκον Δέσποτα, ἐκ παρθενεύοντος σώματος, δέιξης ἡμῖν, σωζεῖς ἐν καμίνῳ, παρθενεύοντα σώματα.

Ο Ειρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι· Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμεῖς σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου.

Ἡχος γ. Η Παρθένος σῆμερον.

Καθαρθεῖσα Πνεύματι, ή καθαρά στηναρδία, προφτείας γέγονε, φαεινοτάτης δοχεῖον· βλέπεις γάρ, ὡς ἐνεστῶτα τὰ μακρὰ ὄντα, λέοντας, αποφιμοῖς δὲ βληθεὶς ἐν λάκκῳ· διὰ τοῦτο σε τιμῶμεν, Προφῆτα μάναρ, Δανιὴλ ἐνδοξε.

Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ, Ἡχος πλ. δ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προφτείας τὴν χάριν πεπλουτηνῶς, τῆς Παρθένου τὸν Τόκον σκιαγραφεῖς, καὶ λύεις ὄνειρατα, τῶν πρατούντων σαφέστατα· ἐμβληθεὶς δὲ λάκκῳ, ὡς Μάρτυς ἐδίδαξας, παραδόξως μάναρ, νηστεύειν τους λέοντας· θήνειν καταστρέψας, τῶν αἴθεων τὸ σέβας, τὸν δρά-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει εἰς σφραρέντα· ἀλλ' ἵσως ἢν ὅρθότερον τὸ, εγχυθέντα.

κοντα ἔκτεινας, ἀριστεύσας λαμπρότατα, Δανιὴλ ἀξιάγαξε. Πρέσβευε Χριστῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τῶν τριῶν Παιδῶν.

Tῆς Τριάδος εἰκόνα προφητικῶς, ἐξ αὐλῶν χρωμάτων ἐν τῇ φλογὶ, οἱ Παιδεῖς διέγραψαν, τῷ ιαλάμῳ τῆς Πίστεως· καὶ τὴν τοῦ Λόγου ἄκραν, εἰς γῆν συγκατάβασιν, μυστικῶς ιατεῖδον, καὶ πᾶσιν ἐκήρυξαν· ὅθεν καὶ τὴν δρέσον, οὐρανόθεν λαβόντες, τοῦ Πνεύματος βρύουσι, τοῖς πιστοῖς τὰ χαρίσματα· διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Xαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλικὴ, Κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, Χλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀσραπηφόρον Ἀρμα, Λυχνία πολύφωτε· Χαῖρε Θεότοκε, δωδειάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσῆλατε, καὶ Παστάς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, θεοιόσμητον Σηήνωμα. Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Τέ Προφήτη. Ωδὴ δ'. Ἐξ ὄρους ιατασιού.

Nόμον εὔσεβῶς, φυλάξας ὡς Προφῆτα, τῆς ὄντως σοφίας, ἔγνως τὸν δοτῆρα, τὰ μυστικά σε διδάσκοντα καὶ βαθέα, καὶ τὰ ἐν σκότει σε φωτίζοντα.

Iέρσιν ζωὴν, βιώσας Θεοφάντορ, ἐπιθυμιῶν, ἀνὴρ προσηγορεύθης· ἀρρένωπως γάρ τὰ πάθη ιαταπατήσας, πρὸς τὴν ἀγήρω μετετέθης ζωὴν.

Hένοικοῦσα ἐν σοὶ, τοῦ Παρακλήτου χάρις, Δανιὴλ δεικνύει, ὅλον φωτοφόρον, καὶ μικτὴν τῶν Τυράννων καὶ Βασιλέων, καὶ τῆς σοφίας ιαταγώγιον.

Θεοτοκίον.

Lιθον σε χειρὸς, τμηθέντα ἄνευ Λόγου, "Ορούς προορᾶ, Παρθένη Θεοτόκη, Δανιὴλ ὁ Προφῆτης ἀνακραυγάζων, καὶ ἀνυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Τῶν Ἀγ. Παιδῶν. Εἰσακήνοα Κύριε.

Dανιὴλ ὁ σοφώτατος, ἐνθεαστικῶς τὸν νοῦν φωτιζόμενος, τὰ ἐνύπνια διέλυσε, τῶν Αὐτοκρατόρων Θείᾳ χάριτι.

A'παστράπτει τοῖς θαύμασιν, ἡ ἐν τῇ ιαμίνῳ τῶν Παιδῶν ἀθλησίς· τὸν γάρ Τύ-

ραννον ἐζώγρησαν, πρὸς ἐπίγνωσίν σου Παντοδύναμε.

Sυμφωνίας τὰ ὄργανα, καὶ τῆς μουσικῆς μέλη παναρμόνια, τοὺς γενναίους οὓς ιατέθελξαν, καὶ χρυσῆ εἰκόνι οὐχ ὑπέκυψαν.

Θεοτοκίον.

Tμνωδίσαις Πανύμνητε, οἱ ἐν Βαθυλῶν Παιδεῖς γεραιόρυτοι, τὸν Υἱόν σου τὸν ὑπέρθεον, ὃν ἐν τῇ ιαμίνῳ ἐπεγίνωσκον.

Tέ Προφήτη. Ωδὴ ἐ. **Ο** ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

A'θλητικὸς ἀγῶνας, τῆς προφητείας φαιδρύνας ηηρύγματι, λάμπεις δὲ ἀμφοτέρων, Σείας ἐπιπνοίας ἀνάπλεως.

Sοφὸς ἐδείχθη Μάκαρ, ταῖς ὑπέρ νοῦν τῆς σοφίας ἐλλαμψει, μέγιστε θεορρήμον, Δανιὴλ καὶ πάντας ἐφώτισας.

Θεοτοκίον.

Mυσταγωγεῖ τὰς τύπας, τῆς ἀπορρήτως σαρκιώσεως Ἀχραντε, τῆς ἐκ σῆς τῆς Υψίστης Δανιὴλ ὁ Προφῆτης ὁ ἔνδοξος.

Tῶν Ἀγ. Παιδῶν. **I**γα τί με ἀπώσω.

Mυηθέντες τὸν Νόμον, Σωτὴρ οὐκ ἡρήσαστο, οἱ σοὶ θεράποντες, Δανιὴλ ὁ μέγας σὺν τρισὶ Νεανίαις θεόφροσιν· ἀλλ' ἴσχυν λαβόντες, τὴν παρὰ σου τοῦ εὐεργέτου, τοὺς Τυράννους ἀνδρείως ἐτρέψαντο.

Nοερῶς ἐμνεῖτο, Δανιὴλ Φιλάνθρωπε, τὰ σαμυτήρια· ἐπὶ γὰρ νεφέλης, ὡς Υἱόν σε ἀνθρώπῳ ἐρχόμενον, τῶν Ἐθνῶν αἴπαντων, οἱ Κριτὴν καὶ Βασιλέα, ἐθεώρει νοὸς ιαθαρότητι.

Ωραιώθη ὡς Παιδεῖς, ὑπέρ λίθου σάπιφερον ὑμῶν τὰ σώματα· ὡς αὐγὴ χρυσίου, εὐσεβείας τῷ ζήλῳ πυρσεύετε, ἐμπεριπατοῦντες χαρμονικῶς ἐν τῇ ιαμίνῳ, καὶ ιροτοῦντες χρείαν τρισάριθμον.

Θεοτοκίον.

Dανιὴλ σε Παρθένε, "Ορος προδιέγραφε, σαφῶς ὁ ἔνθεος· οἱ τριττοὶ δὲ Παιδεῖς, οἱ θορῶντες τὴν φλογὰ δροσίζαν, τὸν σὸν θεόν τόκον, μελωδικῶς ἀνευφημοῦσιν, ὡς Σωτῆρα καὶ ιτίστην καὶ Κύριον.

Tέ Προφήτη. Ωδὴ σ'. Ως τὸν Προφῆτην.

A'γγελικάς σὺ χορείας, ἐν φωτὶ λαμπροτάτῳ θωβάνενος, μιμητής πανάριστος, τοὺς ἐχρημάτισας, τοῦ Παντάνακτος, ἐντρυφῶν ἐλλαμψειν.

Sωτηριώδη τοῦ Λόγου, πάρουσίαν μηνύων προήγγειλας, καὶ Ναϊ ιαθαίρεσιν, Νόμοτε τὴν πλήρωσιν, καὶ τῆς χάριτος, ὑπέρ νοῦν δωρήματα.

Θεοτοκίον.

Iδού Παρθένος ἐν μήτρᾳ, ἐμφανῶς συλλαμβάνει Χριστὸν τὸν Θεόν· ἡ περ τὴν προτ-

πωσιν, ἐλλαμφθεὶς τῷ Πνεύματι, προεώρακε
Δανιὴλ ὁ ἔνδοξος.

Τῶν Ἀγ. Παιδῶν. "Α θυσσος ἀμαρτιῶν.

Aρέσαντες τῶν ψυχηῶν, παθημάτων τῇ δυ-
νάμει τῷ λόγῳ, χώρας Ἐθνῶν Χαλδαίων,
ἥγεμόνες γεγόνατε· οἵδε γάρ ή ἀρετὴ, γέρα
χαρίζεσθαι, μετημένοις, ω̄ τοῦ Δαυΐδ σοφοὶ
ἀπόγονοι.

Nέιρωσιν ὁ Δανιὴλ, ζωηφόρον ἐνδυσάμενος
πάλαι, τὸν ω̄ θεὸν Χαλδαίοις, δυσσεβῶς
κομιζόμενον, ἀναιρεῖ διὰ τροφῆς, δράκοντα κάπι-
σον, ἱερεῖς τε, τὸς δυσμενεῖς σοφῶς ἀπέκτεινε.

Θεοτοκίον.

Iλεών μοι τὸν ιριτήν, καὶ Γίόν σου Θεοτόκε
Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέ-
ρᾳ τῆς ιρίσεως, λυτρωτήν τε τῶν δεινῶν, Μῆ-
τερ δυσωπησον· σοὶ γάρ μόνῃ, ταὶ τῆς ἐλπίδος
ἀνατίθημι.

Ο Είρμος.

Aθυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων να-
ταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν
βιαίως, συνωθεῖ ἀπογγώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν
ιραταιάν χεῖρά μοι ἔκτεινον, ω̄ τῷ Πέτρῳ,
καὶ ἐν φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντάκιον, Ἡχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Xειρόγραφον εἰνόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ'
ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες, Τρισμα-
κάριοι ἐν τῷ σκάμψατι, τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθη-
τε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτῃ ἴσταμενοι,
Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ
σπεῦσον ω̄ς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ο Οἶκος.

Eκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἵς πάλαι ἐλαθον
πεῖραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἐ-
βραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπης ἡμᾶς, καὶ
καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ
Σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ
φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ω̄ς ἐφείσω ποτὲ τῶν
Παιδῶν σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυ-
μούντων σε, καὶ βλήθεντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν
Κάμινον, καὶ ἐν ταύτῃς ιραυγαζόντων σοι·
Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ω̄ς ἐλεή-
μων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βου-
λόμενος.

Συναξάριον.

Τῇ IZ. τῷ αὐτῷ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
τριῶν Παιδῶν, καὶ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου.

Στίχοι.

Υπάρ, Θεὲ, βλέπει σε νῦν ἐπὶ θρόνου,
Tμηθεὶς Δανιὴλ, οὐκ ὄναρ, καθὼς πάλαι.

Ἐδὲ μὴ θανεῖν τρεῖς Παιδεῖς ἥρων ἐκτόπως,
·Ως τῷ πυρὸς πρὶν, ἥρχον ἀνὶ τῷ ξίφῳ.

·Εθδομάτη δειάτη Δανιὴλ τάμον, ὃς βλέπει
μέλλον.

Oὗτος ὁ μακάριος Δανιὴλ ὁ Προφήτης ἦν ἐκ φυλῆς
Ἰουδαίας, γένους τῶν ἔξεχόντων τῆς Βασιλικῆς ὑπηρε-
σίας· ἐγεννήθη δὲ ἐν Βηθαρῷ τῇ ἀνωτέρᾳ· Ἀλλ' ἔτι υγ-
πιος ὡν, ἥχθη ἐκ τῆς Ιουδαίας αἰχμαλωτος εἰς τὴν
Χαλδαίων γῆν, καὶ προεφήτευσεν ἔτη ἐθδομήκοντα.
Προέλαβε δὲ τὴν Σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη τετρακόσια
ἔξεχόντα. Ἡν δὲ ἀνὴρ σώφρων, ὃς τε δοκεῖ τοὺς Ιου-
δαίους εἶναι αὐτὸν σπάδοντα. Πολλὰ δὲ ἐπένθησεν ἐπὶ¹
τὸν λαὸν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν Ιερουσαλήμ, καὶ ἐν υπ-
στείας ἥσκησεν, ἀπὸ πάστης τροφῆς ἐπιθυμητῆς· καὶ
ἥν ἔηρος τὴν ἰδέαν, ἀλλὰ καὶ πάνυ ὡραῖος τῇ χάριτι
τοῦ Τψίστου.

Οἱ δὲ τρεῖς Παιδεῖς, κατὰ τὴν ἴστορίαν, ὑπῆρχον ἐκ
τῆς ἀγίας Πόλεως Ιερουσαλήμ, Ἐζεκίου πατρὸς, καὶ μη-
τρὸς Καλλίκης. Ὅς τις Ἐζεκίας ἐτόλμησεν εἰπεῖν τῷ
Θεῷ, φυλάξαι τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ προσθήκην
ἔλαβε τῆς ζωῆς ἔτη δεκαπέντε. Τῆς δὲ Ιερουσαλήμ ὑπὸ²
τοῦ Βασιλέως Ασσυρίων Ναβουχοδονόσορ πολιορκηθείσης,
ἀπήγθησαν αἰχμαλωτοὶ εἰς Βαβυλῶνα μετὰ Δανιὴλ τοῦ
Προφήτου, καὶ καθίστανται ἐπιστάται τῶν τοῦ Βασιλέως
πραγμάτων διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. Είτα, ἐξουδενώσαν-
τες τὴν εἰκόνα, ἥν ἐποίησε καὶ ἔστησε, καὶ μὴ προσκυ-
νήσαντες, βάλλονται ἐν τῇ ἐπιπλασίως ἐκκαυθείσῃ κα-
μίνῳ· ἐν ἥ τῇ τοῦ Σείου Ἀγγέλου συγκαταβάσει δροσι-
ζόμενοι, ἔφαλλον. Ἔνθα τὸ παράδοξον ὁ Βασιλεὺς ἴδων,
ώμολόγησε μέγαν εἶναι Θεὸν, τὸν ὑπ' αὐτῶν ὑμνούμε-
νον. Ή γάρ κάρινος μετεποιήθη εἰς δρόσου, καὶ ἔμει-
ναν ἀβλαβεῖς.

Δανιὴλ δὲ, καὶ τοις συμβιωταίνοντας αὐτοῖς, συναυλιζό-
μενός τε καὶ συνδιαιτώμενος, καὶ τὴν τιμῆς αὐτοῖς αἴ-
τιος γενόμενος, τῇ καρίνῳ οὐ συνεβλήθη· οὐδὲ γάρ τοῦ
το μαθεῖν ἔστιν ὑπὸ τῆς Γραφῆς, ὃς σιωπήσεν ταύτῃ,
καὶ μεῖναν ἀπαρασήμαντον· τάχα, ὃς ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ
τῇ ἀληθείᾳ τῶν εἰκότων λόγων οὐκ ἔξω, διὰ τὸ ἐπιτεθὲν
Βαλτάσαρ ὁ σαρῶνομα, τῆς ὑπερεχούσης τιμῆς γρώματα.
Γ' να γάρ, παρὰ τοῖς θεοποιοῦσι τὸ πῦρ, κατὰ λαγισμὸν
τῶν ἐστώτων, μὴ τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος δόξην πε-
ποιηκέναι Βαλτάσαρ, ὁ αὐτῶν Θεός, οὕτω καλούμενος,
οἵκουμορεῖται Δανιὴλ, τὴν τοῦ Θεοῦ προσηγορίαν λαβῶν,
τὴν πρὸς τὸ πῦρ ἀπολειφθῆναι εἰσέλευσιν καὶ διαδρᾶν·
οὕτε μὴν τοῖς περὶ τὴν κάρινον διηγήμασιν ἀναγράφε-
ται. Οἱ δὲ ἄγιοι τρεῖς Παιδεῖς, μετὰ τὴν ὑπέρ νοῦν ἐκ
τοῦ πυρὸς σωτηρίαν, ἐφ' οὓς εἶχον πάλιν ἀποκαταστάντες,
καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἐπίδοξον διαγαγόντες, ἐν εἰρήνῃ
καὶ αὐτοὶ σὺν τῷ Δανιὴλ τελευτῶσι.

Φασὶ δέ τινες, (*) διὰ μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ Ναβου-
χοδονόσορ, καὶ τῶν λοιπῶν Βασιλέων, οἱ διὰ τιμῆς εἰ-
χον τὸν Δανιὴλ καὶ τοὺς τρεῖς Παιδεῖς, αἰνέστη Βασι-
λεὺς ἔτερος, τούτομα Ἀττικός· διὰ τοὺς ἀγίους ἔξετάσας,
καὶ ἐλεγχθεὶς ὑπ' αὐτῶν, κελεύει τὴν κεφαλὴν Μισαήλ ἀ-
ποτυπωθῆναι· οὐ τινος Ἀζαρίας ἀπλώσας τὸ φιβλατόριον
(χλαμύδα), αὐτὴν ἐδέξατο. Πσαύτως καὶ Ἀνανίας, τὴν
κεφαλὴν τρηπθεῖσαν Ἀζαρίου, ἐκολπώσατο. Ἀνανίου δὲ,

(*) Εἳς Ἀποκρύφων πάντως βιβλίων, οὐχὶ δὲ ἐκ τῆς
Σείας Γραφῆς, τῆς οὐδὲν περὶ τῆς ἔξης προσθήκης τοῦ

τὸ περιβόλαιον ἀπλώσας Δανιὴλ, ἐδέξατο τὸν κάραν. Τὸ στέρον δὲ καὶ αὐτὸς τὸν κεφαλὴν ἐτρήθη. Λέγεται δὲ μετὰ τὴν ἔκτομην, κολληθῆναι τὰς κεφαλὰς τοῖς τούτων σώμασιν. Ἀγγελος δὲ Κυρίου ἄρας αὐτοὺς, ἦγαγεν αὐτοὺς ἐν τῷ ὅρει Γεβάλ· ἐν φεγγάρεις δέ τοις τὴν πέτραν ἔτη τετρακόσια, ἐπὶ τῇ ἀναστάσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ αὐτοὶ συνανέστησαν, καὶ πάλιν κεκοίμηνται. Τελεῖται δὲ τὸ αὐτὸν Σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Εὐκκλησίᾳ, ὃν τὴν μνήμην ἄγειν υπὸ τῶν Πατέρων παρελάσομεν πρὸ ἑπτά τύμερῶν τῆς Δεσποτικῆς ἐπιφανείας, καὶ Σείας διὰ σαρκὸς παρουσίας τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς (οἵματι) εἶναι τῆς ἐξ Ιούδα φυλῆς, ἐξ τῆς καὶ ὁ Σωτὴρ πάντων Χριστὸς πρὸς γένος Κατάγεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων, Πατερούσθιου, Κόπρι, καὶ Ἀλεξανδρού, μαρτυροσάντων ἐπὶ Ιουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Καὶ μνήμη τῷ Ὁσίῳ καὶ ἀειμνήσῃ δόμολογητῷ Δουναλὲ, τοῦ μετονομασθέντος Στεφάνῳ.

Στίχ. Στολαῖς Στέφανος ἀρετῶν ἐστεμμένος,

Δαμπρός τις ἥκει πρὸς σεφάνης τὸς ἀννω.

Οὗτος ἥρξε τῆς ἑαυτοῦ χώρας, νήσου τινὸς, ἢ παρὰ μέν τισι Νίβερτις λέγεται, παρὰ ἄλλοις δὲ, Βερρόν, πλησίον οὖσα Γαδείρων, τοῖς Ωκεανοῦ περικλυζομένη ρέειμασι· πλούτου δὲ βάρος περιβεβλημένος πολὺ, χριστιανικωτάτοις δὲ δόγμασιν ἀνατραφεῖς, Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις ἔξη. Διὸ σκύβαλα τὰ πάντα λογισάμενος, τὴν Βασιλείαν τοῖς νιοῖς καταλαμπάνει· καὶ ἐν Ρώμῃ γενόμενος, τὸ ἀγγελικὸν ἐνδύεται Σχῆμα. Εἴτα τὴν περιώνυμον Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει, καὶ Κωνσταντίνῳ καὶ Ρωμανῷ, τοῖς πορφυρογεννήτοις Βασιλεῦσιν, εἰς ὅμιλίαν ἐλθὼν, εἰς Ιεροσόλυμα παρὰ αὐτῶν στέλλεται· τοῦτο γάρ τὸν ὁ μακάριος αὐτοὺς αἰτησάμενος. "Ενθα γενόμενος, καὶ τὸν πόθον ἀφοσιωσάμενος, καὶ τὸ μέγα παρὰ τοῦ τηνικαῦτα πατριαρχοῦντος Χριστοδούλου Σχῆμα ἀμφιασάμενος, ἀντὶ Δουναλὲ, μετονομάζεται Στέφανος.

Πολλὰς δὲ ὅδεις καὶ μάστιγας παρὰ τοῦ μιαροῦ "Ἐθνους τῶν Σαρακηνῶν ὑποφέρει, διὰ τὸ περικεκάρθαι τὸν πώγωνα. Εἴτα εἰς Αἴγυπτον ἔρχεται· ἐν τῇ κρατήσει, ἐφορυρήθη μετὰ τῶν συνεπομένων αὐτῷ δύο Ιερεών· καὶ ἐξ μῆνας διακαρτερήσας λιμῷ καὶ δίψῃ καὶ τῇ ἄλλῃ κακοπαθείᾳ, αὐθίς παρὰ τὸν κρατήσαντος πρὸς τὸν τῆς Αἴγυπτου Ἀμηρᾶν παραπέμπεται. "Τῷ οὖτις θαυματηφόροις δεσμοῖς περιβληθεὶς ὁ ἀοίδημος, τὴν αγκάζετο τὸν Χριστὸν ἐξομόσασθαι. Σπερρώς δὲ ἀντιπίπτων, καὶ μὴ τίττωμενος, ἀλλ' ὁμολογῶν παρρησίᾳ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, πλείσι καὶ ἀναριθμήτοις αἰκίαις καθυποβάλλεται· αἷς καὶ ταλαιπωρήσας, νόσῳ περιπέπτωκε, δὶς τὴν δὲ βίου ἀπέλιπε, προμηνύθείσης αὐτῷ θεόθεν τῆς τελειωσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Ιάνχου.

Στίχ. Ιάνχε, κρατύνθητε· καὶ τμηθεὶς κάραν,
Τμηθεῖσιν ἐγγράφηθι, καὶ στέφω κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ο ἐν Ἅγιοις Πατήρ ἡμῶν Διονύσιος ὁ νέος, δὲ οὐτοῦ Ζακύνθου ὁρμώμενος, Ἀρχιεπίσκοπος δὲ Αιγαίους χρηματίσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Διπὼν τὰ τῆς γῆς, νῦν κατοικεῖ ἐν πόλῳ,
Κλέος Ζακύνθου, Διονύσιος νεός.

Ταῖς αὐτῶν Ἅγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέπ-
σον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῷ Προφήτᾳ. Ὡδὴ ζ. Παιδεῖς Εβραίων.

Νόμῳ Προφῆτα πεφραγμένος, οὐκ ἡνέσχου τοῦ χρανθῆναι παρανόμως· ἀλλ' ἐγθέως τὸν νοῦν, λαμπόμενος ἐβόας· Εὔλογητὸς εἰς Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάντας ἐκπλήττει σου τὸ θαῦμα· ως Προφήτη γάρ Προφῆτης σοι παρέστη, μεταρ-
σίως τροφὴν, κομίζων σοι καὶ μέλπων· Εὔλογητὸς εἰς Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε"υδον τοῦ λάικου καθειργμένος, καὶ τοῖς λέουσι πρὸς βρῶσιν τεθειμένος, διεσώθη Θεοῦ, σκεπάσαντός σε Μάναρ, Εὔλογητὸς εἰς μέλποντα, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Ρεῖθρα ἀφθόνως ἀναβλύζεις, ίαμάτων ἐώρακέ σε "Ορος, εἴξ οὐ Σωτήρ αὐτέτελεν, Θεὸς ὁ εἰς αἰῶνας.

"Άλλος. Παιδεῖς θεοσεθεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Η"χος θεοφιλῆς ἐμελωδεῖτο, ἐν μέσου πυρὸς τῷ παντοκράτορι· Ἀζαρίας γάρ θείον χορὸν συστησάμενος, τὴν ὠδὴν σὺν τοῖς αἰνέμελπεν· Εὔλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λύρα Νεανιῶν ἐθεολόγει, τὸν πάντων Θεὸν καὶ παντοκράτορα, τὸν αὐτοῖς ἐν ιαμίνῳ τρανῶς ὀπτανόμενον, καὶ ωδὴν αἰνέμελπον λαγοῦντες· Εὔλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς τοὺς ἐν τῇ ιαμίνῳ βεβλημένους, εἰδῶς ὁ ιρατῶν ως ἐθεάσατο, τὸν τετάρτου τὴν θέαν, Υἱὸν προηγόρευσε, τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσιν ἐτράνωσεν, Εὔλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός. **Θεοτοκίον.**

Ε"χων λελαμπρυσμένον θείας αἰγλή, τὸν θνοῦν Δανιὴλ θεομακάριστε, τῆς Παρθένου τὸν τόκον, σαφῶς προτεθέασαι, μυστικᾶς εἰνόσι μορφούμενον, Εὔλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ η. Οἱ θεορρήμονες.

Γεροφάντωρ ἐδείχθης ὡς Προφῆτα, καὶ πρα-
τικῇ θεωρίᾳ, τοῖς ἀσωμάτοις συνέψαλλες· Εὔλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ Παμμακάριστε πάντες εὐφημοῦμεν, καὶ τῇ σεπτῇ πανηγύρει, σοῦ γεγηθότες κραγάζομεν· Εὔλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίας τὸν Κύριον. **Θεοτοκίον.**

Τὴν ὑπερθαύμαστον Κόρην Θεηγόρε, τυποῖς ἐν συμβόλοις, κατανοῆτας ἐκράγοντες· Εὔλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Ἀγ. Παΐδων. Ἐπιταπλασίως νάμινον.
Tὴν Ἀβραὰμ εὐγένειαν, διασώζειν σπουδάζοντες, τὴν οἰκειοτάτην, πρὸς αὐτὸν ἐκτίσασθε, ἡρητῆδα τῆς Πίστεως, καὶ τῆς ἐλπίδος Οὐσιοῖ, καὶ ὑπομονὴν, καὶ πειρασμῶν παρτερίαν, βοῶντες ἀνενδότως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Oὐώς φωστῆρες λάμποντες, καὶ τὴν γῆν οὐρανώσαντες, καὶ τῆς εὔσεβείας, φωτισμῷ πυρσεύοντες, παγιόσμιον στήσαντες, χοροστάσιαν ἄδουσι, σοὶ τῷ εὐεργέτῃ, καὶ Δεσπότῃ τῶν ὅλων· Οἱ Παΐδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Nεανικῶς οἱ σθέσαντες, ἐπηρμένην τὴν νάμινον, καὶ τὰς τῶν λεόντων, ἀκωνίας πεδίσαντες, Δαυΐδ οἱ ἀπόγονοι, νῦν γεγνηθέτες ϕάλλοις· Τὸν ἐκ πειρασμῶν, ἐνσεσωκότα Δεσπότην, οἱ Παΐδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Mυσταγωγεῖται Πάναγνε, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, καὶ προζωγραφοῦσι, Παΐδες τρεῖς τὴν γέννησιν, τὴν σὴν οἱ θεόφρονες, διὰ συμβόλων βλέποντες, τὸν ἐκ τῆς γαστρός σου, προελθόντα ἀφράστως· ὃν Παΐδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαὸι ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμος.

Eπιταπλασίως νάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκανε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τάττες ἰδὼν, Τὸν Δημιαργὸν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παΐδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψάτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ Σ. Κυρίως Θεοτόκου.

Eδρέψω σου τῶν πόνων, τὰς ἐπικαρπίας, ἐν οὐρανοῖς σὺν Προφήταις χορεύων αἱεὶ, περὶ τὸν ὑψιστὸν θρόνον, τοῦ Παντοκράτορος.

Fωτὶ τῷ τριστηλίῳ, νῦν στεφανηφόρος, τῷ εφετῶν ἀκροτάτῳ παρίστασαι, ταῖς ἀσωμάτων χορείαις συναγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Ωραῖόν σου τὸ οὐλλος, οὖν νῦν ἀπολαύεις· τὴν γὰρ πανύμνητον Κόρην, Προφῆτα σοφεῖ, διὰ συμβόλων μηνύειν, πᾶσιν ηξίωσαι.

Τῶν Ἀγ. Παΐδων. Ὁ αὐτός.

Eφθάσατε τὸ τέλος, τὸ πεποθημένον, καὶ ὄρειτῶν ἀκροτάτω παρέστητε, ἐν οὐρανοῖς θαλάμοις, Παΐδες πανόλβιοι.

Gηθόμενοι τὸ δράγμα, τῆς μετὰ δακρύων, καλῆς ὑμῶν γεωργίας κομιζεσθε, τῆς ἀφθαρσίας τὸν στάχυν, καρποφορήσαντες.

Aνέτειλε λαμπρότης, νῦν ὑμῖν ἀξίως, καὶ εὐφροσύνη παρδίας ἐξήνθησεν· ἔνθεν ἀπέδρα γάρ λύπη, πατεσκηνώσατε.

Θεοτοκίον.

Nομὴν τὴν τοῦ θανάτου, ἑστησας Παρθένος, τὸν ζωοδότην τεκοῦσα καὶ Κύριον, ζωποιοῦντα τοὺς πίστει σὲ μεγαλύνοντας.

Ο Είρμος.

Kυρίως Θεοτόκου, σὲ ὅμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Εξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Oἐν Προφήταις μέγιστος, Δανιὴλ νῦν τιμάσθω· Χριστὸν γάρ τὸν Θεὸν ἡμῶν, εἶδε λίθον τμηθέντα, ἀνευ χειρῶν ἀπὸ Ὁρούς, τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου. Σὺν τούτῳ εὐφημείσθωσαν, καὶ οἱ τρεῖς Παΐδες οὓς περ, σῶζει πυρὸς, ἀβλαβεῖς καρίνου τύπος Παρθένου, ὁ Θεῖος καὶ ἀπόρρητος, δι᾽ οὓς σέσωσται κόσμος.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Mυσταγωγεῖται Πάναγνε, διὰ Πνεύματος Θείου, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος· καὶ προγράφουσι πίστει, Ἀβραμιαῖοι τρεῖς Παΐδες, σοῦ τὸν ἀσπόρον τόκον· ὁ ὥν γάρ τῇ Θεότητι, ἀπερίγραπτος Λόγος, ἐν σοῦ σαρκὶ, θέλων περιγράφεται Θεοτόκε, ἐν Βηθλεέμ τικτόμενος, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Eis τὸν Στίχον τῶν Αἴγινων, Στιχηρά Προσόμοια,

"Hχος β". Οἱ κος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Dεῦτε τὴν Δανιὴλ, τριῶν τε Παΐδων μηνήμην, τελέσωμεν ὑμνοῦντες, τὴν τούτων πολετίαν, δι᾽ τοῦ ἐμεγαλύνθησαν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ.

Lακινω πατακλεισθεὶς, θηρσὶ συνωκισμένος, Δανιὴλ ὁ Προφῆτης, ἀμέτοχος τῆς τούτων, ἐδείκνυτο κακώσεως.

Στίχ. Τοῖς Αγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Eσθεσαν τοῦ πυρὸς, τὴν δύναμιν οἱ Παΐδες, χορεύοντες ἐν μέσῳ, καρίνου καὶ ὑμνοῦντες, Θεὸν τὸν παντοδύναμον.

Δόξα, Ἡχος β.

Πνευματικῶς ἡμᾶς· (δρα εἰς τὸν Εσπεριγόν).

Kαὶ νῦν, Προεόρτιον. (δρα ἐκεῖ).

Hλοιπὴ Αιολούθια τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν δεκάτην ὁ γδόνη τοῦ παρόντος μηνὸς, ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ, ή τῇ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἔρχομενη, ἥτις καὶ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστᾶς Γεννήσεως λέγεται, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰώνος Θεῷ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδάμ. ὅχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ Μυστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἴστορικῶς ἡριθμήσατο ὄμοιώς καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητίδων, ἔξαιρέτως δὲ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν Ἁγίων τριῶν Παΐδων.

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Α'. Εἳν τύχη πρὸ τῆς κ'. τοῦ Μηνός.

Εσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκ ἑκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα σ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, Ἡχος πλ. β'. Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν. Καὶ νῦν, τὸ ἀ. τοῦ Ἡχου, κτλ. καθὼς εἰσὶ τετυπωμένα. Ἀπολυτίκιον Αναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα. Καὶ νῦν, Πάντα υπὲρ ἔννοιαν.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Ἡ συνήθης αιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ δὲ λοιπὰ πάντα, ὡς ἔθος ἐστὶ ψάλλεσθαι ἐν ταῖς Κυριακαῖς. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Πατέρων. Ἀπὸ γ'. ωδῆς, ἡ Τπακονή μόνον. Ἀφ' ἔκτης, Κοντάκιον καὶ Οίκος τῶν Πατέρων. Ἐξαποστειλάρια, Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ Θεοτοκίον τῆς Ὁκτωνήχου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Τπερευλογίη μένη, κτλ.

Β'. Εἳν τύχη τῇ κ'. ἢ μετὰ τὴν κ'. τοῦ Μηνός.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται, Ἀναστάσιμα δ'. Προεόρτια γ'. καὶ τῶν Πατέρων γ'. Δόξα, Δανιὴλ ἀνὴρ. Καὶ νῦν, Σπήλαιον εὐτρεπίζου, κτλ. Απολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως. Καὶ νῦν, Ετοιμάζου Βηθλεὲμ, καὶ Απόλυσις.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἀνωτέρω. Κανόνα ψάλλομεν μόνον τῶν Πατέρων, τὸ, Κύματι θαλάσσης. Ἀπὸ γ'. ωδῆς, ἡ Τπακονή. Ἀφ' ἔκτης, Κοντάκιον καὶ Οίκος Προεόρτια, κτλ. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Τπερευλογίη μένη, κτλ.

Γ'. Εἳν τύχη τῇ κδ'. τοῦ Μηνός.

Εν τῷ Εσπερινῷ οὐδὲν τὴν Ἀναστάσιμων ψάλλομεν, ὅλλα πάντα τῶν Πατέρων καὶ τῶν Προεόρτιων· προηγεῖται δὲ τῶν Πατέρων ἡ Ἀκολουθία—Ψάλλομεν οὖν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Πατέρων γ'. δευτεροῦντες αὐτά·

καὶ Προεόρτια Ἰδιόμελα γ'. Ἡχος ἀ. Προεόρτια σωμεν λαοὶ, καὶ τὰ λοιπὰ δύο, δευτεροῦντες τὸ ἀ. Δόξα, Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν. Καὶ νῦν, Σπήλαιον εὐτρεπίζου, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Προεόρτιων, Ἡχος ἀ. Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ. Στίχ. ἀ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμάνης ἦξει. Στίχ. β'. Κύριε, εἰς τακτίκοα τὴν ἀκοήν σον. Δόξα, Ἡχος β'. Χαίρετε Προφῆται τίμοι. Καὶ νῦν, Ἰδού καὶ ρός ἡ γηγενε. Ἀπολυτίκη. Αναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως. Καὶ νῦν, Ἀπεγράφετο ποτέ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρού, ἀντὶ τοῦ Τριαδικοῦ Κανόνος, τὸ, Κύματι θαλάσσης (Ζήτει εἰς τὸν Ὁρθρού τῆς κδ').) Ἀπολυτ. Ἄπεγράφετο ποτέ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτ. Ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος Ἡχος. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὡς καὶ ἐν τῷ Εσπερινῷ. Τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος. Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολ. Καθίσματα Ἀναστάσιμα β'. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Τῶν Προφητῶν αἱ προφῆτισσεις. Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Ἀναστάσιμα πάλιν β'. Καὶ νῦν, Αὐλῶν ποιμενικῶν. Ζήτει ἀμφότερα εἰς τὴν κδ'. Καὶ εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ τυχόντος Ἡχος, κτλ. Ο Κανὼν τῶν Πατέρων, Κύματι θαλάσσης. καὶ Προεόρτιος, Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα. Ἀπὸ γ'. ωδῆς, ἡ Τπακονή. Ἀφ' ἔκτης, Κοντάκιον καὶ Οίκος τῶν Πατέρων, Χειρόγραφον εἰκόνα, κτλ. Εὐαγγέλιον Ἐωθινὸν, . . . Εξαποστειλάρια, Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Αναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Τπερευλογίη μένη. Δοξολογία Μεγάλη—Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά καὶ οἱ Μαντρισμοὶ, Ἀναστάσ. δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. κτλ.

ΣΑΒΒΑΤΩ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ιστῶμεν Στίχους ἰ. καὶ ψάλλομεν τὰ διατεταγμένα Ἀναστάσιμα· εἶτα τὰ Προεόρτια, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια, Ἡχος ἀ. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ, ἔμψυχον Παλάτιον, τὸν οὐρανοῖς μὴ χωρούμενον, ἐν σοὶ ἔχωροςας· ὃν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τέξῃ ὑπέρ ἔννοιαν, πτωχεύσαντα καὶ σάρκα γενόμενον, ἵνα θεώσημε, καὶ πλούτισῃ τὸν πτωχεύσαντα, αἵρασίᾳ, πικροτάτης βρώσεως.

Εναπογραφόμενος Χριστὲ, δούλοις τῷ τοῦ Καισαρος, δι' εὐσπλαγχνίαν προστάγματι, ἔρχη χαρίσασθαι, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ζωὴν καὶ λύτρωσιν, ἀγνώμοσιν οἰκέταις μακρόθυμε, τοῖς προσκυνοῦσί σου, τὰ σωτήρια Γενέθλια, τοῦ ἐλθόντος, σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Τόνον ἀνατάληπτον θεσμοὺς, φύσεως κατίσαντα, ή Παναγία καὶ ἄμωμος, ικτονῆσασα, τῷ Υἱῷ ἐβόα· Τέκνον ποθεινότατον·

ἐκπλήττομαι τὸ μέγα μυστήριον· πῶς καὶ γεννήσασα, παρθενεύω τῇ δυνάμει σου, τοῦ ταὶ πάντα ποιοῦντος βουλήματι!

Καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων, Ἡχος πλ. δ'.

'Ο ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Tαὶ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ, τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Αὐτωτὴν· τὸν μεγαλύναντα αὐτὸς, ἐν πᾶσι τοῖς Εὐθεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παραδοξα πιστῶς, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὃς ιραταιὸν καὶ δυνατόν· καὶ εἴς αὐτῶν ἀναδεῖξαντα, ράβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, καὶ Θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἀγνήν· εἴς ἦς τὸ ἄνθος προῆλθε, Χριστὸς, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφὴν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ως ἐν φειάδι μέσον τῆς φλογὸς, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτην μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ· καὶ ὡς σοφοὶ διὰ Πίστεως, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός· καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὥφθι φιμωτής· ὃν ταῖς δεήσεσι, δυσωπουμένος φιλάνθρωπε Σωτὴρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰώνιου λύτρωσαι πυρός, καὶ ἀξιώσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ωσπερ ἐν δρόσῳ ὅντες οἱ πιστοὶ, καὶ Ἀγιοὶ Παῖδες σου, ἐν ιαμίνῳ τῆς φλογὸς τῆς τοῦ πυρός, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐν Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν. Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμαστός, τρανῶς τὴν θείαν δευτέραν σου, ἔλευσιν πᾶσι προδηλῶν, Ἐώρων ἐπραύγαζεν, ἔως οὖν θρόνοι ἐτέθησαν φυσὶ, καὶ ιριτής ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρός ἐπέστη ποταμός· οὖν ρυσθείμεν Χριστὲ, ταῖς ἴνεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα, Ἡχος πλ. β'.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἄνευ σπορᾶς, τεχθῆναι προηγόρευτε, σὲ τὸν ἐν Παρθένῳ σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Σπῆλαιον εὔτρεπτίζου· ἡ Ἄμνας γάρ ἡκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχεται, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγῳ πράξεως, ἡμᾶς τὸς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλεῦτες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὥφθι Κύριος ἐκ Παρ-

θένου μητρός· ὅνπερ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἢ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο, τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς. Πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Εἴσοδος, Προείμενον τῆς ἡμέρας.

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Aπούσας Ἀβραμ, ὅτι ἡχμαλώτευται Λώτ ^{κεφ.} ὁ ἀδελφίδοις αὐτοῦ, ἡρίθμησε τοὺς ἴδιους ^{ἀ. 14.} οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὄντω. Καὶ ιατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἔως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς, καὶ οἱ παιδες αὐτοῦ μετ' αὐτῷ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸς καὶ ιατεδίωξεν αὐτοὺς ἔως Χοβᾶλ, ἢ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λώτ τὸν ἀδελφίδοιον αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναικας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς ιοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ παὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν ιοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦτο ἦν πεδίον βασιλέως. Καὶ Μελχισεδὲν, βασιλεὺς Σαλῆμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τῷ Θεῷ τῷ Ὅψιστῳ. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἀβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἀβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὅψιστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὅψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἔχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Eἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· "Ιδε- ^{κεφ.} τε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἢν ὥμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ Γισαὰκ καὶ Ιακώβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ιαιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἴδου ἐστὲ σήμερον ὥσει τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθείται ἡμῖν, ὃς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἐλαθον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ ιατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἐνατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοειδαγωγεῖς τοῖς ιριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς ιριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ ιαιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ

ηρίνατε δικαιώσ αναμέσον ανδρός, καὶ αναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ αναμέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν ιρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν ιρίνεις· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ ιρίσις τοῦ Θεοῦ ἔστι.

Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. i. 14. **E**ἰπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ· Ἰδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἔστιν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτὸς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταῦτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σιληροναρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σιληρυνεῖτε ἔτι. Ο γάρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἴσχυρὸς, καὶ φοβερὸς, ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδὲ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν ιρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὄρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσηλύτον, δοῦναι αὐτῷ ἀρτον καὶ ἴματιον· Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν ιδολιθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὄνόματι αὐτοῦ ὅμη. Αὐτὸς καύχημασθ, καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα, ταῦτα, ἢ εἴδον οἱ ὄφαλοι σου,

Eis τὴν Διτὴν, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς, ὡς σύνηθες.

Δόξα, Ἡχος α.

Bολίδες ἀστράπτοντες θεηγορίαις, οἱ μεγαλώνυμοι Προφῆται, εἰς αἱ μακαρίζονται· καὶ τὰ ἔπη τοῦ Πνεύματος ιαρπούμενοι, τὴν ἀνερμήνευτον λοχείαν Χριστοῦ τοῦ Θεῷ πᾶσιν ἐκήρυξαν· νομίμως δὲ τὸ τέλος διήνυσαν, ζήσαντες ζωὴν ὑπερθαύμαστον.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον· ὁ αὐτός.

Aἴκουε οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἵδου γάρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, πρόεισι τεχθῆναι, ἐν Κόρης ἀπειράνδρῳ, εὔδονιᾳ τῷ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργείᾳ τῷ ἀγίῳ Πνεύματος. Βηθλεέμ εὐτρεπίζου, ἀνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· ὅτι ὁ "Ων γίνεται ὁ οὖν ἦν, καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Eis τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἡχος β'. Κυπριανοῦ.

Xαίρετε Προφῆται τίμιοι, οἱ τὸν Νόμον Κυρίου, καλῶς διαταξάμενοι, καὶ τῇ πίστει

φανέντες, ἀπόρθητοι σύλοι ἀκλινεῖς· ὑμεῖς γάρ καὶ μεσῖται ὥφθητε, τῆς Νέας Διαθήκης· Χριστοῦ· καὶ μεταστάντες πρὸς οὐρανὸν, αὐτὸν ἰκετεύσατε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον· ὁ αὐτός.

I'δού καὶρὸς ἕγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου Σπῆλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τὸ τενεῖν. Βηθλεέμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Α'κουσατε ὅρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σωσθῇ ὁ ἔπλασεν ἀνθρωπὸν, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίνιον, Ἡχος β'.

Mεγάλα τὰ τῆς Πίστεως ηατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἄγιοι τρεῖς Παῖδες ἡγαλλούντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἴνεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΝ,

Η συνήθης Ἀναστάσιμος Ἀιολουθία, ὡς διατέτακται ὅπισθεν. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ τυχόντος Ἡχου, καὶ Προκείμενον τοῦ αὐτοῦ Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν. Ἀνάσασιν Χριστοῦ θεάσαμενοι, ήτλ.

Ο Κανὼν τῶν Πατέρων.

Ωδὴ α. Ἡχος πλ. β. Ο Ειρμός.

Kύματι θαλάσσης, τὸν ιρύψαντα πάλαι· διώκτην Τύραννον, ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες· αἷλλ' ὑμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Φόβῳ σοι θανάτου, ἀνοίγονται πύλαι, καὶ διαρρήσσονται, μοχλοὶ αἰώνιοι· τῇ γάρ σεπτῇ σου ιαθόδῳ, ἐξανέστησαν οἱ πάλαι νεκροὶ, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες, Χριστὲ τὴν σὴν Α'νάστασιν.

Sήμερον τὸ ιλίτος, τῶν θείων Πατέρων. Χριστοῦ τὴν Γέννησιν, προεορτάζει φαδρῶς, καὶ ὑπογράφεται ταῦτη, τὸ παράδοξον τῆς χάριτος· Αβραὰμ γάρ σύμβολον, τοῦ Νόμου καὶ οἱ Παῖδες εἰσίν.

Pάλαι δεξιοῦται, Θεότητα μίαν, τὴν τρισύπόστατον, ὁ ιερὸς Αβραάμ· νῦν δὲ ὁ σύνθρονος Λόγος, τῷ Πατρὶ καὶ θείῳ Πνεύματι, τοῖς παισὶ προέρχεται, ἐνδόξως εὐφημούμενος.

A ὄρασμ ἐρρύσθη, χειρὸς ἐξ αὐτοῦ, φλόγος καμίνου δὲ, οἱ θεῖοι Παιδες ποτὲ, καὶ Δακιὴ ὁ Προφήτης, ἐκ θηρῶν καὶ λάκηου σεσωσται· διὸ νῦν τὴν Γέννησιν, Χριστοῦ προεορτάζουσιν.

A ᾧθιμῷ καὶ πίσει, τῆς θείας Τριάδος, τὴν αἴθεότητα, καταστρεψάμενοι, ἐν τῇ καμίνῳ οἱ Παιδες, ἐν συμβόλοις τὰ ἐσόμενα, τοῦ Θεοῦ μυστήρια, τῷ κόσμῳ προϋπέφηναν.

Θεοτοκίον.

K εχαριτωμένη, ἀνύμφευτε Μήτηρ, Παρθένε αὔφθορε, σὲ μακαρίζομεν· τοῦ Ἀβραὰμ γάρ ἐκ γένους, καὶ φυλῆς Δαυΐδ ἐξήνθησας, τὸν Χριστὸν δὲ τέτοκας, Προφήταις κηρυχθέντα τὸ πρίν.

Κανὼν Προεόρτιος.

H χος α. Χριστὸς γεννᾶται.

X ριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα, Χριστὸν ἐθελάσιως πτωχεύσαντα, Χριστὸν ὄρατὸν γενόμενον, ἔρχεται ἡ Παρθένος ἐν Βηθλεὲμ, νῦν ἀποκηῆσαι· βρανός τε καὶ ἡ γῆ ἀγαλλιάσθωσαν.

B ροὶ χορεύσατε· Λαοὶ καὶ Ἐθνη ἀροτήσατε· πάντων ἡ σωτηρία, ὁ φωτισμὸς, ἡ γιγικεν ἐπέστη, ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ ἀποτικτόμενος.

P τωχὸς ὁ πλούσιος γίνεται, πτωχίζων τοὺς ικανία πλούτιζοντας· βροτὸς ὁ Θεὸς γνωρίζεται, Κόρης ἀπειρογάμου, δίχα τροπῆς· πάντες ἐν αἰνέσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτὸν· ὅτι δεδόξασται.

Καταβασία.

X ριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· ἀσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί· ὅτι δεδόξασται.

Τῶν Πατέρων. Ωδὴ γ. Ο Ειρμός.

S ἐ τὸν ἐπὶ οὐδάτων, ιρεμᾶσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ ιτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ ιρανίῳ ιρεμάμενον, θαμβητικῶς συγείχετο, Οὐκ ἔστιν Ἀγιος, πλήν σου Κύριε ιραυγάζουσα.

Δις.

T αίφω τριημερεύσας, ἀνέστησας ζωαρχικῆ ἐγέρσει, θανόντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος· καὶ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς ἡγάλλοντο, Ιδή καὶ λύτρωσις, ἥθες Κύριε ιραυγάζοντες.

Δις.

T ἦν κατ' εἰκόνα δόξαν, καὶ καθ' ὄμοιώσιν, Θεοῦ φρονοῦντες Παιδες, χρυσῆς εἰκόνος φλόγα, ἐν τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, ἀθλητικῶς κατέσθεσαν, ἐν πίστει φάλλοντες· Πλήν σου Κύριον οὐκ οἶδαμεν.

S οφίας τῷ περιόντι, καὶ Πνεύματος τῇ δυνάμει οἱ Παιδες, τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, αἰχμαλωτεύσαντες ἡγχυναν, καὶ θαρσαλέως ἔκραζον· Οὐκ ἔστιν Ἀγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

X αίρει καὶ συγχορεύει, τοῖς Παισὶ καὶ Προφήταις ὁ Νόμος, καὶ προσκιρτᾷ τοῦ Κυρίου, τὴν θείαν ἐλλαμψιν σήμερον· καὶ Ἀβραὰμ ἀγαλλεται, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτοῦ, εἶδε Κύριον σαρκούμενον.

Θεοτοκίον.

H σύλληψις ἄνευ πάθους· ἡ πρόσληψις ὑπὲρ λόγου καὶ φύσιν, τοῦ τόνου σου προῆλθε· τὸ γάρ Προφήταις θρυλλούμενον, ὑπερφυῶς Μυστήριον, ημῖν ἐπέφανε, Λόγος τῷ Θεῷ υπάρχων Κύριος.

Προεόρτιος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

O πρὸ τῶν αἰώνων, ἐν Πατρὸς γεννηθεὶς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, ἐσαρκώθη ὡς οἰδεν, αὐτὸς θέλων τὸ ἀνθρώπινον, ἀνακαινίσαι φθαρὲν πονηροῦ, συμβουλίῳ ὄφεως.

O ἐν τοῖς υψίστοις, συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ταπεινωθεῖσαν τῶν ἀνθρώπων, θεωρήσας τὴν φύσιν, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἀναρχος, ἀρχὴν λαμβάνει καὶ μέλλει σαρκὶ, τίκτεσθαι ὡς ἀνθρωπος.

Θεοτοκίον.

H Ἀγιωτέρα, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάστος τῆς ιτίσεως, βουλῆς μεγάλης τῆς πατρώς, νῦν τὸν Ἀγγελον τίκτει, σαρκὶ πάντων εἰς ἀνάκλησιν, τῶν μελωδόντων ἀπαύστως αὐτῷ· Αἴγιος εἰς Κύριε.

Καταβασία.

Tῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐν Πατρὸς γεννηθέντι αἵρεστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Οἱ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἄγιος εἰς Κύριε.

Η ςπανοή, Η χος πλ. δ.

A γγελος Παιδῶν ἐδρόσισε ιάμινον, νῦν δὲ γυναικῶν ιλαυθμὸν διεκώλυε, λέγων· Τί ἐπιφέρεσθε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ Θεός· ὑπάρχει γάρ ζωὴ καὶ σωτηρία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Τῶν Πατέρων. Ωδὴ δ'. Ο Ειρμός.

T ἦν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προσρῶν Ἀββαιούμ, ἐξεστηκὼς ἐβόα· Σὺ διναστῶν διέκοψας, ιράτος Ἀγαθὲ, ὄμιλῶν τοῖς ἐν ἀδου, ὡς παντοδύναμος.

H ἐν τῷ ἀδῃ θεία κάθοδος, σοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, νεκροῖς ζωὴ ἐδείχθη· σὺ γάρ εἶ-

Ὥρους ἐδέσμευσας, κατώ σίγαθὲ, καὶ οὐράνιον τρίβον, ἀνθρώποις ἦνοιξας. Δἰς.

Tὰ τῶν Πατέρων ἀκροθίνια, Ἀβραὰμ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ τιμῶμεν· ὅτι αὐτῶν ἐν σπέρματος, ἔλαμψε Χριστὸς, σαρκωθεὶς ἐν Παρθένου, ὡς Παντοδύναμος.

Pροῦπογράφων τὰ ἐσόμενα, τῇ ιαθόδῳ. Χριστοῦ, ὁ Δανιὴλ τοὺς θῆρας, ὡς πρόβατα ἀπέδειξε, πᾶσιν ἐναργῶς, ὡς προέγνω τὸ μέλλον, οἷα Προφήτης Θεοῦ.

Tῆς ἀμαρτίας μὴ σπασάμενοι, τὸν ἵὸν ἐν φλογὶς, ἐρρύσθησαν οἱ Παιδεῖς χρυσίου γὰρ ὑπέρτιμοι, ὅντες ἀληθῶς, ἐν ιαμίνῳ τῆς πλάνης, οὐκ ἐχωνεύθησαν. Θεοτοκίον.

Mεγαλοφώνως προκηρύττεται, προσδοκίᾳ Ἐθνῶν, καὶ σωτηρίᾳ ιόσμου, ὁ ὑπέρφυσιν τόκος σου, "Ἄχραντε σεμνή· ὃν ὑμνεῖ τῶν Πατέρων, ἔμιλος σήμερον.

Προεόρτιος. Τάξις ἐκ τῆς ρίζης.

Pάξις ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ, Παρθένος ἀνεβλάστησας, ἄνθος ἀνθίσασα ἀμάραντον, τὸν πάντων Δημιουργὸν, τὸν τὴν γῆν τοῖς ἄνθεσι, πᾶσαν ὡς Θεὸν κατακοσμοῦντα, ἀναβοῶσαν αὐτῷ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Bρώσει με ηλαπέντα πονηρᾶ, καὶ γνώμῃ ὁ λισθαίνοντα, ὁμοιωθέντα τοῖς ἀλόγοις τε, ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἥλθες ἀνακτώμενος, βρέφος γεγονώς, καὶ ἐπὶ φάτνης, ἀλόγων ἀνακληθεῖς. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Oρος κατασιάς Ἰησοῦ, Παρθένου σε σαρκούμενον, ὁ Ἀββαοῦμ προεθεάσατο, τὰ ὅρη τὰ πονηρὰ, καὶ βουνοὺς συντρίβοντα, καὶ ἀφανισμῷ παραδιδόντα, ἐπάρσεις τοῦ πονηροῦ, καὶ τὰ τῶν δαιμόνων ὑψώματα.

Καταβασία.

Pάξις ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ Ὁρούς ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος· ἥλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Τῶν Πατέρων. Ωδὴ ἡ. Ο Είρμος.

Θεοφανείας σου Χριστὲ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἴδων ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὄρθρισας ἐκραύγαζεν· Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μυημέοις, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται. Δἰς.

Tὸ εἶξαστράπτον τῆς χαρᾶς, ὑποτυπῶν ἐμφανῶς ὁ Ἀγγελος, ἐν τῷ τάφῳ λαμπρο-

φόρος δείκνυται, Γυναιξὶ κηρύττων ἀνάστασιν· καὶ ἀφέμεναι τοῦ ηλαυθμοῦ, ἥγαλλιάσαντο, Χριστοῦ ἀναστάντος, τὸ χαίρετε Ἀποστόλοις διαγγέλλουσαι. Δἰς.

Tὴν τῶν Πατέρων ἀπαρχὴν, ὡς ἀρχηγὸν Νόμου καὶ τῆς Χάριτος, Ἀβραὰμ τὸν Πατριάρχην σήμερον, συνελθόντες πίστει τιμῆσωμεν· ὡς Προφήτης γάρ τοῦ Θεοῦ, προκατηγείλατο Χριστὸν ἐκ Παρθένου, καὶ τούτου προϋπαντῷ τὴν θείαν Γέννησιν.

Pροῦπογράφοντες τρανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, δὶ Ἀγγέλου παρουσίας ἔσθεσαν, Ἀβραὰμ οἱ Παιδεῖς τὴν κάμινον, καὶ ἀτιμίδα δρόσου τὸ πῦρ, ἀπεργασίενοι ἐν τούτῳ τῇ πίστει, εἰκόνος χρυσῆς δόξαν ἐχώνευσαν.

E"φραξε στόματα θηρῶν, ὁ Δανιὴλ ἐν τῷ λάκιῳ Πνεύματι· τῷ πυρὸς δὲ τὴν ἰσχὺν πατέσθεσαν, Ἀβραὰμ οἱ Παιδεῖς τῇ χάριτί καὶ σωθέντες οὗτοι φθορᾶς, προκαταγγέλλεται Χριστὸν ἐκ Παρθένου, αἰτοῦντες ὡς λυτρωτὴν σωτηρίαν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

E'ν θείῳ Πνεύματι δηλῶν, τὴν ἐξ ἡμῶν ἀπαθῶς σου πρόσληψιν, Ἡσαΐας αἰνεόδιος Κύριε, γρηγορῶν τῷ νόμῳ τῆς χάριτος· Τὸν ἐκ γένους μὲν Ἀβραὰμ, ἐκ τῆς Ιούδα δὲ φυλῆς κατὰ σάρκα, Παρθένος ἄνευ σπορᾶς, ἐρχεται τίκτουσα.

Προεόρτιος. Θεὸς ὡν εἰρήνης.

Oφύσει Δεσπότης, ἐν δουλοις τελεῖς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ παντέλεος, εὐδόκησας διέλεος, ιαλεῖσθαι καὶ Υἱὸς, ἀνθρώπου Πανοικίτιρμον· διὸ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, ἐκουσίως πτωχεύσας, ἐρχη τεχθῆναι Ὅπεράγαθε.

A'χώρητε φύσει, Χριστὲ Βασιλεῦ, πῶς μηκόν σε εἰσδέξεται Σπηλαιον; πῶς φάτνη σε δυνήσεται, χωρῆσαι Ἰησό; Μητρὸς ἐξ ἀπέρανδρος, σαρκὶ ἐπιδημοῦντα, εἰς τὰ ἴδια ὅπως τοὺς ζειωθέντας σώσης Κύριε.

A'μνας τὸν ποιμένα, προῆλθε τεκεῖν· εὐτρεπίζου τὸ ἄγιον Σπηλαιον· Ποιμένες επισπεύσατε, Ποιμένα καὶ Ἀμνὸν, τεχθέντα θεωρῆσαι· οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, εὐτρεπίσθητε τοῦτον, ὡς Βασιλέα προσκυνῆσαι σαρκί.

Καταβασία.

Θεὸς ὡν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἀγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν ἐδογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ τῶν ὄρθριζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Τῶν Πατέρων. Ὡδὴ ΣΟ Είρμος. 6

Tόποις τὴν θάλασσαν, ὑψηλένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ ιλύδων, τῷ ευδίῳ λιμένι σε προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐν φθορᾶς τὴν ζωὴν με Πολυέλεε. Δις.

Θανάτου τὴν νέκρωσιν, καὶ τοῦ ἄδου ἀγαθὴ, εἰργάσω τὴν καθαίρεσιν, τριημέρω ταφῆ σου θεοπρεπῶς· ζωὴν δὲ ἐπήγασας, αναστὰς τοῖς ἐν κόσμῳ Ἰησῷ Βασιλεῦ. Δις.

Oτρόπος φιλόξενος, ή δὲ πίστις ὑψηλὴ, Ἀβραὰμ τοῦ προπάτορος· ὅθεν θεῖον μυστήριον τυπικῶς, δεξαμενος ἔχαιρε· τοῦ Χριστοῦ δὲ προτρέχων νῦν ἀγάλλεται.

Tὴν κτίσιν ὑπέταξε, νῦν ή πίστις τοῖς Πασί, τῇ δωρεᾷ τοῦ Πνεύματος· τὸ γάρ πῦρ τὸ παμφάγον καὶ ἀναιδὲς, ἡδεσθη τὸς σέβοντας, τῷ πυρὸς τὸν ἐργάτην, Ἰησὸν τὸν Χριστὸν.

Tοῦ κόσμου τὸ ἄγριον, τῇ ἐλεύσει τοῦ Χριστοῦ, ρύθμιζεσθαι ὑπέφηνεν, εἰρήνην πρὸς τὴν θείαν θεοπρεπῶς, φιμώσας τοὺς λέοντας, Δανιὴλ ὁ Προφήτης ἐν τῷ λάκιῳ ποτέ.

Θεοτοκίον.

Nηδύος ἐκύησας, ἐκ παρθένου τὸν Χριστὸν, Μαρία Μήτηρ ἀνανδρε, ὃν εἶδον οἱ Προφῆται θεοπικῶς· αὐτοῦ προχορεύουσιν, οἱ Πατέρες νῦν δὲ τὰ Γενέθλια.

Προεόρτιος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Nέος οὐρανὸς, ὑπάρχουσα Δέσποινα, ἐκ μήτρας τῆς σῆς, ως ἐκ νεφέλης Χριστὸν, δόξης Ἡλίου, ἀνατεῖλαι ἐπείγη Σπηλαίῳ σαρκὶ, ως μέλλοντα ταῖς λάμψεσι, ταῖς ἑαυτοῦ σαφῶς, πάντα τὰ τῆς γῆς πληρώματα, καταγάζειν δὶ οἴκτον ἀμέτρητον.

Eἶδες τὴν ἡμῶν, ὁδύνην καὶ ιάκωσιν, οἴκτιρμον Χριστὲ, καὶ οὐ παρεῖδες ἡμᾶς· ἀλλ’ ἐκένωσας, σεαυτὸν μὴ ἐκτὰς τοῦ Γεννητορος, καὶ ἐσκήνωσας εἰς μήτραν ἀπειρόγαμον· ἦτις ἀνωδίνως τέξεσθαι, σὲ σαρκὶ ἐν Σπηλαίῳ προέρχεται.

Oρη καὶ βουνοὶ, πεδία καὶ φάραγγες, λαοὶ καὶ φυλαὶ, ἔθνη καὶ πᾶσα πνοὴ, ἀλαλάξατε, εὐφροσύνης ἐνθέου πληρούμενα· ἥλθε πάντων ἐπεδήμησεν ή λύτρωσις, Λόγος τοῦ Θεοῦ ὁ ἄχρονος, ὑπὸ χρόνου δὶ οἴκτον γενόμενος.

Καταβασία.

Sπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυοι ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θήρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρια λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ης γάρ οὐχ

» ὑπέστη ρέυσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν
» ἀπήμαντον.

Κοντάκιον τῶν Πατέρων, Ἡχος πλ. β.

Xειρόφραφον εἰνόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ’ ἀγράφω οὐσίᾳ θωρακισθέντες, Τρισμανάριοι ἐν τῷ σκάμπατι, τῷ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἴσταμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ οἰντίρμων, καὶ σπεῦσον ως ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ο Οἶκος.

Eκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἵς πάλαι ἔλαθον πεῖραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἐβραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπης ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ Σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ’ ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ως ἐφείσω ποτὲ τῶν Παιδῶν σῃ, τῶν ἐν Βαθυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμάντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σῷ εἰς τὴν ιάμινον, καὶ ἐκ ταύτης ιραυγαζόντων σοι· Τάχυνον ὁ οἰντίρμων, καὶ σπεῦσον ως ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ἐτερον Κοντάκιον Προεόρτιον,

Ἡχος α. Χορὸς Ἀγγελικός.

Eυφραίνου Βηθλεέμ, Ἐφραΐθ ἐτοιμάζε· ἵδη γάρ ή Ἄμνας, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται· ὃν περ βλέποντες, οἱ θεοφόροι Πατέρες, ἐπαγάλλονται, μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, Παρθένον θηλαζόσαν.

Ο Οἶκος.

Tης σῆς Παρθένε κυήσεως τὴν λαμπρότητα, καθορῶντες ἐκλάμπεσαν, Ἀβραὰμ ὁ φιλόθεος, καὶ Ἰσαὰκ ὁ αἰολίμος, καὶ Ἰακὼβ, καὶ πᾶς ὁ θεοσύλλεκτος χορὸς τῶν ἀγίων ἀγάλλεται· καὶ τὴν κτίσιν προσήγαγον, πρὸς σὴν ἡπάντησιν, ἐν χαρμοσύναις λέξεσι. Χαρᾶς γάρ πρόξενος πᾶσιν ὥφθης, ἐν μήτρᾳ συλλαβοῦσα, τὸν ποτὲ ἐν Βαθυλῶνι ἡραθέντα, καὶ τὸς Παιδας, τὸς ἐν τῇ ιαμίνῳ ἀδίκως βληθέντας, ἀφέπτους συντηρήσαντα ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν. Διὸ καὶ ἀναμέλπουσι τὸν δρώμενον ἐν χερσὶ νεάνιδος, ὑμνοῦντες Παρθένον θηλαζόσαν.

Συναξάριον.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστᾶ γενήσεως, μνήμην ἀγειν ἐτάχθημεν παρὰ τῶν Ἀγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, πάντων τῶν ἀπ’ αἰώνας Θεῷ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσὴφ τῷ μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας

Θεοτόπι, κατά γενεαλογίαν, καθώς ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς ἴστορικῶς ἡριθμήσατο· ὅμοιώς καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητίδων.

Μυήμη τῶν πρωτοπλάστων Ἀδάμ καὶ Εὔας.

Στίχ. Τυμῶν θανόντας ζῶν γένους ἀρχηγέτας,
Τοῦ ζῆν με καὶ θυήσκειν με τοὺς παραπτίους.

Μυήμη τοῦ δικαίου Ἀβελ, υἱοῦ Ἀδάμ.

Βοῶ Θεῷ σὸν αἶμα, καὶ ψυχῆς δίχα,

Ὦ πρῶτε νεκρῶν, πρῶτε καὶ σεσωσμένων.

Μυήμη τοῦ δικαίου Σὴπ, υἱοῦ Ἀδάμ.

Σῆπ σπέρμα καινὸν τοῖς γονεῦσιν ἀντ' Ἀβελ,
Ἄνθρωπος ὃν δίκαιος, οἵος ἦν Ἀβελ.

Μυήμη τοῦ δικαίου Ἔνως, υἱοῦ Σὴπ.

Οὐφεὶς Ἔνως μέγεστος ἐκ τῆς ἐλπίδος,

Πολλοῖς ἐντῆκε ζῆλον εἰς τὴν ἐλπίδα.

Μυήμη τοῦ δικαίου Καϊνᾶν, υἱοῦ Ἔνως.

Βιβλιώ Καϊνᾶν Μωσέως γεγραμμένος,

Καὶ τῷ παρόντι χρὴ γραφῆναι βιβλιώ.

Μυήμη τοῦ δικαίου Μαλελεήλ, υἱοῦ Καϊνᾶν.

Ἐξῆς προκείσθω Μαλελεήλ τῷ λόγῳ,

Τιὸς Καϊνᾶν, οὗ προεμνήσθη λόγος.

Μυήμη τοῦ δικαίου Ιάρεδ, υἱοῦ Μαλελεήλ.

Δίκαιον ὄντως ἐν δικαίων πληθυῆ,

Καὶ τοῦ δικαίου μυημονεύειν Ιάρεδ.

Μυήμη τοῦ δικαίου Ἔνωχ, υἱοῦ Ιάρεδ.

Εεψ προδηλως εὑαρεστίσας λόγῳ,

Ἐνώχ ἀδήλοις ἐγκατωκίσθη τόποις.

Μυήμη τοῦ δικαίου Μαθουσάλα, υἱοῦ Ἔνωχ.

Ἐνώχ σε τέκνον ἔκμαθὼν Μαθουσάλα,

Ἐγραφα πρὸς μάθησιν ἄλλων ἐνθάδε.

Μυήμη τοῦ δικαίου Λάμεχ, υἱοῦ Μαθουσάλα.

Λάμεχ δύω γνοὺς, δεῖν ἔγνων τιμῆν ἔνα,

Οὐ τὸν φονευτὴν, ἀλλ' ὄμωνύμως Λάμεχ.

Μυήμη τοῦ δικαίου Νώε, υἱοῦ Λάμεχ.

Ἀδάμ βροτοῖς ὀλεθροῖς ἐκ ξύλου φέρει.

Διὰ ξύλου δὲ Νώε πᾶν σώζει γένος.

Μυήμη τοῦ δικαίου Σὴπ, υἱοῦ Νώε.

Σὴπ πατρικὴν γύμνωσιν ἐμφρόνως σκέπων,

Τὰς πατρικὰς ἴφευρεν εὐχαῖς εἰς σκέπην.

Μυήμη τοῦ δικαίου Ἰάφεθ, υἱοῦ Νώε.

Μή θεὶς Ιάφεθ Πατρὸς αἰσχύνη πλάτος,

Βίου πλατυσμὸν εὐχαῖς Πατρὸς λαμβάνει.

Μυήμη τοῦ δικαίου Ἀρφαξάδ, υἱοῦ Σὴπ.

Ζῆν Κύριος ζῶν, οὐ τὸν Ἀρφαξάδ λίπω.

Καὶ γαρ χρεῶν καὶ τοῦτον ἐνταῦθα γράφειν.

Μυήμη τοῦ δικαίου Καϊνᾶν, υἱοῦ Ἀρφαξάδ.

Καϊνᾶν ἡμῖν ἔξεγή γερται νέος,

Τῷ πρὶν Καϊνᾶν, ἐμφερῆς ἐκ τοῦ τρόπου.

Μυήμη τοῦ δικαίου Σάλα, υἱοῦ Καϊνᾶν.

Συμπατριωτῶν ὄρμαθῷ καὶ συμφύλων,

Ἡ συγγένεια συνδέει καὶ τὸν Σάλα.

Μυήμη τοῦ δικαίου Ἐβερ, ἀρ' οὐ καὶ οἱ Ιουδαῖοι.

Ἐβραῖοι ἐκλίνησαν.

Μέγας τις ὄντως τοῖς Ιουδαίοις Ἐβερ,

Δους ἐξ ἑαυτοῦ κλῆσιν Ἐβραίου γένει (*).

(*) Ο τῶν Στίχων τούτων ποιητής, Χριστοφόρος Πατρίκιος ὑπατος Μιτυληναῖος, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλοι τινὲς ἐνόμισαν, ὅτι ἐκ τοῦ Ἐβερ, ὃς τις ἐστίν εἰς τῶν προγόνων τοῦ Ἀβραΐκου λαοῦ, ἐπωνυμάσθησαν Ἐβραῖοι ὃς, τε Ἀβραὰμ, καὶ μετ' αὐτὸν οἱ τούτου ἀπόγονοι. Φαίνεται ὅμως πολὺ πιθανώτερον, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο ἐδόθη εἰς τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἰς τὸ γένος αὐτοῦ, διότι, διαπεράσας οὗτος τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, ηλθεν ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων, κατὰ τὸ θεῖον κέλευσμα, εἰς

Μυήμη τοῦ δικαίου Φάλεκ, υἱοῦ Ἐβερ,

Πανηγυρίζω καὶ τὸν ἐξ Ἐβερ τόκον.

Ως Μωσῆς γάρ φησι, τίκτει τὸν Φάλεκ.

Μυήμη Ραγάβ, υἱοῦ Φάλεκ.

Πάλιν κύνησις, καὶ πάλιν νέος τόκος,

Τὸν Ραγάβ τεκόντος ἡμῖν τοῦ Φάλεκ.

Μυήμη τοῦ δικαίου Σερούχ, υἱοῦ Ραγάβ.

Γράφων παλαιῶν τοὺς ἀπ' ἀλλήλων τόκους,

Ἄν εκλάθωμαι τὸν Σερούχ, ἀμαρτάνω.

Μυήμη τοῦ δικαίου Ναχώρ, υἱοῦ Σερούχ.

Γένους ὑπάρχειν τῶν ἄνω λελεγμένων,

Καὶ τὸν Ναχώρ γνοὺς οὐ διεστῶ τοῦ γένους.

Μυήμη τοῦ δικαίου Θάρρα, υἱοῦ Ναχώρ.

Τίος προελθὼν ἐκ Ναχώρ αλησιν Θάρρας,

Πατήρ ὑπῆρξε πατρὸς Ἐθνῶν μυρίων.

Μυήμη τοῦ δικαίου Πατριάρχου Ἀβραάμ, υἱοῦ Θάρρα.

Τὸν Ἀβραάμ πῶς δεξιώσομαι λόγοις,

Ος ἡξιώθη δεξιούσθαι καὶ Νόας;

Μυήμη τοῦ Πατριάρχου Ισαάκ, υἱοῦ Αβραάμ.

Δεθεὶς, Ισαάκ, εἰς σφαγὴν, τύπος γίνη,

Ἐπὶ σφαγὴν ἥξουστος υψίστου Λόγου.

Μυήμη τοῦ Πατριάρχου Ιακώβ, υἱοῦ Ισαάκ.

Διὰ κλίμακος Ιακώβ, τῆς Παρθένου,

Πρὸς γῆν Θεὸν χωροῦ ντα πρὶν τόκου βλέπει.

Μυήμη τοῦ Πατοιάρχου Ρούσιρ, υἱοῦ Ισαάκ.

Τῆς υἱότητος Ιακώβ τοῦ τιμίου,

Ρουσίρ ἔγνων τὸν θεῖον, ἀρχὴν τιμίαν.

Μυήμη τοῦ Πατριάρχου Συμεὼν, υἱοῦ Ιακώβ.

Καὶ δευτερεύη Συμεὼν ἐκ τοῦ τόκου,

Κλέος παρ ἡμῖν οὐ τὸ δεύτερον φέρει.

Μυήμη τοῦ Πατριάρχου Λευτ, υἱοῦ Ιακώβ.

Θεοῦ μεγίστου θεῖος ὡν ὑπηρέτης,

Τί, Λευτ, μείζου τῆς δε τῆς δόξης θέλεις;

Μυήμη τοῦ Πατριάρχου Ιούδα, υἱοῦ Ιακώβ, οὐ ἐκ τῆς φυλῆς ὁ Χριστός.

Ιούδαν αἰνέσαισαν οἱ σεσωσμένοι.

Ἐξ Ιούδα γὰρ Χριστὸς η σωτηρία.

τῆν γῆν Χαναάν· καθότι τὸ, Ἐβραῖος, ἐλληνιστὶ μεθερμηνεύμενον, σημαίνει περάτην: ἄνθρωπον δηλαδή, ἐλθόντα ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Εὐφράτου· καὶ τὸ ὄνομα Ἐβερ, ἐξ οὐδὲ σχηματίσθη τὸ Ἐβρεῖ, καὶ Ἐλληνικώτερον, Ἐβραῖος, ἐπυμολογύμενον, κατὰ τοὺς ἐβραΐστας, οὐδὲν ἀλλο δηλοῖ, εἰπή πέρ α μ α, ἢ ἀπλῶς πέρ α ν. Τούτο, λέγουσιν, ἐννοεῖ καὶ οἱ Μωσῆς, ἴστορῶν τοὺς ἀπογόνους τοῦ Σὴπ. Καὶ τῷ Σὴπ ἐγεννήθη καὶ αὐτῷ, πατρὶ πάντων τῶν οὐδὲν Ε"βερ, . . . (Γεν. i, 21), ὁ ἐστι, τῶν πέραν τοῦ Εὐφράτου κατοικοῦντων λαῶν.

'Ἐπωνυμάσθη δὲ Ἐβραῖος ὁ Ἀβραάμ, δέκα ἐτη σχέδιον μετά τὴν ἀφίξιν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, τουτέστι περὶ τὸ 83 ἔτος τῆς ηλικίας αὐτοῦ, (περίπου 2029 ἐτη πρὸ Χριστοῦ), ὅτε συνέδη ὁ πόλεμος τοῦ Χοδολογόμορ· καὶ τῶν συμμάχων αὐτοῦ πρὸς τοὺς βασιλεῖς Σοδόμων καὶ Γομόρρων, μεδ' ὡν συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ Λώτ, ὁ τοῦ Ἀβραάμ ἀνψιός. Τότε (λέγει η θεία Γραφή), παραγενόμενος τῶν ἀναστοθέντων τις, ἀπήγειρε ιερεῖς Ἀβραὰμ τῷ Εβραίῳ τῷ Εβραϊκῷ κειμένῳ, ἐξέδωκεν, "Αβραμ τῷ Εβραίῳ.

Εἰς τὸν Ἀβραάμ οὖν ἐδόθη πρῶτον τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῇ, διῆν προείπομεν αἴτιαν, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐποχὴν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπωνυμάσθησαν ἐπειτα τὸ Εβραῖος καὶ οἱ τούτου ἀπόγονοι, οὐχὶ ἐκ τοῦ Ἐβερ, καθὼς οὐδὲ ὄνομαζουσι πατέρα έστω τὸν Ἐβερ, ἀλλὰ τὸν Ἀβραάμ (Ματθ. γ', 9 - Ιωάν. ι', 39 - Πράξ. ιγ', 26). Τὴν γνώμην ταύτην ὑποστηρίζουσιν οἱ γριγήνης, Χρυσόστομος, Θεοδώρητος, Ιερώνυμος, καὶ πολλοὶ άλλοι ἔτεροι ἐκ τῶν Διτικῶν, ὅσους ἀναφέρει ὁ Καλμέτης (Δεξιά τῆς ἀγ. Γραφῆς, ἐν λέξῃ Ἐβερ).

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ζαβουλῶν, νίσι Ιακώβ, οὐ τὸ Φυλὴ πασαῖλος.
 Ἀκτὰς κατοικεῖν δὲ Ζαβουλῶν ἐκρίθη,
 Γῆς καὶ θαλάττης εἰς ἐν ἀκρα συνδέων.
 Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰσάχαρ, νίσι Ιακώβ, οὐ τὸ Φυλὴ γηπόνος.
 Στίσας ἑαυτὸν εἰς τὸ πονεῖν Ἰσάχαρ,
 Ζωὴν συνιστᾶ, γῆθεν ἄρτον ἐκφέρων,
 Μνήμη τοῦ Πατριάρχες Δάν, νίσι Ιακώβ, ἢ τὸ Φυλὴ χριτῆς.
 Λαοῦ χριτῆς Δάν, γλωττα τῆς ἔξουσίας,
 Ζυγοῖς δικαιοίος πᾶσιν ἐξάγων κρίσιν.
 Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Γάδ, νίσι Ιακώβ, οὐ τὸ Φυλὴ ληστευομένη, ἢ ληστεύουσα.
 Γάδ πειρατεύθεις, πειρατεύων ἐκτρέχει,
 Νηκαις δὲ πάντων πειρατῶν κατισχύει.
 Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἀστρ, νίσι Ιακώβ, οὐ τὸ Φυλὴ πλουσία ἐπὶ χώραις σιτοφόροις.
 Ἀστρ δὲ, φησὶ, πίονα πλουτεῖ στάχυν,
 Τρέφει τε τοὺς ἄρχοντας ἄρτῳ πλουσίῳ.
 Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Νεφαλείμ, νίσι Ιακώβ, οὐ τὸ Φυλὴ πολὺ πλῆθος.
 Ος ἔρνος ὅντως Νεφαλείμ ἀνειμένου,
 Εἰς πλῆθος αὐτῷ τῆς φυλῆς ἡπλωμένης.
 Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰωσήφ, νίσι Ιακώβ, οὐ τὸ Φυλὴ περίδοξος καὶ περιφανής.
 Ηὔξημένον σε, σὸς Πατήρ εἶναι λέγων,
 Δόξαν φυλῆς σῆς, Ἰωσήφ, διαχράφει.
 Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Βενιαμίν, νίσι Ιακώβ, οὐ τὸ Φυλὴ ἀπὸ ἀγρίας πραεία.
 Φαγὼν τὸ πρωΐ Βενιαμίν, ὡς λύκος,
 Πράος φανεῖς, δίδωσι βρῶσιν ἐσπέρας.
 Μνήμη Φαρὲς καὶ Ζαρὰ τῶν διδύμων, σιῶν Ιούδα
 τοῦ Πατριάρχου.
 Κοινῶς ἐπαινῶ σπέρμα κοινὸν Ἰούδα,
 Φαρὲς Ζαρά τε, τοὺς διδύμους συγγόνους.
 Μνήμη Εσρώμ, νίσι Φαρές.
 Ἐκ Φαρὲς Εσρώμ, ὥσπερ ἐκ ρίζης ἀλάδος,
 Αμφω δὲ ρίζης Ἀβραμ. Σεῖος ἀλάδοι.
 Μνήμη Ἀράμ, νίσι Εσρώμ.
 Γέγηθεν Εσρώμ, οὐ νοσῶν ἀτεκνίαν,
 Αράμ γάρ αὐτῷ τέκνου λήγαπτημένου.
 Μνήμη Ἀμιναδάβ, νίσι Ἀράμ.
 Τοῦ Ἀμιναδάβ ἐξ Ἀράμ φῦναι λόγος.
 Τούτου γάρ νίσι ή Γραφὴ τοῦτον λέγει.
 Μνήμη Ναασσὼν, νίσι Αμιναδάβ.
 Εἰς καὶ Ναασσὼν τῆς Ἰούδα φύτρίας,
 Εἰς Ἀμιναδάβ τῆς φυλῆς ἐξ Ἰούδα.
 Μνήμη Σαλμὼν, νίσι Ναασσὼν.
 Ηὔξησε σειράν Ἀβραμιάίον γένους,
 Σαλμὼν προελθὼν τῆς Ναασσὼν ὀσφύος.
 Μνήμη Βοὸς, νίσι Σαλμὼν.
 Εὐαγγελιστὰ, τοῦδε Σαλμὼν οὐέα,
 Τίνα γράφεις σὺ; Τὸν Βοὸς, φησὶ, γράφω.
 Μνήμη Ωβηδ, νίσι Βοὸς, τοῦ ἐκ τῆς Ρουθ γεννηθέντος.
 Ἐκ Ρουθ μὲν Ωβηδ, τὴν φυλὴν Μωαβίτης.
 Ἐκ τοῦ Βοὸς δὲ, δῆλος Ἰσραηλίτης.
 Μνήμη Ιεσσαὶ, νίσι Ωβηδ.
 Ιεσσαὶ τίκτε, τικτέτω καὶ σὸν γένος,
 Εἴως ἀπ' αὐτοῦ Παῖς Θεὸς τεχθῇ μέγας.
 Μνήμη Δαυὶδ Βασιλέως, νίσι Ιεσσαὶ.
 Εἴη τι φῆσω, μαρτυροῦντος Κυρίου.
 Τὸν Δαυὶδ εὗρον, ὡς ἐμαυτοῦ καρδίαν;
 Μνήμη Σολομῶντος Βασιλέως, νίσι Δαυὶδ.
 Σοφὸς Σολομῶν πρῶτος ἐν σοφοῖς βίου,
 Εχὼν τὸ πρῶτον τῶν καλῶν τῶν τοῦ βίου.

Μνήμη Ροβοάμ Βασιλέως, νίσι Σολομῶντος.
 Ἐγκάμιόν σοι, Ροβοάμ, πλέκω μέγα,
 Σὸν πάππου εἶναι τὸν μέγαν Δαυὶδ λέγων.
 Μνήμη Ἀβια Βασιλέως, νίσι Ροβοάμ.
 Βοᾶ Ροβοάμ πρὸς τὸν Ἀβια λέγων.
 Ἐγὼ Πατήρ σός, καὶ σὺ μου τὸ τεκνίον.
 Μνήμη Ἀσά Βασιλέως, νίσι Ἀβια.
 Εὐθῆ τὸν Ἀσά μηνύει Βασιλέα, τὸν δέκατον τὸν Ή τετράτετλος τῶν Βασιλειῶν βίβλος.
 Μνήμη Ἰωσαφάτ Βασιλέως, νίσι Ἀσά.
 Ιωσαφάτ τὰ πάντα χρηστός ἐν βίῳ,
 Εὑρών ἀφορμὰς πατρόθεν χρηστοῦ βίου.
 Μνήμη Ἰωράμ Βασιλέως, νίσι Ἰωσαφάτ.
 Ιωράμ ἡμῖν ἐξ Ιωσαφάτ ἔφυ.
 Τεος Βασιλεὺς, ἐκ πατρὸς Βασιλέως.
 Μνήμη Ὁζίου Βασιλέως, νίσι Ιωράμ.
 Ανηκέ καρπὸν εὐγενῆ τὸν Ὁζίαν, τὸ καρποῦ δέοντα.
 Αναξ Ἰωράμ, Ιωσαφάτ ὁ κλάδος.
 Μνήμη Ἰωάθαρ Βασιλέως, νίσι Ὁζίου.
 Τὸν Ἰωάθαρ, ὡς νεοττὸν Ὁζίου,
 Τῆς βασιλείας ἢ καλιδα λαμβάνει.
 Μνήμη Ἀχαζ Βασιλέως, νίσι Ἰωάθαρ.
 Τὸ τῆς κεφαλῆς στέμμα τῆς Ἰωάθαρ,
 Στέφει κεφαλὴν εὐπρεπῶς καὶ τὴν Ἀχαζ.
 Μνήμη Ἐζεκίου Βασιλέως, νίσι Ἀχαζ.
 Σοθεὶ τελευτὴν δακρύσας Ἐζεκίας.
 Τοσοῦτον ἴσχύουσι ρεῖθρα δακρύων!
 Μνήμη Μανασσῆ Βασιλέως, νίσι Ἐζεκίος.
 Σωτηριώδες πρὸς μετάγωσιν βάθρον,
 Μανασσῆς ἡμῖν τὴν Προσευχὴν πηγνύει.
 Μνήμη Ἀμρὼν Βασιλέως, νίσι Μανασσῆ.
 Λμρὼν κυνθεῖς τῆς ἀλουργίδος μέσον,
 Ή καὶ Βασιλεὺς, καὶ Βασιλείας τέκνου.
 Μνήμη Ἰωσίου Βασιλέως, νίσι Ἀμρὼν.
 Ιωσίας ἔναντι τοῦ Θεοῦ μέγας,
 Ον γους ἐπαινεῖν, δειλιῶ μὴ σμικρύνω.
 Μνήμη Ἰεχονίου Βασιλέως, νίσι Ἰωσίου.
 Εν Βαθυλῶνος τῇ μετοικίᾳ λόγος,
 Ιεχονίαν ἐμπαροκηῆσαι βίῳ.
 Μνήμη Σαλαθιὴλ, νίσι Ιεχονίου.
 Πρῶτον μετ' αὐτὴν τὴν μετοικίαν τέκνου,
 Τὸν Σαλαθιὴλ Ἰούδα φυλὴ φύει.
 Μνήμη Ζοροβάβελ, τοῦ τὸν Ναὸν τῶν Τερρασθύμων
 καυθέντα ἀνεγείραντος.
 Ναθουζαρδάν ἔκανε Ναὸν Κυρίου,
 Ον καῦσιν ἡρε κτίσμασι Ζοροβάβελ.
 Μνήμη Ἀβιούδ, νίσι Ζοροβάβελ.
 Αβιούδ ὄρπηξ, οὐ φυὴ Ζοροβάβελ.
 Ος τὴν φυὴν οὖν, καὶ τὸν ὄρπηκα γράφω.
 Μνήμη Ἐλιακείμ, νίσι Ἀβιούδ.
 Τὸν Ἐλιακείμ Ἀβιούδ γράφει γόνον,
 Ματθαῖος ἡμῖν, ἀκριβῆς γονογράφος.
 Μνήμη Ἀζώρ, νίσι Ἐλιακείμ.
 Ο Σεῖος Ἀζώρ ἐξ Ἐλιακείμ ἔφυ.
 Θεία Γραφὴ λέγουσα τοῦτο πεισάτω.
 Μνήμη Σαδὼκ, νίσι Ἀζώρ.
 Αζώρ κυῖσκων τὸν Σαδὼκ οὐ λαυθάνει.
 Ον συγγραφεὺς γους, ἐκκαλύπτει τὸν τόκον.
 Μνήμη Ἀχείμ, νίσι Σαδὼκ.
 Τοῖς τοῦ Σαδὼκ ζητοῦσιν οὖν, Ματθαῖος,
 Δείξει τὸν Ἀχείμ, ἐκβαλὼν τὸ Βιβλίον.
 Μνήμη Ἐλιούδ, νίσι Ἀχείμ.
 Τεχθεὶς ἀπ' Αχείμ, Ἐλιούδ ὡφῆ τέκνου,
 Οφῆς εται δὲ καὶ πατήρ τεκνοτρόφος.

Μυήμη Ἐλεάζαρος, υἱοῦ Ἐλιούσου.

Ἴδου τεκόντα καὶ τὸν Ἐλιούδ ἔγνων,
Ἐλεάζαρον τέκνου εἰ βούλει, μάθε.

Μυήμη Ματθαίου, υἱοῦ Ἐλεάζαρος.

Ἐλεάζαρ δὲ τὸν Ματθαῖον γεννᾷν λέγεται,
Ματευτρίας ἄκουε, Ματθαίου Βίβλου.

Μυήμη Ἰακώβ, υἱοῦ Ματθαίου.

Καὶ Ματθαῖον εἰσήνεγκεν υἱὸν εἰς βίου.
Τὸν Ἰακώβ γάρ εἰσενεγκὼν εὐρέθη.

Μυήμη Ἰωσήφ τοῦ Μυήμονος, υἱοῦ Ἰακώβ.

Μυήμοντὸν Ἰωσήφ· φῶς τὸ Πνεύμα πρὸ γάμου,
Μυήμοντὸν ἐκείνου, συλλαβοῦσαν δεικνύει.

Μυήμη τοῦ δικαίου Μελχισεδέκη.

Ἐχει Γραφὴν πατρός σε καὶ μητρός δίγα,
Χριστοῦ τυποῦντα Μελχισεδέκην τοὺς τόκους.

Μυήμη τοῦ δικαίου Ἰωάβ.

Τψιστον εὐρών ἀξίως ἐπαινέτην,

Ἰωάβ ἐπαινών οὐ δέη τῶν γηνῶν.

Μυήμη τοῦ Προφήτου Μωσέως, καὶ Ὁρ καὶ Ἀαρὼν
τῶν ἱερέων.

Σὺν Ὁρ Ἀαρὼν προγράφει Χριστοῦ πάθος,

Τψιστες ἀμφῷ σταυρικῶς τὸν Μωσέα.

Μυήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναοῦ.

Τμηεῖν Ἰησοῦν πότος ἀρχέσει λόγος,

Ω συλλαλῶν ὑπῆρχε καὶ Θεὸς Λόγος;

Μυήμη τοῦ Ἅγιου Προφήτου Σαμουὴλ.

Οφθαλμὸν ἡμῖν εὔμενη Θεοῦ τίθει,

Οφθαλμὲ θεῖε, καὶ τὰ μέλλοντα βλέπων.

Μυήμη τοῦ Προφήτου Νάθαν,

Αμαρτιῶν ἔλεγχος δέος ὡν Νάθαν,

Ημαρτομεν λέγουσι, συγγνώμην νέμοις.

Μυήμη τοῦ Ἅγιου Προφήτου Δαυιὴλ.

Καὶ θηρία φρίττουσιν ἀρετῆς φίλου.

Ἐφραίος Δαυιὴλ τοῦτο πιστοῦται μέγας.

Μυήμη τῶν Ἅγιων τριῶν Παΐδων.

Καὶ πῦρ, τὸ πῦρ ἦν τῆς καμίνου, καὶ δρόσος.

Πρὸς δυσσεβεῖς πῦρ, πρὸς δὲ τοὺς Παΐδας δρόσος.

Μυήμη τῆς δικαίας Σάρρας, γυναικὸς Ἀβραὰμ.

Νεύσει Θεοῦ καὶ στέραι νικᾶται φύσις.

Καὶ μάρτυς ὡδίνουσα Σάρρα παιδίον.

Μυήμη τῆς δικαίας Ρεβέκκας, γυναικὸς Ἰσαάκ.

Καὶ τὴν ἀρίστην τῶν γυναικῶν Ρεβέκκαν,

Ἀριστος εὗρεν ἀνδρῶν κοινωνὸν λέχους.

Μυήμη τῆς δικαίας Λειάς, πρώτης γυναικὸς Ἰακώβ.

Λειάς προσώπῳ Κύριος μὴ δοὺς χάριν,

Κυνίσεως δίδωσι τῇ μητρᾳ χάριν.

Μυήμη τῆς δικαίας Ραχὴλ, δευτέρας γυναικὸς Ἰακώβ.

Θεοῦς πατρόφους ἡ Ραχὴλ κλέπτει ποθῷ.

Ἐν ἐσχάτῳ δὲ τὸν Θεὸν ποθεῖ λόγον.

Μυήμη τῆς δικαίας Ἀσινέως, γυναικὸς Ἰωσήφ τοῦ

παγκάλλου.

Κάλλει παρῆλθεν ἥλιος μὲν ἀστέρας,

Ἡ δ' Ἀσινέως μοι τὰς ψῆφους ἥλιου κόρας.

Μυήμη τῆς δικαίας Μαρίας, ἀδελφῆς Μωϋσέως.

Ἄσωμεν, εἴπει, καὶ πάλιν τῷ Κυρίῳ,

Ψυχῆς κροτοῦσα τύμπανον νῦν Μαρία.

Μυήμη τῆς δικαίας Δεβόρρας, τῆς κρινάσσου τοῦ Ισραὴλ.

Τιπέρ γυναικας ἡ Δεβόρρα τὴν φρένα,

Βασίθει φρενὸς κρινούσα λαὸν Κυρίου.

Μυήμη τῆς δικαίας Ρούζ.

Ἐθνος λιπούσα Ρούζ ἔαντης καὶ σέβας,

Ἐθνει προστῆλθε καὶ Θεῷ τοῦ Μωσέως.

Μυήμη τῆς δικαίας Σαραφθίας, πρὸς ἥν Ηλίας ἀπεβάλη.

Ἄσπαστον εἶχε τὴν τροφὴν Σαραφθία,

Καινὸν λαχούσα λῆσιν τὸν Ηλίαν.

Μυήμη τῆς δικαίας Σωμανίτιδος, τῆς ξενοδοχησάσης
τὸν Ἐλισσαῖον.

Ἐλισσαῖος σοι κλεῖθρα νηδύνος λύει,

Ὄ κλεῖθρα Σωμανίτις, ηνοιξας δόμου.

Μυήμη τῆς δικαίας Ιουδίδη, τῆς ἀνελούσσης τὸν

Ολοφέρνην.

Ον πᾶς ἀνὴρ ἔφριττε δεινὸν δόλιτην,

Γυνὴ καθεῖλεν, Ιουδίδη, Ολοφέρνη.

Μυήμη τῆς δικαίας Ἐσθήρη, τῆς λυτρωσαμένης τὸν

Ισραὴλ ἐκ θανάτου.

Ἐσωσεν Ἐσθήρη ἄνδρας Ισραηλίτας,

Ἄδου κυνῆν μέλλοντας ἐνδύναι πάλαι.

Μυήμη τῆς δικαίας Ἀννης, τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ

Προφήτου.

Εὐχῆς τέκνου τεκοῦσα Σαμουὴλ μέγαν,

Νικᾶ Φενάνναν "Αννα πολλὴν ἐν τέκνοις.

Μυήμη τῆς δικαίας Σωσάννης.

Κανὼν πρόκειται σωφρονούσαις ἐν βίῳ,

Ο τῆς Σωσάννης σωφρονέστατος βίος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον,

καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Πατέρων. Ωδὴ ζ. Ο Ειρός.

Α "φραστὸν θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος,
νος, τὸς Οσίου Παΐδας ἐν φλογὸς, ἐν
τάφῳ νεκρὸς, ἀπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν
ρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτὰ
Θεός, εὐλογητὸς εἰ.

Δίς.

Ω "ξένον θαῦμα! ὁ ἐν ψίστοις καθήμενος,
ἐπὶ θρόνου, Κύριος αὐτὸς, προσλήψει
σαρκὸς, θάνατον ὑπέμεινεν· ἀλλ' ἐξανέγη Θεότητος
ἰσχύοις, συνεγείρας νευρὸς τὸς αἵωνος.

Δίς.

Χριστὸν γεννήσας, τὸ κατὰ σάρκα τῆς πίστεως,
ἀρχηγέτα, Πάτερ Ἀβραὰμ, ἐδειχθεὶς
Ἐθνῶν, Πνεύματι Πατήρ ἐναργῶς, εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτὰ
Θεός, εὐλογητὸς εἰ.

Α "ψύχων ἥχους, διακενῆς ἀλαλάζοντας, τῶν
ἔμψυχων, ἡμέλυνεν ὡδὴν καμίνου γαρ,
πῦρ, φλεγομένοις σώμασι, καταπατοῦντες
Παΐδες ἀλωβήτως, ἀνεβόῶν. Θεός εὐλογητὸς εἰ.

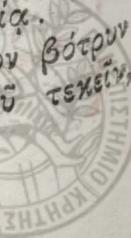
Τη̄ θεωρίᾳ, ἐνατενίσας τοῦ Πνεύματος,
Προφήτης, πάλαι Δαυιὴλ, Χριστοῦ προτοῦ,
τὴν δευτέραν ἔλευσιν, καὶ τὰ ἐν ταυτῷ
φρικτὰ προκαταγγέλλει, ἐνβοῶν. Ο Θεός, εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

Τὸ ξένον θαῦμα, τὸ ἐν Προφήταις θρυλλό-
μενον, καὶ πατράσι, πάλαι ἐμφανῶς,
Παρθένος Ἀγνή, τεξομένη πάρεστιν, εἰς σωτηρίαν
ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτὰ οὐ Θεός,
εὐλογητὸς εἰ.

Προεόρτιος. Οἱ Παΐδες εὐσεβεία.

Η ἄμπελος ἡ θεία, τὸν ακήρατον βότρυνον
περιάζουσα, ἐγγίζει ἡνει τοῦ τεκμηρίου.

εὐφροσύνης οἶγον βλύζοντα, καὶ ποτίζοντα ἡμᾶς, αὐτῷ ιραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εῖ.

H Νεία μυροθήκη, τὸ εὐώδες μύρον ἔνδον φέρουσα, ἐν τῷ Σπηλαιώ Βηθλεέμ, ἐκκενώσαι τοῦτο ἔρχεται, εὐώδιας μυστικῆς πληροῦν τοὺς μελποντας· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εῖ.

A αβίς ἦν Ἡσαΐας, ὁ Προφήτης πᾶλαι ἐ-νεάσατο, τὸν θεῖον ἄνθρακα Χριστὸν, ἐν κοιλίᾳ ἡκει φέρουσα, πᾶσαν ὑλην ἀμαρτίας ιαταφλέγοντα, τῶν δὲ πιστῶν τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦντα.

Καταβασία.

Oἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσ-σεβοῦς προστάγματος ιαταφρονήσαν-τες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήσαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εῖ.

Τῶν Πατέρων. Ὡδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

Eκστηθεὶς φρίτων οὔρανε, καὶ σαλευθῆ-τωσαν, τὰ δεμέλια τῆς γῆς· ἵδου γάρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις Θεὸς, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Δις.**

Ω τῆς ἀφάτου σου Χριστὲ, συγκαταβάσεως, δι ἡμᾶς τοὺς ταπεινούς! ἵδου γάρ θανάτου γευσάμενος, Θεὸς ἀδάνατος ὡν, ἐν τάφῳ ὡς βροτὸς ιατετέλης· ἀλλ' ἐξανέστης Λόγε, συνεγείρας τοὺς κάτω, σὲ ὑπερψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Δις.**

Sοῦ τὴν σφαγὴν προεκτυπῶν, ὁ Ἀβραὰμ Χριστὲ, ὃν ἐγέννησεν υἱὸν, ἐν ὅρει πειδαρ-χῶν σοι Δέσποτα, ιαθάπερ πρόβατον ἀνῆλθε θυσιάστων ἐν πίστει· ἀλλ' ἐπανῆκε χαίρων, Ἰσαὰκ καὶ πρεσβύτης, σὲ ὑπερψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Fλόξ ἡ ἀκάματος Χριστὲ, ἐνδυσαμένων σε, ὡς ἴματιον τὸ πῦρ, τὸ θεῖον, τῶν Ἀγίων Παιδῶν σου, ἀπημαυρώθη σφοδρῶς, καὶ δρόσος τῇ σῇ συγκαταβάσει, τοῖς ψάλλουσιν ἡχεῖτο, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Dιδοται λέουσι βορά, ἀρρήτοις ιρίμασιν ὁ Προφήτης Δανιήλ· αἷλλ' ἔσχεν ἐγκρατείας δόγμασι, συνηστευτὰς εὐσεβῶς, τοὺς θῆρας ἐν τῷ βόθρῳ τοῦ λάκκου· αὐτοῦ ταῖς ἰνεσίαις, Ἀβραὰμ καὶ τῶν Παιδῶν, σῶσον ἐν εἰρήνῃ, Χριστὲ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Oν προκατήγειλαν πιστῶς, προφητικὶ φωναῖ, Ἰησοῦν Ἐμμανουὴλ, ἀνθρώπου ἐν μορφῇ ἐρχόμενον, τὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, Υἱόν τε καὶ συνάναρχον Λόγου, ἐκ Πνεύματος Ἅγιου, η Παρθένος Μαρία, τίκτει ἀπειράνδρως, ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει.

Προεόρτιος. Θαύματος ὑπερψυοῦς.

Dόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ μετ' Αγγέλων, ἐκβοήσωμεν ἐν εὐφροσύνῃ· ὁ Σωτὴρ τεχθῆσται· ὁ Δεσπότης ἐπιδημεῖ, ὃν Ἀστὴρ ὑποδεικνύει Μάγοις σπεύδουσιν, αὐτὸν ἐπὶ φάτνης τοῦ θεάσασθαι. Εὐλογείτω ἡ ιτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψυούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Dούλοις ἀπεγράφης ἐκὼν ὁ Δεσπότης, τῷ τοῦ Καίσαρος ὑπείκων νόμῳ, ὅπως τὸ ἀνθρώπινον, τῆς δουλείας τοῦ πονηροῦ, ως Θεὸς ἐλευθερώσης Πολυέλεες· διὸ γεγηδότες ἀναμέλπομεν· Εὐλογείτω ἡ ιτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψυούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Bρέφος νέον φέρω σε ἄναρχε Λόγε, πείρχν δὲ ὅλως ἀνδρὸς οὐκ ἔγνων, η Παρθένος ἐλεγεν, ἀποροῦσα τίνα ἐν γῇ, ὄνομάσω σου Πατέρα, οὐκ ἐπίσταμαι· διὸ μετὰ πάντων ἀναμέλπω σοι· Εὐλογείτω ἡ ιτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψυφτώ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Θαύματος ὑπερψυοῦς ἡ δροσοβέλος, ἐξει-κόνισε Κάμινος τύπον· οὐ γάρ οὖς ἐ-δέξατο φλέγει νέοντας, ως οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-τητος, Παρθένου, ἦν ὑπέδυνηδύνη· διὸ ἀνυ-μούντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ ιτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψυούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Πατέρων. Ὡδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

Mη ἐποδύρου μου Μῆτερ, ιαθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνελαθεὶς Υἱόν· ἀναστήσομαι γάρ καὶ δοξα-σθήσομαι, καὶ υψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ως Θεὸς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σέ μεγαλύ-νοντας. **Δις.**

Tί ἐποδύρη ἡ ιτίσις, ἐν Σταυρῷ ιαθορῶσα, καὶ ἐν σορῷ τὸν τῆς ζωῆς, Δεσπότην καὶ Θεόν; ἀναγίστεται γάρ ιανοποιῶντες φαιδρῶς, τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν ἄδην ιαθελών, καὶ νεκροὺς συνεγείρας, ἀνευφημοῦντας αὐτόν. **Δις.**

Tῶν πρὸ τοῦ νόμου Πατέρων, Ἐορτὴν ἐκτελοῦντες, τὸν εἴς αὐτῶν θεοπρεπῶς, τιμῶ-

μεν Ἰησοῦν· Ἀβραὰμ γάρ ὅμοῦ, καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, Προφητῶν καὶ τοῦ Νόμου, ἐδείχθησαν ιρηπῖς, καὶ τῆς Χάριτος πίστει, πνευματικαὶ ἀπαρχαῖ.

Ο' ἐν πυρὶ ὑποδείξας, τῷ Μωσῇ ἐν τῇ βάτῳ, τὸ ὑπέρ νοῦν θεοπτικῶς, μυστήριον Θεός, ἐν πυρὶ τοῖς Παισὶ συγκαταθάς ὁ αὐτὸς, τῷ πυρὶ τῆς ἐμφύτου, Θεότητος αὐτοῦ, τῆς ιαμίνου τὴν φλόγα, δρόσον ἀπέδειξε.

Tῷ Ἀβραὰμ συνελθόντες, οἱ πανάγιοι Παῖδες, καὶ Δανιὴλ ὁ θαυμαστὸς, Προφήτης τοῦ Θεοῦ, Ἰσαὰκ Ἰακὼβ, μετὰ Μωσῆς, Ἀαρὼν, τοῦ Χριστοῦ πρὸ τοῦ τόκου, χορεύουσι πιστῶς, δυσωπῶντες ἀπαύστως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Sυγχαίρει πᾶσα ἡ ιτίσις, τῷ σῷ τόκῳ Παρ-
δένει· τὴν γάρ Ἐδὲμ ἡ Βηθλεέμ, διήνοιξεν
ἡμῖν· καὶ ἴδου τῆς ζωῆς τοῦ ἔντελου ἀπαντες,
ἀπολαύοντες πίστει, βοῶμεν ἐντενῶς· Τὰς ἡ-
μῶν ἰνεσίας, Δέσποινα πλήρωσον.

Προεόρτιος. Μυστήριον ξένον.

Mυστήρια ξένα, φρικτὰ καὶ παράδοξα! ὁ
τῆς δόξης Κύριος, ἥλθεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
Σπηλαίῳ πτωχεύσας ὑπέδυσε σαρκὶ, τὸν Ἀδὰμ
ἀναναλέσασθαι ζητῶν, καὶ τὴν Εὔαν τῶν ὀδι-
γῶν ἐκλυτρώσασθαι.

Sπαργάνοις σὺ λύεις, σειράς παραπτώσεων·
τῇ πολλῇ πτωχείᾳ δὲ, πάντας ιαταπλυ-
τίζεις Οἰκτίρμον· ἀλόγῳ κανίας τεθεὶς, ἐν φά-
τνῃ τῶν ἀλόγων δὲ, βροτούς ἀπαλλάττεις, τῷ
Θεῷ Λόγε προάναρχε.

Θεοτοκίον.

Kηρύγματα, τῶν Προφητῶν πέρας εἰληφεν·
ον γάρ προεφήτευσαν, ἡξειν ἐν συντε-
λείᾳ τῶν χρόνων, ἐπέστη ἐφάνη, Ἄγνης ἐν
Παρθένου σωματούμενος· αὐτὸν διανοίᾳ, κα-
θαρῷ ὑποδεξώμεθα.

Καταβασία.

Mυστήριον ξένον, ὄρῳ καὶ παράδοξον!
» Οὐρανὸν, τὸ Σπηλαιον· Θρόνον Χε-
» ρούσικὸν, τὴν Παρθένον· τὴν Φάτνην, χωρίον·
» ἐν ὧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός·
» ον ἀνυμνῶντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς.

Pατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι, καὶ πρὸ Νόμου
Πατέρες, ἐν πίστει προεξέλαμψαν, Ἀ-
βραὰμ, Ἰσαὰκ τε, καὶ Ἰακὼβ ὡς φωστῆρες·
ἀπαντες γάρ Προφῆται, καὶ Δίναιοι ἀνήφθη-
σαν, εἴς αὐτῶν ὡς λαμπάδες, φωτοειδεῖς, καὶ
τὴν Κτίσιν, πᾶσαν ἐσκοτισμένην, ἀκτῖσι η-
τεφωτίσαν, τῆς σεπτῆς Προφητείας.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Eυφραίνει Βηθλεέμ καὶ σὺ, Ἐφραΐθα ἐτοιμά-
ζεις· ἡ Θεοτόνος ἡνει γάρ, ἐν σπηλαίῳ καὶ
φάτνῃ, τεκεῖν Θεὸν ἀπορρήτως. "Ω φρικτοῦ
μυστηρίου! οὐ νῦν τὴν θείαν Γέννησιν, Ἀβραὰμ,
Ἰσαὰκ τε, καὶ Ἰακὼβ, Πατριάρχαι ἀπαντες
καὶ Προφῆται, φαιδρῶς προεορτάζουσι, καὶ βρο-
τοὶ σὺν Ἀγγέλοις.

Eis τοὺς Αἶνας, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ. καὶ
τῶν Ἀγίων Πατέρων Προσόμοια δ.

"Ηχος πλ. α. Χαιροίσ ασκητικῶν.

Aτρὸν σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς, Σιών Θεοῦ ἡ
θεία Πόλις καὶ οὐρανόν, Πατέρων τὴν
θείαν μυήμην, σὺν Ἀβραὰμ Ἰσαὰκ, Ἰακὼβ
τιμῶσα τὸν ἀοιδίμον· ίδου σὺν Ιούδᾳ τε, καὶ
Λευΐ μεγαλύνομεν, Μωσῆν τὸν μέγαν, Ἀαρῷ
τὸν θεσπέσιον, καὶ γεραίρομεν, σὺν Δαυΐδ,
Γησοῦν, Σαμουὴλ. Πάντες τὴν προεόρτιον, Χρι-
στοῦ θείαν αἰνεσιν, ὑμνοις ἐνθέοις ιρετοῦντες,
τῆς παρ' αὐτοῦ ἀγαθότητος, τυχεῖν ἐξαιτύμενοι,
τῷ παρέχοντος τῷ ιόσμῳ, τῷ μέγα ἐλεος. Δις.
Στίχ. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Dεῦρο ὁ ἐν πυρίνῳ ποτὲ, ἐπιδιφρεύσας Ἡ-
λιοὺ θείω ἄρματι, θεόφρον Ἐλισσαί τε
σὺν Ἐζενίᾳ ὅμοι, Ιωσίᾳ ἄμα συναγάλλεσθε
σεπτὴ δωδεκάτε, τῶν Προφητῶν ἡ θεόπνευ-
στος, τοῖς Γενεθλίοις, τοῦ Σωτῆρος συγχόρευε,
καὶ ἐν ἄσμασι, πάντες Δίναιοι ἄστατε. Πάχες
οἱ παμμακάριστοι, οἱ δρόσω τοῦ Πνεύματος,
σθέσαντες φλόγα ιαμίνθ, ὑπέρ υμῶν ἰνετεύσα-
τε, Χριστὸν δυσωπῶντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δο-
θῆναι, τῷ μέγα ἐλεος.

Στίχ. Ο τι δίκαιος εἰ ἐπὶ πᾶσιν, οἵς ἐποίησε
ἡμῖν.

Ωφθη ἡ ἀπ' αἰῶνος ἐν γῇ, ιηρυττομένη, Προ-
φητῶν ἐν τοῖς φθέγμασι, Παρθένος ἡ Θεο-
τόνος, ἥν Πατριάρχαι σοφοὶ, καὶ Δικαίων δῆ-
μοι ιαταγγέλλουσι· μενδ' ὡν συγχόρευει, καὶ
γυναικῶν ἡ εὐπρέπεια, Σάρρα, Ρεβέκκα, καὶ
Ρ'αχὴλ σὺν τῇ "Ανη τε, καὶ ἡ ἐνδοξος, Μα-
ριάμ ἡ Μωσέως ὅμοι· ταύταις συνεπαγάλλον-
ται, καὶ ιόσμου τὰ πέρατα, σύμπασα ιτίσις
γεραίρει, ὅτι Θεὸς παραγίνεται, σαρκὶ τῷ τεχ-
θῆναι, καὶ δωρήσασθαι τῷ ιόσμῳ, τῷ μέγα ἐλεος.

Διόξα, τῶν Πατέρων, Ἡχος πλ. δ.

Tῶν ιομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, τὴν
ἐν σαρκὶ ἐμφανίζει τοῦ Χριστοῦ θείαν
Γέννησιν, τοῖς πρὸ τῷ Νόμῳ τὸν Χάριν εὐχαρι-
τίζομένοις, ὡς ὑπέρ Νόμου τῇ πίστει ὑπάρχει-

σιν. ὅθεν τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγῆς θάνατον πρόξενον, ταῖς ἐν ᾧ δημιουρούμεναις ψυχαῖς προεκήρυττον, διὰ τῆς ἀναστάσεως. Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὅπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγαλη, καὶ Απολυτή.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,
Οἱ Μακαρισμοὶ· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων, Ὡδὴ 5.

Τῇ ΙΙΙ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ,
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στίχην Προσόμοια,

Ὕχος α. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Αἱμάτων τιμίων σὺ βαφαῖς, Μάρτυρις κατεσκεύασας, σαυτῷ πορφύραν πολύτιμον· ἦν στολισάμενος, κατοικεῖς τὰ ἄνω, ἀληθῶς βασιλεῖα, Θεῷ παμβασιλεῖ παρισάμενος· διὸ οὐκέτενε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σεβασιανός τε καὶ Ζωὴ, Μάρκος Μαρκελλίνος τε, σὺν Τιβερτίῳ συνήθησαν, καθυπομεῖναντες, τρικυμίας πόνων· καὶ νῦν κατεσκηνώσαν, πρὸς ἄπονον καὶ θείαν κατάπαυσιν· ἐν ᾧ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αἴττητοι Μάρτυρες τῇ γῇ, τὰ τῆς γῆς ἐσάσαντες, πρὸς οὐρανοὺς ἀνεδράμετε, ὑμῶν τοῖς στίγμασι, καθωραΐσμένοι, καὶ σεπτοῖς παθήμασι, λαμπρῶς πεποικιλμένοι μακάριοι. διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε πανίμυντε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ Μυστήριον, προφητικοῖς εἶδεν ὅμμασι· Βάτου μὴ φλέγεσθαι, καὶ περ καιομένην· πῦρ γάρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἀγνὴ οὐ κατέφλεξε· διὸ αἰτοῦμέν σε, ως Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ σὺ δώρησαι.

Η Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδίκον Χριστὲ, ἥ Παρθένος βλέπουσα, ὄδυρομένη ἐβόα σοι· Γέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ιρεμάσας τοῖς ὑδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὔεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δουλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Οἰκτωήχ, καὶ τῷ Μάρτυρος, ὃν Ἀκροσιχίς· Θεῖον σέβας σοι Μάρτυς ἐμφρόνως νέμω.

Ίωσήφ.

Ωδὴ α. **Ὕχος α.** Σοῦ ἥ τροπαιοῦχος δεξιά·

Θείαις φαῖδρυνόμενος αὔγαις, τῆς σεβασμίας Τριάδος Αοιδιμε, πίστει τὸς τιμῶντάς συ, τὴν φωταυγῆν καὶ ἱερὰν πανήγυριν, σοῦ ταῖς ἴκεσίαις, φωτὸς μετόχης ἀνάδειξον.

Εχων λογισμὸν φωτοειδῆ, καὶ δεκτικὸν οὐ-
θαρῶν ἐπιλάμψεων, μόνον ἐπεπόθησας, τὸ ὄντως "Ον, ως νηνεχής καὶ φρεμός, Μάρτυς ἀθλοφόρε, καὶ τύτθ πίστει τετύχητας.

Ιδρῶσιν ἐνθέοις ἀληθῶς, τὰ τῆς σαριός ἀμαυρώσας φρονήματα, αἵμασιν ἀθλήσεως, τὸς θολερὸς χειμάρρους ἀπεξήραντας, τῆς πολυθεῖας, θεόφρον Μάρτυς πολύθιλε.

Ομίλον προσῆκας Ἀθλητῶν, διδασκαλίας συ-
θείας τῷ Κτίσαντι, πᾶσαν τὴν δισύνοιαν, τῶν διωκτῶν καταβαλὼν τῇ χάριτι, Πνεύματος Αγίου, μεθ' ὧν πρεσβεύεις σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύνησας Υἱὸν, τὸν πρὸ αἰώνων Πατρὶ συνυούμενον, φύσεως καινίσασα, νόμος ἀγνή, Παρθενομῆτορ ἀγχραντε, ἐν τῇ ὑπέρ φύσιν, σεπτῇ καὶ θείᾳ γεννήσει σου.

Ωδὴ γ. Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Στρατὸν ἐπαγόμενος σεπτὸν, τῆς θείας ὄπλοις πίσεως, ωχυρωμένον Μάρτυς ἀντητε, τὰς παρατάξεις τῷ πολεμήτορος, καὶ τὰ πανυργεύματα, τῶν Τυράννων ἀπαντα, καταβάλλεις τῷ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ερείσας ἐν πέτρᾳ νοητῇ, τὰς βάσεις τῆς καρδίας σου, εὐσεβοφρόνως Μάρτυς πολύθιλε, ω παρετράπτης τοῖς μηχανήμασι, τῷ δολίᾳ δράκοντος, ἀλλὰ πᾶσιν ἔρεισμα, εὐσεβείας ἐν Πνεύματι γέγονας.

Βελῶν ἐκκεντήσεις χαλεπᾶς, ὑπέφερες δεσμούμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου Μάρτυς τεινόμενος· Θεοῦ δὲ θείᾳ δυνάμει ἐνδοξε, ἀσινής ὀλόκληρος, αὔθις ἀπεδείκνυσο, κατασχύνων ἔχρης μηχανήματα.

Θεοτοκίον.

Αγίασμα ὥφθης νοητὸν, τοῦ πάντας ἀγιάζοντος, καὶ καθαρὸν Πανάρμωμε σκηνωμα· ἐκ σοῦ γάρ ὥφθη Θεὸς σαρκούμενος, καὶ διπλῆς ταῖς φύσεσι, κόσμῳ γνωριζόμενος, ἐν μιᾷ ὑποστάσει Θεόνυμφε.

Ο Είρμος.

Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, όσιας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσόν με εἴς ὑψος δύναμιν, τοῦ βοῶν σοι· "Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀχράντου σε δόξης φιλάνθρωπε.

Κάτισμα, Ήχος α. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Τῷ βίῳ τῷ φαιδρῷ, συναστράπτοντα ἔχων, τὸν λόγον ἱερῶς, ἐφελκύσω ἀγέλας, πιστῶν πρὸς εὔσεβειαν· μεθ' ὧν χαίρων ἐνήθλησας, πᾶσαν καίνωσιν, ὑπενεγκών τῶν Τυράννων· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμοῦμέν σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάσος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ πραταῖα προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Η Σταυροθεοτοκίον.

Ω θαύματος φρικτοῦ! ὡς οἰνοῦ μυστηρίον! ἐβόχι ἢ ἀγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψε, ταυνυσθέντα σε Κύριε· πῶς ἀδέναστε, Κριτὰ ἀπάντων καὶ Λόγε, ὡς οἰτάκριτος, ὑπὸ ιριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ οἰτακέντρισαι;

Ωδὴ δ. "Ο ρος σε τῇ χάριτι.

Σ θένος σοι Τιθύρτιε, δωρεῖται ὁ Κύριος, δὶς ἀσθενείας τῆς σαριὸς, οἰταπαλαιῖσαι τὸν ἔχθρον· πυρὶ γὰρ φλογίζοντι, νεανικῶς, ἐπέβης Μάρτυς στερρότατα, καὶ τὴν οὐράνιον δρόσον ἀντέλαθες.

Σ υνήφθης τοῖς ἄνω, λειτηργοῖς ὡς Γιθούρτιε, ὡς λειτηργήσας τῷ Χρισῷ, καὶ ἀγενέγνας οἰθαράς, θυσίας ἐν πνεύματι, ἱερουργὲ, Μαρτύρων οἰλός καὶ οἰκύχημα, χαρμονικῶς διὰ τότο τιμῶμέν σε.

Ο ρθίος οἰρεμάμενος, καὶ πλήντροις ξεόμενος, καὶ ταῖς σφοδραῖς τῶν αἰκισμῶν, περικυλόμενος φοραῖς, καὶ βόθρῳ χωννύμενος, καὶ ἐν αὐτῷ, τὸ θεῖον τέλος δεχόμενος, ὁ γενναιόφρων οὐγάλλετο Κάστυλος.

I ἀσεις ἐν Πνεύματι, Ἀγίῳ μακάριε, ἐπιτελῶν πρὸς φωτισμὸν, τῶν οἰθορώντων εὔσεβῶς, λαοῖς τὸ σωτήριον, θεοπρεπῶς Σεβασιανὲ οἰτηγγειλας, μαρτυρικῶς δὲ τὸν δρόμον ἐτέλεσας.

Θεοτοκίον.

M ονην σε πασῶν, ἐκ γενεῶν ἐξελέξατο, ὁ ὑπερούσιος Θεός, καὶ οὐσιώθη καθ' ἡ-

μᾶς, γενόμενος ἀνθρωπὸς, ὁ πλαστούργος, τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, Θεογεννῆτορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ωδὴ ε. "Ο φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Aἱ τρίβοι σθ, καὶ πορεῖαι πρὸς μόνον φερόμεναι, τὸν Κύριον, ἀνοδίας ἐχθρῶν ὑπεξειλιναν, καὶ πολλοῖς γεγόνασιν, ὁδὸς εὐθεῖα καὶ πραεῖα, Μάρτυς Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Pητορεύει, Μαρκελλῖνος καὶ Μάρκος σοφωτατα, πρὸ βημάτων, τοῦ Χριστοῦ τὴν σωτήριον ἔλευσιν· προσδεθέντες ἀμφω δὲ, πέντροις τοὺς πόδας οἰνηλοῦνται, μαρτυρικῶς οἰλεῖζόμενοι.

Tὸ πάθημα, τῷ τὰ πάθη ἡμῶν θανατώσαντος, Μαρκελλῖνος, καὶ ὁ Μάρκος σερρῶς εἰκονίζοντες, λόγχῃ σφαγιάζονται, καὶ στεφφοροι ταῖς χορείαις, τῶν Ἀθλοφόρων συνάπτονται.

Θεοτοκίον.

Tὸ πέρφωτε, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη πανάμωμε ἀπέλασον, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη προσθείασι σου, καὶ τὸν νοῦν μου φωτίσον, τῇ αιμελείᾳ σκοτισθέντα, ὅπως ὑμνῶ σε Πανύμνητε.

Ωδὴ σ. "Εκύκλωσεν ἡμᾶς.

Sτερρότητι νοὸς σεβασμιώτατε, εδείχθης ἀταπείνωτος, ἐν τῷ τύπτεσθαι ταῖς ράβδοις ἀφειδῶς, καὶ οἰτακεντᾶσθαι πολλοῖς τοῖς βέλεσιν· ὅθεν πρὸς φῶς, μετέβης χαίρω Μάρτυς ἀνέσπερον.

Eγεύρου σε Κριστὸς ἀγωνίζόμενον, καὶ δαιμοσι μαχόμενον, καὶ αἰκίασις ὅμιλοῦντα χαλεπαῖς, Σεβαστιανὲ μάρτυς αἰττητε, καὶ πρὸς αὐτὸν, ἀποσκοποῦντα οἰαρδίας ὅμικοι.

Mοχλεύσεσι στερρᾶς πανσόφων λόγων σου, τὴν πλάνην ἀνεμόχλευσας, καὶ σεβάσματα οἰτέαξας ἐχθρῶν, καὶ εἰδωλικοὺς ναοὺς οἰδάφισας, καὶ σεαυτὸν ναὸν τῷ θείᾳ οὐγειρᾶς Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Fθαρεῖσαν τὴν ἡμῶν ἐκ παραβάσεως, οὐσίαν ἀνεκαίνισας, τὸν οἰνιζοντα τὰ πάντα θεῖνω, μόνω τῷ βουλήματι οἰτίσασα, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε.

Ο Είρμος.

Eγεύρεσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἀβύσσος· οὐκ ἔστιν ὁ ρύμενος ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαὸν σου ὁ Θεός· ἡμῶν· σὺ γὰρ ἴσχυς τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσίς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙH. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωῆς, Τραγκυλίνου, Νικοστράτου, Κλαυδίου, Κάστορος, Τιβούρτιου, Καστούλου, Μαρκελλίνου, καὶ Μάρκου.

Στίχοι.

Σεβαστιανὸς τῶν πλάνης σεβασμάτων
Καταφρονήσας, τύπτεται τὸ σαρκίον.
Ογδοάτῃ δεκάτῃ Σεβαστιανὸς ρόπαλίσθη.

Ζωὴ πρὸς ὑψος ἐν οεφαλῆς ἡρμένη,
Καπνῷ δυσώδει λαμβάνει ζωῆς τέλος.

Ναὶ, βάλλετε σφοδρῶς με συχνοῖς τοῖς λίθοις,
Ἐκ καρδίας ἔκραζεν ὁ Τραγκυλίνος.

Καὶ τοὺς περὶ Κλαυδίου ὥδε τακτέον.

Οὖς, καὶ βυθὸς συνέσχεν, οὐρανὸς φέρει.

Τιβερτίθ τέμνεστι τὴν θείαν πάραν,

Σύμμα Θεός πράζοντος, ὡς Θεοῦ Λάγε.

Καίστηλον εἴλιον εἰς ἀπωλείας βόθρον.

Ως δ' οὐχ ὑπεῖξε, γῆς ἐνεβλήθη βόθρῳ.

Ἐγθρῶν παγέντες, οἷα λόγχαι, καρδίαις,

Νύττεσθε λόγχαις, Μάρκε καὶ Μαρκελλίνε.

Τεύτω ὁ μὲν Σεβαστιανὸς, εἰς τῆς συγκλήτου βουλῆς ὑπῆρχεν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ Πόλεως Μεδιολάνου ὄρμωμενος, πολλοὺς πρὸς τὴν εὔσεβην πίστιν ἐνάγων. Μαρκελλίνος δὲ καὶ Μάρκος οἱ αὐτάδελφοι, χρονίαν ὑπομείναντες καθειρέειν, καὶ πολλαῖς βασάνων ἴδεαις ὑποβληθέντες ἐκελεύθησαν ἀποτυπωθῆναι. Ο δὲ πατήρ αὐτῶν Τραγκυλίνος, "Ἐλλην ὦν, καὶ Μαρκία ὡς μάτηρ, παρὰ μικρὸν τοῖς ὁδυρροῖς ἐκώλυνον αὐτοὺς τοῦ διὰ Χριστοῦ παθεῖν. Τάχα δὲ ἀντοῦτο ἐγεγρόνει, εἴμην Σεβαστιανὸς ὁ ἀοιδηρος παρρησιασάμενος, οὐ μόνον αὐτοὺς ἐστερώσεν, ἀλλὰ καὶ Τραγκυλίνον πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο πίστιν· καὶ αὐτὸν Τραγκυλίνος τὸν "Ἐπαρχον ἐκατήγορε πιστεύσαντα.

Αὐτίκα οὖν ὁ "Ἐπαρχος, προσκαλεσάμενος τὸν ἐνδοξάτατον καὶ μακάριον Σεβαστιανὸν, καὶ Πολύκαρπον τὸν πρεσβύτερον, ἦξιον σωτηρίας τυχεῖν, καὶ τῆς κατεχούσης αὐτὸν νοσου ἀπαλλαγῆναι· ἦς καὶ ἀπολλάγη, πιστεύσας τῷ Χριστῷ ὀλοψύχως, καὶ τὰ ἐν τῷ σῶκῷ εἰδὼλα συντρίψας, τῷ βαπτισθείσι. Ο δὲ μακάριος Γάιος ὁ Ἐπίσκοπος, τὸν οὖν Μαρκελλίνον καὶ Μάρκον, τοὺς αὐταδέλφους, τῷ τῶν Διακόνων ἐγκαταλέγει τάγματι· τὸν δὲ τούτων πατέρα, τῷ τῶν Πρεσβυτέρων· τὸν δὲ μακάριον Σεβαστιανὸν, "Ἐκδικοῦ τῆς Ἐκκλησίας καθίστησι.

Κινηθέντος δὲ τοῦ διωγμοῦ, σὺν τούτοις Νικόστρατος, Κλαυδίος, Κάστωρ, Τιβούρτιος, Κάστοντος, καὶ Ζωή, ἐπεὶ κατεσχέθησαν, διαφόρως ἐξετασθέντες, τὸ πέρας τοῦ βίου δέχονται. Ο δὲ ἄγιος Σεβαστιανὸς, μετακληθεὶς παρὰ τὸν Διοκλητιανοῦ, καὶ ἐρωτηθεὶς, βέλεαι πυκνοῖς, στα εἰκός, κατατιρώσκεται, καὶ ροπάλοις τὸ σῶμα κατασράνεται, καὶ εἰς μέρη κατατυμθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Εὐθύιότου.

Στίχ. "Ηθλησεν Εὐθύιος ἄχρις αἵματων,
Ρίου δὲ τέρμα εὗρε χωρὶς αἵματων.

Οὗτος δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ Θέρμας τοῦ Ὁφικίου, ἐκεῖσε γεννηθείς. Τὸν ἐνάρετον δὲ μετερχόμενος βίον, καὶ πολλα καθ' ἐκάστην θαύματα ἐκτελῶν, καὶ πολλοὺς πρὸς τὸν Κύριον ἐπιστρέφων, μυρίας θλίψεις παρὰ τὸν Ἐλλήνων ὑπέμεινε, δημεύσεις, δεσμοί, μάστιγας, κακώσεις παντοίας. "Οθεν μιᾷ τῶν ἡμερῶν εἰς πῦρ ἐνεβλήθη, καὶ ἀβλαβῆς διαμείνας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο πίστιν.

Διὰ τοῦτο μετάπεμπτος γίνεται παρὰ τὸν τῆς Κυζίκου Ηγεμόνος Λεοντίου· καὶ ἐρωτηθεὶς, λίθοις τὰς παρειάς καὶ τὸ στόμα τύπτεται· καὶ ἐξιλφ ἀναρτηθεὶς, μαστίζεται, καὶ θηρίοις ἐκδίσταται· καὶ ἀσινῆς διαμείνας, τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται. Θαύματα δὲ ἐκτελέσας παράδοξα, πολλοὺς Χριστιανούς ἐξ Ἐλλήνων εἰργάσατο· δθεν ὁ Τύραννος δργισθεὶς, τοῖς μονομάχοις ἐκέλευσε κατασφάξαι αὐτὸν. Οὗτοι δὲ, σκότους επιπεσόντος αὐτοῖς, ἀλλήλους κατέσφαξαν· ὃ δὲ Μάρτυς, ἀβλαβῆς διαμείνας, τῇ φρουρῇ ἐναπετέθη. Ἐπει, δὲ ὁ μέγας Κωνσταντίνος ἀπὸ Ἐσπερίων τημηάτων, ἐπὶ τὰ Ἐφα διέβαινε, δείσας ὁ Τύραννος, τοὺς ἐν δεσμοῖς ἀπαντας ἀπολυθῆναι ἐκέλευσε· μεθ' ὅν καὶ ὁ μακάριος οὗτος ἀπολυθεὶς, οἶκαδε παρεγένετο· καὶ πέντε ἔτη επιβιούς, πολλὰ ἐργασάμενος θαύματα, ἐνεργήνη τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρίθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φλώρου, Ἐπισκόπου Ἀμινσοῦ.

Στίχ. Εἴκων ὁ Φλώρος τῇ πάλαι κατακρίσει,
Ἐις γῆν ἀπῆλθε· γῆ γαρ δὲ, καὶ τι ξένον;

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ νέου Ἰουστίνου, καὶ Τιβερίου, καὶ Μαυρικίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, πατρὸς ὄμοιωνύμου αὐτῷ Φλώρου, καὶ μητρὸς Εὐφρομίας. Γέροντες δὲ πάστος παιδεύσεως ἐμπειρος, τῆς τε Ἐλληνικῆς, καὶ τῆς ἐν ιεραῖς καὶ θείαις Γραφαῖς· καὶ πρῶτου μὲν ἐν τοῖς ὑπογραφεῦσι τελεῖ τῶν Βασιλέων· εἴτα εἰς τὰν τῶν Πατρικίων ἀνάγεται τάξιν. Γοναῖκα δὲ γήμας, καὶ παίδων πατήρ γεγυνώς, καὶ τούτων παρανάλωμα τῆς λοιμικῆς καταστάντων νόσου, αὐτὸς τὸν πουαδικὸν βίον μετῆλθεν, ἐντιμι τῶν κτημάτων αὐτοῦ, ἐν τῷ Ἀνάπλω, προσκαθεσθείσι. Είτα, διὰ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, Ἐπίσκοπος προχειρίζεται Ἀμινσοῦ. Ἐν αὐτῇ δὲ γενόμενος, καὶ καλώς τὸ πιστεύειν αὐτῷ ποιητικὸν ὁδηγήσας, θαυματουργίας πλείστας πεποιηκώς, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Φωνᾶ καὶ Ερμύλου, διὰ ξέφυσ τελειωθέντων.

Στίχ. "Ἐγωγε τημῆθω πρῶτον, Ερμύλος λέγει.

Οὗ, φησὶ Φωνᾶς, ἀλλ' ὁ Φωνᾶς "Ερμύλε, Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ζανχαῖου διακόνου, καὶ Ἀλφειοῦ ἀναγνώτου, αἴθλησάντων ἐν Καισαρείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας καὶ Θαυματουργοῦ Σοφίας· καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ σεβασμίου Οἴκου τῆς Ὄπερχγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ Συγκέλου, τοῦ Ὄμολογοῦτοῦ.

Στίχ. Οὐκ, εἰ τελευτᾶς Μιχαὴλ, τοῦτο ξένον· Ἀλλ' εἰ θανὼν ζῆς, ως περ θν ζῆς αὖτις.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ, εὑρεῖν γονέων χρηματίσας νίος. Παιδεύθεις οὖν ἄκρως τὴν Ἑλλήνων σοφίαν, καὶ τὴν ἡμετέραν ἐκμελετήσας καλῶς, τὸν μονήρον βίον ὑποδύεται. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τῆς δὲ μητρὸς μετὰ τῶν αὐτῆς θυγατέρων ἐν τινὶ Μοναστηρίῳ ἀποκειραμένων, καλῶς καὶ θεοφιλῶς ὁ μέγας Μιχαὴλ πολιτεύμενος, καὶ σκληραγγίᾳ ἑαυτὸν καθυποβαλὼν παντοίᾳ, τῆς τοῦ πρεσβυτέρου αὖτοῦται χειροτονίας. Ἐπειτα σπίλαιον ἥσυχον ὑπεισέρχεται, ἐν φθεόδωρος καὶ Θεοφάνης, οἱ ὄμολογοι καὶ φιλόσοφοι, πρὸς αὐτὸν ἐφοίτησαν. Είτα ὁ μὲν μακάριος Μιχαὴλ, Συγκελος παρὰ τοῦ Ἱεροσολύμων Ἐπισκόπου καθισταται· οἱ δὲ θεῖοι αὐτάδελφοι, Θεόδωρος καὶ Θεοφάνης, ἱερεῖς καὶ λειτουργοί. Καὶ ποτε, πράγματος ἀναγκαίου ἔνεκα, παρὰ τῷ προεστῷ τοῦ Ἱεροσολύμων εἰς Ῥώμην στέλλονται, δοῦναι τε καὶ τινας λιβέλλους κατὰ παρόδου συνοδικούς, τῷ τε Βασιλεῖ Λέοντι τῷ Ἀρμενίῳ καὶ εἴκονοράχῳ, καὶ Θεοδότῳ τῷ τότε τῆς Κωνσταντίου πατριαρχοῦνται.

Οὗτοι τοίνυν οἱ τρισόλβιοι, τῷ ἀποστείλαντι πειθόμενοι, τοὺς λιβέλλους ἐπιδεδώκασι, πολλὰ καὶ αὐτοὶ δογματικὰ προτείναντες τοῖς ἀντιλέγουσι ρέματα. Διὰ τοῦτο τὸν μὲν Θεόδωρον καὶ Θεοφάνην ὑπερορίᾳ καταδικάσει ὁ Τύραννος· τὸν δὲ μακάριον Μιχαὴλ, σὺν τῷ ἀδελφῷ Γάϊῳ, τῷ πραιτωρίῳ ἐνέκλεισεν. Ἐκεῖθεν τε παρὰ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ ἀλύσεις βαρείας κατὰ τοῦ τραχῆλου δεξαμενος, ἐν τινὶ τῶν μοναστηρίων Πλουσιάδος ἄμα τῷ μαζητῇ ἐκπέμπεται. Ὁθεν ἐκ τῆς πολλῆς κακωσεως, ἐπίχυσιν τοῖς ὄφειλμοῖς, καὶ κύρτωσιν τῷ λοιπῷ σώματι παθῶν, αἰνίγοτος ὁ ἀδάμας διέμεινεν.

Ἐπεὶ δὲ Θεοδώρα καὶ Μιχαὴλ τὸν βασιλείαν ἐδέξαντο, καὶ τὰ τῶν Ἅγιών ἐκτυπώματα πᾶς τις ἐτίμα παρέρησι, καὶ οἱ ἐν ἔξορίᾳ ἀκεκαλοῦντο, καὶ τιμῆς οὐ τῆς τυχούσσος ἡξιοῦντο, τὸ τῆς Πατριαρχείας ἀξίωμα καὶ εὐτος ὁ μέγας ὄμολογος παρὸ τῆς Βασιλίσσης ἡξιοῦτο καταδίχεσθαι. Ἐπεὶ δὲ μὴ εἶχε, Πατριαρχης μὲν ὁ Ἅγιος Μεθόδιος προχειρίζεται, αὐτὸς δὲ αὐθὶς Συγκελος τιμάται, καὶ τὴν μεγίστην Μονὴν τῆς χώρας εἰς ἴδιαν ἔξουσίαν καὶ ἀνάπαυσιν δέγεται. Εὔσεβῶς δὲ καὶ θεαρέστως τὸν ἐπίλοιπον χρόνον βιώσας, ἐτῶν ὅγδοοίκοντα πέντε γενόμενος, κατὰ τὰν ὄκτωκαιδεκάτην τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς ἐν εἰρήνῃ πρὸς Θεὸν μεβίστατο.

Ταῖς τῶν Ἅγιών σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ Ζ. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε ναΐμινον.

Pάμη τῇ σῇ, ιραταιῷ σθενούμενοι, οἱ Ἀνθεοφόροι σου Χριστὲ, ἐτροπώσαντο τὸν ἐχθρόν· πλάνην κατεπάτησαν· σώματα παρέδωκαν, τοῖς αἰνισμοῖς ἀναμέλποντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Oἱ θεαγεῖς, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, αγανισάμενοι καλῶς, Μαρκελλῖνος καὶ ὁ κλεινὸς, Μάρκος καὶ Τιβαύρτιος, Κάστουλος ὁ πάντοφος, πρὸς οὐρανὸν μετετέθησαν, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντες, Θεὸν τὰν ὑπερένδοξον.

Nεανικῶς, ἀθλητὴ Τιβαύρτιε, ὥσπερ οἱ Παῖδες τῇ πυρᾷ, ἐπιβέβηκας νοητῶς, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ἀνωθεν δεχόμενος, καὶ μελωδῶν ἐμμελέστατα· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ω"σπερ ἀμνᾶς, ιρεμαμένη ἔνδοξε, ἐναπηγχόνισας ἐχθρὸν, ταῖς νευραῖς τῶν μαρτυρικῶν, πόνων σου πανεύφημε, ζῆς δὲ μετὰ θάνατον, Μάρτυς Ζωὴ ἀναμέλπουσα· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Sτάμνον χρυσῆν, παναγίαν Τράπεζαν, τοῦ θείου "Αρτου τῆς ζωῆς, ὄνομαζομένη σε Ἀγνή, Τόπον ἀγιάσματος, Θρόνον ὑψηλότατον, ἐν φθεόδωρος ἀνεπαύσατο, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ωδὴ Η. Εν ναΐνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ.

Nεκρωθῆναι κόσμῳ βουληθεῖς, καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ πᾶσι, τῆς ὄντως κατηξιώθης, ἀερέθαστε ζωῆς, βοῶν προθυμότατα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρία, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

E"θεντά σε ἄνομοι δεινῶς, ἐν λαίκῳ κατώτατῷ, χωνυνῆτε καὶ θανατοῦντες, ἀναμέλποντα τρανῶς, αἰοιδίμε Κάστυλε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρία, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Mακαρίας ἔτυχες ζωῆς, ως ἐπώνυμος τοῦ της πνιγμῷ γάρ βιαιοτάτῳ, τὴν ἐπίκηρον ζωὴν, κατέλιπες μέλπυσα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρέου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωραιώθης τέξασα Θεὸν, ὡραῖον καὶ Δεσπότην, τὸν θεῖας καταφαιδρύναντα, αἰκτῖστοὺς βροτούς· διὸ ἀναμέλπομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρία, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμος.

E"ν ναΐνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ως ἐν τυλωνῇ τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείσ, καὶ θαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλθον λέπτες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ Ζ. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Iναὶ θεῖης λαμπρότητος, καὶ αἰῶνιον δόξης καὶ ὡραιότητος, Σεβαστιανὲ ἀξιωθῆς ἀξιαγαστε, τὰς βασάνους, τὰς πάνους, τὸν θανάτον, ὑπέμεινας ἀνδρείως· διόσε πάντες μακριζομένους.

Ω"φης μέσον ἄστρων ἥλιος, τῶν συναθλούντων Μάρτυς· καὶ νῦν φωτίζετε, ἄθλων ἱερῶν, ἱερωτάταις λαμπρότησιν, Ἐκκλησίας τὸ θεῖον στερέωμα, καὶ πᾶσαι διαβόλου, διασκεδάζετε ἀπόνοιαν.

Στέργοντες Χριστὸν Τιθουρτίος, καὶ Μαρκελλῖνος, Μάρκος, Ζωὴ καὶ Κάστουλος, Σεβαστιανῷ, καθηγητῇ καὶ θεόφρονι, συναθλοῦσι, καὶ ἵσους ιορίζονται, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Η"ρθη πρὸς μονὰς σκηνούμενος, φωτοειδῆς Μαρτύρων χορὸς ὁ ἔνθεος, καὶ τοὺς θρανὸς περιπολεῖ ἀγαλλόμενος, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον, ἀεὶ παρακαλοῦντες, μακαρίζοντων αὐτοὺς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φρίττει νοερὰ Στρατεύματα, τὸ τῷ Πατρὸς ὄρῶντα θεῖον ἀπαύγασμα, σοῦ ἐν ταῖς χερσὶν, ἀνερμηνεύτως ιρατούμενον, καὶ τὸ σὸν κεκτημένον ὄμοιόμα, ἵνα βροτοὺς θεώσῃ, Παρθενομῆτορ ἀπειρόγαμε.

Ο Είρμος.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολούμένην Βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνεσσαν, κατέσθεσαι αἰτοῦμεν τὴν ιάμινον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Η λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ώς σύνθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΘ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εὖν η̄ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως τύχη τῆς Κ. τοῦ παρόντος μηνὸς, η̄ ἐκεὶ Ἀκολουθία τοῦ Ἅγιου Ργυατίου φάλλεται κατὰ τὴν σῆμερον. Ἀπόστολος δὲ καὶ Εὐαγγέλιον λέγεται, Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Βονιφατίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, ιστῶμεν Στίχους 5.
καὶ φαιλλομενι Στίχηρα Προσόμοια,

"Ηχος δ'." Εδωκας σημείωσιν.

Εὔκλειαν ἐπόθησας, ἀποκειμένην τοῖς Μάρτυσιν, Ἀθλοφόρε πολύαθλε· καὶ πόνους ὑπήνεγκας, θαρσαλέα γνώμη, ἀπονον πρὸς λῆξιν, μετατεθῆναι προσδοκῶν, καὶ τὰ βραβεῖα ζητῶν ιομίσασθαι, παμμάκαρ τὰ οὐράνια, καὶ Παραδείσου τὴν οἴκησιν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰετεροῦ, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ο'νύχων σπαράγματα, καὶ χαλεπὰ ἐκκεντήματα, καὶ μολύbdou πυράκτωσιν, τῆς πάρας ἀφαίρεσιν, καὶ τοὺς δριμυτάτους, ὑπήνεγκας πόνους, καὶ προσετέθης τῷ χορῷ, τῶν Α'θλοφόρων χαίρων Πολύαθλε· διό σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, ἀθλητὰ Βονιφατίε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Δοῦλόν σε προπέμψασα, θεῖον δεσπότην ἀπέλαθεν, Ἀγλαῖς Βονιφατίε, παθῶν κυριεύσαντα, βεβασιλευότα, ἀθέων τυράννων, καταβαλόντα τοὺς ἔχθρους, καὶ νίκης στέφος ἀναδησάμενον· διὸ ναόν σοι ἄγιον, περικαλλῆτε δομήσασα, ἐν αὐτῷ ἐναπέθετο, ἵερως εὐφημοῦσά σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κριτὴν δικαιότατον, ἀποκυήτασα Δέσποινα, τὸν ἀσώτως βιωσαντα, δυσωπῶ ἴκετευε, κατακειριμένον, καὶ ἡπορημένον, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερῷ, ιρίσει Παρθένε μὴ κατακρίναι με· συντάξαι δὲ τοῖς μέλλουσιν, ἐκ δεξιῶν τούτη ἴστασθαι, ἐκλεκτοῖς διὰ ἔλεος, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα.

Η Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δέσποινα ιλαίουσα, ὑμνεῖ τὸν ἐκ σπλαγχνῶν, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον με ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθη τῆς δουλησου, μὴ βραδύνης Φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν ιαταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἅγιου, οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Πιστῶς σε μελπω μάρτυς ἡγλαΐσμενε.

Ίωσήφ.

Ωδὴ α. "Ηχος δ". Τριστάτας ιραταιούς.
Προθύμω λογισμῷ, τοὺς ἀγῶνας ζηλώσας, τῶν γενναίων Ἀθλητῶν, ἐνήθλησας στερρῶς, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας, ἀθλοῖς σου τοῖς ζωηφόροις, ιερὲ Βονιφατίε, τῶν ἀγίων Ἅγγελων συνόμιλε.

Ιδῶν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ἔχθροῦ τὴν ἀπάτην, κεχυμένην ἀληθῶς, γενναῖε Ἀθλητὰ, τὴν ψυχὴν πυρπολούμενος, ἔρωτε τῷ θειοτάτῳ, υπεισῆλθες τὸ στάδιον, ἀπτοήτῳ τρισμάκαρφρονήματι.

Σοφίᾳ θεῖη, λαμπρυνόμενος μάκαρ, τοὺς ἀσόφους δυσμενεῖς, ἐμώρανας, Χριστὸν

καταγγέλλων παχύτητι, σώματος ὄμοιωθέντα,
οἵς ὀφθῆναι ήθέλησε, Βονιφάτιε Μάρτυς πολύά-
λε. **Θεοτοκίον.**

Tὸς Ὁρος τοῦ Θεοῦ, Δανιὴλ ὁ προεῖδε, τὴν
Συκνήν τὴν νοητὴν, τὴν Πλάνα τὴν σε-
πτὴν, τὸ τῆς δόξης Ἀγίασμα, Τράπεζαν τὸν
Δεῖον Ἀρτον, τὴν χωρήσασαν ἀσμασι, τὴν ἀγίαν
Παρθένου ὑμνήσωμεν.

'Ωδὴ γ'. "Οτι στεῖρα ἔτενεν.

Ω'ς ποθήσας "Ἐνδοξε, ἐλευθερίαν τὴν ἄνω,
ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας, λυτροῦσας πάθη τὰ
σεπτὰ, ἐζηλωκώς ἀοιδιμε τοῦ δὶ οἴκτου, δόλε
χρηματίσαντος.

Σαρκινῶν ἀνώτερος, ἀποδειχθεὶς φρονημά-
των, ἐν ἄλλοισι θείᾳ, ἀθρόον πᾶσαν
προσθολὴν, τῶν δυσχερῶν ὑπήνεγκας γηθόμε-
νος, Μάρτυς Βονιφάτιε.

Σεαυτὸν ἀπηρνήσω, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ
πάλας, τοῦ δυσμενοῦς ἐξῆλθες, Σταυροῦ
τῷ ὅπλῳ ιρατυνθεὶς, καὶ μικτὴς γενόμενος, δε-
δόξασαι, Μάρτυς Βονιφάτιε. **Θεοτοκίον.**

E'αυτὸν ἐκένωσε, τοὺς πατρικοὺς μὴ κενώ-
σας, ἐν τῇ γαστρὶ σου κόλπους, ὑπερού-
σιος Θεὸς, καὶ σὸς Γίὸς ἐγένετο Πανάμωμε,
σῶσαι τὸ ἀνθρώπινον. **Ο Εἰρμός.**

"Ο "τι στεῖρα ἔτενεν, ή ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλη-
σία, καὶ ή πολλὴ ἐν τέκνοις, ἡσθένησε
Συναγωγή· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσω-
μεν· "Ἄγιος εἰ Κύριε.

Καθίσμα, Ἡχος α. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Tιμήσας τὸν Θεόν, παρ' αὐτῷ ἐτιμήθης, Μαρ-
τύρων καλλονὴ, Βονιφάτιε μαίαρ, διὸ
καὶ στεφάνῳ σε, θείας δόξης ἐκόσμησεν· ὅθεν
στήμερον, τὴν παναγίαν σὺ μημην, ἑορτάζον-
τες, ὑπὲρ ἡμῶν σὲ αἰτῶμεν, πρεσβεύειν πρὸς
Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Tὸν πάντων Ποιητὴν, καὶ Θεόν σὺ καὶ Κτί-
στην, πανάμωμε Ἀγνή, διὸ Πνεύματος
Θεοῦ, ἐν μήτρᾳ σου ἔχωρησας, καὶ φθορᾶς
δίχα τέτονας· ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν
Παρθένε, ως Παλαίτιον, τοῦ Βασιλέως τῆς δό-
ξης, καὶ ιόσμου ἀντίλυτρον.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Kαὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ παναγίου Παρ-
θένου, διηλθεν ἀληθῶς, τὴν ιαρδίαν ῥομ-
φαία, Σταυρῷ ως ἔωρανας, τὸν Γίόν σὺ ὑψού-
μενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ
προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν καὶ τὸ τεῖχος, καὶ
ιόσμου ιραταίωμα.

'Ωδὴ δ'. Δι ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Mακαρίζων τῶν ἀθλούντων τὴν ιαρτερίαν,
τῇ ἐκμιμῆσει Μάρτυς, τῶν σεπτῶν παθη-
μάτων, τότοις ἐξωμοίωσαι, θεόφρον πανόλει.

E'πειγόμενος ἐν πίστει Μαρτύρων θείων,
πρὸς συλλογὴν παμμάκαρ σεαυτὸν τῇ
ποθόσῃ, φόρτον ἀξιάγαξον, θεόφρον ἀπέδωκας.

Lιπανόμενος καθάπερ χρυσίον Μάρτυς, τῶν
αἰνισμῶν χωνείᾳ, ὀδρυζότερος ὥφθης, φέ-
ρων τοῦ ποιήσαντος, παθῶν τὸ ἐκσφράγισμα.

Θεοτοκίον.

Pαρθενίαν μετὰ τόκον ἐσφραγισμένην, η-
τανοῦσσα Κόρη, τὸν ἀφράστως τεχθέν-
τα, Λόγου ἐκ λαγόνων σθ, πιστῶς ἐμεγάλυνε.

'Ωδὴ ε. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Ω'ς φωταυγὴς ἀνέτειλας, ἀστήρ ἀπὸ δυσμῶν,
καὶ δύνας Μάρτυς, ἀθλήσει ιαρτερῶς,
αὗθις πρὸς δυσμὰς ἐξανατελλεῖς, ηταυγάζων
τὰ πέρατα.

Mαρτυρὶν ἡγώνισαι, ἀνύχων σπαραγμούς,
δέξεις Μάρτυς, καλάμοις ὑποφέρων, καὶ
τοῦ πονηροῦ τὰ μέντρα πάντα, ἀπαμβλύνων
ἐν χάριτι.

Aὶ τοῦ ἐχθροῦ ἡσθένησαν, θεόφρον ἐπὶ σοι,
μηχανουργίαι· καὶ γάρ τῇ πρὸς Θεὸν
νεύσει ἀκλινεῖ σαρκὸς αἰκίσεις, ὥσπερ ἄγαρ-
κος ἔφερες. **Θεοτοκίον.**

Pύπου παντὸς ἀπόπλυνον, Παρθένε τὴν ἐ-
μὴν, ψυχὴν βοῶ σοι, καὶ σῶσόν με, ή τὸν
αἰληθῆ Θεόν Σωτῆρα, ἐπὶ γῆς σωματώσασα.

'Ωδὴ σ. Εὔσησε, προτυπῶν.

Tυπτόμενος, ταῖς πληγαῖς τῆς σαρκὸς κα-
τεπλήγωσας, τὰς αἰθέρας, αἰνιάτως νοσοῦ-
τας, τὴν ἀγνοιαν, καὶ νοσάντων ὥφθης, ιατρὸς
αἰθλητὰ Βονιφάτιε.

Tψούμενος, πρὸς Θεόν ἐπιδόσει Μακάριε,
τῶν ἀγώνων, δυσμενεῖς ἀοράτους ιατε-
ρᾶς, καὶ ιατερράγμένοις, βοηθός Ἀθλοφόρε
γεγένησα.

Sυρόμενος, ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθος πολύτιμος,
Θεοφόρε, τὸ τῆς πλάνης ιαθεῖλες ὄχυρω-
μα, καὶ πιστῶν ιαρδίας, ἐπὶ πλεῖον τῇ πίστει
ἐστήριξας. **Θεοτοκίον.**

Hβάτος σε, προετύπου Πανύμυντε πρότε-
ρον, ιαιομένη, μηδαμῶς φλεγομένη δὲ Πά-
ναγγε· καὶ γάρ ως ἐκείνη, οὐκ ἐφλέγθης Θεόν
σωματώσασα.

'Ο Εἰρμός.

"Εὔσησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρι-

"Ε μέρον, ὁ Προφήτης, Ἰωάννης ἐν τῷ κήπῳ

» δεόμειος. Ἐκ φθορᾶς με βῆσαι, Ἰησοῦ Βασι-
λεὺ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἡχος δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Iέρειον ἄμωμον, ἔθελουσίως, σεωυτὸν προσή-
γαγε, τῷ ἐκ Παρθένου διὰ σὲ, τεχθῆναι
μέλλοντι Ἀγιε, στεφανηφόρε σοφέ Βονιφάτιε.

Ο Οἶκος.

Aνατολῆς ὥσπερ ἀστὴρ, τοὺς μάγους ἐκ
Περσίδος, οὕτω σε θεία νεῦσις ἐκ δυσ-
μῶν ὠδήγησε Θεόφρον, τεχθῆναι ἐν Σπηλαίῳ
τῷ εὐδοκήσαντι Χριστῷ προσκυνῆσαι ὡς Βα-
σιλεῖ αἴπασης τῆς κτίσεως, καὶ τούτῳ δῶρα
προσαγαγεῖν, ὡς λίθανον καὶ σμύρναν καὶ
χρυσὸν, Πίστιν Ἀγάπην καὶ Ἐλπίδα. "Οθεν
ταυτὸν ὄλόκληρον προσήγαγες αὐτῷ ἄμωμον
δῶρον, τῷ Τυράννῳ δικαστῇ ἐν παρρησίᾳ κρά-
ζων καὶ βοῶν· Χριστοῦ μου δοῦλος ὑπάρχω,
στεφανηφόρε σοφὲ Βονιφάτιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Βανιφατίου.

Στίχοι.

Zητῶν Βονιφάτιος ὁστᾶ Μάρτυρων,
E αυτὸν εὗρε μάρτυρα, τμηθεὶς ξίφει.

Eννεακαιδενάτη Βονιφάτιος αὐχένα τμῆθη.

Oὗτος δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, δοῦλος γυ-
ναικός τινος Συγκλητικῆς, ὄνόματι Ἀγλαΐδος, Ζυγα-
ρὸς Ἀκακίου Ἀνθυπάτου Ρώμης, σωματικῶς τῇ κυρίᾳ
αὐτοῦ συμφειρόμενος. Ἡν δὲ καὶ μέθυσος, ἀλλὰ καὶ
ἔλεήμων, καὶ φιλόξενος, καὶ τοῖς δεορένοις προσύμως
ἐπαρκῶν, καὶ συμφοραῖς ἀνθρώπων καὶ ἰκεσίαις ἐπικαμ-
πτόμενος· δροίως καὶ τῇ κυρίᾳ αὐτοῦ ἔλεήμων καὶ φιλο-
μάρτυς. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ημερῶν εἶπε τῷ Βονιφατίῳ·
Ἄπελθε εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὅπου μαρτυροῦσιν οἱ Ἀγιοι,
καὶ κόμισαι λείφανα Ἀγίων, ἵνα ἔχωμεν αὐτὰ εἰς βοή-
θειαν καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν. Ο δὲ Βονιφάτιος γελῶν,
εἶπε· Εάν φέρω τὸ ἐμὸν λείφανον, δέχῃ τοῦτο; Ή δὲ
γελάσασα, καὶ μέθυσον αὐτὸν εἰπούσα, εἴτα νουθετήσασα
καὶ εὐξαμένη, ἀπέστειλε μετὰ χρημάτων αὐτόν.

Ο οὖν Βονιφάτιος, ἀπελθὼν μετὰ δούλων δώδεκα καὶ
χρυσίου πολλοῦ εἰς Κιλικίαν, ὃπου ἐβασανίζοντο οἱ Ἀγιοι,
εὗρεν ἄνδρας Ἀγίους ἐναθλοῦντας, καὶ κατεφίλει αὐτῶν
τα δεσμα καὶ τοὺς μωλωπας, καὶ παρέστη ἐμπροσθεν τοῦ
Ηγεμόνος, ὄμολογῶν ἑαυτὸν Χριστιανόν. Κρατηθεὶς δὲ
χρειάται κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἀφειδῶς ἔειται, καὶ καλά-
μοις ὅξεσι κατὰ τῶν ὄνυχων ἐρπερταὶ, καὶ μόλυbdον
πυρὶ λυθέντα τῷ στόματι δέχεται, καὶ ἐν λέβητι πίσσος
βραζούσης κατὰ κεφαλῆς βαλλεται. Ἐνθα διαμείναντος
αὐτοῦ ἀβλαβοῦς, διαφείρονται ἐκ τῶν δημίων ἄνδρες
πεντήκοντα. Εἴτη διὰ ξίφους τμηθέντος τὴν κεφαλήν, καὶ
ἀντὶ αἵματος γάλα ρεύσαντος, προσῆλθον τῷ Χριστῷ, καὶ
ἔβαπτισθησαν ἄνδρες πεντήκοντα. Οι δὲ μετ' αὐτοῦ ἐκ
τῆς Ρώμης παραγενόμενοι, μὴ εἰδότες τὰ πεπραγμένα,
νομίσαντες αὐτὸν ἐν καπηλίοις καὶ μέθαις διατρίβειν, ὡς
ἦθος αὐτῷ, διὰ τὸ βραδύναι, ὡς ἔμαθον παρὰ τῶν στρα-

τιωτῶν τὰς κατὰ μέρος βασάνους, ἃς ὑπομείνας ἐτελειώθη,
εὗρον τὸ αὐτοῦ λείφανον. Ἐπιπεσόντες δὲ, καὶ κλαύσαν-
τες, καὶ κατασπασάμενοι αὐτὸν, συγγράμμην, ὃν ἐβλασφή-
μουν, ἔξητήσαντο, καὶ πεντακοσίων νομισμάτων τὸ σῶμα
αὐτοῦ ὠνησάμενοι, ἀπεκόμισαν ἐν τῇ Ρώμῃ.

Ἡ δὲ κυρία αὐτοῦ Ἀγλαΐς, δὲ Ἀγγέλου ἀποκαλυφθεῖσα
ἄπαντα, προϋπαντήσασα καὶ ὑπόδεξαμένη, καὶ πολυτελῶς
τιμήσασα, ἐκήδευσεν αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς, πρὸ πεντήκοντα
σταδίων τῆς Πόλεως. "Τστερον δὲ ἀνεγείρασσα αὐτῷ οἶκον
εὐκτήριον ἐπὶ τῷ ὄνόματι αὐτοῦ, μέσον τῆς Πόλεως, ἐν
τῷ οἴκῳ αὐτῆς, μετατίθησιν αὐτὸν ἐκεῖσε, ἐνθα καθ' ἐκά-
στην πηγὰς ἴαμάτων προχέει. Κάκινη ἔκτοτε ὄσιως καὶ
θεαρέστως βιώσασα, καὶ πολιτευσαμένη καλῶς, ἐν εἰρήνῃ
τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων,
Ηλία, Πρόσθου, καὶ Ἀρεως.

Sτίχ. **A**θλήσεως τμηθέντα τῷ ξίφει ιάραν,
Zηλοῦ ταχὺ Πρόσθος σε, Μάρτυς Ηλία.

"**A**ρης ὑπῆρξας πρὸς τὸ πῦρ ὄντως Ἀρες,
"**A**ρης νοητὸς, ὅπλα πίστεως φέρων.

Oὗτοι εἴξι Αἰγύπτου ὑπῆρχον, ήσαν δὲ Χριστιανοί· Ζε-
ραπέίας δὲ ἔνεκεν τῶν κατὰ τὴν Κιλικίαν ὄμολογη-
τῶν ἐποιοῦντο τὴν πορείαν. Ἐν δὲ Ἀσκάλωνι γενόμενοι,
συνελήφθησαν, καὶ προσήχθησαν τῷ δικαστῇ Φιρμιλιανῷ·
καὶ Χριστιανούς ἑαυτοὺς ὄμολογήσαντες, καὶ διαφόροις
βασάνοις ἔξετασθέντες, ὃ μὲν Ἀρης διὰ πυρὸς ἐτελειώθη·
Πρόσθος δὲ καὶ Ηλίας ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετυήθησαν.
Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ τοῦ Ἀγίου
Φιλήμονος.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύ-
ρων, Τιμόθεου καὶ Πολυεύκτου.

Sτίχ. **T**ιμόθεον δὲ, τὸν πεπυρπολημένον,
Pοῦ θήσομεν, λαχόντα παντίμω τέλος;
Sοῦ Πολύευκτε Καισαρεῦ ποῖον τέλος;
Tὸ πῦρ ὑπελθὼν, εὗρον εὐκταῖον τέλος.

Tούτων, ὃ μὲν Ἀγιος Τιμόθεος κατασχεθεὶς, καὶ ὄρο-
λογήσας τὸν Χριστὸν, μετὰ πολλοὺς αἰκίας, διὰ πυ-
ρὸς τελειοῦται ἐν Μαυριτανίᾳ. Ο δὲ Πολύευκτος, βασά-
νοις ἔξετασθεὶς, καὶ αὐτὸς ἐν Καισαρείᾳ εἰς πῦρ ἐμβλη-
θεὶς, τὸ τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων.
Εὔτυχίου, καὶ Θεσσαλονίκης καὶ τῶν σὺν αὐ-
τοῖς Ἀνδρῶν διακοσίων, καὶ Γυναικῶν ἑβδομή-
κούτα, διὰ ξίφους τελειώθεντων.

Sτίχ. **S**υν Εὔτυχῳ καὶ σὺ Θεσσαλονίκη,
Nίκην ἐφεῦρες εὐτυχῶς ἐν τοῦ ξίφους.

"**A**γεῖλεν Ἀνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος,
"**A**γεῖλε καὶ Γυναικας ἐπτάκις δέκα.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ή-
μῶν Γρηγεντίου, Ἐπισιόπου Αἰθιοπίας.

Sτίχ. **S**αρκὸς λιπῶν σύνδεσμον ὁ Γρηγέντιος,
"**E**κεῖσε μετῆλθεν, ἐνθα σαρξὶν οὐ τόπος.

Oς ὥρμητο ἐκ πόλεως Μεδιολάνων· γεννήτορες δὲ αὐ-
τῷ, Ἀγόπιος καὶ Θεοδότη. Οὐτος, ὡς περ γῆ ἀγα-

Θεοτοκίον.

Την, σπέρματα θεῖα δεξαμένη, ἑωράτο καρπὸν φῦσαι καλόν· οὗτον καὶ εἰς μέτρου τὴν καθηκίας πεφθακώς, ἀκροατῆς καὶ πληρωτῆς τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ ἀναδεικνυται. Καὶ θεῖον νεύματι τὴν τοῦ Διακόνου χειροτονίαν δέχεται, νηστείᾳ καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἐαυτὸν καθυποβαλών. Καὶ ἀπὸ τῆς ήμέρας ἔκεινης, τοῦ θείου Πνεύματος τὴν χάριν δεξαμενος, σημεῖα καὶ τέρατα ἐποίει.

Μετὰ τοῦτο πάλιν γίνεται κατὰ Μεδιόλανα, καὶ εὐρών τινα γέροντα σημειοφόρου, εἰς τόπον ἀνακεχωρημένου, μνεῖται πάντα τὰ μέλλοντα αὐτῷ ἀπαντᾶν· φέτος καὶ ἐστέρον ὁ μέγας Ἀπόστολος Πέτρος ὁ φθαλμοφανῶς τὰ αὐτὰ προηγόρευσε, προσθεῖς καὶ τὰ ἔλλείποντα.

Ἐπεὶ οὖν συνέβη γράψαι τὸν Αἰθιόπων Βασιλέα Ἐλεονάρι Προτερίῳ τῷ Πάπᾳ Ἡλεξανδρείας περὶ Ἐπισκόπου, καὶ μάλιστα, τελείου, Ἰουστίνου τότε τὴν, Ῥωμαίων Βασιλείαν ιθύνοντος, ἐπὶ τοῦτο τίνιστο καὶ ἐδυσφόρει ὁ Πάπας, πρὸς τὸ ἐπιτυχεῖν ἀνδρὸς τοιούτου.

Ἐν αὐταῖς οὖν ταῖς ήμέραις, διὰ θείας ἀποκαλύψεως φανεῖς αὐτῷ ὁ μακάριος Μάρκος, ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸν ζητούμενον, ὑπὸ θείας προνοίας νεωστὶ τὸν τόπον καταλαβόντα, καὶ παρὰ τινι ἐπιξενούμενον. "Οὐ σὺν πολλῇ περιχαρείᾳ λαβόμενος καὶ χειροτονήσας, περιλαμφθέντα σημείοις, εὐθέως παρέπεμψεν, ἐφοδιάσας αὐτὸν ἐν γράμμασι καὶ λοιποῖς τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἀγήκουσιν. "Οὐ ὁ Βασιλεὺς ὑποδεξαμενος, καὶ ἐκ τῶν γραμμάτων βεβαιωθεὶς, κατασπάζεται, καὶ ὡς ἀπόστολον καὶ σημειοφόρον ὑπολαμβάνει· καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν ἔξουσίαν αὐτῷ παρέθετο.

Ο δὲ, Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους χειροτονήσας, τὰς νεωστὶ νεουργηθείσας εἰς τὴν εὑδαίμονα Ἀραβίαν παρὰ τοῦ Βασιλέως Ἐκκλησίας καθαγιάσας, πρώτην σχεδὸν παντὸς τοῦ Ἐθνους ἰουδαϊζοντος, πολλοὺς τῶν Ἰουδαίων ἐβάπτισε. Μετὰ ταῦτα, τοὺς τῶν Ἰουδαίων πρώτους καὶ διδασκάλους, ἀπὸ τε συλλογισμῶν καὶ Γραφῶν ἀποδείξει πείσας, καὶ θαύμασιν ἐκπλήξας, πάντας προστήγαγε τῇ ἀληθινῇ πίστει, νόμους ἐκθέμενος, καὶ πᾶν ἀρέσκον Θεῷ διαπραξάμενος. Οὕτω καλῶς τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ποιμάνας, καὶ πολλὰ θαύματα εἰς δόξαν Θεοῦ ἐπιτελέσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ήμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Στίχ. Τρύφων αὐνῆλθε σωματὶ πρὸς ἵτεαν,

Καὶ πνεύματι πρὸς ὑψος οὐρανοῦ μέγα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέσον, καὶ σωσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Λαβραμιαῖοι ποτέ.

Γόνυ μὴ κλίνας γλυπτοῖς, εἰς πειρασμῶν ἐβλήθης, μεγίστην ὄντως Μάρτυρα κάμιγον· ἐν τῇ δροσιζόμενος, Ὁ τῶν πατέρων βοᾶς, Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Λύειν τὸν τόνον τῆς σῆς, ὅμολογίας σπεύδων, ὁ δολιόφρων τοῖς ἐγκάτοις σου, καχλάζοντα μόλυθον, ἀνηλεῶς ἐκχέει· ἀλλ' ἐμφανῶς ησχύνθη.

Αἴτιον ποτυπθεῖς προθύμως, τὴν ἱεράν σου κάραν, ἔχθροῦ δολίου πολυμήχανον, οὐφαλήν διέκοψας, τῆς σῆς ἀνδρείας ξίφει, Μάρτυρα Χριστοῦ θεόφρον.

I"να φωναῖς αἰσιαῖς, ὑμνολογῶ σε Κόρη, πατῶν με ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ νων καὶ θλίψεων, καὶ πονηρῶν λογισμῶν, κακῶσαι με ζητούντων.

Ωδὴ η. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Sυμφερόντως τὴν σὴν ἐργαζόμενος, σωτηρίαν Χριστὸς Βονιφάτιε, ἀναζητοῦντα λειψανα, καλλινίκων Μαρτύρων, σὲ ἐνισχύει, ὁ πιστῶς ἐπεζήτεις γενήσεσθαι.

Mακαρία δεσποίνη μακάριος, θησαυρὸς απεδόθης Μακάριε· ὡς πλούτισθεῖσα ἐψηλε, γηθομένη καρδίᾳ· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

E'ν σπουδῇ τὸ ἀοιδίμον γύναιον, ἀνεγεῖρον ναὸν ἴερωτατον, σὲ ἐν αὐτῷ κατέθετο, πεφυκότα τῆς θείας, ναὸν Τριάδος, ἀθλοφόρε Χριστοῦ Βονιφάτιε.

Nειρωθεὶς δὶ αγάπην τοῦ Κτίσαντος, τοὺς νειρώσει παθῶν ὑποπίπτοντας, ζωοποιῶ πρεσβεία σου, ιατρεύεις βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

E'πὶ σὲ τὴν ἀγνὴν ὁ Ὑπέρθεος, κατελθὼν ὡς περ οἶδε σεσάρκωται, καὶ τοὺς βροτοὺς ἐθέωσε, μελωδῶντας Παρθένε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. **Ο Εἱρμός.**

Aυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς εν μέσω φλογὸς εὔσεβήσαντας, συγκαταβάσις, εδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Ωδὴ ζ. Εὐά μὲν τῷ τῷ τῆς παρακοῆς.

Iδοῦσά σε φόρτον ἱερὸν ηγαλλετο, ἐκβοῶσα η ἀείμνηστος· Δοῦλον ἐκπέμψασά σε Μάκαρ, δεσπότην ἀληθῆ ὑποδέδεγματι, δουλεῖας με κακῶν ἐκλυτρούμενον, σαῖς εὐπροσδέκτοις παρακλήσεσιν.

O'ς Κρίνον κοιλάσι νοηταῖς ἐξήνθησας, τῷ μαρτύρων Βονιφάτιε· Φοίνιξ καθάπτερ ανυψώθης· ὡς Κέδρος ἐγνωρίσθης μυρίπνοος· ὡράθης ἐκλεκτὴ ὡς Κυπάρισσος, εὐωδιαζουσα ψυχὰς ἡμῶν.

Sημερον η μνήμη σου ἡμῖν ἀνέτειλεν, Ἀθλοφόρε ὡσπερ ἥλιος, φέγγει ἐνθέων χαρισμάτων, φωτίζουσα ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε, πανῶν τε τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνουσα, Μάρτυρα θεόφρον αἴτιαγαστε.

H'λιος καθάπτερ ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, καὶ Εώας πόλιν ἔφθασας, ἐνθα καὶ δύς τῷ μαρτυρίῳ, πρὸς κρείττονα ζωὴν ἀγατέταλκας.

καὶ Ῥώμην τὴν περίβλεπτον ἔφθασας, ταύτην τειχίζων σαῖς δεήσεσιν. **Θεοτοκίου.**

Φωτί με ιαταύγασον τῷ σῷ Πανάμωμε, τὸν ἐν σκότει συνεχόμενον, τῆς ἀμαρτίας Θεότοκε, καὶ δίδου ἐν ἡμέρᾳ πορεύεσθαι, ἐνθέων προσταγμάτων Θεόνυμφε, ὅπως ὑμνῶ σε τὴν Πανύμηντον.

Ο Εἰρμός.

Eὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν ιατάραν εἰσωμίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς ιυσφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθισας· ὅθεν σε πάντας μεγαλύνομεν.

Η λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ως σύνηθες, καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Κ. τοῦ αὐτοῦ μηνού.

Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἰερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Απὸ ταύτης ἀρχόμεθα τῶν Προεορτίων τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΤΠΙΚΟΝ.

Eὰν κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν τύχῃ ἡ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἅγιου Ἰγνατίου φάλλεται τῇ ιδ. ὁ ἐστι τῷ πρὸ αὐτῆς Σαββάτῳ, Α' πόστολον δὲ καὶ Εὐαγγέλιον λέγομεν, Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἴστέον δὲ, διὰ τῆς σήμερον σχολάζεις ἡ Παρακλητικὴ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῶν Ἅγιων Θεοφανείων, τουτίστιν, ἵως τῆς ιδ. Ιανουαρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἐις τὸ Κύριε ἐκέντραξα, ιστῶμεν Στίχος 5. καὶ ψάλλομεν Προεόρτια Στίχηρα Ἰδιόμελα τρία, **Ηχος α. Ἀνατολίου.**

Pροεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὴν Παρθένον, τοῖς ψυχικοῖς λογισμοῖς, ἐπειγομένην τίκτειν ἐν Σπιλαίῳ τὸν τῶν ὄλων Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν· οὐδὲν Ιωσήφ ιατιδὼν τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, ἐδόκει ἀνθρωπον θεωρεῖν, ως βρέφος σπαργανούμενον· ὑπενέσει δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων, Θεὸν εἶναι ἀληθινὸν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Ο αὐτος, τοῦ αὐτοῦ.

Pροεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ

ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν Σπιλαίῳ μέγα μυστήριον· ἥνοικται γὰρ ἡ Ἐδέμ, ἐκ Παρθένου Ἀγνῆς Θεοῦ προερχομένου, ὑπάρχοντος τελείου τοῦ αὐτοῦ, ἐν Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι· διὸ ιράξωμεν· "Ἄγιος ὁ Θεὸς, ὁ Πατήρ ὁ Ἀναρχος. "Ἄγιος Ἰσχυρὸς, ὁ Υἱὸς ὁ σαρκωθείς. "Ἄγιος Ἀθάνατος, τὸ παράκλητον Πνεῦμα. Τριάς Ἄγια, δόξα σοι.

Ο αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

A"κούε οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἴδου γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, πρόεισι τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκίᾳ τῷ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργείᾳ τῷ Λγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εύτρεπτίζου, ἀνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· ὅτι ὁ ὄν, γίνεται ὁ οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης ητίσεως διαπλάττεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχηρα Προσόμοια τοῦ Ἅγιου,

Ηχος δ. Ο ἐξ ὑψίστου κληθείσ.

O Θεοφόρος ιαλούμενος ἀξίως· ὅτε ὁ Δεσπότης σε, μάκαρ Ἰγνάτιε, ως συμπαθῆς ἡγυαλίσατο, φιλοσοφίας, τῆς ἀνωτάτω φαίνων τὰ δόγματα, τότε τὴν πολύφωτον αἰγλην εἰσδέδεξαι, καθάπερ σπόργος τὰ νάματα, ἐκ τῆς ἀβύσσου, τῷ φωτισμάτων ἀνιμησάμενος· ὅθεν κατ' ἔχος ἡκολουθησας, τῷ καλλύτι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὃν ἵκετενε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Oτετρωμένος ἀγάπη τῇ τελείᾳ, ὅτε ὁ προστήριος, ἔρως ἀνέφλεγε, σοῦ τὴν ψυχὴν Ἰερώτατε, πρὸς τὸν Δεσπότην, σὲ κατεπείγων Πάτερ πορεύεσθαι, τότε τὸν ἀοιδίμον λόγον ἐβέητας· Σῖτος ὑπάρχω τοῦ Κτίσαντος, καὶ δὶ ὁδόντων, δεῖ με θηρίων πάντως ἀλήθεσθαι· ἵνα τῷ Λόγῳ ιαθαρώτατος, ἄρτος φανῶ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὃν ἵκετενε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Sυνεσταυρώθης Χριστῷ Ἱεροφάντορ, ὅτε τὸν θεόπνευστον λόγον ἀνέκραξας· Ο ἐμὸς ἔρως ἐσταύρωται, καὶ κοινωνήσαι, τούτῳ τοῦ πάθους λίαν ἐπείγομαι· ἐντεῦθεν Ἰγνάτιε, καθάπερ ἥλιος, ἀνατολῆς ἔξορμώμενος, ἐπὶ τὴν δύσιν, ιατρφωτίζων μάκαρ διεδράμες, καὶ βασιλείας διαδήματι, ἐκοσμήθης Χριστῷ προσαγόμενος· ὃν ἵκετενε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ηχος πλ. δ. Ἀνατολίου.

Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὸν σὸν ἔρωτα Χριστὸν ἐντερνισάμενος, μισθὸν ἐνομίσω, τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τε-

λειωθῆναι δί αἴματος· διὸ σῖτος γενόμενος τοῦ αἰθανάτου γεωργοῦ, δί ὁδόντων θηρίων ἡλέσθης, καὶ ἄρτος ἥδὺς αὐτῷ ἀνεδείχθης· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Τ' πόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· Φῶς γάρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σὲ γενῆσαι ἡκει. "Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἀνθρώποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐν Περσίδος, τὸ τρισόκλεον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγριαυλβύτες, τὸν τρισάγιον ὅμονυμον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Πανταργέτην.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἴδιόμελα Προεόρτια, Ἡχος β'. Κυπριανὸς.

Βηθλεέμ γῇ Ἰεδα, τὸ ιατὰ σάρια πολίτευμα, φαιδρῶς εὐτρέπισον τὸ θεῖον Σπῆλαιον, ἐν ὧ Θεὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐξ ἀπειράνδρου Ἀγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Στίχ. Ο Θεὸς ἀπὸ Θαιμάνη ἡξει.

'Ανδρέας Πυρῆ, ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἄπαντες, Χριστῷ τὰ Γενέθλια, πισῶς προεορτάσωμεν· καὶ νοητῶς τὸν ὅμονυμον, ὃς ἀσέρα προβαλλόμενοι, μαγινὰς δοξολογίας, μετὰ Ποιμένων βοήσωμεν· Ἡλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, ἐν παρθενιῇς νηδύος, πιστὸς ἀνακαλέσασθαι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Κυπριανὸς, Αὐτόμελον.

Οἶνος τῷ Ἐφραθᾷ, ἡ Πόλις ἡ Ἀγία, τῶν Προφητῶν ἡ δόξα, εὐτρέπισον τὸν οἶκον, ἐν ὧ τὸ θεῖον τίκτεται.

Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἡχος α'.

Τοῦ Στουδίου.

Ω τῆς στερρᾶς καὶ ἀδαμαντίνης ψυχῆς, ἀξιομακάρισε Ἰγνάτιε! σὺ γάρ πρὸς τὸν ὄντως σὸν ἔραστὴν, ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἔφεσιν, ἐλεγες· Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόϋλον, ὅδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοὶ, ἐνδοθέν μοι λέγον· Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα· ὅθεν θείῳ Πνεύματι πυρπολύμενος, θῆρας ἡρέθισας κόσμῳ σε θᾶττον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν ποθουμένον παραπέμψαι Χριστόν· ὃν ἵνετευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἡχος β'. Κυπριανοῦ.

Ιδοὺ ιαιρὸς ἕγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζει Σπῆλαιον, ἡ Παρθένος ἔγγιζει τὸ τεκεῖν. Βηθλεέμ γῇ Ιούδᾳ, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Αἰκούσατε ὅρη καὶ βουνοὶ, καὶ τὰ περίγωρα

τῆς Ιουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἀνθρωπὸν, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον Προεορτιον, Ἡχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ετοιμάζου Βηθλεέμ· ἥνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὔτρεπιζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ἔλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ εἴξηνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητὸς, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσωμεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἄδαμ τεθνητόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Δόξα, τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος, τῶν Ἀποσόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὔρεις Θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὄρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνθλησας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς Ἰγνάτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ Προεόρτιον, Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ.

Τριώδιον Φαλλόμενον ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, οὐ ή Ἀκροστιχίς. Τῇ δευτέρᾳ

Ωδὴ α'. Ἡχος β'. Ο Εἱρμός.

Τῷ τὴν ἄβατον, ουμαινομένην θάλασσαν, θείω αὐτῷ προστάγματι, ἀναξηράναγκαι, καὶ πεζεῦσαι δὶ αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν οαθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἀσωμεν· ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Η απόρρητος, Λόγου Θεοῦ ιατάθασι. ὅπερ αὐτὸς θεάνθρωπος, Χριστὸς γινώσκεται, τὸ θεὸς οὐχ ἀρπαγμὸν, εἶναι ήγονομένος. ἔρχεται δούλου μορφὴν, ἀναδεξόμενος. Κόρης ἐξ ἀγνῆς Θεόπαιδος.

Διακονοῦσαι, Χριστὸς ἐκὼν προέρχεται, οὐ τὴν μορφὴν ὁ πλαστηργὸς νῦν ὑποδύεται.

(*) Τὸ παρὸν Τριώδιον, ἐν τῷ Κουτλουμουσιανῷ χειρογράφῳ, ἐπιγράφεται Ποιητικὸν Συμεὼν τοῦ Μεταφράστος. Εἰς τοῦτον ἀποδίδονται καὶ τὰ ἐν τῇ Δ. πρὸ τοῦ Μ. Κανόνος Προσόμοια, "Α πας ὁ βίος μου μετὰ πορνῶν, κτλ. κατὰ τὴν ὑποσημείωσιν ἐν τῷ περιτοῦ Εὐαγγελισμῷ Τυπικῷ, Ἀριθ. 5. Ἀλλά ἐπειδὴ ὁ Ἀλλάτιος (Προλόγ. ἐν ἀρχῇ τοῦ Σεπτεμβρίου 8) οὐ συναριθμεῖ τὸν Μεταφραστὸν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὑμογράφων, ἀλλὰ λέγει ἀπλῶς, Συμεὼν μοναχὸς, φάνεται ὅτι τὸν Συμεὼν τούτου, καὶ οὐχὶ τοῦ Μεταφραστοῦ, ἐστὶ ποίημα καὶ τὸ παρὸν, ἐπομένως δὲ καὶ τὰ ἐφεξῆς Τριώδια. (1)

(1) Εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινούπολει τῶν Μηναίων Ἐκδόσιν τῷ 1843, τὰ Τριώδια ταῦτα ἐπιγράφουνται, ποίημα Συμεὼν τοῦ Λογοθέτου καὶ Μεταφραστοῦ.

Ο Επιστ. τῆς παρ. Έκδ.

τῷ πτωχεύσαντι Ἀδάμ, ὁ πλούτων Θεότητι,
ξένην ἀνάπλασιν, καὶ ἀναγέννησιν, ως εὐ-
σπλαγχνος δωρούμενος.

Ωδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

Eφρίξε Παιδῶν εὐαγῶν, τὸ ὄμόστολον
ψυχῆς ἀσπιλον σῶμα, καὶ εἴξε τὸ τρα-
φὲν ἐν ἀπείρῳ ὑλῇ ἀκάματον πῦρ· ἀείζως
δὲ ἔκμαρανθείστης φλογὸς, διαιωνίζων ὑμνος
ἀνεμέλπετο· Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Gμᾶς μου πάντας συγγενεῖς, ἀρτὶ θήσο-
μαι, εἰ τὰς ἐμὰς ἐντολὰς τηρήσετε, φησὶν
ὁ Χριστὸς ἀνθρώποις, ἐκ μήτρας Ἀγνῆς, προερ-
χόμενος· οἵς τὴν εἰρήνην δίδους, τὰ ταπεινὰ
φρονεῖν νῦν ὑποτίθεται, καὶ Κύριον γινώσκειν
τοῦτον καὶ φάλλειν· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Tαξίδεως ἐμπαλιν ἐν σοὶ, σαρκιῆς ἐστιν ὁ
τόκος Λόγε Θεοῦ· οὐχ αἷμα γάρ καὶ
σάρξ, σὴν Ἀγίαν σάρκα συνίστησιν, ἀλλὰ
Πνεύματος Αγίου παρουσία, καὶ τοῦ Υψί-
στου θεία ἐπισκίασις· καὶ Κύριον γινώσκον-
τές σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ. Ὁ Εἰρμός.

Eμεγάλυνας Χριστὲ, τὴν τεκοῦσάν σε
Θεοτόκον· αφ' ἣς ὁ Πλάστης ἡμῶν,
ὄμοιοπαθὲς τίμιν περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμε-
τέρων λυτήριον ἀμπλακημάτων· ταύτην μα-
καρίζοντες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν.

Pυπον πάντα ἐμπαθῇ, ἀπωσάμενοι ἐπα-
ξίως, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, γνώμην
ἀναλάβωμεν ἐμφρονα· καὶ γάρ ἀρρυπάρως
προέρχεται σάρκα φορέσαι, καὶ πᾶσι δωρήσα-
σθαι, θείαν διὰ Πνεύματος ἀνάπλασιν.

Aφορῶντες εἰς Χριστὸν, ταπεινούμενον ὑ-
ψωθῶμεν, ἐκ χαμαιζῆλων παθῶν· ζῆλῳ
δὲ καλῷ μὴ φρονεῖν ὑψηλα, πίστει παιδευθέν-
τες, ἐν πνεύματι ταπεινωθῶμεν· ὅπως τὸν τι-
κτόμενον, ἐν ὑψοποιοῖς ἔργοις ὑψώσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἡχος α. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Oπλίνας οὐρανὸς, καὶ Παρθένω οἰκήσας,
προέρχεται σάρκι, Βηθλεέμ ἐν Σπιλαίω,
τεχθῆναι καθὼς γέγραπται, ὄραθῆναι τε νήπιος,
ὅ τὰ νήπια, ζωγονῶν ἐν τῇ μήτρᾳ τέτω χαί-

ρούτες, νῦν ὑπαντήσωμεν πάντες, καρδίας εὐ-
θύτητι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὅμοιον.

Aγαλλου ἡ Σιών· Βηθλεέμ εὐτρεπίζου· ὁ
πάντων συνοχεὺς, τὸν Ἀστέρα προπέμ-
ψας, μηνύει τὴν ἀμετρον, ἔαυτοῦ συγκατάθα-
σιν· ὃν γάρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνά-
μεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένης ἀτρέπ-
τως, ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ Ν. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος· οὐδὲν ἡ αἱροστιχίς.

Aδει ταῦτα προεόρτια, ὁ Ἰωσήφ.

Ωδὴ α. Ἡχος α. Ὁ Εἰρμός.

Ωδὴν ἐπινίκιον, ἀσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
ποιήσαντι, θαυμασά τέρατα, βραχίονε
ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδό-
ξασται.

Aρξώμεθα σήμερον, προεορτάζειν, Χριστοῦ
τὰ Γενέθλια, τοῦ τεχθέντος σώματι, ἐκ
τῆς Παρθένης Μητρός, ἐν τῷ Σπιλαίῳ Βηθλεέμ,
δὲ εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Aεσμῶν ἀπολύων με, τῆς ἀμαρτίας, σπαρ-
γάνοις εἰλίσσεται, καὶ ἐν φάτνῃ τίθεται,
βρέφος ὄρώμενος, ὁ προαιώνιος Θεός. Δόξα τῷ
κράτει αὐτοῦ.

Eδὲμ διανοίγεται σῆ τικτομένου, ἐκ Κόρης
Θεόπαιδος, ἐν τῇ πόλει Δέσποτα, τῇ Βη-
θλεέμ ἐν σάρκι. Υμνολογοῦμεν τὴν φρικτὴν
οἰκονομίαν σου.

Iδού νῦν πεπλήρωται, τοῦ Ησαΐου, ἡ πρόρ-
ροσις Πάναγνε· τοῦ τεκεῖν τὸν ἄχρονον. ἐν
Σπιλαίῳ γάρ Υἱὸν, ἐλήλυθας· πᾶσα ἡ γῆ διὰ
εὐφραίνεται.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου ποίημα Ἀνδρέας Κρήτης.

Ἡχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Fαιδρῶς ἔορτάζοντες, εὐωχηθῶμεν, ὁ Μάρ-
τυς Ἰγνάτιος, ἱερῶς προτρέπεται, τὴν Ἐκ-
κλησίαν Χριστοῦ, ἐπὶ τὴν ἀθλησιν αὐτοῦ, τὴν
πολυύμνητον.

Tὴν ἔνδοξον μνήμην σου, πάντες τιμῶμεν,
παμμάκαρ Ἰγνάτιε, καὶ φαλμοῖς γεραι-
ρομεν, τὸν στεφανώσαντα, τὴν πάνσεπτόν σου
κορυφὴν, θεομακάριστε.

Fωστὴρ διαυγέστατος, τῆς Ἐκκλησίας, ὑ-
πάρχων Ἰγνάτιε, καταλάμπεις ἀπαντα,
τῆς γῆς τὰ πέρατα, καὶ τὴν Ἐσπέραν διδόχεις,
ἐκ τῆς Ἐως ἐλθών.

Tοῦ Παύλου μιμούμενος, τοὺς κατὰ τόπου,
κινδύνους Ἰγνάτιε, καὶ ὑπάρχων δέσμιος.

ἢ πατενάρκησας, στηρίζων γράμμασι πυκνοῖς,
τὰς Ἐκκλησίας Χριστοῦ.

Δόξα.

Tριάς Ὑπερούσιε, μία Θεότης, Μονᾶς Γρι-
συπόστατε, τοὺς πιστῶς βοῶντάς σοι·
Ἄγιος, "Ἄγιος, "Ἄγιος, εἰ Δημιουργὲ, σῶσον
εἵλεσον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Eδέμ εὐτρεπίσθητε· ἡ Ἐφραΐται γάρ, τῷ
Κτίστῃ ἡτοίμασται, γεννηθῆναι μέλλοντι,
ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βη-
θλεῖμ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ. Ὁ Είρμος.

* **A**ἱθον ὃν ἀπεδοιμάσαν, οἱ οἰκοδομοῦντες,
* οὗτος ἐγενήθη, εἰς κεφαλὴν γωνίας· αὐτός
* ἐσιν ἡ πέτρα, ἐν ἡ ἐξερέωσε Χριστὸς, τὴν Ἐκ-
κλησίαν αὐτοῦ, ἢν ἐξ Ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Tαῦτην τῷ Χριστῷ τὴν σάρκασιν, γνὺς ὁ Ἡ-
σαῖας, Πνεύματι Ἄγιῳ, ἐμφανῶς προλέγει·
Παιδίον ἐκ Παρθένου, γεννᾶται ὁ Κύριος, εἰς αὐτὸν
γεννησιν ἡμῶν, όη ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τῷ ὥμοι αὐτῷ.

A"στρον ἡδη ἀνατέταλκεν, ἐκ φυλῆς Ἰουδαία,
ὅπερ ἐπιγνόντες, Βασιλεῖς κινήσεις, αὐτολῶν
ποιοῦνται, καὶ φθάσαι ἐπείγονται, ὅπως
θεάσωνται Χριστὸν, ἐν Βηθλεέμ σαρκὶ τι-
τόμενον.

T"μνον πᾶσα προεόρτιον, προσαδέτω ιτί-
σις, τῷ πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ Πατρὸς γεν-
νηθέντι, καὶ νῦν ἐκ τῆς Παρθένου, ἀρρήτως
ἐκλαύποντι, καὶ τιτομένῳ σαρκικῷ, ἐν Βη-
θλεέμ δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Τοῦ Ἅγιου, ὁ αὐτός.

Tύπος ἵερᾶς ἀθλήσεως, αἰνεδείχθης Μάναρ,
εὐηληπτήριας, καὶ κανὼν ἀνδρείας, καὶ
στύλος Ἐκκλησίας, καὶ Πίστεως ἔρεισμα, καὶ
ἀρετῆς ὑπογραμμός, ἀθλοῖς σεπτοῖς, στεφανω-
θεὶς ἐν Χριστῷ.

O"ντως φερωνύμως κέντησαι, Θεοφόρος Πά-
τερ· μήπιος γάρ ἔτι, κομιδῇ ὑπάρχων,
εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου, φερόμενος ἵστασο, αὐτο-
φωνοῦντος πρὸς ἡμᾶς· Γίνεσθέ μοι ὡς τὰ παι-
δίον τοῦτο.

Pοῖος τόπος οὐχ ἡγίασται, τοῖς παθήμασι
σου; ποίᾳ παροικίᾳ, οὐκ ἐγνώσθης Μάρ-
τυς; ἢ ποίᾳ φυλακή σε, σχεδὸν οὐκ ἐδέξατο,
δέσμον Μάρτυρα Χριστῷ; ζῆλος γάρ σε θεῖος
ηρέθιζε.

Sιτος καθαρὸς Θεῷ ἡμῶν, αἰνεβόχης πέλων,
σπεῦδω ἀλεοθήκαι, ὑπὲ θηρῶν ἀγρίων·
θλασθήκω τὰ ὄστα μοι, βραχίτω τὰ μέλη μου,

καὶ βρῶμα γένωμαι θηρῶν, ἵνα Χριστῷ, καὶ
ἅρος ἄρτος ὄφθω.

Eένον Μαρτυρίου σταδίου, ἵερῶς αἰνύσας,
ξένην παρὰ πάντας, τοὺς προηθλητάς,
ἀνδρείαν ἐπεδείξω, τῷ πόθῳ πυρούμενος, τοῦ
ἀνενδότου ἐραστοῦ, ὃς τις ὡς πῦρ τὴν σὴν ἀν-
πτε ψυχήν.

Zέων εἰς αἰεὶ τῷ πνεύματι, ὁ Ἱερομάρτυς,
ἴηραζε σὺν πόθῳ, ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων·
Χριστὸν διώκω χαίρων, Χριστῷ συνεσταύρω-
μαι· ζῶ δὲ οὐκ ἔτι μὲν ἐγώ, ζῆται δὲ φυσίν, εἰ
έμοι μόνος Χριστός. Δόξα.

Mίαν προσκυνῶ Θεότητα, ὡς ἀρχὴν καὶ
τέλος, πάντων τε τῶν ὄντων, καὶ τῶν γε-
νητορεύνων, Πατέρα αἰγένητον, Ήτὸν ἀχρόνως
γεννητὸν, Πνεῦμα εὐθὲς, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρός.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Dεῦρο Ἡσαΐα βόύσον· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος
ἔχει ἐν οἰλίᾳ, τὸν Λυτρωτὴν τῷ Κόσμῳ,
καὶ τίκτει ἐν Σπηλαίῳ· καὶ ἔσται τὸ ὄνομα
τοῦ τικτομένου Ἰησοῦ, Θεὸς μεθ' ἡμῶν, Ἐμπο-
νοῦντὴ Σαβαῶν.

Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἡχος γ.

HΠαρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λό-
γον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν δὲ
πορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκούτισθεῖση
δόξασον μετὰ Λαζαρίου καὶ τῶν Ποιμένων, βρ-
λιθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώ-
νων Θεόν.

Ο Οἶκος.

Tεραὶ Προφητῶν ρήσεις, τὰ πέρκα δέχονται
ἡ Παρθένος ἴδού, τίκτει Θεὸν ἐν σαρκὶ,
Βηθλεέμ ἐν πόλει, ἔνδον τῷ Σπηλαίου· ἡ ιτί-
σις πᾶσα ηκαπλουτίσθητι, ἀγαλλου καὶ χο-
ρευε· μετὰ τῶν διδύλων συναναρέφεσθαι, πά-
των ὁ Δεσπότης παραχέγονε, τῆς δεσποτείας
τοῦ ἀλλοτρίου ἀπολυτρόμενος ἡμᾶς, καθηπτά-
θέντας τῇ φθορᾷ· καὶ ὄραται ὡς βρέφος σπαρ-
γανθμένον ἐν φάτνῃ, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώ-
νων Θεός.

Κάθισμα τοῦ Ἅγιου, Ἡχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

EἾτε οὐκέτιστι τῶν λόγων λαμπαδουχῶν, τὸν κόσ-
μον ἐφώτισας, καὶ τὸ σκότος ἐμείωσας, καὶ αὐτὸν
ὁ Παῦλος τὸν δρόμον, γενναίως διήνυσας, ὑπο-
μείνας κινδύνους, ἐν "Ἐθνεσὶ τε καὶ πόλεσιν"
ὅθεν καὶ ὡς σῖτος, τῶν θηρῶν τοῖς ὄσσοισιν,
τίλεσθης γενόμενος, προσφορὰ τῷ Κυρίῳ σου.
Θεοφόρε Ιγνάτιε, πρέσβεις Χριστῷ τῷ Θεῷ

τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσαθαι, τοῖς ἑορταζουσὶ πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ αὐτοῦ, Ἡχος γ. Τὴν ὡραιότητα.

Xειροθετούμενος, ὑπὸ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐγκατελάμπρυνας, τὴν ἱεράν σου στολὴν, καὶ μαρτυρίου ἀληθῶς, ἐπέτυχες Θεοφόρε· θῆρας γὰρ ἡρέθισας, ἐκ τοῦ κόσμου χωρίσαι σε, Παῦλον ἐκμιουμένος, τὸν θεσπέσιον ἔνδοξε· διὸ καὶ ἐν τῇ Ρώμῃ ἐπλήρωσας, Πάτερ ἀξίως τὸ μαρτύριον.

Καὶ νῦν, **Προεόρτιον, ὅμοιον.**

Xαρᾶς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γὰρ, γεννᾶν ἐπείγεται, τὸν Βασιλεα τοῦ παντός ὥν θαύματος ἀνερμηνεύτου! ἄρχεται ὁ "Αναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ "Ασαρχος. Σπῆλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἀπαντα. Η Βηθλεὲμ αγαλλου, καὶ χόρευε, ἡ κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ο Εἱρμός.

E'ν Πνεύματι προβλέπων, Προφῆται Ἀβραμού, τὴν τοῦ Δόγου σάρκωσιν, ἐκῆρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθή, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν οὐρανὸν ἀναδειχθήση. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύρε.

Tὰ ἔρη οἱ βουκοί τε, καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ, ποταμοὶ καὶ θάλασσαι, καὶ ἀπασα πνοή, ἐν εὐφροσύνῃ σκιρτήσατε· νῦν ἐγγίζει, ἡ σωτηρία Ἰησοῦς ἐκ τῆς Παρθένου, πόλει Βηθλεὲμ ἀποτίκτεσθαι.

Aναλαβε Προφῆται, Ψαλτήριον Δαιδῶν, καὶ μελῶδει Πνεύματι, Ἀγίω ἐμφανῶς· ἐκ τῆς Παρθένου γεγέννηται ἀσυγχύτως, ὁ πρὸ ἐωσφόρου, ἐκ γαστρὸς Πατρὸς ἐνλάμψας, Κύρος τῆς δόξης Χριστὸς ὁ Θεός.

Pιῶς δέξεται σε Λόγε, τικτόμενον σαρνί, Σπῆλαιον σμικρότατον, καὶ λίαν εὔτελες; πῶς εἰλιθήσῃ σπαργάνοις ὁ περιβάλλων, πόλον νεφέλαις; πῶς ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, ἐπανακλιθήσῃ ὡς νήπιον;

Τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

Eφαίδρυνας τῇ αἴγλῃ, τῶν ἀθλῶν σου τὴν γῆν, ἵερε Ἰγνάτιε, δεσμώτης αἰτοχθείς· διαδραμὼν γὰρ ὡς ἥλιος ταῖς ἀκτῖσι, τοῦ μαρτυρίου τὴν Ἐσπέραν ἐξ Ἐώσας, πᾶσαν δαδουγῶν κατεφάτισας.

Ω'ς Παῦλος δεδεμένος, θηρίοις λογικοῖς, ἐπὶ Ρώμην ἔτρεχες, Ἰγνάτιε σοφέ· ἀλλ' οὐκ ἐπαύσω καὶ δέσμιος ὡν στηρίζων, τοῖς Ἑκκλησίας ἐπιστέλλων κατὰ πόλιν, πᾶσι τοῖς Χριστοῦ Ἱεράρχαις θαρρεῖν.

Θηρίων μοι γενέσθω, τὰ στόματα σφαγὴ, καὶ γαστέρες μυήματα, ἐβόας Ἀθλητά· μηδεὶς ὀχλείτω, μηδεὶς μου θρύψει τὸν τόνον· ἐγὼ γὰρ σπεῦδω ἀλεσθῆναι ὡς περ σῖτος, καὶ ἄρτος εύρεθῆναι Θεοῦ παθαρός.

Xριστοῦ σπεῦδω γενέσθαι, Χριστοῦ μόνου ἐρῶ· ὅλος γὰρ Χριστὸς εἰμι, ἐβόας Ἀθλητά· αὐτὸν διώκω, αὐτὸν ἐπείγομαι φθάσαι· καὶ διὰ τοῦτο πῦρ καὶ ζίφος καὶ θηρία, πάντα παρτερῶ, ἵνα τύχω αὐτοῦ.

Dιένυσας τὸ σκάμικα, ζεύση τῇ ψυχῇ, Μάρτυς παρτερόψυχε, τῷ ἐρωτι τρωθείς, τοῦ ἐραστοῦ σου· Χριστὸς γὰρ οὐ σοι ὁ ἐρως· ὃν ἀναπνέων καὶ διώκων ἐναρτέρεις, πάντων τῶν δεινῶν τὰ ἐπίπονα. **Δόξα.**

Tριάδα ἐν Μονάδι, δοξάσωμεν πιστοῖ, αἵτινοις στόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν· Ήταν οὖν Μονάδι Τριάς Ἀγία προσκυνουμένη, καὶ ἐν Τριάδι ὑμνουμένη ἀσυγχύτως, δόξα σαι Τριάς ὅμοισαις.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.**

Sπηλαίω ὑπογαίω, τεχθῆναι δι' ἥμας, Θεός ὡν ἡζίωσας, πτωχεύσας Ἀγαθή, τὴν ἡμετέραν πτωχείαν δι' εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἐν Παρθένῳ πρελθών σεσαριωμένος, μείνας εἰς Υἱὸς ἐκ Πατρὸς καὶ Μητρός.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ο Εἱρμός.

Tὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Υἱὲ τοῦ Θεοῦ· ὁλὸν γὰρ ἐκτός σθ, Θεὸν οὐ γινώσκομεν· τὸ ὄνομά σθ ὀνομάζομεν· ὅτι Θεός ζῶντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Pανάτωσαν γηθόμεναι, νεφέλαι γλυκεστιόν· ἥδη γὰρ ἐγγίζει ὁ Κύριος, αἴτοτεχθῆναι ὡς περ νήπιον, ἐκ τῆς Ἀγνῆς Παρθένου, ἐν εὐτελεῖ Σπηλαίῳ.

Oἱ θεῖαι νῦν σκιρτήσατε, Προφῆται τοῦ Θεοῦ· ηνει γὰρ Χριστὸς η ἀληθεία, αἴποληρώσαι τὰ ηπρύγματα, ὑμῶν τῆς θείας γλώσσης, τικτόμενος ὡς βρέφος.

Eδειμ πάλαι πλεισθεῖσά μοι, αἰνοίχθητι λοιπόν, βλέπεται Χριστὸν σαρνί νηπιάσαντα, καὶ ἐν τῇ πόλει ὡς εὐδόκησε, τῆς Βηθλεὲμ ἐν Κόρης, τικτόμενον Παρθένον.

Τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

Tοιοῦτος ἡμῖν ἐπρεπε, σοφὸς Ἀρχιερεὺς, ὁσιος, πιστός, ἀμίαντος, ἀνακος, βοῶν ὁ Παῦλος προϋπέγραψε, τὴν ἵεραν εἰνόνα, τῶν ἵερῶν σου τρόπων.

Kανόνα αἴπαράτρωτον, καὶ τύπον εἰσεβῆ, ἔχοντες τὴν σὴν τῇ βίᾳ ἀκρόπολιν πρᾶται

ταύτην Πάτερ ἀναγόμεθα, οἱ τῆς ἀρχαίας δόξης, τυχεῖν ἐπιποθοῦντες.

Tὸν Παῦλον κατορθώματα, ζηλώσας εὐσεβῶς, ὅλους τοὺς αὐτοῦ, κινδύνους ὑπέμεινας, Ἑρομάρτυς ἀξιάγαστε, τὸ τῆς Ἐώς φέγγος, καὶ τῆς Ἐσπέρας ἄστρον.

Aεσμώτης ἀπαγόμενος, παθεῖν Ἀρχιερεῦ, δέσμιος Χριστῷ, Ἰγνάτιος ἔγραφε, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ ταῖς πόλεσιν, ἐπισηρίζων πάντας ἐν τῇ ὁμολογίᾳ.

O'ς στύλος καὶ ἕδραιώματα, καὶ πρόβολος ἡμῶν, Μάρτυς καὶ Ποιμὴν, ἀσάλευτον φύλαττε, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ, τῆς Χριστοῦ ἀληθείας. **Δόξα.**

Tριάδος τὸ ὁμότιμον, ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ, μίαν προσφυῶς, δοξάζων Θεότητα, τρισὶ Προσώποις ἀδιαιρέτον, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, αἱὲ γυωρίζομέννη. **Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Hεὸς ἀνθρώποις ὅμοιος, γενόμενος ἐκ σοῦ, βρέφος δὲ ἡμᾶς, γεννᾶται Θεόνυμφε, καὶ μένει ὅλως ἀναλλοίωτος, καὶ ἐν σαρκὶ ὅρᾶται, Θεὸς ἐνανθρωπήσας.

Ωδὴ 5. Ο Εἰρμός.

Tὸν Προφήτην Ἰωάννην, ἐκμιμούμενος βοῶ·
Τὴν ζωὴν μου Ἀγαθὴ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, κράζοντα· **Δόξα σοι.**

Oὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν ἀράνιον δηλοῦ, Βασιλέα δὲ ἡμᾶς, δὲ ἀσέρος φαεινόν, τικτόμενον, τοῖς Ἀσρολόγοις, νῦν ἐν τῇ πόλει Δαυΐδ.

Pητορεύει καὶ βοᾷ, ὁ Προφήτης ἐμφανῶς· Οἶκος σὺ τῷ Ἐφραθᾷ, Βηθλεὲμ ἐν ᾧ Θεὸς, ἀφθήσεται, ἐκ τῆς Παρθένου, σηίρτα καὶ χόρευε.

Eν Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, Κόρη τίκτει ἐμφανῶς, τὸν Θεὸν τὸν τοῦ παντὸς, Ποιητὴν καὶ ως βροτὸν, εἰλήσασα, σπαργάνοις φάτνη, ἐπανακλίνει αὐτὸν.

Τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

O'ς τὸν ὄντως ἐραστὴν, ἀγαπήσας ἀκλινῶς, καὶ τὸ πῦρ τὸ πρὸς αὐτὸν, ἀναφλέξας νοερῶς, Ἰγνάτιος, τὸ ὑδωρ ἔσχες, ἐν σοὶ τὸ ζῶν καὶ λαλοῦν.

Eἰ καὶ ἐπιεις Χριστοῦ, τὸ ποτήριον καινὸν, αἷλ' ἐνέμεινας διψῶν, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν, καὶ ἔκραζες· Οὐδέν μοι ταῦτα, πρὸς τὸ τυχεῖν με τῷ ζῆν.

Tὸ μαρτύριον τῆς σῆς, συνειδήσεως πληρῶν, οὐκ ἐνάρκησας ὄρῶν, τῶν θηρίων τὰς ὄρμας, οὐκ ἐπτηξας, ως σῖτος μέλλων, μυλαῖς αληθίεσθαι.

Tοις περὶέων Ἀθλητὰ, τῇ ἀγάπῃ τῷ Χριστοῦ, πρὸς τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν, ως εἰς δρόσον πρωΐην, ἀνέτρεχες, ἐκεῖνο φθάσαι, τὸ ὄντως "Ον ἐραστόν.

Tοὺς μακρούς σου πειρασμοὺς, καὶ τὰ ἄλυτα δεσμά, τοὺς ἐν Ρώμῃ σπαρχυμούς, καὶ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν, ψόδεν ἡγῆ, Ἱερομάρτυς, διὰ τὸν σὸν ἐραστήν. **Δόξα.**

Tοις περύσιε Τριάς, ὑπεράγαθε Μονάς, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, ἐλέησον, τὰς προσκυνήσας τὸ θεῖον κράτος σ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Eυτρεπίζου Βηθλεὲμ, ἐτοιμάζου Ἐφραθᾶ· ὁ Ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, καὶ Ἀπάτωρ ἐκ Μητρὸς, βαστάζεται, υἱοφορεῖται, τίτεται σωζῶν ἡμᾶς.

Κουτάκιον τοῦ Ἀγίου.

Ηχος γ. Η Παρθένος σήμερον.

Tῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡ μέρα, προκηρύττει ἀπασι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα· τούτου γάρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφῆσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλαθῆναι· διὰ τότο Θεοφόρος, προσηγορεύθης Ἰγνατίε ἐνδοξε.

Ο Οἶκος.

Aβραάμ μὲν ποτὲ τὸν υἱὸν ἐθυσίαζε, τὴν σφαγὴν προτυπῶν τοῦ τὰ πάντα κατέχοντος, καὶ νῦν ἐν Σπηλαίῳ σπεύδοντος τεχθῆναι· σὺ δὲ Θεόφρον, ὅλον προσῆγαγες σατὸν ὡς πέρ σφάγιον· καὶ τῶν θηρίων βρῶμα γενόμενος, σῖτος καθαρὸς ὥφθης τῷ Κτίστῃ σου, ἐν ἀποθήκαις ἐπουρανίαις διαιωνίζων ἀληθῶς, καὶ τοῦ σοῦ ἔρωτος τρυφῶν· δὶ ὃν πάντα τὸν κόσμον καταλείψας παμμάκαρ, Θεοφόρος προσηγορεύθης, Ἰγνάτιος ἐνδοξε.

Συναξάριον.

Tὴ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Γερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Στίχοι.

Aέουσιν Ἰγνάτιος δεῖπνον προύτεθης,

Kοινωνὲ δεῖπνον μυστικοῦ, θάρσους λέον.

Eἰκαστοί Ἰγνάτιος θάνε γαμφηλῆσι λεόντων· **O**ὗτος ἦν διάδοχος τῶν Ἀποστόλων, τῆς τῶν Ἀντιοχέων Ἐκκλησίας δεύτερος μετὰ Εὔοδου Ἐπίσκοπος καταστάς, μαθητὴς γενόμενος Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἀμα Πολυκαρπῷ τῆς Σμυρνῶν Ἐκκλησίας προέδρῳ· Προσήκη δὲ Τραϊανῷ τῷ βασιλεῖ, διαβαίνοντι ἐπὶ Πάρθους. Καὶ πολλὰ αὐτῷ διαλεχθεῖς, καὶ τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως γυωρίσας, αυτίκα μολυδίναις σφαιραῖς τύπτεται· καὶ τὰς χείρας ἀπλωθεῖς, πῦρ ὑποδέχεται· καὶ πυρείοις ἐλαίῳ λιπανθεῖσας τὰς πλευ-

ρᾶς φλέγεται· ἐπ' αὐθράκων ἴσταται· σιδηροῖς ὄνυξι
ξέεται· Ἀνώτερος δὲ τούτων γενόμενος, ἀπεστάλη δεδε-
μένος ὑπὸ δέκα στρατιωτῶν ἐν Ρώμῃ, τοῖς θηρίοις γε-
νεθεῖς βορά.

Στηρίξας οὖν τὰς κατὰ πόλιν Ἐκκλησίας, ἐν αἷς
διηρχετο, εἰς τὴν Ρώμην ἀχθεὶς, προσηνέξατο ὑπὸ τῶν
θηρίων βρωθῆναι, ἵνα, φησὶν, ἄρτος γένουμαι καθαρὸς
τῷ Θεῷ· "Οθεν βληθεὶς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον, ὑπὸ τῶν ἀ-
φεθέντων ἐπ' αὐτὸν λεόντων διεσπάσθη, καταλιπόντων μό-
νον τὰ παχύτερα τῶν ὀστέων αὐτοῦ· ἀ συλλεγέντα, ἀπε-
κομισθησαν εἰς Ἀντιόχειαν.

Οὗτος δὲ τὴν ὁ μακάριος, ὃν, ἔτι νήπιον ὅντα, κρα-
τῆσαι, φασὶ, τὸν Δεσπότην, καὶ ἐναγκαλισάμενον εἰπεῖν·
Ἐ' ἀν μήτις ταπεινώσῃ ἑαυτὸν, ως τὸ παιδίον τοῦτο, οὐ
μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν· καὶ δῆς ἐν
τῷ τοιούτῳ παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ
δέχεται· διὸ τοῦτο καὶ Θεοφόρος ἐκλήθη. Τοῦτο
καὶ ὁ ἐν Ἀγίοις Πατήρ ήμων Ιωάννης ὁ Χρυσόστομος
ἐγκωμίοις ἐτίμησε. Τελεῖται δὲ τὸν Σύναξις ἐν τῇ
ἀμωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ή-
μῶν Φιλογονίου, γενομένου ἀπὸ Δικολόγου Ἐ-
πισιοπού Αντιοχείας.

Στίχ. Φιλογόνιος ἐντολεὺς λίπει βίον,
Δραμῶν ἀρίστην ἐντολῶν Θεοῦ τρίθον.

Οὗτος ὁ μακάριος, τῇ μαθήσει τῶν θείων γραμμάτων
ἐκδοθεὶς, ἀνάθημα τῷ Θεῷ ἐγένετο· διὰ πάσης γὰρ
διελθών παιδεύσεως, ως μίαν ἀπάσας κατώρθωσεν. Οθεν
λαμπρὸν ἐπεδείξατο βίον, καὶ τοι γυναικαὶ ἔχων καὶ θυ-
γατέρα, καὶ ἐν δικαστηρίοις στρεφόμενος, καὶ ἀνθρώποις
ἀδικουμένοις συνηγορῶν, καὶ χεῖρα βοηθείας ὀρέγων.
Οὗτος ὑπὲρ ήλιον ἔλαμψεν, ως εὐθέως ἐκεῖθεν ταυτῆς ἄ-
ξιος φανῆναι τῆς ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ βημάτος ἐπὶ βῆμα ἥ-
γετο. Καὶ πρῶτον μὲν ἀνθρώποις συνηγόρει, τοὺς ἡδι-
κημένους τῶν ἀδικουόντων ἰσχυροτέρους ποιῶν· ἔπειτα δὲ
τὸ Χριστοῦ ποίμνιον ἐνεχειρίσθη. "Οταν δὲ ἐπὶ τὸν
θρόνον τοῦτον ἀνήγετο, πολλὴ τὴν ἡ δυσκολία, ἄρτι τοῦ
διωγμοῦ παυσαμένου, καὶ τῶν λειψάνων ἔτι μενόντων τῆς
χαλεπωτάτης ζάλης, ἄλλα καὶ τάχα τὸν αἱρετικῶν ἐπα-
νάστασις, ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν λαβούσα, ὑπὸ τῆς ἐκείνου
σοφίας ἐνεκόπτετό τε καὶ ἐκωλύετο, καθὼς καὶ ὁ τίμιος
Χρυσόστομος, ἐγκωμίοις αὐτὸν τιμήσας, πλατύτερον τὰ
περὶ αὐτοῦ ἐφιλοσόφησεν. Οὗτος θεαρέστως ποιμάνας τὸ
πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, καὶ ἀγγελικῶς ἐπὶ γῆς βιώ-
σας, καὶ διαπρέψας τῇ Ἀρχιερωσύνῃ, πρὸς Κύριον ἐξε-
δήμησεν.

**Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέ-
σον ημᾶς. Ἀμήν.**

Προεόρτιος. Ζεδὴ ζ. Ο Ειρμός.

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παιδάσ σου Σωτὴρ, οὐχ
· ήψατο, ζδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε
· οἱ τρεῖς, ως ἐξ ἐνὸς στόματος, ὑμνουν καὶ
· εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν
· Πατέρων ήμῶν.

Τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐν σώματι δηλῶν, αὐδει-
ξιν, ὁ Ιερεμίας ἐκβοᾶ· Ἐπὶ τῆς γῆς σω-
ματωθεὶς ὁ Θεὸς ὥφθη, ἐπιστήμης εὗρε τε πά-
ταν ὁδὸν, γεννηθεὶς ἐν Βηθλεέμ ἐκ Μητρός.

Ι' δου ἐν ρίζης ράβδος Ἰεσσαὶ, ἐβλάστησεν,
ἄνθος ἀναθάλλοσα Χριστόν· καὶ ἐπ' αὐτῷ
νῦν τικτομένω ἐν Σπηλαίῳ, Πνεῦμα ἀναπαύσε-
ται, συνέσεως καὶ βὐλῆς, καὶ θείας γνώσεως.

Α' κατισθῶμεν λόγων ἱερῶν· Ὁ Κύριος, τίκ-
τεται Παιδίον δι τῆς ημᾶς, οὐδὲ ἀρχὴ ἐπὶ
τοῦ ὥμου ἐγενήθη, καὶ καλεῖται Ἀγγελος, βυ-
λῆς μεγάλης Πατρὸς, ἀρχων εἰρήνης Χριστός.

Τοῦ Αγίου, ὁ αὐτός.

Ο' ν ἔσχες πῦρ φιλόύλον ἐν σοὶ, Ἰγνάτιε,
ὑδωρ δὲ ζῶν μᾶλλον καὶ λαλοῦν· ὑδωρ
καλοῦν· Δεῦρο ταχὺ πρὸς τὸν Πατέρα· ὑδωρ
τὸ ἄλλομενον, τὸ ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μετοχε-
τεῦον ημᾶς.

Ο' τῶν θηρῶν ἀδόντες μοι φησὶ, γενέσθω-
σαν, ξίφη καὶ ρόμφαιαι καὶ σφαγαί· τά-
φος δέ μοι τὰ τῶν λεόντων σπλάγχνα ἔστω,
καὶ τὸ πῦρ νεμέσθω μου, πρὸ τῆς φθορᾶς, τῆς
δορᾶς τὸ ἐγκαταλειμμα.

Τ' οὗτος ἐμοὶ οὐκ ἔστιν ἔραστὸν, ἐν σώματι·
πνεύματι γάρ ζῆν ἐπιποθῶ· ἐμοὶ τὸ ζῆν
Χριστὸς ὁ θεῖος ἔρως· πρὸς αὐτὸν ἐπείγομαι,
αὐτὸν φησὶν ἀγαπῶ, αὐτοῦ τυχεῖν προσδοκῶ.

Ε' μοὶ γλυκὺς ὁ θάνατος φησὶν, ηδέα μοι,
πάντα τὰ τῶν πόνων ἀλγεινά, θῆρες τερ-
πνοὶ, δρόσος τὸ πῦρ ἐστί μοι τοῦτο· οὐ τοῦ
ζῆν ἀνθέξομαι· διὸ καὶ σπεῦδω θανεῖν, ἵνα
συζήσω Χριστῶ. **Δόξα.**

Τ' ριαδικὴν προσάξωμεν ὡδὴν, δοξάζοντες.
"Αναρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν, Πνεῦμα εὐ-
θέας, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν τρισσῶς ὑμη-
σωμεν, "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος, κράζοντες, ὁ τῶν
Πατέρων Θεός.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

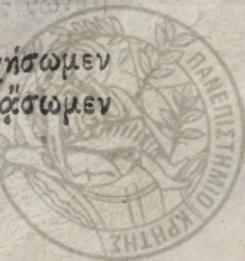
Ο' τοῖς Προφήταις πάλαι προρρήθεις, ἐγγί-
ζει μοι, βρέφος ἐκ Παρθένου κυνηγεῖς.
Χαίρει Ἀδάμ· καὶ ἡ Προμήτωρ Εὔα, τῶν ὡδί-
νων λέλυται· καὶ συγχορεύει Δαυΐδ, ὁ τῆς Παρ-
θένου πατήρ.

Προεόρτιος. Ζεδὴ η. Ο Ειρμός.

Ο"ν φρίττυσιν "Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι Στρ-
τιαὶ, ως Κτίστην καὶ Κύριον, ίμνεῖτε
· Τερεῖς, δοξάσατε Παιδεῖς, εὐλογεῖτε Λαοῖ,
· καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο' Κύριος ἔρχεται ἐν ζένῳ τοκετῷ, σαφῶς
εἰς τὰ ἴδια· δεξώμεθα αὐτόν· ὅπως ξε-
νωθέντας Παραδείσου τρυφῆς, πάλιν οἰκειώσῃ,
τικτόμενος Σπηλαίῳ.

Ι' δου ἡ ανάκλησις ημῶν ἐπιδημεῖ· ἡγιστωμεν
ἄσματα χαρμόσυνα σπουδῆ, καὶ ἀστωμεν

μέλη προεόρτια, τῷ ἐν σμικροτάτῳ, χωρουμένῳ Σπηλαιώ.

Ω' σῶμασε Κύριος, πεπλήρωκεν ἵδου, ἐκ σπέρματος δοὺς ἡμῖν, Δαυὶδ τὴν ἑαυτοῦ, Μητέρα Παρθένου εἴξεν βρέφος σαρκὶ, ἐτέχθη ἐν πόλει, Βηθλεέμ ὑπὲρ λόγον.

Τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

Τμνείσθω Ἰγνάτιος, ὁ μέγας Ἱερεὺς, διτάως στεφανούμενος, ὡς Μάρτυς καὶ Ποιμὴν· ἀθλήσας γάρ θτος, δι' ἀγάπην Θεός, ἐρῶν τοῦ ἐρᾶσθαι, παθεῖν οὐ παρητεῖτο.

Διψῶν τὸ ποτήριον, τῷ πάθους τῷ Χριστῷ, δεσμώτης ἀνέτρεχες, Ἰγνάτιος σοφές· καὶ φθάσας τὸ σιάμμα, ὥν ἐπαύσω βοῶν· Διψῶ τοῦ διψᾶσθαι, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς δρόμοις τῆς Πίστεως, ὡς ἥλιος τὴν γῆν, γενναίως διέδραμες, ἀπ' ἄκρων οὐρανοῦ· καὶ δύνας ἀδύτως, ἀπὸ γῆς εἰς Χριστὸν, τὸ φῶς συναστράπτεις, αὐτῷ τῆς ἀφθαρσίας (*).

Δεσμοῖς ιατρεύμενος, διώδευσας τὴν γῆν, μυρίσας τοῖς ἄθλοις σου, ἥμας τὰς ἐν αὐτῇ· καὶ νῦν μετὰ τέλος, ὡς περ οἱρίον ἀγρός, καὶ οἱρίον πεδίου, ἥμας εὐωδιάζεις. Δόξα. **Μ**ονάς οὐσιότητι, ὑμνείσθω ἡ Τριάς· Τριάς ὑποστάσει, τιμάσθω ἡ Μονάς· ὡς μία τῇ φύσει, τοῖς προσώποις δὲ τρεῖς, οὐ διαιρεμένη, οὐ συναλειφομένη.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον

Τὸ ἄστρον ἀνέτειλε, Χριστὸς ἐν Ἰακώβῳ, καὶ Μάγοι συντρέχουσιν, ἐν πόλεις Βηθλεέμ, ὑμνήσαι, τιμῆσαι, προσκυνῆσαι αὐτῷ, τεχθέντι ἐκ μήτρας, Ἄγνης τῆς Θεοτόκου.

Προεόρτιον. Ὡδὴ 5. Ὁ Εἱρυκός.

Τὴν ζωδόχον Πηγὴν τὴν ἀέννακον, τὴν φωτοφόρον Λυχνίαν τῆς χάριτος, τὸν Ναὸν τὸν ἄγιον, τὴν Σκηνὴν τὴν πάγχρυσον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνωμεν.

Σὺν Πατριάρχαις, Δικαίοις τε ἀπασι, καὶ τοῖς Ἀγίοις Προφήταις σκιρτήσωμεν· ἐκ Παρθένου Κύριος, Ἰησοῦς ἡ λύτρωσις, ὁ φωτισμὸς ἡ ζωὴ ἡ σωτηρία, νῦν ἐν τῇ Πόλει, Δαυὶδ ἀποτίνεται.

Η"δη τῆς Θείας τοῦ Λόγου σαρκώσεως, πᾶσιν ἡνοίχθη σαφῶς τὰ προπύλαια· οὐρανοὶ ἀγάλλεσθε, "Ἄγγελοι σκιρτήσατε, καὶ εὐφρανέσθω ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις, μετὰ Ποιμένων καὶ Μάγων ἐν πνεύματι.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει οὕτως· ἀστράπτεις τῷ κίονῳ, τὸ φῶς τῆς ἀφθαρσίας.

Φέρει Χριστὸν ὡς περ μύρον ἀκένωτον, τὸ νοητὸν ἡ Παρθένος ἀλάβαστρον, οὐκὶ τοῦ προέρχεται, ἐν Σπηλαιώ πνεύματι, ἀποκενῶσαι σαφῶς, ὅπως πληρώσῃ, τῆς εὐωδίας αὐτοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

Ο' Θεοφόρος ἡμᾶς εἰστιάσατο, τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ ἄθλους προθεῖς ἡμῖν. Δεῦτε φιλομάρτυρες, ἱερῶς δρεψάμενοι, τὰ μυστικὰ τῶν τερπνῶν ἀσμάτων ἀνθη, τὰς κορυφὰς ἑαυτῶν στεφανώσωμεν.

Τὴν ἱεράν σου στολὴν Ἱερώτατε, Ἱερωτέρου εἰργάσω τοῖς ἄθλοις σου· διὸ καὶ τὸν σέφανον, διττῶς κομισάμενος, μετὰ Μαρτύρων ὑμνεῖς καὶ τῶν Ποιμένων, Ἱερομάρτυρας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίτος Θεός ιαθαρός εἰμι ἔλεγες, καὶ δὶ οὖσταν θηρίων ἀληθομαι, ἵνα ἄρτος γένωμαι, Ἱεροτελούμενος, τῷ ἐρασθῆ καὶ Θεῷ κεκαρμένος, ὃν καὶ ποθῶν, οὐ πτοεῖμαι τὸν θάνατον.

Ω' σύπερόπτης τῶν ιάτων Ἰγνάτιος, καὶ ὑπέρετης τῶν ἄνω μυήσεων, ὡς λατρείαν ἀμωμον, τελῶν καὶ τελετμενος, Ἱερουργεῖς σεαυτὸν τῷ μαρτυρίῳ, πρός τε θηρία καὶ πῦρ ἐτομαζόμενος.

Σπλαγχνα θηρίων σοι τάφος γεγόνασιν· ἔχεις δὲ νῦν τὴν Σιών ἐνδιαιτημα, καὶ ζῆς ἐν ιαινότητι, ζωηφόρος Πνεύματος, ἐν θρανοῖς τῷ Χριστῷ συμβασιλεύων, καὶ ἐντρυφῶν τῇ αὐτοῦ ὥραιοτητι.

Τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος. καὶ ἐταῖς ἄνω μοναῖς αὐλιζόμενος, Ἱερὴ Ἰγνάτιος, τῷ Θεῷ καὶ Κτίσῃ σου, ὑπὲρ τῆς ποιμνίου σου ταύτης ἐντυγχάνων, ἀδιαλείπτως μὴ παυση δεόμενος.

Δόξα.

Τὸ ὑπεράρχιον φῶς ἡ ζωὴ ἡμῶν, Πατήρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεύμα τὸ Ἀγίον, τρισὶν ὑποσάσεται, καὶ μιᾶς Θεότητι, ὑπερουσίως δεῖ θεολογεῖσθω, Τριάς ἀπλῆ συμψυνὴς καὶ ὁμότυπος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἀγνή τοῦ Θεοῦ Πόλις ἔμψυχε, ἐγκεκριθήναι εὐδόκησε· μὴ λιπών τῇ ἄνω γάρ, πρὸς σὲ ιατρεύειν, ὡς ὑετὸς ἐπὶ γῆς Θεογεννήτορ, καὶ ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ βρέφος τίκτεται.

Ἐξαποστειλάριον προεόρτιον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ετοιμάζου Βηθλεέμ· Σπηλαιον εὐτρεπίσθητι· ὑπόδεξαι καὶ ἡ Φαίτη, τὸν ἀπεριγρα-

πτον Θεὸν, σαρκὶ περιγραφόμενον· ἔρχεται γὰρ τεχθῆναι, καθώσπερ εὐδόκησεν.

Τοῦ Ἀγίου. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Στοῖς ὑπάρχω ἔλεγες, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος, καὶ δεῖ με νῦν αἰλήθεσθαι, διὸ ὁδόντων θηρίων, Ἰγνάτιε Θεοφόρε, ὅπως ἄρτος ἥδυς τε, καὶ καθαρὸς ὄφθησθαι, τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι· ἡ παρεστῶς, μνημονεύοις πάγισοφε τῶν τελουντῶν, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ιεράρχα καὶ Μάρτυς.

"Ετερον. Γυναικεῖς ἀκοντίσθητε.

Ω'ς τετρωμένος ἔρωτι, ἀγάπης τῷ Κυρίῳ σου, οὐέμος ἔρως ἐβόας, Χριστὸς ἐσταύρωται θέλων· διὸ διψῶ τῷ διψᾶσθαι, καὶ ζῶν ἔρω τῷ ἔρασθαι· τοῖς κοινωνὸς γεννθῆναι, ἐπιποθῶ καὶ τοῦ πάθους, καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Πιστοὶ τὰ προεόρτια, τῶν Γενεθλίων ἀσμάτα, νῦν προηγήσωμεν πίσει· ἔρχεται ἡκεὶ γὰρ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ τῷ τεχθῆναι, ὡς βροτὸς ἐκ Παρθένου, καὶ ὄραθῆναι νήπιος, σπαργάνοις ἐνειλημένος, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ιστῶμεν Στίχους 5'. καὶ Φαίλομεν Σπιχηρά Προσόμοια, κατὰ ἀλφάβητον.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

"Ηχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Αἱ Ἀγγελικαὶ, προπορεύεσθε Δυνάμεις· οἱ ἐν Βηθλεέμ, ἐτοιμάσατε τὴν φάτνην· ὁ Λόγος γὰρ γεννᾶται· ἡ σοφία προέρχεται· δέχθεται σπασμὸν ἡ Ἐκκλησία· εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ εἴπωμεν· Εὐλογημένος ὁ ἐλθῶν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δίς.

Ανίσχει ὁ Ἀστὴρ, Ἰακὼβ ἐν τῷ Σπηλαίῳ. Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, προεόρτια τελοῦντες, συνδράμωμεν τοῖς Μάγοις, τοῖς Ποιμέναις συνέλθωμεν· ἴδωμεν Θεὸν ἐν τοῖς σπαργανοῖς· ἴδωμεν Παρθένον γαλουχοῦσαν· φρικτὸν θέαμα! Οὐασιλεὺς τῷ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Βουνοὶ γλυκασμὸν, σαλαζάτωσαν· ἴδθε ἔχει ὁ Θεὸς, ἐν Θαιμάν "Εθνη ἡτασθε· ἀγάλλεσθε Προφῆται· Πατριάρχαι σκιρτήσατε· ἀνθρωποὶ χορεύσατε ἐνθέως· ὁ ἰσχυρὸς καὶ μέγας Ἀρχων, Χριστὸς τίκτεται· ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, ἐν γῇ παραγίνεται.

Γῆθεν ἀνυψῶν, τὰς βροτὸς ὁ Πλάστης ἡκεὶ, τὴν βασιλικὴν, καινουργῶν αὐθις εἰνόνα· συγχάρητε τῶν ἄνω, αἱ Δυνάμεις ὑμνήσατε· ἔχθρας τὸ μεσότειχον ἐλύθη· ἥλθεν ω̄ ἀπένειτο· Θεὸς γὰρ, βροτὸς γίνεται· ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ, ὑπαντήσωμεν τῷ Κτίστῃ, ἡκοντὶ εἰς γῆν, ἐκ Παρθένου ἀνατεῖλαι· ἀγνείᾳ λαμπρυθῶμεν, ἀρεταῖς ἀπαστράψωμεν· τρόμῳ καὶ χαρᾷ ἐτοιμασθῶμεν, Χριστὸν ἰδέσθαι βρεφωθέντα, νοὸς ὅμικοις, ἡμᾶς θεεῖται τοὺς βροτούς, ἀκρα ἀγαθότητι.

Δόξα, ὅμοιον.

Εγγίζει ὁ Χριστός· Βηθλεὲμ προετοιμάζου· ἡδη τῷ Εθνῷ, τὸ σωτήριον αὔγαζει· εὐτρέπισον τὴν φάτνην, τοὺς Ποιμένας συνάγαγε, καλεσον τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος· αἱ Στρατιαι τῷ Ασωμάτων, Νοῶν κράζουσιν· Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ζῆλός τε καὶ πῦρ, καταφάγεται σε ἄφρων, πλάνε ἀληθῶς, καὶ τοῦ γόμου συκοφάντα· ἴδου γὰρ ἡ Παρθένος, Ἡσαΐας ως ἔφησεν, ἔσχεν ἐν γαστρὶ καὶ ἐπὶ φάτνης, ἀνακλινεῖ τὸν Βασιλέα· διὸ ἀπαντες, οἱ ἐξ Ιουδα τῆς φυλῆς, δυνάσται ἐκλείψουσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Σπιχηρά ἴδιόμελα. Ήχος δ.

Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὑμησον Πόλις Σιών· αγάλλου ἡ ἔρημος, προμνηστευθεῖσα τὴν χαράν· αστὴρ γὰρ προέρχεται, ἐν Βηθλεέμ μηνύων, μέλλοντα τίκτεσθαι Χριστόν· καὶ Σπήλαιον δέχεται, τὸν ἀχώρητον παντί· καὶ Φατνη ἐτοιμάζεται, ὑποδέξασθαι ζωὴν τὴν αἰώνιον· αὐτῷ πάντες ἀσωμεν καὶ βοήσωμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ἰησοῦ ὁ Θεός, ὁ σαρκωθεὶς δὶ ἡμᾶς.

Στίχ. Ο Θεὸς ἀπὸ Θαιμάν ἥξει. Ανατολίου.

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος, ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ· ἐξ ἀπειρογάμου Νύμφης ὀφθήσεται, ἐν Σπηλαίῳ δὲ λοιπὸν προσαναπαύσεται· καὶ φάτνη τῶν ἀλόγων, ὃν οὐκ ἔχωρει οὐρανὸς, ὑποδέχου, μέλλοντα σπαργανοῦσθαι ἐν σοι, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς. Ἀστὴρ μηνύει, Μάγοι προσκυνήσι, Ποιμένες ἀγραυλόσι, θαῦμα ὀρῶντες τὸ φρικτόν· καὶ "Ἄγγελοι μέλπουσιν, ἐπὶ γῆς θεώμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Κύριε εἰσακήνοα τὴν ἀκοήν σου.

Ησαΐα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· προφήτευσον τῇ Κόρη Μαριάμ, Βάτον πυρί καίεσθαι, καὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τῇ αἰγλῇ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ἀνοιγε πύλην ἡ Εδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἴδειν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνη σπαργανούμενον, ὃν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἡχος ἀ. Τοῦ Στουδίτου.

Στὴλη ἔμψυχος, καὶ ἔμπνους εἰκὼν, ἡ ἐτήσιός σου ἐπέστη ἑορτὴ, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὰς μυσταγωγίας σου, καὶ τὰς ἀριστείας σου ιπρύττουσα· τὴν ὑπὲρ τῆς Πίστεως μέχρις αἴματος ἀντικατάστασιν· τὴν μακαρίαν ἐκείνην, καὶ ἀοιδιμον φωνὴν, τὴν, "Οτι σῖτος εἰμὶ Θεοῦ λέγουσαν, καὶ δὶ δόδοντων θηρίων ἀληθομαι· διὸ μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ σὺ γεγονώς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἡχος πλ. β'. Βύζαντος.

Σπῆλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνᾶς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρεται Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑπόδεχται, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλῶντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὥφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ οὐψασα, δουλειῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγνᾶλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἡ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός; **Ἡ λοιπὴ Ἀνολογία τοῦ Ὁρθρου,** ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυτος.

ΤΗ ΚΑ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς,
τῆς ἐν Νικομηδείᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντρα, ἴστωμεν Στίχους σ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια,
"Ἡχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἔτερος, πρὸς αὐτὸν ἀνακέντραγε, Προφήτης ἐν πνεύματι· ὅδὸν γὰρ ἐξεῦρε, πᾶσαν ἐπιστήμην· μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς βροτοῖς, σάρκα φορέσας ὄμοιωθήσεται· Παρθένου γὰρ Θεόπαιδος, ἀποτεχθῆναι ἐπείγεται, προσιτός μοι γενόμενος, ὁ τῇ φύσει ἀπρόσιτος.

Ηημωνία ἄλωνος, ἡ σὴ κοιλία Πανάμωμε, Θεοτόκε γνωρίζεται, στάχυν ἀγεώρυγτον, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, φέρουσα ἀφράστως· ὃν ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, ἀποκυνήσεις τὴν ιτίσιν ἀπασαν, ταῖς θείαις ἐπιγνώσεσι, μέλλοντα θρέψειν ἐν χάριτι, καὶ λιμοῦ τὸ ἀνθρώπινον, ψυχοφθόρου λυτρώσεσθαι.

Δάμαλις ἡ ἄμωμος, τὸν σιτευτὸν Μόσχον φέρουσα, ἐν κοιλίᾳ προέρχεται, εἰς ἄγιον

Σπῆλαιον, παραδόξω λόγῳ, τοῦτον ἀποτέξαι, καὶ σπαργανῶσαι ὡς βροτὸν, καὶ ἀνακλῖναι φάτνη ὡς νήπιον· Ἡ ιτίσις προεόρταζε, χαρμοκινῶς μεγαλύνουσα, τὸν τοιαῦτα παράδοξα, ἐπὶ γῆς ἐργαζόμενον.

Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας,

"Ἡχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἡ μάτιον, σεαυτῇ Πανεύφημε ἐπιχρώσασα, καὶ λαμπρυνθεῖσα τῷ πνεύματι, Κυρίῳ μεμνήστευσαι, ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, συντηροῦντί σε ἄμωμον, ἀδιάφθορον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐν θαλάμοις, οὐρανίοις ὡς Παρθένον, περικαλλῆ καὶ ἀκήρατον.

Αἰκισμοῖς ὄμιλήσασα, καὶ πυρὶ προσπελάσασα, καὶ σαρκὸς σπαράγματα καρτερήσασα, καὶ τῶν λεβήτων τὰ βράσματα, γενναῖος ἐνέγκασα, οὐχ ἡττήθη λογισμῷ, οὐ ξανοῖς ἐπέθυσας· ἀλλαὶ κλίνασα, τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα τῇ τοῦ ξίφους, τιμωρίᾳ στεφηφόρος, πρὸς οὐρανοὺς ἀνελήλυθας.

Ωσπερ προῖκα πολύτιμον, τῷ Νυμφίῳ προσήγαγε, Ἀθληφόρε ἔνδοξε δῆμον ἄγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτελεστας, ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, καὶ τροχοῦ καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι Παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος πλ. β'.

Σιών πανηγύριζε· Ἱερουσαλήμ εὐφραίνου, Πόλις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὑπόδεξαι τὸν Κτίστην, ἐν Σπηλαίῳ καὶ Φάτνῃ χωρούμενον· ἀνοίξατέ μοι πύλας· εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ὄψομαι τὸν ὡς βρέφος σπαργανούμενον, καὶ τῇ δρανὶ συνέχοντα τὴν ιτίσιν· ὃν ὑμεοῦσιν "Ἄγγελοι, ἀκαταπαύστῳ φωνῇ, Ζωοδότην Κύριον, τὸν σωζόντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Προεόρτια Προσόμοια,

"Ἡχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραΐτα.

Πάντων τῶν Προφητῶν, αἱ προρρήσεις πληροῦνται· ὁ Χριστὸς γὰρ γεννᾶται, ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει, ἐκ τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος.

Στίχ. Ο Θεὸς ἀπὸ Θαιμάν ἦξει.

Δόξα τῶν γηγενῶν, καὶ καύχημα καὶ ηλέος, Βηθλεέμ ἡ τιμία, μητρόπολις ἡ θεία, ὑπόδεξαι τὸν Κτίστην σου.

Στίχ. Κύριε εἰσακήνοα τὴν ἀκοήν σου.

Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, δὶ οὖ τὸ πᾶν ὑπέστη, ἀπαθῶς καὶ ἀρρένεστως, ὑπόστασις ὄραται, μία ἐν δύο φύσεων.

Δόξα, καὶ νῦν, δόμοιον

H πόλις Βηθλεέμ, εὐτρέπισον τῷ Κτίστῃ,
τὸ Σπήλαιον, τὴν Φάτνην, τὰ σπάργα-
να: ἐν σοὶ γάρ, τεχθῆναι παραγίνεται.

Ἄπολυτίνια. Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ.

Δόξα, τῆς Ἀγίας. **Ἡ** αὔμας σου Ἰησοῦ.

Καὶ νῦν.

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ.

Eis τὰ Ἀπόδειπνα φάλλομεν τὸ Διώδιον, οὐ
ἢ ἀκροστιχίς.

Τρίτη τε.

Ωδὴ ἡ. **Ὕχος β'.** **Ο** Είρμος.

Tῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσιοι τρεῖς
Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ ιαμίνῳ
βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγουν φάλλοντες· Εὐ-
λογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Pαθυμίας ὑπνον αὐτὸν ἡμῶν, βαλώμεθα, καὶ
ψυχῶν ἐγρηγόρσει, τῷ τικτομένῳ ἐν Κό-
ρης ἀγνῆς, Χριστῷ ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτε
τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Tὸ τάλαντον ἔργοις ἀγαθοῖς, αὐξήσαντες,
ὡς περ δῶρα τῷ δόντι, ἀντὶ χρυσοῦ καὶ
λιβάνου Χριστῷ, καὶ σμύρνης προσάξωμεν, ἐρ-
χομένῳ, τεχθῆναι, ἐν Κόρης Θεόπαιδος.

Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

H τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρή-
σασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυνήσασα,
σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Tοῖς ἐπιγνώμοσι Χριστὸς, γρηγορεῖν ἐντέ-
ταλται, τὴν αὐτοῦ ἐλπίζουσιν ἔλευσιν· ἐκ
Παρθένου, καὶ γάρ ἡμει τεχθῆναι.

Eν τῇ δευτέρᾳ σου Χριστὲ, ἐνδημίᾳ σύση-
νον, δεξιοῖς με δεῖξον προβάτοις σου, σὴν
τιμῶντα, ἐν σαρκὶ παρουσίαν.

Eν τῇ προτέρᾳ σου Χριστὲ, παρουσίᾳ ἔσω-
σας, τὸν Ἀδάμ· ἀλλ' ἐν τῇ δευτέρᾳ σου,
τοὺς τιμῶντας, τὴν σὴν Γέννησιν σῶζε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνίθης Στιχολογία. Μετὰ δὲ τὴν α.
Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ὕχος β'. **Ο** εὗσχήμων Ιωσήφ.

O απρόσιτος Θεός, δὲ εὕσπλαγχνίαν προ-
σιτὸς, γενόμενός μοι θέλων, προέρχεται
σαρκὶ, γεννθῆναι ὡς ἀνθρωπος, ἐν πόλει Βη-
θλεέμ, ἐν Παρθένου νεάνιδος: ὃν ὑποδέξασθαι

προθύμως σπουδάσωμεν, ἀνακράζοντες φόβῳ·
Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ὕχος γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Thetaυμα παράδοξον, ὄραται σήμερον! ὁ γάρ
Σωτὴρ ἡμῶν, ἐν τῷ σπηλαίῳ σαρκὶ, ἐκ
τῆς Παρθένου δὲ ἡμᾶς, τεχθῆναι νῦν ἐπείγεται.
Μάγοι μετὰ δώρων δὲ, ὡς Βασιλεῖ προσκυνή-
σουσι. Ποιμένες τε καὶ "Αγγελοι, αὐτὸν δοξο-
λογήσουσιν· μεθ' ᾧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν· Δόξα
τῷ δὲ ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ο Ν. καὶ ὁ Κανὼν ὁ προεόρτιος, οὐ δὲ ἀκρο-
στιχίς, πατὰ ἀλφάβητον.

Ωδὴ α'. Ηχος δ'. Ο Είρμος.

Tριστάτας ιραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ
τριμερὲς, παταπόντισον δέομαι· δύπωσοι ὡς
ἐν τυμπάνῳ, τῇ νειρώσει τοῦ σώματος, ἐπι-
νίκιον ἀσω μελώδημα.

A'γαλλου οὐρανὲ, καὶ δὲ γῆ εὐφραινέσθω·
ὁ Θεὸς γάρ μεθ' ἡμῶν, γενόμενος σαρκὶ,
ἐκ Παρθένου νεάνιδος, τίκτεται καὶ σπαργα-
νοῦται· τὰς σειρὰς διαλύει δὲ, τῶν ἡμῶν ἐγκλη-
μάτων ὡς εὕσπλαγχνος.

Bασιλισσα ἀγνὴ, Βασιλέα τῶν ὅλων, ἀπο-
τίκτει ὑπέρ νοῦν, τὸν ἄνω τοῖς πιστοῖς,
βασιλείαν ἀνοίγοντα, καὶ τὴν ἐν ἡμῖν ἀθλίως,
βασιλεύουσαν πάντοτε, ἀμαρτίαν τελείως ἔξαι-
ροντα.

Gραφαὶ προφητικαὶ, περαιοῦνται· ἵδού γάρ,
ὄν προηγγειλαν Χριστὸν, ἐν πόλει Βηθλεέμ,
φανεροῦται σαριούμενος· τούτου νῦν προεο-
τάσαι, τὰ Γενέθλια σπεύσωμεν, διανοίας εὐθύ-
τητι σήμερον.

Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὐ δὲ ἀκροστιχίς.

Μέλπειν σε Μάρτυς προσθέτω Θεός χάριν.

Ιωσήφ.

Ωδὴ α'. Ηχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Mαρτύρων περιφανῶς λαμπρότητι, περια-
στράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ιερῶς,
θεούμενη Πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείας
σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσι σε.

Eτρώθης τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χριστοῦ
Πανεύφημε· καὶ σαρκικὰς λιποῦσα ἡδο-
νᾶς, καὶ μυηστῆρα ἐπίκυρου, πατεγγυήθης ἀ-
μωμος, ἀγνὴ παρθένος τῷ Νυμφίῳ σου.

Lαμπρύνας φωτοφανέστι καλλεσι, τὴν σὴν
διάνοιαν, ὁ Πλαστούργος τῶν ὅλων καὶ

Θεὸς, οὐρανίων θαλάμων σε, παρθενικῶς χορεύουσαν, Μάρτυς θεόφρον κατηξίωσεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένος τὸν Πλαστουργὸν τῆς φύσεως, τεκεῖν ἐπείγεται, ἐν τῷ Σπηλαίῳ σάρκα εἶ αὐτῆς, καὶ ὑπόστασιν ἄρρητον, ὑπερφυῶς φορέσαντα, ὅπως θεώσῃ τὸ άνθρωπιγον.

Προεόρτιος. 'Ωδὴ γ'. 'Ο Εἰρμός.

Ο"τι στεῖρα ἔτεκεν, ή εἶ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ή πολλὴ ἐν τέκνοις, ησθένσε συναγωγή· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν·"Αγιος εἰς Κύριε.

Δανιὴλ εἶ ὅρους σε, παρθενικοῦ λίθον Δόγε, ἀποτιμηθέντα βλέπει, καὶ ἐκλεπτύνοντα βωμούς, εἰδωλικοὺς τῷ ιράτει σου· διὰ τοῦτο φόβῳ σε δοξάζομεν.

Εξ Ἐώας Μάγοι σε, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων, δόηγηθέντες ἀστρῷ, δῶρα προσάγουσι Χριστὲ, σμύρναν, χρυσὸν καὶ λίβανον, ἐκπλαγέντες τὴν σὴν συγκατάθασιν.

Zωηφόρον ἀσταχυν, χώρα σύνηρτος φέρει, ἀποτεκεῖν ἐν πόλει, τῆς Βηθλεέμη ή Μαριάμ, πάντων ψυχὰς ἐκτρέφοντα, τῶν βοῶντων·"Αγιος εἰς Κύριε.

Τῆς Ἀγίας Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Eτέλεσας τὴν ψυχὴν, ναὸν πανάγιον Θεοῦ "Ενδοξε, θεῖοις ναοῖς πάντοτε, ὑμνοῖς καὶ εὐχαῖς παρεδρεύουσα.

Mεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν Πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ως ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Aἱμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθεῖας τὴν πυρὰν ἔσθεσας, καὶ τῶν πιστῶν ἥρδευσας, Ιουλιανὴ τὰ φρονήματα.

Θεοτοκίον.

Pυνόμενος τοὺς βροτοὺς, ὁ συμπαθής ἐκ τῆς Ἀγνῆς τίκτεται, ἐν Βηθλεέμ σπάργανα, νήπιον καθάπερ δεχόμενος.

'Ο Εἰρμός.

"**E**υφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ή Ἐκκλησία σου Χριστὲ ιράζουσα· Σύ μου ἴσχυς Κύριε, καὶ καταψυγή, καὶ στερέωμα.

Kάθισμα προεόρτιον, 'Ηχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Xαρᾶς ἐμπλήσθητε, πάντα τὰ πέρατα· ή Θεοτόνος γάρ, τεκεῖν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· ως θαύματος ἀνεκφράστου! ἄρχεται ὁ Ἀναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ Αὐταρκος. Σπηλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἀπαντα· Η Βηθλεέμ σγάλλου, καὶ χόρευε, ή κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

Δόξα, τῆς Ἀγίας.

'Ηχος δ'. Ο ύψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Pεποιημένη ἀρεταῖς θεοσδότοις, διηνθισμένη τῷ σεπτῷ μαρτυρίῳ, ὅλη καλὴ καὶ ἀμωμος ὡράθης σεμνή· ὅθεν σου ὁ Κύριος, νῦν ἡράσθη τοῦ καλλους, καὶ πρὸς φωτεινότατον, σὲ ὑψηλῶνα εἰσῆξεν· ἐν ω χορεύεις Ιουλιανὴ, μετὰ Μαρτύρων Χριστὸν μεγαλύνουσα.

Kαὶ νῦν, Προεόρτιον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Pαρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ. Μητέρες αἰνέσατε, τὴν προπομπὴν τῆς Μητρὸς, Χριστὸς Θεοῦ ἡμῶν. Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες· ἔρχεται γάρ ἐν πόλει, Βηθλεέμ τοῦ γεννηταί, οὗ τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, σωζοντα κόσμον φθορᾶς.

Προεόρτιος. 'Ωδὴ δ'. 'Ο Εἰρμός.

Oκαθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεόπτοτος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἥλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς ιραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Hάγια μυροθήη, τῷ σεπτῷ ἀγιάσματος, Βηθλεέμ ἐν πόλει, τῷτο ἐκκενῶσαι προέρχεται, ἀγιασμὸν ἡμῖν πᾶσι παρεχόμενον, τοῖς ιραυγάζουσι· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Hεηγόρε, Ήσαΐα, τὰ σεπτά σου ικρύματα, γεγονότα βλέπων, πράγματα ἀγάλλια καὶ χόρευε· ή γάρ Παρθένος ἀσπόρως ἀπεκύπτεν, ἐν Σπηλαίῳ σαρὶ, Βηθλεέμ τὸν ἀγάλλητον.

Iησοῦς σαρὶ γεννᾶται, καὶ ἐν χρόνῳ ὁ ἀχρονος, καθορᾶται βρέφος, λύων μου τὰ χρόνια πταίσματα, καὶ τῇ ἀφάτῳ πτωχείᾳ νῦν πλούτιζει με, τὸν πτωχεύσαντα, φθοροποιαῖς παραβάσεσιν.

Τῆς Ἀγίας. 'Ε παρθέντα σε ἰδοῦσα.

Tεταμένην τὴν διάνοιαν μετημένη, πρὸς τὸν ὅλων Κύριον, σαρκὸς τεταμένη, καὶ μαστιζομένης δεινῶς, οὐδόλως ἐφρόντισα. Ιουλιανὴ καλιπάρθενε.

Tπερίσχυσαν οἱ ἔρωτες τοῦ Δεσπότου, τοὺς τῆς σαρκὸς πανεύφημε, Μάρτυς ἀμαυρῶσαι· ὅθεν ιατεφρένσας, καὶ πλούτου καὶ μηνστορος, καὶ τῶν πολυτρόπων ιολάσεων.

Sὲ τὴν ἀσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύνοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἀμωμον ὄλοκληρον, Θεοῦ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Θεοτοκίον.

Pαρθενίαν μετὰ τόκου ἐσφραγισμένην, ή Θεοτόνος βλέπουσα, θάμβει συσχετεῖ-

σα, Τέκνον ἀνειραύγαζε, πῶς νῦν σπαργανώσω σε, ψάμμῳ σπαργανοῦντα τὴν θάλασσαν;

Προεόρτιος. Ὡδὴ ἕ. Ὁ Εἰρμός.

Aὐτοῖς οὐκ ὄφονται, τὴν δόξαν σου Χριστέ· ἀλλ' ἡμεῖς σε μονογενὲς, Πατρικῆς ἀπαύγασμα, δόξης Θεότητος, ἐν νυκτὶ ὅρθριζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Kόρης ἀποτίκτεται, Θεὸς Ἐμμανουὴλ, καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, τὴν ἡμῶν ἀνακλησιν, θέλων ἔργαζεται· τούτου τὰ Γενέθλια, εὔσεβῶς προεορτάσωμεν.

Lόγος ὃν προάναρχος, Πατρὸς καὶ συμψυᾶς, ἐπὶ φάτνης ἀνακλιθεὶς, τῶν ἀλόγων ἔλυσας, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, τοὺς προεορτάζοντας, εὔσεβῶς τὰ σὰ Γενέθλια.

Mακαρία πέψυκεν, ἡ ρίζα Ἰεσσαί, ἐκβλαστήσασα τὴν Ἀγγὴν, ἀνθος θείον φέρουσαν, Χριστὸν τὸν Κύριον· οὐ πρεορτάσωμεν, τὰ Γενέθλια γηθόμενοι.

Τῆς Ἀγίας. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

P'οῦν Μάρτυς δυσσεβοῦς, ἀθεῖας ἐξήρανας, τοῖς ρεύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσθεσας.

Oλόκληρον σαυτὴν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, λαμπρότερον τελέσασα.

Sῶς καλλει τὴν ψυχὴν, τετρωμένη παρεδράμεν, ὡς Δέσποτα ἡ Παρθένος, τὰ ὄρώμενα καλλη, ἀθλήσει διαλάμπσα.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα καινοπρεπές! ἡ Παρθένος ἐπείγεται, ἡ Ἀχραντος ἐν Σπηλαίῳ, Βηθλεέμ τοῦ κυῆσαι, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ᷂. Ὁ Εἰρμός.

Hλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ βυθοῦ ἀναγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Nέον ἐπὶ γῆς ἡμῖν Παιδίον, τεχθεὶς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐν Πατρὸς ἀρρήτως ἀναλάμψας, τῆς παλαιᾶς, πάντας ἡλευθέρωσε, παραβάσεως ὡς εὔσπλαγχνος.

Eἶνα καὶ παράδοξα ἡκούσθη, ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει, γεννηθέντος σου ἀναρχε Λόγε· Ποιμένες γάρ, μετ' Ἀγγέλων ὑμνον σοι, ὡς Δεσπότη προσειόμιζον.

Oαστήρ τὸν τῆς δικαιοσύνης, καταμηνύει Μάγοις, ἀπορρήτως Ἡλιον τεχθέντα· οὐ τὰ σεπτὰ, νῦν προεορτάσωμεν, ἀγαλλέμενοι Γενέθλια.

Τῆς Ἀγίας. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

E"ρωτι, τετρωμένη τῷ θείῳ ἐκραύγαζες· Χριστὸν ἐπείγομαι φθάσαι, τὸν ὡραῖον οὐαλλει· ὅθεν βασάνους, ὑπομένω, ἀκλινεῖ γηθόμένη φρονήματι.

Tείνεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ράθδοις συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου Ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταττε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Ωρθιστας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον "Ηλιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, καὶ ψυχὴν θεόφρον, καὶ τὴν ιαρδίαν, κατηγάσθης, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης αἰδίον.

Θεοτοκίον.

Θαῦλασσαν, σπαργανώσας ὅμιχλη βουλήματι, κυνοφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένης Κόρης καὶ σπάργανα, ὥσπερ βρέφος, καταδέχεται οόσμον λυτρούμενος. **Ὥ Εἰρμός.**

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρως κεκαθαρμένη, τῷ δὶ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι.

Κοντάκιον προεόρτιον, Ἡχος ᷂. Ταῦ ἄνω ζητῶν.

Eν τῇ Βηθλεέμ, ὄρῶντες σπαργανούμενον, τὸν πᾶσαν τὴν γῆν, ιρατοῦντα τῇ χειρὶ αὐτοῦ, προεόρτια ἄσματα, τῇ Τειούσῃ τοῦτον προσενέγκωμεν· μητρικῶς γάρ εὐφραίνεται, ιρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Ὥ Οἶκος.

Tὸν τοῦ Θεοῦ Υἱὸν ἡ Παρθένος ἐν ἀγκαλαισις ιρατάσσα, καὶ μητρικοῖς ἀσπασμοῖς καταφιλοῦσα ἐφθέγγετο· Σποράν οὐκ ἔγκων ἐν τῇ συλλήψει, καὶ φθοράν οὐχ ὑπέστην ἐν τῇ γεννήσει, ἀλλ' Ἀγγὴ ὡς περ πρώην εἰμὶ καὶ μετὰ γέννησιν· διό σου προσινῷ Τέκνον τὴν πολλὴν εὔσπλαγχνίαν, καὶ ἄφατον μεγαλουργίαν, ἥν ἔδειξας εἰς ἐμέ· ὅθεν καὶ ἀγάλλομαι, ιρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Συναξάριον.

Tῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ιουλιανῆς.

Στίχοι.

Ίουλιανῆς ἀγλαΐσμα τὸ ξίφος.

Ως προξενῆσαν ἀγλαὸν ταύτη στέφος.

Ἐκταγον εἰκαδί πρώτη Ἰουλιανὴν ἐρατεινήν.

Aὕτη ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πλουσίων γεννητόρων παῖς ὑπάρχουσα, καὶ μηνοστεύεται παρ τῶν Ἐλευσίων τινὶ συγκλητικῷ. Οὗ βουλομένου τὸν γάμον ποιῆσαι, οὐ κατεδέξατο ἡ Ἀγία, εἰποῦσα· Εὖ μη πρό-

τερού τὴν τῆς Πόλεως ἀρχὴν σχῆς, οὐ συνέρχομαι σοι εἰς γάμου. Εἰς δὲ τὴν τοῦ Ἐπάρχου τιμὴν καταστάντος αὐτοῦ, πάλιν πρὸς αὐτὸν λέγει· Ἐὰν μὴ ἀπὸ τῆς τῶν εἰδώλων θρησκείας ἐπὶ τὴν τῶν Χριστιανῶν πόστιν μεταστραφῆς, τὴν διὰ γάμου πρὸς σὲ κοινωνίαν οὐ καταδέχομαι. Οἱ δὲ τῷ πατρὶ τῆς Παρθένου ἔξειπε πάντα. Μή δύνηθέντος δὲ τοῦ πατρὸς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως αὐτὴν μεταβαλεῖν, αὐτῷ τῷ μυστηρὶ καὶ Ἐπάρχῳ εἰς τὴν κατὰ τοὺς κρατουντας νόμους ἐξέτασιν παρεδόθη. Οἱ δὲ, τοῦ χιτῶνος γυμνώσας αὐτὴν, καὶ βουνεύροις ὡμοῖς ὑπὸ ἐκκαΐδεκα στρατιωτῶν καταξάνας, καὶ τῶν τριχῶν ἐκκρεμάσας, ὡς ἐκσπασθῆναι τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ σιδήροις πεπυρωμένοις τὰς πλευρὰς αὐτῆς καταφλέξας, καὶ ἔτερόν τι σιδήριον πεπυρακτωμένον ἀπὸ τοῦ μέσου τῶν μηρῶν αὐτῆς διελάσας, καὶ ταῖς πλευραῖς τὰς χεῖρας αὐτῆς περιδήσας, τῇ εἰρκτῇ ταύτῃ ἀπαχθῆναι διεκελεύσατο.

Ταύτη οὖν τῇ νυκτὶ, ἐν ᾧ ἀπερρίφη, προσευχομένης αὐτῆς, πρόσεισιν αὐτῇ ὁ ἀρφανῆς πάντων ἔχθρος καὶ πολέμιος, ἐν σχήματι Ἀγγέλου, προτρεπόμενος αὐτὴν θύσαι καὶ ἀπολυθῆναι. Ἡ δὲ Ἀγία, τοῦτον ἀπωσαμένη, τὰ κατ’ αὐτὸν πάντα, καὶ μὴ βουλόμενον, ὅμολογῆσαι ἐποίησεν. Ἀχθεῖσα δὲ πρὸς τὸν Ἐπαρχον, καὶ τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἀμετάθετος μένουσα, καρίνῳ λίαν ἐξαφθείσῃ ἐμβάλλεται. Καὶ ταύτης παραδόξως σθεσθείσης, πεντακοσιοὶ ἄνδρες ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ αὐτίκα ξίφει ἐτειώθησαν, μετὰ γυναικῶν ἐκατὸν τριάκοντα.

Τῆς δὲ Μάρτυρος εἰς λέθητα ἐμβληθείσης διακαῆ, λουτρὸν ὁ λέθης τῇ μακαρίᾳ ἐγένετο. Λυθεὶς δὲ καὶ ἐκχυτεῖς, ὡσπερ ὑπότινος μηχανῆς, τοὺς κύκλῳ ἀπίστους διώλεσεν. Ἐπεὶ δὲ ἀνωτέρα πάντων τὸ Μάρτυρος ἐγένετο, τὴν διὰ ξίφους ύφισταται τελευτήν. Ἡν δὲ ὅτε ἐμνηστεύθη τῷ Ἐλευσίῳ, χρόνῳ ἐκκαΐδεκα· ὅτε δὲ τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ μαρτυρίου, χρόνῳ δεκαοκτώ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῆς, τῷ ὅντι πλησίον τῆς Αγίας Μάρτυρος Εὐφημίας ἐν τῷ Πετρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἀγιοι πεντακόσιοι Μάρτυρες, οἱ ἐν Νικομηδείᾳ διὰ τῆς Ἀγίας Ιουλιανῆς πιστεύσαντες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πεντακοσίους εἶδεν ἐκτετμημένους,

Ἡ Νικομήδους Μάρτυρας νικηφόρους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ Ἀγιαι ἐκατὸν τριάκοντα γυναικες, αἱ ἐν Νικομηδείᾳ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν πενταπλῇ προύτεινεν εἰναδὶ ξίφει,

Τριπλῇ γυναικῶν Μαρτύρων δειάς κάρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Θεμιστοκλέους.

Στίχ. Τὰς ἐκ σιδηρῶν ὁξέων ἥλων ξέσεις,

Ωστις σιδηροῦς καρτερεῖς Θεμιστόκλεις.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, ἐκ Μύρων τῆς Λυκίας, ποιητὴν προβάτων ὑπάρχων. Τοῦ οὖν ἀρχοντος διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήσαντος, καὶ τοῦ Αγίου Διοσκορίδους ἐπιζητουμένου, ἐπεὶ πρὸς τὸ ὄρος κατέψυγεν, οἱ ζητοῦντες αὐτὸν εὑρὼν νέμοντα τὸν Θεμιστοκλέα, καὶ σινηρώτων περὶ τοῦ Διοσκορίδους. Οἱ δὲ, ἐκεῖνου μὲν ἀπέκρυψε, Μή εἰδέναι λέγων ἔνθα ἐστίν, ἐαυτὸν δὲ παρέδωκεν, ὄμολογῆσας εἶναι Χριστιανός. Καὶ τὸν Χριστὸν κηρύξας ἐνώπιον τοῦ ἀρχοντος Ἀσκληπιοῦ, καὶ παρρησιασάμενος, ἐτύφθη κατὰ γαστρὸς ἔως ἐρράγη· καὶ ἐπὶ ξύλου ἐκρεμάσθη. Εἶτα σύρεται ἐπὶ τριβόλων σιδη-

ρῶν· ὑφ' ὧν ὅλου τὸ σῶμα περιουσύμενος, τῷ Θεῷ τῷ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ἡ Θεὸς ἐλέγοντον, οὐαὶ σωστον ἡμᾶς. Ἄμην.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ζ. Ὁ Είρμος.

Nέοι τρεῖς ἐν Βαθυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικὸν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἰ Κύρε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Pώς σε Σπηλαιον χωρήσει, ἐρχόμενον δὶ γῆμᾶς, τεχθῆναι Ἀχώρητε; πῶς σε γαλογήσει Παρθένος, τροφέα πάντων εὔσπλαγχνε, Ἰησοῦ χρηματίζοντα;

Pήμασιν ἀνολουθοῦντες, τοῦ Μάντεως Βαλασί, Μάγοι ἐπισπεύδουσι, Χριστὸν προσκυνήσαι σὺν δώροις, ἐπεγνωκότες τοῦτον, πάσιν πνοῆς βασιλεύοντα.

Sτειρεύουσα τῶν ἀνθρώπων, φύσις πάσης αἵρετης, ἀγάλλου οὐαὶ χόρευε· ἦνει γὰρ Χριστὸς ἐν Παρθένου, σαρκὶ τεχθῆναι, ὅπως δειξῃ καλοῖς εὐτεκνοῦσάν σε.

Tης Ἀγίας. Ἐν τῇ οαρίνῳ Ἀθραμιαῖοι.

Eν αἵροσύνῃ, πυρακτωθέντι σε τῷ λέθητι, Μάρτυς, δικαστὴς προσρίπτει ἀνηλεῶς· δὶ Ἀγέλου δὲ ὁ Κύριος, ἀδιαλόβητόν σε διέσωσε, τοῦτον γεραίρουσαν.

Oὐ δειλιώσα, ἀνδρειοφρόνως μᾶλλον δὲ πάντεμνε, Μάρτυς, τῇ πυρᾳ προσέρχῃ ἀναψυχῆς, αἰσθομένη οὐαὶ ιραυγάζουσα· Εὐλογημένος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύρε.

Sοῦ τῷ Νυμφίῳ, οὐαὶ πάπερ προῖνα προσήγαγες, δῆμον οὐαὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς αὐτὸν, οὐαὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβόλοις σου, θαυματουργίαις ἀποκρουσάμενον.

Θεοτοκίον.

Xαῖρε χωρίον, τοῦ Ἀχωρήτου Μητροπάρθενε· τοῦτον, σαρκοφόρον μέλλεις γὰρ δὶ ἡμᾶς, ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν Ἀχραντε, ἐπανορθώμενον, τῶν οἰκείων χειρῶν τὸ πλαστούργημα.

Προεόρτιος. Ὡδὴ η. Ὁ Είρμος.

Aυτρωτὰ τὰ παντὸς Παντοδύναμε, τὰς εὐμέσω φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάσις, οὐαὶ ἐδρόσισας, οὐαὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Tὸν πολλαῖς με Χριστὲ παραβάσεσι, τῶν ληστῶν χρηματίσαντα σπηλαιον, δὶ εὐσπλαγχνίαις ἀφατον, διασώζων τεχθῆναι, ἐν τῷ Σπηλαίῳ, ἐν Παρθένου ἀγνῆς κατηξίωσας.

Tοιγράφων τελείαν μοι ἀφεσιν, ἀπεγράφεις τῷ Καίσαρος δόγματι, ὁ Ποιτης τῆς

κτίσεως, σὺν τοῖς δούλοις· ὑμνῶ σου τῆς εὐ-
σπλαγχνίας, τὸ ἀμέτρητον ἔλεος Δέσποτα.

Φωτεινὸν τοῦ Δεσπότου Παλάτιον, πῶς ὁ
πῆλθε σμικρότατον Σπήλαιον, τὸν Βασι-
λέα Κύριον, δὶς ἡμᾶς σαρκωθέντα, ἀποκυῆσαι,
Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε;

Tῆς Ἀγίας. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Aὐτῷ σου τὸ ὅμμα ναὶ τὸν νοῦν, πρὸς τὸν
δυνάμενον, ἔχουσα σώζειν Θεὸν, λεβήτων
βράσματα χάριτι, θείου Πνεύματος ιατέσθε-
σας, ἀναβοῶσα τὴν ωδὴν, τῶν Παιδῶν Μάρτυς
πιστῶς· Εὔλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

P'ήμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι,
πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσάν
σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον· ἀλλ' οὐκ ἐφλέχ-
θης τῷ πυρὶ, τῇ τοῦ Νυμφίου στοργῇ, Θεοφό-
ρε, θροσιζομένη ναὶ τοῦτον γεραίρουσα.

T'στασι πρὸ βήματος Χριστὸν, ἀνακηρύ-
τουσα, Θεὸν αἴθάνατον, ιαθυπομείναντα
σταύρωσιν, ναὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, ναὶ
τὴν αἴθάνατον ζωὴν, πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς
βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Nέφει τὴν ἐπίβασιν αὐτῷ, τιθεὶς ὁ Κύριος, διὰ
νεφέλης ἥμιν, Παρθένος τίκτεσθαι ἔρχεται,
ὅπως λύσῃ τῶν ψυχῶν ἥμῶν, τῆς ἀμαρτίας ζο-
φερά, νέφη βοώντων αὐτῷ· Εὔλογεῖτε, πάντα
τὰ ἔργα Κυρίος τὸν Κύριον. **Ο Είρμος.**

Xεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσ-
ματα, ἐν λάκιῳ ἐφραξε· πυρὸς δὲ δύνα-
μιν ἐσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσε-
βεῖας ἐρασταὶ, Παῖδες ιρανγάζοντες· Εὔλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Προεόρτιος. Ωδὴ δ. Ο Είρμος.

Eὖτα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσῆματι, τὴν
ιατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
τες μεγαλύνομεν.

Xορεύσωμεν ἀπαντες πιστοὶ, σκιρτήσωμεν,
ναὶ συμφώνως ἀλαλάξωμεν· ἦκει ἡ πάν-
των σωτηρία, ἐγγίζει τοῦ τεχθῆναι ὁ Κύριος,
ναὶ σωσαὶ τοὺς αὐτοῦ τὰ Γενέθλια, εὐσεβο-
φρόνως ἑορταῖζοντας.

Pαλτήριον ἄγιε Δαυΐδ ἀνάλαβε, ναὶ ιθά-
ραν ναὶ μελώδησον· Τοῦ Ἐφραθᾶ οἶνος
εὐφραίνου· Πατήρ γάρ ἐκ γαστρὸς ὃν ἐγένη-
τεν, ἐν σοὶ περιφωνῶς ἀποτίκτεται, ἐκ τῆς
Παρθένου σωματόμενος.

Θεοτοκίον.

Ω'ς ὅμβρος, ὡς μέγας ὑετὸς ἐν μήτρᾳ σου,
ὁ Δεσπότης ιαταθέβηκε, ναὶ αὐχμηρία
ἀθεῖα, τὴν γῆν ιεχερσωμένην ιατήρδευσε, ναὶ
πλάνης τὰς θαλάσσας ἐξήρανε, Θεογεννήτορ
Μητροπάρθενε.

Tῆς Ἀγίας. Δίθος ἀχειρότυπος.

G'ουλιανῆς Ἀθληφόρου, τοὺς ὑπὲρ Πίστεως
ἀγῶνας, "Ἄγγελοι ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν γυ-
ναικείᾳ φύσει ιατήσχυνε, τὸν τὴν αὐτῆς προ-
μήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ω'ς περικαλλῆς ἀθληφόρος, ναὶ περιδέξιος
Παρθένος, στέφος ἀνεπλέξω νομίμως, δι-
καιοσύνης ιαταπατήσασα, μετὰ σαριὸς τὸν
ἀσαριον, ναὶ κυηφόρος χρηματίσασα.

Sὲ τὴν νοητὴν Χελιδόνα, ναὶ ἀδιάφθορον
Τρυγόνα, ναὶ Περιστερὰν μαρτυρίω, κε-
χρυσωμένας ἔχουσαν πτέρυγας, ναὶ πρὸς Θεὸν
πετάσασαν, ναὶ ιαταπαύσασαν γεραίρομεν.

H"ιθησας ιοιλάσιν ὡς ιρίνον, ταῖς τῶν Μαρ-
τύρων ἀθληφόρε, Ἰαλιανή· ναὶ ὡς ρέδον,
τὴν παρθενίαν εὔσομον φέρουσα, τῷ νοητῷ Νυμ-
φίῳ σου, θεῖον ὁσφράδιον γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Fέρουσα τὸν φέροντα πάντα, πρὸς Βηθλεέμ
ἐρχη Παρθένε, τοῦτον ναὶ κυῆσαι ναὶ
φάτνη, προσανατίναι ιαθάπερ νήπιον, τὴν τῶν
βροτῶν ἀναίλησιν, διαφερόντως ἐργαζόμενον.

Ο Είρμος.

» **L**ιθος ἀχειρότυπος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀγίας.

Tὸν νυμφῶνά σου βλέπω.
Tὸν νυμφῶνα σου Λάγε, ἡ Μάρτυς ἐπιπο-
θοῦσα, βασάνων ἀπασαν πεῖραν, σερρῶς
ὑπέστη ρόπη σου. Ἡς πρεσβείαις ὁ Θεὸς, δέο-
μαι σου, τὴν ψυχὴν μου οἰκτείρησον.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Bηθλεέμ γῆ Ιούδα, εὐτρέπισον τὰς εἰσόδους·
ἐν σοὶ γάρ ἡ Παρθένος, ναὶ Θεοτόκος
ἦκει νῦν, ἐν Σπηλαίῳ τοῦ τεκεῖν, ὡς βροτὸν,
τὸν Θεόν μου ναὶ Κύριον.

**Eis τοὺς αῖνους, ιστῶμεν Στίχους δ'. ναὶ φαί-
λομεν Στιχηρά Προσόμοια,**

"Ηχος πλ. β. Αἱ Ἀγγελικαί.

Hδημιουργός, νῦν προέρχεται Σοφία· αἱ
προφητικαὶ, διανίσχουσι νεφέλαι· ἡ χά-
ρις αἰθριάζει· ἡ ἀλήθεια ἐλαμψε· παύεται αἱ-

νίγματα σκιώδη· ή τῆς Ἐδέμ πόνοίγη πύλη·
Αδάμ χόρευε· ὁ πλαστουργὸς Θεὸς ἡμῶν, ἐκὼν
πεπλαστούρυνται.

Θεσπίσματα πληρῶν, Προφητῶν· καὶ τὰς
ὅρασεις, τίπτεται σαρκὶ, καὶ παχύνεται
ὁ Λόγος, καὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς
ἀνακλίνεται. Τοῦτο συγκατάβασις ή ἄκρα!
τοῦτο ή φρικτὴ οἰκονομία! δὶς ἦν φάλλομεν·
Οὐ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παρα-
γίνεται.

Iνα τῆς φθορᾶς, τὸν ἴὸν ἀποκαθάρης, καὶ
τὴν ἀρχικὴν, ἀναπλάσης μοι εἰκόνα, σαρ-
κίζαι καὶ θηλάζεις, καὶ σπαργάνοις ὁ νεύμα-
τι, πάντα περιάγων ἐνειλίσσοντες τερατώργε ὑμνῶ
σε Λόγε, βουλῆς "Ἄγγελε, τῆς πατρικῆς δὶς ἦς
ἐγὼ, ἀπαθανατίζομαι."

Kόλπων Πατρικῶν, οὐκ ἐνστὰς βροτὸς ὡ-
ραῖς· καὶ Παρθενικᾶς, ἐποχούμενος
ωλέναις, τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος, δὶς ἀστέρος
ἐνακτα Θεόν σε προσκυνοῦντας·
πνεύματι χειλέων ἀσεβῶντας, ἐθνῶν ἄρχοντας,
οἱ ἀνελεῖς (*) καὶ ποιμανεῖς, λαὸν περιούσιον.

Δόξα, ὅμοιον.

Aόγος ὁ Πατρὶ, ὁμοθσίος ὑπάρχων, ἐκ παρ-
θενικῶν, φυραθεὶς ἀγνῶν αἰμάτων, καὶ
πλάττεται καὶ αὔξει, χρονικῷ διαστήματι, αὔ-
ξείς τε γεννᾶται ἐν Σπηλαίῳ· ἔκπληξ! ἀλλ'
Ἄγγελοι κροτοῦσι, βροτοὶ μέλπουσι· Οὐ Βασι-
λεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Mάντεως χρησμοὶ, Βαλαὰμ ἀποπληροῦν-
ται· οἱ γάρ Περσικᾶς, τερατείας κε-
χηνότες, ἀστέρος ἀσυνήθους, τῇ ἐλλαίμψει τὸν
ἄδυτον, "Ηλιον Χρισὸν παταγασθέντες, ἐν Βη-
θλεὲμ σωματωθέντα, Θεόν ἀνακτα, καὶ ἐθε-
λούσιον νεκρὸν, τοῖς δώροις τεκμαίρονται.

Eἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,
"Ηχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Pρολάμπει ὁ ἀστὴρ, ἥδη ἐν τῷ Σπηλαίῳ·
Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων, οἱ Μάγοι μετὰ
δώρων, προφθάσαι εὐτρεπίσθητε.

Στίχ. Ο Θεὸς ἀπὸ Θαιμάν ἔξει.

Iνα τῶν Προφητῶν, πληρώσῃ τὰς προρρή-
σεις, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, καὶ τὴν Ἐδέμ
ἀνοίγει, τοῖς εἴς Ἀδάμ ὁ Κύριος.

(*) Ἐλήφθη ἐκ τῆς προφητικῆς ρήσεως. Καὶ κατά-
ξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τῷ στόματος αὐτοῦ, καὶ
τῷ πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβεῖς.
Ησ. 1a. 4.

Στίχ. Κύριε εἰςακήνοα τὴν ἀκοήν σου.
Mυρισον Βηθλεὲμ, τὴν Φάτνην τὴν ἀγίαν· ἐν
σοὶ γάρ ὁ Δεσπότης, προσεφαπλοῖ ἀκ-
τῖνας, τῆς ἑαυτοῦ Θεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.
Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, συμφώνως τὴν Παρθένον,
Θεοτόκον Μαρίαν, ὑμνήσωμεν ἀπαύστως,
εἴς της ὁ Χριστὸς τίκτεται.

Η λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ώς σύνθετης, καὶ Ἀπόλυτης.

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἅγιας Μεγαλομάρτυρος
'Αναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Eἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, ἵστωμεν Στίχους 5
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.
"Ηχος πλ. β'. "Ολην ἀποθέμενοι.

Oἄδυτος "Ηλίος, Παρθενικῶν ἐκ λαγόνων,
ἀνίσχειν ἐπείγεται, τοῦ φωτίσαι ἀπα-
σαν τὴν ὑφῆλιον· καθαροῖς ὅμμασι, καὶ σύγνατις
πράξεις, ὑπαντήσαι τούτῳ σπεύσωμεν· καὶ
ὑποδέξασθαι, νῦν ἐτοιμασθῶμεν ἐν πνεύματι,
ἐρχόμενον εἰς τὴν οἰδα, ξένω τοκετῷ ως ηδόνησεν
ὅπως ξενωθέντας, ἡμᾶς τῆς ἐν Ἐδέμ διαγω-
γῆς, ἐπαναγάγη ως εὗσπλαγχνος, Βηθλεὲμ
τικτόμεγος.

Oνώτοις ὄχοιμενος, χερουβικοῖς Θεὸς Λό-
γος, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθεὶς πα-
νάμωμον μήτραν ὥκησε, καὶ βροτὸς γέγονε,
καὶ εἰς γῆν ἔρχεται, τοῦ Ἰούδα ἀποτίνε σθα.
Σπηλαιον ἄγιον, τῷ Παμβασιλεῖ εὐτρεπίσθητι,
ώς μέγιστον παλάτιον· Φάτνη δὲ ως θρόνος
πυρίμορφος, ἐν τῷ ὡτπερ βρέφος, Παρθένος Μα-
ριάμ ἀνακλινεῖ, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ πλάσματος,
αὐτὸν ως ηδόνησεν (*).

Aλόγων ἐν φάτνῃ σε, ἀνακλίνεται ἡ Παρθέ-
νος, Θεοῦ Λόγε ἀναρχε, ἀρχὴν εἰσδεξα-
μενον ὑπὲρ ἔννοιαν· τὴν ἐμὴν λῦσαι γάρ, αἰλο-
γίαν ἔρχη, ἥν υπέστην φθόνω ὄφεως· σπαργα-
νωθήσῃ δὲ, ὅπως διαρρήξῃς τὰ σπάργανα, σε-
ράς τε τῶν πταισμάτων μου, μόνε Ἀγαθὲ καὶ
φιλάνθρωπε· ὅθεν σε δοξάζω, ὑμνῶ καὶ προσ-
κυνῶ περιχαρῶς, τὴν ἐν σαρκὶ παρουσίαν σου,
δὶς της ηλευθέρωμαι.

(*) Αντὶ τοῦ, αὐτὸν ως ηδόνησε, τὸ Χειρόγραφο
φου ἔχει, τὸν ἀπεριόριστον.

**Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἀγίας,
Ἡχος ἀ.**

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ω'ς περικαλλέστατα τὰ σὰ, Μάρτυς προτερήματα! ως εὐκλεεῖς οἱ ἀγῶνες σου! ως περιβότος, ἢ ὅμολογία! ως πολλὰ τὰ θαύματα, καὶ ἄπειρα τὰ θεῖα τεράστια! δι' ὃν δοξάζει σε, εἰς αἰώνας ὃν ἐδόξασας, ἐναθλουσσα, τοῖς σεπτοῖς σου μέλεσι.

Στέργουσα τὴν εὔκλειαν Σεμνή, τῶν ἀθλούντων ἔσπευσας, τούτων τὸν ζῆλον μημήσασθαι· ὅθεν ὑπήνεγκας, πόνους σφοδροτάτους· καὶ νῦν θεία χάριτι, ηουφίζεις πάντα πόνον Πανεύφημε, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων τῶν τιμώντων σου, τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὰ προτερήματα.

Η"στραψας φαιδρότερον σαφῶς, τοῦ ἡλίου ἔνδοξε, τὸν σὸν ἀγῶνα τελέσασα· καὶ ταῖς ἀντίσισου, τῶν πολλῶν θαυμάτων, πάντων τὰ νοήματα, φωτίζεις τῶν πιστῶν προσιόντων σου, τῇ θείᾳ λάρνακι, πηγαζούσῃ θεία νάματα, Ἀναστασία Μάρτυς μεγαλώνυμε.

Δόξα, τῆς Ἀγίας, Ἡχος β'.

Τῆς ἀναστάσεως εἴληφας τὸ δώρημα, Ἀναστασία πανεύφημε, ἀθληφοροῦσα ἐν τῷ σταδίῳ· δαιμόνων γάρ ἐξηφάνισας πληθὺν, καὶ πόντῳ παρέδωκας Ἀθληφόρε, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἡχος πλ. β'. Βύζαντος.

Α'νυμφευτε Παρθένε, πόθεν ἥκεις; τίς ὁ τεκών σε, τίς καὶ ἡ Μήτηρ σου; πῶς τὸν Κτίστην φέρεις ἐν ἀγνάλαις; πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν ηδύν; μεγάλων χαρισμάτων ἐπὶ σοὶ, φρικτῶν μυστηρίων ἐπὶ γῆς τελουμένων, δρῶμεν Παναγία, καὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι χρέος, ἐπὶ γῆς τὸ Σπηλαίον· καὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν ἀστέρα· καὶ Μάγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ Ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς Δυσμὰς θεάσασθαι, τὴν Σωτηρίαν τῶν βροτῶν, ως βρέφος γαλουχούμενον.

**Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια Προεόρτια,
Ἡχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραΐτα.**

Ερχεται ὁ Χριστὸς, τὸν πονηρὸν συντρίψαι, τοὺς ἐν σκότει φωτίσαι, καὶ λῦσαι τοὺς δεσμίους· αὐτῷ προϋπαντήσωμεν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμάν ἥξει.

Α"σατε Πατριαὶ, Ἐθνῶν αἰνού καὶ δοξαν· οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, Ποιμένες ἀγρανθοῦντες, προθύμως ἐπισπεύσατε.

Στίχ. Κύριε εἰσακήνοα τὴν ἀνοήν σου.

Ο"ρη τε καὶ βουνοί, νοιλάδες καὶ πεδία, οἱ ποταμοὶ καὶ πᾶσα, ἡ κτίσις νῦν τὸν Κτίστην, τικτόμενον μεγάλυνε.

Δόξα, τῆς Ἀγίας. Ἡχος δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Τῆς ζωηφόρου ἀναστάσεως Χριστοῦ, ἐπώνυμος γενομένη Σεμνή, πολιτεία τῇ ιλήσει προσφόρως ἐξηιολούθησας· καὶ τὴν φύσιν νευρώσασα, ἀρρενωθεῖσά τε τῷ φρονήματι, ἀλουργίδα ἐξύφανας, τῇ πορφυρίδι τῶν αἰμάτων σου· καὶ βασιλικὸν ὥσπερ σκῆπτρον, τὸν σταυρὸν ιατέχχασα, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι συμβασιλεύεις, Ἀναστασία παμμακάριστε. Αὐτὸν ἴκέτευε, καὶ ήμᾶς ἐλλαμφθῆναι, τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Η"σαΐα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· προφήτευσον τῇ Κόρη Μαριάμ, Βάτον πυρὶ ιαίσθαι, καὶ μὴ ιαταφλέγεσθαι, τῇ αἰγλῇ τῆς Θεότητος. Βηθλεέμ εὐτρεπίζου· ἀνοιγε πύλην ἡ Ἐδέρη· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἵδειν τὴν Σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν ἀστήρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ετοιμάζου Βηθλεέμ.

Δόξα τῆς Ἀγίας : Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ Ετοιμάζου Βηθλεέμ.

Ε'ν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ Τριῳδιον, οὐδὲ ἀκροστιχίς. Τετράδι ψαλῶ.

Ωδὴ γ'. Ἡχος β'. Ο Είρμος.

Τῆς πίστεως, ἐν πέτρᾳ με στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρός με· ηὐφράνθη γάρ τὸ πνεῦμα με ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν Ἀγιος, ως ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ε'ν ιενοῖς τὸ συνέδριον τοῦ Ἡρώδου, καὶ γνώμη συναθροίζεται μιαιφόνω, τικτόμενον τὸν Κύριον ἀποκτεῖναι· φῶ πάντες ψάλλομεν· Σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρώδου, σκεπτεται θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον, νηπίοις τὸν Δεσπότην συναποκτεῖναι, Χριστὸν φῶ ψάλλομεν· Σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ωδὴ η. Ο Είρμος.

Ρημα Τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἐπτάπλασίως ιάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ· εὐη Παιδες οὐκ ἐφλέχθησαν, Βασιλέως πατησαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· Πάντα ταὶ ἔργα

» Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμεῖτε, καὶ ὑπερψύχτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Α'ποκενθήτες, ως μύρα τὰ δάκρυα, τῷ δὶ^{τοῦ} ήμᾶς Χριστῷ τικτομένῳ σαρκὶ, σαρκὸς τὰς κηλίδας καθαρίσωμεν, τῷ ἀγράντῳ καθαρῶς προσιόντες, καὶ βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμεῖτε, καὶ ὑπερψύχτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δάκρυσιν οἴκτου, τὰ δάκρυα φύγωμεν, ἀ- μαρτωλοὶ πολάστεως, τῆς μελλούσης φρι- κτῆς, Χριστοῦ τῶν ἴχνῶν ἐπιλαβόμενοι, τεθει- μένου ἐν σπαργάνοις ως βρέφος, καὶ βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμεῖτε, καὶ ὑπερψύχτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Iέρουργεῖσθαι, τὸ λύτρον γινώσκοντες, ἐκ τῶν ἰδίων σπλάγχνων τε, καὶ δακρύων πη- γῆς Χριστῷ, διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως, ἐκπλυθέν- τες πιστοὶ προσέλθωμεν, σαρκὶ τικτομένῳ βοῶν- τες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμεῖ- τε, καὶ ὑπερψύχτε, εἰς πάντας τοῦ αἰῶνας.

Ἄδη β'. Ο Είρμος.

Pυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρώπωτοις χεί- λεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν, τὴν ἀκηλί- δωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμα- νουὴλ, δὶ αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Aγνώμων μηδεὶς, μὴ πονηρὸς ζηλότυπος, ἔσω τῶν φερόντων νῦν, δῶρα Θεῷ δεικτὰ, ἀντὶ σμύρνης καὶ χρυσοῦ καὶ λιβάνου, ἀρετῶν τὸν σμυρνισμὸν, φαλλόντων τε Χριστῷ τικτομέ- νῳ· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶ- σον ἡμᾶς.

Aέγει πωρωθεὶς, Ἡρώδης Μάγοις ἔμφροσιν· "Απίτε ζητήσατε, τὸν γεννηθέντα νῦν, Βασιλέα, καὶ εύροντες μηνύσατέ μοι· μελετή σας ὁ δεινὸς, τὸν φόνον μιαιφόνῳ καρδίᾳ. Φεῖ- σαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶ- σον ἡμᾶς.

Ω" πηρωτικῆς μιαιφονίας τόλμημα! λήπτης ὅθεν ἔτυχες, ὅτι Θεὸν οὐδεὶς, ὑποχείριον ἀναιρεῖ λαμβάνων· ὑπερζέσας γάρ θυμῷ, ω- μῶς τῷ βρέφῳ σφάττεις Ἡρώδη. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Τίχος δ. Ταχὺ προκαταλαβε.

Eνθέως εὐφραίνεται, η κτίσις σήμερον· Χρι- στὸς γάρ ὁ Κύριος, ὁ τοῦ Θεοῦ μου Υἱός,

ἐκ Κόρης γεννᾶται ἀγνῆς, ἀπαν τὸ τῶν ἀνθρώ- πων, γένος ἀθανατίζων, λύων καὶ τὴν κατά- ραν, τῆς προμήτορος Εὔας· διὸ ως εὐεργέτη ἥμῶν, ἄσμα προσάξωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Τίχος γ. Η Παρθένος σήμερον.

Tὴν Παρθένον κύουσαν, τὸν προαιώνιον Λό- γον, Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, ὑμνολογῶν ανε- βόα· Βλέπωσε γεγενημένην Ναὸν Κυρίου, φέ- ρουσαν τὸν πάντας σῶσαι βροτούς ἐλθόντα, καὶ τοὺς τοῦτον ἀνυμνοῦντας, δὶ οἴκτον θείους ναοὺς δεικνύοντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα δ. Κανὼν οἱ Κανόνες. Κανὼν δ Προερ- τίος, οὐδὲν ἀκροστιχίς.

Τῇ μακρῷ πέμπτῃ, μακρὸν ὕμνον ἐξαδω.

Τίχος πλ. β'. Ο Είρμος.

Τιμθείσῃ τηλάται, πόντος Ἐρυθρὸς, ουμα- τοτρόφος δὲ Ἑηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς σμός, ἀόπλοις γεγονὼς βατός, καὶ πανοπλί- ται τάφος· ὡδὴ δὲ θεοτερπής ἀνεμέλπετο·

Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· Η πανταιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἀ- πειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ, ὡκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, ἀγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· ναὸν γάρ σωματικὸν περιθέμενος, ἐνδόξως δε- δόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Mυσταγωγοῦσα, Μάγους συγκαλεῖ, τὴν δι- παρχὴν Θεοῦ Σοφία τῶν Ἐθνῶν, τοὺς ἀλόγους πρὶν τραφῆναι λογικῶς, ἀλόγων ἐπὶ φάτνης τραπέζης, κειμένης τῆς μυστικῆς, πρὸς ἓν σπεῦδουσι, σὺν δώροις ὁδεύοντες, ἀστέρος προλάμποντος.

Τοιούτοις θωματεῖσθαι, νῦν Προφητικῶν, ἐκπληρου- μένων διὰ Πνεύματος φωνῶν· η Παρθέ- νος γάρ λαβοῦσα ἐν γαστρὶ, ἐπείγεται τεκεῖ τὸν προόντα· ὃν Μάγοις μὲν οὐρανὸς καθιτέ- δειξε, Ποιμέσι δὲ Ἀγγελοι, ως βρέφος φαινόμενον.

Κανὼν τῆς Αγίας, οὐδὲν ἀκροστιχίς, ἐλλειπτὸς ὅμως τινῶν Τροπαρίων.

Τοὺς εὐκλεεῖς σε, Μάρτυς, αἰνέσω πόνους ἐγώ ὁ Ιωσήφ.

Τίχος α. Τίχος α. Τίχον ἐπινίκιον.

Tὴν μηνῆν σου σήμερον, Αναστασία, πι- στῶς ἔορταζομεν, ἦν Χριστὸς ἐδόξασεν, ἀπείροις θαύμασιν, ὁ ἐν τῇ πόλει Βιθλεὲμ, σαρκὶ τικτόμενος.

Oκόσμος ἀγάλλεται, τὰς ἀριστείας, τὰς σὰς καὶ τὰ θαύματα, καὶ τὰ πατορθά-

ματα, ανακηρύττων αεὶ, Ἀναστασία, Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Τμοῦμεν τοὺς πόνους σου, Ἀναστασία, τὰ ἄθλα τὰ στίγματα, τὰ φρικτὰ τεράσια, τὴν πρὸς τὸν Κύριον. Νείαν ἀγάπην, καὶ πολλὴν ὅντως οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ὁ ἄσταρκος, δὶς εὐσπλαγχνίαν, ἐκ Κόρης τικτόμενος. Μάγοι εὐτρεπίζονται, ἀνατολῶν Βασιλεῖς, τοῦτον θεάστασθαι πιεῖσθαι, καὶ προσκυνῆσαι σαρκί.

Ἔτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς.

Γυνῶ σε Μάρτυς Ἀναστασία πόθῳ.

Οἱ ιωσήφ.

Ωδὴ α. Ἡχος πλ. δ. Ἀσμα ἀναπέμψωμεν.

Γυνοῦ ἀναπέμψωμεν Θεῷ, τῷ μέλλοντι τεχθῆσθαι, σαρκὶ ἐκ Παρθένου, ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει, καὶ φάτνῃ τεχθῆσθαι, νήπιον ὥσπερ βρέφος, ἵνα σώσῃ, ἀνθρώπων τὸ γένος.

Μόνον τὸ ἑράσμιον Χριστοῦ, Ἀναστασίᾳ ἔνδοξε, καλλος ζητήσασα, παρέδραμες τὰ καλλη, τοῦ κόσμου στερρότητι, γνώμης καὶ αἴσανάτου, οἰληρουχίας, Μάρτυς ηὗιώθης.

Nύντα τοῦ τῆς πλάνης σκοτασμοῦ, τῷ φωτισμῷ τοῦ Πνεύματος, αὔγαζομένη Σεμνὴ, παρέδραμες ἐμφρόνως· καὶ νῦν κατεσκήνωσας, ἔνθα τὸ θεῖον φέγγος, τῆς ἀκτίστου Τριάδος ὑπάρχει.

Θεοτοκίον.

Ωφθη ὁ ἀόρατος Θεός, ὑπερφυῶς τικτόμενος, δὶς εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, ἐκ σοῦ Παρθενομῆτορ, πτωχεύσας ὁ πλούσιος, ὅπως ἀθανασίαν, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πλετίσῃ.

Προεόρτιος. Ωδὴ γ. Ο Είρμος.

Kύριος ὃν πάντων, καὶ Κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθῆς πτωχεύσας, ἐκτῷ ἦνωσε· καὶ ως βρέφος φερόμενος σαρκὶ, ἐν φάτνῃ πενιχρᾷ προσκυνεῖται, Φάγετε βοῶν τὸ σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθῆσε.

Pύσιον κενῶσαι, ἐρχόμενον νῦν, ὑπὲρ κόσμου τὸ οἰκεῖον αἷμα, Χριστὸν θρασύνεται, ὁ Ἡρώδης τοῦ κτεῖναι πρὸ καιροῦ, μανεῖς πρὸ τῆς μανίας Πιλάτου· ὅθεν φονικῇ ὡμότητι, τῶν Βρεφῶν στίφη κατέσφαξεν.

Aφρων ἀνήρ, ἔφη· Οὐκ ἔστι Θεός· ὃς μάνιας πληρωθεὶς ἐσχάτης, Χριστοκτονίαν νοσεῖ· τοῦ σκοποῦ δὲ τῆς τόλμης ἐκπεσών, πρὸς φόνον Βρεφῶν ἀπειροκάκιων, ὅλον ἔαυτὸν ἔξωπλισε, καὶ γῆν ἐμίανεν αἷμασιν.

Τῆς Ἁγίας. Λίθον ὃν ἀπέδοκιμασαν.

Eγδον τοῦ Σπηλαίου τίκτεται, ὁ πρὸ ἐώσφορου, ἐκ γαστρὸς ἐκλάμψας, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγου· καὶ τοῦτον οὐρανόθεν, ἀστὴρ ὑποδείκνυσι, τοῖς Ἀστρολόγοις ἐμφανῶς· τοῦτον πιστοὶ ὑμνολογήσωμεν.

Gδεὶς ἰερὰ πανήγυρις, ἥμιν ἐτησίως, ἐλαμψεν ἡ μνήμη, ἡ τῆς Ἀθληφόρου· ἐν ταύτῃ φωτισθέντες, Θεὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν μεγαλύναντα αὐτὴν θεοπρεπῶς. θαυματουργίαis πολλαῖς.

Sτόμα θεολόγον ἥνοιξας, μέσον τοῦ σταδίου, καθομολογοῦσα, τοῦ Χριστοῦ τὸ πάθος, καὶ πάσχουσα προθύμως· ἐντεῦθεν γεγένησαι, πᾶσι τοῖς κάμνουσιν αεὶ, Μάρτυς σεμνὴ, καταφυγὴ καὶ λιμήν.

Θεοτοκίον.

Oὗτος μόνος ὁ Θεὸς ἥμων, ὁ ἐκ σοῦ Παρθένε, σάρκα ὑπὲρ λόγον, ἀληθῶς φορέσας, τεχθῆναι ἐν Σπηλαίῳ, ἐπείγεται ὅπως με, οἵκου γενόμενον ληστῶν, δεῖξῃ ναὸν τοῦ Θείου Πνεύματος.

"Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Sπαργανούμενον βρέφος, ὁ ἀναφῆς Κύριος, μέλλει καθορᾶσθαι, ἐν φάτνῃ ἀνακλινόμενος· ὅρη σκιρτήσατε, καὶ ἀγαλλίασιν θείαν, οἱ βρυγοὶ ἐνδύσασθε, φωτὸς πληρούμενοι.

Eυσεβεῖ παρρήσιᾳ, τῶν διωκτῶν ἥμελυνας, τὰ πεπυρωμένα, ρήματων βελη σωτῆριν, λόγον πλουτήσασα, Ἀναστασία καὶ θείω, πόθῳ τὰ ινήματα, ψυχῆς ιθύνασα.

Mόνον Μάρτυς ἐβόας, ἐπιζητῶ Κύριον· μόνη τῇ αὐτοῦ, ἀγαπήσει ψυχὴν προσέδησα· τούτου ἐκλάμπεσθαι, καθαρωτάταις πλεσίως, ἀστραπαῖς ἐπείγομαι, ἥθους ἀπλότητι.

Θεοτοκίον.

Aπειρόγαμε Κόρη, τὸν τῇ χειρὶ φέροντα, ἀπασαν τὴν ιτίσιν, ἐν μήτρᾳ φέρεις σαρκούμενον· ὃν καὶ τικτόμενον, ἀνακλινεῖς ἐν τῇ φάτνῃ, βρέφος καθορώμενον τὸν προαιώνιον.

Ο Είρμος.

Oὐρανίας ἀψίδος, ὁροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ σύ με σερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότητας, τῆς, τῶν πιεσῶν τὸ σήριγμα, μόνε Φιλοίνθρωπε.

Καθισμα τῆς Ἁγίας.

"Ἡχος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Tῶν Μαρτύρων ζηλοῦσα τὴν ἀρετὴν, συμπαθεῖα καρδίας τούτων θερμῶς, ταῖς χρείαις ἐνάστοτε, διηηύνεις Θεόπνευστε· καὶ τοὺς ἴχωρας πίστει, εἶξεματτες χαίρουσα, ἐν μηδενὶ θεμένη, τὰ πρόσκαιρα βάσανα· ὅθεν

ἐπὶ τέλει, συσχεθεῖσα καὶ πόνους, πολλὸς ὑπομείνασσα, στερρότατως ἐνήθλησας, Ἀναστασία πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἕορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἡχος ὁ αὐτός.

Tὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ Προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἀπαντες προϋπαντήσωμεν, ως Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετὰς, καὶ ἀδούτες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινὸν, τῷ ἐν Κόρης Θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σπορᾶς, τικταμένῳ Θεῷ ἡμῶν· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Προεόρτιον. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ροκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ προανεφώνει σοι· "Ἐθε κραταιάν, ἀγάπησιν ἴσχυος, Πάτερ οἰκτίρμον· τὸν Μονογενῆ Υἱὸν γάρ ἀγαθὲ, ἰλασμὸν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας.

Επὶ τὸν πόνον ως ὅμορος, συγκαταβὰς, καὶ ως σταγῶν ἐπὶ τὴν γῆν, τὴν σὲ τενοῦσαν Κύριε, ἔρχῃ συμπαθῶς τεχθῆναι, καὶ βροτοῖς συναναστραφῆναι· τὸν Μονογενῆ καὶ γάρ σε ἰλασμὸν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

Μεταλαμβάνων βροτείας, Χριστὲ σαρκὸς, Ἀβραὰμ ἐν σπέρματος, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος, ἔρχῃ παρασχεῖν, καὶ σῶσαι τὴν εἰκόνα καὶ ἀφθαρτίσαι· τὸν Μονογενῆ καὶ γάρ σε ἰλασμὸν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέσειλεν.

Πόμα καινὸν ὅπερ πάλαι, πιεῖν Δαυΐδ διψῶν ἐπεθύμησεν, ἐν τῷ Σπηλαίῳ πρόεισι, βλύσσαι Βηθλεὲμ, καὶ παῦσαι προσγενόμενον ἀπανδίψος, τὸ κατὰ ψυχὴν Ἀδάμ τε καὶ Δαυΐδ, ἐξ ὧν τὸ κατὰ σάρκα γεννᾶται Χριστός.

Τῆς Ἄγιας. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Τμησάτε τὰ "Ἐθνη, κροτήσατε Λαοῖ· ἐν Σπηλαίῳ τίκτεται, ὁ πάντων φωτισμός· οὐ ταῖς ἀκτῖσιν, Ἀναστασίᾳ ἡ Μάρτυς, καταγασθεῖσα, σκότος ἔφυγεν ἀπάτης, λάμψασα ἡλίου φαιδρότερον.

Μαρτύρων τῆς εὐκλείας, ἐπέτυχες σεμνή, τὸ Χριστὸν Πανεύφημε, προθύμω λογισμῷ· καὶ τάτων Μάρτυς, ἵχωρας χερσὶν οἰκεῖαις, πόθῳ καὶ πίστει, ἀποματτούσαν σπουδάιως, πάντες σὺν αὐτοῖς εὐφημοῦμέν σε.

Αγῶνας παλυτρόπους, διήνυσας στερρῶς, καὶ θαυμάτων εἴληφας, τὴν χάριν δαψιλῶς· Ἀναστασία ἐντεῦθεν ἄπας ὁ κάτιμος, κα-

ταφυγὴν σε καὶ ἀντίληψιν βεβχίαν, κέιτηται προστρέχων τῇ σκέπῃ σου.

Ρόμφαιας αἰράτων, συνέτριψες ἔχθρῶν, Μάρτυς μεγαλώνυμε, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· ὅθεν ἐδείχθης, πηγὴ ἀπείρων θαυμάτων, Αναστασία ἀποπλύουσα παντοίων, Μάρτυς νοσημάτων τὸν βόρβορον.

"Ἄλλος. Φίσακήνος Κύριε.

Ρήσεις ἥδη πεπλήρωνται, τῶν προφητευόντων ἐν Θείῳ Πνεύματι· ἡ Παρθένος γάρ ἐπείγεται, ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν τὸν Παντέλεον.

Τῶν Μαρτύρων τὴν εὔκλειαν, πόθῳ ἐνζητήσασα ταύτης ἔτυχες, στερρότατώς ἐναθλητακα, ἀδιστάκτῳ γνῶμῃ καρτερόψυχε.

Τραντὸν ἐκ τῆς ἀνωθεν, χάριτος χιτῶν ὄντως ἐνδέδυσαι, ἀπεκδύσει τῇ τοῦ σώματος, ἀθληφόρε Μάρτυς παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σαρκοφόρος προέρχεται, ἐκ σῆς φωτοφόρον νηδύος "Ἄχραντε, Βασιλεὺς ὁ ἐπουρχίνος· ως ἐν θρόνῳ φάτνη προσκλινόμενος.

Προεόρτιον. Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι ως φιλάδελφοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων· τῷ κόσμον ἄγαν ἀγαπήσαντι, καὶ δόντι λύτρον Υἱὸν τὸν ἀγαπητὸν, δῶμεν δόξαν νέ· μοντι πᾶσιν εἰρήνην.

Η τὸ ἀσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶν ἐγ αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεός Σοφία, ως ἡ τὸς ἐν πόνῳ, καταβᾶσα μήτραν Παρθένου ὥκησεν.

Μαθητὰς Μάντεως Μάγους, Βαλαὰρι παλέτης πρὸς γνῶστιν ἀστέρι Χριστός· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον, περιβάλλων σπαργάνοις πλέκεται· καὶ φάτνη κεῖται, ὃν τρέμει τὰ Χερζεβίκη Σπηλαίω χωρεῖται δὲ, ὁ πληρῶν τὰ πάντα.

Τῆς Ἄγιας. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Τμοῦμέν σου τὴν σάρκωσιν, φιλάνθρωπε Χριστέ· πίστει προσκυνοῦμεν τὰ σπάργανα· δὶς ὡν ἐλύθη κατακρίσεως, τὸ τῶν βρωτῶν γένος, δοξάζον σε Σωτήρ μου.

Στομώσασα τὸ φρόνημα, ἀγαπή θεῖκῃ, Μάρτυς ἀληθῶς μεγαλώνυμε, ξίφος ωράτης, πάσας φαλαγγας, συγκόπτον τῶν δαιμόνων, ἐνθέω πεποιθήσει.

Αγῶσι λαμπρυνθεῖσά σγ, ἀπείροις ἡ ψυχὴ ἐλαμψεν ἡλίου φαιδρότερου, τῇ οἰκουμένῃ καὶ κατηγασε, πηγὰς τῶν ιαμάτων, σεμνὴ Αναστασία.

Θεοτοκίου.

Nῦν ἥλθεν εἰς τὰ ἴδια, ἐν ξένῳ τοκετῷ, Λόγος τοῦ Πατρὸς σωματούμενος, ἐκ τῆς Παρθένου καὶ ως νήπιον, ὄραται ἐν Σπηλαίῳ, δὲ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

"Ἄλλος. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

A'νέτειλε τὸ ἄστρον Ἰουδα, ἐκ γῆς Χαλδαίων, κινοῦν εἰς προσκύνησιν, τοὺς Ἀστρολόγους ως γέγραπται.

Nομίμως ἡγωνίσω, ἀνόμους τροπωσαμένη. Μάρτυς παναοίδιμε, τῇ δυνατείᾳ τοῦ Πνεύματος.

A'νάστασιν Χριστοῦ εἰκονίζεις, ἐπωνυμίᾳ, ἐχθροὺς καταράσσουσα, τοὺς αօράτους Πανεύφημε. **Θεοτοκίου.**

Sπηλαίῳ ὑπογαίῳ τεχθῆναι, ἐκ τῆς Παρθένου, Χριστὸς κατεπείγεται· ἀγαλλιάσθω ἡ σύμπασα.

Προεόρτιος. Ὡδὴ σ'. **Ο Ειρμός.**

A"Ευσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐπίκιλω-
σέ με, καὶ τὸν κλυδωνα μηκέτι φέρων,
ως Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι." Ἐκ φθορᾶς
με ἀνάγαγε.

Kύριόν σε γνόντες, οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται
τὴν σὴν, Σωτερ δόξαν δὲ ἀδέρος Μάγχος,
νῦν μετὰ δώρων καλεῖντες πρὸς γνῶσίν σε, καὶ
δείξαν προσκύνησιν.

Pέντον τις προστρίψας ἀπορρύφθητω, καὶ
ὕτω Χριστῷ, καθαρὸς τῷ καθαρῷ ψαύετω,
βρέφος ἐν Φάτνῃ κειμένω, τὰ πάθη καρδιῶν
ἐκκαθαιρούντε.

Tῆς Ἀγίας. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Eπιλάμψας ὁ Χριστὸς, ἐκ λαγόνων μητρεῶν, ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ, διὰ σπλαγχνούματος, ἐδόξασε, τῆς Ἀθληφόρων τὴν μυήμην σήμερον.

Sυντριβεῖσα ταῖς πολλαῖς, τῶν δεινῶν ἐπιφοραῖς, καθυπέταξας ἐχθρὸν, τοῖς ὥραιοις σὺ ποσὶν, ἀοίδιμε, Ἀναστασία θεομακάριστε.

Tποστᾶσα καρτερῶς, τῶν βασάνων ταῖς δεινοῖς, προσβολαῖς καὶ τοῦ πυρὸς, τὴν κατάφλεξιν σεμνὴ, δεδόξασαι, Ἀναστασία Μαρτύρων ἔρεισμα. **Θεοτοκίου.**

Pόλις ἔμψυχε Θεοῦ, ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ, ἀποτίκτεις τὸν Χριστὸν, Θεοτόκε ὑπέρ νοῦν, γενόμενον, δὲ εὐσπλαγχνίαν τέλειον ἄνθρωπον.

"Άλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Tὴν φύσιν τὴν ἐξ ἡμῶν ὁ Εὔσπλαγχνος, προσλαβέμενος ὄραται ως βρέφος, ὁ βρε-

φουργῶν, ἐν κοιλίᾳ τὰ βρέφη, καὶ σπαργανοῦται καὶ φάτνη ἀνάκειται, καὶ λύει με τὰς τῶν παθῶν, πολυπλόκους σειράς ἀγαθότητι.

A'γίων ἐχνηλατοῦσα Μαρτύρων, καρτερῶς διὰ Χριστὸν τὰς ἀγῶνας, καὶ ταῖς αὐτῶν, χρείαις διακονοῦσα, καὶ τοὺς ἰχωράς Ὁσιά ἐμπάττουσα, ἐπλάτησας περιφανῶς, τὴν αὐτοῖς ἐπιλάμπουσαν εὑκλειαν.

Sταγόνας τῶν ἱαμάτων προχέεις, ἐπομβρίαις θεϊκῶν χαρισμάτων, καὶ τῶν παθῶν, ποταμοὺς ἀναστέλλεις, καὶ βοηθεῖς τοῖς δεινῶς πινδυνεύουσιν, ἀοίδιμε Μάρτυς Χριστοῦ, Ἀναστάσεως θείας ἐπώνυμε. **Θεοτοκίου.**

Gώμενος τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, τῇ ἀρχαῖᾳ παραβάσει φθαρεῖσαν, δίχα φθορᾶς, νέον τίκτεται βρέφος, καὶ σοῦ ἐν κόλποις ως θρόνῳ ιαθέζεται, Ἀνύμφευτε τῆς Πατρικῆς, μὴ ἐκστὰς συνεδρίας Θεότητι. **Ο Ειρμός.**

Tὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ απαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδη προσήγγισε· καὶ δέομαι ως Ἰωνᾶς. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας. **Ηχος β**

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Oἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλίψειν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν σὸν ναὸν, προστρέχοντες λαμβάνουσι, τὰ σεπτὰ ἱάματα, τῆς ἐν σοὶ οἰκούσης θείας χάριτος. Ἀναστασία σὺ γὰρ ἀεὶ, τῷ κόσμῳ πηγαῖζεις τὰ ἱάματα.

Ο Οἶνος.

Tῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου συνεπώνυμος οὖσα, πεπτωκότα με νῦν ἀνάστησον ταῖς πρεσβείαις σου, ἐν τῶν θαυμάτων τῶν σῶν, σταγόνα ἐπιστάξασα Μάρτυς τῇ ψυχῇ μου, καὶ τὸν φλογμὸν τῆς δεινῆς ἀμαρτίας κατασθεσασα· τὸν κόσμον γὰρ διασωζεῖς ἐκ παθῶν πολυτρόπων ἐκάστοτε, ὃν περ ιάγω πεπειρχμαι· σὺ γὰρ πάντα τοῖς πᾶσι παρέχουσα, τῷ κόσμῳ πηγαῖζεις τὰ ἱάματα.

Συναξάριον.

Tὴ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνήν τῆς Ἀγίας Νεγκλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας.

Στίχοι.

Αναστασία φάρμακον πιστοῖς μέγα,

Πᾶν φάρμακον λύουσα, καὶ ιεκαυμένη.

Καίθη Ἀναστασίη πυρὶ δευτέρῳ εἰκάδι λαύρῳ.

Η Ἀγία καὶ γενναιοτάτη Μάρτυς Ἀναστασία ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν τῇ Ρωμαίων πόλει, Πρεπεξάστου τινὸς Ἐλληνος οὖσα θυγάτηρ, μητρὸς δὲ Φαύστης. Τῷ τοις προσαγχθεῖσα Χρυσογόνῳ, ἀνδρὶ Σεοπνεύστῳ καὶ εὐσεβεῖ, τὰ ἵερά γράμματα ἐπαιδεύθη· τὴν δὲ εἰς Χριστὸν πίστιν παρὰ τῆς Μητρὸς ἔμαθε. Συζευχθεῖσα δὲ ἀνδρὶ Ἐλληνι πρὸς κοινωνίαν γάμου, Πευπλίῳ ὄνυματι, διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτοῦ, ἀστόργως τὴν πρὸς αὐτὸν ὄμιλίαν ἔφερε, νοσεῖν δὲ προφασιζομένη, καὶ μὴ καταδεχομένη συνέρχεσθαι αὐτῷ εἰς συνάφειαν. Μετρίαν δὲ καὶ πενιχρὰν ἐνδυσαμένη στολὴν, προσωμήλει δὲ γυναιξὶ δεομέναις· καὶ λαθραίως τοὺς διὰ Χριστὸν ἐναθλοῦντας ἔθεράπενεν, ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἐν αἷς ἦσαν, εἰσιοῦσα, καὶ τῶν δεσμῶν ἀπολύουσα, καὶ ἐλαίῳ ἐπαλέψουσα, καὶ τοὺς ἱχώρας αὐτῶν ἀπομάττουσα, καὶ τροφὰς ἐπιτηδείας τούτοις παρέχουσα, μιᾶς μόνης θεραπαινίδος ἐπομένης αὐτῇ.

Ἐπὶ τούτοις πρῶτον μὲν ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐφρουρήθη, ἐπιγρέντος τὰ κατ' αὐτήν· ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος διαποντίῳ κλύδωνε γέγονεν ὑποβρύχιος, ἀδείας αὐτὴν λαθομένη, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ δίενειμε τοῖς πτωχοῖς. Εἴτα ἀδέεστερον τοὺς ὑπέρ Χριστοῦ ἀθλοῦντας ἔθεράπενε, καὶ τελειωθέντας συνεκόμιζε, καὶ παρεδίδου τῇ ὄσιᾳ ταφῇ. Καὶ πολλοὺς πρὸς τὸ μαρτύριον ἐπαλείψασα, καὶ διαφόροις Ηγεμόσιν ἐξετασθεῖσα, καὶ ἐν Σαλασσῇ μεθ' ἐπέρων γυναικῶν ἀπορρίφεισα, τελευταῖον πάλοις προσδεθεῖσα, καὶ πυρὶ βληθεῖσα, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσατο. Τελεῖται δὲ η αὐτῆς Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρεῖῳ αὐτῆς, τῷ ὅντι πλησίου ἐν τοῖς Δομνένου ἐμβόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χρυσογόνου.

Στίχ. Διδωσι Χρυσόγονος αὐχένα ξίφει,

Ο Πνεῦμα χρυσᾶς, χάλκεος δὲ τὸ σθένος.

X ρυσόγονος ὁ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ρώμης, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἀνὴρ Θεοσεβῆς, καὶ τὸν Θεὸν φρούριον, διδάσκαλος γενομένος εἰς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν καὶ εἰς τὰ ἱερὰ γράμματα τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας. Διωγμοῦ δὲ κινηθέντος, ἐκρατήθη, καὶ εἰς πῦρ ἐνεβλήθη· ὅτε καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν η Ἀγία Ἀναστασία, ἵνα εὑξηται ὑπέρ αὐτῆς· καὶ εἰ μὲν γένηται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Χριστιανὸς, ἵνα σωθῇ· εἰ δὲ μὴ, ἐξολοθρευθῆναι αὐτὸν, ἵνα μὴ τὸν πλοῦτον αὐτῆς δαπανήσῃ μετὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, ἀλλ’ αὐτὴν κατακευώσῃ αὐτὸν εἰς τοὺς Ἀγίους, καὶ εἰς τοὺς πτωχούς· ὅπερ καὶ ἐγένετο. Καὶ ἐνδυσαμένη πενιχρὰν στολὴν, διηρχετο καὶ διηκόνει τοῖς Ἀγίοις ἐν ταῖς φυλακαῖς· ὅτε καὶ ὁ Διοκλητιανὸς, ἐν Νικαίᾳ διάγων, ἔγραψεν εἰς Ρώμην, πάντας τοὺς Χριστιανοὺς ἀποθανεῖν, τὸν δὲ Χρυσόγονον εἰς Νικομήδειαν ἀχθῆναι δέσμιον· καὶ αὐχέντα, ἀπογυμνωθῆναι αὐτὸν, καὶ οὕτω τελειωθῆναι ξίφει, ὃ καὶ ἐγένετο· καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτριθεῖς, στεφανηφόρος εἰς σύρανούς ἀνέδραμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Θεοδότης καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στίχ. Η Θεοδότη πῦρ φέρει σὺν φιλτάτοις,

Φιλτρῷ Θεοῦ ζέονται, καὶ πυρὸς πλέον.

Θεοδότη η Μάρτυς ἦν ἀπὸ τῆς χώρας Βιθυνίας. Ἀκούσασα δὲ τὰ περὶ τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας, ἀπῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ διέτριβε μετ’ αὐτῆς ἄμα τοῖς τέκνοις αὐτῆς. Πρότερον δὲ η Ἀγία αὐτῇ ἐπεζητεῖτο πρὸς γάμου ὑπὸ Λευκαδίου τινὸς ἀρχοντος, ἀλλ’ οὐκ ἐπείθετο· ὅμως Σέλουσα αὐτὸν ἐκφυγεῖν, ἐμάτινον εἰν αὐτῷ μικρὸν ἀ-

ναμεῖναι αὐτὴν, καὶ τότε τὸ κατὰ γυνώμην αὐτοῦ ποιῆσαι. Τοῦ δὲ ἄρχοντος ἀναμένοντος, αὗτη τὸν πλοῦτον αὐτῆς δοῦσα πτωχοῖς, ὑπῆρετει τοῖς ἐν φυλακαῖς Ἀγίοις. Ακούσας δὲ Διοκλητιανὸς, διτε πάσαι αἱ φυλακαὶ καὶ τὰ ἔργαστηρια πεπληρωμένα εἰσὶ τῶν Χριστιανῶν, ἐκέλευσε πάντας ἐν μιᾷ υπατὶ φονευθῆναι, τοὺς μὲν διὰ πυρὸς τοὺς δὲ διὰ θύματος, τοὺς δὲ διὰ ξίφους. Τότε ὁ Λευκαδίος παρέδωκε τὴν Ἀγίαν Θεοδότην, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, Νικητίῳ τῷ ἀρχοντι Βιθυνίας, ἵνα ἐξετάσῃ αὐτήν. Ο δὲ Νικητίος, ἐλεγχθεὶς υπὸ Εὐόδου τοῦ πρώτου οἰου αὐτῆς, ὠργίσθη· καὶ ἀνάφας μεγάλην κάμινον, ἀκούτισθῆναι ἐν αὐτῇ ταύτην μετὰ τῶν παιδῶν αὐτῆς κελεύει· καὶ οὕτω τελειωθέντες, στεφανηφόροι τῷ Δεσπότῳ Θεῷ παρέστησαν, ἀπολαύουτες τὴν αἰδίου καὶ ἀγρίου μακαροτάτητα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωΐλου.

Στίχ. Ζωὴν ρέουσαν ἐκλιπὼν ὁ Ζωΐλος,

Ζωὴν μένουσαν εὔρεν ἐν ζώντων τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ Νυρανοίζει τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης Εκκλησίας.

Στίχ. Αἴρουσιν ἄνδρες Ἱεροὶ Χριστοῦ πύλας,

Τοὺς Δαυΐδης ήμιν ἐκτυπούμενοι νόχας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὸ φωτοδρόμιον τῆς τοῦ Θεοῦ Εκκλησίας.

Στίχ. Τρέχοντα φῶτα σήμερον Ναοῦ κύκλῳ,

Δηλοῦσι φωτὸς εἰς τὸ πάντα θεία δρόμον.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέπον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Άμήν.

Ωδὴ ζ. Ο Είρμος.

Ο Παῖδες ἐν Βαθυλῶνι, καμίνου φλόγα
οὐκ ἐπτηξαν· ἀλλ’ ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμ·
βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογοῦτοι
εἰς Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Nευστάζων κάρκαν Ἡρώδης, κακὰ προβλέπων ἐκίνησεν, εὐκαιρίαν ζητῶν θανάτου, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου Χριστὸν, τὴν ἐπιστάζοντα, τὸν Θεόν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Tμῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, συμφυγαδεύθητε
φεύγοντι, εἰς Αἴγυπτον τούτω, καὶ κκλῶς ἐκεῖ προσκυνήσατε, θεοπρεπῶς καλέσατε, καὶ συμφωνῶς δοξάσατε.

Mεθ’ ὅσ τις ἐμοῦ οὐκ ἔστι, κατ’ ἐμοῦ πράττει Χριστός φησιν· ὁ δὲ μὴ συνάγων μετ’ ἐμοῦ, σκορπίζοντε ἔοικε· διὸ τὴν τούτου φρέωμεν, ἐν σαρκὶ συγνατάβασιν.

Tῆς Ἀγίας. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας σου.

O Βασιλεὺς τῶν ὅλων καὶ Θεὸς, προέρχεται,
πόλει γεννηθῆναι Βηθλεέμ· ὁ τὴν σεμνὴν
Ἀναστασίαν μεγαλύνας, ἐν ἀπειροῖς θαύμασιν·
ώς δὲ αὐτὸν, αἰνισμοὺς καθυπομείασαν·

Nεκροῖς ξαίνοις σέβας πονηρὸν, οὐκ ἔνει μας, μόνον σεβομένη τὸν Χριστὸν., οὐδε-

Θεὸν ζῶντα αἱ̑εὶ, Ἀναστασίᾳ, καὶ τοῖς ζωηροῖς αὐτοῦ πάθεσι, πάθος τὸ σὸν οἰκαταλαμπρύνουσα.

Oἱ τῷ ναῷ σου πίστει δαψιλεῖ, προσφεύγοντες, νόσων ἐκλυτροῦνται χαλεπῶν, καὶ ἀρρώστιας καὶ παθῶν καὶ ἀλγηδόνων, εὐρωστίαν πάντοτε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πλουσίως λαμβάνοντες.

Θεοτοκίον.

Sεσαρκωμένος Λόγος ἐκ τῆς σῆς, προέρχεται, "Ἄχραντε νηδύος ὑπὲρ νῦν, καὶ ἄρχεται ὁ προαιώνιος, καὶ φάτνη κεῖται σπαργανόμενος, καὶ διαλύει σειρὰς τῶν ἐγκλημάτων.

A"Αλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν ιαμίνῳ. "Ἄνω χοροὶ δοξολογοῦσιν, Ἀσωμάτων ἐπὶ γῆς δὲ προσκυνοῦμεν, καθορῶντες βροτοὶ, ἡμῖν ὅμοιωθέντα, καὶ ἐπὶ φάτνης κείμενον, σὲ Χριστὲ Θεὲ τῶν ὅλων.

Pῦρ ἀπετέφρωσας ἀπάτης ὡς οἱ Παῖδες δὲ, φλογὶ προσομιλοῦσα, παρεδήλους θερμὸν, τὸν ἔρωτα Θεόφρον, ὃν πρὸς τὸν σὸν ἐκέντησο, καὶ Δεσπότην καὶ Νυμφίον.

Oμβρούς προχέεις ιαμάτων, οἰκαπαύουσα φλογμὸν ἀρρώστημάτων· καὶ λαοὺς μελῳδεῖν αἱ̑εὶ παρασκευαζεῖς. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Tαῦμα διάνοιαν ἐκπλῆτον, τὸ τελούμενον ἐκ σοῦ Παρθενομῆτορ· τίκτειν μέλλεις Θεόν, καὶ φάτνη ἀνακλίνειν, τὸν Χερούβιμ ἀπρόστον, καὶ ἀχώρητον τῇ φύσει.

Pροερτίος. Ωδὴ η. Ο Είρμος.
Νόμων πατρῷών οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βαρύλωνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος οἰκαπέτυσαν, προσταγῆς ἀλογίσα· καὶ συνημένοι, ὡς οὖν ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ ιρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Oἱ δαιτυμόνες οἱ θεόφρονες, ἐν Βηθλεὲμ τῷ νοὶ προπορευόμενοι, σὺν Ἀγγέλοις οἰκοπεύσωμεν, καὶ Ποιμέσι τὸ θαῦμα, τῷ ἐν ψίστοις, δόξαν ἀναμέλποντες Θεῷ, εὐδοκίαν βραβεύοντι, βροτοῖς καὶ τὴν εἰρήνην. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψύζετε, βοῶντες εἰς αἰῶνας.

Nόμου φιλίας ἀντεχόμενοι, φιλαδελφίας γνώμην ἀναλαβώμεθα, ἐν ἀλλήλοις εἰρηνεύοντες, καὶ τὸ ἐν συμφρονοῦντες· ὁ γάρ εἰρήνης πρύτανις, προέρχεται Χριστὸς, εἰρηνεῦσαι τὰ

σύμπαντα, οἷς σῶσαι τοὺς βοῶντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψύζετε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Eδεξιοῦτο τὸν τικτόμενον Χριστὸν, δολίοις λόγοις Ἡρώδης ἀνομος, καὶ τοῖς Μάγοις προσεπέσκηπτεν, ὡς αὐτὸν προσκυνήσων· ἀλλ' οὐκ ἥδεῖτο διώκειν, λανθάνοντα Θεόν· οὐ τὰ βρέφη οἰκατώπτειρε, καὶ βοᾶν οὐ συνῆκε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψύζετε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Tῆς Ἀγίας. "Ον φρίττουσιν" Αγγελοι.
Eν χρόνῳ ὁ ἄχρονος, γεννᾶται ὑπὲρ νοῦν, καὶ Μάγοι προσφέρουσιν, αὐτῷ ὡς Βασιλεῖ, φανέντι τὰ δῶρα· καὶ τὴν δόξαν αὐτῷ, οὐρανὸς ιηρύττει, προβολῇ τοῦ ἀστέρος.

Gενναίως ἀνέμειν σε, τοὺς δρόμους τοὺς μακρὸς, ὁ θεῖος Χρυσόγονος, ὑπῆλειψε Σεμνή· μεθ' οὗ σε τιμῶμεν, μελωδίαις σεπταῖς, ὑπὲρ ἀληθείας, σεπτῶς ἡγωνισμένην.

Oς ὁμβρος σωτήριος, ὑπάρχει ὁ ναὸς, ὁ ἔχων τὸ λείψανον, Πανεύφημε τὸ σὸν· ἐν ᾧ οἰκαταφεύγει, πᾶς πιστὸς καὶ δεινῆς, ζάλης ἐκλυτοῦται, καὶ παντοίων ιινδύνων.

Tεοτοκίον.
Nῦν ἥλθεν ὁ Κύριος, ὁ πανταχοῦ παρὼν, Παρθένου τικτόμενος, ἐν πόλει Βηθλεέμ· ἀγάλλου ἡ οἰκίσις, ὑπαντῶσα αὐτῷ, καὶ δοξολογοῦσα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Aλλος. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.
Oπαρειστήκεισαν ἄνω χιλιάδες, καὶ μυριάδες Αγγέλων, Σπηλαιον φέρει τικτόμενον· ὃν ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα ἀπαύστως ὡς Κύριον.

Oἶκος Τριάδος ἐδείχθης θεῖοις τόποις, ἐν προσευχαῖς καὶ νησείαις, Αναστασίᾳ σχολάζεσσα, Εὐλογεῖτε βοῶσα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.
Iσχυροτάτοις λογίοις Χρυσογόνου, τοῦ Αθλοφόρου ρώσθεῖσα, τὸ τῶν εἰδώλων ἀνίσχυρον, οἰκαπάτησας θράσος, γενναίως ἀθλήσασα.

Tεοτοκίον.
Oθεοχώρητε Κόρη, τεξῆ θρέφος τὸν Πειτήν τὴν τῶν αἰώνων, καὶ ἀναλλοίωτον Κύριον, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, δί ἄφατον ἔλεος.

OΕίρμος.
Oἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ ιαμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ, καὶ τὴν φλογὰ οἰκαπατήντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Pροερτίος. Ωδὴ θ. Ο Είρμος.
Eγίας Δεσποτικῆς, καὶ αἴθανάτου τραπέζης, ἐν πενιχρῷ Σπηλαίῳ, ταῖς ὑψη-

• λαῖς φρεσὶ, πίστοι δεῦτε ἀπολαύσωμεν, σε-
» σαριωμένον Λόγου, ἀπορρήτως μαθόντες· ὃν
• μεγαλύνομεν.

A "πιτε τοῖς ἀρχηγοῖς, Ἡρώδης ἔφη τῶν
Μάγων, ζητήσατε τὸν παῖδα· ἐπάν δὲ
εὗρητε, τοῦτον τάχος μυνῆσατέ μοι, τὸν δόλον
ἐν καρδίᾳ τεκταίνων· ἀλλ' ἡλέγχθη ὁ πλάνος,
διακενῆς ἀνομῶν.

Dημιουργὸς γεννηθεὶς, ἐν τῷ Πατρὸς πρὸ^τ
αιώνων, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, Σοφία
πεφυκὼς, Λόγος τῷ Θεῷ καὶ δύναμις· διπλῶν
ταῖς φύσεσιν εἰδότες, τὸν Θεάνθρωπον Κύριον
μεγαλύνομεν.

Ω'ς ἀνθρωπὸς ἐφάνης, οὐσίᾳ οὐ φαντασίᾳ,
οὐτῷ Θεὸς τῷ τρόπῳ, τῆς ἀντιδόσεως, η
φύσις Σῶτερ ἦνπερ προσῆλειφας· διὸ τὴν ἐκ
Παρθένου, σοῦ θείαν ἐνδημίαν, τιμῶντες σὲ
μεγαλύνομεν.

Tῆς Ἀγίας. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Iδοὺς ἐγγίζει Παρθένος, ἀποτεκεῖν ἐν Σπη-
λαίῳ, τὸν Βασιλέα τῷ παντὸς, σάρκα ἀνε-
ληφότα· ὃν ὡμολόγησε στερρῶς, ἀθλῆσα η ἔν-
δοξος, λαμπρότατα, Μάρτυς Ἀναστασία, καὶ
τικῶσα τὸν ἀόρατον ἐχθρόν.

Ω'ραιωθεῖσα τοῖς πόνοις, ὑπὲρ ἡλίου ἀκτῇ
νας, ἔλαμψας Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, καὶ
φωτίζεις τὸν ιόσμον, ἀθλῶν μεγάλων τῷ φωτὶ,
διαυμάτων τε χάρισιν· ἐντεῦθεν σε, πίστει Ἀ-
ναστασίᾳ, εὐφημοῦμεν μελωδίαις ἱεραῖς.

Sὲ τὴν ὥραίαν τρυγόνα, καὶ ἀδόνα τιμίαν,
καὶ παγκαλῆ περιστερὰν, χρυσαυγιζόσας
Μάρτυς, πτέρυγας ἔχουσαν πιστῶς, αἱ μακ-
ριζόμεν, τελοῦντες σου, τὴν πανέορτον μνήμην,
ἐν η λύσιν πᾶσιν αἴτησαι δεινῶν.

H'ς νῦν ἐπέτυχες δόξης, ἐπιτυχεῖν ήμᾶς
πάντας, αἱ πιστῶπει τὸν Χριστὸν, Μάρ-
τυς Ἀναστασία, τοὺς τὴν σεπτήν σου ἕορτὸν,
σεπτῶς ἔορτάζοντας, καὶ πίστει σου, προσκυ-
νοῦντας τὴν θήκην, τῶν λειψάνων ὡς πηγὴν
ἀγιασμοῦ.

Θεοτοκίου.

Fέροντα φύσιν βροτείαν, Παρθενομῆτορ ἀ-
γία, τίκτεις ἐν πόλει Βηθλεέμ, τὸν ὑπέρ-
θεον Λόγου, καὶ γαλουχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν
τρέφοντα ἀπαντας ὡς δὲ πύρινος Θρόνος τοῦ-
τον φέρεις, Ηαναγία ἀνωτέρα Χερουβίμ.

"Άλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Sκιρτήσατε τὰ ὅρη, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ εὐ-
φροσύνην βλνοὶ περιζώσασθε· νῦν η Παρ-
θένος ἐγγίζει, τεκεῖν τὸν Κύριον.

Hμέραν εὐφροσύνης, ἄγει σου η πτίσις, Ἀ-
ναστασία τὴν μνήμην δοξάζουσα, ὅπερ
εδόξασας Λόγου, οἰκείοις μέλεσιν.

Fωτὶ καθαρωτάτῳ, νῦν ἐλλαμπομένη, τοὺς
ὑμνητάς σου φωτίζοις τὴν ἄνωθεν, πᾶσιν
ἡμῖν προξενοῦσα, Μάρτυς εύμενειαν.

Θεοτοκίου.

Fαιδρῶς πᾶσα η πτίσις, νῦν ἀγαλλιάσθω.
Θεοτόκος τεκεῖν νῦν ἐπείγεται, τὸν ἐκ
Θεοῦ Θεὸν Λόγον, βροτὸν γενόμενον.

Ό Εἰρμός.

Kυρίως Θεοτόκον, σὲ ὅμολογοῦμεν, οἱ δια-
σοῦ σεσωσμένοι Παρθένες ἀγνή, σὺν ἀ-
σωμάτοις χορείασι σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀγίας.

Tοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Pαρθενομάρτυς ἔνδοξε, ἀθλοφόρων τὸ ιλέος,
Ἀναστασία πάνσοφε, δυσωποῦσα μη
παύσῃ, τὸν ἐκ Παρθένου νῦν Κόρης, τῆς ἀγνῆς
Θεοτόκου, τεχθῆναι προερχόμενον, ἐν Σπηλαίῳ
καὶ φάτνῃ, ἀμαρτιῶν, δοῦναι λύσιν πᾶσι τοῖς
ἐκτελοῦσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ τη
μῶσί σε πόδω.

Προεόρτιον, ὄμοιον.

Tὴν ἐκ Παρθένου Γέννησιν, τῷ Χριστῷ προ-
ηρύττει, η φωτοφόρος μνήμη σου, Μάρ-
τυς Ἀναστασία, ἐν Βηθλεέμ συγκαλῆστα, Μά-
ργας μὲν ἐκ Περσίδος, σὺν δώροις τὸς Ποιμένας
δὲ, μετ' Αγγέλων πρὸς ὑμνον· σὺ γάρ σαυτὴν,
ὡς χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ ὡς σμύρναν, προ-
σῆξας τῷ Δεσπότῃ σου, ἐναπλοῦσα Θεόφρου.
Εἰς τοὺς Αἴγιους, ἴστωμεν Στίχους δ'. καὶ ψα-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ήχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Nῦν αἱ παλαιαι, διαλύονται ἐμφάσεις· ἔσχεται
ἐν γαστρὶ, η Παρθένος γάρ καὶ λίθος,
ἔξ ὄρους ἀπετμήθη, καὶ η ράιθδος ἐβλάστησεν,
η τοῦ Ἱεσσαί, καὶ δρόσος ἄρτι, η τοῦ Γεδεων
ἐν γῇ ἐρρύν· λαοὶ κράξωμεν· Ο βασιλεὺς τοῦ
Γραῆλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Eνου τοκετοῦ, ξένα πράγματα ὄραται! πῶς
ό τῷ Πατρὶ, ἐν ψίστοις συνεδρεύων, εὐ-
φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται;
πῶς ὁ ἀναφῆς ἐν τοῖς σπαργάνοις; πῶς ὁ πα-
ταχοῦ ἐν τῷ Σπηλαίῳ; λαοὶ κράξωμεν· Ο
Βασιλεὺς τοῦ Ἱεραῆλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Oτερατουργῶν, καὶ τὴν Αἴγυπτον μαστί-
ζων, ὕων τε λαῶ, τῷ ἀγνώμονι τὸ Μάντι,
σαρκοῦται καὶ θηλάζει· καὶ παιδίον ὄρώμενος,
φεύγει τὸν διώκοντα· Ήρώδην, ὡς ἐπὶ μερέλην

τῇ Παρθένῳ, Μητρὶ ὁχούμενος, ὡς Ἡσαΐας προορᾶ, δὲ θεοπτικώτατος.

Παιδίον ὁ προῶν, Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων, τίτανται ἐνών, καὶ υἱὸς ἡμῖν ἐδόθη. Ἀνούσατε τὰ Ἐθνη· Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητι· γυῶτε καὶ ἡττάσθε· μεθ' ἡμῶν γάρ, ὃς λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικήσει, ἐκ γῆς ἀπασαν, καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχὴν, αὐτῷ μὴ ὑπείκουσαν.

Δόξα, ὅμοιον.

Pάνδωρ σιδηρᾶ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαῖε, οἴα ἀπειθῆς, καὶ Προφήταις ἀντιπίπτων· Υἱῷ γάρ γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ οὐλῆρον δίδωσιν, "Ἐθνη καὶ κατάσχεσιν γῆς πάσης· σὲ δὲ ἀπωθεῖται μαιφόνε· βοῶν οὐ πείθη γάρ· Ὁ Βασιλεὺς τῷ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Sυίρτησον Δαυΐδ· εὖ ὁσφύος σου Χριστὸς γάρ· χαιροῖς Ἱεσσαί· εὖανθεῖ γάρ σου ἡ ρίζα· ἐν μηροῦ σου Ἰούδα, προελεύσεται Κύριος· κατὰ Βαλαὰμ ἐδεῖται Ἐθνη· κατὰ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν, ἵδου τέξεται, παιδίον τὸν Ἐμμανουὴλ, Παρθένος ἡ πάνσεπτος.

Ἀπόστιχα Στιχηρά Προσόμοια,

Ὕχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραΐτα.

Pρολάμπει ὁ ἀστὴρ, ἦδη ἐν τῷ Σπηλαιῷ· Ποιμένες μετ' Αγγέλων, οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, προφθάσαι εὐτρεπίσθητε.

Στίχ. Κύριε εἰσακήνοα τὴν ἀκοήν σου.

Eγγίζει ὁ Χριστός· ἐς ἀστὴρ προαυγάζει· τὸ οὐράνιον πλῆθος, τῆς στρατιᾶς προκύπτει, τῶν νοερῶν δυνάμεων.

Στίχ. Ο οεὸς ἀπὸ Θαιμάν ἔξει.

Xαῖρε ἡ Βηθλεέμ· ὁ ποιμαίνων ἐπέστη, τὸν Ἰσραὴλ ὁ σῶζων· οὐκέτι ἐλαχίστη, Ἰουδαία τοῖς ἄρχουσιν.

Δόξα, τῆς Ἀγίας. Ὅχος πλ. α. Βούζαντος.
Προεόρτιος ἡμέρᾳ σήμερον, τῆς ἐνανθρωπήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῇ τῆς πανευφῆμου καὶ Μάρτυρος ἑօρτῃ, συνεξέλαμψεν Ἀναστασίας· ἵδε ἡ Παρθένος, ἐν Βηθλεέμ ἐπείγεται, Βρέφος σπαργανούμενον, ἀναιλίναι ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, τὸν ἐλευθερώσαντα ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας πατάρας, καὶ σωζόντα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ὅχος ὁ αὐτός.

Mὴ στύγναζε Ἰωσήφ, καθορῶν μου τὴν υπόδυν· ὄψει γάρ τὸ τιτόμενον εὖ ἐμβῆ καὶ χαρήσῃ, καὶ ὡς Θεὸν προσκυνήσεις, ἡ Θεοτόκος ἔλεγε, τῷ ἑαυτῆς Μυηστῆρι, μολοῦσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν. Ταύτην ἀνυμνήσωμεν λέ-

γούτες· Χαῖρε ιεχαριτωμένη, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν.

Ὕχος ἡ Αιολούθια τοῦ Ὄρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΓ. τού ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Eἰς τὸ Κύριε ἐκέιραξα, ἴστωμεν Στίχους 5· καὶ φάλλομεν Στιχηρά Προεόρτια Προσόμοια, **Ὕχος δ.** Ὁ εὖ ὑψίστου οὐληθεῖς.

Tοῦ Ἡσαΐου φωνὴ ἀποπληροῦται· ἵδου ἡ Παρθένος γάρ, τὸν ἀπερίληπτον, περιγραφόμενον σώματι, ἐν μήτρᾳ φέρει, καὶ παραδόξως τεκεῖν ἐπείγεται. Θεόδεκτον Σπηλαιον προευτρεπίσθητι· ἡ Βηθλεέμ ἐτοιμάσθητι· ὁ Βασιλεὺς γάρ, σὲ ἡρετίσατο εἰς ηποίησιν. Δέχου ἡ φάτνη σπαργανούμενον, βρέφος Χριστὸν λύειν μέλλοντα, τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν ἀνθρώπων ἀγαθότητι.

Hώρατεινή τε καὶ ἔμψυχος νεφέλη, τὸν ὅμορον βαστάζουσα τὸν ἐπουράνιον, τοῦτον ἐν γῇ νῦν προέρχεται, ἐναποστάξαι, ὅπως ἀρδεύσῃ ταύτης τὸ πρόσωπον. Τὸ ἔαρ τῆς Χάριτος, ἡ νοητὴ χελιδὼν, ἐνδον ἐν σπλάγχνοις πατέχουσα, ἀρρήτῳ λόγῳ, ἐναποτίκτει, χειρῶνα ἀθεον, διασκεδάζον. Τὸ Παλάτιον, τὸ ηπαρὸν καὶ ἀμίαντον, Βασιλέα Σπηλαιώ, ἐπεισάγει σωματούμενον.

Sυναπεγράφης τοῖς δούλοις ὁ Δεσπότης, πταισμάτων χειρόγραφον, σχίσαι βουλόμενος, καὶ ἀπογράψασθαι ἀπαντας, ἐν βίβλῳ ζώντων, θανατωθέντας οὐλοπῇ τῷ ὄφεως. Παρθένος δὲ φέρει σε, τὸν πάντα φέροντα, σάρκα θνητὴν περικείμενον, καὶ παταλύειν, σμικρῷ Σπηλαιώ ἐπευδοκήσαντα· ὃν γεννηθέντα, τάξεις ἀνωθεν, Αγγεικαὶ ἀνυμνήσασι, μετὰ θείων Ποιμένων, ἐκπληττόμεναι τὸ ιράτος σου.

Στιχηρά Προσόμοια τῶν Ἀγίων,

Ὕχος ὁ αὐτός. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Hδειᾶς ἡ θεόλειτος, καὶ λαμπτὰς ἡ δειάτηρος, ἡ ταῖς θείαις λάμψει παταγάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, οἱ στύλοι οἱ ἀσειστοι, οἱ ἀστέρες οἱ φαιδροί, οἱ τὴν γῆν οὐρανώσαντες, ταῖς λαμπρότησι, τῶν μεγίστων ἀγώνων ἐγκωμίοις, ἱεροῖς μεγαλοφώνως, ἀνευφημείσθωσαν σήμερον.

Εύφημείσθω Θεόδουλος, Ζωτικός τε καὶ Πόμπιος, Βασιλείδης Εὔπορος, Ἀγαθόπους τε, καὶ Σατορνῖνος Γελάσιος, καὶ θεῖος Εὐάρεστος, μεθ ὧν Εύνικιανὸς, νῦν τιμάσθωσαν ἄσμασιν· οἱ πανεύδιοι, τῶν ἐν ζάλῃ λιμένες, οἱ τὴν πλάνην, στηλιτεύσαντες καὶ στέφοις, νικητικὸν νομισάμενοι.

Τὰ τῆς Κρήτης βλαστήματα, Ἐκκλησίας ἐρείσματα, καὶ πιστῶν ἀμάραντα ὡραῖσματα, τοῦ Παραδείσου ἡδύπνοια, τὰ ἀνθη τά τίμια, τὰ εὐπρόσδειτα Χριστοῦ, καὶ τερπνότατα σφαγία, ἀναθήματα, οὐρανίου ναοῦ τε τὴν δεκάδα, τῆς Τριάδος τὴν Ἀγίαν, τοὺς Ἀλοφόρους ὑμνήσωμεν.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἡχος β'. Κυπριανοῦ.

Κρήτη προεορτάζει σήμερον, τὰ Γενέθλια Χριστοῦ, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων· διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Ο αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τὸ ιατὰ σάρκα πολιτευμα, φαιδρῶς εὐτρέπισον τὸ θεῖον Σπήλαιον, ἐν ᾧ Χριστὸς σάρκι τίκτεται, εἴς ἀπειράνδρου ἀγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια, Ἡχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ηἀπειρος σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἔαυτῆς ὑπὲρ νοῦν, ἐν Παρθένου, ὡκιδόμησε Χριστὸς, καὶ ἔρχεται ἐν φάτνῃ, αἰλόγων καὶ Σπηλαιῶν, σάρκι τεχθῆναι υπὲρ ἔννοιαν.

Στίχ. Ο Θεὸς ἀπὸ Θαιμάν ἥξει.

Ωρᾶθης τοῖς Προφήταις Χριστὲ, ὡς θέμις ἦν θεάσασθαι, σὲ τὸν Κτίστην· ἐν ἐσχάτοις δὲ ιαιροῖς, τοῖς πᾶσιν ἐπεφάνης, ἀνθρώποις ἐν τῇ πόλει, τῇ Βηθλεὲμ βροτὸς γενόμενος.

Στίχ. Κύριε εἰσακήνοα τὴν ἀκοήν σου.

Διέδραμε μηνύμων ἀστήρ, τὸν Ἡλιον τῆς δόξης Χριστὸν, Ἀστρολόγους, ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ· καὶ Ἀγγελοι Ποιμένας, νῦν εὐαγγελιοῦνται· μεθ ὧν συνδράμωμεν θεόφρονες (*).

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἡχος γ'.

Προεόρτιος σήμερον, ἡ τῶν Μαρτύρων ἐπέστη ἐορτὴ, τὴν Γενέθλιον ἡμῖν, προϋπογράφουσα ἡμέραν· τὸν εὖ Ήλίου Ἡλίον, τὸν

(*) Τὰ ἀνωτέρω τρία Προσόμοια Ποίημα εἰσὶν ἀναμφιβόλως Ἰωσήφ τοῦ Τμογράφου, ἀτινα μετ' ἄλλων τινῶν, (μήτε ἐνταῦθα δύως, μήτε ἐν τῷ χειρογράφῳ εὑρισκομένων) ἔφερον ὁμοῦ ἀκροστιχίδα, Ωδὴ Ἰωσήφ, ἡ ἀπλῶς μόνον Ἰωσήφ· καθότι τοῦ αὐτοῦ Τμωδοῦ εὑρίσκονται παρόμοια εἰς τὰ Προεόρτια τῶν Θεοφανείων, καὶ δρα ἐν τοῖς Αποστίχοις τοῦ Εσπερινοῦ, Ιανουαρίσ γ'.

ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν ἐπιφανέντα, σάρκι ἀνακηρύττουσα. Δεκαὶ Μαρτύρων ἐν Κρήτῃ, στερρῶς ἀθλήσασα, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης εὗούρανοῦ ἐδέξαντο· πρὸς οὓς βοήσωμεν· Χορὸς ἀγιόλειτος, ἵκετεύσατε Χριστὸν, Ἀγιοι Μάρτυρες, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Εύτρεπιζου Βηθλεὲμ, ἥνοικται γάρ ή Ἐδέμ· ἐτοιμάζου Ἐφραθᾶ, ἀνανεοῦται γάρ ο Αδάμ, καὶ ή Εὕα σὺν αὐτῷ· ή ιατάρα γάρ λέλυται· ή σωτηρία ἐν κόσμῳ ἐξήνθησε· καὶ ψυχαὶ τῶν Δικαίων εύτρεπιζονται, ὡς προΐα δωροφορίας, αὐτὶ μύρου τὸν ὑμνον προσάγουσαι, σωτηρίαν ψυχῆς, καὶ ἀφθαρσίαν κομιζόμεναι. Ἰδού γάρ ἐν φάτνῃ ἀνακείμενος, προτέπει ὑμνωδίαν πνευματικὴν ἐπιτελέσαι, τοὺς βοῶντας ἀπάνστας· Κύριε δόξα σοι.

Ἄπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἡχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσασαν ἀνθη τά τίμια, τὰς μαργαρίτας τῷ Χριστῷ, Μαρτύρων τοὺς ἀκρέμονας. Δένα γάρ ὑπάρχοντες ἀριθμῷ οἱ μακάριοι, δύναμιν μυρίοπλον τῶν δαιμόνων κατήσχυναν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξαντο, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ιαρτερόψυχοι.

Καὶ νῦν, τὸ Προεόρτιον πάλιν.

Εν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ Τριώδιον, ἡ ἀκροστιχίς. Προσάθετόν τε.

Ωδὴ ἐ. Ἡχος πλ. β'. Ο Είρμος.

Πρὸς σὲ ὁρθίζω, τὸν δὲ εὐσπλαγχνίχυ· σεαυτὸν τῷ πεσόντι ιενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ δούλου μορφὴν, ἐν Παρθένου φορέσαντα. Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε.

Ρυθμέντες φρένας, καὶ προναθαρέντες, μετειπάτει, φρικτῆς οἰνονομίας, σῶμα καὶ ψυχὴν, Βηθλεὲμ πρὸς τὴν πόλιν ἀνέλθωμεν, τὸν Δεσπότην τικτόμενον ὄφόμενοι.

Οράτε φίλοι, μάτην μὴ θρεεῖσθε· ὁ γάρ ἄφρων Ἡρώδης, θρασύνεται τὸν Κτίστην πτεῖναι τεχθέντα· ἀλλ' αὐτὸς ὡς ζωῆς καὶ θάνατου ικατῶν, ζῆται καὶ σωζει, τὸν ιόσμον ὡς φιλάνθρωπος.

Ωδὴ ἡ. Ο Είρμος.

Στήλην κακίας ἀντιθέου, Ηαῖδες θεῖοι παρεδειγμάτισαν· ιατὰ Χριστοῦ δὲ φρυκτόμενος, Ἡρώδης θρασύνεται, βουλεύεται κενά, πτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζωῆς ικατῶντα

παλάμη ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζονται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α'πὸ βλεφάρων ράθυμίας, ὑπνον πάντα πιστοὶ τινάξωμεν· ἐν προσευχῇ δὲ γρηγορῶμεν, πειρασμούς ἀποτρέποντες τοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ, καὶ σὺν Ποιμέσι, θεαταὶ τῆς δόξης δειχθῶμεν, Χριστοῦ τεχθέντος· ὃν ὑμνεῖ δοξάζουσα πᾶσα ἡ κτίσις.

Βέβηλον ἔπος ἐκ χειλέων, προϊέναι πιστοὶ κωλύσωμεν, λόγις εὐφήμιος μελετήσαντες. Χριστῷ δὲ προσάξωμεν, τῷ λύσαντι ἡμᾶς τῆς ἀλογίας, ἐν ἀλόγων κειμένῳ φάτνῃ· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βαθός σοφίας, καὶ τῆς γνώσεως τοῦ Κτίστου, τίς ἐρευνήσει βροτῶν; Θεοῦ ιριμάτων τίς τὴν ἄβυσσον, σοφὸς ιαταλήψεται; διῶν τοὺς οὐρανούς ιλίνας, τοῖς βροτοῖς σαρκοφόρος συνανεστράψῃ· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α'παγορεύειν σαρκιῶν παθῶν, καὶ ιόσμου τερπνῶν σπουδάσωμεν· πνευματικῶν δὲ αντισχώμεθα, φροντίδων θεόφρονες, ἀξίς ἐαυτούς τῷ τικτομένῳ, παριστῶντες ἐξ ἔργων Δεσπότη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

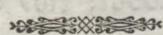
Ωδὴ δ. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ.

Ολέθριον δόγμα τοῦ δυσμενοῦς, συνταρατομένου, τῇ Γεννήσει τῷ Ἰησοῦ, Νηπίων αἴσικων, ἀπειργάσατο φόνον· ἡμεῖς δὲ τὸν τεχθέντα, πιστοὶ τιμήσωμεν.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως ἀδικῶν, καὶ θεούς τοὺς θείους, ἀθετῶν Ἡρώδης δεινὸς, μπτέρας ἀνόμως, ἡτέκνωσε καὶ βρέφη, ἀνεῖλεν ἀναιτίως, διὰ τὴν πάντων Ζωήν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἥνοικται τῆς Ἔδεμ, πύλη τικτομένου, ἐν Σπηλαίῳ τοῦ Λυτρωτοῦ· πηγή τε διψῶσιν, ἀθανασίας βλύζει, ὁ Κύριος τῆς δόξης· ὃν μεγαλύνομεν.

Ε'κύκλουν ὡς Θρόνον χερουβικὸν, "Ἄγγελοι τὴν φάτνην· τὸ γὰρ Σπῆλαιον οὐρανὸν, ἔωρων κειμένου, ἐν αὐτῷ τοῦ Δεσπότου, καὶ, Δοξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ ἐκραύγαζον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Καθίσμα.

Ηχος πλ. α. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βηθλεέμ ἐτοιμάζου τὰ πρὸς ὑπάντησιν, τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ Θεομήτορος· ἵδου

γὰρ ἔρχεται πρὸς σὲ, ἔμβρυον φέρουσα, τὸν συνάναρχον Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ἀεὶ, Χριστὸν, ὃν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, γεννήσει καὶ μετὰ τόκου, ἀεὶ Παρθένος ὀφθήσεται.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσμα.

Ηχος πλ. β'. Ελπὶς τοῦ ιόσμου ἀγαθή.

Ε'ν τῆς Περσίδος Βασιλεῖς, χρυσὸν σμύρναν καὶ λίβανον, τῷ κυνθέντι Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ προσῆξαν πάλαι· ἡμεῖς δὲ νῦν προεορτάζοντες αὐτοῦ τὴν Γέννησιν, εὐσεβοφρόνως ἐκ ψυχῆς, πίστιν ἐλπίδα ἀγάπην, προσφέρωμεν αὐτῷ, τὴν Παρθένου ὑμνοῦντες.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν Προεόρτιος, οὐδὲν ἀναρριπτικός, ηταν Ἀλφάβητον.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ωδὴ α. Ηχος β'. Ο Είρμος.

Τριπτόν αἰσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ισραὴλ· Τῷ Κυρίῳ ἀσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Α"ναρχος ὃν τῇ φύσει, ἀρχὴν ὁ πρὸ αἰώνων λαμβάνει Λόγος, ἐν Βηθλεέμ τικτόμενος σαρκί· τούτου τὰ Γενέθλια προεορτάσωμεν.

Βλέψωμεν διανοίας, τοῖς ὅμμασι πρὸς πόλιν τῆς Ιουδαίας, πορευομένην τέξαι τὴν Αγγήν· ἦς τὸν τόκον πόρρωθεν Ἀστήρ εμήνυσεν.

Γνόντες σε Βασιλέα, ἐν γῇ ἀποτικτόμενον ἐκ Παρθένου, οἱ Βασιλεῖς Περσῶν Λόγε Θεοῦ, μετὰ δώρων σπεύδουσι τοῦ προσκυνῆσαι σε.

Ἐτερος Κανὼν Προεόρτιος.

Ωδὴ α. Ηχος πλ. β'. Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

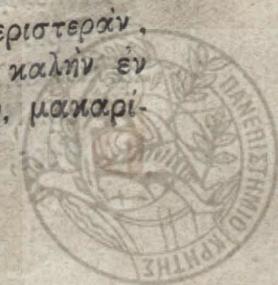
Παρθενικῆς ἐκ Νεφέλης μέγας ἡμῖν, ανατέλλει Ἡλιος, Ἰησοῦς ὁ φωτισμός· οἱ ἐν σκότει ἀσωμεν αὐτῷ, αὐγαζόμενοι φαιδρῶς ταῖς τούτου λάμψεσιν.

Ητῶν Ἐθνῶν προσδοκία, ὁ Βασιλεὺς, τῆς εἰρήνης ἔρχεται, τὸν πολέμιον ἐλεῖν. Υπαντῆσαι σπεύσωμεν αὐτῷ, τικτόμενῳ Βηθλεέμ εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Προφητικαὶ περαιοῦνται θεῖαι φωναί, τὴν φρικτὴν ἀνάδειξιν, προσημαίνουσαι Χριστοῦ· ἡ Ἄμνας ἐγγίζει γὰρ τεκεῖν, τὸν Ἀμνὸν καὶ Λυτρωτὴν, καὶ πάντων Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀγγήν τοῦ Δεσπότου Περιστερίν, τὴν σεμνὴν καὶ ἀμωμον, καὶ καλὴν ἐν γυναιξὶν, ὡς τῶν ὅλων τέξασαν Θεὸν, μακαρίζομεν πιστῶς, Θεομακάριστε.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

'Ωδὴ αἱ Ἡχοὶ γ'. "Α σωμεν τῷ Κυρίῳ.

Α"σωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ συνάψαντι τοὺς Ἀγίους Μάρτυρας, τῇ ἀμωμήτῳ πίστει, καὶ τούτους ὄπλισαντι, ἐν μιᾷ τῇ ἐλπίδι, κατὰ τοῦ ἀρχειακοῦ ἔχθροῦ, καὶ τῷ συνδέσμῳ πάντας αὐτοὺς, τῆς ἀγάπης ἐνώσαντι.

Οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ὡς ἔξ Ἐώας λάμψαντες, τὸν τοῦ ἀστέρος δρόμον, πιστῶς προηγήσαντο, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, ἑορτὴν προεισόδιον, τὴν μνήμην τῆς αὐτῶν τελευτῆς, φαιδρῶς προσενέγκαντες.

Οἱ ἐκ Περσίδος Μάγοι, ἐν Βηθλεέμ τεχθέντι, δῶρα Χριστῷ προσήγαγον· νῦν δὲ οἱ Αἴθλοφόροι, ὡς σμύρναν τὰ αἷματα, ὡς χρυσὸν δὲ τὴν πίστιν, ὡς λίθανον τὰ πνεύματα, θυσίαν προεόρτιον, τῷ τεχθέντι προσήνεγκαν.

Τῇ Θεοδούλου πίστει, καὶ Ζωτικοῦ ἀγάπῃ, συνειράθη Πόμπιος, καὶ Σατορνῖνος ἄμα, καὶ συνεστεφάνωται Εὔπορος, Ἀγαθόπους, Γελάσιος, Εὐάρεστος καὶ Εὐνικιανὸς, σὺν αὐτοῖς καὶ Βασιλείδης ὁ σύναθλος. **Τριαδικόν.**

Ηὑπὲρ νοῦν οὐσία, καὶ ἀμέριστος τρισὶν Ὑποστάσεσι, διαιρετῶς ὑμνεῖται, μιᾶς δὲ Θεότητι, ἀπλῶς ἀδιαιρέτως. Τριάς γὰρ ἡ αὐτὴ καὶ Μονὰς, ἀπλῆ καὶ ἀδιαιρέτος, ἐστὶ καὶ ὄνομαζεται. **Θεοτοκίον.**

Εν Βηθλεέμ γεννᾶται, καὶ τὴν Ἐδέμ αἵνιγμα, ὁ ἐκ Παρθένου Κύριος, τεχθεὶς ἀνερμηνεύτως. Φάτνη ἐτοιμάζεται, καὶ Σπήλαιον τῷ Κτίστῃ. Μάγοι εὐτρεπίζουσι τὰ δῶρα, τῷ Δεσπότῃ Θεῷ, καὶ Ἀστήρ προκηρύττει τὸ φῶς.

Προεόρτιος. Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

Τόξον συνετρίβη δυναστῶν, τῷ ιράτει σὺν Χριστὲ, καὶ δύναμιν ἀσθενεῖς, σὲ περιεζώσαντο.

Δεῦτε διανοίᾳ καθαρᾶ, ἡχήσωμεν φαιδρῶς, τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ, νῦν τὰ Προεόρτια.

Ερχῃ καταλῦσαι ἐν σμικρῷ, Σπηλαίῳ Βασιλεῦ, πλουτίζων με Ιησοῦ, τῇ πολλῇ πτωχείᾳ σου.

Ζόφη ἐξαιρόμενος ἡμᾶς, κακίας ὁ Χριστὸς, προέρχεται σαρκὶ, τεχθῆναι ὡς ἀνθρωπος.

Ἐτερος. Οὐν ἔστιν Ἀγιος ὡς σύ.

Ολόγω τείνας οὐρανὸν, ὑπεισέρχη Σπηλαίω, καὶ ἀλόγων ἐν φάτνῃ, ἀνακέντισαι Χριστὲ, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, διὰ σπλαγχνα, θελῶν ἐκλυτρώσαθαι.

Βοῦ Προφήτης ἐμφανῶς· Ο Θεὸς ἡμῶν οὗτος, λογισθήσεται οὐδεὶς, ἔτερός τις πρὸς

αὐτὸν, ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν, ἐπιστήμης, τοῖς βροτοῖς ἐνούμενος.

Οὐ φέρει βλέπειν Χερουβίμ· οὐκὶ πῶς φέρει σε φάτνη, τὸν ἀχώρητον φύσει, διὰ ἔλεος πολὺ, τικτόμενον διὰ ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου, Κύριε φιλάνθρωπε; **Θεοτοκίον.**

Προείδεν Ὅρος σε ποτὲ, Δανιὴλ ὁ Προφῆτης, ἔξ οὗ λίθος ἐτμήθη, Θεοτόκε τοὺς βωμοὺς, λεπτύνας καὶ καθελῶν, τῶν εἰδωλῶν, Πάναγνε Θεόνυμφε.

Τῶν Ἀγίων. Ἐστερεώθη ἡ ιαρδία μου.

Αστοῦ διήνυσαν Ἀθλοφόροι, τῶν διωκτῶν τὴν ἀπόνοιαν καταπαλαίσαντες.

Οἱ νοεροὶ φωστῆρες τῆς Ἐκκλησίας, λογικὰς ἀστράπτοντες λαμπηδόνας, τὴν ἀβλεψίαν φωτίζουσι τῶν ιαρδιῶν ἡμῶν.

Ο στερεώσας Κύριε τοὺς Ἀγίους, ἐνεγκεῖ ἀφόβως τὰς ἀλγηδόνας, ρῦσαι οὐδούνων καὶ θλίψεων τὰς ὑμνηστάς σε. **Τριαδικόν.**

Σεραφικῶς ὑμνήσωμεν τὴν Τριάδα, σὺν Ἀγγέλοις ιράζοντες ἀσιγήτως· "Αγιος, "Αγιος, Αγγος, ή Τριάς καὶ Μονὰς ὁ Θεός.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῆς Τριάδος ἔνα ἐν τῇ γαστρί σου, δεξιαμένη "Αχραντε Θεοτόκε, ἀνερμηνεύτως ἐκύησας, ὡς οἶδε μόνος αὐτός.

Ο Είρμος.

Εστερεώθη ἡ ιαρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψῷ θηλιοῦχοι, αἴθλησαντες στερρῶς, ἐτρεπάσαντο πίστει, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχένακον, καὶ νομίμως ἐστέφθησαν. Τούτων σήμερον, τὴν ἀξέπαινον μνήμην, ἑορτάζοντες, μεγαλοφώνως τὸν πάντων, δοξάζομεν Κύριον.

Καθίσμα, Ἡχοὶ αἱ. **Τ**ὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῆς Κρήτης οἱ λαμπροί, καὶ σεπτοὶ πολιοῦχοι, αἴθλησαντες στερρῶς, ἐτρεπάσαντο πίστει, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχένακον, καὶ νομίμως ἐστέφθησαν. Τούτων σήμερον, τὴν ἀξέπαινον μνήμην, ἑορτάζοντες, μεγαλοφώνως τὸν πάντων, δοξάζομεν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν, **Προεόρτιον, ὅμοιον.**

Αγάλλου ή Σιών, Βηθλεέμ εὐτρεπίζουσαντων συνοχεὺς, τὸν ἀστέρα προπέψας, ἐμήνυσε τὴν ἀμετρον, ἐαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὃντως τίκτεται, ἐν τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Προεόρτιος. Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

Τμῶσε, ἀκοῇ γὰρ Κύριε εἰσακήνος· καὶ ἐξέστη· ἔως ἐμοῦ ἥκεις γὰρ, ἐμέζητῶν τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλὴν σου συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω Πολυάλεξ.

Η κτίσις εύφρανέσθω ἄπασα· ὁ γὰρ Κτίστης ιδοὺ γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ νήπιος, ὄρώμενος ὁ πρὸ αἰώνων σαρκὶ, καὶ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται, σειρὰς πταισμάτων, λύων ὡς φιλάνθρωπος.

Θ αμβεῖται ἐννοῶν πᾶς ἄνθρωπος, πῶς ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει, πτωχεύσαι νῦν ἔρχεται, καὶ παταλῦσαι ἐν Σπηλαίῳ, ἥμᾶς τοὺς οὐλοπῆδειν ὡς πτωχεύσαντας, παταπλουτίσαι δέλων ἀγαθότητι.

Ι λὺϊ ἐμπαγέντας Κύριε, ἀμαρτίας πανοφροσύνῃ, ἡλέσας, ὕκτειρας, καὶ ἐπεσιέψω, καὶ εἰσέδυς Ἀγνῆς, Παναγίας μήτραν "Ἄγιε, ἦτις σε ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν ἔρχεται".

Θεοτοκίον.

Κ ατάρας παλαιᾶς λυτρούμενος, τὸ ἄνθρωπινον ὁ Δεσπότης, ἐκ σοῦ σαρκὶ τίκτεται, Πανάχραντε εὐλογημένη· διὸ ἐν αἰνέσει σε δοξάζομεν, δόξαν ἡμῶν, καὶ παύχημα τυγχάνεσαν.

Τῶν Ἅγιων. Χ ριστός μου δύναμις.

Ι δοὺ ἀνέτειλε, τὸ ἀστρον πόρρωθεν, ὁ προηγελται πάλαι ἐξ Ἰακώβου ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ ἀπερίληπτος Θεός, καὶ ὄραται σπαργανούμενος.

Ο πάντων Κύριος, ἡ ἀπολύτρωσις, ὄραθησεται βρέφος, Παρθενικοῖς, οὐλποῖς οὐδεζόμενος, ὁ ἐν τοῖς οὐλποῖς τοῦ Πατρὸς, ὡς Τίος ἀναπαύμενος.

Ε δὲμη οἰλεισθεῖσά μοι, ηλαπέντι βρώσει ποτὲ, διανοίχθητι· νῦν γὰρ ἐν Βηθλεὲμ, τίκτεται φορέσας με, ὁ ἀφορίσας με τῆς σῆς, ἀνωδύνου ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Π ροφήτης Πνεύματι, προεθεάσατο, Ἀββαΐούμ σε Παρθένε, "Ορος Θεοῦ, ἀρεταῖς πατάσιον, ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν".

Άλλος. Εἰσαιήνοα τὴν ἀκοήν.

Π ροεόρτιος, τῶν Μαρτύρων ἐπέστη μνήμη, τὴν Γενέθλιον προγράφσα, ἑορτὴν τὸ Σωτῆρος, ἀ προαύλια, τῆς τοῦ Σωτῆρος ἐπιφανείας, τῶν Μαρτύρων ἡτήσιος, προανέῳξε μνήμην. ἀνήφθη, τὸν ἀστέρα προμηνύουσα, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος.

Γ περόβρυζοι, ἐν τῇ χωνείᾳ, τῶν ἀλγηδόνων ἀνεδείχθησαν οἱ Ἀγιοι, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Ἀχραντε, εὐλογημένη Ἀγνή Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάστης ἀγάγης.

Προεόρτιος. Ωδὴ ἑ Είρμος.

Ο ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐᾳ προοφθεῖς, "Ἡλιος παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει πεπλανημένοις, θεογνωσίας φωτισμὸν δωρούμενος.

Λυτροῦσαι τῶν ἀμετρήτων με πανῶν Κύριε, ὑπερβολῆς ὡς ἀγαθὸς χρηστότητος, ἐν Σπηλαίῳ ἐκ τῆς Παρθένου ἐν Βηθλεὲμ, ἀποτεχθεῖς ὡς ἄνθρωπος.

Μετὰ σαρκὸς νῦν προελθὼν ὁ Κύριος, δι' εὐσπλαγχνίαν τοὺς βροτοὺς ρύσαμενος, δυναστείας τοῦ ἀρχειακού, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν ἐθέωσεν.

Νῦν ἦνει ἐν ἀλλοτρίῳ, ὁ Χριστὸς σώματι, ἐν τοῖς ἰδίοις· ξενωθῶμεν ἀπαντεῖς, τῶν ἀτίμων παθῶν, καὶ τοῦτον δεξώμεθα, σαρκὶ τικτόμενον.

"Ετερος. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Τοῦ Ἐφραΐτος οἶνος Βηθλεὲμ, "Αρχων ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, ἐν Ἰσραὴλ προσκαλούμενος, Εἴθη ἀπωσμένα, ὡς προηγόρευσεν, ἐν Πνεύματι Μιχαίας, παταυγαζόμενος.

Ποιμᾶναι ποιμνιον ἑαυτοῦ, μόνος ἐν ἴσχυι Ἰησοῦς, ἐκ τῆς Παρθένου τεχθήσεται· ἀκρων ἔως γῆς δὲ μεγαλυνθήσεται, Προφήτης θεηγόρος, πάλαι προηγγειλεν.

Θεὸς ἄνθρωποις ὁμοιωθεῖς, πτωχεύει σαρκὶ, ἵνα ἡμᾶς, παταπλουτίσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται ὁ ἀχώρητος· τοῦτον εὑδείᾳ γνώμῃ ὑποδεξώμεθα.

Θεοτοκίον.

Ρομφαῖαι πᾶσαι τοῦ δυσμενοῦς, ἀχραντε πανάριμωμε Ἀγνή, ὅντως εἰς τέλος ἐξέλιπον· Σὺ γὰρ τὸν ἀπάντων Θεὸν ἐκύησας, τὸν λόγχη παθελόντα τούτου τὸ φρύαγμα.

Τῶν Ἅγιων. Τὴν σὴν εἰρήνην.

Τὸν ἐξ Ἡλίου Ἡλιον, Χριστὸν οἱ Μάρτυρες, ἐκ τῆς Παρθένου ἡμῖν ἐπιφανέντα σαρκὶ, ηηρύττουσι τῷ οόσμῳ, τῇ αθλήσει τῆς σεπτῆς ὄμολογίας αὐτῶν.

Τίτου καὶ Κάρπου ηλήματα, ὥφθητε Μάρτυρες, ὡς ἐκ τῆς Παύλου φυτείας ἀναθάλλοντες, ηαρποὺς ὄμολογίας, ἐκ χειλέων τῷ Χριστῷ προσενέγκαντες.

Οἱ τῆς εἰρήνης τρόφιμοι, καὶ πολεμίων ἔχθροι, ταῖς ἱεσίαις ὑμῶν, "Αγιοι Μάρτυρες, πρεσβεύσατε εἰρήνην, ηκὶ πανῶν ἀπαλλαγὴν δοθῆναι πᾶσιν ἡμῖν".

Νυκτομαχάστης Ἀγιοι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὡς φαεινοὶ τοῖς ἐν γῇ, φωστῆρες

ωφθητε, τὴν γύντα τῆς ἀγνοίας, ἀπελαύνοντες τῇ αἰγλῃ τῶν θαυμάτων ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Ε'ν Βηθλεέμ ανέτειλε, Χριστὸς ἡ πάντων αὐγὴ, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς, λάμψας τῷ κόσμῳ τὸ φῶς· καὶ ὥσπερ ἐν ἡμέρᾳ, καταλάμπει τοῖς πιστοῖς, ως τοῖς Μάγοις ἀστήρ.

Προεόρτιος. 'Ωδὴ σ'. 'Ο Εἱρμός.

"Πρὸς Κύριον, ἐκ κῆπους ὁ Ἰωάννης ἐβόησε·

"Π Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ᾖδου δέο-
» μαι· ἵνα ως Λυτρωτῇ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀ-
» ληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Ενιζει τὴν ἀκοὴν τῷ πράγματος τὸ μέγεθος,
πῶς ὁ ἀχώρητος, χωρηθεὶς ἐν μήτρᾳ ἔρ-
χεται, τεχθῆναι δὶς ἡμᾶς, ἐκ Μητρὸς νεάνιδος,
οὐ τὸν τόκον ἀνύμνησαν "Αγγελοι.

Ο "Ηλιος, φωτεινῇ ἐν Νεφέλῃ ιρυπτόμενος,
τεχθῆναι ἔρχεται, ἐν Σπηλαίῳ φανερού-
μενος· ἀστήρ γάρ φαεινὸς, εἰς αὐτοῦ προσκύ-
νησιν, Βασιλεῖς ἐκ Περσίδος συνήγαγεν.

Πως δέξεται, Βασιλεὺς σε σμικρότατον Σπή-
λαιον, γνώμῃ πτωχεύσαντα, τὸν πλου-
τίζοντα τὰ σύμπαντα; πῶς βλέψει σε βροτῶν,
φύσις σωματούμενον; Προσκυνοῦμεν τὴν σὴν
συγκατάβασιν.

Ἐτερος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Iδοὺ εἰς τὰ ἴδια, παραγίνεται Χριστός· οἰ-
κειωθῶμεν χάριτι, δὶς ἀρετῶν ἐνθέων αὐτῷ
πιστοί· καὶ τοῦτον δεξώμεθα, καὶ ψυχῇ καὶ
καρδίᾳ φωτιζόμενοι.

Hρίζα ἐθλάστησεν, Ἱεσσαὶ καὶ ἐξ αὐτῆς,
ὅ προελθὼν Θεὸς ἡμῶν, ἐλπὶς ἐθνῶν, ἀ-
νάπαυσις καὶ τιμὴ, ως πάλαι προέφησεν, Ἡ-
σαῖας ἐνθέως φωτιζόμενος.

Sειράς διαλύων μου, τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν,
ἐγνατειλίσση σπάργανα· καταπλουτίζων
δέ με τὸν χαλεπῶς, κακίᾳ πτωχεύσαντα, Ἰη-
σοῦ μου πτωχεύεις σωματούμενος.

Θεοτοκίον.

Xειμάζει οὐλδώνιον, ἐναντίων λογισμῶν, τὴν
ταπεινὴν καρδίαν με, τῶν πονηρῶν πνευ-
μάτων ἐπιβουλαῖς· φιλάγαθε Δέσποινα, κατα-
πράγνον τοῦτο μεστείας σου.

Τῶν Ἀγίων. Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

Mάγοι τὰ δῶρά σοι προσῆγον· οἱ δὲ Μάρ-
τυρες τὰ αἷματα, τῷ γεννηθέντι ἐπὶ γῆς,
ἐκ Παρθένου ἐν τῇ πόλει Δαυΐδ, καὶ πάσχον-
τες ἐβόων· Σῶσον Σωτὴρ, ως ἔσωσας, τοῦ θη-
ρὸς τὸν Προφήτην.

Kυμαινομένης ως θάλασσης, κατὰ τῆς ὁ-
μολογίας Χριστῷ, τῆς τυραννίδος τοῦ ἔχ-

θροῦ, ως φιλεύδιοι λιμένες αὐτῇ, ἐπέστησαν
ἀθρόως οἱ Ἀθληταί, ως ναῦν τὴν πίστιν αὐτῶν
συναιροῦντες.

H Θεοδούλου παρρήσια, τὴν ὄμοζηλον ἀν-
δρείαν, τῶν συνομίλων Ἀθλητῶν, στερρό-
τέραν ἀπειργάσατο· διὸ καὶ ἀνεθόων· Σῶσον
Σωτὴρ, ως ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Θεοτοκίον.

E'ν Βηθλεέμ αστήρ ἐφάνη, ὅδηγῶν τοὺς ἐκ
Περσίδος, δῶρα κομίζοντας Χριστῷ, τῷ
τεχθέντι ἐκ Παρθένου Μητρὸς· αὐτῷ πᾶσα ἡ
κτίσις, καὶ προσκυνεῖ καὶ ως Θεὸν, ἀνυμνεῖ
καὶ δοξάζει. 'Ο Εἱρμός.

Tοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων, καταντή-
σαντας Φιλάνθρωπε, καὶ τρικυμίας
πειρασμῶν, ἀπολέσθαι κινδυνεύοντας, βοῶν-
τας μὴ παρίδης· Σῶσον Σωτὴρ, ως ἔσωσας,
τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων,

“Ἄχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Eωσφόρος ἐλαμψεν, ἡ τῶν Μαρτύρων, σε-
βασμία ἀθλησις, προκαταυγάζουσα ἡμῖν,
τὸν ἐν Σπηλαίῳ τιτόμενον, ὃν ἡ Παρθένος,
ἀσπόρως ἐκύησεν. 'Ο Οἶκος.

Tὸν ἐν Σπηλαίῳ δὶς ἡμᾶς, τεχθέντα ἐκ Παρ-
θένου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ποθοῦντες
οἱ ὄπλιται, χορείαν ἔγειραν φαιδρὰν κατὰ τοῦ
Βελίαρ· καὶ νικήσαντες σαφῶς, εἰς γῆν αὐτὸν
κατέρραξαν, ἀμετρα πάλαι τόπον καυχώμενον·
ὅθεν δαδυχθσι τοῖς ἐν σκότει, ως φωστῆρες ἡ-
πάρχοντες τῷ νοτῷ Ἡλίῳ· αστήρ μὲν γάρ τῷ
πρὶν τοῖς Μάγοις ἐπέστη, ὅδηγῶν ἐν Βηθλεέμ,
πόλει Ἰουδα· οὗτοι δὲ ἡμῖν ιηρύττασιν ἐν βο-
σάνοις, ὃν ἡ Παρθένος ἀσπόρως ἐκύησεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τῷ αὐτῷ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἀγίων δέκα
Μαρτύρων, τῶν ἐν Κρήτῃ μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Τοῦ ποιμενάρχου θρέμματα Χριστοῦ δέκα,
Εἰσηλάθη τμηθέντα μάνδρα Μαρτύρων.

Εἰκάδι τῇ τριτάτῃ δέκα ἐν Κρήτῃ τάμον
ἄνδρας.

Oὗτοι οὐλησαν ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως, ἐν τῇ Νήσῳ τῆς
Κρήτης, οὐκ ἐκ μιᾶς πόλεως ὄντες, ἀλλ' ἐκ διαφό-
ρων τῆς χώρας μερῶν· ἀπὸ γάρ μητροπόλεως Πορτύγης
πέντε, Θεόδουλος, Σατορινός, Εὔπορος, Γελάσιος, καὶ
Εὐνικιανός· ἀπὸ δὲ Κυνωσοῦ, Ζωτικός· ἀπὸ δὲ τοῦ Ἐπι-
νείου Πανόρμου, Ἀγαθόπους· ἐκ δὲ Κυδωνίας, Βασιλε-
ῖδης· καὶ ἀπὸ τοῦ Ἡρακλείου, Εὐάρεστός τε καὶ Πόρπιος.
Οὗτοι παρὰ τῶν ἀπίστων τῷ τῆς Νήσου "Αρχοντες παρε-

δόθησαν· ὁ δὲ τῷ δημιώῳ ἐπέτρεψε κατὰ τοὺς βωμούς τῶν εἰδώλων περιάγειν αὐτοὺς, καὶ μὴ θύοντας, παντοίως αἰκίζεσθαι.

Ἐπεὶ δὲ τριάκοντα ἡμέρας ὑπὸ τῶν ἀτάκτων ὑδριστῶν ἔλαυνόμενοι καὶ παιζόμενοι, καὶ κατὰ γῆς ἐν κοπρίαις ἐλκόμενοι, ὑστερον, προκαθίσαντος τοῦ δικαστοῦ, ὡς ἀνένδοτον εἶχον τὸ φρόνημα, καὶ τοι τυπτόμενοι, καὶ λιθολευστούμενοι, καὶ κολαφίζόμενοι, καὶ ἐμπτυόμενοι, ἀσφαλῶς ἐμρένοντες ἡσαν εἰς τὸ φρόνημα, στρεβλωθέντες, καὶ δειναῖς ἑτέραις βασάνοις ἐξετασθέντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετυπήσαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρεῖῳ τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, πλησίον τῶν Πλακιδίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ μῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Νεοναϊσαρείας, ἐνὸς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὅκτω Ἀγίων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατέροις ἡμῶν Παῦλος περιβόητος ταῖς ἀρεταῖς γέγονεν, ὡς τε καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς φθάσαι Λικινίου, τοῦ ἐν Νικομηδείᾳ βασιλεύοντος, τὰ κατ' αὐτόν. Καὶ ἐπεὶ ἐπέστησαν οἱ ἀποσταλέντες παραστῆσαι τὸν Ἀγίον τῷ τοῦ Βασιλέως βήματι, πρῶτον μὲν ἀπειλαῖς ἐπειρῶντο αὐτὸν καταπτήσειν, ἐπειτα δὲ καὶ ποιηταῖς. Ως δὲ καὶ τύπτειν ἥρξαντο, ἐξεπλάγησαν ἀπαντες ἐπὶ τῇ ἀνυπερβλήτῳ τούτου ὑπομονῆ. ὅθεν καὶ μάζης σιδηρᾶς ἐκπυρωθείστης, λαβὼν ὁ χαλκεὺς, ἐνέθηκε τῇ παλάμῃ τοῦ Ἀγίου· καὶ ἄνω ταῦτης τὴν ἑτέραν αὐτοῦ παλάμην· καὶ σφίγξας αὐτὸς, κατέδησεν, ἥως οὐ σίδηρος ἐψυχράνθη. Τούτου δὲ γενομένου, τὰ κινητικὰ τῶν ἀρθρῶν γεῦρα συσταλέντα, ἔμειναν νεκρά καὶ ἀκίνητα. Τότε περιορίσαντες, ἀπήγαγον εἰς τὸ παρὰ τὰς ὅχθας τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ Φρούριον, κατάλειστον πεποιηκότες.

Ἐλθόντος δὲ τοῦ μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀπὸ Ρώμης εἰς τὸ Βυζάντιον, πάντες οἱ ἐν ἔξορίαις καὶ φυλακαῖς ἀπελύοντο, καὶ τὰ ἴδια ἔκαστος ἀπελάμβανε· τότε καὶ οὗτος ἀπολυθεὶς, κατέλαβε τὸν Θρόνον αὐτοῦ, διαλάμπων ὡς καὶ πρότερον.

Συνηῆθε δὲ καὶ οὗτος μετὰ τῶν Ἀγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὅκτω Πατέρων, εἰς ὃν καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτῶν ἐν τῇ κατὰ Νικαίαν πρώτη Συνόδῳ, πάντων τὰ τοῦ Χριστοῦ στίγματα ἐν τοῖς σώμασι βασταζόντων, καὶ τούτοις ὥραιζομένων, καὶ ὑποδεικνύοντων ὀλλήλοις, ὁ μὲν, χεῖρα κεκομμένην, ὁ δὲ, ὥτα, ἄλλος δὲ, ρῆνα, ἔτερος, ὄφθαλμὸν, ἄλλος ἄλλο ἀφηρημένον μέλος· οἱ δὲ, τηλώματα βουνεύρων, ἡ ρόπαλων, καὶ συνθλάσματα, καὶ καυτῆρας τινὰς τοῦ σώματος, ἀς βασανίζομένων ὑπέρ Χριστοῦ ὑπεστησαν. Τότε καὶ ὁ μακάριος οὗτος Παῦλος οὐκ ἀμοιρός τούτων ἐτύγχανεν· εἶχε γάρ καὶ αὐτὸς ρόπαλων συλλειρατα, καὶ τὰς ἀγίας χεῖρας σιδηροκαυστούς καὶ ἀνενεργήτους.

Ἐπειδὴ δὲ ἀπαντες διὰ τὸν δυσσεβῆ Ἀρειού συνηθροίσθησαν, θείᾳ Φύρῳ τοῦτον καταβαλόντες καὶ ἀναθεματίσαντες, συνηῆθον μετὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ Βυζάντιον. Οἱ δὲ μακάριος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ἴδιαις χερσὶ χρατῶν τὰς χεῖρας τούτου τοῦ μακαρίου Παύλου, καὶ καταφιλῶν, καὶ τοῖς ὄφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐπιτίθεις, καὶ τοῖς λοιποῖς μέλεσιν, ἐπεφώνει· Τὰς διὰ Χριστόν μου χεῖρας νεκρὰς καὶ ἀκινήτους γεγονούίας, κατασπάζεσθαι οὐ κορένυμαι. Εἰθ' οὕτω τὸν Θρόνον αὐτοῦ καταλαβὼν ὁ μακάριος οὗτος, καὶ χρόνους τινὰς ἐκεῖσε διατρίψας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ Ἐγκαίνια τῆς Ἀγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἐγκαίνιοις παλοῖς σε τοῖς ἐγκωμίοις,

Τιμῶ παλῶν παλλιστε γῆς Ναῶν ὅλων.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ήμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὡδὸν ζ. Ὁ Είρμος.

Pήτορες, ἀνεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφῶτατοι ποτέ· ἐν θεολήπτου ψυχῆς γάρ, θεολογοῦντες χείλεσιν ἐμελπον· Ὁ μπέρθεος τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Pήματα, ἐκπληρῶν Θεοῦ Λόγε, ἱερωτάτων προφητῶν, ἔρχη τεχθῆναι Σπηλαίω, σπαργανωθῆναι τε ὥσπερ νήπιον, ὅπως λύση μη, τὰς σειρὰς ὡς ἀγαθὸς, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων.

Sτόματι, οὐρανὸς κεχρημένος, ἀστρῷ μεγίστῳ ἐνθοῦ, τὴν ἐπὶ γῆς παρουσίαν, τοῦ δὶ ήμᾶς ἀρρήτως πτωχεύσαντος· ὡς χρησάμενοι, ὅδηγῷ οἱ ἐκ Περσῶν, ἀφίκοντο σπεδαίως.

Tάγματα, τῶν Ἀγγέλων ὑμνῆσαι, μέλλοντα τικτεσθαι Χριστὸν, νῦν εὔτρεπτίζονται φόβῳ· ἀπὸ μακρὰν δὲ Μάγοι, ἀφικέσθαι τοῦ θεάσασθαι, ξένον θέαμα ἐν γῇ, Θεὸν σωματωδέντα.

Θεοτοκίον.

Tμονοῦμέν σε, τὴν πάντων αἰτίαν, τῶν ἀγαθῶν μόνη Ἀγνή· σωματοφόρον γάρ Λόγον, ὑπερβολῇ χρηστότητος τέτοκας· οὐ τὴν γέννησιν, προεμήνυσεν ἀστήρ, ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει.

Ἔτερος. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

O παντέλειος τεχθήσεται ὡς νήπιον, σπαργάνοις ἐνειλουμένος· καὶ ὁ ἀναρχος, ἐν Παρθένου λήψεται ἀρχὴν, θεῶσαι τὸ πρόσλημα ζητῶν· ἀγαλλιαθώ οὐρανὸς, καὶ εὐφραινέσθω ἡ γῆ.

Mεθ' ήμῶν Θεὸς ὄφθήσεται σαρκόμενος· γνῶτε ἔθνη τὰ πολέμια· καὶ ηττηθέντα, τῆς ήμῶν μακρύνθητε ζωῆς· ἵδης ἡ ἀνάκλησις ήμῶν, βρέφος ἐν φάτνῃ Βηθλεέμ προσανακλίνεται.

Ω'ς βασιλείον πορφύραν περικείμενος, τὴν σάρινα νῦν προέρχεται, ἐκ λαγόνων σου, τῆς εἰρήνης Κόρη Βασιλεύς, συντρίψαι ἐχθρούς ὡς δυνατός, καὶ εἰρηνεῦσαι τὴν ήμῶν, πολεμηθεῖσαν ζωήν.

Θεοτοκίον.

Gενεῶν ἀπὸ πασῶν σε ἐξελέξατο, παλάτιον ἀμόλυντον, ὁ οἰκήσας σου, τὴν γαστέρα Κόρη Βασιλεύς· ὡς νῦν μελαδοῦμεν εὔσεβῶς· Εὐλογητὸς εῖ ο Θεὸς, ο τῶν Πατέρων ήμῶν.

Τῶν Ἀγίων. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

E'φέστηκεν ἡ μνήμη, τῶν Μαρτύρων ιηρύτουσα, τὴν Γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτῆρος· καὶ τῇ τούτων ἀθλήσει, προοιμιαζέται ἡμῖν, Δεσποτικὴ ἑορτή.

Μή νάμφαντες τὸ γόνυ, τοῖς ἔοσίνοις οἱ Μάρτυρες, τῶν βασάνων τῷ πυρὶ ἐπειράθησαν, εὔσεβῶς ἐκβοῶντες· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εν μέσῳ τοῦ σταδίου, ἐναθλοῦντες οἱ Μάρτυρες, στεφηφόροι ὄμαδὸν συγχορεύοντες, ὡς οἱ Παῖδες ἐβόων· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ποιμένες μετὰ Μάγων, τὸν ἀστέρα θεώμενοι, μετ' Αγγέλων ἐπὶ γῆς ἀνεκρύπτον, τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, Θεογεννήτορα Μαριάμ, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Προεόρτιος. Ὡδὴ η. Ὁ Εἱρμός.

» **Π**' ὑδαῖλματος χρυσοῦ, ιαταπτύσαντες τρισόλβιοι Νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον ιαὶ ζωσαν Θεοῦ εἰκόνα τεθεαμένοι, μέσον τοῦ πυρὸς ἀνέμελπον· Ἡ βασιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα ιτίσις, ιαὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φορέσας με Χριστὲ, ὃν ἐγύμνωσεν ἀπάτῃ ἡ ἀμαρτία, φανερωθῆναι σὺ ιαὶ νήπιος, ἐπὶ φάτνης ἔρχη τεχθῆναι, ἀστρου σε φαιδρῶς ηρύπτοντος, τοῖς ἀναβοῶσιν· Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα ιτίσις, ιαὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χορεύσωμεν πιστοὶ, ιαὶ σιρτήσωμεν τῷ πνεύματι· ὁ Δεσπότης, ιαταπλουτῶν ἡμᾶς ἐν πάσῃ δικαιοσύνῃ, ἥδη πτωχεύει, ιαδάπερ νήπιον, τεχθεὶς ιαὶ ἀνακλιθεὶς ἐν τῇ φάτνῃ· ὃν ἀνυμνοῦμεν, ιαὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ψαλτήριον τερπνὸν, ἀνάλαβε Προφῆτα Δαυὶδ ιαὶ λέγε· Ἰδού νίκουσαμεν, Παρθένον Σιων ἐν πόλει, μέλλουσαν τίκτειν, Θεὸν Βασιλέα Κύριον· ιαὶ μελωδοῦμεν· Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα ιτίσις, ιαὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωραῖος ἐν γαστρός, σοῦ προέρχεται τεχθῆναι ἀρρήτῳ, λόγω ιαθωραῖσαι τὸ ἀνθρώπινον ἀφθαρσίᾳ, Παρθένε θέλων, ὁ ἀγαθοδότης Κύριος, ὡς νῦν μελωδοῦμεν· Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα ιτίσις, ιαὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Ἐν φλογὸς τοῖς Οσίοις.

Προφητῶν θεηγόρων, ρήσεις πεπλήρωνται· ιαὶ Παρθένος ἐγγίζει, τεκεῖν τὸν Κύριον· ἀπαστὰ ή γῆ, εὐφραινέσθω χορεύοντα, ιαὶ ἀγαλλιάσθω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς αὐγαῖς ὑποφαίνων, τῆς θείας Χάριτος, τὸ τοῦ Νόμου σκιώδες, ιαταπανόμενος,

ὁ φωταγωγὸς, Ἰησοῦς ἀνατέταλκεν· οἱ ἐσπιτισμένοι, θεάσασθε φῶς μέγα.

Γεγονότα ληστῶν με, σπῆλαιον Κύριε, ὁ τεχθεὶς ἐν Σπηλαίῳ, ναὸν ἀνάδειξον, σὺ καὶ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ θείου σου Πνεύματος, ἵνα σε δοξαίω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οὐρανοῦ ἐν γαστρός σύ, "Αστρον ἀνέτελεν, Ἀστρολόγους κινηταν, τοῦτο θεάσασθαι, γνώσει τῇ αὐτοῦ, φωτισθέντας ἐν Πνεύματι," Αχραντε Παρθένε, ἀεὶ εὐλογημένη.

Τῶν Ἀγίων. Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς Παισί.

Κατὰ ξιφῶν ιαὶ πυρὸς ιαὶ θανάτου, ἀντικατέστη ἡ δεκάς τῶν Μαρτύρων, ιαὶ τὴν νίκην ἥρατο ιατὰ τῆς ἀσεβείας, ιαὶ συμβασιλεύει, τῇ Χριστοῦ βασιλείᾳ.

Νεανικῶς τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, ἀναλαβόντες ιατὰ τῶν ἀροάτων, ιαὶ τοῦ κοσμοηράτορος οἱ γενναῖοι ὄπλιται, τοὺς ἐπινίους, ἐπεδείξαντο ὄθλους.

Οἱ ἀρράγεις πύργοι τῆς εὐσεβείας, ιαὶ τῷ ἐν ζάλῃ φερομένων λιμένες, ὑπὲρ πάσις ιτίσεως ἐκτενῶς δυσωπεῖτε, ὑπὲρ τῶν Βασιλέων, ιαὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν προσνυοῦμεν, ιαὶ Πνεῦμα· "Ἄγιον ἐν Τριάδι Μονάδα, σὺν Ἀγέλοις κράζοντες, στόμασι τοῖς πηλίνοις· Δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι." Θεοτοκίον.

Ολού ἐν σοῦ τῆς Τριάδος τὸν ἐνα, Θεογεννητὸρ θεῖην συλλαβθσα, ἐξ Ἀγίων Πνεύματος, σαρκωθέντα τέτοιας, μείνασα Παρθένος, ὡς περ ἦς πρὸ τοῦ τόκου.

Ὥραῖος.

Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς Παισὶ τῶν Ἐβραίων, συγκαταβάντα θεϊκῇ δυναστείᾳ, ιαὶ ὁφθέντα Κύριον, Ιερεῖς εὐλογεῖτε, ιαὶ ὑπερψυφοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὡδὴ Σ. Ὁ Εἱρμός.

» **Π**' πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὑφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιαῖ δὲ νοῦς, ιαὶ ὑπερησμοῖς, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· "Ομως ἀγαθὴ ὑπάρχεσσα, τὴν πίστιν δέχου· ιαὶ γάρ τὸν πόθον οἴδας τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γάρ Χριστιανῶν εἰς προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Π' δου τοῖς δουλοῖς, μόνε Βασιλεῦ ἀπεγράψης. Καίσαρος γνώμῃ, θέλων με δουλείας, ἀπαλλάξαι ψυχοφθόρου· πόλει Βηθλεέμ προφθάσας δὲ, σαρκὶ τεχθῆναι, βροτός εἰς θρανούς, φέρεις τὸς ἀνυμνοῦντας ἐν πίστει, τὰ σὰ Γενέθλια.

Ωραῖος ιαλλεὶ, παρὰ τὰς οἰους τῶν ἀνθρώπων, ὁ σὸς Παρθένε πέφυκεν, Υἱὸς τε καὶ

Δεσπότης τῶν ἀπάντων· ὃν ὡς περ ὥραία δάμαλις ἐν τῷ Σπηλαιώ, τῆς Βηθλεέμ προέρχῃ, τεκεῖν ὑπερφυῶς, ὅπως εὐεργετήσῃ καὶ σώσῃ, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.

Σὲ φωτοδότα, "Ηλιε τῆς δικαιοσύνης, καθυποδύντα μήτραν, καὶ τεχθῆναι ὑπέρ λόγον βουληθέντα, πόρρωθεν Ἀστὴρ ἐμήνυσε, τοῖς Αστρολόγοις νυνὶ κειρατημένοις, καὶ πλάνης σκοτασμῷ οὖσι, καὶ προσκυνήσαντες πίστει, δῶρα κομίζουσιν.

Ηγῇ χορεύει, ὡς περ αἰσθομένη τὴν Θείαν ἐπιδημίαν, τῷ δὶς εὐσπλαγχνίᾳν ἀπορρήτως ἐν Παρθένου, ἦδη ἀνατέλλειν μέλλοντος· ὁ οὐρανὸς δὲ ἀνακηρύττει τοῦτον, ως φθόγγῳ μυστικῷ, "Αστρου ἀνατολῇ φαινομένου, τοῖς Μάγοις πόρρωθεν.

Φέρεις Χίέ μη, ὅλην τῷ Πνεύματος τὴν ἴδεαν, καὶ πῶς σε φέρω, ὄμοιον ἐμοὶ κατὰ πάντα γεγονότα; ἔλεγεν ἡ Ἀπειρόγαμος ἐκπληττόμενη· ἦν ως Θεοῦ Μητέρα, τιμήσωμεν πιστοὶ, πάντες καὶ ἐν αἰνέσει, συμφώνως δοξολογήσωμεν.

"**Ετερος.** Θεὸν ἀνθρώποις.

Ιδοὺς ἡ πάντων ἤλθεν ἀνάκλησις, ὁ ἰλασμὸς, τὸ φῶς, ἡ παντελῆς ἀπολύτρωσις· θησαυρὸς ὁ πολύτιμος ιρύπτεται, ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαιῷ· ὡς πλουτιζόμενοι, Μάγοι τὸν χρυσὸν, ως Βασιλεῖς ἐπικομίζουσιν.

Χριστοῦ Ποιμένες ἐπαγρυπνήσατε, καὶ νοητῶς ἐν πόλει, Βηθλεέμ ἐπισπεύσατε, καὶ Θεῷ ἐν ὑψίστοις βοήσατε· Δόξα, μεγαλωσύνη, τῷ εὐδοκήσαντι, βρέφος ὄραθῆναι καθ' ἡμᾶς, δὶς ἀγαθότητα.

Σαρκὶ σπαργάνοις ἐνειλιστόμενος, ὁ σπαργανῶν διμίχλη, Ἰησοῦ μου τὴν θάλασσαν, τὸν δεσμὸν τῆς ιανίας διέρρηξες, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, πάντας συνέδησες, τοὺς διαλυθέντας προσβολαῖς τοῦ πολεμήτορος.

Θεοτοκίον.

Πασταὶς καὶ Θρόνε τοῦ Βασιλεύοντος, "Ορος Θεοῦ, καὶ Πόλις ἐκλεκτὴ, καὶ Παράδεισε, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη ὄλόφωτε, φωτίσον τὴν ψυχὴν μου, νέφον διώκουσα, τῶν ἀνομιῶν μου τῶν πολλῶν, Θεοχαρίτωτε.

Τῶν Ἀγίων. Σὲ τὴν ἀθάνατον Κύριε πηγὴν.

Οἱ νοητοὶ τοῦ Κυρίου θησαυροὶ, ἀνευφημεῖσθωσαν σήμερον, οἱ πολλοὺς ὄλβιοῦντες, καὶ βλύζοντες, πιστοῖς τὰ ἵαματα, καὶ τὰ πλήθη τῶν θαυμάτων αὐτῶν.

Οἱ ἀσφαλεῖς τῶν Ηιστῶν προασπισταὶ, καὶ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι, καὶ ἀπόρθητοι

πύργοι τῆς Πίστεως, Χριστὸν ἴκετεύσατε, Ἀνδλοφόροι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ο' ἱερὸς τῶν Μαρτύρων σου χορὸς, ὑπὲρ ἡμῶν ἴκετεύει σε, τὴν Ἀγίαν Τριάδα δωρήσασθαι, ἡμῖν τὴν εἰρύνην σθ, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

ΗΒηθλεέμ προανοίγει τὴν Ἐδέμ, καὶ ὁ ἐκ σοῦ προερχόμενος, τὸν Ἀδαμ ἀναπλάττει σαρκούμενος, ὑπερφυῶς· ὃν ἴκετευε, Θεότοκε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ο Εἰρμός.

"**Σ**ὲ τὴν ἀθάνατον Κύριε πηγὴν, τὴν δὶς Ἀγίων ἴαματα, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει παρέχεσσαν, ἀεὶ μεγαλύνομεν, ὅτι σωζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων. Τοῖς Μαθηταῖς.

Σὺν Θεοδούλῳ στέψωμεν, Ζωτικὸν, Ἀγαθόπουν, καὶ Σατορνίνον, Πόμπιον, ἄμα Εὐνικιανῷ, τὸν ἔνδοξον Βασιλεῖδην, Εὔπορον τε τὸν θεῖον, καὶ τὸν ιλεινὸν Γελάσιον, καὶ Εὐάρεσον ὑμνοῖς, χαρμονικῶς, ταῖς πρεσβείαις τούτων, ὅπως ρύσθωμεν, πταισμάτων καὶ στεφθείημεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Προεόρτιον, ὄμοιον.

Οἱ ἀρετὴν ἀσκήσαντες, καὶ νειρῶσαι τὰ πάθη, ἐν ἐγκρατείᾳ σπεύσαντες, ως περ τρίηλον δῶρον, μετὰ Ποιμένων καὶ Μάγων, πρᾶξιν ἐπαινουμένην, καὶ θεωρίαν εὕστοχον, νῦν προσάξωμεν πίστει, τῷ ἐν σαρκὶ, γεννηθῆναι ἡκοντι ἐν Παρθένου, Θεῷ τῷ εὐδοκήσαντι, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Λίνους, Στιχηρά Προσόμοια,

"Ηχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Τὸ προορισθὲν, τῷ Πατρὶ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ προηρυχθὲν, τοῖς Προφήταις ἐπ' ἐσχάτων, Μυστήριον ἐφάνη, καὶ Θεὸς ἐνηθρώπησε, σάρκα προσλαβὼν ἐν τῆς Παρθένου κτίζεται ὁ Ἀκτιστος βλήσει· ὁ "Ων γίνεται· ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Τμῶσε σε Βασιλεῦ, τὸν σπαργάνοις εἶληθέντα· λύεις γάρ σειρᾶς, τῶν ἐμῶν παραπτωμάτων· καὶ δόξῃ ἀκηράτῳ, καὶ ἀφθάρτῳ τιμήσας με, ὅλον τῷ Πατρὶ προσωκειώσω, δημιουργῶν καὶ ἀναπλάττων· διὸ ιράζομεν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Φῶς τὸ ἐν Φωτὸς, προϊὸν καὶ ἐν Παρθένου, λάμψαν τοῖς ἐν γῇ, δὶς Ἀστέρος ιατιδόντες, οἱ Αστρολόγοι Μάγοι, Περσικὸν ἀπετίθεντο, σκότος καὶ ἀστρῶαν πᾶσαν πλάνην, καὶ ἐν χαρᾷ τῷ γεννηθέντι, Θεῷ ἐψαλλον· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξασι.

X λόγην ἐμμανῶς, τῶν Νηπίων ἐκθερίζει, ὑπὸ τῶν σοφῶν, ἐμπαιχθεὶς Ἡρώδης Μάγων· καὶ χεῖρα μιαιφόνον, κατὰ σου αἴρειν ὥστο· ἀλλ' ἐπιδημεῖς τοῖς Αἰγυπτίοις, σκότος τὸ βασιλεῖτον διώκων· μεθ' ὧν ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Pαῦλων ὁ ιανὸς, Ἰσραὴλ τὸ ιανὸν ἄσμα, ἔδων τὴν ὠδὴν, τὴν οὐρανίον ἐκείνην, εὐφράνθητι καὶ τέρπε, καὶ ἀγάλλε καὶ χόρευε· ἀγε δὴ φαιδρῶς τὰς Ἑορτάς σα· ὁ ἐν Θαιμάν Θεὸς σαρνὶ ἐφάνη· αὐτὸς μέλλει δὲ, ἐν Τορδάνου ταῖς ροᾶσι, ὡς ἀνθρωπὸς λουσεσθαι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ω"φῆς ἐπὶ γῆς, καὶ βροτοῖς συνανεστράφης· Καίσαρος θεσμοῖς, σὺν τοῖς δούλοις ἀπεγράφης· ἐπλάσθης, οὐν ἐτράπης, ἀναλλοίωτος ἐμεινας, ὅλος ὡν Θεὸς, καὶ ἐσαρκώθης. Δόξα τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, τιμῇ αἵνεσις, μεγαλοπρέπεια καὶ νῦν, καὶ εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια Προεόρτια,
"Ηχος α. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Hγὴ πᾶσα βλέπουσα Θεοῦ, καίθοδον εὐφραίνεται. Μάγοι τὰ δῶρά μοι φέρουσιν, Οὐρανὸς φθέγγεται, διὰ τοῦ Αστέρος." Λαγγελοί δοξαίζουσι. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες θαυμαίζουσι. Φάτνη εἰσδέχεται, ὡς περ θρόνος με πυρίμορφος. Ἐπαγάλλου, ταῦτα Μῆτερ βλέπουσα.

Στίχ. Ο Θεὸς ἀπὸ Θαιμάν ἥξει.

Φως εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, ἥθες περικείμενος, ἐμῆς μορφῆς τὸ δόμοιώμα, Υἱέ μου ἀναρχε, Πατρὸς προανάρχου, ἀπόρρητον Γέννημα· πλουτίσαι γάρ προείλου πτωχεύσασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τῇ πτωχείᾳ ἥν περίκεισαι. Αὐνυμῶ σουν, Κύριε τὸ εὔσπλαγχνον.

Στίχ. Κύριε εἰσακήνοα τὴν ἀκοήν σου.

Ω'ς βρέφος με βλέπουσα ταῖς σαῖς, ἐπαναπανόμενον, Μῆτερ ἀγνάλαις εὐφράνθητι· ἥλθον τὸν πόνον γάρ, ὅλον ἀφελέσθαι, τοῦ Αδάμ ὃν ἐπαθε, κακίστη συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως, ξύλου γευσάμενος, καὶ τρυφῆς ἔξω γενόμενος, Παραδείσου, καὶ καταφθειρόμενος.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ηχος γ. Τοῦ Στουδίτου.

Γενναῖοι Μάρτυρες ἀληθείας, ὑμᾶς οὐ βιατυραννική, οὐ θωπεία ἀπατηλή, οὐ μελῶν ἐκνοπταί, οὐδὲ θανάτου ἀπειλαί, τῆς πρὸς τὸ Θεῖον ἀγάπης, χωρίσαι δεδύνηται· διὸ παρρησίαν ἔχοντες, πρὸς Χριστὸν τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ταύτην ἀμοιβὴν τῶν ἀλγεινῶν βασάνων

αἰτήσασθε, παρὰ Χριστῷ, λαβεῖν εὐχαῖς ὑμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ηχος πλ. δ. Ἀνατολίου.

E'ν Βηθλεέμ γεννᾶται, ὁ τοῦ παντὸς Ποιτὴς, καὶ τὴν Ἐδέμ ἀνοίγει, ὁ πρὸ αἰώνων Βασιλεὺς· ἡ φλογίνη ρόμφαια, τὰ νῶτα δίδωσιν· τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται· αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις, σὺν τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναμίγνυνται. "Αγγελοί σὺν τοῖς ἀνθρώποις, πραταὶ πανήγυριν συγκροτεῖσιν. Οἱ καθαροὶ τῷ καθαρῷ προσενεχθέντες, ἴδωμεν τὴν Παρθένον, ὡς θρόνον δόξης Χεροβικὸν, χωρίσασαν τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον Θεόν, καὶ βαστάζουσαν, ὃν τὰ Χερουβίμ μετὰ φόβῳ βαστάζουσιν· ὅπως παράσχῃ τῷ ιόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Η λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνθετης, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὀσιομάρτυρος Εὐγενίας.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

E'αὐ κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν τύχη τὸ Κυριακὴν πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὅρα τὴν ἐκεῖ διατύπωσιν, Ἀριθμὸν Γ'. περὶ τοῦ πῶς δεῖ ψάλλεσθαι τότε τὴν Ἀκολουθίαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα, ιστῶμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια Προεόρτια.
"Ηχος δ'. Ως γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

E'ν κυμβαῖοις ἡχήσωμεν, ἐν ὠδαῖς ἀλαλάξωμεν· ἡ Χριστοῦ ἀνάδειξις πεφανέρωται· τῶν Προφητῶν τὰ ιηρύγματα. τὸ πέρας ἐδέξαντο· ὃν γάρ ἔφησαν σαρνὶ, τοῖς βροτοῖς ἐμφανίζεσθαι, ἀποτίκτεται, ἐν ἀγίῳ Σπηλαίῳ, καὶ ἐν φάτνῃ, ἀνακλίνεται ὡς βρέφος, καὶ σπαργανοῦται ὡς νήπιον.

Pροεόρτια ἀσματα, διανοίας εὐθύτητι, τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως προηχήσωμεν· ὁ γάρ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ὑπάρχων ὁμότιμος, διὰ σπλαγχνα τὸ ἡμῶν, ἐνδυσάμενος φύραμα, μέλλει τίκτεσθαι, Βηθλεέμ ἐν τῇ πόλει, οὐ τὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον Ποιμένες, μετὰ Ἀγγέλων ἀνύμνησαν.

A'νερκήνευτον Σύλληψιν, καὶ ἀνέινφραστον Γέννησιν, ἡ Παρθένος βλέπουσα, κατεπλήττετο· καὶ προεφθέγγετο χαίρεσσα. ὅμοι καὶ δαιρύουσα· Ἐπιδώσωσοι μαζόν, τῷ τοι σύμπαντα τρέφοντι, ἡ ὑμνήσωσε, ὡς Υἱὸν καὶ

Θεόν μου; ποίαν εῦρω, ἐπὶ σοὶ προσηγορίαν,
ἀκατονόμαστε Κύριε;

Στίχηραί Προσόμοια τῆς Ἁγίας,

‘Ηχος β’. “Ο τε, ἐν τοῦ ἔλου σε νειρόν.

Ο “τε, προμηθείᾳ θεῖη, προγινωσκομένῃ
προῆλθες, ἔξω τῆς πόλεως, κόσμου τὴν
τερπνότητα, σοφῶς ιατέλιπες· καὶ φαλμῶν
ἐπακούσασα, τερπνῆς μελῳδίας, θείας ἐπι-
γνώσεως, φωτὶ ιατηύγασαι· φόβον ἐν γαστρὶ
δὲ λαβοῦσα, θεῖον καὶ σωτήριον Πνεῦμα, τοῖς
συνοδοιπόροις σου ἀπέτενες.

Ο “τε, ἐνυμφεύθης τῷ Χριστῷ, τοὺς σους ὑ-
πηρέτας προθύμως, αὐτῷ προσήγαγες,
προῖνα τούτους ἐμψυχον, ὥσπερ ἐνέγκασα,
μιμουμένους στερρότητα, τὴν σὴν Εὐγενία, πί-
σει τε καὶ χάριτι, σαφῶς ἐκλάμποντας, πᾶσαν
ἀρετὴν αἰσκουμένους, Μάρτυρας θεόφρονας ὅν-
τως, πᾶσι τὴν εὐσέβειαν κηρύττοντας.

Α ἵγλη, τῇ τοῦ Πνεύματος σαφῶς, ιαταλαμ-
πομένη παρθένων, Χριστῷ προσάγεις χο-
ρὸν, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ταύτας ζωγρήσασα,
καὶ τὸν δρόμον δεινύνουσα, τῆς ἄνω πορείας,
αἴμασι λαμπρύνεσθαι, Μαρτύρων ἐπεισας. Ταύ-
ταις, συγχορεύουσα Μάρτυς, πόθον νῦν ιατά-
ληλον εὗρες, ὅντως τὴν ἀπόλαυσιν Πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν, ‘Ηχος β’.

Ι δοὺς καὶρὸς ἦγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐ-
τρεπίζου Σπῆλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ
τενεῖν. Βηθλεέμ γῆ Ἰουδα, τέρπου καὶ αἴγαλ-
λου, ὅτι ἐν σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν.
Αἴνουσατε ὅρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα
τῆς Ἰουδαίας· τι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ,
ὅν ἐπλασεν ἀνθρωπον, ως φιλάνθρωπος.

Ἐις τὸν Στίχον, Στίχηραί Ιδιόμελα, ‘Ηχος α’.

Π ρεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια·
καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεέμ
ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ ιατίδωμεν τὴν Παρ-
θένον, τοῖς ψυχικοῖς ὄφθαλμοῖς, ἐπειγομένην
τίκτειν ἐν Σπηλαίῳ, τὸν τῶν ὅλων Κύριον καὶ
Θεὸν ἡμῶν· οὖς Ἰωσήφ ιατίδων τῶν θαυμάτων
τὸ μέγεθος, ἐδόκει ἀνθρωπον θεωρεῖν, ως βρέ-
φος σπαργανούμενον· ὑπενόει δὲ ἐν τῶν πραγ-
μάτων, Θεὸν εἶναι ἀληθινὸν, τὸν παρέχοντα
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ο Θεός ἀπὸ Θαιμάνη ἦξει.. **‘Ο αὐτός.**

Π ρεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια·
καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεέμ
ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ ιατίδωμεν τὸ ἐν
Σπηλαίῳ μέγα μυστήριον· ἕνοικται γάρ η Ἐ-
δέμη, ἐκ Παρθένου Ἀγνῆς Θεοῦ προερχομένου,

ὑπάρχοντος τελείου τοῦ αὐτοῦ, ἐν Θεότητι καὶ
ἀνθρωπότητι· διό ιράξωμεν· “Ἄγιος ὁ Θεός, ὁ
Πατήρ ὁ ἀναρχος·” “Ἄγιος Ἰσχυρὸς, ὁ Υἱὸς ὁ
σαριωθείς·” “Ἄγιος Ἄθανατος, τὸ Πανάγιον
Πνεῦμα. Τριάς Ἁγία, δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα. ‘Ο αὐτός.

Α κούε οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζεις ἡ γῆ· ἵδου γάρ
ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς,
πρόεισι τεχθῆναι ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὔδο-
κια τῷ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργείᾳ
τῷ Ἀγίῳ Πνεύματος. Βηθλεέμ εὐτρεπίζει· ἀνοι-
γε πύλην ἡ Ἐδέμ· ὅτι ὁ “Ων γίνεται ὁ οὐκ ἦν,
καὶ ὁ Πλαστουργὸς πάσης ιτίσεως διαπλάτ-
τεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ‘Ηχος πλ. β’.

Σ πῆλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνᾶς γάρ ἦνει,
ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑπο-
δέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς αἰλούγου πρά-
ξεως ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦν-
τες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοις
ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν,
τῷ Βασιλεῖ προσάξατε, ὅτι ὡφῆ Κύριος ἐκ
Παρθένου Μητρός· ὅνπερ καὶ ιύψασα δουλι-
νῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξα-
το τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι;
ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός;

‘Απολυτίκιον, ‘Ηχος δ’. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α πεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ,
ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεέμ ἡ
Μαριάμ, ιυοφοροῦσα τὴν ἀσπορον ιυοφορίαν.
Ἐπέστη δὲ καὶρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος
ἦν σύδεις τῷ ιαταλύματι· ἀλλ’ ὡς τερπνὸν πα-
λάτιον τὸ Σπῆλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο.
Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστή-
σων εἰκόνα.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυτις.

Εν τοῖς Ἀποδείπνοις, φαλλομεν τὸν παρόντα
Προεόρτιον Κανόνα, οὐ η ἀκροστιχίς.

Κατὰ Ἀλφάβητον, ἀνευ τῶν Είρμων.

‘Ωδὴ α. ‘Ηχος πλ. β’. ‘Ο Είρμος.

Κύματι θαλάσσης, τὸν ιρύψαντα πάλαι,
διώκτην τύραννον, φάτνη ιρυπτόμε-
νον, ιτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρωδης· ἀλλ’ ἡμεῖς σὺν
Μάγοις μέλψωμεν· Τῷ Κυρίῳ ἀσωμεν, ἐνδό-
ξως γάρ δεδόξασται.

Α ῥχων ἐξ Ἰουδα, ἐξέλιπεν ἥδη· ὡς γάρ ἀπέ-
κειτο, καθὼς προγέραπται, ἡ τῶν ἔθνῶν
προσδοκία, Ἰησοῦς Χριστὸς ἐλήλυθε, καὶ Σπη-
λαίῳ τίκτεται, δι’ ἄκραν ἀγαθότητα.

Β ηθλεέμ εὐφραίνου, ἡ πόλις Ἰουδα· ἐν σοὶ^ν
γάρ τίκτεται, Χριστὸς ὁ Κύριος· ἡ οίνου-

μένη σκιρτάτω, δεχομένη ἀπολύτρωσιν· χορευέτω ἄπασα, ή κτίσις ἔορτάζουσα.

Γένος τῶν ἀνθρώπων, βουλόμενος σῶσαι ὁ Υπεράγαθος, μήτρα ἐσκήνωσεν, ἀπειρογάμου Παρθένου, καὶ ᾧδου τεχθῆναι ἔρχεται. Τότε προσκυνήσωμεν, ἐνδόξως γάρ δεδόξασαι.

'Ωδὴ γ'. Ο Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων, ιρεμάσαντα πᾶσαν
» τὴν γῆν ἀσχέτως, ή κτίσις κατιδοῦσα,
» ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, θαυμητικῶς συ-
» νείχετο, Οὐκ ἔστιν "Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε
» ιρανγάζουσα.

Δούλου φορέσαι σχῆμα, ἡθέλησας, ὅπως με
τῆς δουλείας, τοῦ πονηρῆ λυτρώσῃ· ὑμο-
λογῶσου τὸ εὔσπλαγχνον, Λόγε Πατρὸς συνά-
ναρχε, καὶ συναῖδε. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου.

Ερχεται ή Παρθένος, τὸν Κύριον, ἀποτεκεῖν
Σπηλαίῳ· προφθάσατε οἱ Μάγοι· Ποιμέ-
νες νῦν παραγίνεσθε· ὑμον ἐξ ὑψους"Αγγελοι,
ἐπανακράξατε· ὥφθη τῶν βροτῶν ή λύτρωσις.

Zητῶν με τὸν πλανηθέντα, φιλάνθρωπε, καὶ
σπῆλαιον δειχθέντα, ληστῶν ἔργοις ἀνάρ-
ποις, Σπηλαίῳ νῦν παραγέγονας, ἐκ τῆς Παρ-
θένου σήμερον, τεχθῆναι Δέσποτα. Δόξα Λό-
γε τῇ ἐλεύσει σου.

'Ωδὴ δ'. Ο Εἰρμός.

» **T**ὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σθ, προορῶν
» 'Αββαϊκήν, εξεστηκὼς ἐβόα· Σὺ ἐκ Θαι-
» μάν σαριζόμενος, ἵκεις Λυτρωτά, τὸν 'Αδὰμ
» ἀπωσμένον, ἀνακαλέσασθαι.

H: φωταυγής Νεφέλη ἔρχεται, ἀνατεῖλαι
Χριστὲ, ἐκ μητρικῶν λαγόνων, δικαιοσύ-
νης Ἡλιον, ἄπασαν τὴν γῆν, φρυκτωρίαις ἐν-
θέοις, καταλαμπρύνοντα.

Θεὸς ἀνθρώποις ὥφθη ὅμοιος, καὶ πτωχεύει
σαρκὶ, ἵνα ἡμᾶς πλουτίσῃ· καὶ ἐν Σπη-
λαίῳ τίκτεται· τοῦτον οἱ πιστοί, καθαρῇ δια-
νοίᾳ, ὑποδεξώμεθα.

Iδοὺ Χριστὸς ἐν πόλει τίκτεται, Βηθλεέμ,
τὴν Ἐδέμ, ὅπως ἡμῖν ἀνοίξῃ, παρακοῆ τὸ
πρότερον, ὅφεως ηλοπῆ, κεκλεισμένην· ἐνθέως
πανηγυρίσωμεν.

'Ωδὴ ἐ. Ο Εἰρμός.

» **P**ρὸς σὲ ὄρθριζω, τὸν δὲ εὔσπλαγχνίαν,
» σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέ-
» πτως, καὶ δουλού μορφὴν, ἐκ Παρθένου φο-
» ρέσαντα. Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχε
» μοι φιλάνθρωπε.

Kαρδία πᾶσα, γηγενῶν σκιρτάτω· εὐφραι-
νέσθω ή κτίσις· ὁ Κύριος γεννᾶται, ἐκ

Κόρης Ἀγῆς, Βηθλεέμ ἐν Σπηλαίῳ· καὶ Μάγοι
αὐτῷ, προσκομίζουσι δῶρα νῦν ἐπάξια.

Lαὸς ὁ παῖδαι, ἐν σκιᾷ θανάτου, καθεζόμε-
νος βλέψον, τὸ φῶς σοι ἀνατεῖλαν, ἐν τῆς
Παρθένου, καὶ πολλῆς θυμηδείας ἐμπλήσθητι,
τὸν πτωχεύσαντα Λόγον, μεγαλύνων αἱ.

Mικρῷ Σπηλαίῳ, ἔρχη χωρητῆναι, ὁ ἀχώρι-
τος φύσει, ὅπως με σμικρυνθέντα τῇ πα-
ραβάσει, μεγαλύνης δὲ οἵτον ἀμέτρητον· προ-
σκυνῶσου, τὸ εὔσπλαγχνον Μαιρόθυμε.

'Ωδὴ ζ'. Ο Εἰρμός.

» **A**"θυσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύνλω-
» σέ με· καὶ τὸν οὐλύδωνα μηκέτι φέρω,
» ως Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς
» με ἀνάγαγε.

Nόμων σε ή Παρθένος, τῶν τῆς σαρκὸς δίχα
Κύριε, παραγίνεται ἀποκυῆσαι, ἐν τῷ
Σπηλαίῳ καὶ φάτνη σαρκὶ, προσανακλινεῖ σε
ώς οὐπίον.

Eένον γεγενημένον, παραβάσει με ὁ Υπέρ-
θεος, τεχθεὶς ἐκ Κόρης ἀπειρογάμου, δι
οἵτον πολίτην, οὐρανοῦ ἀποδείκνυσιν.

O"ρη τε καὶ νάπαι, καὶ κοιλαῖδες εὐφράνθη-
τε· ὁ γάρ Χριστὸς σαρκὶ γεννᾶται, ἀνα-
καινίζων τὴν κτίσιν, φθαρεῖσαν πονηραῖς πα-
ραβάσεσιν.

'Ωδὴ ζ'. Ο Εἰρμός.

» **O**ἱ Παῖδες ἐν Βαθυλῶνι, καμίνου φλέγα
» οὐκ ἐπτηξαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμ-
» βληθέντες, δροσιζόμενοι ἐψαλλον· Εὐλογητὸς
» εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ήμῶν.

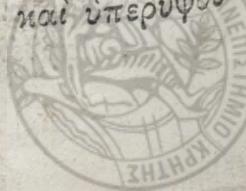
Pῶς σε σμικρότατον Λόγε, καθυποδέξεται
Σπῆλαιον, τὸν πτωχείᾳ πολλῇ, τὴν πτω-
χείαν τοῦ 'Αδὰμ ἀφελόμενον, καὶ πλούτῳ θείας
χάριτος, τοὺς ἀνθρώπους πλουτίσαντα.

Pήματα ξένα Ποιμένες, ἀητηότες κατέσπευ-
σαν, Βηθλεέμ κατιδεῖν, καὶ ἐν φάτνῃ τῶν
ἀλόγων τὸν λύσαντα, τῆς ἀλογίας ἀπαντας,
εὐσεβῶς προσεκύνησαν.

Sτόματι καὶ καρδίᾳ, τὸν ἐν σαρκὶ ἀφικόμε-
νον, γεννητῆναι Χριστὸν ἐν Σπηλαίῳ, ἐκ
Παρθένου νεάνιδος, ὑμνολογῆσαι σπεύσωμεν,
καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

'Ωδὴ η'. Ο Εἰρμός.

» **N**όμων Πατρώων οἱ μακαριστοί, ἐν Βαθυ-
λῶνι νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύον-
τος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ
συνημένοι, ως οὐκ ἔχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ
κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὑμνον.
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ-
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὑπέρ λόγον μόνον Κύριον, σεσαρκωμένον Κόρη καὶ περικείμενον, τῶν ἀνθρώπων τὸ ὄμοιόν μα, οἰκτέχουσα ἀγνάλαις, καὶ προσκυνοῦσα, καὶ ἀσπαζομένη μητρικῶς, Τέκνον ἔφη γλυκύτατον, πῶς σε οὕτω οἰκτέχω, οἰκτέχοντα χειρίσου τὴν ιτίσιν, καὶ χειρὸς δουλείας, αὐτὴν ἐλευθεροῦντα;

Τοῦ μνολογῆσαι θεῖοι "Αγγελοι, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, διευτρεπίσθητε. Μοίγοι δῶρα ὁδηγούμενοι, προσάξατε ἀστέρι. Ποιμένες τοῦτον σπεύσατε, ἵδεν ταῖς μητρικαῖς, ὥσπερ νήπιον ιράζοντες, οἰκθήμενον ἀγνάλαις. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς Νεφέλη Παναμώμητε, πῶς σπαργάνωσεις νέφει τὸν ἐπενδύοντα, οὐρανοὺς ἀπρόκτω νεύματι; πῶς ἀλόγων ἐν φάτνῃ ἐπανακλινεῖς, τὸν τῆς ἀλογίας τοὺς βροτοὺς, διὰ ἔλεος ἀμετρον, ρύσαμενον Δεσπότην; ὃν πᾶσα προσκυνεῖ φόβῳ ιτίσις, ἀνυμνολογοῦσα, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

"**Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπεριόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γάρ τὸν πόθον οἴδας τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γάρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις. Σὲ μεγαλύνομεν.

Χαῖρε δοχεῖον, "Αχραντε χαρᾶς ἀνεκφράστε· ἴδου γάρ ἔρχῃ τέξεσθαι ἐν Σπηλαίῳ, ἀπρόκτως τὸν Δέσποτην, θέλοντα τὴν ιτίσιν ἀπασαν, οἰκταφθαρεῖσαν τῇ παραβάσει πράην, καὶ οἱσαι ἀληθῆς τοῦτον ὑμνολογοῦντες ἐν πίστει, Σὲ μεγαλύνομεν.

Ψυχαὶ δικαίων πᾶσαι, ὑποχθόνιοι ἀμά ἀγαλλιᾶσθε· ἡ πάντων ἀπολύτρωσις, ἴδου γάρ ἐπεφάνη, πόλει Βηθλεέμ τιτόμενος· ἀστήρ δὲ τοῦτον, οἰκταμηνύει Μάγοις ζητοῦσιν εὔσεβῶς· ὃν περ καὶ οἰκτιδόντες Σπηλαίῳ, θάμβος ἐπλήσθησαν.

Ω'ς οὐρανὸν σε ἄλλον, ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, δικαιοσύνης Ήλιον ἡμῖν, ἐν λαγόνων παναγίων, μέλλουσαν ἀνίσχειν αὔριον, φωταγωγοῦντα τὰς ἐν σκότει ὄντας, θανάτου καὶ φθορᾶς· ὅθεν χρεωδικῶς ἐν αἰνέσει, σὲ μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
· Ηχος πλ. β'. Αγγελικαὶ δυνάμεις.

Τῶν Προφητῶν αἱ ρήσεις, νῦν πεπλήρωνται· ὁ γάρ Θεὸς ἡμῶν αὔριον τίκτεται, ἐκ

Παρθένη Μαρίας ὑπέρ λόγον, καὶ μένει ὥσπερ ἦν πρὸ τοῦ τόπου· ἀθροίζονται οἱ Μάγοι, δῶρα ιομίζοντες· ἀγραυλός· Ποιμένες· ἐπάδομεν καὶ ήμεῖς· Ὁ ἐκ Παρθένης τεχθεὶς, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, · Ηχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Αὐλῶν Ποιμενικῶν, οἰκταπαύσων ἄσμα, σρατὸς Ἀγγελικὸς, ἐπεφώνει λέγων· Παύσασθε ἀγραυλοῦντες, οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· ιράζατε ἀνυμνοῦντες· "Οτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἶτα, ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες· οἱ δύο Προεόρτιοι μετὰ τῶν Είρμων, εἰς ι. καὶ τῆς Αγίας, εἰς δ'. Κανὼν Προεόρτιος, οὐ ή ἀκροστιχίς.

Καὶ σήμερον δὲ, Σάββατον μέλπω μέγα.

Αὐτεν τῶν Είρμων τῶν τεσσάρων πρώτων ὠδῶν.

· Ωδὴ α. · Ηχος πλ. β'. Ο Είρμος.

Αύματι θαλάσσης, τὸν ιρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, Φάτνη ιρυπτόμενον, ιτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης· ἀλλ' ήμεῖς σὺν Μάγοις μέλψωμεν· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γαρ δεδόξασται.

Κύριε Θεέ μα, Γενέθλιον ὑμνον, καὶ προεόρτιον, ὠδὴν σοι ἄσομαι, τῷ τῇ Γεννήσει σὺν θείᾳ, ἀναγέννησιν διδόντι μοι, καὶ εἰς τὴν προτέραν με, εὐγένειαν ἀναγοντί.

Α"νω σε ἐν θρόνῳ, καὶ οἰκτῷ ἐν φάτνῃ, τὰ ὑπεριόσμια, καὶ τὰ περιγεια, οἰκανοῦντα Σωτήρ μα, οἰκτεπλήττοντο τὸ ιράτος σφ. ὑπέρ νοῦν ὡράθης γαρ, διπλοῦς φύσει Θεάνθρωπος.

Ι"να σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, ιλινας ἐλήλυθας, τοὺς οὐρανοὺς ἔως γῆς· ὡς γαρ ἐν πόκῳ οἰκτέθης, ὑετὸς ἐν μήτρᾳ Παρθενικῇ, ἐξ ης νῦν τεχθήσεσθαι, διπλοῦς ἔρχη Θεάνθρωπε.

Ε"τερος Κανὼν Προεόρτιος, οὐ ή ἀκροστιχίς.

Κατὰ ἀλφαβητον. Ιωσήφ.

· Ωδὴ α. · Ηχος β'. Εν βυθῷ οἰκτέστρωσε ποτέ.

Απεγράφης Καίσαρος θεσμῷ, θέλων ἀπογράψασθαι, βίβλῳ ζωῆς Παμβασιλεῦ τὸν ἀνθρωπὸν· ξένος εἰς ταὶς ἴδιαι, παραγέγονας, τὸν δεινῶς ξενιτεύσαντα, ἐκ τοῦ Παραδείσου, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνακαλούμενος.

Βηθλεέμ· ὑπόδεξαι Χριστόν· σοὶ γάρ σωματούμενος, ἐπιδημεῖ, τὴν Ἐδέμιν ἔξανογών μοι· εὐτρεπίζει Σπηλαιον, τὸν ἀχώρητον, θεωρῆσαι χωρούμενον, ἐν σοὶ παραδέξως, πλούτῳ εὐσπλαγχνίας νῦν πτωχεύσαντα.

Γεννηθῆναι ἔρχεται Χριστὸς, ξένην ἀναγέννησιν, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ, ως ἀγαθὸς δωράμενος εὐφράνθητι ἔρημος, ἢ οὐ τίκτυσα, τῶν βροτῶν φύσις ἀπασα· ἥλθεν ὁ Δεσπότης, σὲ πολυτελοῦσαν ἀπεργασασθαι.

Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὐ ή ἀκροστιχίς.

Εύγενίν μέγα κῦδος, ἐν ἄσμασιν ἔξοχα μέλπω. **Θεοφάνους.**

Ωδὴ α. Ἡχος καὶ Εἰρμὸς, ὁ αὐτός.

Εὐγενία Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νῦν περίνερεύουσα, χαρμονιῶς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασιν, ως Παρθένος ἄμωμος, καὶ ως Μάρτυς στεφανηφόρος πανόλει, χάριν δωρηθῆναι, πρέσβευε τοῖς πόθῳ ἀνυμνοῦσί σε.

Τ' μνωδίας Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, θείας ἐπανούσασα, πρὸς ὑψηλὴν ἐπτερώθης εὐγένειαν· ως γὰρ φῶς ἐνήστραψε, τῇ καρδίᾳ σου τῶν ἀσμάτων τῷ Πνεύματος, ἡ θεολογία, πᾶσαν ἀθεότητα διώκουσα.

Γυναικείας φύσεως ὁ σὸς, νῦν ἐπιλαθόμενος, πρὸς ἀνδρικὰς ἐνεργείας ἀνέδραμεν, ἀνδρωθεὶς τῇ χάριτι, καὶ Θεῷ προνοητικῶς εὐθυνόμενος, Μάρτυς Εὐγενία, θείας εὐγενείας ἡ ἐπώνυμος.

Ελλαμφθεῖσα φέγγει νοητῷ, πλείστους τῆς ἐλλαμψεως, συμμετασχεῖν ἀπειργάσω θεόσοφε· ἦς νῦν τοὺς ὑμνοῦντάς σε, λυτροῦμένη τῆς ἀμαρτίας ἔισαν, ταῖς σαῖς ἴκεσίαις, Μάρτυς Εὐγενία παμμακάριστε. **Θεοτοκίον.**

Νεκρωθέντες γνώσεως φυτῷ, ξύλῳ τῆς ζωῆς Ἀγνή, πρὸς τὴν ζωὴν οἱ πιστοὶ ἀνειλήθημεν, τῷ ἐκ σοῦ βλαστήσαντι, ὑπὲρ ἔννοιαν, Θεοτόκε, Χριστῷ τῷ Θεῷ· ὡς σὺν παρρήσιᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προεόρτιος. Ωδὴ γ. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, ιρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἢ κτίσις κατιδοῦσα, » ἐν τῷ Σπιλαίῳ τιτόμενον, θαμβητικῶς συνείχετο, Οὐκ ἔστιν "Αγιος, πλὴν σου Κύριε » ιραυγάζουσα.

Σύμβολα τῆς ἀρρήτου, σαριώσεως, παραδεικνὺς Οἰντίρμον, ἐπλήθυνας ὁράσεις, καὶ προφητείας ἐνέπνευσας· ὡς νῦν ἐλθὼν ἐπλήρωσας, σαριὶ τιτόμενος, Κόρης ἐξ Ἀγνῆς ἐν πόλει Δαυΐδ.

Ηπλωσε γῆ τὰ νῶτα, καὶ δέχεται δεχόμενον τὸν Κτίστην, τὴν δόξαν ἐξ Ἀγγέλων, ἐξ οὐρανοῦ τὸν ἀστέρα δὲ, ἐκ τῶν Ποιμένων αἰνεσιν, ἐκ Μάγων δῶρά τε, κόσμου τε παντὸς ἐπίγνωσιν.

Μάντεως χρησμολόγῳ, προβλήματα Βαλαὰν νῦν πληροῦνται· ἀνέτειλε γὰρ ἄστρον, ἐξ Γακῶν καὶ ὠδήγησε, πρὸς τὸν τῆς δόξης Ἡλιον, δῶρα κομίζοντας, Μάγυς ἐκ Περσίδος ἀνακτας.

"Ετερος. Εξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Δεσμῶν ἀπολυτρόμενος, τῶν ιακῶν με Κύριε, ἐνειληθῆναι σπάργανα, ὥσπερ βρέφος ἔρχη φιλάνθρωπε· προσκυνῶ σου τὴν θείαν συγκατάθασιν.

Εν χρόνῳ γεγονότα σε, τὸν ἀχρόνως λαίμωντα, ἐκ τῷ Πατρὸς προέρχεται, ἡ Παρθένος τεκεῖν τὰ χρόνια, διαλύοντα πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ζητῶν με τὸν πλανώμενον, παραβάσει Σπιλαίον, ως οὐρανὸν ιατώμησας, τὰς μονάδας μοι εὐτρεπιζόμενος, τὰς ἐνεῖθεν οἰκτίρμον Πολυέλεε.

Τῆς Ἀγίας. Εν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ιερεῖον ὥσπερ ἄμωμον τῷ Δεσπότῃ, προσκύθης διανοίᾳ τελειοτάτῃ, τὸν πλοῦτον τούτῳ φθειρόμενον ἀπεσείσω, βοῶσα Πάνσοφε· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν "Αγιος, πλὴν σὺ Κύριε.

Ηπάναγνος ἐγνώσθη σου ιαθαρότης· διέλαμψε τῶν ἀθλῶν σου ἡ στερρότης· τὴν πρᾶξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας, εἰργάσω ιράζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν "Αγιος, πλὴν σου Κύριε.

Σωφροσύνης τῷ ἔρωτι ιατεθέλχθης, ἐτίρησας τὸ ιαύχημα τῆς σύγνείας, ἐγένου περιδέξιος τῇ σοφίᾳ, Χριστῷ ιραυγάζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν "Αγιος, πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, ὑμητῶν σωμεν ως πρόξενον σωτηρίας, φανεῖσαν οἱ θεόφρονες ἐνθωντες· Οὐκ ἔστιν ἄμωμος, ως σὺ Πανάχραντε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, πλὴν σου Δέσποινα. **Ο Εἰρμός.**

Εν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα με ἐπ' ἔχθρους με· ἡνφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά με ἐν τῷ φάλλειν· Οὐκ ἔστιν "Αγιος ως ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίναιος πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα Προεόρτιον,

Ἡχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ· **Α**γάλλου ἡ Σιών, Βηθλεέμ εὐτρεπίζου· ὁ πάντων συνοχεὺς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἐαυτὸν συγκαταβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὃντως τίτεται, ἐν τῇ Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα, τῆς Ἀγίας,

"Ηχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

E'νασκήσασα πόνοις ἀθλητικοῖς, ἐδοξάσθησ αγῶσι μαρτυρικοῖς, πολλοὺς προσενέγνασα, σωζομένους τῷ Κτίστη σου· τῷ γάρ θείῳ πόθῳ, λιποῦσα τὰ πρόσωπα, ἀνδρικοὺς ἀγῶνας, ἐτέλεσας ἔνδοξε ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον εὗρες, ζωὴν συνυπάρχουσα, τῷ Νυμφίῳ σὺ πάντοτε, Εὐγενίᾳ ἴσταγγελε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σὺ.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον,

"Ηχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Tῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ αἰξίως ἀπαντες προϋπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετὰς, καὶ ἀδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα παινὸν, τῷ ἐν Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεέμ ἀνευ σπορᾶς, τιτομένῳ Θεῷ ἡμῶν· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ο Ειρμός.

Tὴν ἐν Παρθένου παρουσίαν σὺ, προορῶν Ἀββαιοῦμ, ἐξεγηκὼς ἐβόα· Σὺ ἐν Θαῖραν σαρκούμενος, ἦνεις Λυτρωτά, τὸν Ἀδάμ απωσμένον, ἀνακαλέσασθαι.

E'γγίζει ἦνει νῦν ὁ Κύριος, προσδοκία Ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου· εὔτρεπτιζε τὸ Σπῆλαιον, πόλις Βηθλεέμ· καὶ σὺν Μάγοις Ποιμένες, δρόμῳ προφθάσατε.

P'ωμαλεότητι Θεότητος, συγκραθεὶς τοῖς βροτοῖς, ἐνώσει ἀσυγχύτῳ, σαρκὸς ἐν ὅμοιωματι, Σωτερ τὸν Ἀδάμ, ἀφθαρτίζεις καὶ σώζεις ἐν τῷ προσλήμματι.

O' Λόγος σὰρξ ὄφθεὶς παχύνεται, καὶ συνοῖ ἐν ἡμῖν, ἀρρότῳ προμηθείᾳ· δεῦτε πιστοὶ ιατρίδωμεν, δόξαν τὴν αὐτοῦ, δόξαν ὡς Μονογενοῦς, παρὰ Θεοῦ καὶ Πατρὸς.

Ἐτερος. Ἐλήλυθας ἐν Παρθένου.

H' ιτίσις νῦν, τὴν παλαιώσιν πᾶσαν ἀπόρριψον, τὸν Κτίστην ιτιζόμενον, καὶ παινουργοῦντά σε βλέπετε, νήπιον γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ πρώτην σε καλλος ἐπανάγοντα.

Θ' αυμάζοντες, τὸν παράδοξον τόπον ἐφίσανται, Μάγοι ὁδηγούμενοι, θείῳ ἀστέρι, καὶ βλέπουσιν, Ἡλιον ἀνίσχοντα, Παρθενικῆς ἐν Νεφελης, δῶρα φέροντες.

G'δου ἦνει, ἡ Παρθένος ὡς δάμαλις φέρουσα, τὸν μόσχον ἐγγάστριον, τὸν σιτευτὸν ἀφαιρούμενον, κόσμου ἀμαρτήματα· ἀγαλλιάσθω ἡ ιτίσις ἑορταζούσα.

Kηρύγματα, Προφητῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν, μηνύοντα εἰληφε, σήμερον πέρας σωτηρίου· ἥλθε γάρ ἐπέφανε, διὰ σαρκὸς, τοῖς ἐν σιότει κινδυνεύουσιν.

Τῆς Ἀγίας. Ο αὐτός.

E'λήλυθας, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ὁ Ὑψοστος, σαυτῷ μηντευσάμενος, τὰ τῶν Παρθένων συστήματα, σὲ μόνον ποθήσαντα, τὸν τῶν Παρθένων, Νυμφίον γνωριζόμενον.

G'ενέσεως, σαρκικῆς ἐξεδύσω τὸ ιαίλυμμα, παλιγγενεσίας δὲ, τὸ μὴ φθειρόμενον ἐνδυμα, Μάρτυς παναοίδιμε, φωτοειδῶς, ἡμφιάσω τῷ βαπτίσματι.

A'νέτειλεν, ἡ φωσφόρος αὐγὴ τῇ ιαρδίᾳ σὺ, τῆς πλάνης διώκουσα, τὴν κεχυμένην σκοτόμακιναν, φέγγει τῷ τῆς χάριτος, Μάρτυς Χριστοῦ, Εὐγενία ιαλιπάρθενε.

Kοσμίως σου, καὶ ὡραίως τὸν βίον ἐφαίδρυντας, ἀσκήσει τὸ πρότερον, σαρκὸς τὰ πάθη μαράνασα· ὑστερον ἀθλήσει δὲ, περιφανῶς, Εὐγενία διαλάμψασα. **Θεοτοκίου.**

Tπερτέρα, τῶν Ἀγγέλων ἐγένετο Πανύμυντε, τοῦ Πατρὸς γεννήσασα, βουλῆς μεγάλης τὸν Ἀγγελον, ἀνθρωπον γενόμενον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, τὸν φιλάνθρωπον.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ἐ. Ο Ειρμός.

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδῶν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὄρθρισας ἐκράυγαζεν· Ἡ Παρθένος ἵδου γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται σαρκούμενον Λόγον, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται.

Nεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ Πλαστουργὸς χοϊκὸς χρηματίσας. Φάτνη γάρ καὶ σπάργανα καὶ σπῆλαιον, τῆς σῆς ταπεινώσεως σύμβολα· ὁ δὲ Μνήστωρ τῆς σῆς Μητρὸς, σὸς δὲ νομιζόμενος Πατήρ ιατὰ σάρκα, τοῦ φύσαντός σε Πατρὸς, νῦν σχηματίζει βουλήν.

Dιὰ τῆς σμύρνης τὸ θυητὸν, διὰ χρυσοῦ τὸ βασιλείου ιράτος, διὰ δὲ λιβάνου τῆς Θεότητος, τὴν ὑπεροχὴν ὑπεμφαίνουσι, Βασιλεῖς Ἐθνῶν, ἀπαρχάς δωροφοροῦντές σε, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ τιτόμενον, Βηθλεέμ εἴς ἀλοχεύτου Μητρός.

E'ξ ἀλοχεύτου προελθών, ὁ τοῦ Πατρὸς συναίδιος Λόγος, σαρκικῶς ιατρήσας τὸ Σπῆλαιον, ὡς θρόνῳ τῇ φάτνῃ χρησάμενος· ιαταπλήττεις δὲ, τῇ φρικτῇ οἰκονομίᾳ σου, Μάγους καὶ Ποιμένας, Ἡγγέλους τε ἐξιστάς, Δόξα ιρανυγάζοντας.

"Ετερος. Μεσίτης Θεοῦ.

Λαὸς ὁ ποτὲ, σκότει καθεζόμενος ἰδέτω τὸ φῶς, λάμψαν τὸ ἀνέσπερον· ὅπερ ὁ αστὴρ πάλαι ἐμήνυσε, τοῖς τὸ πῦρ σεβομένοις, ἐκ τῆς Περσίδος ἄναξιν.

Μιρὸν ὑπελθεῖν, Βασιλεὺς ὁ μέγας σπεῦδει Σπῆλαιον, κατασικρυνθέντα με, ὅπως μεγαλύνῃ καὶ πτωχεύσαντα, τῇ αὐτέρῳ πτωχείᾳ, πλουτίσῃ ὁ ὑπέρθεος.

Νῦν ἐξ Ἰακώβ, Βαλαὰμ ὡς ἔφησε γεννᾶται Χριστὸς, Ἐθνῶν κυριεύσει τε, καὶ ἀνύψωσησται ἐν χάριτι, ἡ αὐτοῦ βασιλεία, μένουσα ἀδιάδοχος.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ φωτισμός.

Δρόμον τὸν σὸν, εὐθυνούμενον βλέπων πρὸς σωτηρίαν, ὅφις ὁ ψυχόλεθρος Ἀθληφόρε, ἀναρρίπτει πειρασμούς σοι ποικίλους, τὸν σὸν τόνον λύειν πειρώμενος· τοῦτον δὲ Θεόφρον ἀγνὴ κατεπάτησα.

Ολη καλὴ, τῶν καλῶν τῷ δοτῆρι καὶ εὐεργέτῃ, καὶ ψυχῶν Νυμφίῳ Χριστῷ ἐφάνης, ἥγλαισμένη Ἀσκητῶν ἐν ἀσκήσει, καὶ Μαρτύρων ἀθλήσει λάμπουσα, Μάρτυς Εὐγενία, Χριστοῦ καλλιπάρθενε.

Σπέρφος τῇ σῇ, κορυφῇ ἐπετέθη τὸ τῶν χαρίτων· τὴν θείαν ἐτίμησας γάρ σοφίαν, πλοῦτον καὶ δόξαν, πατρικὴν παριδοῦσα, καὶ συντόνως ἀκολυθήσασα, τῷ πεποθημένῳ, Νυμφίῳ σου Πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ζωὴ, ἀνατείλασα ιόσμῳ Θεογεννήτορ, τὰς πρὶν τῷ θανάτῳ κειρατημένyas, ἀνακαλεῖται, πρὸς ζωῆς αἰδίου μετεγσίαν, τὰς πίστεις ηράζοντας· Ἐτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἱρμός.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις ιητώροις Ἰωνᾶς· σοῦ γάρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ τεχθέντος καὶ σαρνὶ φανέντος, ὡς ἐκ θαλάμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε· γεννηθεὶς γάρ νῦν τὸ κατὰ σάρκα, καὶ ταφὴν καὶ θάνατον σαρνὶ ὑπελθὼν, μέλλεις ἀναστῆσε· σθαι τριήμερος.

Αγνηρέθη, νῦν καὶ διηρέθη, ἔχθρας τῆς ἀρχαίας τῇ σῇ, ἐνσάρκω παρουσίᾳ, τὸ μεσότειχον Χριστὲ καὶ νῶτα, βέρμφαία πᾶσιν, ἡ φλογίνη δίδωσι· ζωηφόρου τῆς Ἐδέμ δὲ ξύλος, μεταλαμβάνω πιστῶς, αἴθανάτων φυτῶν, αὕθις γεωργὸς ἀναδεικνύμενος.

Βασιλεύει, σὺν τῇ ἀμαρτίᾳ, Ἀδης ἐν Ἀδάμ μέχρι σου· ἀλλ' ἀναιρεῖται τούτου, ἡ ἀ-

ναιδεῖα τῆς τυραννίδος, τὸ κατὰ σάρκα τικτομένου σου Λυτρωτὰ, ἐκ φυλῆς Δαυΐδ, καὶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τεθειμένου σου φῶς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύοντος.

Βρεφοκτόνος, ἀλλ' οὐ χριστοκτόνος, ἐφу Ήρωδης ὁ δεινός· εἰ γάρ καὶ τῶν νηπίων, ἔξεθέρισε πικρῶς τὴν χλόν, ἀλλὰ τὸν στάχυν, τῆς ζωῆς οὐκ ἵσχυσε, καταλήψεσθαι καὶ θανατῶσαι· ζωῆς γάρ ὡν χορηγὸς, ἐλαθεν ὡς Θεὸς, θείᾳ δυναστείᾳ τὸν διώκοντα.

"Ετερος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ενοτρόπως Χριστὸς εἰς τὰ ἴδια, ἔρχεται· Ξενώσωμεν, ἀμαρτιῶν ἔκυτους, καὶ τούτον εἰσδεξώμεθα, ταῖς πραέων ψυχαῖς οἰκιζόμενον.

Ουδαμῶς ἐλαχίστη ἐν πόλεσι, Βηθλεὲμ γεγένησαι· ἐν σοὶ γεννᾶται γάρ, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τοῦ ποιμᾶναι λαὸν περιουσίου.

Πῶς σμικρόν σε εἰσδέξεται Σπῆλαιον, ιόσμῳ μὴ χωρίσμενον, Ἀπερινότε; πῶς ὄραθήσῃ πήπιος, ὁ Πατρὶ συννοούμενος ἀναρχος;

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Νυσταγμὸν σοῖς βλεφάροις οὐκ ἔδωκε· ἔως ήδυπαθειαν, πᾶσαν ἐνέκρωσας, καὶ ιαθαρὸν τῷ Κτίστησου, σεαυτὴν απετέλεσκε σκήνωμα.

Αἰγυπτίας τοὺς τρόπους ζηλώσασα, ἡ μελασμένη, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, συνοφαντεῖν θρασύνεται, τὴν σεπτὴν πολιτείαν σου Πάνσοφε.

Σταθηρὰν ἐπεδείξω τὴν ἐνστασιν, καὶ τῶν ιαμάτων τὴν χάριν πλουτίσασα, περιουσίᾳ πίστεως, Μοναζῶν ιαθηγήσω συνήματος.

Θεοτοκίον.

Μυστικῶς ἐμυοῦντο τὴν ἄφραστον, πάντες οἱ Προφῆται σου, Πάναγνε γέννησιν, πυευματικῶς τυπούμενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

Ὥ Εἱρμός.

Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ανεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβύσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον προεόρτιον. Ἡχος γ'.

Ηπαρθένος σῆμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπιλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν αἰπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν προαιώνων Θεόν.

"Ετερον τῆς Ἀγίας.

"Ηχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Tὴν τοῦ κόσμου πρόσκαιρον, φυγῆσα δόξαν,
τὸν Χριστὸν ἐπόθησα, τὸ εὐγενές σὺ τῆς
ψυχῆς, ἀδιαλώβητον σώζουσα, Μάρτυς Θεό-
φρον, Εὐγενία πανεύφημε. **Ο Οἶνος.**

Bίω καὶ λόγω ιαθαρῷ, καὶ χάριτι Παρθέ-
νε, αἱρεὶ κενοσμημένη, σαυτὴν θῦμα προ-
σῆγαγες, τῷ ἐκ Παρθένου δὶς ἡμᾶς σάρκα ἀνε-
ληφότι, καὶ τεχθέντι ἐπὶ γῆς, δὶς εὐσπλαγχνίαν
ἀφατον· καὶ διπλοῖς ἐκόσμησε δόξης ἐν στε-
φάνοις, εὐπρεπῶς σε ὁ Δεσπότης ἀγνείαν γὰρ
ὡς ἄσταρος τηρήσασα σεμνή, ὡς ἄμωμος Νύμ-
φη, συνεισῆλθες αὐτῷ εἰς τὸν οὐράνιον νυμ-
φῶνα, ὅλη φαεινή, τοῖς ἀθλοῖς πεποιημένη,
Μάρτυς θεόφρον, Εὐγενία πανεύφημε.

Συναξάριον.

Tῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνὸν τῆς Ἀγίας
Οἰσιοπαρθενομάρτυρος Εὐγενίας, καὶ τῶν σὺν
αὐτῇ.

Στίχοι.

Sτεφθεῖσα πρῶτον τοῖς πόνοις Εὐγενία,
Bαφὴν ἐβάψω δευτοποιὸν ἐκ ξίφους.

Tέτλαθι Εὐγενίῃ ξίφος εἰνάδι ἀμφὶ τετάρτη.

Eξ Εὐγενείας εὔσεβης ὡς τις κλάδος,
Pροτίθεν Εὐγενία δόξα τοῦ γένους.
Ρώμης μὲν αὗτη τῆς παλαιᾶς ἔξεφυ·
Γεννήτορες δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν,
Ἐκ Βασιλέως εἰς τιμὴν εἰληφότες,
Σὺν Εὐγενίᾳ καὶ τεκούσῃ συζύγῳ.
Αλθοῦσα τοῖνυν σὺν δύσιν ὑπηρέταις,
Ἐξῆλθε νυκτὸς φυγὰς ἢ Εὐγενία.
Καὶ προσρυεῖσα τινὶ τῶν Ἐπισκόπων,
Ἐν ἀνδρικῷ σχήματι, καὶ λουσαρένη,
Αυτρόν τὸ θεῖον, ἀποκαρεῖσα τρίχας,
Καὶ Εὐγενίου λαχοῦσα κλῆσιν, τρέχει.
Πρὸς ἣν μουνὴν βαδίσας δρόθρου σὺν τάχει,
Μετῆλθεν εἰς ἀπασαν ἀρετὴν πόνοις,
Λγῶσι, μόχθοις, καὶ στάσει τῇ παννύχῳ.
Τροσοῦτον ἔξελαμψε, φωστήρ ὡς μέγας,
Ως τῶν ἀδελφῶν τῆς μουνῆς προστασίαν,
Παρακαλούντων κατέχειν καὶ διέπειν,
Τοῦ προστατοῦντος ἐκλιπόντος τὰ κάτω,
Ἄργοις δυσωπηθεῖσα φλογημῷ τοῦ πόθου,
Συγκατένευσε μὴ θέλουσα τῇ βίᾳ.
Οὕτω τὸν Εὐγενίον οὐ ψιλὸς λόγος,
Ἐδειξε πᾶσι λαμπρότατον καὶ μέγαν.
Πρᾶξις δὲ πάντας καὶ μόνη θεωρία
Πλήκε εἰνικῶς, ὡς σίδηρον μαγνίτης,
Ἐσ ἀπόλαυσιν τῶν καλῶν τῆς ἴδεας.
Ἀλλ' ἢ μέλαινα τὴν φυχὴν Μελανθία,
Συμμικτὸς οὖσα τῷ λαῷ, φεῦ τοῦ μύσους!
Ως εἰδεν Εὐγενίον ὥραιον φύσει,
Ἐρωτὶ δεινῷ συσχεθεῖσα τῆς θεάς,

Κευὴν πρόφασιν, τίξιον μακροῖν νόσουν,
Ἡν εἶχε, κρύφα καὶ κατὰ μόνας λέγειν.
Ἄλλως γάρ οὐκ ἔνεστι φυγεῖν τὴν νόσουν.
Εὐγένιος δὲ, συντριβῇ τῆς καρδίας,
Τοῖς ἀπατηλοῖς τῆς Μελανθίας λόγοις,
Ἐξ ἀπλότητος εἶξας, ὡς Θεῷ φίλου,
Συγκατένευσεν, ἀγνοήσας τὸν δόλον.
Ως δ' οὖν ὁ οἰστρος τῆς Μελανθίας πλέον,
Ἀνῆψε πυρσὸς ὡς ἔρωτα καρδίας,
Καὶ τυφλὸς ὡς περ, ἀποβαλοῦσα κόρας,
Τὴν προσθολὴν ἐπραξει καύσιν τοῦ πάθους.
Καὶ μὴ τυχοῦσα τῶν σκοπῶν, ἀπερρίφη.
Τοιάδε συνέγραψε τῇ Εὐγενίᾳ.
Ως τῆς μουνῆς τῆς δεῖνα θεῖος προστάτης,
Γυναικας ὄγνας ἀπατῶν δόλου λόγοις,
Κάμροι προστῆλε, πόρνος ὡν τολμητίας.
Ογοῦν Ἐπαρχος, καὶ πατήρ ων τῆς Κόρης,
Εύθυς ἀκούσας, καὶ χόλου πλησθεὶς ὅλος,
Πρὸς τὴν μουνὴν ἐκπεμψας ἐν πολλῷ τάχει,
Τὸν Εὐγένιον, ὡς τῆς μουνῆς προστάτην,
Καὶ τοὺς Μοναχους, ὡς κριτούς καὶ δεσμίους,
Καὶ φευδολάτρας, ἢ πλέον κακεργάτας,
Τπαρχικῷ βήματι παρισταμένους,
Ἄργοντος ὑποσχεῖν ἀποφαίνεται κρίσει.
Ως οὖν παρέστη τὰ μέρη πρὸς τὴν δίκην,
Ηρέστο αὐθίς τοῦ λέγειν Μελανθία,
Τερεις καταχέουσα θείου προστάτου,
Ἐπιγελῶσα, λοιδοροῦσα στωμάλως,
Καὶ τοῖς τυχοῦσιν ἐν θρασύτητι λόγων
Ἐπιβοῶσα, δεικνύουσα τοῖς φίλοις
Δακτυλοδείκτως τοῦ μύσους ὡς ἐργάτην,
Καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν, οὓς φθορεῖς τολμᾷ λέγειν,
Τρανῶς ἀναβοῶσα, καὶ λέγουσά πως.
Απαντες ἀκούσατε, ταλληθῆ λέγω.
Τῆς ἀνοχῆς σου, Δέσποτα Παντοκράτορ!
Χιτῶνα ρήξας Εὐγένιος αὐτίκα,
Δάκινυσιν εὐθύς, θαῦμα φρικτὸν καὶ ξένον!
Καὶ τοῖς παροῦσι προσλαλεῖ παρόρθσία.
Ἐδει μὲν ἡμᾶς εὐχαριστεῖν, καὶ φέρειν
Τερεις, γέλωτας, καὶ κακώσεις σωμάτων.
Άλλ' ίνα μὴ τὸ σχῆμα τυγχάνῃ γέλως,
Ἐγὼ γυνὴ τὴν φύσιν, εἰμὶ θυγάτηρ
Πατρὸς δικαστοῦ, καὶ κριτοῦ μου φιλτάτου.
Μήτηρ δὲ τούτου σύζυγος τέξασά με.
Αὐτοὶ δ' ἀδελφοί· καὶ γάρ οὐ δούλους λέγω.
Ταῦτα λεγούσης τῆς καλῆς Εὐγενίας,
Απαντες ἐξέστησαν· ὡς πρᾶγμα ξένον!
Μελανθίαν δ' ἀνωθεν ἢ θεία δίκη
Οπως μετῆλθε, πᾶς ἀκούσας θαυμάσει.
Ογοῦν Πατήρ αὐτίκα τὴν δόξαν ἄμα,
Καὶ πλοῦτον αὐτὸν, καὶ βίον φαντασίαν,
Γένυσιν ἀφίεις, ἀναγεννᾶται ξένην.
Παμπὴν δὲ πιστὸς γίνεται τῶν ἐν Πόλει,
Καὶ μαρτυρικῶς διαβάς ζωῆς τέλος,
Ταῖς τῶν ἀπίστων κατατρωθεὶς αἰκίσι,
Χαιρῶν ἀπέπτη πρὸς μονάς οὐρανίους.
Μήτηρ δὲ τάχει, σὺν θυγατρὶ φιλτάτη,
Χώραν ξένην λιποῦσα, καὶ τὴν πατρίδα
Ποθοῦσα, κατώκησεν ἐν ταύτῃ πάλιν.
Καὶ δόγματος τεθέντος εἰδώλοις θύειν
Ταῦς Χριστιανούς, ἢ θαυμεῖν κακηγκάκως,
Ἄμφασα πᾶσι φανερῶς Εὐγενία,
Χριστοῦ πόθῳ δὲ τῷ βαρεῖ πάνυ λίθῳ,
Καὶ προσδεθεῖσα καὶ ρίψεισα εἰς ὕδωρ,
Καὶ παραδόξως μὴ βλαβεῖσα τῷ ξίφει,

Τὴν κάραν ἐκτυπωθεῖσα τῶν ἄθλων τέλος,
Χαίρουσ' ἀπέπτη πρὸς ποθεινὸν Νυμφίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἀγία Μάρτυς Βασίλλα, ἡ συμμαρτυρήσασα τῇ Ἀγίᾳ Εὐγενίᾳ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τίς ἀν παραδράμη σε τυηθεῖσαν ξίφει,

Μάρτυς Βασίλλα, πίστεως θείας βάσις;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἀγιος Μάρτυς Φίλιππος, ὁ πατήρ τῆς Ἀγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειεῖται.

Στίχ. Μάχαιραν ὅντως δίστομον κατὰ πλάνης,

Κτείνει Φίλιππον τῆς μαχαίρας τὸ σόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἀγιοι, Πρωτᾶς καὶ Ὑάκινθος, οἱ εύνοοῦχοι καὶ συνασπιηταὶ τῆς Ἀγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τυηθέντες, Ὑάκινθε καὶ Πρωτᾶ, ξίφει,

Κληροῦσθε πρῶτα Μαρτύρων Θεῷ γέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Μοναχοῦ, τοῦ ἀπὸ στρατιώτῶν, καὶ διηγησις ωφελίμου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Νικηφόρου, στρατιώτης τὴν τύχην. Τοῦ οὖν Βασιλέως ἐκστρατεύσαντος κατὰ Βουλγάρων, ἔξηλθε καὶ αὐτὸς σὺν τῷ στρατοπέδῳ. Καὶ διερχομένος, πρὸς ἑσπέραν κατέλιπεν ἐν πανδοχείῳ· καὶ συνδειπνήσας τῷ πανδοχεῖ, καὶ προσευξάμενος, ἀνεκλίθη πρὸς ψυνον. Καὶ περὶ δευτέραν ἦ τρίτην φυλακὴν τῆς υπότος, ἥ τοῦ ὑποδεξαμένου αὐτὸν θυγάτηρ, σατανικῷ ἔρωτι τρωθεῖσα, ἔνυξε τὸν δίκαιον, πρὸς αἰσχρὰν μίξιν ἐφελκομένη. Ὁ δὲ Ἀγιος πρὸς αὐτήν φησι· Παῦσαι γύναι τοῦ σατανικοῦ καὶ ἀθεσμοῦ ἔρωτος, καὶ μὴ θελήσῃς χρᾶναι τὴν παρθενίαν σου, καὶ μὲ τὸν ταλαιπωρον εἰς ἄδου πέταυρον ἀγαγεῖν. Ἡ δὲ πρὸς μικρὸν ἀνεχώρησε, καὶ μετ' ὀλίγου ἐλθοῦσα, πάλιν ὥχλει τὸν δίκαιον. Οὐ δὲ Ἀγιος ἀπεπέμψατο αὐτὴν τὸ δευτέρον, ἐπιπλήξας σφοδρῶς. Ἡ δὲ πάλιν ἀναχωρήσασα, ἐκβακχευομένη τῷ ἔρωτι, ὑπέστρεψε πρὸς αὐτὸν.

Τότε ὁ Ἀγιος λέγει πρὸς αὐτήν· Ταλαιπωρε, καὶ πάσης αἰσχύνης καὶ ἀναιδείας πεπληρωμένη, οὐχ ὄρᾶς, ὅτι οἱ δαίμονές σε ταρασσοῦσιν, ἵνα καὶ τὴν παρθενίαν σου διαφθείρωσι, καὶ γέλως καὶ ὅνειδος πᾶσι, καὶ τῇ συγγενείᾳ σου ἀποκαταστήσωσι σε, καὶ τὴν ψυχὴν σου εἰς κόλασιν ἐμβάλωσιν; οὐ βλέπεις, ὅτι καγὼ ὁ ἐλάχιστος πρὸς Ἐθνη βάρβαρα, καὶ πολέμων ἐκχυσεῖς πορευομαι, τοῦ Θεοῦ ἐνδυναμοῦντός με; πῶς οὖν μιανῶ τὴν σάρκα, πρὸς πόλεμον ἀπερχόμενος; Ταῦτα καὶ ἔτερα τοιαῦτα προσειπὼν αὐτῇ ἀπεπέμψατο· καὶ ἀναστὰς καὶ προσευξάμενος, εἶχετο τῆς ὁδοῦ.

Καὶ τῇ ἐπελθούσῃ υπότι ὑπνοῦντος αὐτοῦ, ὄρᾶ ἐαυτὸν εἰς εὔοπτον τόπον ἴσταμενον, καὶ πλησίον αὐτοῦ δυνάστην τινὰ καθεδόμενον, καὶ τὸν δεξιὸν πόδα τῷ ἀριστερῷ ποδὶ ἐπικείμενον ἔχοντα, καὶ φησι πρὸς αὐτὸν· Βλέπεις ἐκατέρου μέρους τὰ στρατεύματα; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Ναὶ Κύριε, ὄρᾶ ὅτι οἱ Ρωμαῖοι συγκόπτουσι τοὺς Βουλγάρους. Καὶ λέγει ὁ φαινόμενος πρὸς τὸν δίκαιον· Βλέψον πρὸς ἡμᾶς. Καὶ προσβλεψάμενος, εἶδεν αὐτὸν, τὸν δεξιὸν πόδα τῇ γῇ προσερέσαντα, καὶ τὸν ἀριστερὸν ἐπάνω τοῦ δεξιοῦ ἐπιθέμενον. Οὐ γενομένου, περιβλεψάμενος πάλιν ὁ δίκαιος πρὸς τὸ στρατόπεδον, βλέπει τοὺς ὑπεναντίους ἀφειδῶς συγκόπτουτας τοὺς Ρωμαίους.

Καὶ μετὰ τὸ παύσασθαι τὴν συγκοπὴν τῶν σκηνωμάτων, λέγει ὁ καθήμενος τῷ στρατιώτῃ· Κατανόησον ἀκριβῶς τὴν συγκοπὴν τῶν σκηνωμάτων, καὶ λέγε μοι τὸ ὄρώμενον; Ο δὲ, περιβλεψάμενος, εἶδε πᾶσαν τὴν φανομένην αὐτῷ γῆν, νεκρῶν σωμάτων πεπληρωμένην, καὶ μέσον πάντων, μιᾶς κοίτης λιβαδιάν χλόην· καὶ λέγει αὐτῷ· Κύριε, πᾶσα ἡ γῆ τῶν ἀφειδῶς κατακοπέντων Ρωμαίων πεπληρωμένη ἐστίν, ἐκτὸς μιᾶς κοίτης.

Τότε ὁ φαινόμενος φοβερὸς εἶπε τῷ Στρατιώτῃ· Καὶ τί λογίζῃ εἶναι αὐτό; Ο δὲ ἀπεκρίνατο· Ἰδιώτης εἰμί, Κύριε, καὶ οὐ γνωσκω. Καὶ πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ φοβερός· Αὕτη ἡ γυμνὴ λιβάς, ἦν ὄρᾶς, μιᾶς κοίτης ἔχουσα μῆκος σόντι, καὶ ἐν αὐτῇ ὥφειλες συγκοπῆναι ματὰ τῶν συστρατιώτῶν σου, καὶ τεθῆναι ἐν αὐτῇ καὶ ἀναπληρώσαι τὸ λεῖπον· ἐπεὶ δὲ τῇ παρελθούσῃ υπότι, τὸν τρίπλοκον ὄφιν, τρισσῶς προσπαλάσαντα, καὶ ἀποκτεῖναι θέλοντα, εὐφυῶς ἀπὸ σοῦ ἀπετίναξας, ἵδου σὺ αὐτὸς ἔατὸν ἐκ τῆς συγκοπῆς ταύτης ἡλευθέρωσας, καὶ τὴν στράδος τὴν στρωμανὴν ἀμοιρούντας, καὶ τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι σέσωκας. Λοιπὸν οὐτε φυσικὸς θανάτος σου κυριεύσει, ἐὰν γυνοίως μοι δουλεύσῃς.

Ταῦτα ἑωρακὼς, ἔκθαμβος καὶ σύντρομος γενόμενος, διεύπνισθεὶς καὶ ἀναστὰς, προσπούχετο. Καὶ ὑποστρέψας μιᾶς ἡμέρας ὁδοῦ διάστημα, ἀνήλθεν εἰς ὄρος· καὶ προσευχόμενος, ἐδέετο τοῦ Θεοῦ περὶ τοῦ στρατοπέδου. Καὶ εἰσελθόντος τῷ Βασιλέως εἰς τὰς κλεισθρὰς τῆς Βελγαρίας, ἀνῆλθεν οἱ Βούλγαροι εἰς τὸ ὄρος, ὀλίγους ἐάσαντες εἰς παραφυλακὴν, πεντεκαΐδεκα χιλιάδας, μικρόντι πλεῖον ἦλασσον· οὓς καὶ κατασφάξαντες οἱ Ρωμαῖοι, ἐμπαταίσησαν· ἀσυστρόφως γάρ τῇ χώρᾳ προσρύνετες, μικρού πᾶσα ἡ τῶν Ρωμαίων παραταξὶς φύουν ἀν ἐγένετο παραγάλωμα, σὺν τῷ Βασιλεῖ Νικηφόρῳ. Τότε ὁ δίκαιος τῆς ὄπτασίας ἀναμνησθεὶς, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ὑπέστρεψεν ἵκεῖθεν, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος· καὶ ἀπελθὼν ἐν Μοναστηρίῳ, ἔλασε τὸ Ἀγιον Σχῆμα· καὶ τῷ Θεῷ γυγνίσιως δουλεύσας ἐπὶ χρόνους ἵκανους, γέγονε διακριτικός τατος καὶ μέγας πατήρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἀγιος Μάρτυς Ἀχαιοῦς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πᾶν Ἀχαιοῦς ἐκβαλὼν ψυχῆς ἄχος,

Ολὴ χαρᾶ δέδωκε τὴν κάραν ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὁσιος Ἀντίοχος ἐν εἰρήνη τελειοῦται.

Στίχ. Ἀντιόχῳ βδέλυγμα τύρβαι τοῦ βίου,

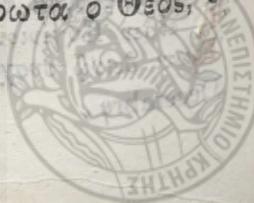
Καὶ βίος ἀπας, ὃν παρῆλθεν ἡδέως.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός ἐλέπτον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ωδὴ ζ. Ὁ Είρος.

"**A**"φραστον Σαῦμα! ὁ ἐν ιαμίνῳ ρύσαιμενος, τοὺς Ὁσίους, Παῖδας ἐν φλογός, φάτνη πενιχρᾶ, βρέφος ἀνακένλιται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτά ὁ Θεός, εὐλογητὸς εῖ.

Tέτρωται πλάνος, ἔχθρος Θεὸν βρέφος κατένειν, ἐπὶ φάτνης, βλέπων πενιχρᾶς καὶ στένει, χειρὶ θείᾳ καθαίραμένος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτά ὁ Θεός, εὐλογητὸς εῖ.

Ο"λβιος φάτνη! ἐν ἔαυτῇ δεξαμένη γὰρ,
ώσπερ βρέφος, τὸν Δημιουργὸν, ως χε-
ρουβικὸς Θρόνος ἀναδείκνυται, εἰς σωτηρίαν
ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐ-
λογητὸς εῖ.

Nόμῳ βροτείῳ, τὴν ἐν σπαργάνοις καταθε-
σιν, καταδέχῃ, βρέφος πεφηνώς· δὶς ὡν
τοὺς δεσμοὺς, λύεις τῶν πταισμάτων μου, ἐλευ-
θερίαν βραχεύων τοῖς βοῶσι· Λυτρωτὰ ὁ Θεός,
εὐλογητὸς εῖ.

Mέτια ὑπῆρχεν, ἡ ἐν ἀνάρχῳ γεννήσει σου,
καὶ ἐν τόνῳ, τῷ μετὰ σαρκὸς, Θεότης
Χριστὲ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν
ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐ-
λογητὸς εῖ.

Ἐτερος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

P'ανάτωσαν ἄνωθεν ὅδωρ νεφέλαι· ὁ νέφη
τιθέμενος, αὐτοῦ σεπτῶς ἐπίβασιν, Νε-
φέλη ὄχούμενος, Παρθένω ἔρχεται, λάμψαι φῶς
ἀνέσπερον, τοῖς πρὶν ἐσκοτισμένοις καὶ πινδυ-
νεύουσι.

Sτρατὸς εὐτρεπίσθητι θείων Ἀγγέλων, ὑ-
μνῆσαι τὴν ἄφατον, Κυρίου συγκατάβα-
σιν· Μάγοι ἐπιφθάσατε· Ποιμένες σπεύσατε·
ῆλθεν ὡς ἀπέκειτο, Χριστὸς ἡ προσδοκία· Ἐθνῶν
καὶ λύτρωσις.

Tοῦτο τὸ μέγιστον, καὶ ξένον θαῦμα;
πῶς φέρω σε φέροντα, τῷ ρήματι τὰ σύμ-
παντα, ἀπόρρητον γέννημα, Υἱέ μου "Αναρχε;
ἔλεγεν ἡ Πάναγνος, Χριστὸν ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς
φρικτῶς ιατέχουσα.

Τῆς Ἄγιας. Ὁ αὐτός.

A'νέπτυξας ἀπασι, τῶν θεοπνεύστων, Γρα-
φῶν τὴν ἀλήθειαν, τὸ θῆλυ ἀρρένωσασα,
καὶ πάντας ιατέπληξας, τῷ παραδόξῳ σεμνή-
οῦς περ καὶ προσήγαγες λαμπρῶς, πεπιστευ-
κότας Χριστῷ Πανόλβιε.

Sοφῶς ἐστηλίτευσας, τὴν τῶν Εἰδώλων, μα-
νίαν Πανεύφημε, τοῖς θείοις σου διδάγμα-
σι, Παρθένων ἀμέτρητον, μητστευσαμένη πλη-
θὺν, πάντων βασιλεύοντι Χριστῷ, λαμπρυ-
μένην Μαρτύρων αἵμασιν.

Gδοῦσα τὸν βίον σου, τὸν θεοφόρον, Βασιλ-
λα ἡ ἔνδοξος, σὲ πόθῳ ἐμιμήσατο· Χριστῷ
γάρ μητστεύεται, ιαταλιπθάσα σαρκὸς, πᾶσαν
τὴν εὐπάθειαν· καὶ νῦν τῆς τῶν Μαρτύρων χα-
ρᾶς ἡξίωται.

Θεοτοκίον.

Nομὴν ἐθεράπευσας, τὴν τοῦ θαύματου, ἀ-
σπόρως κυήσασα, Ζωὴν τὴν ἐγκυόστα-

τον, Παρθένε πανάμωμε, Θεογεννῆτορ ἀγνή·
ὅθεν σε γηθόμενοι, πηγὴν ἀθανασίας κατον-
μάζομεν.

Προεόρτιος. Σδὴ καὶ Ὁ Εἰρμός.

E"ιστηθεὶ φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθή-
τωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἵδου γὰρ
σπαργάνοις συμπλέκεται, ὁ πάντα φέρων
δρακὶ, καὶ φάτνη σμικρᾶ ἔνοδοχεῖται· ὃν
Παῖδες εὐλογεῖτε, Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑ-
περψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Lέλυται δέσμιος Ἀδάμ, ἐλευθερία τε, πᾶσι
δεδοται πιστοῖς, σπαργάνοις Σωτὴρ ἐμ-
πλακέντος σου, καὶ ἐν Σπηλαίῳ σμικρῷ, καὶ
φάτνη τῶν ἀλόγων τεθέντος· διό σοι γεγηθότες,
προεόρτιον ὑμνον, ἐν τῇ σῇ γεννήσει, προσφέρο-
μεν ἐν πίστει.

Pέπαιται πλάνη Περσική· Ἀστεροσκόποις
γὰρ, Βασιλεῖς ἀνατολῶν, τεχθέντι δῶρα
προσκομίζουσι, Χριστῷ τῷ παμβασίλεϊ, χρυ-
σόν τε καὶ σμύρναν σὺν λιθάνῳ· ὃν Παῖδες
εὐλογεῖτε, Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερψοῦ-
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὡς ἀγαθό-
τητος, καὶ ἀπείρου ἀνοχῆς! ἵδου γὰρ ὡς
βρέφος λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ
φεύγει Θεός, θέλων Ἡρώδην· ὃν Παῖδες εὐ-
λογεῖτε, Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐτερος. Κάμινος ποτέ.

Tψος ἀληθῶς, ἀρρήτου μυστηρίου, τοὺς
οὐρανοὺς γνώσει ιαλύψαντος, ἡ ἀμε-
πτος Δέσποινα, ιατεπλήττετο καὶ ἔλεγεν· Ὁ
θρόνος ὁ οὐρανίος, φλέγεται σὲ ιατέχων, καὶ
πῶς Υἱέ μου βαστάζω σε;

Fέρεις Πατρικήν, ὄμοιώσιν Υἱέ με, καὶ πῶς
τοῦ δούλου τὸ σμοίωμα, πτωχεύσας ἀνέ-
λαβες; πῶς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνω σε, ἀλόγων τὸν
ρύόμενον, ἀπαντας ἀλογίας; ὑμνολογῶ σου το-
εὐσπλαγχνον.

Xαῖρε πᾶσα γῆ· ἵδου Χριστὸς ἐγγίζει, ἐν
Βηθλεέμ ἀποτικτόμενος· θάλασσα εὐ-
φράνθητι· Προφητῶν ὄμιλε σκίρτησον, τὴν ἔκ-
βασιν θεώμενος, σήμερον τῶν σῶν λόγων· πάν-
τες ἀγάλλεσθε Δίκαιοι.

Τῆς Ἄγιας. Τὸν ἐν ιαμίνῳ τοῦ πυρός.

E'ν ποταμῷ νεανικῶς, ἐν πυρὶ ιαρτεριῶς
ἐδοιμάσθης· ἐναντίας γὰρ φύσεις, στερ-
ρῶς διηλθες, Χριστὸν, ὑμνεῖς καὶ πίστει ιραυ-
γάζουσα· Ὅπερευλογῶ σε, Χριστὲ εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ξενοπρεπῶς ἐπιφανεῖς, ὁ Χριστός σοι ἐν φρε-
ρᾶ κατεχομένῃ, διατρέφει πλουσίως, καὶ
τῇ Γεννήσει αὐτῷ, συνάπτει τοῖς ἀνώ στρατεύ-
μασιν, αὐτὸν εἰς αἰῶνας, δοξάζουσαν Ὁσίᾳ.

Ο' σὸς Νυμφίος εὔπρεπῶς, ἐν στεφάνοις σε
διπλοῖς καθωραῖζει, Εὐγενία θεόφρον,
καὶ σοὶ νυμφῶνα λαμπρὸν, ἐνδίκως ὁ δίκαιος
δίδωσιν· ὃν ὑπερψυχοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Xάρις Θεός φωτοειδῆς, ἐπιλάμπουσα σὲ νῦν
καταγλαιζει, ἐν μοναῖς οὐρανίαις· ἦς ἐμ-
πλησθῆναι ταῖς σαῖς, πρεσβείαις ἀπαύστως
δυσπότην, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν μνή-
μην Θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Aθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε
Θεοτόκε, ως τεκνίσαν τὸν Λόγον, τῷ ἀθα-
νάτῳ Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτῳ λυτράμενον,
τοὺς ὑπερψυχοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἰρμός.

Tὸν ἐν ιαμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἐβραίων
τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
γα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα ως Κύριον, καὶ ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ωδὴ Ζ'. Ο Εἰρμός.

Mὴ ἐκδαμβῆ νῦν ω̄ Μῆτερ, ιανδορῶσα
ως βρέφος, ὃν ἐν γαστρὶ πρὸ Ἐω-
σφόρου, τέτοκε Πατέρος ἀναστῆσαι γὰρ καὶ
συνδοξάσαι βροτῶν, πεπτωκυῖαν τὴν φύσιν,
ἔληλυθα σαφῶς, τὴν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ
μεγαλύνουσαν.

Eπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὡδῖνας φυγοῦ-
σα, ὑπερψυῶς ἐμακαρίσθην, "Αναρχε
γίε· σὲ δὲ νῦν ὄρωσα, Ἡρώδην φεύγοντα, τῇ
ρομφαιᾷ τῆς λύπης, σπαράττομαι ψυχὴν· ἀλλὰ
ζῆθι καὶ σῶζε, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Pῆς μὲν ἐπέβην Αἴγυπτου, ἀλλ' Αἴγυπτου ω̄
Μῆτερ, τὰ χειροποίητα ιατέβαλον σεισμῷ
τὴν ψυχὴν δέ μις μάτην ἐπιζητάντων ἔχθρῶν,
πεμπομένων εἰς Ἀδην, ως μόνος ιραταῖς, ἐ-
πανήξω, καὶ σώσω τοὺς σὲ γεραίροντας.

Aγαλλιασθῶ ἢ ιτίσις· ιτίζεται γὰρ ὁ Κτί-
στης· καὶ ὁ προών νῦν πρόσφατος, γνω-
ριζεται Θεός· μετὰ δώρων Μάγοι προσυπαν-
τάτωσαν· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα, ιροτείτωσαν
πιστῶς· καὶ βροτοὶ τοῖς Ἀγγέλοις συνευφραι-
γεσθωσαν.

Ἐτερος. Ανάρχου Γεννήτορος.

Pαλάτωσαν χαιρούσαι, αἱ βασιλεῖαι πά-
σις γῆς· πατριαὶ τῶν Ἐθνῶν τε ἀγαλ-

λιάσθωσαν· ὅρη καὶ βουνοί· καὶ κοιλαῖς, οἱ
ποταμοὶ, θάλασσα καὶ ὅλη, ἡ ιτίσις τὸν Κύ-
ριον, νῦν τιντόμενον μεγάλυνε.

Ωράθης ως θέμις ἦν, Προφήταις σεθεάσα-
σαι· ἐν ἐσχάτοις καιροῖς δὲ, βροτὸς γε-
νόμενος, πᾶσιν ἐπεφάνης ἀνθρώποις, ἐν Βηθλεέμ
πόλει Ἰουδαίας, ἀστέρος δεικνῦντός σε, ἀστρο-
λόγοις Ἀνερμήνευτε.

I' δου εἰς τὰ ἴδια, ἐν ἀλλοτρίῳ ἔρχεται, ὁ
Πανάγιος Λόγος, Ἀγίω Σώματι, ξένῳ το-
κετῷ, ξενωθέντα προσοικειῶν, ἐκυτῷ τὸν κό-
σμον· αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, δὶ ημᾶς πτωχὸν
γενόμενον.

Ω τέκνον γλυκύτατον, πῶς τρέφω σε τὸν
τρέφοντα; πῶς ιρατῶ σε ιρατοῦντα, τὰ
πάντα νεύματι; πῶς δὲ σπαργανῶ σπαργα-
νοῦντα, πᾶσαν τὴν γῆν, ὁμίχλη; ἔβόα, ἡ Πά-
ναγνος Δέσποινα· ἦν ἐν πίστει μεγαλύνομεν.

Τῆς Ἄγιας. Ο αὐτός.

Mονὰς ιατοικῆσασα, τὰς οὐρανίους ἔνδοξε,
νῦν τρυφῆς Παραδείσου, ιατηξιώθης σα-
φῶς, μετὰ τῶν Παρθένων ως Μάρτυς, παναλη-
θῆς, καὶ μετὰ Μαρτύρων, Παρθένος πανάμω-
μος, Εὐγενία παμμακάριστε.

Eφέσεως ἔτυχες, τῆς ὑπὲρ νῦν καὶ ἔννοιαν,
ορειτῷ αἰροτάτῳ, παρισταμένη φα-
δρῶς, καὶ ταῖς φωτοβόλοις ἀκτῖσι, τῆς ἀρκι-
κῆς, Τριάδος θεόφρον, σαφῶς διαλάμπουσα,
Εὐγενία παμμακάριστε.

Aμπαδα ιατέχουσα, τῆς παρθενίας ἔνδο-
ξε, τῶν Μαρτύρων στεφάνῳ, ιατακενό-
σμησαι· καὶ νῦν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τοὺς
εὐσεβῶς, πόθῳ σε τιμῶντας, σωθῆναι πρεσβείας
σου, Εὐγενία παναοιδίμε.

Pρὸς θείαν ἐξῆλθες νῦν, ἀναψυχὴν τοιάροις
στε, αἰνισμῶν διελθοῦσα, τὸ πῦρ τοῦ ἀ-
στεκτον, καὶ τὸ ἀνυπόστατον ὕδωρ, τῶν πε-
ρασμῶν, Μάρτυς Εὐγενία. Χριστὸν οὖν δυσω-
πησον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Θεοτοκίον.

Ω' σ πόνος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐρά-
νιον, ἐν γαστρὶ συλλαβθῆσα, ήμῖν ἐντέο-
ντας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδεῦντα, τοῖς εὐσεβῶς,
αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν Πανάμωμον, Θεο-
τόκον ιαταγγέλλουσιν.

Aνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεός καὶ Κύ-
ριος, σαρκωθεὶς ἐν Παρθένου, ήμῖν ἐ-
πέφανε, τὰ ἐσνοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
τὰ ἐσνορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον Προεόρτιον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ο φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, καὶ συνέχων τὰ πάντα, δὲ εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, καὶ σπαργανοῦται ὡς βρέφος, ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, ἀλόγων ἀνακλίνεται· σπεύσωμεν ἐπιστῆναι, ἐν Βηθλεὲμ, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν μετὰ Μάγων, καρποὺς ἀρίστων πράξεων, κομιοῦντες ὡς δῶρα.

Τῆς Ἀγίας, ὅμοιον.

Ουδὲν ἐδείχθη κώλυμα, πρὸς τελείους ἀγῶνας, τὸ ἀσθενὲς τοῦ θήλεος, ἀοράτων συν σθένει, Χριστὲ ρώνυμενον· ὅθεν, Εὐγενίᾳ καὶ Μάρτυς, γενναῖως ὑπερήθλησεν· ἦς τὴν ἔνδοξον μνήμην, συνῆψας νῦν, τῇ σεπτῇ Γεννήσει σου καὶ φωσφόρῳ, ἦν κατεδέξω Δέσποτα, ἐκ Παρθένου Ἀγίας.

Ἔτερον Προεόρτιον, ὅμοιον.

Τμον πιστοὶ προσάξωμεν, τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ· ἴδου γάρ νῦν προέρχεται, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, τεκεῖν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα· ὅθεν Μάγοι σὺν δώροις, μετὰ Ἀζέρος δράμετε, σὺν ἡμῖν προσκυνῆσαι· Ποιμένες δὲ, ἐκβοῆσαι σπεύσατε σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τικτομένῳ Δόξα σοι, ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ.

**Ἐις τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια
Προεόρτια.**

Ὕχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ο τῶν ὑπέρ νοῦν, καὶ ἀρρήτων μυστηρίων! τίκτεται Θεὸς, ἐπὶ γῆς δὲ εὐσπλαγχνίαν, τὴν δουλικὴν εἰπόνα, ἔαυτῷ περιθέμενος, ὅπως τῆς δουλείας ἀφαρπάσῃ, τῆς τοῦ ἀλλοτρίου τοὺς βοῶντας, πόθῳ ζέοντι· Εὐλογημένος εἰς Σωτῆρ, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Δεῦρο Ἰσραὴλ, βαρυνάρδει ἀπόθου, τὸ ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπικείμενόν σοι νέφος· ἐπίγνωθε τὸν Πλάστην, ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενον· οὗτος τῶν Ἐθνῶν ἡ προσδοκία, οὗτος καθελεῖ τὰς ἔορτάσου· βοῶν οὐ πειθῇ γάρ· Ο Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ηλιε γίε, πῶς σε κρύψω τοῖς σπαργάνοις; πῶς σε γαλουχῶ, πάστης φύσεως τροφέα; πῶς σε χερσὶ κατέχω, τὸν ιρατοῦντα τὰ σύμπαντα; πῶς σοι ἀδεῶς ἐνατενίζω, ὡς οὐ τολμᾷ ἐνατενίζειν, τὰ πολυάριστα; ἡ Ἀπειρόγαμος Χριστὸν, ιρατοῦσα ἐφθέγγετο.

Ασμασι καινοῖς, ἀλαλάξατε Ποιμένες· λόγους μαγικούς, ἀπορρίψατε οἱ Μάγοι· σταλάξατε τὰ ὅρη, καὶ βουνοὶ ἀγαλλίασιν· δεῦτε συγκατέρες Βασιλέων, εἰς τὴν χαρὰν τῆς

Θεοτόκου· λαοὶ εἴπωμεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. **Δόξα, ὅμοιον.**

Δεῦρο Βηθλεὲμ, ἐτοιμάζου τὰ τοῦ τόκου· ἵθι Ἰωσήφ, ἀπογράφου σὺν Μαρίᾳ· σεπτοτάτη ἡ φάτνη! Θεοφόρα τὰ σπάργανα! ἐνθα ἡ ζωὴ ἐνειληθεῖσα, σειράς θανάτου διαρρήξει, ἐπισφίγγουσα, πρὸς ἀφθαρτίαν τοὺς βροτοὺς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ω μακαριστὴ, τῆς Θεόπαιδος ηοιλία, ἥτις νοητῶς, οὐρανοῦ μείζων ἐδείχθη! ὃν οὐ χωρεῖ γάρ οὖτος, σὺ κατέχεις βαστάζουσα· Ω μακαριστοὶ μαστοὶ Παρθένου, οὓς περ θηλάσσειν ὁ τρέφων, πνοὴν ἀπασαν, Χριστὸς, ὁ μήτρα σάρκα παγεῖς, αἰνάνδρου Νεαίνδος.

Ἐις τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

“Ὕχος β’. Οἶνος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Οἶνος τῷ Παντουργῷ, ἐδείχθης ὡς Παρθένε· ἐν σοὶ γάρ ἐνοικήσας, ὁ Κύριος τῆς δόξης, τεχθῆναι νῦν προέρχεται.

Στίχ. Ο Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει.

Νέον ἐν Βηθλεὲμ, παιδίον ἐκ Παρθένου, Θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννᾶται· ὡς τοῦ θαύματος!

Στίχ. Κύριε εἰσαπήκοα τὴν ἀνοήν σου.

Τάξεις αἱ νοεραὶ, Ἀγγέλων ἐν ὑψίσις, Θεῷ μετὰ Ποιμένων, βοήσατε καὶ Μάγων, τῷ τικτομένῳ Δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅχος πλ. δ’.

Τπόδεξαι Βηθλεὲμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· φῶς γάρ τὸ ἀδυτον, ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει· Ἀγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ· ἀνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς· Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόντεον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὑμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

**Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνθετες, καὶ Ἀπόλυτις.**

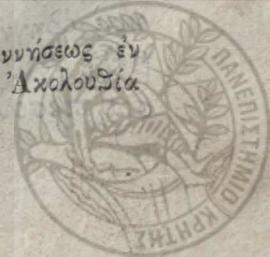
ΑΚΟΛΟΤΘΙΑ

ΤΩΝ

ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἳν τύχη ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Σαββάτῳ, ἡ Κυριακὴ, ἡ τῶν Ὁρῶν τούτων Ἀκολουθία φάλλεται ἐν τῇ Παρασκευῇ.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου. Εἶτα τὸ Δ εὕτε προσκυνήσωμεν, γέ. καὶ στιχολογοῦμεν τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς ψαλμούς.

Ψαλμὸς ἑ.

Ταὶ ρήματά μου ἐνωτίσαι Κύριε, σύνες τῆς ιρανυγῆς με· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. "Οτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε· τὸ πρωΐ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρωΐ παραστήσομαι σοι, καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεός θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὄφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἔργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος." Ανδραὶ αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγώ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἑλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἴκον σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἄγιον σὺ ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὅδηγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἔνεκα τῶν ἔχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. "Οτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ή καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαθουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβεῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε. Καὶ εὑφρανθεῖσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σὲ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. "Οτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιοιν· Κύριε, ὡς ὁ πλωτεύοντας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς μδ.

Εξηρεύετο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθὸν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ· ἡ γλώσσα μου, καλαμός γραμματέως ὁ ἔξυγράφου. Ωραῖος καλλει παρὰ τὸν οἶκον τῶν ἀνθρώπων· ἔξεχύθη ἡ χάρις ἐν χειλεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλογησέ σε ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσαι τὴν ρόμφαιά σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, Δυνατέ. Τῇ ωραιότητί σου καὶ τῷ καλλει σου· καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε, ἔνειν ἀληθείας καὶ πραστήτος καὶ δικαιοσύνης· καὶ σδημήσει σε δαυμαστῶς ἡ δεξιά σου. Τὰ βέλη σου ἡνονημένα, Δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἔχθρῶν τοῦ βα-

σιλέως. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ράβδος εὐθύτητος ἡ ράβδος τῆς βασιλείας σου. Ἕγαπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τόπο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἐλαῖον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Συμύρνα καὶ σταυτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἴματίων σα, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν εὑφρανάν σε δυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου. Παρέστη ἡ Βασιλισσα ἐκ δεξιῶν σα, ἐν ἴματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. "Ακουσον Θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλίνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σα, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ καλλούς σου· ὅτι αὐτός ἐστι Κύριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ δυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς δυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἐσωθεν· ἐν προσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Α' πενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὥπισσαν αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. Α' πενεχθήσονται ἐν εὑφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Αντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννήθησαν οἱ υἱοί σου, καταστῆσεις αὐτοὺς ἀρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἔξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς μέ.

Ο Θεός ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθός ἐν θλίψει ταῖς εὔρουσαις ἡμάσισ σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθηπόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὅρη ἐν καρδίαις δαλασσῶν. "Ηχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὅδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὅρη ἐν τῇ πραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ Ποταμοῦ τὰ ὄρματα εὑφραίνουσι τὴν Πόλιν τῷ Θεῷ· ἦγιασε τὸ σκήνωμα αὐτῷ ὁ Ὑψίστος. Ο Θεός ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ὃ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεός τὸ πρὸς πρωΐ πρωΐ. Ἐταράχθησαν" Ηθυηκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτῷ ὁ Ὑψίστος, ἐσαλευθῆ ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεδ' ἡμῶν, αντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεός Ιακώβ. Δεῦτε καὶ ἵδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἢ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀντανακρῶν πολέμους, μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσσει ὅπλον, καὶ δυρεούς κατακαύσει ἐν πυρί. Σχολάσσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός· υψωθήσομαι ἐν ταῖς" Ηθυησιν, υψωθήσο-

μαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεν' ἡμῶν, αὐτιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακὼβ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ̄.

Κύριε ἐλέησον γ̄.

Εἶτα, Δόξα καὶ τὸ Τροπάριον.

Απεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσῆφ, ως ἐν σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, υἱοφοροῦσα τὴν ἀσπόρου υἱοφορίαν. Ἐπέση δὲ οὐρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ ιατραλύματι ἀλλ' ως τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσθεῖσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τι σε ιαλέσωμεν ὡς Κεχαριτωμένη; Οὐρανὸν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης· Παράδεισον, ὅτι ἔβλαστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἀφθορος· Αγνὴν Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις υἱὸν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἴνετει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα φάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα,
‘Ηχος πλ. δ’.

Ποίησα Σωφρονίς Πατριάρχη Ιεροσολύμων.

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου· εὔτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τὸ Σπήλαιον δεχέσθω· ἡ ἀλήθεια ἥλθεν· ἡ σκιὰ παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθεὶς τὸ ιαδ' ἡμᾶς, καὶ δεώσας τὸ πρόσλημα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεῦται σὺν τῇ Εὕα, ιράζοντες· Ἐπὶ γῆς εὐδοκίᾳ ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Δις, ἀνευ στίχου. **Εἶτα.**

Στίχ. Ο Θεὸς ἀπὸ Θαῖμαν ἤξει. **‘Ηχος γ̄.**
Nῦν προφτικὴ πρόρροσις, πληρωθῆναι ἐπείγεται, μυστικῶς ἡ φάσκουσα· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰουδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς Ἡγεμόσι, προευτρεπίζουσα τὸ Σπήλαιον· ἐν σοῦ γάρ μοι ἔξελεύσεται, ἡγύμενος τῶν Ἐθνῶν διὰ σαρκὸς, ἐκ Παρθένου Κόρης Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νέον Ἰσραὴλ. Δῶμεν αὐτῷ ἀπαντες μεγαλωσύνην.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα, τὴν ἀκοήν σου. **Πάλιν τὸ αὐτό.** **Εἶτα, Δόξα, ‘Ηχος πλ. δ’.**

Tαῦτε λέγει Ἰωσῆφ πρὸς τὴν Παρθένον· Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀπορῶ καὶ ἔξισταμαι, καὶ τὸν νοῦν παταπλήττομαι! Λαθρὰ τοίνυν ἀπ' ἐμοῦ, γενοῦ ἐν τάχει. Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; αὐτὶ τιμῆς, αἰσχύνης· αὐτὸς εὐφροσύ-

νης, τὴν λύπην· αὐτὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι, τὸν ψόγον μοι προσήγαγες. Οὐκ ἔτι φέρω λοιπὸν, τὸ ὄνειδος αὐνθρώπων· ὑπὸ γάρ Ιερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ως ἀμεμπτον Κυρίου σὲ παρέλαβον· καὶ τί τὸ ὄρώμενον; **Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.**

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον τῆς Προφητείας,
‘Ηχος δ’.

Κύριος εἴπε πρός με· Υἱός μου εἴ συ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκα σε.

Στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι "Ἐθνη τὴν ιληρονομίαν σου.

Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Tαῦτε λέγει Κύριος· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, οὗτος τοῦ Ἐφραθᾶ, μὴ ὀλιγοστὸς εἴ ἐν χιλιάσιν ^{Kεφ. 2.} Γούδα, ἐκ σοῦ γάρ μοι ἔξελεύσεται, τοῦ εἴναι εἰς ἀρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως ιατροῦ τικτούσης· τέξεται· καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὅψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἵσχυι Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὄνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἀκρων τῆς γῆς.

‘Ο Απόστολος.

Φρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Pολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς, ^{Kεφ. 1.} λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν τούτων, ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Χιώ· ὃν ἔθηκε ιληρονόμον πάντων, δὶ οὖν καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. "Ος ὁν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ρήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δὶ ἐαυτοῦ ιαθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῷ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσούτῳ ιρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτὸς ιεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γάρ εἴπε ποτε τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἴ συ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκα σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; "Οταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἀγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Χιόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνος· ράβδος εὐθύτητος, ἡ ράβδος

τῆς βασιλείας σου. Ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν: διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καὶ, Σὺ κατὰ ἀρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὕτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἴματιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Τὰ διαβήματά με πατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σα, καὶ μὴ παταυριευσάτω με πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ συνοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολὰς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως σα, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τό, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Οὐτὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία.

Εἶτα, τὸ Κοντάκιον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰνουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τό, Κύριε ἐλέησον, μ. Ὁ ἐν παντὶ παιρῷ.

Τό, Κύριε ἐλέησον, γ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὄνόματι Κυρίου. Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὔχη.

Χριστὲ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἀνθρώπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὁψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ πατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἔργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείας τῆς παναχράντας Μητρὸς, καὶ πάγιων σου τῶν Ἅγιων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τό, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Τό, Κύριε ἐλέησον, β. Τό, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ. Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς Φαλμούς.

Φαλμὸς ἑστί.

Οὐ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὸν ὄδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σα. Εἴσομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, εἴσομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν "Ἐθνη, ὅτι ιρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ" Ἐθνη ἐν τῇ γῇ ὄδηγήσεις. Εἴσομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, εἴσομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες· γῇ ἔδωκε τὸν παρπόν αὐτῆς. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Φαλμὸς πέμπτος.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἀγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σηνώματα Ἰανώθ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ· Μηνησθήσομαι Ῥαΐθ καὶ Βαθυλῶνος, τοῖς γνώσκουσί με. Καὶ ἴδου ἄλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων, οὗτοι ἐγεννηθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἀνθρωπος· καὶ ἀνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων, τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. Ως εὐφραίνομένων πάντων ἡ ικανικία ἐν σοί.

Φαλμὸς πέμπτος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ πατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξαλείψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου παθάρισόν με. "Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἔγω γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιον μου ἔστι διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον σου ἐποίησα· ὅπως δὲν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ ιρινεσθαί σε. Ἰδὼ γάρ ἐν ἀνομίασι συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐνίστησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδου γάρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὸ ἀδύλα καὶ τὰ ιρύφια τῆς σοφίας σα ἐδήλωσάς μοι. Παντεῖς με ὑστώπω, καὶ παθαρισθήσομαι· πλυ-

νεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστεά τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν με, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοὶ, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὔθετὸς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις με. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ "Ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ". Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὄδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας με. ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα με τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλα μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα με ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. "Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ὃν· ὅλοκαυτώματα γὰρ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμένον· Καρδίαν συντετριμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιων, καὶ οἰνοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὅλοκαυτώματα· τέτε αἵνοισουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα γ.

Κύριε ἐλέησον, γ. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Aπεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἦν Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἀσπόρον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ οἱρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ ιαταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν Παλάτιον τὸ Σπῆλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Hεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἡ βλαστήσασα τὸν ιαρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἵνετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεηθῆνας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα φάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,
"Ηχος πλ. β".

Oὗτος ὁ Θεός ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἔτερος πρὸς αὐτὸν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφείς. Φάτνη πεντεχρᾷ, Υἱὸς μονογενῆς, κείμενος ὄραται βροτός· καὶ σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος· καὶ Μάγους ἀστήρ μηνύει, εἰς αὐτοῦ προσκύ-

νησιν· καὶ ἡμεῖς μελῶδοῦμεν· Τριάς Ἅγια, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς, ἄνευ Στίχου.

Εἶτα, Στίχ. Ὁ Θεός ἀπὸ Θαιμάν ἥξει.

"Ηχος πλ. δ".

T. A 16. 9

Pρὸ τῆς Γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ ὄρωσαι τὸ μυστήριον Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαι πατεπλήττοντο· ὡς γὰρ βρέφος νηπιάσαι ἡνδόκησας, ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἀστρασι· καὶ φάτνη τῶν ἀλόγων ἀνακένλισαι, ὁ δραπὶ συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα· τοιαύτη γὰρ οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία. Χριστὲ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα. Δόξα. "Ηχος γ".

T. A 16. 1

Tῶσὴφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν Ἅγιων ἦν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγώ φησι, τοὺς Προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσεις ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὖς εἰς προσκύνησιν, Μάγοι εἰς Ἀνατολῶν ἥξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δὶς ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον τῆς Προφητείας,

"Ηχος δ".

Oτι παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν, Υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν.

Στίχ. Οὖς ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὕμου αὐτῷ.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα (*).

Oὗτος ὁ Θεός ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἔτερος πρὸς αὐτὸν. Ἐξεῦρε πᾶσαν ὅδον ἐπιστή· 35. μης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτῷ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἡγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὡφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων 23. εἰς τὸν αἰώνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν, εἰς ζωὴν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν, αποθανοῦνται. Ἐπιστράφου Ἰακὼβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναυτε τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῶς ἔτέρω τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει ἀλλοτρίω. Μακάριοι ἐσμέν Ισραὴλ· ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωστά ἔστιν.

(*) Η περικοπὴ αὐτὴ ὡς ἔστιν ἐκ τῆς καذ̄ αὐτὸς Προφητείας τοῦ Ἱερεμίου, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρως ἐπιγραφομένου Βιβλίου τοῦ Βαρουχ, ἐκ πέντε Κεφαλαίων συνισταμένου. Επειδὴ δὲ ὁ Βαρουχ οὐτος ὑπῆρχε τοῦ Προφήτου Ἱερεμίου Γραμματεὺς, διὰ τοῦτο καὶ ἡ τούτου προφητικὴ αὐτὴ περικοπὴ ἐπιγράφεται τῷ ἐκείνου ὀνόματι.

Ο Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς
Παύλου, τὸ Ἀνάγγωσμα.

A δελφοί· πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμου ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. "Ως τε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐν πίστεως δικαιωθῶμεν." Ἐλθόστης δὲ τῆς Πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν. Πάντες γὰρ Υἱοὶ Θεοῦ ἔστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. "Οσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐθαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ιουδαῖος, οὐδὲ Ἑλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἔστε, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν οὐκρονόμοι.

Εὐαγγέλιον μετὰ Λουκᾶν.

Eξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὔγουστου.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Kύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σωζειν.

Tὸ Τρισάγιον. **P**αναγία Τριάς. **P**άτερ ἡμῶν.

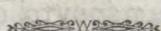
Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

H Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε δὲ οἰκουμένη αἰνουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν προαιώνιον Θεόν.

Tὸ Kύριε ἐλέησον, μ. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. **D**όξα, καὶ νῦν. **T**ὴν τιμιωτέραν. **E**ν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἴκτερήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Dέσποτα Θεὲ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε, Υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστὲ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν· καὶ οἵς ἐπίστασαι ιρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Eπισυνάπτομεν καὶ τὴν Ἔκτην Ὡραν, λέγοντες εὐθύς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς. Εἶτα τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς οᾱ.

O Θεὸς, τὸ ιρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασι-

λέως. Κρινεῖν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν ιρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὅρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεῖ τοὺς πτωχούς τῷ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱούς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συνοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἥλιῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόνου, καὶ ὥστε σταγωὸν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἔως οὗ ἀντανακρεθῇ ἡ σελήνη. Καὶ πατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἔως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἔως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἔχθροι αὐτοῦ χοῦν λείξουσι. Βασιλεῖς Θαρσεῖς, καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι. Βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ Εὐθην δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐν δυνάστου, καὶ πένητα, ὡς οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχᾶς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδημίας λυτρώσεται τὰς ψυχᾶς αὐτῶν, καὶ ἐντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐν τοῦ χρυσίᾳ τῆς Αραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. Εσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὁρέων· ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ ιαρπός αὐτοῦ, καὶ εξανθήσουσιν ἐν πόλεως ώστε χόρτος τῆς γῆς. Ἐσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρὸ τοῦ ἥλιος διακατένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· πάντα τὰ "Εθνη μακριὰς" αὐτόν. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ισραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλμὸς ρλά.

Mνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. "Ως ὅμοσε τῷ Κυρίῳ, ἦνετο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ ηλίους στρωμάτος μου, εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὄφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπτασιν τοῖς ιριτάφοις μου, ἔως οὗ εῦρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ιδού ἡνούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραΐᾳ, εὑρομεναὶ τὴν εἰσελεύσην τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελεύ-

σόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσινήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὐ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτῷ. Αὐτάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπουσίν σου, σὺ καὶ ἡ Κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται διπαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. "Ἐνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου." Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ 8 μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ ναρπά τῆς κοιλίας σου θίσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐαν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἢ διδάξω αὐτάς, καὶ οἱ υἱοί αὐτῶν ἔως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. "Οτι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἥρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς με εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὥδε κατοικήσω, ὅτι γέρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἀρτῶν. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἥτοι μαστα λύχνον τῷ Χριστῷ με. Τοὺς ἔχθρούς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἔξανθησει τὸ ἀγίασμά μου.

Ψαλμὸς υ.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Υψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανῷ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἰ, καὶ καταφυγή μου· ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. "Οτι αὐτὸς ρύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδης. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτῷ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλω κυνηγώσει σε ἡ ἀληθεία αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου μυτερίου, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Ηεσεῖται ἐν τοῦ ιλέτου σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐν δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἔγγιει. Ήλην τοῖς ἀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ἔψει. "Οτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου· τὸν Υψίστον ἔθε καταφυγήν σε. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἔγγιει ἐν τῷ σκηνώματί σου. "Οτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σῆς τῆς διαφυλάξεω σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μὴ ποτε προσιόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκου ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. "Οτι ἐπ' ἐμὲ ἥλπισε, καὶ ρύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτὸν,

ὅτι ἔγνω τὸ ἔνομά μου. Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμὶ ἐν θλίψει, ἔξελοῦμαι αὐτὸν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρόττα ήμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δειξώ αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα, ἐν γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἴτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Α πεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτη Ἰωάννῳ, ὃς ἐν σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεέμ ἡ Μαριάμ, νυοφορθσα τὴν ἄσπορον νυοφορίαν. Ε' πέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα. **Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Ο τι οὐκ ἔχομεν παρρήσιαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσωπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γάρ ἴσχυει δέσποις Μητρὸς πρὸς εὔμενειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν ἴνεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἔστι, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπέρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Εἴτα Ψαλλομεν τὰ παρόντα Ιδιόμελα. Ηχος α. T.A¹⁶

Δ εὗτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, καὶ κατιδωμεν συγκατάθασιν θεῖην ἀνωθεν ἐν Βηθλεέμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς· καὶ νοῦν καθαρίζεντες, τῷ βίῳ προσενέγκωμεν, ἀρετὰς ἀντὶ μύρου, προευτρεπίζοντες πιστῶς, τῶν Γενεθλίων τὰς εἰσόδους, ἐπὶ τῶν ψυχικῶν θησαυρισμάτων, ιράζοντες· Ἐν υψίστοις δόξα, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, δὶ οὖ ἐν ανθρώποις εύδοκία ἐπεφανη, τὸν Αδάμ ἐκλυτρώσασθαι, τῆς ἀρχεγόνος ἀρᾶς ὡς φιλάνθρωπος. **Δίς, ἀνευ Στίχου.**

Εἴτα. Στίχ. Ο Θεός ἀπὸ Θαιμάν ἔξει. Ηχος δ. T.A¹⁶

Α πούε οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· σαλευθήτω ταὶ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος ταὶ καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεός τε καὶ Κτίστης, σαρκός εἰσέδυ πλάσιν· καὶ ὁ ιραταιᾷ πτίσας χειρὶ τὴν πτίσιν, σπλάγχνον ὄραται πλάσματος· Ὡβάθος πλούτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεός! ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ ιρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνιαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ!

Στίχ. Κύριε εἰσακήνοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἴτα, Δόξα, Ηχος πλ. α. T.A¹⁶

Δ εὗτε χριστοφόροι λαοὶ κατιδωμεν, θαῦμα πᾶσαν ἔννοιαν, ἐκπλῆττον καὶ συνέχον· καὶ εὔσεβῶς προσινυοῦντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σημερον πρὸς Βηθλεέμ, ἐγκυμονθσα Κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννήσαι τὸν Κύριον· χοροὶ δὲ Ἀγγέλων προτρέχουσι. Καὶ ταῦτα βλέπων

εῖσα, Ἰωσὴφ ὁ Μνήστωρ· Τί τὸ ἐν σοὶ ξένον
μυστήριον Παρθένε; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι,
ἢ ἀπειρόζυγος Δάμαλις;

**Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ εὐθὺς, Προκείμε-
νον τῆς Προφητείας, Ἦχος πλ. δ'.**

Ἐν γαστρὶ πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου
ἐκ δεξιῶν μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 10. **Π**ροσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ, λέγων·
Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου
τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὑψος. Καὶ εἶπεν
Ἄχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδὲ οὐ μὴ πειράσω Κύ-
ριον. Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκόστατε δὴ οἵκος
Δαυΐδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώ-
ποις; καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ
τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον. Ἰδοὺ
ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται
υἱὸν, καὶ ιαλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμα-
νουὴλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται, πρὶν ἡ
γνῶναι αὐτὸν, ἢ προελέσθαι πονηρά, ἐκλέξεται
τὸ ἀγαθόν. Διότι πρὶν ἡ γνῶναι τὸ παιδίον ἀ-
γαθὸν ἢ ιακὼν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ, τοῦ ἐκλέξα-
σθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με·

Κεφ. 1. **Λ**άβε σεαυτῷ τέμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψου
εἰς αὐτὸν γραφίδι αὐνθρώπου, Τοῦ ὁξέως προ-
νομὴν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρ-
τυράς μοι ποίησον πιστοὺς αὐνθρώπους, τὸν Οὐ-
ρίαν τὸν ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου.
Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν, καὶ ἐν γα-
στρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπε μοι Κύ-
ριος· Καλεσον τὸ ὄνομα αὐτῷ, Ταχέως συνέλευ-
σον, ὁξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἡ γνῶναι
τὸ παιδίον ιαλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται
δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας

Αὐτ. 8. ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
Γνῶτε "Ἐθνη καὶ ἡττᾶσθε· ἐπακούσατε ἔως
ἔσχατου τῆς γῆς· ἴσχυνότες ἡττᾶσθε. Ἐὰν
γάρ πάλιν ἴσχυσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε.
Καὶ ἦν ἦν βουλὴν βουλεύσησθε, διασκεδάσει
Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἔαν λαλήσητε, οὐ μὴ
ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ο Ἀπόστολος. Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς

Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 10. **Κ**ατ' ἀρχὰς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίω-
σας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ
οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις·
καὶ πάντες ὡς ἴματιον παλαιωθήσονται, καὶ
ώσει περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγή-
σονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ

ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρη-
κέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μοι, ἔως ἂν οὗ τοὺς
ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ
πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακο-
νίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κλη-
ρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ πριεστοτέρως
ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε πα-
ραρρύωμεν. Εἰ γὰρ ὁ διὸ Ἀγγέλων λαληθεῖς
λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις
καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν,
πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαν-
τες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι
διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀνθράκων εἰς ἡμᾶς
ἐθεβαίωθη.

Εὐαγγέλιον πατοὶ Ματθαῖον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος.

Εἶτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρ-
μοὶ σα, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύπαμεν σφόδρα·
βούθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἔνεκεν
τῆς δόξης τοῦ ὄνοματός σα. Κύριε ρῦσαι ἡμᾶς,
καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ
ὄνοματός σου.

Τό, Τρισάγιον.. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λό-
γον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, αποτεκεῖν ἀ-
πορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα·
δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων,
βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρ
αιώνων Θεόν.

**Τό, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ο ἐν παντὶ ιαιρῷ, Δόξα,
καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὄνόματι Κυρίου.
Ο Ιερεύς. Ο Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.**

Καὶ ἡ εὐχή.

Θεὲ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσιν
κτίσεως Δημιουργὲ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀ-
νεικάστου ἐλέous σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν,
τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησὸν Χριστὸν, ιαταπέμψας
ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ το-
μίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἀ-
μαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν
αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἔξουσίας τοῦ σκότους.
Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ
ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίες ταῦ-
τας, καὶ ικετηρίους ἐντεῦξεις· καὶ ρῦσαι ἡμᾶς
ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώ-
ματος, καὶ πάντων τῶν ιακῶσαι ἡμᾶς ζητούν-
των ὄρατῶν καὶ σοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον
ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ

ένκλινης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμούς πονηρίας· αὐλλὰ τῷ πόθῳ σου τρώσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἰνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὅδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἴδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαρισίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενῇ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματi, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΘ.

Τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον, **ιβ'.** Δεῦτε προσκυνήσωμεν, **γ'.**

Καὶ οἱ Ψαλμοί.

Ψαλμὸς ρ Ζ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ὃν οὐ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ράθδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐν Σιών, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσω τῶν ἔχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεως σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου. Ἐν γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε. "Ωμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέν. Κύριος ἐκ δεξιῶν σα, συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὄργῆς αὐτῷ Βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθυεσι, πληρώσει πτώματα, συνδλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὅδῷ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

Ψαλμὸς ρι.

Εξομολογήσομαι σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βραχὶ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησίς καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰώνος. Μνείαν ἐποίησατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβητούσις αὐτόν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· ἴσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς ηληρονομίαν Εὐνῶν. Ἐργα χειρῶν αὐτοῦ ἀληθεῖα καὶ ιριστις. Πιστοὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰώνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαδίκτην αὐτοῦ· ἄγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· σύνεσις δὲ,

ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτὴν· ἡ αἰνεσίς αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰώνος.

Ψαλμὸς πέ.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ελέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ νεκράζομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὑφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχὴν μου. "Οτι σὺ Κύριε χρηστὸς, καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπιναλουμένοις σε. Ἐνώπισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μας ἐκέντραξε πρὸς σὲ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ ωκεὶ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ "Ἐθνη, ὅσα ἐποίησας, ἔξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. "Οτι μέγας εἰ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἰ Θεός μόνος. Οδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὅδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὑφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. "Οτι τὸ ἐλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου εἰς "Ἄδου κατωτάτου. Ο Θεός, παράνομος ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ ιραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ Κύριε, ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ ιράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλοΐα, γ. κτλ.

Εἰτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Απεγράφετο ποτε, σύν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐν σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεέμ τῷ Μαριάμ, κυνοφορῆσα τὴν ἀσπόρον κυνοφορίαν. Επέστη δὲ οἱρός ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν όδεις τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα. **Καὶ νῦν.**

Οδί ήμας γεννήθεις ἐν Παρθένῃ, καὶ σαυρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τοῦ θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δεῖξας ὡς Θεός,

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τῆς Προφητείας,
“**Ηχος δ'**.

Μήτηρ Σιων ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτῷ ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς Ἀγίοις.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱός, καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὐδὲ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὥμου αὐτοῦ· καὶ παλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης βαλῆς "Ἄγγελος, Ναυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἴσχυρὸς, ἔξουσιαστὴς, ἀρχων εἰρήνης, πατὴρ τῷ μέλλοντος αἰῶνος· ἀξέω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἀρχοντας, εἰρήνην παιδείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυΐδ, καὶ ἐπὶ τὴν Βασιλείαν αὐτῷ, πατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν ιρίματι· καὶ δικαιοσύνη, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰώνα. Οἱ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

‘**Ο Ἀπόστολος.**

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Αδελφοί, ὁ ἀγιαζών καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἔξειντες· διὸ ἡν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτούς παλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Εὐκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδού ἐγώ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία πεκοινώνησε σαρκὸς καὶ αἷματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν· ἵνα διὰ τοῦ θανάτου παταργήσῃ τὸν τὸ πράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου, διὰ παντὸς τῷ ζῆν, ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γάρ δήπου Ἄγγελῶν ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. “Οθεν ὥφειλε πατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὄμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλαίσκεσθαι τὰς αἵματάς τοῦ λαῶν. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς περασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἐυαγγέλιον πατὰ Ματθαῖον.

Δύναχωρησάντων τῶν Μάγων.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ "Ἄγιον· καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπητὸν ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν "Ἄγιόν σου.

μὴ παρίδης οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκνόν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἶτα φάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

“**Ηχος βαρύς.**” T. A. 16. 19

Εξεπλήττετο δὲ Ἡρώδης, ὅρῶν τῶν Μάγων τὴν εὔσεβειαν· καὶ τῷ θυμῷ τοῦ θυμῷ μικρῷ μενος, τοῦ ἔτους ἡμεριδούγει τὸ διάστημα. Μητέρες ἡτεκνοῦντο, καὶ ἡ ἄωρος ἡλικία τῶν βρεφῶν, πικρῶς κατεθερίζετο· μαζοὶ ἐξηραίνοντο, καὶ πόροι γάλακτος συνεστέλλοντο. Μέγα ἦν τὸ δεινόν! διὸ εὔσεβῶς πιστοὶ συνελθόντες, προσκυνήσωμεν τοῦ Χριστοῦ τὴν γένησιν.

Δις τὸ αὐτὸν, ἄνευ Στίχου. T. A. 16. 21

Εἶτα. Στίχ. Ο Θεὸς ἀπὸ Θαιμάνης ἤξει. “**Ηχος β.**”

Οτε Ἰωσὴφ, Παρθένε, λύπη ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεέμ ἀπαίρων, ἐθόασ πρὸς αὐτὸν· Τί δρῶν με ἔγκυον, συγνάζεις καὶ ταράττεσαι, ἀγνοῶν ὅλως τὸ ἐν ἐμοὶ φρικτὸν μυστήριον; Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἀπαντα, τὸ παράδοξον ἐννοῶν· Θεὸς κατεισι γάρ ἐπὶ γῆς δὶ ἔλεον, ἐν τῇ ἐμῇ μήτρᾳ νῦν, καὶ σάρκα προσελάθετο· ὃν περ τικτόμενον, ὅψει ὡς ἡδόνησε· καὶ τῆς χαρᾶς πλησθεῖς, προσκυνήσεις ὡς Κτίστην σου· ὃν "Ἄγγελοι ὑμνῶσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι, σὺν Πατρὶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήνοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα. Δόξα, καὶ γῦν, “**Ηχος πλ. β.**”

‘**Ιστέον,**

"Οτι τὸ ἔκῆς Ἰδιόμελον, Σήμερον γεννᾶται εἰν Παρθένου, ἀντιγινώσκεται πράτερον εὐλαβῶς καὶ μεταὶ μελους ὑπὸ τοῦ Κανούργου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἶτα φάλλεται μελωδικώτερον ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν.

Σήμερον γεννᾶται εἰν Παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν (ἐν τρίτου).

Ράκει παθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφῆς.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ Μάννα ὄμβρισας τῷ Δαῶ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκλησίας.

Δῶρα τούτων αἴρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνήμεν σε τὴν Γένναν Χριστὲ (ἐν γ.).

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖα σου Θεοφάνεια.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ήμων. Ὁ τι σου ἔστιν ἡ βασιλεία. **Τὸ Κοντάκιον.** Ἡ Παρθένος σήμερον. Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. **Τὸ, Κύριε ἐλέησον,** τρίς. Δέξα, καὶ νῦν. **Τὴν τιμιωτέραν.**

Οἱ Ιερεύς. Ο Θεός οἰκτειρήσαι ήμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ Θεός ήμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ήμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ήμᾶς, ἐν ᾧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου ιρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παραδεισὸν ὠδόποιησας εἰσόδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὠλεσας, ἵλασθητι ήμιν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡ μαρτομεν γάρ καὶ ήνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὅμματα ήμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ· διότι ιατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν ιαρδιῶν ήμῶν. Ἀλλ' ἴκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκασον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ήμῶν, Κύριε, ιατὰ τὸ πλῆθος τῷ ἐλέθεσσι, καὶ σῶσον ήμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ "Αγιον, ὅτι ἔξελιπον ἐν ματαιότητι αἱ ήμέραι ήμῶν. Ἐξελοῦ ήμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφεις ήμιν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέιρωσον τὸ σαρκικὸν ήμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἀνθρώπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ημετέρῳ Δεσπότῃ καὶ ιηδεμόνι. Καὶ ὅτω τοῖς σοῖς ἀκολυθοῦντες προστάγμασιν εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπταυσιν ιαταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἔστι τῶν εὐφραινομένων ἡ ιατοικία. Σὺ γάρ εἰ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεός ήμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴτα τὰ Τυπικά, χύμα.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, οὐτι.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γεννητῷ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι. Αἴγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, οὐτι.

Καὶ νῦν.

Ο μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, οὐτι.

Εν τῇ Βασιλείᾳ σου μησθητι ήμῶν Κύριε,...

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι,...

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες,...

Μακάριοι οἱ πραεῖς,...

Μακάριοι οἱ πεινῶντες,...

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες,...

Μακάριοι οἱ ιαθαροὶ τῇ ιαρδίᾳ,...

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί,...

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι,...

Μακάριοι ἔστε, ὅταν,...

Χαιρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε,...

Δόξα, καὶ νῦν.

Μησθητι ήμῶν Κύριε,...

Μησθητι ήμῶν Δέσποτα,...

Μησθητι ήμῶν "Αγιε,...

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει · "Αγιος, Αγιος, "Αγιος, Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει · "Αγιος, Αγιος, "Αγιος, Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα.

Χορὸς Ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυναμεων ὑμνεῖ σε καὶ λέγει · "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος, Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν.

Πιεύω εἰς ἔνα Θεὸν, Πατέρα Παντοκράτορα,...

Ανες, ἄφεις, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ήμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐνέργω καὶ λόγω, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ήμέρᾳ, τὰ ιατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ήμιν συγχώρησον, ως ἀγάπος καὶ φιλάνθρωπος.

Πατέρ ήμῶν ... "Οτι σοῦ ἔστιν.

Τὸ Κοντάκιον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβ'. **Ε**ἰν τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἐκ γ'. **Δόξα,** καὶ νῦν. **Τὸ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον,** ...

Καὶ Ἀπόλυτος.

ΤΗ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ κατὰ Σάρια Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ Δευτέρᾳ.

Α'. Ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ.

Tῷ πρὸ τῆς Κυριακῆς ταύτης Παρασκευῇ, ἥτις ἐστὶν ἡ προπαραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, φάλλονται τὸ πρῶτον αἱ Μεγάλαι Ὦραι μόνον, ως προείρηται, σελ. 181 — Τῇ δὲ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωῒ, φάλλεται ἡ τῆς ἡμέρας Ἀκολουθία. Μετὰ δὲ τὸν Ὅρθρον τοῦ Σαββάτου, γινομένης Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ὅραν αὐτῆς, ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τὸ ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Ὦραι δὲ λέγονται, κατ’ αὐτὸν τὸ Σαββάτον, αἱ λίται καὶ συνήθεις.

Τὸ δὲ Ἐσπέρας τοῦ αὐτοῦ Σαββάτου, οὐδὲν τῶν Ἀναστατίμων φάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς· οὐδὲ Στιχολογία Ψαλτηρίου γίνεται, ἀλλὰ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν Μεγάλην Συναπτήν, ἀρχόμενοι τοῦ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν Στίχους Σ'. καὶ φάλλομεν Στιχηρά Γδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, Ἡχος β'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰ ἔπερα τρία. Δόξα, καὶ νῦν. Αὐγούστου μοναρχήσαντος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἴλαρον. Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα, ἐν οἷς φάλλομεν καὶ τὰ Τροπάρια αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀναγνώσμάτων, ἐπισυνάπτονται ἀμέσως ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἐσπερινοῦ.

Ἐις τὸν Στίχον, Στιχηρά Γδιόμελα, καθὼς εἰσὶ τετυπωμένα. Τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον. Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, γ'. Καὶ Ἀπόλυτος.

Ἐις τὸν Ὅρθρον, ἀπασα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία, ως σύνθετες, καὶ ἡ Σεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Περὶ δὲ τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς ταύτης, καὶ ἐφεξῆς περὶ τοῦ Ὅρθρου τῆς ἐπαύριου, ὅρα ἔμπροσθεν εἰς τὴν κατ’ τοῦ παρόντος μηνὸς, Ἀριθμῷ Β'.

Β'. Ἐὰν τύχῃ ἐν Δευτέρᾳ.

Eἰς τὴν περίστασιν ταύτην, αἱ μὲν Μεγάλαι Ὦραι φάλλουνται πάλιν τὸ πρῶτον τῆς Παρασκευῆς, ως προείρηται, σελ. 181 — Τῇ δὲ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, φάλλεται ἡ τῆς ἡμέρας Ἀκολουθία. — Τῷ δὲ Σαββάτῳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Κυριακῇ πρωΐ, φάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ηστέρων μετὰ τῶν Προεορτίων, ἥτοι τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ως ἐκεῖ διατίτακται, Ἀριθμῷ Γ'.

Τὸ δὲ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς Κυριακῆς, φάλλεται ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς ἀπαραλλάκτως, ως καὶ ἀνωτέρω. Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν δηλαδή, Στιχολογίας μὴ γινομένης, ἀρχόμενα τοῦ, Κύριε ἐκέκραξα, καὶ φάλλομεν τὰ Στιχηρά Γδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, ποιοῦντες αὐτὰ εἰς ἕξ. Δόξα, καὶ νῦν, Αὐγούστου μοναρχήσαντος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἴλαρον· καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα, φάλλομένων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς Τρο-

παρίων. Μετὰ δὲ τὰ Ἀναγνώσματα, ὁ Ἀπόστολος εὐθὺς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἐσπερινοῦ. Ἐφεξῆς τὰ Ἀπόστιχα· τὸ Ἀπολυτίκιον, Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, γ'. καὶ Ἀπόλυτος.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, ἀπασα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῆς, καὶ ἡ Σεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν Στίχος Σ'. καὶ φάλλομεν Στιχηρά Γδιόμελα.

Ἡχος β'. Γερμανοῦ.

Dεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι. Τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, ἡ φλογίνη ρόμφαια τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβίμ παραχωρεῖ τοῦ ἔντλου τῆς ζωῆς· ιαγὼ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὐ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰνὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ χαρακτὴρ τῆς αἰδιότητος αὐτῷ μορφὴν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθών, ἡ τροπὴν ὑπομείνας· ὁ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὃν ἀληθινός· καὶ ὁ οὐκ ἦν προσέλαθεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν· αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀνατολίου, ὁ αὐτός.

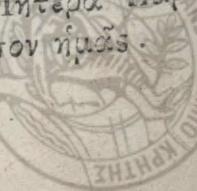
Tοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ τῆς αγίας Παρθένου, πεφωτισται τὰ σύμπαντα. Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων, καὶ Μάγων προσκυνούντων, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, Ἡρώδης ἐταράττετο· ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δις. Ὁ αὐτός.

HΒασιλεία σου, Χριστὲ ὁ Θεός, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ Δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· Ὁ σαριωθεὶς ἐκ Ηνεύματος Αγίου, καὶ ἐν τῆς αἰειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῖν ἔλαμψας, Χριστὲ ὁ Θεός, τῇ σῇ παρουσίᾳ· φῶς ἐκ φωτὸς, τῷ Πατρὸς τῷ ἀπαύγασμα, πᾶσαν ιτίσιν ἐφαίρευντας. Πᾶσα πνοή αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτῆρα τῆς δόξης τοῦ Πατρός. Ὁ ὃν καὶ πρώτην, καὶ εἰλαμψας ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δις. Ὁ αὐτός.

Tίσοι προσενέγκωμεν Χριστὲ, ὅτι ὥφθης ἐπὶ γῆς ως ἄνθρωπος δὶ ἡμᾶς; ἐκαστον γάρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων ιπισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· οἱ "Ἄγγελοι τὸν ὄμνον οἱ οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα· οἱ Μάγοι τὰ δῶρα· οἱ Ποιμένες τὸ Θαῦμα· ἡ γῆ τὸ σπήλαιον· ἡ ἔρημος τὴν φάτνην· ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον. Ο πρὸ αἰώνων Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

A Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος ὁ αὐτός. *Kasias.*

Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, ή πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο· καὶ σοῦ ἐνανθρωπήσαντος ἐν τῆς Ἀγνῆς, ή πολυθεῖα τῶν εἰδώλων κατήργηται. Υπὸ μίαν βασιλείαν ἐγκόσμιον, αἱ πόλεις γεγένηνται· καὶ εἰς μίαν Δεσποτείαν Θεότητος, τὰ "Ἐθνη ἐπίστευσαν". Απεγράφησαν οἱ λαοὶ, τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος· ἐπεγράφημεν οἱ πιστοὶ, ὄνοματι Θεότητος, σὺ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν. Μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Kai γίνεται Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· Φῶς ἵλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν.

A. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Eν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ή δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεός ἀνὰ μέσον τῷ φωτὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεός τὸ φῶς Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὔτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεός ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεός τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ἔνηρα· καὶ ἐγένετο οὔτω· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὥφθη ἡ ἔνηρα. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεός τὴν ἔνηραν, Γῆν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὕδατων ἐκάλεσε, Θαλάσσας. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὄμοιότητα, καὶ ἔύλον οὐρπίμον ποιοῦν οὐρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὔτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γέ-

νος καὶ καθ' ὄμοιότητα, καὶ ἔύλον οὐρπίμον ποιοῦν οὐρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη (*).

B. Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

E' γένετο πνεῦμα Θεοῦ ἐπὶ Βαλασίμ· καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν · ^{Κεφ. 2.} Ως καλοί σου οἱ οἵοι Ιακώβ, αἱ σηναί σου Ισραὴλ, ωσεὶ νάπαι σκιάζουσαι, καὶ ωσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶν, καὶ ως σκηναὶ, ὃς ἐπηξε Κύριος, ωσεὶ πεδροί παρὸν ὕδατα. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν, καὶ ὑψωθήσεται ἡ Βασιλεία αὐτοῦ καὶ αὐξηθήσεται. Ὁ Θεὸς ὠδηγησεν αὐτὸν ἐξ Λιγύπτου, ως δόξα Μονοκέρωτος αὐτῷ· ἔδεται ἐθνη ἐχθρῶν αὐτῷ, καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελεῖ, καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρούς. Κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ως λέων, καὶ ως σκύμνος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; οἱ εὐλογοῦντές σε, εὐλογημένοι· καὶ οἱ ιαταρώμενοί σε, κεκατήρανται. Ἀνατελεῖ ἀστρον ἐξ Ιακώβ, καὶ ἀναστήσεται ἀνθρωπος ἐξ Ισραὴλ, καὶ δραύσει τοὺς ἀρχηγὸς Μωάβ, καὶ προνομεύσει πάντας τοὺς υἱούς Σὴθ. Καὶ ἔσται Ἐδώμ ηληρονομία, καὶ ἔσται ηληρονομία Ἡσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ, καὶ Ισραὴλ ἐποίησεν ἴσχυν.

Γ. Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

E' ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος, συνάξω τὴν συντετριμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ οὓς ἀπωσάμην. Καὶ δῆσομαι τὴν συντετριμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος ἴσχυρόν· καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιών, ἀπὸ τῷ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰώνα. Καὶ σὺ Βηθλεέμ, οἴκος τοῦ Ἐφραΐτα, μὴ ὀλιγοστὸς εἰ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ιουδα; ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἀρχοντα ἐν τῷ Ισραὴλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰώνος. Διὰ τότο δώσει αὐτοὺς ἔως καιροῦ τικτούσης· τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέ-

(*) Σημειωτέον, ὅτι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ θεοτυπού Τυπικοῦ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, ἀναγινώσκονται τρία μόνον Ἀναγνώσματα: δηλ. τὸ Α'. καὶ μετ' αὐτῷ, τὸ Τροπαρίου τῆς προφητείας, Λαθὼν ἐτέχθη. Είτα τὸ Β'. Ἀνάγνωσμα, καὶ μετ' αὐτῷ, τὸ ἐπερον Προπ. τῆς Προφητείας, Ἀνέτειλας Χριστέ. Τελευταῖον, τὸ Γ'. Ἀνάγνωσμα, καὶ μετὰ τοῦτο, εἴτε φάλλεται Τροπαρίου, εἴτε μὴ, εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, πλ.

φουσιν ἐπὶ τοὺς νίους Ἰσραὴλ. Καὶ στήσεται καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχυὶ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὄνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται, ἕως ἀκρων τῆς γῆς.

Εἶτα ἀνιστάμενοι λέγομεν.

Τροπάριον, Ἡχος πλ. β'. T. A. 38.

Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τῷ Σπῆλαιον, ἀλλ' οὐρανός σε πᾶσιν ἐκήρυξεν, ὥσπερ στόμα, τὸν Ἀστέρα προβαλλόμενος Σωτήρ. Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. α. Κί θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς οἰγίοις ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ συνηώματα Ἰακώβ.

Γιαὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα εἰλαλήθη περὶ σοῦ, ή Πόλις τοῦ Θεοῦ· μνησθήσομαι Ῥαβέ καὶ Βαβυλῶνος, τοῖς γινώσκουσί με.

Γιαὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Καὶ ἴδου ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἴθιόπων.

Γιαὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών, ἔρει ἀνθρωπος, καὶ ἀνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν δ "Ψικός.

Γιαὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. ε'. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ Ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὑφραινομένων πάντων ἡ πατοικία ἐν σοί.

Γιαὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ ἔλον.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Δ'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ταῦτα λέγει Κύριος· Ἐξελεύσεται ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἀνθος ἐκ τῆς ρίζης ἀναβήσεται. Καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτῷ Πνεῦμα Θεός· Πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, Πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος, Πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ ἐμπλήσει αὐτόν. Οὐ πατὰ τὴν δόξαν ιρινεῖ, οὐδὲ πατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει· ἀλλὰ ιρινεῖ ἐν διαισθένη ταπεινῶν ιρίσιν, καὶ ἐλέγξει ἐν εὐθύτητι τοὺς ἐνδόξους τῆς γῆς· καὶ πατάξει τὴν γῆν τῷ λό-

γῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ τῷ πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβεῖς. Καὶ ἔσται διαισθένη ἐζωσμένος τὴν ὁσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἀλήθειαν εἰλημένος τὰς πλευρὰς αὐτοῦ. Τότε συμβοσιηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνῶν, καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ· καὶ μοσχάριον, καὶ λέων, καὶ ταῦρος, ἄμα βοσκηθήσονται, καὶ ἄμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται· καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα. Καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρώγλην ἀσπίδων, καὶ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ ποίητης ἐιγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβάλει, καὶ οὐ μὴ πανοπαιήσουσιν, οὐδὲ οὐ μὴ δυνήσονται ἀπολέσαι οὐδένα ἐπὶ τὸ "Ορος τὸ Λ'γιόν μου· ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα γῇ τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον, ὡς ὑδωρ πολὺ πατακαλύψαι θαλασσας. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἀρχειν ἐθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἐθνη ἐλπιοῦσι, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπτασις αὐτοῦ, τιμή.

Ε'. Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα (*).
Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἔτερος πρὸς αὐτόν. Ἐξεῦρε πᾶσαν ὄδὸν ἐπιστῆμας, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακώβ τῷ παιδὶ αὐτῷ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἡγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. Μετάδε ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ προτοῦντες αὐτὴν, εἰς ζωὴν· οἱ δὲ παταλείποντες αὐτὴν, ἀποβανοῦνται. Ἐπιστράφου Ἰακώβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν πατέναντοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῶς ἐτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἐθνεῖ ἀλλοτρίων. Μακάριοι ἐσμὲν Ἰσραὴλ, ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωστὰ ἐστί.

Σ'. Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.
Εἶπε Δανιὴλ τῷ Ναβουχοδονόσορ· Σὺ βασιλεῦ ἐθεώρεις, καὶ ἴδου εἰκὼν μία· μεγάλη ἡ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσωφις αὐτῆς ὑπερφερής, ἐστῶσα πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ ὥρασις αὐτῆς φοβερά. Εἰκὼν, ἦς ἡ κεφαλὴ χρυσίου παθαρᾶ· αἱ χεῖρες καὶ τὸ στήθος καὶ οἱ βραχίones αὐτῆς, ἀργυροῦ· ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροί, χαλκοῦ· αἱ κνημαὶ, σιδηραῖ· οἱ πόδες, μέρος μέν τι σιδηροῦν, μέρος δέ τι διστραχίνον. Εθεώρεις, ἐώς ὅτε ἀπετυμήθη λίθος ἀπὸ ὄρους ἀνευ χειρός, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς

(*) Περὶ τῆς προφητείας ταῦτης, ὅρα ὅπισθεν εἰς τὸ Ωραῖον, σελ. 185.

πόδας τοὺς σιδηροῦς· καὶ ὁστρακίνους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος. Τότε ἐλεπτύνθησαν εἰς ἄπαξ, τὸ ὁστρακον, ὁ σιδηρος, ὁ χαλκὸς, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός· καὶ ἐγένοντο ωσεὶ κονιορτὸς ἀπὸ ἄλωνος θερινῆς· καὶ ἔξηρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ εἰρέθη ἐν αὐτοῖς· καὶ ὁ λίθος, ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα, ἐγένετο εἰς ὅρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν. Τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐνύπνιον· καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως. Ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἥτις εἰς τὸν αἰῶνα οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῷ ἐτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται· καὶ λεπτυνεῖ καὶ ἐκλιμήσει πάσας τὰς βασιλείας· καὶ αὐτὴ ἀναστήσεται εἰς τὰς αἰῶνας, ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὅρος ἐτμήθη λίθος ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸν ὁστρακον, τὸν σιδηρον, τὸν χαλκὸν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν. Ο Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ Βασιλεῖ, ἀδεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον· καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

Τροπάριον, Ἡχος πλ. β'. T. A 16.39

Ανέτειλας Χριστὲ ἐκ Παρθένου, νοητὲ "Ηλιε τῆς Διηαιοσύνης· καὶ Ἀστέρες εὑπέδειξεν, ἐν Σπηλαίῳ χωρούμενον τὸν ἀχώρητον. Μάγις ὁδηγήσας εἰς προσιύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. α. Ο' Κύριος ἐβασίλευσεν, εὑπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Μάγις ὁδηγήσας εἰς προσιύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. β. Καὶ γάρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται· ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε.

Μάγις ὁδηγήσας εἰς προσιύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. γ. Επῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὕδατων πολλῶν.

Μάγις ὁδηγήσας εἰς προσιύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. δ. Θιαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θιαυμαστὸς ἐν ψυλοῖς ὁ Κύριος· τὰ μαρτύρια σου ἐπιστώθησαν σφόδρα.

Μάγις ὁδηγήσας εἰς προσιύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. ε. Τιῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα τέμερῶν.

Μάγις ὁδηγήσας εἰς προσιύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ὅλον.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Ζ. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀναγνωσμα.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν, ^{Κεφ. 6.} οὐδὲ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὥμου αὐτοῦ· καὶ παλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης βουλῆς "Ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἴσχυρὸς, ἔξουσιαστής, ἀρχῶν εἰρήνης, πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Αἴσω γάρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ιγείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυΐδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν ιρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ο ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Η. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀναγνωσμα.

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ "Αχαζ, λέγων· Λίτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κύριου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὄψος. Καὶ εἶπεν "Αχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδὲ οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Αἰούσατε δὴ οἵος Δαυΐδ· μὴ μικρὸν ἡμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; καὶ πῶς Κυρίω παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· Γίδου ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται γίδην, καὶ παλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται, πρὶν ἡ γνῶναι αὐτὸν, ἢ προελέσθαι πονηρὰ, ἐιλέξασθαι τὸ ἀγαθόν· διότι πρὶν ἡ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ καιὸν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ, τοῦ ἐιλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καιὸν μέγαν, καὶ γράψου εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου, Τοῦ ὁξέως προνομίου ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιστούς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν Ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἐτεκει υἱόν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῷ, Ταχέως σκύλευσον, ὁξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἡ γνῶναι τὸ παιδίον παλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκύλα Σαμαρείας ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ^{Αὐτ. 8.} ὁ Θεός. Γνῶτε ἔθην καὶ ἡττᾶσθε· ἐπανούσατε ἔως ἐσχάτω τῆς γῆς· ἴσχυκότες ἡττᾶσθε. Εάν γάρ πάλιν ἴσχυσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. Καὶ ἦν ἀν Βουλὴν βουλεύσησθε, διασιεδάτει

Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἔαν λαλήστε, οὐ μὴ ἐμ-
μείνη ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων συμπλήρω-
σιν, γίνεται Συναπτὴ, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνη-
σιν, φαίλεται τὸ Τρισάγιον.

Εἶτα, Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἡχος ἀ.

Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἰς σὺ, ἐγὼ σῆ-
μερον γεγένηκα σε.

Στίχ. Αἴτησαι παρέμοι, καὶ δώσω σοι ἔθυν-
τὴν οἰκουμένην σου.

Πρὸς Ἑβραίς Ἐπισολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κ.φ. α. 1. **Π**ολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεός,
λαλήσας τοῖς Πατράσιν ἐν τοῖς Προφή-
ταις, ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν
ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθυκε οἰκουμένην πάντων, δὶ^ον καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. "Ος ὧν ἀπαύ-
γασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστά-
σεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ρήματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ, δὶ ἐαυτοῦ καθαρισμὸν ποιη-
σάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δε-
ξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσούτῳ
ηρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφο-
ρώτερον παρέ αὐτοὺς οἰκουμένην ὄνομα.
Τίνι γάρ εἶπε ποτὲ τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἰ-
σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγένηκα σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ
ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι
εἰς οὐρανόν; "Οταν δέ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρω-
τότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσ-
κυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες "Αγγελοι Θεοῦ.
Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς
λειτουργούς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· πρὸς δὲ τὸν
Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· ράβδος εὐθύτητος, ή ράβδος τῆς
Βασιλείας σου. Ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ
ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός,
ὁ Θεός σου ἔλαιον α γαλλιάσεως παρὰ τοὺς με-
τόχους σα. Καὶ, Σὺ ιαταρχάς, Κύριε, τὴν γῆν
ἔθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν
οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις·
καὶ πάντες ὡς ἴματιον παλαιωθήσονται, καὶ
ώσει περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγή-
σονται· Σὺ δέ ὁ αὐτὸς εἰ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ
ἐκλείψουσιν. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἰ-
ρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;
Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικά πνεύματα, εἰς
διακονίαν ἀποτελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας
οἰκουμένην σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσο-
τέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀνθρώποις, μὴ ποτε

παραρρύσσειν. Εἰ γάρ ὁ δὲ Ἀγγέλων λαληθεῖς
λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις
καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν,
πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαν-
τες σωτηρίας; ἢτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι
διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκιντάντων εἰς ἡμᾶς
ἐβεβαιώθη.

· Αλληλούϊα, Ἡχος πλ. δ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δε-
ξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου, ὑποπό-
διον τῶν ποδῶν σου.

Στίχ. Τάβδον δυνάμεως ἐξαποσελεῖ σοι Κύριος.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγένυντο σε.

Ἐναγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα.

Τέλος. Καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Καὶ οὐθεξῆς, ή θεία Λειτουργία τοῦ
Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρά Ἰδιόμελα, Ἡχος ἀ.
· Ιωάννου Μοναχοῦ. T.A.C. Γ'. 51

Ο οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον προφυτικῶς
εὐφραίνεσθωσαν. "Αγγελοι καὶ ἄνθρωποι,
πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν· ὅτι Θεός ἐν σαρ-
κὶ ἐπέφανε, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾳ οιαθημέ-
νοις, γεννηθεὶς ἐκ γυναικός. Σπῆλαιον καὶ φό-
την ὑπεδέξατο αὐτόν. Ποιμένες τὸ θάῦμα
ἀνακηρύττουσι. Μάγοι εἴς ἀνατολῶν, ἐν Βη-
θλεέμ δῶρα προσάγουσιν· ἡμεῖς δὲ τὸν αἴγον
ἀναξίοις χειλεσιν, ἀγγελικῶς αὐτῷ προσάζω-
μεν· Δόξα ἐν υψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰ-
ρήνη· ἥλθε γάρ ή προσδοκία τῶν ἔθνῶν· ἥλθεν
ἔσωσεν ἡμᾶς, ἐν τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ.

· Ο αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ. Ημερος 54

Ο οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον ἡνωθησαν,
τεχθέντος τοῦ Χριστοῦ. Σήμερον Θεός ε-
πὶ γῆς παραγέγονε, καὶ ἄνθρωπος εἰς οὐρανούς
ἀναβέβηκε. Σήμερον ὁρᾶται σαρκὶ, σ φύσει
ἀόρατος, διὰ τὸν ἄνθρωπον· διὰ τοῦτο καὶ
ἡμεῖς δοξολογοῦντες, βοήσωμεν αὐτῷ· Δόξα ἐν
υψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἦν ἡμῖν ἐ-
βράβευσεν ἡ παρασία σα, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

· Ο αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ. Ημερος 55

Δόξα ἐν υψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεέμ αἴουσα,
ὑπὸ Ἀσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰ-
ρήνην, εὐδοκήσαντι γενέσθαι. Νῦν ή Παρθένος
οὐρανῶν πλατυτέρᾳ· εξανέτειλε γάρ φῶς τοῖς
εσκοτισμένοις· καὶ ταπεινοὺς ψώσε, τοὺς αγ-
γελικῶς μελωδοῦντας· Δόξα ἐν υψίστοις Θεῷ.

'Ο αὐτός. T. A. 57

Tὸν κατ' εἰκόνα καὶ ὄμοιώσιν, ρεύσαντα ἐκ παραβάσεως, ἴδων ὁ Ἰησοῦς, κλίνας οὐρανοὺς κατέβη, καὶ ὥκησεν ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ ἀναλλοιώτως· ἵνα ἐν αὐτῇ, τὸν φθαρέντα Αδάμ, ἀναπλάσῃ ιράζοντα· Δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός.

Δόξα, Ἡχος πλ. α. Ἰωάννου Μοναχοῦ. T. A. 10

Mαγιοὶ Περσῶν Βασιλεῖς, ἐπιγυνόντες σαφῶς, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, Βασιλέα οὐράνιον, ὑπὸ λαμπροῦ ἀστέρος ἐλιόμενοι, ἔφθασαν ἐν Βηθλεέμ, δῶρα προσφέροντες ἔγυριτα, χρυσὸν καὶ λίθανον καὶ σμύρναν· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν· εἶδον γὰρ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, βρέφος κείμενον τὸν Ἀχρονόν.

Καὶ νῦν, Ἡχος πλ. β. Γερμανοῦ. T. A. 5

Xρεύσουσιν "Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγαλλονται σήμερον· σκιρτᾶ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεέμ, Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰώνας.

Eis τὸν Στίχον, Στιχηρά Ἰδιόμελα.

Ἡχος β. Γερμανοῦ. T. B. 1

Mέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον! Παρθένος τίκτει, καὶ μήτρα οὐ φθείρεται· ὁ Λόγος σαρκοῦται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται. "Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Sτίχ. Εἴπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου. Ἡχος γ. Τοῦ αὐτοῦ.

Sήμερον τίκτει ἡ Παρθένος, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός. Ἐδὲ μ προσφέρει σπῆλαιον, καὶ ἀστήρ μηνύει Χριστὸν, τὸν ἥλιον τοῖς ἐν σκότει. Μετὰ δώρων Μάγοι προσεκύνησαν, πίστει φωτιζόμενοι· καὶ Ποιμένες εἶδον τὸ θαῦμα, Αγγέλων ἀνυμνούντων, καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Στίχ. Εκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγένησά σε.

Ο αὐτός. Ἀνατολίου. T. G. 2

Tοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας, ἐξ Ἀνατολῶν ἐλθόντες Μάγοι, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· καὶ τοῖς θησαυρὸς αὐτῶν προθύμως ἀνοίξαντες, βρα τίμια προσέφερον· δόκιμον χρυσὸν, ὡς ασιλεῖ τῷ αἰώνων· καὶ λίθανον, ὡς Θεῷ τῶν ὄλων· ὡς τριημέρῳ δὲ νεκρῷ, σμύρναν τῷ Ἀνατάῳ. Πάντα τὰ ἔθνη, δεῦτε προσκυνήσωμεν, τῷ τεχθέντι σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἡχος δ. Ἰωάννου Μοναχοῦ. T. A. 1

Eὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες, οἱ ἀγαπῶντες Σιών. Σήμερον ὁ χρόνος ἐλύθη δεσμὸς, τῆς ηταδίκης τοῦ Αδάμ· ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἡνεώχθη, ὁ ὄφις ητηρυγήθη· ἦν γὰρ ἡπάτησε πρώην, νῦν ἐθεάσατο, τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. "Ωβάθος πλούτου, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεῷ! ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάση σαρκὶ, τῆς ἀμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ ιόσμῳ παντὶ, διὰ τῆς Θεοτοκου· βρέφος γὰρ τίπτεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλεος Θεός· καὶ διὰ τοῦ τόπου, Παρθενίαν σφραγίζει, σερρᾶς ἀμαρτημάτων, λύων διὰ σπαργάνων· καὶ διὰ νηπιότητος, τῆς Εὔας θεραπεύει, τὰς ἐν λύπαις ωδίνας. Χορεύετω τοίνυν πᾶσα ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτὴν, παραγέγονε Χριστός, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἡχος ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Sηπλαίω παρώντας, Χριστὲ ὁ Θεός, φάτνη ὑπεδέξατο, Ποιμένες δὲ καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. Τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τὸ ηρύγμα· καὶ Ἀγγέλων αἱ Δυνάμεις ἐθαύμαζον, βοῶσαι καὶ λέγουσαι· Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἡχος δ. ἐκ γ. T. A. 1

Hγέννησίσ σου Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, ἀνετείλε τῷ ιόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἀστροῖς λατρεύοντες, ὑπὸ ἀσέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὑψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Τὸ αὐτό καὶ εἰς τὸ Θεός Κύριος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἡχος δ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Aεῦτε ἰδωμεν πιστοὶ, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός· ἀκολυθήσωμεν λοιπὸν, ἔνθα ὅδεις ὁ ἀστήρ, μετὰ τῶν Μάγων Ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. "Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν, ἀκαταπαύσταις ἐνεῖ· Ποιμένες ἀγραυλεῖσιν, ὡδὴν ἐπαξίον, Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθενίου, καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας.

Δις.

Μετὰ τὴν β. Στιχολογίαν, Κάθισμα, διοισ.

Tι θαυμάζεις Μαριάμ; τι ἐκθαμβεῖσαι τῷ ἐν σοι; "Οτι ἀχρονον Μίὸν, χρόνῳ ἐγένησα φησί, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ δι-

δαχθεῖσα. "Αγανδρος εἰμί, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἀσπορον γονὴν τίς ἐώρακεν; ὅπου Θεὸς δὲ βολεται, νικᾶται φύσεως τάξις, ως γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας. **Δίς.**

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, διοι.

Ο' αὐχώρητος παντὶ, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν αγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ως οἶδεν, ως ηθέλησε καὶ ως ηὐδόκησεν. ἀσαρκος γὰρ ὃν, ἐσαρκώθη ἐκών· καὶ γέγονεν ὁ Ων, ὁ οὖν ἦν δι ημᾶς· καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τῷ ημετέρῳ φυράματος. Διπλὸς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, ιόσμον θέλων ἀναπληρώσαι. **Δίς.**
Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. **Ἡχ.**
Προκείμενον, Ἡχος δ'.

Ε"ν γαστρὸς πρὸ Εωσφόρου ἐγέννησά σε· ὡμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.

Στίχ. Εἴπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.
Τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν'. **Δόξα, Ἡχος β'.**

Τὰ σύμπαντα σήμερον, χαρᾶς πληροῦνται. Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου.
Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. **Εἴτα.**

Στίχ. Ελέησόν με ὁ Θεός, καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν ἴδιόμελον,
Ἡχος πλ. β'. **T.A 3.18**

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεέμ, τὸν ιαθήμενον διὰ παντὸς σὺν Πατρὶ. Σήμερον "Ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθὲν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Καὶ οἱ Κανόνες. Ο παρὼν τοῦ κυρίου Κοσμᾶ, φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δε.

Χριστὸς βροτωθεῖς, ἦν ὅπερ Θεὸς μένη.
Ωδὴ α. Ἡχος α. Ὁ Είρμος. **T.A 3.20**

Χριστὸς γεννᾶται· δοξάσατε. Χριστὸς εἴς οὐρανῶν· ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς· ὑψώθητε. "Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσαν γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοῖ· ὅτι δεδοξάσται.

Ρεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεοῦ τὸν ιατρεῖκόνα γενόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρχαντα, ιρείττονος ἐπταινότα θείας ζωῆς, αὐδίς ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργὸς· ὅτι δεδοξάσται.

Ιδὼν ὁ Κτίσης ὅλιμενον, τὸν ἀνθρωπὸν χερσὶν, ὃν ἐποίησε, κλίνας ὅρανθς ιατέρχεται· τότεν δὲ ἐκ Παρθένου, θείας ἀγνῆς, ὅλον οὐσιοῦται, ἀληθεῖα σαρκωθεῖς· ὅτι δεδοξάσται.

Σοφία λόγος καὶ δύναμις, Υἱὸς ὃν τοῦ Πατρὸς, καὶ ἀπαύγασμα, Χριστὸς ὁ Θεός, δυνάμεις λαθὼν, ὅσας ὑπερηφανίους, ὅσας ἐν γῇ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ημᾶς· ὅτι δεδοξάσται.

Επέτρος Κανὼν Ἰαμβικὸς, Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δε διὰ στίχων Ἡρωλεγείων.

Εὐεπίης μελέεσσιν ἐφύμνια ταῦτα λιγαίνει **Υ**ἱα Θεοῦ μερόπων εἴνεκα τιτόμενον
Εν χθονὶ, καὶ λύοντα πολύστονα πήματα κόσμου.

Αλλ' ἄνα, ρόπτηρας ρύεο τῶν δε πόνων. **T.A 3.22**
Ωδὴ α. Ἡχος ὁ αὐτός. Ὁ Είρμος.

Ε"σωσε λαὸν, θαυματουργῶν Δεσπότης,
Εγρὸν θαλάσσης ιῦμα χερσώσας πάλαι,
Ειών δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίθον βατήν
Πόλου τιθησιν ημῖν· ὃν κατ' οὐσίαν,
Γρίσον τε Πατρὶ, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

Η"νεγκε γαστὴρ ἡγιασμένη Λόγον,
Ησαφῶς ἀφλέκτω ζωγραφουμένη βάτῳ,
Μιγέντα μορφὴ τῇ βροτησίᾳ Θεὸν,
Εῦκας ταλαιναν υπὸν ἀρᾶς τῆς πάλαι
Λύοντα πικρᾶς· ὃν βροτοὶ δοξάζομεν.

Ε"δειξεν ἀστήρ τὸν πρὸ ήλιου Λόγον,
Σαφῶς πεντρὸν εἰς σπέος τὸν συμπαθῆ
Σε σπαργάνοις ἐλικτόν· ὃν γεγηθότες,
Γδον τὸν αὐτὸν, καὶ βροτὸν, καὶ Κύριον.
Ωδὴ γ. Ὁ Είρμος. **T.A 3.24**

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέν
τι ἀρρένστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ
Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ
Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ αὖνψώσας τὸ κέρας
μῶν, ἄγιος εἰς Κύριε.

Ο' τῆς ἐπιπνοίας, μετασχῶν τῆς ἀμείωτης
Ἀδάμ χοϊκὸς, καὶ πρὸς φθορὰν ιατολογίησας, γυναικείᾳ ἀπάτῃ, Χριστὸν γυναῖκός
βοᾷ ἔξορων· Ο δι έμε κατ' έμε γεγονώς, ἄγιος
εἰς Κύριε.

Σύμμορφος πιλίνης, εὔτελοῦς διαρτίας Χριστὸς
γεγονώς, καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς χείρων,
μεταδούς θείας φύτλης, βροτὸς πεφυκώς, καὶ
μείνας Θεός, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ημῶν,
Ἄγιος εἰς Κύριε.

Βηθλεέμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰουδαίας
σίλεια· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων,
Χερουβίμ ὁ ἐπ' ὕμων, ἐν σοῦ προελθών Χριστὸς ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ημῶν,
πάντων ἐβασιλεύσεν.

Αρ. Ἰαυβικός. Ο' Είρμος. T. A 36. 24

Νεῦσον πρὸς ὑμνους οἰκετῶν Εὔεργέτα,
Ἐχθρὸς ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὄφρον·
Φέρων τε Παντεπόπτα τῆς ἀμαρτίας
Ὑπερθεν, αἰλούντον ἐστηριγμένους,
Μάκαρ, μελῳδοὺς τῇ βάσει τῆς πίστεως.
Nύμφης πανάγγου τὸν πανόλβιον τόκον,
Ίδεῖν ὑπὲρ νοῦν ἡξιωμένος χορὸς
Ἄγραυλος, ἐκλογεῖτο τῷ ἔνω τρόπῳ.
Τάξιν μελῳδοῦσάν τε τῶν Ἀσωμάτων
Ἀνακτα Χριστὸν, ἀσπόρως σαρκούμενον.
Tψους ἀνάστων οὐρανῶν εὔσπλαγχνία,
Τελεῖ καθ' ἡμᾶς ἐξ ἀνυμφεύτου Κόρης,
Ἄϋλος ὃν τὸ πρόσθεν ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων
Λόγος παχυνθεὶς σαρκὶ, τὸν πεπτωκότα
Γὰ πρὸς αὐτὸν ἐλκύσῃ πρωτόκτιστον.

‘Η ὑπακοή, Ἡχος πλ. δ.

Tὴν ἀπαρχὴν τῶν Ἐθνῶν, ὁ οὐρανός σοι
προσειόμισε, τῷ νειμένῳ νηπίῳ ἐν φά-
τνῃ, δὶ αὐτέρος τοὺς Μάγους καλέσας· ὃς καὶ
κατέπληττεν, οὐ σκηπτρα καὶ θρόνοι, αὐλλ'
ἐσχάτη πτωχεία· τί γὰρ εὐτελέστερον σπη-
λαῖον; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων; ἐν οἷς
διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος. Κύριε
δόξα σοι.

Γστέον ὅτι, ὅτε λέγομεν ὑπακοὴν, Κάθισμα οὐ
λέγομεν, ως ἐν τισι Τυπικοῖς εὑρόμεν.

Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

A'γαλλιάσθω οὐρανὸς, γῇ εὐφραινέσθω· ὅτι
έτέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, πα-
ρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. Ὁ Λόγος,
ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὃν τοῦ Πατρὸς, προῆλθεν
ἐκ τῆς Παρθένου ἀνευ σπορᾶς· ὃν οἱ Μάγοι
ἔξιταντο, ὄρῶντες ἐν Βηθλεέμ, τικτόμενον ως
νήπιον· ἐν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

‘Ωδὴ δ. Ο' Είρμος. T. A 36. 29

Pάθδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἀνθος
ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀ-
νεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ ανετός, κατασπίε
δασέος, ἥλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
ἄϋλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Oν πάλαι προεῖπεν Ἰανὼθ, ἐθνῶν ἀπει-
δοχὴν Χριστὲ, φυλῆς Ιουδα ἐξανέτειλας,
καὶ δύναμιν Δαμασκοῦ, Σαμαρείας σκῆλα τε,
ἥλθες προνομεύσων πλάνην τρέπων, εἰς πίστιν
Θεοτερπῆ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Tοῦ Μάτεως πάλαι Βαλαὰμ, τῶν λόγων
μυητὰς σοφοὺς, ἀστεροσκόπους χαρᾶς ἔ-

πλησας, ἀστὴρ ἐν τοῦ Ἰανὼθ, αἰνατεῖλας Δέ-
σποτα, Ἐθνῶν ἀπαρχὴν εἰσαγομένους· ἐδέξω
δὲ προφανῶς, δῶρά σοι δεκτὰ προσκομίζοντας.

Ως πόκω γαρὶ Παρθενικῇ, κατέβης ὑετὸς
Χριστὲ, καὶ ως σταγόνες ἐν γῇ σταζου-
σαι· Αἴθιοπες καὶ Θαρσεῖς, καὶ Ἀράβων νῆσοι
τε, Σαβᾶ Μήδων, πάστοις γῆς ιρατοῦντες, πρ-
σέπεσόν σοι Σωτήρ. Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

‘Ιαυβικός. Ο' Είρμος. T. A 36. 32

Gένους βροτείου τὴν ἀνάπλασιν πάλαι,
Ἄδων Προφήτης Ἀββαϊοῦ, προμηνύει,
Ίδεῖν ἀφράστως ἀξιωθεῖς τὸν τύπον.
Νέον βρέφος γάρ ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου
Ἐξῆλθε λαῶν εἰς ἀνάπλασιν Λόγος. TEGOS

Pροῆλθες τοῖς βροτοῖς ἐκουσίως,
Ψιστε, σάρικα προσλαβὼν ἐκ Παρθένου,
Ιὸν καθάραι τῆς δρακοντείας κάρας,
Ἄγων ἀπαντας πρὸς σέλας ζωηφόρον,
Θεὸς πεφυκὼς, ἐκ πυλῶν ἀνηλίων.

Eθνη τὰ πρόσθεν τῇ φθορᾷ βεβυσμένα,
Ολεθρον ἄρδην δυσμενοῦς πεφευγότα,
Ψυῦτε χεῖρας, σὺν ιρότοις ἐφυμνίοις,
Μόνον σέβοντα Χριστὸν, ως εὔεργέτην,
Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς συμπαθῶς ἀφιγμένον.

Pίζης φυεῖσα τοῦ Ιεσσαί Παρθένε,
Ορούς παρῆλθες τῶν βροτῶν τῆς θσίας,
Πατρὸς τειοῦσα τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον.
Ως ηὐδόκη εν αὐτὸς ἐσφραγισμένην
Νηδὸν διε λθεῖν τῇ ιενώσει τῇ ξενή.

‘Ωδὴ ἐ. Ο' Είρμος. T. A 36. 33

Eος ὃν εἰρήνης, Πατήρ οἰκτιρμῶν, τῆς
μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἀγγελον, εἰ-
ρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν
λεογνωσίας, πρὸς φῶς ὅδηγηθέντες, ἐκ νυκ-
τὸς ὄρθριζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάν-
θρωπε.

Eν δούλοις τῷ Καίσαρος δόγματι, ἀπεγρά-
φης πιθήσας, καὶ δούλους ἡμᾶς ἔχθροι
καὶ ἀμαρτίας, ἡλευθέρωσας Χριστέ· ὅλον τὸ
καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχεύσας, καὶ χοῖνον ἐξ αὐτῆς
ἐνώσεως, καὶ κοινωνίας ἐθεούργησας.

Iδού ή Παρθένος, ως πάλαι φοσίν, ἐν γαρὶ
συλλαβοῦσα ἐκύησε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαν-
τα, καὶ μένει Παρθένος· δὶ ης καταλλαγέντες
Θεῷ οἱ ἀμαρτωλοί, Θεοτόκον κυρίως οῦσαν,
ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

‘Ιαυβικός. Ο' Είρμος. T. A 36. 35

Eν νυκτὸς ἔργων ἐσκοτισμένοις πλάνης,
Ιλασμὸν ἡμῖν Χριστὲ, τοῖς ἐγρηγόρως
Νῦν σοι τελοῦσιν ὑμνον, ως εὔεργέτη,

» **Ἐ**λθοις πορίζων εὐχερῆ τε τὴν τρίβον·

» **Κ**αθ' ἦν ἀνατρέχοντες εὔραιμεν οὐλέος.

Aπηγένες ἔχθος τὸ πρὸς αὐτὸν Δεσπότης,
Τεμών διαμπάξει σαρκὸς ἐν παρουσίᾳ,

Gναὶ ιρατοῦντος ὥλεσε ψυχοφθόρου,

Kόσμου συνάπτων ταῖς αὖλαις οὐσίαις,

Tιθεὶς προσηνῆ τὸν Τεκόντα τῇ ιτίσει.

O' λαὸς εἶδεν, ὁ πρὶν ήμαρωμένος,

Mεθ' ήμέραν φῶς τῆς ἄνω φρυκτωρίας·

Eθη Θεῷ δὲ οὐλῆρον Υἱὸς προσφέρει,

Nέμων ἐκεῖσε τὴν ἀπόρρητον χάριν,

Oὐ πλεῖστον ἔξηνθησεν η ἀμαρτίᾳ.

Ωδὴ σ'. Ο Εἰρμός. T.A³.37

» **Σ**πλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεστεν, ἐ-

» **ν**αῖλος θήρ, οἶον δέξατο· τῇ Παρθένῳ

» δὲ, ἐνοικύσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν,

» διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ης γὰρ οὐχ

» ὑπέστη φέυσεως, τὴν τεκοῦσαν, ιατέσχεν

» ἀπήμαντον.

Hλθε σαρκωθεὶς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ήμῶν,
γαστρὸς δὲν Πατήρ, πρὸ Εωσφόρος γεν-

νᾶ· ταῖς ήνίας δὲ, ὁ ιρατῶν τῶν ἀχράντων Δυ-

νάμεων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀναιλίνεται·
ῥάκει σπαργανοῦται, λύει δὲ, πολυπλόκες σει-

ρὰς παραπτώσεων.

Nέον εἶ Αδάμ, παιδίον φυράματος, ἐτέχθη
Υἱὸς, καὶ πιστοῖς δέδοται· τοῦ δὲ μέλ-

λοντος, οὗτος ἐξὶν αἰῶνος, Πατήρ καὶ Ἄρχων,
καὶ ιαλεῖται τῆς μεγάλης Βουλῆς Ἀγγελος·
οὗτος ἰσχυρὸς Θεός ἐστι, καὶ ιρατῶν ἔξουσία
τῆς ιτίσεως. **Ιαμβικός. Ο Εἰρμός.** T.A³.39

» **N**αίων Ἰωνᾶς ἐν μυχοῖς θαλαττίοις,
» **E**λθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι.
» **N**υγεὶς ἐγὼ δὲ τῷ τυραννοῦντος βέλει,
» **X**ριστὲ προσαυδῶ, τὸν ιακῶν ἀναιρέτην,
» **Θ**αττον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς φάθυμίας. T.A³.39

Oς ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς Θεὸν Θεὸς Λόγος
Νυὶ ιρατύνει, μὴ σθένεσταν τὴν πάλαι,
Γδῶν φυλάξαι, τὴν καθ' ήμᾶς οὐσίαν,
Καθεὶς ἑαυτὸν δευτέρᾳ ιοινωνίᾳ,
Αῦθις προφαίνων τῶν παθῶν ἐλευθέραν.

Iππται δὶ ήμᾶς Ἀβραὰμ εἴς ὁσφύος,
Δυγρῶς πεσόντας ἐν σιότει τῶν πταισμάτων,
Γίους ἐγεῖραι τῶν ιατῶν γενευκότων,
Οφῶς ιατοικῶν, καὶ φάτνην παρ' αἰξίαν
Νῦν εὐδοκήσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Κοντάκιον. Ήχος γ'. Αὐτόμελον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ.

HΠαρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκ-

τει, καὶ η γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ

προσάγει. "Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογεῖσι.
Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὅδοιποροῦσι· δὶ ήμᾶς
γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸς αἰώνων Θεός.

Ο Οἶκος.

Tὴν Ἐδέμ Βηθλεέμ ἦνοιξε, δεῦτε ἴδωμεν·
τὴν τρυφὴν ἐν ιρυφῇ εὔρομεν, δεῦτε λά-

βωμεν, τὰ τοῦ Παραδείσου ἔνδον τοῦ Σπη-

λαιού. Ἐκεῖ ἐφάνη ρίζα ἀπότιστος, βλαστά-

νουσα ἀφεσιν· ἐκεῖ εὐρέθη φρέαρ ἀνόρυκτον,
οὗ πιεῖν Δαυΐδ πρὶν ἐπεθύμησεν· ἐκεῖ Παρθέ-

νος τεκοῦσα βρέφος, τὴν δίψαν ἐπαυσεν εὔθυς,
τὴν τοῦ Αδαμ καὶ τοῦ Δαυΐδ· διὰ τοῦ πρὸς
τοῦτο ἐπειχθῶμεν, οὗ ἐτέχθη, Παιδίον νέον ὁ
πρὸς αἰώνων Θεός.

Συναξάριον.

Tῇ ΚΕ'. τῷ αὐτοῦ μηνὸς, Ἡ ιατὰ σάρκα Γέν-

νησις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεός, καὶ Σωτῆρος ήμῶν
Γησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Θεὸς τὸ τεχθὲν, η δὲ Μήτηρ Παρθένος.

Tί μεῖζον ἄλλο ιανὸν εἶδεν η ιτίσις;

Παρθενικὴ Μαρίη Θεὸν εἰκάδι γείνατο
πέμπτη.

Iδῶν δὲ φιλάνθρωπος Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ὃν
τοῦ διαβόλου τυραννούμενον, ἐσπλαγχνίσθη· καὶ ἀπο-

στείλας τὸν Ἀρχάγγελον αὐτὸν Γαβριὴλ, εἰπε τῇ Θεοτο-

κῷ τῷ, **X**αῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετά
σοῦ· καὶ εὐθέως συνελίφθη ὁ Κύριος ήμῶν Ἰησοῦς
Χριστὸς, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ ἀχράντῳ
μήτρᾳ αὐτῆς. Καὶ πληρωθέντων τῶν ἐγνέα μηνῶν
τῆς συλλήψεως αὐτῆς, ἐξῆλθεν ὁρίσμος παρὰ Καίσαρος
Ἀυγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· καὶ ἀ-
πεστάλη Κυρήνιος εἰς τὰ Ιεροσόλυμα, καὶ ἐν Βηθλεέμ
ποιήσασθαι τὴν ἀπογραφήν· εὐ-
φύλαξ τῆς Θεοτόκου, σύν αὐτῇ τοῦ ἀπογραφῆναι, ἐν
Βηθλεέμ· καὶ ἐπεὶ ἐμέλλε τίκτειν η Παρθένος, μὴ εὐρ-

σκουσα σίκημα, διὸ τὸν πολὺν λαὸν, εἰσῆλθεν εἰς πεν-
χρὸν σπήλαιον· καὶ ἐκεῖ ἐτεκεν ἀφθόρως τὸν Κύριον ἢ
μῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν ὡς βρέ-
φος, καὶ ἐν τῇ τῶν ἀλόγων φάτνῃ ἀνέκλινε καὶ ἔθηκε
τὸν τῶν ἀπάντων Κτίστην, ὡς μέλλοντα ρύσασθαι ήμᾶς
τῆς ἀλογίας.

Tῇ αὐτῇ ήμέρᾳ, Ἡ προσινήσις τῶν Μάγων.

Στίχ. Σὲ προσινοῦσα ταῖς εἴθικη Λόγε,

Tὸ πρὸς σὲ δηλοῦ τῶν Εθνῶν μέλλον
σέβας.

Eγείναις ἐκείναις ἐγένετο Μάντις, λεγόμενος
Βαλαὰμ, ἐν τῇ τῶν Περσῶν χώρᾳ· καὶ μαντεύο-

νος καὶ ἄλλα πολλά, εἰπε καὶ τοῦτο· Ανατελεῖ
στρον ἐξ Ιακώβ, καὶ θραύσει τοὺς ἀρχῆ-

γοὺς Μωάβ. Ἐχούτε οὖν οἱ ἄλλοι Μάντεις τοιαύτου προφητείαν κατὰ διαδοχὴν, ἐδίδασκον πάντας
τοὺς τῶν Περσῶν Βασιλεῖς· καὶ περιῆλθεν ἄχρι τούτων
τριῶν ὄντων, καὶ παρετήρουν, πότε ἴδωσιν ἀστέρι τοῦ

τον. Ὡς ἀστρονόμοι δὲ, ἴδοντες τὸν τοῦ Χριστοῦ ἀστέρα, ὅτι οὐκ ἐποίει πορείαν ως οἱ λοιποὶ ἀστέρες, ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δύσιν, ἀλλ' ἀπὸ ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν, ἔγνωσαν, ὅτι γένυνησιν μεγάλου Βασιλέως δηλοῖ· καὶ ἀκολουθήσαντες τῷ ἀστέρι, εὗρον Χριστὸν τὸν Κύριον· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ προσκύνησαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν· καὶ οὕτω τῇ προστάξει τοῦ Ἀγγέλου ὑπέστρεψαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Μαθὼν δὲ Ἡρώδης, ὃ τῶν Ιουδαίων ἀρχηγὸς, παρὰ τῶν Μάγων, ὅτι Βασιλεὺς μέγας ἐγένενθη, ὃς μέλλει τὸν κόσμον ὅλον ὑποτάξαι, προσεκαλέσατο τοὺς Μάγους λάθρα, καὶ εἶπεν· Ἐπελθόντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ Παιδίου· ἐπάνυ δὲ εἴδορητε, ἀπαγγείλατε μοι, ὅπως καὶ γὼ ἐλθὼν, προσκυνήσω αὐτῷ. Τοῦτο δὲ ἐλεγεν, ἵνα μάθῃ ποὺ ἔστι, καὶ ἀποστείλῃ καὶ φονεύσῃ αὐτό. Είτα, προσκαλέσαμεν τοὺς Γραμματεῖς, ἡρώτησε· Ποῦ λέγει ἡ Γραφὴ γεννηθήσεσθαι τὸν Χριστόν; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐν Βηθλέεμ τῆς Ιουδαίας. Τότε ἀπέστειλε τὰ στρατεύματα αὐτοῦ φονεύσαι τοὺς ἐν Βηθλέεμ παιδιάς ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω. Διὰ τοῦτο ἀπεστάλη Ἀγγελος ἐκ Θεοῦ, καὶ εἶπε τῷ Ἰωσήφ· Εγερθεὶς, παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον. Οἱ δὲ Ἰωσήφ ἐποίησεν οὕτω· καὶ παραλαβὼν τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Θεαταριμένων Ποιμένων τὸν Κύριον.

Στίχ. Ποίμνην ἀφέντες τὴν ἑαυτῶν ποιμένες,
Τδεῖν καλὸν σπεύδουσι Χριστὸν ποιμένα.

Αυτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.
Αὐτῷ.

Ωδὴ ζ. Ὁ Είρμος.

Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖς συντραφέντες, δυσσεβῆς προστάγματος παταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσω τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἐψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, ἐκπλαγοῦς φωτοφανείας ἔτυχον· δόξα Κυρίου γάρ αὐτοῖς, περιέλαμψε καὶ Ἀγγελος, Ἀνυμνήσατε βῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς, ὃ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Εξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου, οὐρανῶν στρατεύματα, Δόξα ἐκραύγαζον Θεῷ, ἐν ὑψίστοις, ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδονίᾳ, Χριστὸς ἐλαμψεν. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ρῆμα τί τοῦτο; εἶπον οἱ Ποιμένες· διελθόντες ἴδωμεν τὸ γεγονός, θεῖον Χριστὸν· Βηθλέεμ καταλαβόντες δὲ, σὺν τῇ τεινούσῃ προσεκύνουσιν ἀναμέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Tῷ παντάνακτος ἐξεφαύλισαν πόθῳ,
Ἄπλητα θυμαίνοντος πυριστρωμένοις

» **Π**αῖδες τυράννου δύσθεον γλωσσαλγίαν·
» **O**ἰς εἴηπαθε πῦρ ἀσπετον τῷ Δεσπότῃ,
» **Λ**έγουσιν· Εἰς αἰώνας εὐλογητὸς εῖ.

Τη πηρέτας μὲν ἐμμανῶς παταφλέγει,
Σωζει δὲ παφλαίζουσα ροιζηδὸν νέους,
Ταῖς ἐπταμέτροις παύσεσι πυργουμένη,
Οὓς ἔστεφε φλόξ, ἀφθονον τοῦ Κυρίου
Νέμοντος, εὐσεβείας εἴνεια, δρόσον.

Aρρώγε Χριστὲ, τὸν βροτοῖς ἐναντίον,
Πρόβλημα τὴν σάρκωσιν ἀρρήτως ἔχων,
Hσχυνας, ὅλον τῆς θεώσεως φέρων,
Mορφούμενος νῦν· ἦς τινος δι ἐλπίδα,
Aνωθεν εἰς πευθμῶνας ἥλθομεν ζόφου.

Tὴν ἀγριωπὸν, ἀκρατῶς γαυρουμένην,
Ἄσεμνα βακχεύουσαν εἵοιστρουμένου
Κόσμου παθεῖλες πανθενῶς ἀμαρτίαν·
Οὓς εἴλιυσε πρὶν, σήμερον τῶν ἀρκύων
Σωζεις δὲ, σαριωθεὶς ἐνών Εὔεργέτα.

Ωδὴ η. Ὁ Είρμος.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξει-
κόνισε πάμινος τύπον· γάρ οὗτος ἐδέξα-
το φλέγει νέους, ως οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος,
Παρθένου ἦν ὑπέδυνητος· διὸ ἀνυμνοῦντες
ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς
αἰώνας.

Eλει Βαβυλῶνος ἡ θυγάτηρ παῖδας, δο-
ρυπτήτους Δαυΐδ ἐκ Σιών ἐν αὐτῇ· δω-
ροφόρους πέμπει δὲ, Μάγους παῖδας, τὴν τοῦ
Δαυΐδ θεοδόχον Θυγατέρα λιτανεύσοντας· διὸ
ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτί-
σις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας
τοὺς αἰώνας.

Oργανα παρέκλινε τὸ πένθος ὠδῆς· γάρ
ἡδον ἐν νόθοις οἱ παῖδες Σιών. Βαβυλῶ-
νος λύει δὲ, πλάνην πᾶσαν καὶ μουσικῶν, ἀρ-
μονίαν Βηθλέεμ ἐξανατείλας Χριστός· διὸ ἀνυ-
μνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις
πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψότω, εἰς πάντας
τοὺς αἰώνας.

Sκῆλα Βαβυλῶν τῆς Βασιλίδος Σιών, καὶ
δορύπτητον ὅλον ἐδέξατο· θησαυροὺς
Χριστὸς ἐν Σιών δέ ταύτης, καὶ Βασιλεῖς σὺν
ἀστέρι ὁδηγῷ, ἀστροπολοῦντας ἐλκει· διὸ ἀνυ-
μνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις
πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας
τοὺς αἰώνας.

Ιαμβικός. Ὁ Είρμος.

Mήτραν ἀφλέκτως εἰκονίζουσι Κόρης
Οἱ τῆς παλαιᾶς πυρπολούμενοι νέοι,

Καὶ νῦν.

» **Υ**περφυῶς κύουσαν, ἐσφραγισμένην.
 » **Α**μφω δὲ δρῶσα θαυματουργίᾳ μιᾶς,
 » **Λ**αοὺς πρὸς ὑμνον ἔξανίστησι χάρις.
Λύμην φυγοῦσα τοῦ θεοῦσθαι τῇ πλάνῃ,
 "Αλητον ὑμνεῖ τὸν νενούμενον Δόγον,
Νεανικῶς ἀπασα σὺν τρόμῳ πτίσι.
Αδοξον εὐχος δειματουμένη φέρειν,
Ρευστὴ γεγῶσα, καὶ σοφῶς ἐκαρτέρει.
Ηκεις πλανῆτιν πρὸς νομὴν ἐπιστρέψων,
Τὴν αὐθοποιὸν ἔξ ἐρημαίων λόφων,
Ητῷ εθνῶν ἔγερσι, αἰνθρώπων φύσιν.
Ρώμην βιαίαν τοῦ βροτοπόνου σθέσαι,
Ανήρ φανεῖς τε, καὶ Θεὸς προμηθεία.

Ωδὴ Ζ.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ωδῇ ταύτῃ. Ἄχος α.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν
 τῶν ἄνω στρατευμάτων. **Δις.**

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ^{τεχθέντα.}

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τεχθέντα
 βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προ-
 σκυνθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Ἀστέρος, τοῖς Μάγοις
 μηνυθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν αἰγὴν Παρθένου, τὴν γεν-
 νησαμένην, Χριστὸν τὸν βασιλέα.

Μάγοι καὶ Ποιμένες, ἥλθον προσκυνῆσαι, Χριστὸν τὸν
 γενυθέντα, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

"Ἐτερα εἰς τὸν Ιαμβικὸν Κανόνα.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ
 Σπηλαίῳ.

Σήμερον Δεσπότης, τίκτεται ως βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς
 Παρθένου.

Σήμερον οἱ Ποιμένες, βλέπουσι τὸν Σωτῆρα, σπαργάνοις
 εἰλημένον, καὶ κείμενον ἐν Φάτνῃ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ράχει σπαργανοῦται, ὁ ἀναφῆς ως
 βρέφος.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, σιγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς
 ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου Κόρης.

Ουράνιαι Δυνάμεις, τεχθέντα τὸν Σωτῆρα, Κύριον καὶ
 Δεσπότην, μηνύσουσι τῷ κόσμῳ.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τριουποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτας,
 Θεότητος τὸ κράτος.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς
 κατάρας.

Ο Εἰρμός.

"**Μ**υστήριον ξένον, ὅρῳ καὶ παράδοξον!
 "Οὐρανὸν τὸ Σπηλαιον· θρόνον Χερου-
 βικὸν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον·
 "ἐν ᾧ αἰνειλίθη ὁ ἀγώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός·
 "ὅν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εξαίσιον δρόμον, ὅρῶντες οἱ Μάγοι, ἀσυ-
 νήθους νέου ἀξέρος ἀρτιφαοῦς, οὐρανίου
 ὑπερλάμποντος, Χριστὸν Βασιλέα ἐτεκμήραντο,
 ἐν γῇ γεννηθέντα Βηθλεὲμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.
Νεηγενὲς, Μάγων λεγόντων, παιδίον "Αναζ,
 οὐ ἀστὴρ ἐφάνη, ποῦ ἐστίν; εἰς γὰρ ἐ-
 πεινου προσκυνήσιν ἥκομεν· μανεῖς ὁ Ἡρώδης
 ἐταράττετο, Χριστὸν αἰνεῖν, ὁ θεομάχος
 φριαττόμενος.

Ηηρίωσε χρόνον Ἡρώδης ἀξέρος, οὐ ταῖς
 ἡγεσίαις οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεὲμ, προσκυνήσι-
 Χριστῷ σὺν δώροις· ὑφ' ὃ πρὸς Πατρίδα ὁδηγή-
 μενοι, δειγὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιπον παιδί-
 μενον.

Ιαμβικός. Ο Εἰρμός.

"**Σ**τέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ,
 "Ο **Ρ**άον σιωπήν· τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε,
 "Τμυντὸς ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους,
 "Εργῶδες ἐστίν· ἀλλὰ καὶ Μήτρη σθένος,
 "Οση πέφυκεν ἡ προσίρεσις, δίδου.

Τύπους ἀφεγγεῖς καὶ σκιάς παρηγμένας,
 "Ω Μῆτρε Αγγή, τοῦ Δόγου δεδοριότες,
Νέον φανέντος, ἐκ πύλης κεκλεισμένης,
Δοξούμενοί τε, τῆς ἀληθείας φάσι,
Επαξίως σὴν εὐλογοῦμεν γαστέρα.

Πόθου τετευχῶς, καὶ Θεοῦ παρουσίας
 "Ο χριστοτερπής λαὸς ἡξιωμένος,
Νῦν ποτνιᾶται τῆς παλιγγενεσίας,
Ω'ς ζωοποιοῦ· τὴν χάριν δὲ Παρθένε,
Νέμοις ἄχραντε, προσκυνῆσαι τὸ ιλέος,

"Εξαποστειλάριον Αὐτόμελον.

Επεκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὑψος ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
 ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ
 σικᾶς, εὔρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς
 Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος. ἐκ γ'.

Εἰς τοὺς Λίνες, ιστῶμεν Στίχους δ. καὶ φα-
 λομεν Στιχηρά Ιδιόμελα.

"**Ἄ**χος δ'. Ανδρέου Ιεροσολυμίτου.

Εὑφραίνεσθε Δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε,
 σικρτήσατε τὰ ὅρη, Χριστοῦ γεννηθέν-
 τος. Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβίμ μηρο-

μένη, βασταζουσα εν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῷ Δεσπότῃ δῶρα προσφέρουσιν. Αὐγεῖοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν. Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο αὐτός. T. A³ σ. 51

O Πατήρ εὐδόκησεν· ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἡ Παρθένος ἔτει, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· Ἀσήρ μηνύει· Μάγοι πρόσκυνθσι· Ποιμένες θαυμάζουσι· καὶ ἡ ιτίσις ἀγάλλεται.

‘Ο αὐτός. T. A³ σ. 52

Hεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὕας· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, βασταζουσα εν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν, ιράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· Ἀνερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο αὐτός. T. A³ σ. 53

Aεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τῷ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὄφθεῖσαν Παρθένον· Χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεᾶ, εν ἡ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν ιράζοντες· Θεοτόκε, πρέσβευε τῷ ἐν σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ήμᾶς.

Δόξα, Ἡχος πλ. β'. Γερμανοῦ. T. A³ σ. 54

O τε ναιρός, τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου, πρώτη ἀπογραφὴ τῇ οἰκημένῃ ἐγένετο, τότε ἔμελλες τῶν ἀνθρώπων ἀπογράφεσθαι τὰ ὄντα, τῶν πιστευόντων τῷ τόνῳ σου· διὰ τοῦτο τὸ τοιοῦτον δόγμα, ὑπὸ Καίσαρος ἐξεφωνήθη· τῆς γὰρ αἰώνιου σου βασιλείας, τὸ ἄναρχον ἐκαινουργήθη. Διό σοι προσφέρομεν καὶ ήμεῖς, ὑπὲρ τὴν χρηματικὴν φορολογίαν, ὀρθοδόξου πλουτισμὸν θεολογίας, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ήμῶν.

Καὶ νῦν, Ἡχος β'. Ιωάννου Μοναχοῦ. T. A³ σ. 57

Sημερον ὁ Χριστὸς, εν Βηθλεέμ γεννᾶται εἰς Παρθένον· Σημερον ὁ ἄναρχος ἀρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκοῦται. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐνῶν ἀγάλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὑφραίνεται. Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα μηρύττουσιν· ήμεῖς δὲ ακαταπαύσως βοῶμεν· Δόξα ἐν ψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυτις.

Ἐις τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα.

‘Αντίφωνον, Α'. Ἡχος β'.

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαι σοι Κύριε ἐν ὅλῃ παρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Εν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Εξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτῆς, καὶ ἡ διηαιοσύνη αὐτῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

‘Αντίφωνον Β'. Ἡχος β'.

Στίχ. α. Μακάριος ἀνήρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Σῶσον ήμᾶς Υἱὲ Θεῖ, ὁ ἐν Παρθένῳ τεχθεὶς, φάλλοντάς σοι· Ἀλληλεϊα.

Στίχ. β'. Διυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Σῶσον ήμᾶς Υἱὲ Θεῖ, ὁ ἐν Παρθένῳ τεχθεὶς...

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλεῖτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτεῖ, καὶ ἡ διηαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ήμᾶς Υἱὲ Θεῖ, ὁ ἐν Παρθένῳ τεχθεὶς...

Στίχ. δ'. Εξανέτειλεν ἐν σιότει φῶς τοῖς εὐδέσιν.

Σῶσον ήμᾶς Υἱὲ Θεῖ, ὁ ἐν Παρθένῳ τεχθεὶς...

Δόξα, καὶ νῦν.

‘Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

‘Αντίφωνον Γ'. Ἡχος δ'.

Στίχ. α. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Καὶ θου ἐν δεξιῶν μου, ἔως ὅτε θῶ τὸ ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

‘Η Γένησις σου Χριστε ὁ Θεὸς ήμαι,

Στίχ. β'. Ράθδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι
Κύριος ἐν Σιών.

Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Mειταὶ σοῦν ἡ ἀργὴ ἐν τίμεροι τῆς δυ-

Στιχ. γ. Μετά σου η αρχή είναι πρότιμη
νάμεως σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι
τῶν Ἀγίων σου.

Η Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Eι καστρὸς πρὸ Ἔωσφόρου ἐγέννησά σε· ὥμοσε Κύριος, ναὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺν Ἰερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, ιατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκιν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, δὲ ἐν Παρθένῳ τεχθεὶς, φάλλοντάς σοι· Ἀλληλοῦϊα.

Εἴτα γεγονωτέρα φωνῇ.

Η' Γέγνησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Kai τὸ Κοντάκιον.

Η' Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτε.
Αὐτὶ δὲ τοῦ Τοιτανίου.

Αντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου,

Ο σοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθη.

Kοινωνίανόν.

Αγέτωνσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Iστέον, ὅτι, ἐὰν μὲν ωσὶ δύο Κυριακαὶ μεταξὺ τῶν Χρι-
στουγέννων καὶ τῶν Φώτων, τῇ μὲν πρώτῃ ἀναγινώσκε-
ται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακὴ μετὰ τὴν Χρι-
στοῦ Γέννησιν· τῇ δὲ δευτέρᾳ, Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώ-
των· Ἐὰν δὲ τύχῃ ἔν μόνον Σάββατον καὶ μία Κυρια-
κὴ, τὸ μὲν Σάββατον ἀναγινώσκεται, Σαββάτῳ μετὰ τὴν
Χριστοῦ Γέννησιν· τὴν δὲ Κυριακὴν, Κυριακὴ πρὸ τῶν
Φώτων.

ΤΗ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύγαξις τῆς Ὑπεροχίας Θεοτόκου.

Т Т П И К О Н.

Α. Ε' ἀνὴρ παροῦσα κείται τοῦ μηνὸς τύχη ἐν Κυριακῇ,
τῷ Σαββάτῳ, ὁ ἐστι, τῇ Ἔορτῇ τῶν Χριστουγέννων ἐσπέρας.
Εἰς τότε, Κύριε ἐκέντρος αἵρετος, ἵστωμεν Σπίχους εἰ.
καὶ φάλλομεν Σπίχη. Ἀναστάσιμα δέ τῆς Ἔορτῆς γάρ δῆλον.
Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, καὶ ἔτερα δύο· καὶ τῶν
Αγίων προσόμοια γάρ. Τὸν Θεοπάτορα πάντες,
καὶ τὸν Δόξαν, Ἡγούμενον πλ. β'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν.
Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Εἰσοδος.
Φῶς ἵλαρόν. Προκείμενον, Τίς Θεὸς μέγας —
Εἰς τὸν Σπίχουν, τὰ Αναστάσιμα Σπίχηρά. Δόξα, Ἡγούμενον πλ. β'.
Τερέων μνήμην. Καὶ νῦν, Ἡγούμενον πλ. δ'. Ἐν
Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες. Ἀπολυτ. Αναστάσιμον.
Δόξα, Εὐαγγελίζουν Ιωσήφ. Καὶ νῦν τῆς Ἔορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν "Ορθρού, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, καὶ τὸ, "Αξιόν ἐστιν, Ἀπολυτ. Ἡ Γέννησις σου Χριστὲ — Τὸ φαλτήριον, ὁ Πολυάλεος. Καβίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Εορτῆς. Τὰ Εὐλογητάρια, Τπακοῦ, Ἀνανθαθμοὶ, καὶ Προκείμενον τοῦ "Ηχου. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ Μυήστορος. Ἀπὸ γένεσις Οδῆς Κάθισμα, Πατρὸς ως ἀληθῶς. Δόξα, καὶ νῦν, Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Μυήστορος. Καταβασίαι μόνον αἱ Ιαμβικαὶ, "Εσωσε λαόν. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν. Ανάστασιν Χριστὸς. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου· καὶ, "Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς. Τεμιώτερα οὖστιχολογεῖται, ἀλλ' η δ'. Οδὴ Τημιώτερα οὖστιχολογεῖται, ἀλλ' η δ'. Οδὴ τῆς Εορτῆς. Εξαποστειλ. Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Εορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Εορτῆς δ'. Δόξα, "Ηχος πλ. δ'. Αἴμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν, "Ηχος πλ. β'. Σήμερον ή ἀόρατος φύσις. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Δειτουργίαν, τὰ Ἀυτίφωνα τῆς Ἐορτῆς. Εἰ-
σοδικὸν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν.... ὁ ἀνα-
στάτης ἐκ νεκρῶν, κτλ. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, "Οσοι
εἰς Χριστόν. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῆ
μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ, 'Εξαιρέτως,
Μεγάλυνον ψυχή μου.... Στέργειν μὲν τὴν
μᾶς. Κοινωνικὸν, Λύτρωσιν ἀπέστειλε. Ἀντὶ^{τοῦ}, Εἴδομεν τὸ φῶς, Ή Γέννησισσου Χρι-
στὲ ὁ Θεός.

B. Εὰν ἡ Ἔορτὴ τῶν Χριστογέννων τύχῃ ἐν Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστογέννησιν φάλλεται κατὰ τὴν παροῦσαν καὶ τοῦ μηνὸς οὕτως

Ἐστέργεις, εἰς τὸ Κύριε ἐκέντροα, ἵστωμεν σὺ
χους τοῦ. καὶ φάλλορεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἐορτῆς
γ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, κτλ. καὶ τῶν Ἀγίων
Προσόμοια γ. Δόξα, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ
νῦν, Δόξα ἐν ψίστοις Θεῷ. Εἰσοδος. Φῶς εἰ
λαρόν. Προκείμενου, Τίς Θεὸς μέγας — Εἰ
τὸν Στίχου, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἡχος πλ. δ. Παρά
δοξον μυστήριον. Δόξα, τῶν Ἀγίων. Τερεω
μνήμη. Καὶ νῦν, Ἡχος πλ. δ. Ἐν Βηθλεὲμ συ
νέδραμον. Ἀπολυτ. τῆς Ἐορτῆς. Δόξα, τῶν Ἀγίων
Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἐορτῆς, καὶ Ἀπόλυτος.

Εἰς τὸν "Ορθρού, ἡ συνήθης Στιχολογία, Καθισμά-
της Εορτῆς. Ο Ν. χῦμα. Κανὼν τῆς Εορτῆς, Χρι-
στὸς γεννᾶται· καὶ ὁ τοῦ Μυνότορος. Ἀπὸ γ'
φόδης, Κάθισμα, Πατρὸς ὡς ἀληθῶς. Δόξα, κα-
νῦν, Χορὸς τῶν προφητῶν. Ἄφ' ἔκτης, Κουτά-
κιον καὶ Οίκος τοῦ Μυνότορος. Καταβασίαι μόνον α
Γαμβικαί. Η Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ᾽ ή θ
Ωδὴ· Εξαποστειλ. τῶν Αγίων, Σὺν Ιακώβῳ μέλ
ψω μεν· καὶ τῆς Εορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, δ'. τὰ Στι-
χηρά τῆς Εορτῆς. Δόξα, Αἴμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν
Σύνταξη ἐχειστάς. Δοξολογία Μεγάλη.

Σῆμερον δὲ Χριστός. Δοξολογία περιγράψει.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Εορτῆς, καὶ
τὸ Εἰσοδικόν. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, "Οσοι εἰς Χρι-
στόν. Ἀπόστολος, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννη-
σιν. Εὐαγγέλιον, Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων.
Εἰς τὸ, Ἐξαἱρέτως, Στέργειν μὲν ημᾶς. Κα-
κούντων. Λύτορωσιν ἀπέστειλε, κτλ.

Γ. Τέλος δὲ ἐν ἄλλῃ τῷ μέρᾳ τύχη τὸν Χριστούγενναν Εορτὴν, η κατὰ τὴν κείμενην Ακολουθία ψάλλεται, καὶ οὗτοι ἔστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη καὶ διατεταγμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν Στίχους 5'. καὶ φάλλομεν τῆς Εορτῆς Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτερῦντες τὰ δύο.

Ἡχος β'. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδηγούμενοι. Γό μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, ἡ φλογίνη ρομφαία τὰ νῶτα διδωσι, καὶ τὰ Χερουβίμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, οὐκέτι τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οῦ προεξεβλήθη διὰ τῆς παρακοῆς. Ἡ γάρ ἀπαράλλακτος εἰνιών τοῦ Πατρὸς, ὁ χαρακτὴρ τῆς αἰδιότητος αὐτοῦ, μορφὴν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθών, οὐ τροπὴν ὑπομείνας· ὅ γάρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὁν ἀληθινός· καὶ ὅ τοι ἦν προσέλαθεν, ἀνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν· αὐτῷ βοήσωμεν· Ο τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀνατολίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ τῆς αγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα. Ποιμένων γάρ ἀγραυλούντων, καὶ Μάγων προσκυνούντων, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, Ἡρώδης ἐταράττετο· ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. **Ο αὐτός.**

ΗΒασιλεία σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ Δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ο σαριωθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἀγίου, καὶ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῖν ἔλαμψας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῇ σῇ παρουσίᾳ· φῶς ἐν φωτὸς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, πᾶσαν ιτίσιν ἐφαίδρυνας. Πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτῆρα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς. Ο "Ων καὶ προών, καὶ ἐκλάμψας ἐν Παρθένου Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο αὐτός.

Τίσοι προσενέγκωμεν Χριστὲ, ὅτι ὥφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἀνθρωπος δὶ ἡμᾶς; Ἑναστον γάρ τῶν ὑπὸ σῆ γενομένων ιτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· οἱ "Αγγελοι τὸν ὑμον· οἱ οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα· οἱ Μάγοι τὰ δῶρα· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα· ἡ Γῆ τὸ Σπῆλαιον· ἡ ἔρημος τὴν φάτνην· ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον. Ο πρὸ αἰώνων Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος πλ. β'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεέμ, τὸν ιαθήμενον διὰ παντὸς σὺν Πατρὶ. Σήμερον "Αγγελοι

τὸ βρέφος τὸ τεχθὲν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Εἶσοδος. Προκείμενον, Ἡχος βαρύς.

T's Θεὸς μέγας, ως ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Εγγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σε.

T's Θεὸς μέγας, ως ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Στίχ. Καὶ εἴπα· Νῦν ἡρέαμην· αὗτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.

T's Θεὸς μέγας, ως ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἡχος πλ. δ'.

Ιωάννου Μοναχοῦ.

Παράδοξον Μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἀνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμένης, καὶ ὅ οὐκ ἦν προσέλαθεν, οὐ φυρμὸν ὑπομείνας, οὐδὲ διαιρεσιν.

Στίχ. Εἴπειν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Κύριε, ἐν Βηθλεέμ παραγέγονας, ἐν τῷ Σπηλαίῳ παρώκησας· ὁ οὐρανὸν τὸν Θρόνον ἔχων, ἐν φάτνῃ ἀνεκλίθης· ὃν στρατιαὶ ιυκλοῦσιν Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέθης, ἵνα σώσῃς ως εὔσπλαγχνος τὸ γένος ἡμῶν· δόξα σοι.

Στίχ. Εκ γατρὸς πρὸ Ἐωσφόρῳ ἐγέννησά σε.

Πῶς ἐξείπω τὸ μέγα Μυστήριον; ὁ ἀσπρινος σαριοῦται· ὁ Λόγος παχύνεται· ὁ ἀόρατος ὄραται· καὶ ὁ ἀναφῆς ψηλαφάται· καὶ ὁ ἀναρχος ἀρχεται· Ο Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται· Ιησοῦς Χριστὸς, χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ε'ν Βηθλεέμ συνέδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθῆ μηνύοντες Ποιμένα, τὸν ιαθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ, Νηπίου μορφὴν δι τὴν ἡμᾶς ἀνειληφότα. Κύριε δόξα σοι.

Απολυτίκιον τῆς Εορτῆς.

Η Γέννησίσ σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οι Κανόνες τῆς Εορτῆς ἀπαραλλάκτως, ιαθῶς καὶ ἐν τῇ Εορτῇ.

Απὸ τρίτης ὠδῆς, Κοντάκιον τῆς Εορτῆς.

Αφ' ἑκτης τὸ Κοντάκιον τῦτο, Ἡχος πλ. β'.

Ο πρὸ Εωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ εσαρκώθη

σήμερον ἐκ σου· ὅθεν Ἀστήρ εὐαγγελίζεται
Μάγοις· "Ἄγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ύμνοῦσι,
τὸν ἄχραντον Τόπον σου, ἡ Κεχαριτωμένη.

•Ο Οἶκος.

Tὸν ἀγεώρυγτον βότρυν βλαστήσασα, ἡ μυ-
σικὴ ἄμπελος, ὡς ἐπὶ οἰκίδων, ἀγνάλαις
ἐβάσταζε, καὶ ἐλεγε· Σὺ εἰ παρπός μου, σὺ εἰ
ζωή μου. Ἀφ' οὗ ἔγνων, ὅτι καὶ ὁ ἥμην εἰμί,
σὺ μου Θεός· τὴν γὰρ σφραγῖδα τῆς Παρθε-
νίας μου ὄρωσα ἀνατάλυτον, κηρύττω σε ἄτρε-
πτον Λόγον, σάρια γενόμενον. Οὐκ οἶδα σπο-
ρὰν, οἶδα σε λύτνη τῆς φθορᾶς· αγνή γάρ εἰμι,
σοῦ προελθόντος ἐξ ἐμοῦ· ὡς γὰρ εὔρες, ἐλίπες
μήτραν ἐμήν. Διὰ τοῦτο συγχορεύει πᾶσα ιτι-
σις βοῶσά μοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Συναξάριον.

Tῇ ΚΣ'. τῷ αὐτῷ μηνὶ, Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπε-
ραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Στίχοι.

Δεχὼ ἄμωμον ἀνδρὸς μὴ γνοῦσαν λέχος,
Δώροις ἀμώμοις δεξιοῦμαι τοῖς λόγοις.
Μολπὴν ἀγνοτάτη λεχοῖ εἰναῖδι ἔκτη αἰεῖδω.

Περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον φυγῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχ. Ἡ ηνούτα πρὸς σὲ, τὸν πάλαι πληξαντά σε,
Αἴγυπτε φρίττε, καὶ Θεὸν τέτον φρόνει.

Mετὰ τὸ ἀποφήνασθαι τὸν Ἡρώδην ἀναιρεθῆναι πάντας
τοὺς ἐν Βηθλεὲμ παῖδας, "Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄντα
ἔφαντη τῷ Ἰωσήφ λέγων· Ἐγερθεὶς, παράλαβε τὸ
Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτὸν, καὶ φεῦγε εἰς
Αἴγυπτον. Φεύγει δὲ εἰς Αἴγυπτον ἡ Θεοτόκος μετὰ
τοῦ Βρέφους, καὶ τοῦ Ἰωσήφ, διὰ τὰ δύο ταῦτα· Ἰνα
πληρωθῆ τὸ ρήθεν διὰ τοῦ Προφήτου· Ἐξ Αἴγυπτου
ἐκάλεσε τὸν Υἱόν μου· καὶ ἵνα ἐμφραγῇ πᾶν στόμα
τῶν Αἰρετικῶν· εἰ γὰρ οὐκ ἔψυγεν, ἀλλ' ἐκρατήθη τὸ Βρέ-
φος, εἰ μὲν ἔφονεύθη, ἐνεποδίζετο ἡ τῶν ἀνθρώπων σωτη-
ρία· εἰ δὲ οὐκ ἔφονεύθη ἡ διὰ ξίφους τινὸς, ἡ ἐπέρας
τιμωρίας, διὰ τὸ πληρῶσαι τὴν οἰκονομίαν, δόξαι εἰχε
τοῖς πολλοῖς, ὅτι κατὰ φαντασίαν ἐγένετο, καὶ οὐ κατὰ
ἀλήθειαν ἐφόρεσεν ἀνθρώπινην σάρκα· εἰ γὰρ ἐφόρει σάρ-
κα, ἐκόπτετο ἀν πό τῆς σπάθης· ὅπου γε καὶ προφά-
σεως μὴ γενομένης, ἐτόλμησαν οἱ ἄθεοι Αἰρετικοὶ τοῦτο
εἰπεῖν, ὅτι κατὰ φαντασίαν ἐγένετο. Διὰ τοῦτο οὖν
φεύγει εἰς Αἴγυπτον, ἵνα καὶ τα ἐκεῖσε συντρίψῃ εἰδωλα,
καὶ τὴν οἰκονομίαν δλην σώσῃ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς
σωτηρίου Σταυρώσεως.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Εὐθυμίου, Επισκόπου Σάρδεων, τοῦ Ο-
μολογητοῦ.

Στίχ. Χριστῷ παραστὰς, Εὐθύμιε τρισμάκαρ,
Πλήρης ἀλήτου τυγχάνεις εὐθυμίας.

Oὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ
Εἰρήνης· καὶ πρότερον μὲν ἐν τῇ μοναδικῇ πολι-
τείᾳ δίκην ἀστέρος ἐλαμψεν· ἔπειτα Ἀρχιερεὺς γεγονὼς,
ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν δευτέρᾳ Συνόδῳ τοὺς αἱρετικοὺς
κατὰ κράτος ἀνέτρεψε. Διὸ, οὕτως ἔχοντα τοῦτον οἱ
Βασιλεῖς θεατάρενοι, εἰς δημοσίας καὶ διαφόρους πρε-
σβείας στέλλουσι. Τοῦ δὲ Νικηφόρου τὴν βασιλείαν κρα-
τήσαντος, εἰς Παταλαρέαν τῆς Εσπέρας ὁ "Ἀγιος σὺν
ἄλλοις Ἐπισκόποις Ὁρθοδόξοις διὰ Κορην τινὰ ἀποκε-
ραι στέλλεται." Ἐκτοτε οὖν καὶ μέχρι τῆς ἀθλοφορίας ὁ
πανόλβιος, οὐκέτι γέγονεν ἐγκρατῆς τῆς ιδίας Μητροπό-
λεως, χρόνων ἐννέα καὶ εἴκοσι παρωχηκότων ἥδη.

Ἐκποδῶν δὲ γενομένων τῶν κρατησάντων Βασιλέων,
καὶ Λέοντος τοῦ θηριωνύμου τὰ Ῥωμαϊκὰ σκηνῆτρα δια-
δεξαμένου, ἐκ τῆς ὑπερορίας ὁ "Ἀγιος μεταστέλλεται, καὶ
πρὸς αὐτοῦ ἐρωτᾶται, Εἰ ταῖς Εἰκόσι νέμει σέβας·
Τοῦ δὲ Αγίου τῇ ἔθους παρρησίᾳ χρησαμένου, καὶ
ἀναθέματι τοῦτον ὑποβαλόντος, ὁ Τύραννος ὀργισθεὶς, ἐν
τῇ "Ασφ τοῦτον ὑπερορίζει καὶ αὐθις. Μαχαίρας δὲ ἐργον
τοῦ κακίστου Λέοντος γενομένου, πρὸς τοῦ μετ' αὐτὸν
κρατησάντος τῆς "Ασφού ὁ μακάριος ἀνακαλεῖται, καὶ
σέβας ταῖς Αγίαις Εἰκόσι μὴ προσάγειν ἀναγκάζεται·
Ο' δὲ αὐθις, καὶ τοῦτον λόγοις καταβροντήσας, καὶ τὸ
Εἴτις οὐ προσκυνεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστὸν, ἐν Εἰκόνι περιγραπτὸν, ἦτω ἀνά-
θεμα, ἐκβοήσας, παιέται, καὶ ἐν τῷ Ἀκρίτα ὑπερορίζε-
ται, καὶ ἐν εἰρχτῇ ζωφωδεστάτῃ ἐγκλείσται. "Ἐπειτα ἐκ
τεσσάρων τείνεται, καὶ βουνεύροις ὡμοῖς ἐπὶ πολὺ κατα-
ξαίνεται. "Οθεν ὁ "Ἀγιος, δίκην ἀσκοῦ ἐν τῶν ἀφορήτων
ἐκείνων πληγῶν ὀγκωθεὶς, ὅπτω μόνας ἡμέρας μετὰ τὴν
ἄθλησιν ἐκπέρατης· καὶ ὑπέρ πλιον λάμψας, τὸ πνεῦμα
αυτοῦ εἰς χεῖρας Θεοῦ παρατίθεται.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Οσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ιουδαίων.

Στίχ. Ως ἐξ ἀκανθῶν τῶν Ιουδαίων ρόδον,
Ο θεῖος ἀνθεῖ, καὶ θανὼν, Κωνδαντίνος.

Tούτῳ πατρὶς μὲν ἦν ἡ Συνάδων, πατέρες δὲ τῇ τοῦ
νόμου σκιᾷ λατρεύοντες· Ιουδαῖοι γὰρ τὴν Ιων-
σκείαν ὑπῆρχον. Νήπιος δὲ ύπάρχων κομιδῆ, καὶ τῇ
μητρὶ συνεπόμενος, ὥδων τινὰ Χριστιανὸν, χάσματι περι-
πεσόντα, καὶ τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ τῷ στόματι ἐγκα-
ράξαντα, καὶ αὐτὸς ἔκτοτε τὰ δύοις ἐποίει, τὸν θεοβέντα
μιμούμενος, καὶ τὰ Χριστιανῶν κατησπάζετο, καὶ θερμῇ
διεπράττετο πίστει· διὸ τὸ πρόσωπον καταλάμπεται, καὶ
τὰ Χριστιανῶν θεόθεν μυεῖται, ἀστίτος ἐπίτινας ἡμέρας
διατελέσας.

Τούτῳ κόρη τις Ἐβραία ἐταιρικῶς πότε ἐπεπήδησεν· ὁ
δὲ τῷ τοῦ Σταυροῦ σῆμείῳ υεκράν ταύτην ἀπέδειξε, καὶ
αὐθις ἐγώσει. Νεφέλη δὲ θείᾳ ποδηγούμενος, καταλαρ-
βάνει ψυχῶν φροντιστήριον, λεγόμενον Φούσούτιον,
ἐν φυγήστων ἀνδρῶν ἐξέλαμπεν ἀρετὴ, τὸν ἀσκητικὸν
βίον διαυνύντων.

Ός δὲ τῷ Προετοῖ τὰ καθ' ἑαυτὸν διηγήσατο, καλεύει
ἐκείνος ἐνεχθῆναι Σταυρὸν, καὶ προστάττει αὐτὸν ἀσπα-
σασθαι. Ός δὲ τὴν βάσιν ἡσπάζετο περιδεῶς ὁ μακάριος,
ὅλῳ τῷ ἱκρίῳ καὶ τοῖς κέρασι τὸ σεβάσμιον δπλον ἐκεῖνο
κατὰ τῆς ὁσίας ἐπικλιθὲν κεφαλῆς, σταυροειδῆ τύπον εἰτ-
γάσατο ἐν αὐτῇ, ἀνεξάλειπτον φυλαχθέντα μέχρις ἐξόδου
αυτοῦ. Είτα τοῦ θείου Βαπτίσματος ἀσιωθεῖς, Κωνσταν-
τίνος μετονομάζεται· ἐν φ δὲ τόπῳ ἐστι, ἐξελθὼν τῆς
Κολυμβήθρας, ἐκτυπουνται τὰ ἵχην αὐτοῦ· καὶ πρέ-
πεν μεματικούς ἀγῶνας ἀποδύεται, ὑπερβαλέσθαι πάντας
φιλονεκῶν τῇ σκληραγωγίᾳ· καὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου

τῷ τέχνην μεταχειρίζεται. Ὁπηνίκα δὲ τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπεδίδου, εὐώδιας ὁ τόπος ἐπληροῦτο· αὐτομάτως τε αὐτῷ αἱ θύραι τῆς Ἐκκλησίας ἤνοιγοντο, καὶ τοὺς λογισμούς ἑκάστου τῶν ἀδελφῶν διὰ καθαρότητα ψυχῆς ἔωρα.

"Ἐπειτα τὸ τοῦ Ὄλυμπου ὅρος καταλαμβάνει· ἐν τοῖς Μύροις ἔρχεται· τῆς Κύπρου ἐπιβαίνει· εἰς Ἀττάλειαν παραγίνεται· καὶ ναυσίπορον ποταμὸν ποσὶν οἰκεῖοις περιποιοῦται· καὶ πολλοὺς ἑτέρους τόπους περινοστήσας, πάλιν εἰς "Ολυμπον ἔρχεται. Τεσσαράκοντα ἡμέρας οὐ μόνον ὑπῆστις, ἀλλὰ καὶ μέχρις ὀσφύος ἐν λάκων τινὶ κεχωσμένος διετέλεσε. Μετὰ ταῦτα τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν καὶ ἄκουν δέχεται, τῶν ἀγώνων ἔχόμενος· καὶ πρὸ ὅπτῳ ἐνιαυτῶν τὴν αὐτοῦ πρὸς Θεὸν ἐκδημίαν μνεῖται· ὃν περαιωθέντων, πρὸς Κύριον μεβίσταται, τὰ περὶ ἑαυτοῦ πάντα σαφέστατα προδηλώσας.

Καὶ, Μνήμη τῷ Ὅσιᾳ Πατρὸς ἡμῶν Εὐαρέστῃ.

Στίχ. "Ἐσπευδεν Εὐάρεστος ἔργῳ καὶ λόγῳ

"Ἐως τελευτῆς εὐάρεστεῖν σοι Λόγε.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου, γονέων ἐπιφανῶν. Ἐκδίδοται οὖν εἰς τὴν τῶν μαθημάτων ἀνάληψιν, καὶ γίνεται τοῖς πᾶσι χρονοτός. Εἰς δὲ Κωνσταντινουπόλιν ἀπάρας, ἔσενίζεται παρά τινι τῶν ἐν τέλει, συγγενεῖ αὐτοῦ τυγχάνοντι, Βρυενίῳ τοῦνομα, Πατρικιῷ τὴν ἀξίαν, καὶ τινας ἡμέρας συνῆν αὐτῷ. Εἴπειτα χρείας καταλαβούσης, ἀποστέλλεται παρὰ τῆς Βασιλίδος Θεοδώρας πρέσβεις ὁ Πατρίκιος πρὸς Βουλγάρους, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τὸν τίμιον Εὐάρεστον· κατὰ δὲ τὸν, οὕτω λεγόμενον τόπον, Σκόπελον ἐλθόντων αὐτῶν, καὶ μηρὸν διαναπαυομένων, ὁ μακάριος, κατά τινα οἰκονομίαν, ἐντυχὼν Πρεσβύτη, τὸν ἀσκητικὸν μετερχομένῳ βίον, τοῦ ποθουμένου τυγχάνει· καὶ τὴν κόρην καρεῖς, προθύμως τὸν ἐλαφρὸν ὑπῆλθε τοῦ Κυρίου ζυγόν.

"Ο δὲ γέρων ἐκεῖνος, εὐχῇ καὶ γράμμασι τοῦτον ἐφοδίασσε, τῇ Μονῇ τῶν Στουδίων ἐξέπεμψε· καὶ εἰσδεχθεὶς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἔχωρε. "Ενα δὲ τῶν ἀλλων ἀδελφῶν προκρίνας, ὡς καὶ ἀρετὴν ὑπερέχοντα, τοῦτον κοινωνὸν τῶν σπουδασμάτων ἐτίθετο, μηδενὸς ἐτέρου γενούμενος ἀπαξ τῆς ἐθδομάδος, πλὴν μικροῦ ἀρτου, καὶ τούτου ἐξ ἀλφίτων κατεσκευασμένου, καὶ ζωμοῦ λαχάνων. Περὶ δὲ τῶν ὄλλων αὐτοῦ σπουδασμάτων καὶ ἀγῶνων, ἀδύνατον ἐστὶν ἡμᾶς καταλέγειν· κύκλους γάρ δύο πολυταλάντους τῶν ωρῶν ἀπαιωρήσας ἐν γυμνῷ τῷ σώματι, τὴν ὀσφύν διεξώσατο. "Εν τούτοις θεαρέστως βεβιωκώς, καὶ τὸν ἐθδομηκοστὸν πέμπτον της αὐτοῦ ζωῆς συντετελεκώς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἐν τῇ τοῦ Κοκκοροβίου ἀπετέθη Μονῇ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέητον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, αἱ Ἰαμβικαὶ μόνον, "Ἐ σωσε λαὸν, ιτλ. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' αὐτῆς ψάλλεται η δ'. Ωδὴ, μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῆς.

"Ἐξαποστειλάριον.

Επεισιέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὑψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὑρομεν τὴν αἰλήθειαν· καὶ γὰρ ἐν τῆς Παρθένου, ἐτέχθη ὁ Κύριος.

ἐν γ.

Ἐις τοὺς Αἴγους, ιστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἡχος δ'.

'Ανδρέου Ιεροσολυμίτου.

Εὑφραίνεσθε Δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὅρη, Χριστὸς γεννηθέντος. Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβίμ μιμουμένη, βασταζουσα ἐν ιόλποις, Θεὸν Λόγον σαριωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῷ Δεσπότῃ, δῶρα προσφέρουσιν. "Αγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· 'Ακατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

'Ο αὐτός.

Οπατήρ εὐδόκησεν· ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο· καὶ ή Παρθένος ἐτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. Αστήρ μηνύει· Μάγοι προσκυνοῦσι· Ποιμένες θάυμαζοστι· καὶ ή πτίσις ἀγάλλεται.

'Ο αὐτός.

Θεοτόκε Παρθένε, ή τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὔας· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, βασταζουσα ἐν ιόλποις, Θεὸν Λόγον σαριωθέντα. Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνη τοῦτο πάντες δοξάζομεν, ιράζοντες μετὰ σῆ καὶ λέγοντες· 'Αγερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι.

'Ο αὐτός.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκου πάλιν ὀφθεῖσαν Παρθένον· Χαίροις Πόλις ἐμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ή Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν ιράζοντες· Θεοτόκε, πρέσβευε τῷ ἐν σοῦ σαριωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἡχος πλ. β'.

Σήμερον ή αόρατος φύσις, τοῖς βροτοῖς ἐν Παρθένου συνάπτεται. Σήμερον ή ἀπειρος ούσια, ἐν Βηθλεέμ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται. Σήμερον ὁ Θεὸς δὲ αστέρος, Μάγους εἰς προσκύνησιν ἄγει, προμηνύοντας αὐτοῦ τὴν τριήμερον ταφὴν, ὡς ἐν χρυσῷ καὶ σμύρνῃ καὶ λιβάνῳ· διὸ ψάλλομεν· 'Ο σαριωθεὶς ἐν Παρθένος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἡχος β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Βηθλεέμ γεννᾶται ἐν Παρθένος. Σήμερον ὁ ἀναρχος ἄρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαριψται. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται, καὶ ή γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὑφραίνεται. Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρονται· οἱ Ποιμένες τὸ θάυμα θάυμαζοστι· ήμεῖς δὲ ακαταπάυστως βοῶμεν· Δόξα ἐν ψύστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Εορτῆς.

Α'ντι τοῦ Τρισαγίου, "Ο σοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικὸν, τῆς Ἑορτῆς. Καὶ μετ' αὐτὸν, Η Γέννησίσου Χριστέ.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΗΜΕΡΑ

Ψάλλομεν ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις τὴν Ἀιολιὰν τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου.

Ο Κανὼν, οὗ ἡ Ἀιροστιχία.
Τεχθεὶς σε Χριστὸς σπαργάνοις στέφει Πάτερ.

Θεοφάνους.

Ωδὴ α. Ἡχος δ'. Θαλασσῆς τὸ ἐρυθραῖον.
Τεχθέντα τὸν ἀεὶ ὄντα Κύριον, καὶ σπαργανούμενον, σπαργανωθεὶς μαστίγων αἰνισμοῖς, εὐσεβῶς προσεκύνησας, καὶ πρὸς αὐτὸν Εὐθύμιε, μετ' εὐθυμίας προσεχώρησας.

Ε'ν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς ὁ Κύριος, δῶρον γενέθλιον, τῶν σῶν αἱμάτων Μάκαρ τοὺς ηρουνους, καὶ πληγῶν σου τοὺς μώλωπας, ὑπὲρ χρυσὸν καὶ λίθανον, καὶ ὑπὲρ σμύρναν προσεδέξατο.

Χρυσὸν μὲν παρὰ τῶν Μάγων δέχεται, τεχθεὶς ὁ Κύριος· τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης δὲ τῆς σῆς, Ἱεράρχα τὸ γνήσιον, καὶ τὸ στερρὸν καὶ εὔτονον, τῆς ἀνενδότου ιαρτερίας σα.

Θανάτῳ τὸν τοῦ Δεσπότου θάνατον, ἐνιμησάμενος, δεσποτικὰς ἔβοησας φωνὰς, ὑπὲρ τῶν ἀναιρούντων σε, εἰλικρινῶς εὐχόμενος, Ἱεροφάντα παντεβάσμιε. Θεοτοκίον.

Ε'ν σοῦ τῆς Ὑπεραγίας σήμερον, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητὴς, σωματικῶς γεννᾶται καθ' ἡμᾶς, καὶ σπαργάνοις εἰλίσσεται, ὁ σπαργανώσας θάλασσαν, ὅμιχλη Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ωδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ιχῶρας μαρτυρικούς, ἀντὶ λιθίου καὶ χρυσοῦ σμύρνης τε, ως Ἱερεὺς προσήνεγκας, τῷ ἐν Βηθλεέμ γεννηθέντι Χριστῷ.

Στερρότητι λογισμοῦ, καὶ γενναιότητι ψυχῆς ἥλεγχας, τὸν δυστεβῆ Λέοντα, κατὰ τοῦ Σωτῆρος λυττήσαντα.

Στεφάνου ἐμμιμητῆς, τοῦ πρωτομάρτυρος Χριστοῦ γέγονας, τῶν φονευτῶν Εὐθύμιε, ὑπὲρ σωτηρίας εὐχόμενος.

Ετήρησας ἐμμελῶς, τὴν τοῦ Σωτῆρος ἐντολὴν "Οσιε, καὶ τὴν ψυχὴν τέθεινας, ὑπὲρ τῶν σῶν φίλων Πατήρ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικὸν, τοῦ ἀχωρήτη Πλαστύργου γοῦ γέγονας, τοῦτον σαρκὶ χωρήσασα, Κεχαριτωμένη πανάχραντε.

Ωδὴ δ'. Επαρθέντα σε ἴδοῦσα.

Παπιζόμενος τὸ πρόσωπον τὸ τῇ θείᾳ, χαριτωθὲν λαμπρότητι, τῆς ἀνω σοφίας, γέγονας συμμέτοχος, Χριστοῦ παριμακάριστε, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ῥάπισθέντος σαρκί.

Ιερωσύνης τὸ σέβας οὐκ αἰδεσθέντες, οἱ ἀσεβεῖς καὶ πρόμαχοι, ιανίας ἐργάται, γῆρας οὐ τιμήσαντες, τὸ σὸν οἱ παράνομοι, ἀνελεημόνως ἐμάστιζον.

Σπαργανουμένῳ καὶ φάτνῃ ἀνακειμένῳ, τῷ Λυτρωτῇ Εὐθύμιε, πολύτιμον δῶρον, Πάτερ προσενήνοχας, τὸ τίμιον αἷμά σου, πόθῳ δὲ αὐτὸν ἐκχυνόμενον.

Τοῖς τοῦ Σωτῆρος σπαργάνοις ἐνειλημένος, καὶ τὴν αὐτῷ ἀγάπησιν, περιεζωσμένος (*), τούτῳ προσεπέλασας, τῷ λύθρῳ σταζόμενος, τῷ ἐν μιαιφόνου χυθέντι χειρός.

Θεοτοκίον.

Ο τὰς ἀύλους οὐσίας δημιουργήσας, σωματικῶς ως ἀνθρωπος, ἐν σοῦ Θεοπτόρ, σήμερον γεγέννηται· αὐτῷ μελωδήσωμεν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ωδὴ ἐ. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σοὶ ἔμψυχος εἰνὼν, τῷ Σωτῆρι προσάγεται, τιμήσασα τὴν εἰκόνα, τῆς ἀχράντου σαρκός σου, καὶ τύπον τὸν τοῦ σώματος.

Σοὶ Δέσποτα Ποιμὴν, εὐθυμίας φερώνυμος, τὰ στίγματα τῆς σαρκός σου, περιφέρων οἰκείω, ἐν σώματι προσφέρεται.

Πῦρ ἔσθεσας θυμοῦ, τῶν ἀνόμων Εὐθύμιε, τοῖς χεύμασι τῶν ἀδίκων, χυθέντων σου αἱμάτων, Παμμάκαρ ιερώτατε.

Ἄρωμη τῶν διδαχῶν σου, καὶ τοῦ Κτίστου εἰκόνα, σχετικῶς σὺ τετίμηνας.

Θεοτοκίον.

Ποὺς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀφθορῶς γάρ, γεγέννημε τὸν τὴν φύσιν, τῷ ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Ωδὴ σ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Γυμνῶσει, τοῦ τῶν πάντων Σωτῆρος τὴν γύμνωσιν, ἐκμιησάμενος Πάτερ, καὶ μαστίγων πόνους ἔγναρτερήσας, τὸ σὸν αἷμα, τῷ ἐκείνου ἐπέχεας αἷματι.

Ἄγαπην, καὶ ἐλπίδα καὶ πίστιν θεόφρονα, τὰς δὲ αἰῶνος μενούσας, ἀρετὰς πλούτη-

(*) Ἐλήφθησαν τροπικῶς ἐκ τῆς προφητικῆς ῥήσεως. Καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐξωσμένος τὴν ὄσφυν αὐτοῦ, καὶ ἀλήθειαν εἰλημένος τὰς πλευρὰς αὐτοῦ (He. iā. 5.).

σας τῷ γεννηθέντι, ἐν Παρθένου, δωροφορεῖς παμπάναρ Εὐθύμιε.

Nομίμως, τῷ Χριστῷ λειτουργήσας τὴν ἔνδεον, ἱερουργίαν τοῦ λόγου, μισθὸν τούτου Πάτερ ἀντεκομίσω, θεορρῆμον, τὸ σὲ τελειωθῆναι δὶ αἷματος.

Θεοτοκίον.

Oπλάσας, κατ' εἰκόνα ἴδιαν τὸν ἄνθρωπον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, χάναπλάττει τοῦτον ἐν σοῦ Παρθένε, Θεομῆτορ, ὅλοιλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Κάθισμα, Ἡχος ἀ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Pροσήνεγκας Χριστῷ, ἐν Παρθένου τεχθέντι, Εὐθύμιε σοφὲ, ὡς οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, ἀθλήσας καρτερώτατα, Ιεράρχα τὸ αἷμά σου· ὅθεν εἴληφας, διπλοῦν τὸ στέφος τῆς νίκης, καὶ παρίστασαι, τῇ Παναγίᾳ Τριάδι, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Ωδὴ ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Iερωσύνης, ἱερωτάτης τὸ θεόσδοτον, χρίσμα, συγκεράσας αἷματι τῷ ἐν σοῦ, ἱερώτατον ἀπέδειξας, Εὐλογημένος εἰ, ὁ Θεός μου ιραυγάζων καὶ Κύριος.

Sὺ ἐφειλκύσω, χάριν τοῦ θείου Πρωτομάρτυρος, οὐπερ ἀνεδείχθης ἀριστος μιμητής, εὐλογίαις ἀμειβόμενος, τοὺς ἀναιροῦντάς σε, ἀνηλεῶς παμπάναρ Εὐθύμιε.

Sτήσας τοὺς πόδας, ἐπὶ πέτραν τῆς πίσεως ἀσφαλῶς, πάσαις προσθολαῖς Παμπάναρ τῶν πειρασμῶν, ἀπερίτρεπτος διέμεινας, Εὐλογημένος εἰ, ὁ Θεός μικραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Tὸ τῷ Ὑψίστῳ, ἥγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γάρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεότοκε τοῖς ιραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

Ωδὴ η. Χειρας ἐκπετάσας.

Eστης ἐπὶ βῆματος στερρῶς, ἀγωνίζόμενος, Πάτερ Εὐθύμιε· τὸν τελειότατον ὄρον γάρ, ἐμελέτησας θεόληπτε, ὡσπερ ἐλόμενος θανεῖν, ὑπὲρ τῶν φίλων σας, τῶν βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Fαιδρὸς καὶ τὸν λόγον καὶ τὸν νοῦν, φαιδρὰν ἐκέντησο, ψυχὴν καὶ πρόσωπον· νῦν δὲ φαιδρότερος γέγονας, μέχρις αἵματος Εὐθύμιε, πρὸς Βασιλεῖς θεοστυγεῖς, ἀντιταξάκενος, καὶ ιραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Eπέθεντο Μάναρ ἐπὶ σὲ, οἱ ἐπὶ γῆς ιραταιοὶ τοῦ θανατῶσαι σε, παρανομώτατα πράτοντες· ἀλλ' αὐτὸς ἀνατεινόμενος, πρὸς τὸν

τεχθέντα Λυτρωτὴν, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, ἀνεβόας· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Iδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰουδα φυλῆς, ἀρχῶν ἥγουμενος· σὺ γάρ Πανάμωμε τέτοκας, ὡς τὸ πρὶν ἦν ἀποκείμενον, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ὡς ψαλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ωδὴ Σ. Λιθός ἀχειρότμητος.

Pρὸς τὸν γαληνότατον ὄρμον, μετέστης Πάτερ τῶν ἐντεῦθεν· ὥσπερ γάρ στρουθίον ἐρρύσθης, ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων σε, εὐλογῶν τὸν ρύσαμενον, Ιερομάρτυς εὐθυμότατα.

Aὕγλη τῆς ἐξ ὑψους φανείσης, ἀνατολῆς πεφωτισμένος, καὶ φωτοφανείσαις ἀστέρος, τοῦ ἐξ Ἰερᾶ νῦν ἀγατείλαντος, ὑπερφυῶς λαμπόμενος, πρὸς τὸν Δεσπότην ἐξεδήμησας.

Tὰ τοῦ Παραδείσου πλάτη, χωροβατεῖν κατηξιώθης· οὐ τῶν Μακαρίων λαμπρότης, καὶ τῶν Ἄγιων ἡ ἀγαλλίασις, ως Ἀθλητὴν Εὐθύμιε, σὲ νικηφόρον ὑπεδέξαντο.

Eχων πρὸς Θεὸν παρόρησίαν, ως Ιεράρχης τε καὶ Μάρτυς, τοῦ νῦν ἐνεστῶτος χειμῶνος, τῆς Ἐκκλησίας γαλήνην αἴτησαι, καὶ τῶν πταισμάτων ἀφεσιν, τοῖς σὲ ὑμνεῖσι Παμμακάριστε.

Pάθδος ἀνεβλάστησας ῥίζης, τοῦ Ιεσσαὶ ἡμῖν τεκτσα, ἀνθος τῆς θεότητος Χριστὸν, Θεογεννήτορ Πάναγνε σήμερον, τὸν ως Θεὸν ἀχώρητον, καὶ νῦν ως βρέφος σπαργανούμενον.

Στιχηρ. **Ἡχος πλ. δ.** Ω τῷ παραδόξῳ θαύματος.

Eτι τῷ λύθρῳ σταζόμενος, καὶ πεφυρμένος θερμῷ, καὶ ἀτμίζοντι αἷματι, τῷ Χριστῷ παρέστηκας, θεορρῆμον Εὐθύμιε. Τῶν σῶν πληγῶν οὖν, Πάτερ τοὺς μώλωπας, ἀνθίκεσίας νῦν προτεινόμενος, τοῦτον δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, καὶ ἐκτενῶς, μάκαρ ἐξιλέωσαι, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Aῶρα προσήνεγκας "Οσιε, τῷ γεννηθέντι Χριστῷ, καὶ σαρὶ νηπιάσαντι, πολιάν αἰδέσιμον, κοσμουμένην χαρίσμασιν, ἱεραρχίας, Πάτερ καὶ αἷματι, πεφοινυγμένην τῆς σῆς ἀδλήσεως, πίστιν ὄρθοδοξον, καὶ ἐλπίδα πρόθυμον, καὶ ἀρράγῃ, ὅντως καὶ ἀστίλευτον, ἀγάπην πάνσοφε.

Gλῶσσα οινχμένη Πνεύματι, καὶ φθεγγομένη σαφῶς, ἀληθείας διδάγματα, θεοσδότου χάριτος, τηλαυγῶς ἀποστάζουσα· τῆς εὐσεβείας λύρα θεόφθογγος· ὄρθοδοξίας ιρηπίς ἀκράδαντος· στόμα μελίρρυτον· θησαυρὸς φρο-

νήσεως. Ἐκκλησιῶν, σᾶλπιγξ μεγαλόφωνος,
ἔδειχθης Ὁσιε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος δ.

Σπηλαιώ παρώκησας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, φά-
την ὑπεδέξατο, Ποιμένες καὶ Μάγοι προ-
σεκύνησαν. Τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο
τὸ ιήρυγμα· καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἔθαύ
μαζὸν βοῶσαι, καὶ λέγουσαι· Δόξα τῇ συγκα-
ταβάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἅγιων καὶ δικαίων,
Γωσὴφ τοῦ Μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ Βασιλέως,
καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν συνήθη Στιχο-
λογίαν, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέιραξα, ἵστωμεν Στί-
χους ι. καὶ φάλλομεν Στιχηρά Ἀναστάσιμα δ.
τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἅγιων γ'.

Στιχηρά Προσόμοια τῶν Ἅγιων.

*** Ηχος α. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.**

Τὸν Θεοπάτορα πάντες ἀνευφημήσωμεν,
Δαυὶδ τὸν Βασιλέα· ἐκ γὰρ τούτου
προῆλθε, ῥάβδος ἡ Παρθένος, καὶ εἴξ αὐτῆς,
ἀνατέταλνεν ὄνθος Χριστὸς, καὶ τὸν Ἀδὰμ
σὺν τῇ Εὐά ἐν τῆς φθορᾶς, ἀνεπλάσατο ώς εὖ-
σπλαγχνος.

Τῶν Προφητῶν τὰς προρρήσεις εἶδεν ἐν γήρᾳ
σαφῶς, ὁ Ἰωσὴφ ὁ Μνήστωρ, ἐμφανῶς
πληρουμένας, μνηστείας λαχῶν ἔέντης, χρηματι-
σμάς, τῶν Ἀγγέλων δεξάμενος, Δέξα Θεῷ ἐκ-
βοῶντων, ὅτι ἐν γῇ, τὴν εἰρήνην ἐδωρήσατο.

Τὸν Ἀδελφόθεον πάντες ἀνευφημήσωμεν,
ώς Ἱεράρχην ὄντα· μαρτυρίῳ δὲ πάλιν,
ἐμπρέψαντα γενναιόως· οὗ ταῖς εὐχαῖς, Ἰησοῦ
ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σπηλαιώ, καὶ φάτνῃ σπαρ-
γανωθεὶς, σῶσον πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, Ἡχος πλ. β.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Δαυὶδ καὶ Ἰακώβου.
εὔσεβοῦς Βασιλέως Προφήτου, καὶ Ἀπο-
στόλου πρώτου Ἐπισκόπου· αὐτῶν γὰρ τοῖς
διδάγμασι, πλάνης ἀπαλλαγέντες, Χριστὸν δο-
ξολογοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντα, τὸν
καὶ σαρκωθέντα, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ α. τοῦ Ἡχου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Ὁκτωηχου.

Δόξα, Ἡχος πλ. β.

Ιερέων μνήμην, καὶ Βασιλέων κράτος τε, καὶ
εὐφροσύνην, γέγονεν ὁ τόκος σὐ· καὶ ἐν αὐτῷ
παυχώμενοι, λέγομεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς, αἴγιασθήτω τὸ ὄνομά σὐ φιλάνθρωπε.

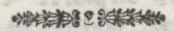
Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν "Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ καὶ
ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ
κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεέμ Σωτῆρα
Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαυ-
ται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Απολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Δόξα, τῶν Ἅγιων, Ἡχος β.

Εὐαγγελίζεται Ἰωσὴφ, τῷ Δαυὶδ τὰ θαύματα
τῷ Θεοπάτορι· Παρθένον εἶδες κυνοφορήσα-
σαν· μετὰ Μάγων προσεκύνησας· μετὰ Ποιμέ-
νων ἐροξολόγησας, δι᾽ Ἀγγέλων χρηματισθεῖς· Ἰκέ-
τευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆγαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ως διατέτακται ὅπισθεν, σελ. 204.

Κανὼν τοῦ Μνήστορος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Χριστὸς εἰς μέλπω δεξιὸν παραστάτην· Ἰωσὴφ·
Ωδὴ α. **Ἡχος α. Χριστὸς γεννᾶται.**

Χριστοῦ θεράπον μανάριε, Χριστοῦ τοῦ
σαρκωθέντος διάκονε, Χριστοῦ πατήρ
νομιζόμενος, τότῳ σὺν παρόησίᾳ, παρεστηκὼς,
διτησαι εἰρήνην, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν τοῖς
εὐφημοῦσί σε.

Ρημάτων θείων ὑπήκοος, πραγμάτων πα-
ραδόξων διάκονος, Παρθένου Μνήστωρ
Θεόπατος, δίναιος κατὰ πάντα καὶ ἀληθῆς;
Ιωσὴφ ἐδειχθης, καὶ Δικαίων ἐν σκηναῖς ἐπα-
ναπέπαυσαι.

Γέδειν Χριστὸν κατηξίωσαι, μορφῇ τῇ ηαθῇ·
μᾶς νηπιάσαντα, καὶ τούτου Πατήρ ὡνό-
μασαι· μεγιστη σου ἡ δόξα, ώς ἀληθῶς! μέγα-
ὑπὲρ πάντας, τὸ ἀξίωμα! διὸ ἀνευφημῆμέν σε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ Χριστὸν ἀπεκύνησας, ἀγυνὴ ἐν Βηθλεέμ
Ἀπειρόγαμε, σπαργάνοις αὐτὸν εἰλήσαται·
οὗ τὴν ἐπιδημίαν καταπλαγεῖς, Ἰωσὴφ σὺν φό-
βῳ, μεγαλύνει προσκυνεῖ τὴν τούτου δύναμιν.

**Κανὼν τῶν Ἅγιων Δαυὶδ καὶ Ἰακώβου,
Ποίημα Κασμᾶ Μοναχοῦ (*).**

(*) Τὸ χειρόφραφον ἐπιγράφει τὸν Κανόνα τοῦτον
οὐρόματι Ἰωάννου Μοναχοῦ, καὶ τοῦτον μόνον ἔχει· ὃ δο-
άνωτέρω τοῦ Μνήστορος ἐλλείπει παντελῶς.

Ωδὴ α. Ἡγος δ. "Ἄστοι σοι Κύριε.

A "στοι σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐν μήτραις
Ἄγιας Παρθένη, τὸν ἄνθρωπον ἀφράστως
ἐνδυσάμενος, ἀνέπλαστας ὡς εὔσπλαγχνος.

Sήμερον Ποιμένες θεολογοῦσι, σὺν Ἀσωμάτοις τὸν ὕμνον, λαμπρῶς ἀναμέλποντες,
καὶ Μάγοι δῶρα φέροσι, τῷ σαρκὶ νηπιάσαντι.

Dόξα ἐν ὑψίστοις χοροὶ Ἀγγέλων, ἐν Βηθλεὲμ τοῖς Ποιμέσιν, ἐπέστησαν λέγοντες· μεθ' ὧν τὸν εὐδοκήσαντα, σαρκωθῆναι ὑμνήσωμεν.

Oσοι τὸ Γενέθλιον ἐκτελοῦμεν, τοῦ σαρκωθέντος δὶς ἡμᾶς, χαρᾶ ἀνυμνήσωμεν, Ἰακώβον θεαδελφον, καὶ Δαυὶδ Θεοπάτορα.

Dαυὶδ Θεοπάτορ σὺν τῇ ιινύρᾳ, τὸν ἐν τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ, σαρκούμενον Λόγου, Ἰάκωβον τὸν δίκαιον, ἐφελιόμενος ὑμνησον.

Tοῦ Μνήστορος. **Ωδὴ γ.** Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Tοῦ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐν Πατρὸς ἀπορρήτως ἐκλάμψαντος, καὶ ἐν Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, σαρκωθέντος ἀφράστως, Πατήρ ὡνομάσθης ἔνδοξε, καὶ μυστηρίου φρικτοῦ θεωρὸς, Μάναρ ἐχρημάτισας.

Oν αἱ ἄνω τάξεις, ὡς Θεὸν ἀπερίγραπτον τρέμουσι, τοῦτον τεχθέντα ἐν Παρθένου, Ἰωσήφ ταῖς χερσὶ σου, κρατεῖς καθαγιαζόμενος, τῇ ἐπαφῇ τῇ φρικώδει σοφέ· ὅθεν σε γεράρομεν.

Tῷ "ψος μυστηρίου, γενεᾶς μὴ γνωσθέντος ταῖς πρώην Σοφὲ, κατεπιστεύθης τῇ καρδίᾳ, καθαρὸς δεδειγμένος· δὶς οὖς ἀπαντεῖσθημεν, οἱ τὴν φωσφόρον καὶ θείαν πιστῶς, μημένη σου δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Sάρια εἰληφότα, ἐξ ἀγνῶν σου αἴματων Παρθένε Ἀγνή, καὶ ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα, καὶ ἐν φάτνῃ τεθέντα, ἴδων Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, τὸν καὶ δὶς ἡμᾶς ὄραθέντα Θεὸν, ὑμνοῖς ἐμεγαίλυνεν.

Tῶν Ἀγίων. Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοι.

Tὸν τεχθέντα σαρκὶ, ἐν τῆς Παρθένη Μαρίας, ἀσπόρως Χριστὸν, σὺν Ἀγγέλοις πάντες ὑμνήσωμεν, Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγαζοντες.

Aγραυλοῦντες πιστοὶ, τὸν ἀληθῆ οἱ Ποιμένες, Ποιμένα Χριστὸν, ὑπ' Ἀγγέλων εὐηγελίσθησαν, Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγαζοντες.

Eὑφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, χορευέτω δὲ πᾶσα ἡ γῆ, τῷ τεχθέντι σήμερον ἀδοντες· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Tὴν πανέστον τοῦ δὶς ἡμᾶς, κενωθέντος πιστοὶ ἐορτὴν, σὺν Δαυὶδ τε καὶ Ἰακώβῳ, ὑμνοῖς ἐπαξίως τιμήσωμεν.

Ως Νυμφίον Δαυὶδ ἐκ παξοῦ, τῆς μητρώας νηδύος φησὶ, νῦν τὸν Κύριον πορεύσεσθαι· ὃν σὺν Ἰακώβῳ ὑμνήσωμεν.

Κάθισμα, Ἡγος α. Χεορὸς Ἀγγελικός.

Pατρὸς ὡς ἀληθῶς, οὐρανίς θεράπων, ἐγένετο Ἰωσήφ, καὶ Πατήρ τοῦ ἀνάρχα, Υἱοῦ σὺν νενόμισαι, τῷ σαρκὶ νηπιάσαντος· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μημήνη, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, πιστῶς ἀνυμνοῦντές σε.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Xιορὸς τῶν Προφητῶν, ἐορτάζει ἐνθέως, τὸ θαῦμα τὸ ἐν σοὶ, γεγονὸς ὡς Παρθένε· Θεὸν σεσαρκωμένον γάρ, ἐπὶ γῆς ἀπεκύπασ· Μάγοι πίσει δὲ, σὺν Ἰωσήφ ἐκβοῶσι, τῷ Δαυὶδ τὰ θαύματα τῷ θεοπάτορι.

Tοῦ Μνήστορος. **Ωδὴ δ.** **Πράθδος** ἐν τῆς ρίζης.

Eχῶν λογισμὸν ταῖς θεῖαις, ὑπείκοντα προστάξει, καὶ καθαρὸς ὅλος γενόμενος, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶ, καθαρὰν καὶ ἀμωμον, μάκαρ Ἰωσήφ σὺ εμνηστεύσω, τηρῶν Παρθένον ἀγνήν, πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Ποιήσαντος.

Mίσην Γαβριὴλ ἐν οὐρανῷ, καὶ μόνῳ σοὶ αἰοίδιμε, μετὰ τὴν μόνην Ἀπειρόγαμον, τὸ μόνον ὑπερβολῆ, φοβερὸν μυστήριον, μάκαρ Ἰωσήφ ἐνεπιστεύθη, τὸν μόνον φθοροποιὸν, ἀρχοντα τοῦ σκότους τροπούμενον.

Eμψυχος ναὸς φωτειδῆς, ὑπάρχων τοῦ Ποιήσαντος, ἐπιμελείᾳ θείων πράξεων, ἐν τοῦ Ἀγίου Ναοῦ, τὸν Ναὸν τὸν Ἀγιον, σὺ παραλαβεῖν κατηξιώθης, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶ, μάκαρ Ἰωσήφ ἀειπάρθενον.

Θεοτοκίον.

Lύων τοῦ γοός σὺ προφανῶς, ἐπέστη ὁ αἵρατος, ἀμφιβολίαν πᾶσαν, λέγων σοι· Μὴ φοβηθῆς Ἰωσήφ, Μαριάμ τὴν Ἀχραντον, νῦν παραλαβεῖν· γαστρὶ γάρ φέρει, τὸν φέροντα τῇ αὐτοῦ, θεῖη δυνάμει τὰ σύμπαντα.

Tῷ Ἀγίῳ. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου.

Tὴν ἀφραστον, τοῦ Θεοῦ Λόγου συγκατάβασιν, νοητοῖς προθεωρήσας, Ἀββαϊούμ ὄφθαλμοῖς, Ἀπὸ Θαιμάν ἐκραύγαζεν, ἦζει ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ ἡμῶν.

Tῇ φάτνῃ σου, τῇ θεοδόχῳ περιέστησαν, στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, τὸν ὑπὲρ λόγον ὄντον σου, τρόμῳ καὶ ἐκπλήξει δοξάζονται.

Mετὰ τῶν Μάγων, τὸν Δεσπότην προσκυνήσωμεν, καὶ μετ' Ἀγγέλων καὶ Ποιμένων χορεύσωμεν, θεοπρεπῶς κραυγαζοντες· Δόξα ἐν υψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ο' βασιλεύων, τῶν ἀπάντων Βασιλέων Χριστὸς, κατὰ σάρια ἐκ σπέρματος Δαυὶδ γεννηθεὶς, τὸν ἐκλεκτὸν Ἰάκωβον προσήκνατο, ἀδελφὸν ὡς ἡδόκησεν.

Θεοτοκίον.

Ο' ἐκ Παρθένου, Θεὸς Κύριος φανεῖς ἐν σαρκὶ, συνεδόξασε τὴν μνήμην ὑμῶν "Ἄγιοι, τῶν Ἀποστόλων πρόκριτε Ἰάκωβε, καὶ Δαυὶδ παμμακάριστε.

Τοῦ Μνήστορος. Ὡδὴ ἔ. Θεὸς ὧν εἰρήνης,

Πραστητὶ λάμπων, σοφὲ Ἰωσῆφ, ἐν τῇ γῇ τῶν πραέων ἐσκήνωσας, Χριστοῦ τοῦ πράου ρήματι, Πατὴρ ὄνομασθείς· ὃν ἐν ταῖς σαῖς ἀγνάλαις, κρατήσας ἡγιάσθης, καὶ ἵδων ἐδοξάσθης, σάρια βροτείαν περικείμενον.

Ω' σείαν Νεφέλην, τὴν μόνην Ἄγνην, ἐν τοῖς κόλποις τὸν Ἡλιον κρύπτουσαν, εἰς Αἴγυπτον μετήγαγες, ἐκ πόλεως Δαυὶδ, τὸ ταύτης λῦσαι σιότος, τῆς εἰδωλομανίας, Ἰωσῆφ μυστηρίου, ὑπέρ κατάληψιν διάκονε.

Δίκαιος ὑπάρχων, δικαίους δόδοις, τῷ δικαίῳ τοῦ πατέρου πεπόρευσαι, τῷ κρίναντος δικαίως σε, τοιούτῳ φοβερῷ, Παμμάκαρ μυστηρίῳ, πιστῶς καθυπουργῆσαι, τῆς ἀρρήτου λογχείας, δὶς ἦς βροτοὶ ἐδικαιώθημεν.

Θεοτοκίον.

Εὑρέθη ὡς ἔφη, Προφήτης Δαυὶδ, ἐν γαστρὶ ἡ Παρθένος χωρήσασα, τὸν φύσει ἀπεριγραπτὸν, Θεὸν Ἐμμανουὴλ· ὅπερ μὴ ἐννοήσας, ὁ θεῖος ἐδιδάχθη, Ἰωσῆφ ὑπ' Ἀγγέλου, νυκτὶ καθεύδων ὃς ἀοιδίμος.

Τῶν Ἅγιων. Ὁ αὐτατεῖλας ἡμῖν.

Ο' αὐτατεῖλας ἡμῖν, τοῖς ἐν σιότει τὸ φέγγος, τῆς σῆς θεοφανείας, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ο' ἐκ Παρθένου Ἄγνης, εὐδοκήσας τεχθῆναι, Θεὸς σεσαριωμένος, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ο' ἐκ Παρθένου τεχθεῖς, καὶ τὴν μνήμην φαιδρύνας, Δαυὶδ καὶ Ἰακώβ, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ο' τὴν τῷ δουλου μορφὴν, ἐνδυσάμενος Λόγγε, ἐν μήτρας παναγίας, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀσιγήτως ἡ Κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε· Χαῖρε Μήτηρ Αὐχραντε Ἰησοῦ, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Μνήστορος. Ὡδὴ 5'. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν. Εἴνω τοκετῷ, ἐκ Κέρης θεόπαιδος, τοῖς ἔνοις ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, τὸν αἰδίον, τοῦ Πατρὸς Θεὸν Λόγον, λαβὼν Ἰωσῆφ, τὴν πρὸς Αἴγυπτον παμμάκαρ ἔνην πάθοδον, χαίρων, σὺν αὐτῷ πεποίησαι, καθηπείκων τοῖς θεοῖς προστάγμασιν.

Ι"στασι Θεῷ, σαρκὶ νηπιάσαντι, σοφὲ Ἰωσῆφ διακονούμενος, ὥσπερ Ἀγγελος· καὶ ἀμέσως πρὸς τούτῃς ηγάσθης σαφῶς, τὰς ἀντίνας τὰς ἀύλους εἰσδεχόμενος, μάκαρ, καὶ φωτειδέστατος, καὶ ψυχῇ καὶ παρδίᾳ δεικνύμενος.

Ο"λος ἐπαφῇ, τῇ θείᾳ πανεύφημε, παθαγασθεὶς ψυχῇ καὶ σώματι, μεταβέβηκας, πρὸς ἀύλους μονάς ἀγιάζων νυνὶ, τοὺς τελούντας σου τὴν μνήμην Δίκαιε, ὄντως, Ἰωσῆφ πανάγιε, παναγίας μυητήρ Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, παραδόξως τοῦ τόκου σου Κύριε, Ἄγνης ἀποτικτόμενον, τὸν προτέλειον, καὶ πρὸ πάντων αἰώνων ἐκφύντα Πατρός· καὶ Αγγέλων ἀνυμνούντων τούτον ἕκουσας, ἔνδον τῷ σπηλαίου κείμενον, Ἰωσῆφ ἐπὶ φάτνης πανεύφημε.

Τῶν Ἅγιων. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ε'βόησαν, παραδόξως τοῦ τόκου σου Κύριε, τὸ φρινῶδες, οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων θεωμενοί, Ἐν ὑψίστοις δόξα, τῷ Θεῷ· ἐπὶ γῆς νῦν γὰρ τίκτεται.

Εὐδόκησας, ἐκ Παρθένου τεχθῆναι ὡς ἄντερ θρωπός, ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων τεχθεὶς ὡς Θεός· ἵνα τὸν φθαρέντα, ἀναπλάσης Ἀδάμ ὡς φιλάνθρωπος.

Ε'κάθισας, ἐπὶ θρόνου ὡς ὅμοσας Κύριε, τοῦ Προφήτου σου Δαυὶδ, ἐκ ιαρποῦ τῆς ποιλίας αὐτῷ, προελθών· Ἰακώβ δὲ, τῆς Ἐκκλησίας τὸν θρόνον παρέθου Χριστέ.

Ε'πέστησαν, ἐκπληττόμεναι τάξεις οὐράνιαι, ἐν σπηλαίῳ, καὶ τὸν τόκον τὸν ἀχραντὸν ὑμησαν, ἀσιγήτως Δόξα, ἐν ὑψίστοις Θεῷ ἀναμέλπουσαι.

Βασιλεὺς μὲν, ὁ Δαυὶδ καὶ Προφήτης θεσπέσιος, καὶ Προπάτωρ, ἀνεδείχθη τῆς θείας σαρκωσεως· Πρωτεπίσηνοπος δὲ, μαθητὴς ὁ Ἰάκωβος δείνυσται.

Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπέρ τῶν οἰκετῶν του ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα δυσώπησον· ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίᾳν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Κοντάκιον, Ἡχος γ'. Η Παρθένος σήμερον.

Εύφροσύνης σήμερον, Δαυὶδ πληροῦται ὁ θεῖος, Ἰωσὴφ τε αἴνεσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει στέφος γὰρ τῇ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῇ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν. Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας. **Ο Οἶκος.**

Α'πορρήτῳ βουλῇ, τίκτεται σαρκὶ ὁ ἄσαρκος· περιγράφεται νῦν σώματι, ὁ ἀπεριγραπτος, καὶ σωζει αὐτρέπτως τὰς ἄμφω ουσίας· ἀρχὴν λαμβάνει ὁ φύσει ἄναρχος, καὶ μόνος ὑπέρχρονος ὅραται βρέφος, ὁ ὑπερτέλειος· φέρεται χερσὶν, ὁ φέρων τὰ σύμπαντα. Διὸ τοὺς τούτου συγγενείᾳ σεμνυνομένους, ὡς Θεὸς στέφει τῷ ἔαυτοῦ τοκετῷ· οὓς δοξάζοντες πίστει, ασιγήτως ἐνθωμεν· Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν,

Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων, Ἰωσὴφ τῷ Μνήστορος τῆς Ἀγίας Παρθένες Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκης, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ Δαυὶδ τῷ Προφήτου καὶ Βασιλέως.

Στίχοι.

Τιμῶ Ἰωσὴφ, Μνήστορα τῆς Παρθένου,
Ως ἐκλεγέντα φύλακα ταύτης μόνον.

Σὺ τέκτονος παῖς, ἀλλ' ἀδελφὸς Κυρίου,
Τοῦ πάντα τετυήναντος ἐν λόγῳ Μάκαρ.

Ἐγὼ τί φήσω, μαρτυροῦντος Κυρίου·

Τὸν Δαυὶδ εὔρον, ὡς ἐμαυτοῦ ιαρδίαν;
Δαυὶδ, ὁ Προφήτης καὶ Βασιλεὺς, ἦν υἱὸς Ἰεσσαί.

ΔΤοῦτον ἐδίδαξεν ὁ Προφήτης Νάθαν τὸν Νόμον Κυρίου, καὶ προεφήτευσεν ἔτη τεσσαράκοντα. Προέλαβε δὲ τὴν Σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη ἐννακόσια ἐννεήκοντα ἐνύεα, καὶ ἦν ἐν Γαβαά. (*) Εἶδε δὲ Νάθαν, ὅτι Δαυὶδ ἐν τῇ Βηθλεέμ παραβήσεται· καὶ σπεύδων ἐλθεῖν ἀναγγεῖλαι αὐτῷ, ἐνεποδίσθη ὑπὸ τοῦ Βελιάρ· εὗρε γὰρ κατὰ τὴν ὁδὸν νεκρὸν κείμενον, ἐσφαγμένον γυμνόν· καὶ ἐπέμεινεν ἐκεῖ, Σέλων Σάφαι τὸν νεκρόν· καὶ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἐπέγυνω, ὅτι ἐποίησε τὴν ἀμαρτίαν Δαυὶδ, καὶ ὑπέστρεψε πενθῶν· ὡς δὲ ἀνεῖλε καὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ὁ Δαυὶδ, ἐπεμψε Κύριος τὸν Προφήτην Νάθαν ἐλέγχει αὐτὸν. Πολλὰ δὲ πενθήσας ὁ Δαυὶδ, καὶ πάνυ γηράσας, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ μετὰ τῶν Πατέρων αὐτοῦ. Γίνεται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ιακώβου, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, ἐνδον τοῦ σεβασμίου Οἴκου τῆς Ἐπεραγίας Θεοτόκου, τῷ Χαλκοπρατείῳ. Τὰ δὲ περὶ τοῦ Μνήστορος Ἰωσὴφ, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ιακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, πάντες γινώσκουσι, μαθόντες αὐτὰ ἐκ τῶν ἀγίων Γραφῶν.

(*) Τὸ δὲ ἐξῆς περὶ τοῦ Δαυὶδ ἰστορούμενον μέχρι τοῦ, καὶ ὑπέστρεψε πενθῶν, μηδ ἀναφερόμενον ἐν τῇ ἀγίᾳ Γραφῇ, δῆλον, ὅτι ἐληφθη ἐξ Ἀποκρύφων βιβλίων, η ἐκ παραδόσεως τινός.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον τὸν θεῖον. Ἀμήν.

Τοῦ Μνήστορος. Ζδὴ ζ. Οἱ Παιδεῖς εὔσεβείᾳ.

Προρρήσεων τὸ πέρας, τῶν ἐνθέων Προφητῶν ἐώρακας· ὃν γὰρ ἐκήρυξαν Χριστὸν, ἐλευσόμενον ἐκ Κόρης ἀγνῆς, ἐψηλάφησας, καὶ βρέφος ιατενόσας, ὡς ιαθαρὸς τὴν ψυχὴν, Χριστοῦ θεράπων.

Α'μέμπτῳ πολιτείᾳ, Ἰωσὴφ ιεκοσμημένος ἐνδοξε, φύλαξ ἀμέμπτου ἀληθῶς, παρθενίας ἐχρημάτισας, καὶ Πατήρ τοῦ τικτομένου Παιδὸς ιέκλησαι, μεγαλυνθεὶς τῇ σεπτῇ προσηγορίᾳ.

Ρήματι ὁ τεκταίνων, οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ιέκληται τέκτονος Υἱὸς, σοῦ Παμμάκαρ ἀξιάγαστε, τοῦ αὐτοῦ ιαρχού σε Πατρὸς ὄντως δοξάσαντος, ὡς ιερὸν ὑπεργόν τῶν ὑπέρ λόγου.

Α'γίως σου τὸν βίον, διανύσας Ἰωσὴφ παναριστε, ἐν ταῖς λαμπρότησι νυνὶ τῶν Ἀγίων ιατεσμήνωσας, αγιάζων τοὺς πιστῶς τὴν παναγίαν σου, ἐκτελοῦντας δεῖ καὶ θείαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Συμβόλοις ἵεροῖς σε, τυπουμένην Ἰωσὴφ δίναιος, Θεοχαρίτωτε ἀγνή, ἐγνωκώς ράβδῳ ιληροῦται σου, τὴν μυηστείαν τὴν σεπτὴν, ἐπιμνησθεὶς Ἀαρὼν, τῆς βλαστησάσης ποτὲ ἀγίας Ράβδου.

Τῶν Ἀγίων. Αβραμιαῖοι ποτέ.
Εν Βηθλεέμ Ποιμένες, τὸν τῆς Παρθένου τόνον, δοξολογοῦντες ιατεμήνουν, Σωτῆρα καὶ Κύριον, τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα, αὐνθρώπῳ σῶσαι γένος.

Τὸν ὑπέρ λόγον τόκον, τῆς Θεοτόκου Μαρίας, χοροὶ Ἀγγέλων ἐκπληττόμενοι, Ἐν τοῖς ὑψίστοις ἐκραύγαζον, τῷ Θεῷ ἡμῶν δόξα, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Τῶν Χερουβίμ ἐδείχθης, ὑψηλοτέρα Παρθένε, ἐν ταῖς αὐγαλαῖσι σου βαστάσασα, τὸν τούτοις ὄχούμενον· ὃν δυσωποῦσα σῶσαι, ἡμᾶς δεῖ μὴ παύσῃ.

Νυμφαγωγὸς μὲν Δαυὶδ, θαλαμηπόλος δὲ θεῖος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ Ἰακώβος, γενόμενοι ἐλεγον· Ο σαρκωθεὶς δὲ ἡμᾶς, Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Ο'ἐν Προφήταις Ἀναξ, καὶ Βασιλεῦσι Προφήτης, σὺν Ἰακώβῳ τῷ θεόφρον, ἡμῖν ἐμελῶδησαν· Ο σαρκωθεὶς δὲ ἡμᾶς, Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίου.

E'ν τῇ ἀφλέντῳ βάτῳ, καὶ δροσοβόλῳ οὐ-
μίνῳ, σὺ προγραφεῖσα Μήτηρ Ἀχραντε,
ἀσπόρως ἐκύησας, σεσαρκωμένον Θεὸν, Ἄγνη
εὐλογημένη.

Tῷ Μηνίσορος. Ὡδὴ η. Θαύματος ὑπερψυοῦς.

Tίμιος ὡς ἀληθῶς ὁ θάνατός σου, οὐατενώ-
πιον ὥφθι Κυρίου, Ἰωσὴφ πανόλθιε· σὺ
γάρ ὅλως ὅσιωθεῖς, αἴποτε βρέφους ἵερὸς φύλαξ
γεγένησαι, τῆς εὐλογημένης· μεθ' ἡς ἔμελπες·
Εὐλογείτω ἡ ιτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑ-
περψυοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

A"πάντες χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, ὃν περ
τρέμουσι Θεὸν καὶ Κτίστην, Ἰωσὴφ ὁ
δίκαιος, παρρήσια πανευλαβῶς, περιπτύσσε-
ται ὡς βρέφος καὶ αἰσπάζεται, καὶ φῶς νοη-
τὸν βοῶν οικούζεται· Εὐλογείτω ἡ ιτίσις πᾶσα
τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψυοῦτω εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Tέτρωσαι τῷ γλυκυτάτῳ Μάναρ πόθῳ, καὶ
ὡς Ἀγγελος τῷ σαρκιωθέντι, παρεστῶς
προστάξει, καθυπείνεις ταῖς θεῖαις, δὶ' Ἀγ-
γέλου ἐξ Αἰγύπτου μηνυόμενος, πρὸς γῆν Ἰσ-
ραὴλ ἐπανελεύσεσθαι, μετ' αὐτοῦ τοῦ Παιδίου
καὶ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ· οἵς συνεπανηλθες, τὸν
Κύριον δοξάζων.

Θεοτοκίου.

Nόμου τὰς σκιὰς εἶδες λυθείσας, τῇ τῆς
χάριτος φωτοχυσίᾳ· φωτεινὴν νεφέλην τε,
τὴν Παρθένον τὸν νοητὸν, οὐατέλλασταν σαρκὶ,
Ηλιον ἔβλεψας, καὶ ὥσπερ ἀστὴρ πάντας ἐφώ-
τισας, τοὺς βοῶντας σοφὲ Ἰωσὴφ ἐκάστοτε·
Σὲ ὑπερψυοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Tῷ Αγίων. Τὸν βασιλέα Χριστόν.

Tὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν οὐατεμήνυσαν ἐν
Βηθλεὲμ οἱ Ποιμένες, καὶ ἀστὴρ ἐφανέ-
ρωσεν, ἐν δούλου μορφῇ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖ-
τε, καὶ ὑπερψυοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Tὸν γεννηθέντα Χριστὸν, ὃν προεκύνησαν
μετὰ δώρων οἱ Μάγοι, καὶ ἐθεολόγησαν
τῷ Αγγέλων αἱ στρατιαι, πάντα τὰ ἔργα ὑ-
μνεῖτε, καὶ ὑπερψυοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Tὸν σαρκιωθέντα Χριστὸν, ὃν ἐδοξολόγησαν
οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ τὰ Πολυόμμα-
τα ἀπαύστως ἀνυμεῖ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖ-
τε, καὶ ὑπερψυοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Tὸν σαρκιωθέντα Χριστὸν, ὃν προεφήτευσε
Δαυὶδ ὁ θεοπάτωρ, καὶ τοῖς λαοῖς ἐκή-
ρξεν Ἰάκωβος, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερψυοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου.

Tὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεινε, ἦ-
παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκου ἐμείνε
Παρθένος Ἀγνή, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερψυοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Tοῦ Μηνίσορος. Ὡδὴ ζ. Μυστήριον ξένον.

I'σότιμος πάντων, Ἀγγέλων γεγένησαι, Προ-
φητῶν Μαρτύρων τε, Μάναρ καὶ τῶν σο-
φῶν, Ἀποστόλων συνόμιλος ὄντως· διὸ σὺν αὐ-
τοῖς σε μακαρίζοντες, σοφὲ Ἰωσὴφ, τὴν ἱεράν
σου μηδὲν σέβομεν.

Ω'ς ἐκ γένους, βασιλικοῦ οὐαταγόμενος, τὴν
Ἄγνην Βασιλισσαν, μέλλουσαν Ἰησοῦν
Βασιλέα, τίκτειν ἀπορρήτως, σοφὲ ἐμνηστεύσω,
ὑπὲρ ἀπαντας, ἐν γῇ προκρίθεις, τοὺς γηγενεῖς
μακαριώτατε.

Sθεούμενος, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Πνεύματος,
ἀρεταῖς κειόσμησαι, μάναρ, ἐν βαθυτά-
τῳ τε γήρᾳ, πρὸς τὰς σους μετέθης, λαμπρῶς
Ἰωσὴφ πατέρας μέγιστος, πατήρ νομισθεῖς,
τοῦ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς ἐκλαίμψαντος.

H' μηδὲν σου, πρὸς εὐφροσύνην τὰ πέρατα,
συγκαλεῖ καὶ αἰνεσιν, Λόγου τοῦ σὲ δο-
ξάσαντος Μάναρ· ὡς σὺν παρρήσιᾳ, ἀεὶ πα-
ρεστῶς, ἀπαύστως πρέσβευε, ημᾶς λυτρώ-
θῆναι, πειρασμῶν τοὺς εὐφημούντας σε.

Θεοτοκίου.

Fυλάττουσαν, τὴν παρθενίαν ἀκήρατον, τὴν
Ἄγνην ἐφύλαξας, Λόγος ἐξ ἡς Θεὸς ἐ-
σαρκιώθη, φυλάξας Παρθένον αὐτὴν, μετὰ γέ-
νησιν ἀπόρρητον· μεθ' ἡς θεοφόρε, Ἰωσὴφ ἡμῶν
μημόνευε.

Tῷ Αγίων. Μωϋσῆς ἐν τῷ ὅρει.

Tὸν ἀρρήτως πρὸς αἰώνων, φύντα Λόγον, καὶ
γίον ἐκ Πατρὸς, τὸν αὐτὸν ἐπ' ἐσχάτων
σαρκὶ, σήμερον Παρθένος ἐκύησεν· ὃν ὑμνοῦσεν
Ποιμένες, Ἀγγέλων βοῶνταν· Δόξα ἐν ὑψίστοις
Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Tὸν ἀστέρα οἱ Μάγοι ἴδεντες, τρόπῳ ἔξενῳ,
τούτῳ παρείποντο, τὸν τεχθέντα ἐπιζητοῦντες· ὃν εύρόντες δώροις ἐτίμησαν, χρυσῷ
καὶ λιβάνῳ, καὶ σμύρνῃ βοῶντες· Δόξα ἐν ὑ-
ψίστοις τῷ τεχθέντι Θεῷ.

Bηθλεὲμ νῦν εὐφραίνου, Πόλις γενομένη τοῦ
Νέου Δαυΐδ· καὶ Σιών ἐπαγάλλου, τῷ
Ἐκκλησιῶν ἡ ἀκρόπολις, ιοινὴν εὐωχίαν τοῦ
Παμβασιλέως, καὶ τῷ αὐτοῦ θεραπόντων νῦν
δεξάμεναι.

Tῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένος Θεῷ, πᾶσα ἡ Κτί-
σις τρόμῳ ὑπούργησεν· οὐρανοὶ μὲν τὸν

Α'στέρα, ή γῆ τὴν φάτινην, ὅρος τὸ σπῖλαιον, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, Ποιμένες τὸ θαῦμα, "Αγγελοὶ τὸν ὑμνον αὐτῷ προσφέροντες.

Bασιλεὺς ἐκ ποιμένων, πάλαι μὲν Δαυὶδ ἐχρημάτισεν· ἐκ φυλῆς δὲ Ἰουδα, σὺ τῆς Βασιλίδος Ἰακωβε, Ποιμὴν ἀνεδείχθης, τῆς τῷ σαρκωθέντος ποίμνης, Ἀμνοῦ τοῦ ὑψίστου καὶ Χιοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Tῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, σὲ Θεοκυῆτόρ δοξάζουσι, καὶ αὐθρώπων τὸ γένος, σὲ ακαταπαύστως ἐν ὑμνοις τιμᾷ· σὺ γὰρ τῷ θείῳ τόῳ, βροτοὺς οὐρανίοις ἱνωσας· ὅθεν σὲ γεράρομεν.

Εξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Ἀγίων.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Sὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν, τῷ ιλεινῷ θεαδέλφῳ, Δαυὶδ τὸν θεοπάτορα, Ἰωσήφ τε τὸν θεῖον, τῆς Θεοτόκου Μητόρα· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῇ θείᾳ, γεννήσει καθυπούρυγησαν, Βηθλεέμ ἐν τῇ πόλει, θεοπρεπῶς, μετ' Ἀγγέλων, Μάγων τε καὶ Ποιμένων, αὐτῷ τὸν ὑμνον ἀδοντες, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ.

Kai tῆς Εορτῆς.

Eis τοὺς Λίγους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Εἶτα tῆς Εορτῆς, Ἡχος δ'.

Eὑφραίνεσθε δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος. Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβίμ μιμουμένη, βασταζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῷ Δεσπότῃ, δῶρα προσφέροντες. "Αγγελοὶ ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Hεοτόκε Παρθένε, ή τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὐας· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, βασταζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνη τοῦτο πάντες δοξάζομεν, ιράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· Ἀνερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Εἴπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Dεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκου πάλιν ὀφθεῖσαν Παρθένον· Χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ᾧ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν ιράζοντες· Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐκ γαρός πρὸ Ἐωσφόρῳ ἐγέννησά σε. **O** πατήρ εὐδόκησεν· ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. Ἀστήρ μηνύει· Μάγοι προσκυνοῦσι· Ποιμένες θαυμάζουσι· καὶ ἡ ητίσις ἀγάλλεται.

Δόξα, Ἡχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Aἷμα, καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, τέρατα γῆς, ἥ προεῖδεν Ἰωὴλ· αἷμα, τὴν Σάρκωσιν· πῦρ, τὴν Θεότητα· ἀτμίδα δὲ καπνός, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ ἐπελθὸν τῇ Παρθένῳ, καὶ κόσμον εὐδαιμάσαν. Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Τπερευλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυτις.

Eis τὴν Λειτουργίαν, ὡς διατέτακται.

ΤΗ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀριδιακόνου Στεφάνου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἦμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τῷ Γραπτῷ, αὐταδέλφου Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ.

ΤΤΠΙΚΟΝ.

Eἳαν τύχη τῇ καζ. τοῦ παρόντος μηνὸς ἡ Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τῷ Σαββατῷ ἐσπέρας, στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ κάθισμα δόλου· Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ Αναστάσιμα δ'. τῶν Πατέρων γ. καὶ τοῦ Ἀγίου Στεφάνου γ. Δόξα, Ἡχος πλ. β'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἡχου — Eis τὸν Στίχον, τὰ Αναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, Πρωτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης. Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς, Χορεύουσιν "Ἀγγελοι". Ἀπολυτ. τὸ Αναστάσιμον· τῶν Πατέρων. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν τῆς Εορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεός Κύριος.

Eis τὸν Ορθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, καὶ τὸ, "Ἄξιον ἐστι, Τροπόρ. Η Γέννησις σου Χριστέ — Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα Αναστάσιμα, καὶ τῆς Εορτῆς· τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπά τῆς Οκτωήχου. Κανὼν ὁ Αναστάσιμος καὶ τοῦ Μηνότορος. Ἀπὸ γ. φδῆς, Κάθισμα, Πατρὸς ὡς ἀληθῶς. Δόξα, τοῦ Ἀγ. Στεφάνου, Ἀπόστολε Χριστοῦ. Καὶ νῦν, Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ' Ἑκτης, Κοντάκιον καὶ Οίκος τῶν Πατέρων, κτλ. Ἐξαποστειλάρια, Αναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἀγ. Στεφάνου, καὶ τῆς Εορτῆς. Eis τοὺς Λίγους, Αναστάσιμα δ', καὶ τοῦ Ἀγ. Στεφάνου δ'. Δόξα, Ἡχος πλ. δ'. Αἴμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν, Τπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Eis τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Εορτῆς· εἰδὲ μὴ, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοί. Ἀπόστολος

λος, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εὐαγγέλιον, Α' ν αχωρησάντων τῷ Μάγῳ. Κοινωνικὸν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῇ καζ. τοῦ παρόντος μηνὸς, τῇ Ἀκολουθίᾳ τῶν Ἅγίων φάλλεται, καθὼς ἔστιν ἐφεξῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκένταξα, ἴστωμεν Στίχους 5'. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἡχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς Ἀγγελος, ὥφθη Στέφανε, διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἔνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς, φανερούσης τοῖς βλέπουσι· δὶς ἡς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας, οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγέντων, ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ω'ς βαθμίδες καὶ ιλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἄνοδον, αἱ τῶν λίθων οιφάδες σοι γεγόνασιν· ὃν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἐστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὅμώνυμον στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρῳ· οὖ πλησίον, ὡς καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀροθίνιογ.

Ε'ν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπαστράπτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἔσθεσας τὸ συνέδριον· καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρουμένος, καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσηύχου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος· οὖ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου, ὅμοια.

Ξενιτεῖας τοῖς τραύμασι, προσετέθη σοι τραύματα, ἔξοριας "Οσιε, χαλεπότητι, τοῦ παρανόμως διέποντος, τὸν Θρόνον τὸν ἔννομον, καὶ συγχέοντος δεινῶς, τοὺς θεσμοὺς τὰς τῆς πίστεως, καὶ τὴν "Αχραντον, τοῦ Σωτῆρος Εἰνόνα καθελόντος· ὃν τῇ χάριτι τῇ θείᾳ, Χριστοῦ θεραπόν οικτίσχυνας.

Ο'ν φρουράσε οὐ στένωσις, οὐδὲ σκότος αὐτῆμερον, οὐ πληγαὶ καὶ μάστιγες, περιῆσχυσαν, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, χωρίσαι Θεῶδωρε· οὐδὲ νόσος χαλεπή, καὶ μακρὰ καὶ δυσφόρητος· οὐδὲ ἔνδεια, τῆς τροφῆς θεορρήμον· ἀλλ' ἀτρέπτως, ἐκαρτέρησας προβλέπων, τὴν τῶν σῶν πόνων ἀντίδοσιν.

Α'ντι θλίψεως ἀνεσιν, ἀντὶ πόνων ἀπόλαυσιν, ἀντὶ σκότους ἐλλαμψιν, σοὶ δεδώρη-

ται, ὁ Ἀθλοθέτης ὁ δίκαιος· ἀντὶ δὲ θεσπέσιε, τῆς ἐν ὅψει σου γραφῆς, ζωῆς βίθλω ἐγγέγραψαι· Ἐκκλησίᾳ δὲ, πρωτοτόκων ἐτάγης, ἐν ψίστοις, καὶ Ἀγγέλων πανηγύρει, περιχαρῶς προσελήλυθας.

Δόξα, τοῦ Πρωτομάρτυρος,

"Ἡχος β'. Ἀνατολίου.

Τῷ Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ τοῦ παντὸς, τεχνέντι ἐπὶ γῆς, Στέφανος ὑπέρλαμπρος προσφέρεται, οὐκ ἐκ λίθων τιμίων οιατεσκευασμένος, ἀλλ' ἐξ οἰκείων αἵματων διηνθισμένος· Α'λλ' ὃ φιλομάρτυρες δεῦτε, τὰ τῶν ἀσμάτων ἄνθη δρεψάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀναδησώμεθα, καὶ τοῖς ὑμνοῖς ἀναμέλποντες, εἴπωμεν· "Ο σοφία οιαταγλαΐσθεις, καὶ χάριτι τὴν ψυχὴν, Πρωτομάρτυρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αἴτησαι τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, ὁ αὐτός.

Μέγα καὶ παραδόξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον! Παρθένος τίκτει, καὶ μήτρα οὐ φθείρεται· ὁ Δόγος σαρκοῦται, καὶ τὴ Πατρὸς οὐ κεχώρισται. "Αγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐιθωμεν· Δόξα ἐν ψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη·

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς.

"Ἡχος α. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἐν Ηατρὸς πρὸ αἰώνων ἔξανατείλαντα, καὶ ὡς Υἱὸν ἐν κόλπῳ, Πατρικῷ αἱ τά, αὗτις δὲπ' ἐσχάτων, αἴγαλαις Μητρὸς, ὡς ἐν θρόνῳ οιαθήμενον, καὶ ὑπ' Αγγέλων, Ποιμένων, Μάγων τε νῦν, προσκυνθμένον ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Εἴπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ε'ν Βηθλεέμ συνελθόντες, πιστοὶ οιατίδωμεν, τὸν τῶν ἀπάντων Κτίστην, οιείμενον ἐν τῇ φάτνῃ· καὶ τὰς ἐν Χαλδαίων δῶρον οιαλόν, προσκομίζοντας τριήλον, ὡς Βασιλεῖ, ὡς Θεῷ τε καὶ δὶς ἡμᾶς, τριημέρῳ ἐστρέμων νεκρῷ.

Στίχ. Ἐν γαστρὶ πρὸ Εωσφόρῳ ἐγέννησάσε.

Ε'ν τῆς Παρθένου ἐτέχθη, ὑπὸ τὸ Σπήλαιον· καὶ στρατιαι Αγγέλων, ἐπιστᾶσαι ἐβόων· Δόξα ἐν ψίστοις σοὶ τῷ Θεῷ, τῷ τεχθέντι ἐν δούλου μορφῇ, καὶ ἀναπλάσαντι κόσμον ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς Παρθένου καὶ ἀνάνδρου Μητρός.

Δόξα, τοῦ Ἅγιου, Ἡχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθη, καὶ ἐν Δικαιονοῖς Στέφανε μακάριε· τῶν ἀθλητῶν τὸ οικανότατον ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶν τὸ οικυμα, ηδόξα τῶν δικαιῶν. Τοὺς τὴν σεπτήν σου ἐορτάζοντας μηνήμην αἴτησαι, ὡς παρισάμενος τῷ Θρόνῳ, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, τῷ πατρὶ

σμάτων ἵλασμὸν λαβεῖν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν αἴξιωθῆναι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, δὲ αὐτός.

Xορεύουσιν Ἀγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾶ δὲ πᾶσα ἡ Κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεέμ Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη, τῶν εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίνιον τοῦ Ἅγιου,

Ὕχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Bασιλείου διαδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφὴ, ἐξ ἄθλων ὃν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων πρωτόταθλε· σὺ γάρ τὴν Ἰεδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἰδέσ σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Λύτον οὖν ἐνδυσώπει αἱ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα τοῦ Ὁσίου. Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ὕχος δ'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Oὐρόνῳ πυριμόρφῳ, ἐν ύψιστοις καθήμενος, σὺν Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ, καὶ τῷ θείῳ σου Πνεύματι, εὐδόκησας τεχθῆναι ἐν σαρκὶ, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου Ἰησοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ἀστήρ σε, τοῖς ἐκ Ηερσίδος Μάγοις καθυπέδειξε. Δόξα τῇ παναγαῖθῷ σου βουλῇ· δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου· δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς ἄκρᾳ συγκαταβάσει σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἅγιου,

Ὕχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Tὴν τῷ Πνεύματος πηγὴν, ἐν τῇ καρδίᾳ μυστικῶς, κεντημένος τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυς ἀληθῶς, τῶν Ιουδαίων ἀπηλεγξε τὴν αὐθαίδειαν· καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς, τὸν Χίον τοῦ Θεοῦ, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἀναβλαστήσαντα, τῷ τῆς σοφίας καὶ χάριτος πληρώματι, πεπληρωμένος ὁ ἔνδοξος. Ἀλλ' ὡς Τρισμάκαρ, τοὺς σὲ τιμῶντας, σῶζε θείαις πρεσβείαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Oἀχώρητος παντὶ, πῶς ἔχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγναῖλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἴδεν, ὡς ηθέλησε καὶ ὡς ηδόκησεν· ἀσαρνος γάρ ὃν, ἐσαρνώθη ἐνών· καὶ γέγονεν ὁ Ὡν, ὁ οὐκ ἔν-

δὶ ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκτὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρα φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρώσαι.

O' Ν. καὶ οἱ Κανόνες· τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Αγίων. Ο Κανὼν τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ωδὴ α'. Ὅχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Dεῦτε Στέφανον ὑμνοις, τὸν Πρωτομάρτυρα, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐνδόξως στεφάνωσαμεν· καὶ θείᾳ στεφόμενοι, τοῦ Στεφάνη χάριτι, ἐπιγίκιον ὑμνον ἀσωμεν.

Fέρων τοῦ Διδασκαλοῦ, τὸ πρᾶον φρόνημα, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀγάπης, ψυποιὸν ταπείνωσιν, ἀξίως ὁ Στέφανος, Διακόνων πρόκριτος, καὶ προστάτης χηρῶν γεγένηται.

Sὺ πρὸς ἐπικουρίαν, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, ἐπαξίως ἐκλήθης· καὶ ὡς πιστὸς Διάκονος, φερώνυμε Στέφανε, χρηματίσας ἐνδα Χριστὸς, δὶ αἷματος μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Sὺ μὲν ὑπὲρ ἀνθρώπων, Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου φορέσας, ὡς βρέφος ἐσπαργάνωσαι· ὁ σὸς δὲ χωννύμενος, Πρωτομάρτυς λίθων βολαῖς, τὸν ἄνθρωπον αποδύεται.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, δὲ ἡ Ἀκροστιχίς.

Tοὺς σοὺς, ἀδελφὲ, γυνσίους πλέκω ιρότους.

Θεοφάνους.

Ωδὴ α'. Ὅχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Tὸν τίτλον τῆς τιμίας ὄψεως, ἰδόντα παραχωρεῖ, τὰ Χερουβίμ τοῦ ἔχλου τῆς ζωῆς· ἡ φλογίνη ρόμφαια δὲ, πανευλαβῶς τὰ νῶτά σοι, δίδωσι πάνσοφε Θεόδωρε.

O τίτλος τῇ κορυφῇ ἐπέκειτο, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἐγγεγραμμένος ἔχλῳ τοῦ Σταυροῦ· ὁ σὸς τίτλος δὲ Πάνσοφε, ὄψει τῇ σῇ κενόλαπται, κεχαραγμένος εὐπρεπέστατα.

Tψώθη ἐπὶ Σταυροῦ μὲν Κύριος, καὶ διενύγη πλευράν· σὺ δὲ ταθεὶς ἐν σκάμνῳ παρτερῶς, τὰς κεντήσεις ὑπέμεινας, ὡς περιορὸς ἐπίσημος, Ιερομύστα σφραγιζόμενος.

Sοφία παντοδαπεῖ κοσμόμενος, Πάτερ Θεόδωρε, τὸν πρωτοστάτην ἥλεγξας σαφῶς, τῆς κακίστης αἵρεσεως· ὑπομονῇ τῶν ἔργων δὲ, τούτου τὰς φρένας κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Sοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, δοχεῖον Πάναγγε, Θεογεννήτορ μόνη τῶν πιστῶν, σωτηρία καὶ ὑμνησις· σὺ γάρ ήμεν γεγένηντας, τὴν πάντων θείαν ἀπολύτρωσιν.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Νομίμως ὡς Χριστοῦ, στρατιώτης ὁ Στέφανος, πρὸς τοὺς θεοκτόνους παραταξάμενος, τὸ ἀναταγώνιστον αὐτοῦ, σθένος ἐνδεδυμένος, τῶν παρανόμων ἔθριαμβευσεν, ἀπασαντὴν βλάσφημον αἴρεσιν.

Τῷ ζήλῳ τῆς Χριστᾶς, πυρωθεὶς ἀγαπήσεως, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος, πίστεως καὶ Πνεύματος πλησθεὶς, θείας ὁ Πρωτομάρτυς, τῶν Ἀλιέων ἐθεβαίωσε, πᾶσι τὸ θεόριτον ιήρυγμα.

Ω'ς ιήρυξ τῆς κειρυματένης ὅντως καὶ θείας ζωῆς, τῆς παρούσης ὡς περ ἐπιλαθόμενος, ἔργῳ διαδείνυσι σαφῶς, πᾶσιν ὁ Πρωτομάρτυς, τροπαιοφόρον τὴν ἀλήθειαν, ἄριστα προκρίνας τὸν θάνατον.

Θεοτοκίον.

Τοῦ βίου δὶ ημᾶς ὁ Δεσπότης τὸ σπῆλαιον, ὑπεισῆλθε τρόπῳ συγναταβάσεως· ὁ δὲ τῶν Μαρτύρων ἀρχηγὸς, Στέφανος τὴν σπιλαδὰ, τὴν ἀνθρωπίνην ὑπεξέρχεται, πόθῳ τοῦ Δεσπότου βαλλόμενος.

Τοῦ Ὄσιου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Οὐκ ἔχων ὅ, τι ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις αὐτεἰπεῖν "Οσιε, ἐπ' αἰνισμοὺς στρέφεται, ὁ βαρβαρικῆς βίας ἐμπλεως.

Τπέστις καρτερικῶς, τὰς ἐπὶ νῶτον καὶ στηθῶν μάστιγας, διὰ Χριστὸν Θεόπνευστε, καὶ τὰ ἐπὶ κόρρης ράπίσματα.

Σοφίᾳ πνευματικῇ, καὶ προθυμίᾳ λογισμοῦ ἥσχυνας, τὸν δυσσεβῆ Λέοντα, τοῖς ἱερωτάτοις σου δόγμασιν.

Αδραύστοις ὑπομοναῖς, καὶ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν ἐδραυσας, τὴν μανικὴν "Οσιε, βδέλλαιν τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Δαῦιδ καθά πιθωτὸν, ἐν Βηθλεέμ προφητικοῖς ὅμιλαι, Μήτηρ Θεός βλέπει σε, βρέφος τὸν ὑπέρθεον φέρουσαν.

Καθισμα, Ἦχος α. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Απόστολε Χριστοῦ, Διακόνων ὁ πρῶτος, Πρωτόαθλε σοφὲ, τῶν Μαρτύρων ἀκρότης, ὁ ιόσμῳ τὰ πέρατα, ἀγιάστας τοῖς ἀθλοῖς σου, καὶ τοῖς θαύμασι, ψυχὰς ἀνθρώπων λαμπρύνας, τοὺς τιμῶντάς σε, ρῦσαι παντοίων οἰνδύνων, πανεύφημε Στέφανε.

Δόξα, τοῦ Ὄσιου, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Στόμα πέφωνας τῆς παρρησίας, θράσος τύραννον μεγαλοφρόνως, καταισχύνας καρτερίᾳ τῶν ἀθλῶν σου· ἐκεντηθεὶς γάρ τὰς ὄψεις Θεόδωρε, διὰ Χριστοῦ τὴν εἰνόνα τὴν

πάνσεπτον, ἐθεβαίωσας, τιμᾶν καὶ δοξάζειν ἀπαντας, αἵτούμενος ήμιν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἔορτῆς,

"Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν ὠραιότητα.

Θαῦμα παράδοξον, γέγονε σήμερον· ὁ γάρ Σωτὴρ ήμῶν, ἐν τῷ Σπηλαίῳ σαρκὶ, ὥφθη ἐκ Παρθένου δὶ ημᾶς, καθὼς αὐτὸς ἐπισταται. Μάγοι μετὰ δώρων δὲ, ὡς Βασιλεῖ προσεκύνησαν. Ποιμένες μετ' Αγγέλων τε, ἐδοξολόγουν αὐτόν· μεθ' ὃν καὶ ημεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Δόξα τῷ δὶ ημᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Κατήγορος ιριτής τε καὶ ἀδικος, ὁ βροτοκάτονος καὶ πατὴρ, τοῦ ψεύδους Στέφανος δείκνυται· ἀλλ' ἔαυτὸν ἀνατρέπει, τοὺς βρόχους καθ' αὐτοῦ τεκτηνάμενος.

Ο' μέγας τῆς ἀθλήσεως πρόσολος, ἀντ' οὐδενὸς τοῦ δυσμενοῦς τυράννου ιρίας τὴν ἔφοδον, καταπαλαίει ἀνδρείως, ἐντέχνως ὑποβαῖς τὸν ἀντίπαλον.

Ω'ς πρῶτος τῶν Μαρτύρων ὁ Στέφανος, ὁ δοποιήσας ἐν ήμιν, τοῦ μαρτυρίου τὴν εἶσοδον, στεφανηφόρος χορεύει, τῷ στέφει τῶν Μαρτύρων στεφόμενος. **Θεοτοκίον.**

Ε'κλαίμψας ἐκ Παρθένου ὡς "Ηλίος, συνακτέλλουσαν Χριστὲ, ὡς Ἐωσφόρον τὴν ἐνδοξον, τῷ Πρωτομάρτυρος μνήμην, τῇ σῇ καταγλαΐζεις φαιδρότητι.

Τοῦ Ὄσιου. Ἐπαρθέντα σε ἴδοῦσα.

Ε'φηπλωμένος σανίδι κατεκεντήθης, ὡς προσκυνῶν Θεόδωρε, Χριστοῦ τὴν εἰκόνα, καὶ τῆς Θεομήτορος, Θρακὸς αὐγριότητι, καὶ βαρβαρικῆ ἴταμότητι.

Λειτεργήσας ἐν νεότητος τῷ Δεσπότῃ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνένδοτον, τὴν ἔφεσιν ἔχων, Μάναρ δὶ ἀσκήσεως, Μαρτύρων ἐν αἵματι, αὖθις ἐκοσμήθης φαιδρότατα.

Φαεινότατος ὡς ἥλιος Θεοφόρε, ἀνατολῆς ἔξωρυπτας, ἀκτῖνας ἐπέμπων, τῆς ὄμολογίας σου, καὶ τῆς μεγαλόφρονος, καὶ γενναϊτάτης ἐνστάσεως. **Θεοτοκίον.**

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος Θεὸς Λόγος, ἐν Βηθλεέμ ὡς εὔτπλαγχνος, εξ ἀπειρογόμου, Πάναγνε κοιλίας σου· ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, σῶσαι τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ ἐ. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ε"λαμψεν ὡς "Αγγελος, ὁ Πρωτομάρτυρος σου, τῶν οὐρανίων Χριστὲ ἀψιδῶν, γεγονὼς ὑπέρτερος, καὶ δόξης αἱρότητος, ἐμφορηθεὶς Φλάνθρωπε.

Ω'ς ἀκαταγώνιστος, τοῦ Πρωτομάρτυρος, τοῦ θείου ζήλου ή παρόρσια· καὶ γὰρ μέχρις αἷματος, πρὸς τοὺς θεοκτόνους, ἀνδρεῖς παρετάξατο.

Θεηγόρος σόματος, νιφάσιν ἔβαλε, τὰς μιαίφοντες ὁ Πρωτομάρτυρος· ὑπ' αὐτῶν ἀπειροῖς δὲ, τῶν λιθῶν νιφάσιν, ως νικητὴς ἐξέφετο.

Θεοτοκίον.

Tὸν ἐπιδημήσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, ὁ Πρωτομάρτυρος ἐν ἀκινήτῳ, τοῦ Πατρὸς Θεότητος, ἐξωτα καὶ δόξῃ, ἐν βρανοῖς τεθέαται.

Τοῦ ὄσιου. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Gῆν ξένην πατοιῶν, ξενιτείας ἐπ' ἀλγεσιν, ἀλγήματα εἴσορίας, καὶ φρουρᾶς ὡμοτάτας, ὑπέστης παρτερόψυχε.

Nῦν χοιρεῖς αἱληθῶς, οικιφόρον στεφάνωμα, δεξάμενος ἐν ἡμέρᾳ, τῇ φαιδρᾷ καὶ φωσφόρῳ, τοῦ θείου Πρωτομάρτυρος.

Hν ἔσχες ἐν παιδός, εὐσεβείας ὑπόθεσιν, ἐτέρησας μέχρι τέλους, ἀπερίτρεπτος μείνας, ἀγήττητε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Sὲ ὅπλον αἱράχες, πατ' ἔχθρῶν προθαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπία, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Τοῦ Ἅγιου. Ὡδὸς. Μανομένην ηλύδωνι.

Oκλεινὸς ταξιαρχος, τῶν Μαρτύρων, Στέφανος πισοὶ, τὰς θεσμὰς τῆς φύσεως τῇ χάριτι, ἐκβεηκὼς, τῇ θείᾳ δόξῃ αὐγαῖζεται.

Mιμητὸς πανάριστος, χρηματίσας, Δέσποτα Χριστὲ, τῷ τιμίᾳ πάθους σου ὁ Στέφανος, τοὺς φονευτάς, δὶ εὐλογίας ἀμύνεται.

Mιαιφόντα πρᾶξεως, ἀμετόχης, φύλαττε Χριστὲ, καὶ τῷ Πρωτομάρτυρος ἀξίωσον, τὰς ὑμνητάς, τῆς ηληρουχίας ως εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Pαγκοσμίου γέγονε, σωτηρίας, Δέσποτα Χριστὲ, ἀπαρχὴ ὁ τόνος σου, καὶ Μάρτυρι, θεοπρεποῦς, ὄμολογίας ὑπόθεσις.

Τοῦ ὄσιου. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Gδρῶτι, τῶν ἀγῶνων εἰσέτι σταζόμενος, Ἀγωνοθέτη παρέστης, τῷ δικαίᾳ πρίσει, πᾶσαν τὴν Κτίσιν, κυθερωνῶντι, θεοφόρε παμμάκαρ Θεόδωρε.

Oυδέν σε, τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἔχωρισεν, οὐκ αἰνιζόμενον σῶμα, οὐ θανάτου ψῆφος ἀπειλουμένη, οὐ ζημία, τῶν προσόντων θεόφρον Θεόδωρε.

Tριῶν ὧν, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας Θεόδωρε, πλήρης φωτὸς μετετέθης, πρὸς τὸ φῶς

τὸ θεῖον αὐξανομένης, τῆς ἡμέρας, καὶ υπέτο μειουμένης θεόληπτε. **Θεοτοκίον.**

Sὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος, ὡς καθαρώτατον πρίνου, καὶ ποιλάδων ἄνθος ὡς Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ἐκ τῆς γαρές σου Λόγος προέρχεται.

Κοντάκιον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ὕχος γ. Ή Παρθένος σήμερον.

O Δεσπότης χθὲς τίμιν, διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδύμει· χθὲς μὲν γάρ, ὁ Βασιλεὺων σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον δὲ, ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται, δὶ αὐτὸν καὶ τελειοῦται, ὁ Πρωτομάρτυρος καὶ θεῖος Στέφανος.

Ο Οἶκος.

Ω'ς ἀστήρ φαεινὸς σήμερον συνεξέλαμψε, τῇ Γεννήσει Χριστῷ, ὁ Πρωτομάρτυρος Στέφανος, ἀεράπτων καὶ φωτίζων τὰ πέρατα ἀπαντα· τῶν Ιουδαίων μόνον ἡμαύρωσε τὴν πᾶσαν δυσσέθειαν, σοφίας λόγοις τούτους διελέγξας, ἀπὸ τῶν Γραφῶν διαλεγόμενος· καὶ πείθων τούτους, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς Παρθένου Ἰησοῦν, Υἱὸν αὐτὸν εἶναι Θεοῦ, κατήσχυνε τούτων τὴν ἀσεβῆ ηπονηρίαν, ὁ Πρωτομάρτυρος καὶ θεῖος Στέφανος.

Συναξάριον.

Tῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνὸν τοῦ Ἅγιου Αποστόλου, Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιαικονού Στέφανου, ἐνὸς των ἐπτὰ Διαικόνων.

Στίχοι.

Αέγων στεφάνοις, οἵα τιμίοις λίθοις,

Στέφω Στέφανον, ὃν προέστεφαν λίθοι.

Eἰναδὶ λαΐνεος Στέφανον μόρος ἐθόμην εἰλεν.

Oντος, ζητήσεως γενορέντος ποτὲ μεταξὺ Ιουδαίων, καὶ Σαδδουκαίων, καὶ Φαρισαίων, καὶ Ἑλλήνων, περὶ τοῦ Κυρίου ήμερην Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν μὲν λεγόντων, ὅτι Προφήτης ἐστὶ, τῶν δὲ, ὅτι πλάνος, τῶν δὲ, ὅτι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, στὰς ἐφ' ὑψηλού τόπου ὁ Στέφανος, εὐηγγελίσατο πᾶσι τὸν Κύριον ήμερην Ἰησοῦ Χριστὸν, εἰπὼν· Άνδρες ἀδελφοί, ἵνα τι ἐπληθύνθησαν ὑμῶν αἱ κακίαι, καὶ συγκέχυται πᾶσα Ιερουσαλήμ; Μακάριος ἀνθρώπος, ὃς οὐκ ἐδίστασεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ κλίνας οὐρανούς, καὶ καταβὰς διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου ἀγίας καὶ καθαρᾶς, καὶ ἐκλελεγμένης πρὸ καταβολῆς κόσμου. Λύτος τὰς ἀσθενίας ήμερην ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασε· τυφλοὺς γάρ ἐποίησεν ἀναβλέψαι, λεπροὺς ἐκαθάρισε, καὶ τοὺς δαιμονίας ἀπήλασεν.

Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς· οὐκ ἴσχυσον γάρ ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ Πιεστόματι, φ' ἐλάλει. Καὶ εἰσελθούτες, ὑπεβαλόντες ἄνδρας τινὰς λέγοντας· Ο-τι ἀκηκόαμεν αὐταῦ λαλοῦντος ἐν ματαβλαστῷ φημια κατα-

τὸς τόπου τὸς Ἀγίου, καὶ τὸ Νόμον, καὶ τὰ λοιπὰ καταλέξαντες, καθὼς ἐν ταῖς Ἱεραῖς Πράξεσιν ἐμφέρεται τῶν Ἀποστόλων. Ἀτενίσαντες δὲ, καὶ ὑδόντες πάντες τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ὡσεὶ πρόσωπον Ἀγγέλου, καὶ τὴν αἰσχύνην τῆς πττῆς μὴ φέροντες, λιθοβολήσαντες ἀναυροῦσιν ὑπερευχόμενον, καὶ λέγοντα· Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην.

Ἐπεὶ δὲ ἔξαιρετον πτώμα, διὰ τῆς νομισθείσης αὐτοῦ πτώσεως, ὁ Θεῖος Πρωτομάρτυρος τὸν ἀντίπαλον καταβάλων, τὸν γλυκὺν ὅπνον ἀνεπαύσατο, συγκομίζεται τὸ ἵερὸν ἐκεῖνο σκήνωμα ὑπὸ ἀνδρῶν εὐλαβῶν, ἐν γλωσσοκόμῳ Περσέας, (εἰδος δὲ τοῦτο φυτοῦ·) οἱ καὶ κατασφαλισάμενοι, ἐκ πλαγίων αὐτὸν κατέθεντο τοῦ Ναοῦ. Οἱ δὲ Νομοδιδάσκαλος Γαμαλιὴλ, καὶ ὁ τούτου υἱὸς Ἀβελεῖς, πιστεύσαντες εἰς Χριστὸν, ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἐβαπτίσθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτοῦ, τῷ δοντὶ πλησίον Κωνσταντινῶν.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, ἀδελφοῦ Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ.

Στίχ. Α ύψειν ἔχει τι καὶ Θεόδωρος μέγα,

Ἐν γῆς ἀπαίρων· ὡς μέγα, στίξις θέας.

Οὗτος ὁ Ἀγιος Θεόδωρος, ἄμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Θεοφάνει, ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως, ὑπὲρ τῶν σεπτῶν καὶ Ἀγίων Εἰκόνων μεγάλως ἐπαρρόπισαντο· ὑφ' οὖν καὶ τὰς ὄψεις κατεγράφησαν, καὶ εἰς ἔξορίαν παρεπέμφθησαν. Οὗτοι οὖν ἐν τοῖς μετώποις ἐγράφησαν, προστάξει Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως τοῦ Εἰκονομάχου, διὰ Ιάμβων στίχων· καὶ παραπεμφθέντες ἐν τῇ ἔξορίᾳ, πρὸς Κύριον ὁ μέγας ἀριστεὺς Θεόδωρος ἐξεδήμησε. Λέγεται δὲ γέρουντα τιναὶ, ἐπιστάντα τῇ αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημίᾳ, Αὐγγελικῶν ἐπακοῦσαι ὥδῶν, καὶ αὐτὸν ἐνα τῶν ἀδόντων γενέσθαι. Ἡσαν δὲ καὶ οἱ Ιάμβων γραφέντες τῷ προσωπῷ στίχοι, ἔχοντες οὕτως.

Στίχοι Ιαμβίκοι, γραφέντες τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου, καὶ Ἀδελφοῦ αὐτοῦ Θεοφάνους, παρὰ Θεοφίλου Βασιλέως, ἐν σιδήρῳ πυρωθέντι.

Πάντων ποθούντων προστρέχειν πρὸς τὴν πόλιν,

“Οπου πάναγνοι τοῦ Θεοῦ Λόγου πόδες

Ἐστησαν, εἰς σύστασιν τῆς οἰκουμένης,

Ωφθησαν οὗτοι τῷ σεβασμίῳ τόπῳ,

Σκεύη πονηρὰ δεισιδαίμονος πλάνης.

Ἐκεῖσε πολλὰ λοιπὸν ἐξ ἀπιστίας,

Πράξαντες δεινὰ αἰσχρὰ δυσσεβοφρόνως,

Ἐκεῖθεν ἡλαίθησαν ὡς ἀποστάται.

Πρὸς τὴν πόλιν δὲ τοῦ ιράτους πεφευγότες,

Οὐκ ἔξαφῆκαν τὰς αἴθέσμους μωρίας.

Οθεν γραφέντες, ὡς κακοῦργοι, τὴν θέαν,

Κατακρίνονται καὶ διώκονται πάλιν.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινούπολεως.

Οὗτος ὑπῆρχε τῆς αὐτῆς Πόλεως γένυνημα καὶ θρέμμα, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Εὐσεβεστάτου Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου. Ἐγένετο δὲ, διὰ τὴν πολλὴν αὐ-

τοῦ εὐλάβειαν, Πρεσβύτερος τῆς ἀγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας· εἶτα Σύγκελλος καὶ Σκευοφύλαξ· τοῦ δὲ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τελευτήσαντος, ἐκβιασθεὶς ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἀπάστης, καὶ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ μᾶλλου ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοὺς οἵακας τῆς Εκκλησίας ἐγγειρίζεται. Καὶ καλῶς αὐτὴν κυβερνήσας ἔτη δύο καὶ μῆνας τρεῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε· τὴν δὲ μημήμην αὐτοῦ ἡ Μεγάλη Εκκλησία ἐορτάζει ἐν ημέρᾳ Κυριακῇ.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ιερομάρτυρος Μαυρικίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐβδομήνιον τα Μαρτύρων.

Οὗτος ὑπῆρχε σὺν αὐτοῖς ἐν ταῖς ημέραις Μαξιμιανοῦ. Διερχομένου οὖν αὐτοῦ ἐκ τῆς Ἀπαμέων Πόλεως, διεβλήθησαν αὐτῷ οἱ Ἀγιοι οὗτοι· οἱ καὶ παραστάντες, καὶ χριστιανούς ἔαυτους εἶναι φάμενοι, ἀφαιρεύται τὰς ζώνας, καὶ τῇ φρουρᾷ ἐγκλείονται· καὶ μετὰ τρίτην ημέραν προσκληθέντες, ἐρωτώνται· ‘Ος δὲ ἔμενος ἀκαμπτεῖς, τύπονται σφοδρῶς, καὶ ἐπὶ πυρᾶς ρίπτονται· εἶτα ξύλοις ἀναρτηθέντες, ξέονται τὰς πλευράς. Βουλόμενος δὲ ὁ Μαξιμιανὸς περισσοτέρως λυπᾶσαι τὸν Ἀγίου Μαυρίκιου, Φωτεινὸν τὸν οὐίον αὐτοῦ ἀποτιμηθῆναι προστάπτει· ἐπεὶ δὲ εἰδεν αὐτοὺς ἀκλινῆται τὴν πίστιν τηρεῖται, καὶ μὴ πειθαρχοῦντας, πέμπει αὐτοὺς ἐν τόπῳ ἀλσώδει, μέσον δύο ποταμῶν καὶ λίμνης κειμένῳ, σφηκῶντε καὶ μυιῶν καὶ κωνώπων καὶ σκυπῶν ὑπάρχοντι ἀναμέστῳ· οἱ τινες ὑπὸ τούτων κατακεντούμενοι, ἐτελειώθησαν.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ημᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀγίου. Ζ. Ζ. Ο ὑπερψυφούμενος.

Ω's ποικίλοις ἀνθεσι, καὶ ὠραίοις Στέφανε, τοῖς λίθοις κοσμούμενος, σαυτὸν προσενίνοχας, Χριστῷ τῷ Ζωοδότῃ, μελωδῶν· Εὔλογητὸς εῖ.

Ω's ἀκαταγώνιστος, ἡ τοῦ Σαύλου ἔνστασις, πορθοῦντος τὸ πρότερον, Χριστοῦ τοὺς θεράποντας, προσάγοντος δὲ ἔθυη, νῦν Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Toὺς ἔδοντας βρύχοντες, φονικῶς οἱ ἀνομοί, ὡς θῆρες ἀρπάσαντες, ἀνήρουν τὸν Στέφανον, ἐνθέως μελωδῆντα· Ο Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

E'παρθεὶς τῷ Πνεύματι, τῷ Ἀγίῳ Στέφανῳ, ἀρόρήτως τεθέασαι, Υἱὸν σὺν Γεννήτορι, ικραυγαῖζων τῇ Τριάδι· Ο Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Θεοτοκίον.

Sοὶ τῷ ἀνατείλαντι, ἐν Παρθένου θείας ἀγνῆς, προσήνεκται ἔμψυχος, ὡς Βασιλεὺς Στέφανος, ἐνθέως μελωδῶν σοι· Ο Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Τοῦ Ὁσίου. Εν τῇ καμίνῳ.

Pεπυρσευμένος, τῷ ὄρθοδόξῳ ζήλῳ Πάνσφι, πλάνην μιαρᾶς αἰρέσεως καὶ δεινῆς, θαρσαλέως ἐξηνόντισας, Εύλογημένος εῖ, ο Θεὸς μου ικραυγαῖζων καὶ Κύριος.

Λόγον σοφίας, λόγον δογμάτων, λόγον γνώσεως, λόγον διδαγμάτων, Πάτερ πανευσέβων, Θεὸς Λόγος σοι δεδώρηται, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου βοῶντι καὶ Κύριος.

Εξανατεῖλας, ἐκ τῆς Ἐώας ὥσπερ ἥλιος, αἴγλην εὐσεβείας ἔσπειρας ἐπὶ γῆς, τῆς εἰκόνος τὴν προσιύνησιν, Χριστοῦ φωτίζουσαν, καὶ διδάσκουσαν Πάτερ Θεόδωρε. **Θεοτοκίον.**

Κεισμημένη, δεδοξασμένη ὑπερλάμπουσα, φέγγει Παρθενίας Μήτηρ Θεοῦ, μετὰ σώματος ἐγέννησας, καὶ ἐσπαργάνωσας, τὸν ὄμιχλην τὴν γῆν σπαργανώσαντα.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ Σ. Σοὶ τῷ παντούργῳ.

Δεῦτε νοητῶς, τῇ τοῦ Στέφανου δόξῃ, λαμπόμενοι μέλψωμεν, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ. Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωφθησοι Χριστὸς, ἐν τῇ Πατρῷα δόξῃ, τῶν ἀθλῶν μηνύων σοι, σαφῶς τὰ ἔπαθλα ὅθεν ἐβόας. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψύψατε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ ως οἰκητῇ, τῆς παρανόμου πλάνης, ἀθλήσεως στέφανος, ἐπλάκη Στέφανε ὅθεν ἐβόας. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψύψατε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επλεξεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Δεσπότου τόνος, χορείαν ἡ μνήμη τε, τοῦ Πρωτομάρτυρος ὅθεν ἀπαύστως, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερψψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπέρ νοῦν, θεανδρικῶς τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερψψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ως λέων Παμμάναρ πεποιθῶς, ψυχῆς στερρότητι, οὐκ ἐδειλίασας, τὸν τῆς αἵρεσεως πρόβολον, τῆς μανίας τὸν ἐπώνυμον ὃν οὐαπτήξας τοῖς λαοῖς, χαίρων ἐκραύγαζες. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κοσμήσας ἀνδρείᾳ τὸν θυμὸν, τῇ σωφροσύνῃ δὲ, Μάκαρ τὴν ἔφεσιν, τὸν νῦν φρονήσεως ἐμπλεων, κεντημένος διετέλεσας δικαιοσύνη δὲ τὰς σὰς φρένας ἐρρύθμισας, ἀνακράζων. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ράγδαιώς φερόμενος τὸν ρῦν, τὸν τῆς αἱρέσεως Πάτερ εξήραγας, τοῖς σοῖς συντάγμασιν "Οσιε, καὶ πανσόφοις ἀποδεῖξει, τὰς μηχανὰς τῶν ἀσεβῶν, οὐαστρεψάμενος, καὶ κραυγάζων. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ο' πλαστας τὴν φύσιν κατ' ἀρχὰς, τὴν τῶν ἀνθρώπων Θεός, ταύτην ἐνδύεται, ἐκ τῆς ἀχράντου σε πάναγνε, καὶ ἀγίας γαστρὸς σημερον, ἐν Βηθλεὲμ προφητικῶς, ἀποτικτόμενος ἔθευ πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ Σ. Ἡσαΐα χόρευε.

Τῶν ἐπαίνων Στέφανε, ὑπερέβης ἀπανταθεσμὸν, καὶ φέρεις κατὰ παντὸς, λόγου ἀψευδῶς, σὺ τὰ οικητήρια ἀδυνατεῖ, βρότειος γὰρ νοῦς, πλεξασθαι στέφανον, ἐγκωμίων σοι ἐπάξιον.

Ω" τῆς μακαρίας σου, ἦς ἐφθέγξω, Στέφανε φωνῆς! Μη στήσης τοῖς φονευταῖς, Δεσποτα βοῶν, Χριστὸν ἀγνόημα· ἀλλ' ὡς Θεός καὶ Δημιουργὸς, δεξαὶ τὸ πνεῦμά μου, ὥσπερ θῆμα εἰωδέστατον.

Σὺ τῶν πόνων ἔπαθλον, ἀνεδήσω τὸ οικητικὸν, ἐκ Παντοκρατορικῆς, στέφος δεξιᾶς καὶ νῦν Παμμακόριστε, παρεστηκὼς, τῷ Παμβασιλεῖ, δόξῃ καὶ χόριτι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Θεοτοκίον.

Χρονικῆς ὑπάρξεως, ἐκ Παρθένου, εἴληφεν ἀρχὴν, σαρπὶ ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀχρονούχος διὸ ἀναιροίμενος, ὁ μιμητής, Στέφανος Χριστοῦ, νῦν ἐκληρώσατο, ἀπαρχὴν τῆς ἀδίου ζωῆς.

Τοῦ Ὁσίου. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τῷ θείῳ βαλλόμενος πόθῳ, τῶν διωγμῶν τὰς παρατάσεις, ῥάον ὑποφέρεις Θεόφρον· καὶ τοῦ διώκτου τὴν ἀγριότητα, οὐαταβαλῶν ἀπειληφας, τὸν τῶν ἀγώνων Πάτερ στέφανον.

Ο" λίθον ἐπισυράνιον εὔρεις, καὶ διαιμένουσαν οἰκίαν, ἀντὶ τῆς μακρᾶς ἔξοριας, καὶ ξενιτείας καὶ μεταβάσεως· καὶ νῦν τρυφᾶς λαβόμενος, τῆς αἰώνιου ἀπολαύσεως.

Τ" μνον τῷ Δεσπότῃ προσφέρων, Μάκαρ δυσώπησον ἀπαύστως, ὑπὲρ τῆς ἐμῆς ἀσθενείας, καὶ συσκηνίας καὶ ἀδελφότητος ὅπως ὅμοι βιώσαντες, τύχωμεν ἀμα τῆς θεώσεως.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπέρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἐν Βηθλεὲμ τὸν Θεὸν Λόγον, σήμερον τεκοῦσαν Παρθένε, καὶ ἐν σπαργάνοις τοῦτον εἰλήσασαν, ὡς ἀληθῶς Θεόπαιδα, καὶ Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Τηεσκέψατο ἡμᾶς.

Στέφανος σοὶ ως Βασιλεῖ, ἐμψυχος προσενήνεται, νῦν τῆς σαρκὸς ἐνδημήσας, τῷ ἐνδη-

μήσαντι σαρκὶ, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, διὸ ὃν
καὶ τὸν αἰγῶνα, ἐνδόξως ἐτέλεσεν.

"Ετερον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ο'πλήρης δεῖας χάριτος, καὶ δυνάμεως ὄν-
τως, τερατουργῶν διῆλεγχε, δεοπτόνων
τὰ στίφη, διαικενῆς μελετῶντα· ὑψηγόρῳ δὲ
γλώττῃ, δεολογῶν ὁ Στέφανος, τοῦ Πατρὸς δε-
ξιόθεν, τὸν Ἰησόν, καθορῷ νῦν ἔφησεν ἐστηκότα·
πρὸς ὃν λιθολευστάμενος, στεφηφόρος ἀνῆλθεν.

Τῆς Ἔορτῆς, μετὰ καὶ τοῦ Στεφάνου πάλιν.

Ο'τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, συναϊδιος Λό-
γος, καὶ συμφυὴς καὶ σύνθρονος, ἐκ Παρ-
θένου γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ νῦν ὡς βρέφος· ὃν
Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ὁ Πρωτομάρτυρος Στέφανος,
ἀριδήλως ιπρύξας, ὑπὸ χειρῶν, μισιφόνων χαί-
ρων λιθολευστεῖται, καὶ σεφηφόρος ἀνειστι, πρὸς
αὐτὸν μετὰ δόξης.

**Ἐις τοὺς Αἴνους, ιστῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψαλ-
λομεν Στιχηρὰ ἴδιόμελα τοῦ Ἅγιου Στεφάνου.**

"Ηχος α. Κυπριανοῦ.

Α'θλοφορικὸν στέφανον, τῷ Πρωταΐθλῳ οἱ
πισοὶ πλέξωμεν, ἐκ λογικῶν ἀνθέων· αὐ-
τὸς γάρ τὴν τῶν Μαρτύρων προητοίμασεν ὅδόν·
καὶ ἐν χαρᾷ ἀνεβόα· Ἰδού τὰς οὐρανὰς ἀνεῳ-
γμένους δεωρῶ, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ
δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρός.

"Ηχος β. Ἀνατολίου.

Α'γιωσύνην ἐνεδύσω Στέφανε μακάριε, Πρω-
τομάρτυρος καὶ Πρωτοδιάκονος, τῶν Ἅγγε-
λων συμμέτοχε· δυσωπήθητι, καὶ πρέσβευε
ὑπὲρ ήμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον τὸν ἀνα-
μάρτητον.
'Ο αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Πρῶτος ἐν Διαικόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρ-
τυσιν ἐδείχθης, παναγίε Στέφανε· ὅδὸς
γάρ ἐγένου τοῖς Ἅγιοις, καὶ πολλοὺς τῷ Κυ-
ρίῳ προσῆγαγε Μάρτυρας· διὸ οὐρανός σοι
ἡνοίγη, καὶ Θεός σοι ἐφάνη. Αὐτὸν ἴνέτευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

'Ο αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τοῦ Χρι-
στοῦ δεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτο-
διάκονον, ἐπαξίως τιμήσωμεν· οὗτος γάρ ἐξως
ἐν μέσῳ παρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Υἱὸν
ἐθεάσατο.
"Ηχος δ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στέφανε ἔνδοξε, οὐρανοπόλιτα, Χριστοῦ δε-
ράπον μακάριε, πρεσβείαν ποίησον, ὑ-
πὲρ τῶν ψυχῶν ήμῶν.
'Ο αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων,
ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν
σημεῖα καὶ τέρατα μεγαλα ἐν τῷ λαῷ, ὑπὸ

ἀνόμων ἐλιθάζετο· ἀλλ᾽ ἐξέλαμψεν ὡς Ἄγγελος,
καὶ δεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σαρκιωθέντος
ὑπὲρ ήμῶν, ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως· καὶ τῷ
Πνεύματι τῆς χάριτος, εἰς οὐρανοὺς ἀνελαμ-
βάνετο· καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς χοροστασίαις τῶν
Ἄγγελων συναυλιζόμενος, πρεσβεύει σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Δόξα, Ἡχος πλ. α. Κυπριανοῦ.

Πρωτομάρτυρος Ἀπόστολε, καὶ Πρωτοδιάκο-
νε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν
Διηταίων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα· σὺ οὐ-
ρανοὺς ἐθεάσω ἀνεῳγμένους, ἐν τῷ σταδίῳ ἐ-
στώς· καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἐξωτα-
τοῦ ἀοράτου Πατρός· διὸ, ὡς Ἄγγελος ἐκλάμ-
ψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες ὑπὲρ
τῶν λιθαζόντων· Μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρ-
τίαν ταῦτην. Καὶ νῦν αἴτησαι, τοῖς ἐκ πόθου
εὐφημοῦσί σε, ἵλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Α'κατάληπτον τὸ τελούμενον, ἐν Βηθλεὲμ
σήμερον μυστήριον! ὁ ἀόρατος ὄραται·
ὁ ἄσταρκος σαριοῦται· ὁ Λόγος παχύνεται·
καὶ ὁ "Ων γίνεται ὁ ὄν τιν". Ηρθένος τίκτει ἐν
σπηλαίῳ, βρέφος νέον, τὸν Πλάστην τῆς φύ-
σεως· φάτην ἐκτυποῦται, εἰς θρόνον ἐπουρά-
νιον· κτήνη απεικάζει, χεργάκιην παραίσταται.
Ποιμένες δαυμάζεσι. Μάγοι δῶρα προσφέρε-
σιν. "Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσι· Δόξα ἐν
ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις
γάρ ευδόνησεν, ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουὴλ.

Ἐις τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἔορτῆς.

"Ηχος α. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ι'δοῦσα ιρατούμενον χερσὶν, ἐκυτῆς ἡ Πάνα-
γνος, τὸν Ποιητὴν ἀπεφθέγγετο· Τέκνον γλυ-
κύτατον, πῶς σὲ βρέφος βλέπω, καὶ νοεῖν οὐ
δύναμαι, τὴν ἀπειρόν σου νῦν συγκατάβασιν;
ὑμῶν τὸ ιράτος σου, προσκινῶ τὴν εὔσπλαγ-
χνίαν σου, διὲ τῆς σῶσαι, κόσμον παραγέγονας.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ω'ς βρέφος με βλέπουσα ταῖς σαῖς, ἐπανα-
παυόμενον, Μῆτερ ἀγνάλαις εὐφράνθητι·
ἡλίθον τὸν κόσμον γάρ, ὅλον διασῶσαι, καὶ Ἀ-
δαίμ ὃν ἐπλασα, κακίστη συμβουλίᾳ τοῦ ὄ-
φεως, ξύλου γευσάμενον, καὶ τρυφῆς ἐξω γενό-
μενον, Παραδείσου, καὶ παταφθειρόμενον.

Στίχ. Εκ γαστρὸς πρὸ Εωσφόρῳ ἐγένυντά σε.

Σὲ βρέφος Προτέλειε ὄρω, φάτην προσκινο-
μενον, οὐ συνορῷ μυστηρίου δὲ, βάθος τοῦ
ἄφραστον· πῶς καὶ μετὰ τόνον, ἀφθορος διέ-

μεινα, τοὺς νόμους ὑπερβᾶσα τῆς φύσεως. Τίνα οὖν αἰνόν σοι, προσαγάγω; πῶς δοξάσω σε; ή Παρθένος, Κόρη ἀπεφθέγγετο (*).

Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἡχος πλ. δ. Κυπριανοῦ.

X αῖροις ἐν Κυρίῳ, στεφανηφόρε Στέφανε, ὁ μιμητὴς τοῦ Δεσπότου· διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων, Ἰουδαιῶν κατήργησας· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Pαράδοξον μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἀνθρώπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμένης, καὶ ὅ τι ἦν προσέλαβεν, οὐ φυρμὸν ὑπομείνας οὐδὲ διαιρεσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ώς σύνθετης, καὶ Ἀπόλυτης.

Τῇ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Διιστυρίων, τῶν ἐν Νικομηδίᾳ καέντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἐίς τὸ, Κύριε ἐκέντρα, ιστῶμεν Στίχους σ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς,
“**Ἡχος πλ. α. Χαῖροις ἀσπιτικῶν.**

Φέρεις Ἀδαμαίαν μορφὴν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων παντέλειος· καὶ θέλεις χερσὶ ηρατεῖσθαι, ὁ τῇ χειρὶ τοῦ παντὸς, περιδεδραγμένος δυναστείασθ, Ἀγνὴ ἡ πανάμωμος, προσεφθέγγετο λέγουσα· Πῶς σε σπαργάνοις, ἐνελήσω ὡς νήπιον; πῶς θηλάσσω σε, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα; πῶς μὴ τὴν ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχείαν θαυμάσω σου; πῶς σε Υἱόν μου καλέσω, δεύτη σε νῦν χρηματίζωσα; Υμνῶ εὐλογῶ σε, τὸν παρέχοντα τῷ ιόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Bρέφος σωματωθέν εἴς αὐτῆς, τὸν προαιώνιον Θεὸν ἡ Πανάμωμος, ὄρωσα, χερσὶ ηρατεῖσα, καταφιλοῦσα πυκνῶς, καὶ χαρᾶς πλησθεῖ-

(*) Τὰ ἀνωτέρω τρία Προσόμοια, διάλογον περιέχουτα τῆς Παρθένου καὶ τοῦ βρέφους Ἰησοῦ, Ποίημα εἰσὶν Γωνὴφ τοῦ Τμησιγράφου, καὶ τὸ ὄνομα τούτου ἀκροστιχίζουσι μεθ' ἑτέρων τριῶν, τῶν ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Αἴνων τῆς καγ. τοῦ παρόντος. Ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν πρωθυστέρως καὶ ἐλλιπῶς· ἐν δὲ τῷ χειρογράφῳ, ἀνελλιπῶς καὶ ἐν τάξει κείμενα, ἥγουν τρία μὲν (τὰ ἀνωτέρω) ἐν τοῖς Αποστίχοις τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς κα, τρία δὲ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς καβ', καὶ τρία ὠσαύτως ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς καδ', φέρουσιν ὄμοι τὴν δε τὴν ἀκροστιχίδα, Τωσὴφ ὡδὴφ, μετὰ προσθήκης δηλαδὴ ἐπὶ τέλους ἐνὸς Φ, πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐλλείποντος ἐννάτου Προσόμοίου.

σα, προσεφθέγγετο, αὐτῷ· Θεέ ὑψίστε, Βασιλεῦ ἀθεώρητε, πῶς ιαθορῶ σε, καὶ νοεῖν τὸ μυστήριον, οὐ δεδύνημαι, τῆς ἀμέτρης πτωχείας σου; Σπῆλαιον γάρ σμικρότατον, καὶ τοῦτο ἀλλότριον, ἔνδον χωρεῖ σε τεχθέντα, καὶ Παρθενίαν μὴ λύσαντα, νηδὺν συντηρεῖντα, ὡς πρὸ τόκου, καὶ διδόντα τὸ μέγα ἔλεος.

Tαῦτα ἴνετικῶς ἡ Σεμνὴ, θαυμητικῶς τε φθεγγομένη ἀκήκοε, τῶν Μάγων πρὸ τοῦ Σπῆλαιον, παρισταμένων ὄμοι, καὶ πρὸς τούτους ἔφη· Τίνα θέλετε; οὐδεῖς ὡς ὄρῳ γάρ, ἀλλοδαπῆς χώρας ἥλθετε, Περσῶν τὸ σχῆμα, οὐ τὸ φρόνημα ἔχοντες, ξένην ἄφιξιν, καὶ πορείαν πεποίησθε· καὶ πρὸς τὸν ξενιτεύσαντα, ἐξ ὑψους καὶ ξένως μοι, ἐνοικισθέντα ὡς οἶδε, μετὰ σπουδῆς παρεγένεσθε, αὐτὸν προσκυνῆσαι, τὸν δωρούμενον τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἡχος α. Παγεύφημοι Μάρτυρες.

Dισμύριοι Μάρτυρες Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ τῇ χάριτι, συναθροισθέντες ἐν Πνεύματι, δῆμος μακάριος, φωταυγεῖς ἀστέρες, πλάνης νύκτα λύσαντες, πρὸς ἄδυτον αὐγὴν μετετέθητε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Pληθὺς πολυάριθμος πυρὶ, ἥδη ωλοκαύτωται, καὶ εὐωδίας ἐπλήρωσε, τὰ ἐπουράνια· καὶ τῶν πρωτοτόνων, ἐκλεκτὴν ὄμηγυριν, Εὐφαϊδρυνε· χαρᾶς τε ἐπλήρωσε, γῦν τὰ ἐπίγεια· καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς τελοῦντας, τὴν ἔνδοξον μνήμην αὐτῶν.

Pαρθένοι γεάνιδες τῶν σῶν, μύρων ὀσφραίνομεναι, σοῖς ἡκολούθησαν ἵχνεσι, τὸ σὸν μιμούμεναι, ζωηφόρον πάθος, τὸ ψυχοσωτήριον· καὶ πρὸς τὴν ἐκ νεκρῶν ἐξανάστασιν, ἐν σοὶ γηθόμεναι, Εὔεργέτα κατωκίσθησαν, τοῦ σοῦ καλλους, σαφῶς ἀπολαύσουσαι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος δ.

Eυφράνθητι Ιερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες, οἱ ἀγαπῶντες Σιών. Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμὸς, τῆς ιαταδίκης τοῦ Ἀδαμ· ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἡνεῳχθη, ὁ ὄφις ιατηργήθη· ἦν γάρ ἡπάτησε πρώην, νῦν ἐθεάσατο, τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. “Ω βαδός πλούτου, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ! ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάσῃ σαρκὶ, τῆς ἀμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ὀπαρχὴ ἐγένετο τῷ ιόσμῳ παντὶ, διὰ τῆς Θεοτόκης· βρέφος γάρ τίτεται εἴς αὐτῆς, ὁ παντελεῖος Θεός· καὶ διὰ τοῦ τόκου, Παρθενίαν σφραγίζει, σειρᾶς ἀ-

μαρτημάτων, λύων διὰ σπαργάνων· καὶ διὰ
υηπιότητος, τῆς Εὔας θεραπεύει τὰς ἐν λύπαις
ῳδῖνας. Χορεύετω τοίνυν πᾶσα ἡ ιτίσις καὶ
σκιρτάτω· ἀνακαλέσαι γάρ αὐτὴν, παραγέγονε
Χριστὸς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν,

**Ἀπόστιχα Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἔορτῆς,
Ἡχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.**

Ολον θεουργικῶς, φορέσας ἐκ Παρθένου,
Ἄδαμ Χριστὲ τὸν πρῶτον, ἐτέχθης ἐν
σπηλαίῳ, καὶ φάτνῃ ἐσπαργάνωσαι.

Στίχ. Εἰπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ψάλλε προφητικῶς, Δαῦδ κινῶν τὴν λύ-
ραν· τῆς σῆς γάρ ἐξ ὀσφύος, ἐξ ἣς ἡ
Θεοτόκος, Χριστὸς γεννᾶται σήμερον.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.
Αἴνον θεοτερπῆ, μετὰ Ποιμενῶν Μάγοι, καὶ
σὺν Ἀγγέλοις δόξαν, τῷ ἐκ Παρθένου
φύντι, Θεῷ πιστοὶ προσάξωμεν.

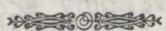
Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος α'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεὲμ ἀκούω,
ὑπὸ Ἀσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰ-
ρήνην, εὐδοκήσαντι γενέσθαι. Νῦν ἡ Παρθένος
οὐρανῶν πλατυτέρᾳ· ἐξανέτειλε γάρ φῶς τοῖς
ἐσκοτισμένοις, καὶ ταπεινός ὑψώσε, τὸς ἀγγε-
λικῶς μελωδοῦντας. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ἀπολυτίνιον τῶν Ἀγίων, Ἡχος β'.

Αὐλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιαν-
θεῖσα τοῖς αἷμασιν ὑμῶν· καὶ ἄγιαι αἱ
συνναι, αἱ δεξαίμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν
σταδίῳ γάρ τὸν ἔθρον ἐθριαμβεύσατε, καὶ
Χριστὸν μετὰ παρρήσιας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ὡς
ἀγαθὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἴνετεύσατε, σωθῆναι δεό-
μεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἔορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ.

**Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἡχος πλ. δ'. Ανέστης ἐκ νεκρῶν.**

Παράδοξον πιστοὶ, τὸ μυστήριον τοῦτο!
Θεὸς ἐκ γυναικὸς, ἐγεννήθη ὡς οἵδε·
τάγματα τῶν Ἀγγέλων, καταπλαγέντα τῇ ια-
ταβάσει αὐτοῦ, ιράζουσιν ἀνυμνοῦντα· Ὅτι
ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι
ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Αὐλῶν ποιμενικῶν, καταπαύων ἀσμα, σρα-
τὸς Ἀγγελικὸς, ἐπεφώνει λέγων· Αἴνοι

ἀστατε θεῖον, οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες·
κράξατε ἀνυμνοῦντες· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ
Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος
τῶν ἀνθρώπων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ο' Κανὼν τῆς Ἔορτῆς· εἴτα τῶν Ἀγίων, οὐ
ἡ ἀκροστιχίς.

Πληθύς με σῶζοις Καλλινίκων Μαρτύρων.

'Ιωσήφ.

Ωδὴ α'. Ἡχος α'. Ωδὴν ἐπινίκιον.

Πληθύς πολυάριθμες, σεπτῶν Μαρτύρων, τὰ
πλήθη ἐξάλειψον, τῶν πολλῶν πταισμά-
των μου, τῇ μεσιτείᾳ σου, καὶ δίδου λόγον ἀνυ-
μεῖν, τὴν σὴν πανήγυριν.

Λαμπτῆρες ὑπέρφωτοι, τῆς Ἐκκλησίας,
ιαλλίνικοι Μάρτυρες, τοῖς οἰκείοις μέλε-
σι, Θεὸν δοξάσαντες, τῇ φωτοφόρῳ νῦν ὑμῶν,
μηνή δοξάζεσθε.

Η πίστις ἡ ἐνθεος, τῶν Ἀθλοφόρων, ἀπί-
στων τὴν ἄθεον, τυραννίδα ὥλεσε, καὶ
ἐξηφάνισε, τὴν τῶν δαιμόνων πονηράν, ἔνστα-
σιν χάριτι.

Θεὸν, παντοδύναμον, σάρκα λαβόντα, καὶ
δάνατον λύσαντα, τῷ δανάτῳ Μάρτυρες,
όμολογήσαντες, εθανατώθητε ζωὴν, λαβόντες
ἄληκτον. **Θεοτοκίον.**

Τμῶν σε Πανύμυντε, εὐλογημένη, Θεὸν ὑπε-
ρύμνητον, ἐν σαρκὶ κυνήσασαν, τὸν μεγα-
λύναντα, τοὺς Ἀθλοφόρους τὸν ἔχθρὸν κατα-
παλαίσαντας.

Ωδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ ἡαρδία μου.

Ωραιοτάτως ἐκπυρούμενοι, τῇ Χριστοῦ ἀ-
γάπη Πανεύφημοι, ὑφαπτομένης τῆς πυ-
ρᾶς, ψδαμῶς ἐπτοήθητε· ἀλλ' ἐν ταύτῃ τελειό-
μενοι, ὑφ' ἐν ἐδοξάσθητε.

Ζώσῃ φωνῇ Θεὸν κηρύττοντες, ἀπειλάς ἀ-
δέσμων γάνη ἐπτηξαν· ἀλλὰ τῶν Παιδῶν τὴν
φωνὴν, όμοφρόνως ἐκραύγαζον, οἱ πανεύφημοι
Ο' πλῖται, τοῦ Χριστοῦ τελειόμενοι.

Οὐ δειλιῶμεν πῦρ ὅμόδουλον, οἱ γενναῖοι
ἄμα ἐκραύγαζον· ἀγαλλοθεόντες δὲ ψυχῆ-
διὰ σὲ δανατούμεθα, τὸν δανόντα καὶ τὸν
δάνατον, Σωτὴρ καταργήσαντα. **Θεοτοκίον.**

Ινα δεωσή τὸ ἀνθρώπινον, ὁ Θεὸς ἐγένετο
ἀνθρωπός, ἐκ σε Παρθένε τῆς Ἀγνῆς, ὑπὲρ
λόγου καὶ ἔννοιαν· διὰ τοῦτο σε συμφώνως, οἱ
πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ο Είρμος.

Στερεωθήτω ἡ ἡαρδία μου, εἰς τὸ δέλημα
σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρα-
νὸν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας
ἐν τοῖς ὅδαις, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Κάθισμα τῶν Ἀγίων.

Ὕχος α. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Στρατός ἐν ἀριθμῷ, Δισμυρίων Μαρτύρων, τιμώμενος ἡμῖν, ἀνατέλλει φωτιζῶν, παρδίας καὶ νοήματα, εὐσεβῶν διὰ πίσεως ἔξαφ-
δέντες γάρ, θείᾳ στοργῇ τοῦ Δεσπότου, τέλος ἀγιον, διὰ πυρὸς οἱ γενναῖοι, προθύμως ἐδέξαντο.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, ὅμοιον.

Eν φάτνῃ δὶ ήμᾶς, τῶν ἀλόγων ἐτέθης, μα-
κρόθυμε Σωτῆρ, νηπιάστας βουλήσει· Ποι-
μένες δέ σε ὑμνησαν, μετ' Ἀγγέλων ιραυγάζον-
τες· Δόξα αἰνεσις, τῷ ἐπὶ γῆς γεννηθέντι, καὶ
ὑψώσαντι, τῶν γηγενῶν τὴν οὐσίαν, Χριστῷ
τῷ Θεῷ ήμῶν.

Ωδὴ δ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Sοῦ τῷ πόθῳ προσέδησαν, παρδίας Λόγε
οἱ Ἀθλοφόροι· διὰ σὲ δὲ θανατούμενοι, ως
ἀρνία ἄμωμα, μιμηταὶ τοῦ πάθους σφόδρας
υθερνήσαντες Ἀγιοι, πρὸς τὸν λιμένα τῆς
σωτηρίας, τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν Πνεύματι,
ζάλην διεφύγετε, εἰδωλομανίας μακάριοι.

Aπερίτρεπτοι ὄφθητε, ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ μαρ-
τυρίου, ἀνατάσσεστοι ἀπτότοι, διωκτῶν
τὴν ἔνστασιν, τῇ ἐνθέω πίστει νικήσαντες.

Θεοτοκίον.

Lυτρωθέντες τῷ τόνῳ σου, Εὐλογημένη, τῆς
πρὶν κατάρας, εὐλογίαν ἀπειλήφαμεν, καὶ
ζωὴν καὶ λύτρωσιν, οἱ σὲ Θεοτόκον δοξάζοντες.
Ωδὴ ε. Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἔξανάτειλον.

Lαμπροφανῶς ἡ μνήμη ἐπέλαμψε, τῶν Ἀ-
θλοφόρων σου, καὶ ἐφώτισε τῆς γῆς τὰ
πέρατα, τὰς τῶν θαυμάτων, θείαις διαδόσεσι,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ήμῶν.

Iερουργοὶ θυσίαν προσάγοντες, θύματα τέ-
λεια, προσηνέγκησαν ὅλοι αυτούμενοι, σὺν
πᾶσιν ἄλλοις, πλειόσι συμμάρτυσι, Χριστὸν
μεγαλύνοντες.

Nαοὶ Θεῷ ὑπάρχοντες Ἀγιοι, διὰ βαπτίσμα-
τος, τέλος ἀγιον δρου ἐδέξασθε, ἐν οἴηω
θείω, καὶ πρὸς ἐπιθράνιον, Ναὸν ἀνηνέγκητε.

Θεοτοκίον.

Iγὰ Θεὸς τοῖς ἀνω συνάψειε, τοὺς ὄλισθήσαν-
τας, παραβάσεως εἰς μέγα βάραθρον, τὴν
σὴν γαστέρα ὥκησε Πανάχραντε, καὶ σάρξ
ἐχρημάτισεν.

Ωδὴ σ. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Kορύφαιος ἱεροῦ, ἐχρημάτισας λαοῦ, καὶ
προέπεμψας αὐτὸν, ἐν χαρᾷ πρὸς οὐρα-
νὸν, ἀθλήσαυτα, Ἱερομάρτυς Ἀνθίμε "Οσιε.

Ω' χρυσίον παθαρὸν, ἀναμέσον τοῦ πυρὸς,
ἢ εὐσέβεια ὑμῶν, Ἀθληταὶ τοῦ Ἰησοῦ,
εγνωρίσται, ἥλιον πλέον ἐναπαστράπτουσα.

Nειρωθέντες τῇ σαρκὶ, τὴν ζωὴν τὴν ἀλη-
θῆ, ἐκληρώσασθε σοφοῖ, συνυπάρχοντες
Χριστῷ, τῷ δεῖξαντι, δυνατωτέρους ὑμᾶς κο-
λάσεων.

Θεοτοκίον.

Mεταὶ τόκον ἀληθῶς, ως πρὸ τόκου Μαριάμ,
τῇ δυνάμει τοῦ ἐν σῇ, σαριωθέντος Ἰησοῦ,
διέμεινας, Παρθένος ὄντως, θαῦμα παράδοξον!
Ο Είρμος.

Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ.
Τὴν ζωὴν μὲν Ἀγαθὴ, ἐλευθέρωσον φθο-
ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτῆρ τοῦ κόσμου, ιρά-
ζοντα Δόξα σοι,

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Δισμυρίων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

Στίχοι.

Ως προσφοράί σοι Σωτερ εἶωπτημέναι,
Οἱ Δισμύριοι τοῦ νεὼ κεῖνται μέσον.

Αγέρας ὄγδοατη ητάνεν εἰκάδι Δισμυρίτης πῦρ.
Tοῦ βασιλέως Μαξιμιανοῦ, μετὰ νίκης ὑποστρέψαντος
εἰκ τοῦ κατὰ τῶν Αἰθιόπων πολέμου, καὶ βούλομένου
επινίκια θύσαι τοῖς Εἰδώλοις, γράμματα ἐπέμφθησαν παν-
ταχοῦ, συνελθεῖν προτρέπομενα ἀπαντας ἐν Νικομηδείᾳ,
εἰς προσκύνησιν τῶν παρ ἐκείνῳ θεῶν. Ο δὲ "Ἄγιος" Αν-
θίμος, Ἐπίσκοπος ὃν τῆς τοιαύτης Πόλεως, συναθροίσας
ἐν τῇ ὑπ' αὐτὸν Ἐκκλησίᾳ τὸν Χριστοῦ λαόν, (τὸν
γάρ ἐορτὴ τηνικαῦτα τῆς Χριστοῦ γεννήσεως) συνεώρτα-
ζεν αὐτοῖς, καὶ ἐδίδασκε τὴν ἀληθινὴν πίστιν. Μαθὼν
δὲ τοῦτο ὁ Μαξιμιανὸς, προσέταξε κύκλῳ τῆς Ἐκκλησίας
τεθῆναι φρύγανα, καὶ ἔξαφθηναι, καὶ κατακαπνᾶι τοὺς
Χριστιανούς. ὅπερ γνόυς ὁ Ἐπίσκοπος, σπεύσας καὶ βα-
πτίσας τοὺς κατηχεμένες, τὴν θείαν ιερουργίαν ἐπετέλεσε,
καὶ μετέδωκεν ἀπασι τοῖς Χριστιανοῖς τῶν Θεῶν καὶ ἀ-
χράντων μυστηρίων. Καὶ θτως ἀναφέντων τῶν φρυγάνων,
ἐτελειώθησαν ὅπαντες. Ο δὲ "Ἄγιος" Ανθίμος διεφυλάχθη
Θεῷ χάριτι, ἵνα, καὶ ἐτέρους ὠφελήσας, καὶ διὰ βαπτί-
σματος προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, διὰ πολλῶν βασάνων
πρὸς αὐτὸν μεταστῆ, τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν ἀπολη-
φόμενος.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων,
τῶν ἀπὸ τῆς Συγκλήτου, εἶω τῆς πυρᾶς ἀπο-
λειφθέντων, καὶ τελειωθέντων.

Ο "Ἄγιος" Ἰηδὼν ἀκούω τοῦ βίου λαβεῖν πέρας,
Ἄκρον καταντήσαντα πρὸς βυθό πέρας.

Ο "Ἄγιοι Γοργόνιοι καὶ Πέτρος ἐν τῇ θαλάσ-
σῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Πόντος καλύπτει Γοργόνιον καὶ Πέτρον.
Μνήμη δὲ τούτων οὐ καλύπτεται χρόνῳ.

Ο' Ἀγιος Μάρτυς Ζήνων ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ζήνων κεφαλὴν τέμνεται διὰ ξίφους.

Μη προσκυνεῖν ἄγαλμα τῷ Ζηνὸς θέλων.

Ο' Ἀγιος Μάρτυς Μαρδόνιος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Καὶ Μαρδόνιον Μαρτύρων ἔγνων ἐνα,

Στέργοντα Χριστὸν, καὶ στέργοντα πῦρ φλέγον.

Ο' Ἀγιος Δωρόθεος, ὁ Πρεπόσιτος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Δωρόθεος, Τὴν κεφαλὴν μου, λέγει,

Δῶρον ιορίζω τῷ Θεῷ τετμημένην.

Ο' Ἀγιος Θεόφιλος ὁ Διάκονος λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Απόγραφε βληθέντα συγνοῖς τοῖς λίθοις,

Καὶ Θεόφιλον συλλόγω Θεοῦ φίλων.

Ο' Ἀγιος Μυγδόνιος, βόθρῳ ἐγχωσθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Καὶ χωνύνται Μυγδόνιος ἐν βόθρῳ,

Ἐγνωσμένος τοῖς πᾶσι Μάρτυς τυγχάνει.

Ο' Ἀγιος Γλυκέριος, ὁ Πρεσβύτερος, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γλυκέριος, εἰς τὸ πῦρ βεβλημένος,

Ἐφη· Γλυκύς μοι τῆς τελευτῆς ὁ τρόπος.

Μετὰ τὸ ἀποφήνασθαι τὸν μαράρον Μαξιμιανὸν τοῦ καυσαὶ τοὺς Ἀγίους Δισμυρίους ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐκέλευσε καὶ τοὺς ἔξω τῆς πυρᾶς καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπολειφθέντας Χριστιανοὺς φουευθῆναι. Φουεύεται δὲ ὁ Ἀγιος Γυδης, καὶ Γοργόνιος, καὶ Πέτρος, λίθοις προσδεθέντες, καὶ ἐν θαλάσσῃ ρίφεντες. Ο δὲ Στρατηγὸς Ζήνων, συντριβεῖς τὴν ὅψιν καὶ τοὺς ὀδόντας μετὰ λίθων, σὺν Δωρόθεῳ τῷ Πρεποσίτῳ, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουται. Μαρδόνιος πυρὶ φλέγεται. Μυγδόνιος εἰς βόθρον ἐμβαλλεται. Γλυκέριος ὁ Πρεσβύτερος πυρὶ τελειοῦται. Θεόφιλος ὁ Διάκονος, τὴν γλώσσαν τρυπεῖς, ἐν τῷ κάμπῳ λιθοβλεῖται· καὶ ἔτεροι πολλοὶ κατ' ἐκείνην τὴν ημέραν τὸν μαρτυρίας ἐδέξαντο στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, ἡ Ἀγία Δόμνα, ξίφει τμηθεῖσα, τῷ πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Εκτην συνάπτω ταῖς φρονίμοις Παρθένοις,

Τὴν φευδόμωρον Δόμναν ἐπτετμημένην.

Η ἀγία Μάρτυς Δόμνα ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν Ηόλει Νικομηδίας, ἱέρισσα τοῦ ἐν τῷ παλατίῳ Δωδεκαθέου. Εντυχοῦσα δὲ τοῖς Πράξεις τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, καὶ ταῖς Ἐπιστολαῖς τοῦ Ἀγίου Παύλου, καὶ πάρ αὐτῶν τὴν ψυχὴν φωτισθεῖσα, καὶ τὴν ἀληθινὴν πίστιν μαθοῦσα, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζεται παρὰ Κυρίλλου Ἐπισκόπου Νικομηδίας, ἀμα τῷ Εὔνουχῳ Γυδῃ, καὶ ἄλλοις πολλοῖς· καὶ ἀπὸ τότε, εἴτι ἐλάμβανεν ἀπὸ τοῦ παλατίου, ἐδίδου τοῖς πτωχοῖς. Διαγνωσθεῖσα δὲ παρὰ τοῦ Ἀρχιευούχου, καὶ μέλλουσα τιμωρεῖσθαι, προεφασίσατο παραφροσύνην, καὶ ἀπεστάλη εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, ἵνα θεραπευθῇ· καὶ ἦν μετὰ τῶν Χριστιανῶν. Ο δὲ Μαξιμιανὸς, ὑποστρέψας ἀπὸ τοῦ ταξιδίου, ἐζήτει τὴν Δόμναν, καὶ μὴ εὑρών ἐπικράνθη· καὶ προσέταξεν ἀποθανεῖν πάντας τοὺς Χριστιανούς, ὁ καὶ γέγονεν. Τότε ἡ Ἀγία Δόμνα ἀνελαμβάνετο τὰ τῶν Ἀγίων Λείψανα, καὶ ἴθαπτε· καὶ γνωσθεῖσα, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέπον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμην.

Ωδὴ ζ. Τοὺς ἐν ιαμίνῳ Παιδίστους Σωτήρ.

Αποσκοποῦντες μόνα τὰ ἐκεῖ, Μακάριοι μενούτα, δυνάμει θεϊκῆς, ὥσπερ οἱ τρεῖς ἐν Βαθυλῶνι θεῖοι Παιδεῖς, τοῦ πυρὸς ἀνώτεροι, ὥφθητε θείω φωτὶ ιαταλαμπόμενοι.

Ρήμα Τυράννου ἄλογον Σοφοὶ, φαυλίσαντες, σὺν ἱερωτάταις γυναιξὶ, καὶ ιομιδῇ ὡς ἀληθῶς, θείοις νηπίοις, προσφοραὶ ὄλοκληροι, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντὸς προσανηγέθητε.

Tὸν φωτισμὸν τῆς γυνώστεως Χριστοῦ, προσφέροντες, ἐνδον ἐν ψυχῇ πανευλαβῶς, τὸ σκοτεινὸν τῆς ἀθετίας νέφος ὄντως, Ἀθληταὶ διηλθετε, καὶ εἰς αἰώνιον φῶς μετεβιβάσθητε.

Θεοτοκίον.

Τψηλοτέρα ὥφθησι οὐρανῶν, ιυήσασα πάντων τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν· ὃν ἐκτενῶς, ιαθικετεύουσα μὴ παύσῃ, Παναγία ἄχραντα σῶσαι, τοὺς πίστει θερμῇ δοξολογοῦντάς σε.

Ωδὴ η. Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν ιαμίνῳ.

Ρέουσιν ἐνθέου εὐωδίας, ιαμάτων τὰ μύρα, Μαρτύρων τὰ λείψανα· καὶ παθῶν δυσωδίαν ξηραίνουσι, τῶν πίστει ἀνυμνολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰώνας.

Ωφητε ὡς ρόδα Ἀθλοφόροι, ὡραιότατα μέσον, περιχεόμενοι τοῦ πυρὸς, καὶ προθύμως ἐκράζετε· Υμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰώνας.

Nεανίσκοι ἀμά καὶ Παρθένοι, καὶ πρεσβύται καὶ νέοι, Ἀγία Νήπια, γυναικῶν τε πληθὺς ἀναριθμητος, τῆς ἀνω ἔτυχον χορείας, ὁμοῦ ἐνηθηκότες.

Θεοτοκίον.

Τεζεκιὴλ σε πύλην βλέπει, ιεκλεισμένην Παρθένε· δὶ τὸ διώδευσεν Ἰησοῦς, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σε, καὶ σάρκα ἐν τῶν σῶν αἰμάτων, φορέσας ἀσυγχύτως.

Ο Είρρος.

Tὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν ιαμίνῳ, διασώσαντα Παιδίας, καὶ τὴν βροντόφλογον ιαμίνον, μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν Θεόν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Ωδὴ θ. Τὴν φωτοφόρον γεφέλην.

Ω'ς ἐθελόθυτοι ἀρνεῖ, ὠλοκαυτώθητε ἀμά, καὶ ὡς θεσία ιαθαρά, τῷ τυθέντι Δεσπότῃ, ὑπέρ ημῶν τῶν γηγενῶν, ιαλλίνιοι Μάρτυρες, προσήχθητε, καὶ γεφάνις τῆς νέπτης, επαίωσ, ἐκομίσασθε ὁμοῦ.

Σὺν τοῖς Ἀγίοις Προφήταις, σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποσόλοις, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν ἐνλεγτῶν,

καὶ Ἀγίοις Ἀγγέλοις, πληθὺς Μαρτύρων εὐ-
ηλεῶν, Κυρίου δεήθητε, τοῦ σωζεσθαι, πειρασ-
μῶν καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει, μακαρί-
ζοντας ἡμᾶς.

Ηλιακῶν λαμπτηδόνων, ἡ ἱερὰ ὑμῶν μνήμη,
πλέον ἐκλάμπει Ἀθληταῖ, τῶν δαιμόνων
τὸ σκότος, ἀποδιώκουσα ἀεὶ, καὶ πάντας φω-
τίζεσσα, Πανεύφημοι, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ,
κατὰ χρέος, μακαρίζοντας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, τὸ ἐκ Πατρὸς αἰ-
ναλάμψαν, τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν,
ταῖς ἀπάταις τοῦ βίου, καὶ γεγονοῦσαν τῶν
ἔχθρῶν, Πανάμωμε παίγνιον, οἴκτείρησον, καὶ
φωτὶ μετανοίας, σωτηρίου, καταξιώσον Ἀγνή.

Ο Είρμος.

Tὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ᾧ ὁ πάντων
Δεσπότης, ως ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ²
πέκον κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώθη δὶ ἡμᾶς, γε-
γέμενος ἀνθρωπος ὁ ἄναρχος, μεγαλύνομεν
πάντες, ως Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνήν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων.

Γυναῖκες ἀνοιτίσθητε.

Pληθὺς Μαρτύρων πάντιμε, καὶ φάλαγξ
θεοσύλλεκτε, τῶν Δισμυρίων Ἀγίων, τὸν
ἐκ Παρθένου τεχθέντα, Θεὸν ἐκδυσωπήσατε,
ρύσθηται πάσης Θλίψεως, τοὺς νῦν ὑμᾶς γεραί-
ροντας, καὶ τὴν λαμπρὰν ἐκτελοῦντας, καὶ
πάμφωτον ὑμῶν μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς.

Eἰνόνος ἡς μετέλαβον, θεργυκῶς τῆς κρείτ-
τονος, ἐξώσθην οἵμοι ὁ τλήμων! δὶ ἀνρα-
σίας τῆς πάλαι· σὺ δὲ Χριστὲ ως εὔπλαγχνος,
ἀρρήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χείρονος μετείλη-
φας, καινοποιήσας Σωτήρ με, Παρθενικῶν ἐξ
αἰμάτων.

Ἐις τοὺς Αἶνους, Στιχηρά Προσόμοια,
Ὕχος δ'. Ως γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Tὴς οἰκείας χρηστότητος, ὁ Δεσπότης βου-
λόμενος, τοῖς ἀνθρώποις τὸν πλοῦτον ὁ φι-
λάνθρωπος, ιαθυποδεῖξαι τὸ φύραμα, τὸ τού-
των ἀνέλαβες, καὶ ἐτέχθης ἐν σαρνὶ· καὶ τὸ
Σπηλαιον ἄκησας, ἵνα ἀπαντας, ψρανίς ποιή-
σῃς ἀνυψώσας, τοὺς αἰνοῦντας καὶ ὑμνοῦντας,
τὴν σὴν ἀνέκφραστον Γέννησιν.

Δις.

Tῇ δυνάμει νευράμενοι, καὶ στερρῶς ιρατυ-
νόμενοι, καὶ ἐνισχυόμενοι τοῦ Παντάνα-
κτος, ἐν ἀσθενείᾳ τῆς φύσεως, ἀγίτητοι Μάρτυ-
ρες, τὸν ἀρχέκακον ἔχθρον, ιραταιῶς ἐνικήσα-
τε, καὶ πρεσβεύετε, δωρηθῆται τῷ κόσμῳ τὴν

εἰρήνην, καὶ πιστοῖς τὴν σωτηρίαν, ως ἀντιλή-
πτορες μέγιστοι.

E'ν τοῖς λόγοις Φιλόθεος, καὶ ἐν ἔργοις Δω-
ρόθεος, καὶ θεῖος Μαρδόνιος, καὶ Γοργό-
νιος. σὺν τῷ Σενούνδῳ καὶ Πέτρῳ τε, καὶ Ἰν-
δῃ ἡρίστευσαν, καὶ ἔχθροῦ παρεμβολάς, ἐτρο-
πώσαντο χαιρούστε, καὶ πρεσβεύουσιν, ἐκ παν-
τοίων κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκ-
τελοῦντας, τὴν σεπτὴν αὐτῶν πανήγυριν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅχος πλ. α.

A'ιατάληπτον τὸ τελούμενον, ἐν Βηθλεέμ
σημερον μυστήριον! ὁ ἀόρατος ὄραται·
ὁ ἄστρος σαρκοῦται· ὁ Λόγος παχύνεται·
καὶ ὁ "Ων γίνεται ὁ οὐκ ἦν. Παρθένος τίκτει
ἐν σπηλαίῳ, βρέφος νέον, τὸν Πλάστην τῆς φύ-
σεως· φάτην ἐκτυποῦται, εἰς θρόνον ἐπουρά-
νιον· ητήν ἀπεικάζει, χερούικὴν παράστασιν.
Ποιμένες θαυμάζουσι. Μάγοι δῶρα προσφέρου-
σιν. "Αγγελοι ἀνυμνύντες λέγοσι· Δόξα ἐν ὑψί-
στοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις
γάρ εὐδόκησεν ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουὴλ.

Ἐις τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς,
Ὕχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

A"γει Ἑορτήν, ἐν χαρᾷ πᾶσα ἡ Κτίσις, καὶ
οἱ οὐρανοί, σὺν ἡμῖν ἀγαλλιῶνται· ἐν
φάτην γάρ ὁ Κτίστης, ἐν Παρθένη τικτόμενος,
καὶ ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας, βρέφος νῦν ὡ-
ράθη παραδόξως· πρὸς ὃν εἴπωμεν· Εὐλογη-
μένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ήπειν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου:

Nέον δὶ ἡμᾶς, Ἰησοῦ ὥφθης παιδίον, ὁ ἐκ
τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων ἀνατείλας, πα-
λαιωθέντας πάλαι, παραβάσει βαλόμενος, πάν-
τας καινοργῆσαι τοὺς ἀνθρώπους· διόσοι πάν-
τες εὐχαρίστως, ἀεὶ ιράζομεν· Εὐλογημένος ὁ
τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἐν γαστρὸς πρὸ Εωσφόρου ἐγένυσά σε.

Tμημασαν Χριστὸν, ἐν Παρθένου προελθόν-
τα, ὅρη καὶ βουνοί, καὶ κοιλάδες καὶ
πεδία· ἀστήρ δὲ τοῦτον Μάγοις, οὐρανόθεν ὅ-
πεδεῖξε, κείμενον ως βρέφος ἐν σπηλαίῳ, σάρ-
κα δουλικὴν ἡμφιεσμένον· πρὸς ὃν ιράζομεν·
Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Tίσου ἡ πολλὴ, καὶ ἀνείκαστος πτωχεία,
ἡδὶ ἡς ὁ Ἄδαμ, ιατεπλούτησε τὰ θεῖα;
ἔβοα ἡ Παρθένος, ἐν ἀγνάλαις ιατέχουσα, τὸν
Ἐμμανουὴλ Θεὸν καὶ Κτίστην, σάρκα ἐξ αὐτῆς
ἀνειληφότα· πρὸς ὃν ιράζομεν· Εὐλογημένος
ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Παῖδίον ὁ προών, Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων,
έτεχθη ἐκών, καὶ Υἱὸς ἡμῖν ἐδόθη. Ἀ-
κούσατε τὰ "Ἐθνη, Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητι· γνῶτε
καὶ ἱττᾶσθε· μεθ' ἡμῶν γάρ, ὃς λεπτυνεῖ καὶ
ἐκλιμήσει, ἐκ γῆς ἀπασαν, καὶ βασιλείαν καὶ
ἀρχὴν, αὐτῷ μὴ ὑπείκουσαν.

**Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ "Ορθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.**

ΤΗ ΚΘ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

**Μνήμη τῶν Ἅγιων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρώδου
ἀναιρεθέντων, ὧν ὁ ἀριθμὸς χιλιάδες ἰδ. καὶ τῷ
Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου, Ἡγουμένου
τῆς Μονῆς τῶν Ἅνοιμήτων.**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ'.
καὶ φάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῶν Ἅγιων
Νηπίων.**

"Ηχος δ'. Ως γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Θησαυρὸν τὸν ιρυπτόμενον, ἐκζητῶν ὁ πα-
ράνομος, τοὺς ἀνάκους σήμερον, Παῖδας
ἔθυσε· καὶ ἡ Ραχὴλ ἀπαράκλητος, ὑπῆρχε τὴν
ἄδινον, κατοπτεύουσα σφαγὴν, καὶ τὸν ἄωρον
θάνατον· οὓς ἐθρήνησε, δονουμένη τὰ σπλάγ-
χνα· ἀλλὰ τούτους, ἐπευφραίνεται ἐν κόλποις,
τοῦ Ἀβραὰμ ἄρτι βλέπουσα.

Βασιλέα τὸν ἄχρονον, ὑπὸ χρόνον γενόμενον,
βασιλεὺς παράνομος ἐπεζήτησε· καὶ μὴ
εὑρὼν ἀνελεῖν αὐτὸν, τῶν Ηαΐδων ἐθέρισεν,
ἀπειρόνακον πληθύν· οὗ εἰργάσατο Μάρτυρας,
ὡς οὐκ ὕετο, καὶ πολίτας τῆς ἀνω βασιλείας,
τὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας, παραφροσύνην ἐ-
λέγχοντας.

Εἰς Παρθένου τεχθέντι σοι, προαιώνει Κύριε,
καὶ δὶ ἀγαθότητα νηπιάσαντι, χορὸς Νη-
πίων προσήνεται, Μαρτύρων ἐν αἴματι, τὴν
ἀθόλωτον ψυχὴν, λαμπρυνθεὶς διηαιστατα· ἀ-
κατώκισας, εἰς Μονὰς ἀειζώους, τὴν Ἡρώδου,
σηλιτεύοντα κακίαν, καὶ ὠμοτάτην παράνοιαν.

Στιχηρά τοῦ Οσίου, ὅμοια.

Εγκρατείας ὑπόδειγμα, ἀνεδείχθης Μονά-
ζοσι, θεοφόρε Μάρκελλε καὶ ἀστησεως·
ὑπογραμμὸς ταπεινώσεως· σύλος ἐπαιρόμενος,
ἀπὸ γῆς πρὸς θρανόν· καὶ ἀγνείας συνόμιλος,
ἥσυχίας τε, ἀληθεῖς ὅντως φύλαξ, καὶ ἀνδρείας,

στήλη ἔμψυχος κανών τε, πρὸς ἀρετὴν ἀκρ-
βέστατος.

Ἑωρίας τῆς ιρείτονος, ἐπίβας Πάτερ Μάρ-
κελλε, τὰ γεωδη ἄπαντα καὶ ἐπίηπρα,
καὶ περιών ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες καὶ ἀϋλον,
πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω δοξάζων Χρ-
ιστόν· ὃν ἴκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυ-
τρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐπιτελοῦντας, τὴν ἀε-
σέβαστον μνήμην σου.

Τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά σου, ταῖς ἐγθέοις
ἐπτέρωσας, ἀρεταῖς ὡς Μάρκελλε, καὶ συ-
νόμιλος, τῶν Ἀσωμάτων γεγένησαι, γηῖνων ἀ-
μέτοχος, ἐνδεικνύμενος τερπνῶν, διὰ πέθον τῷ
Κτίστου σου· ὃν ἴκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύ-
νων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐπιτελοῦντας,
τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

**Δέξα, τῶν Ἅγιων, Ἡχος πλ. δ'.
Ἀνδρέου Κρήτης.**

Ἡρώδης ὁ παράνομος, θεωρῶν τὸν ἀστέ-
ρα, ὑπὲρ πᾶσαν ητίσιν λαμπρότερον,
ἐταράττετο· καὶ γαλακτοτροφούμενα Βρέφη,
έξ ἀγναλῶν μητρικῶν ἀφήρπαζεν· Ἡ δὲ Ἐλι-
σάβετ, λαβοῦσα τὸν Ἰωάννην, πέτραν παρε-
κάλει· Δέξαι Μητέρα μετὰ τέκνου· "Ορος ἐδέ-
ξατο τὸν Πρόδρομον· φάτην ἐφύλαττε τὸν θη-
σαυρὸν, ὃν ἀστήρ ἐμήνυσε" Μάγοι προσεκύ-
νουν. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Παράδοξον μυστήριον, οἰκονομεῖται σῆμα-
ρον! καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς
ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμένης, καὶ ὁ
οὐκ ἦν προσέλαβεν, οὐ φυρμὸν ὑπομείνας, γέδε
διαίρεσιν.

**Ἀπόστιχα Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.
Ἡχος πλ. β'.**

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ·
Μυστήριον φρικῶδες ὄρῳ· Θεὸς γάρ ὁ κα-
τέχων δρακὶ, πᾶσαν ητίσιν, περιέχεται
σαρκὶ, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων· καὶ ῥήκει σπαρ-
γανοῦται, ὁ σπαργανῶν ὄμιχλη θάλασσαν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου·
Ο ἀσαρκος σαρκοῦται Θεὸς, καὶ ἀρχεται
ὁ ἄναρχος, καὶ ὁ πλήρης, νῦν κενοῦται
ἐν σμικρῷ, Σπηλαίῳ ἐν Παρθένου, καὶ βρέφος
γαλουχεῖται, ὁ διατρέφων πνοὴν ἀπασαν.

Στίχ. Εἰς γαστρὸς πρὸς Ἐωσφόρῳ ἐγένησά σε.
Σηρτῶσι τῇ γεννήσει Χριστοῦ, Ποιμένες καὶ
δοξάζουσι, σὺν Ἀγγέλοις, καὶ αστήρ δο-
ρυφορεῖ, καὶ Μάγοι προσκυνοῦσι· καὶ ἀνθρω-
ποι σωθέντες, τὴν Θεοτόκον μεγαλύνουσι·

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἡχος πλ. δ'.

'Ανδρέου Κρήτης.

Tοῦ Ιησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰudeias, τῶν Ιουδαίων τὸ κράτος κατήργηται. Σκιρτάτω τὰ Νήπια, ὑπὲρ Χριστοῦ σφαττόμενα. Ιουδαία ὀδυρέσθω φωνὴ γάρ ηκούσθη ἐν Ραμᾶ· Ραχὴλ οἰλαίουσα, θρηνεῖ ως γέγραπται τὰ τένα αὐτῆς. Βρέφη γάρ Ηρώδης, ἀνελὼν ὁ παράνομος, ἀπεπλήρου τὴν Γραφὴν, τὴν Ιουδαίαν ἐμπιπλῶν αἴθων αἴματος· καὶ ἡ γῆ μὲν ἥρυνθαίνετο τοῖς τῶν Νηπίων αἵμασιν· ἡ ἐξ Ἐθνῶν δὲ Ἔκκλησία, μυστικῶς ἀγνίζεται, καὶ στολὴν ἔνδυεται. Ἡλθεν ἡ ἀλήθεια, ὁ Θεός ἐπέφανε, τοῖς ἐν σκιᾷ καθημένοις, ἐκ Παρθένου γεννηθεῖς, εἰς τὸ σῶσαι ήμᾶς.

Καὶ νῦν, τῆς Ἔορτῆς, ὁ αὐτός.

Rύριε, ἐν Βηθλεέμ παραγέγονας, ἐν τῷ Σπηλαίῳ παρώκησας ὁ οὐρανὸν τὸν θρόνον ἔχων, ἐν φάτνῃ ἀνεκλίθης· ὃν στρατιᾷ οὐκλεστιν Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέβης, ἵνα σώσῃς ὡς εὔσπλαγχνος, τὸ γένος ήμῶν δόξα σοι.

'Απολυτίμον τῶν Ἀγίων, Ἡχος ἀ.

Tαῖς ἀληθόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σφῶν ἐπανόν, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ήμῶν ὁδύνας, ἵσαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Τοῦ Ὁσίου, Ἡχος πλ. δ'.

Eν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς, διεσώθη τὸ κατ' εἰ-
νόνα λαβὼν γάρ τὸν σταυρὸν, ηκολούθησας τῷ Χριστῷ· καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρνός, παρέρχεται γάρ· ἐ-
πιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. Διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, "Οσιε Μάρκελλε τὸ πνεῦμά σου."

Καὶ τῆς Ἔορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἔορτῆς.

Ἡχος πλ. δ'. Γό προσταχθὲν μυστικῶς.

Aγαλλιάσθω οὐρανὸς, γῆ εὐφραινέσθω· ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, παρέχων τῷ ιόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. Ο Λόγος, ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὧν τοῦ Πατρὸς, προῆλθεν ἐκ τῆς Παρθένου, ἀνευ σπορᾶς· ὃν οἱ Μάγοι ἐξίσταντο, ὄρωντες ἐν Βηθλεέμ, τικτόμενον ως νήπιον· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἡχος ὁ αὐτός. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Oυρανὸς μοὶ ἐφάνης σήμερον γῆ· ἐπὶ σοὶ γάρ γεννᾶται ὁ Ποιητής, καὶ φάτνῃ ἀνακλίνεται, ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰudeias· σὺν Ἀγγέλοις ὑμνοῦσι, καὶ Ποιμένες ἀπαύστως· Ἐν υψίστοις δόξα, εἰρήνη τῷ Κόσμῳ τε· εἶδον γάρ ἀστέρα, ἕδοιπορθντα οἱ Μάγοι, δέξεως τε προέτρεχον, τοῦ προσάξαι τὰ δῶρα αὐτῶν, χρυσὸν σμύρναν καὶ λίβανον, ως πάντων ὑπάρχοντες Θεῷ, καὶ Βασιλεῖ αἰώνιῳ, καὶ Κτίστῃ τῷ παντὸς, ἐν σπηλαίῳ δὲ οἴκτον, ἐπιφανέντι βροτοῖς.

O Κανὼν τῆς Ἔορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων Νηπίων, συνηνωμένος μετὰ τοῦ Ὁσίου, οὐ τὴν Ἀπροστίχης.

Nεογνά Χριστοῦ θύματα στέφω λόγοις.

Eν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου (*).

Ωδὴ α. Ἡχος πλ. β'. Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Nεοποιεῖται ἡ κτίσις, καὶ ἡ βροτῶν, φύσις ἀναπλάττεται, ἐν σαρνὶ τοῦ Ποιητοῦ, πάντων ὑπὲρ ἔννοιαν Χριστοῦ, τικτομένου ἐξ ἀγνῆς, καὶ παναχράντου Μητρός.

Eν στελεχῶν νεοφύτων ἡ τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίᾳ σήμερον, ὥσπερ ἄνδην εὐθαλῆ, δρεψαμένη αἵματα τερπνῶς, ἐφηδύνεται αὐτοῖς καὶ ὠραῖζεται.

O ποταμοὶ τῶν αἵματων τῶν εὐσεβῶν, Παιδῶν τὴν ἀπόνοιαν, καὶ μανίαν νοτῶς, τοῦ Ἡρώδου ἐκλυσαν· διὸ, ὑποθρύχιον αὐτοῦ, ὥφθη τὸ θέσπισμα.

Toῦ Ὁσίου.

Pνῶσιν δεξαίμενος Πάτερ παρὰ Θεοῦ, ἀληθῆ καὶ ἀπταιστον, ἐπεζήτησας αὐτὸν, διὰ βίου Μάρκελλε σεμνοῦ, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς ἐπεθεράπευσας.

Θεοτοκίον.

Gῇ τῆς προτέρας κατάρας τῆς ἐν Ἐδέμ, λύτρωσιν ἐδέξατο, ἐν αὐτῇ τοῦ Λυτρωτοῦ, γεννηθέντος "Ἄχραντε ἐκ σου, καὶ καινίσαντος αὐτὴν καὶ ἀγίασαντος.

Ωδὴ γ. Ούκ ἔστιν ἄγιος ως σύ.

Nιεφέλαι σταξατε ἐν γῇ, γλυκασμὸν εύφροσύνης· ἐν νεφέλης φωτὸς γάρ, ἀνέτειλεν

(*) Η ἀκροστίχης τοῦ Κανόνος τούτου, μηδὲν ἀναφέρουσα τὸν Ὁσιον Μάρκελλον, ἔχει καὶ αὐτοῦ ἀνὰ ἐν Τροπαρίον εἰς ἐκάστην ὥδην. Εστι δὲ ἐλλιπτὸς ὁ Κανὼν Τροπαρίων τεσσάρων· ἀλλ' οὐδὲ τὸ χειρόγραφον εἴχεν αὐτὰ, πρὸς ἀναπλήρωσιν. (1)

(1) Ταῦτα τὰ πέσσαρα Τροπάρια προσετέθησαν ήδη ἐνταῦθα εἰς τὸν οἰκεῖον ἐκαστα τόπον, ληφθέντα ἐκ τῆς ἐν Κωνσταντινούπολει ἐκδόσεως, τοῦ 1843.

Ο Επιστ. τῆς παρ. Εκδ.

ὁ Χριστὸς, ἐν Σπηλαιώ σαρκικῶς, ὑπέρ πᾶ-
σαν ἔννοιαν τικτόμενος.

Α'πημφιάσατο τὴν πρὶν, τῶν ἀνθρώπων ἡ
φύσις, ἀκοσμίαν καὶ κόσμον, περιέθετο
τερπνὸν, τοῦ ισομήτορος αὐτῆς, ἐκ Παρθένου
σαρκὶ ἀνατεῖλαντος.

Xορὸς θεόλεκτος βρεφῶν, ἐν σαρκὶ γεννη-
θέντι, προσηνέχθη τῷ Κτίστῃ, ὡς θυσία
μυστικὴ, τυθεῖσα διὰ σφαγῆς, μαρτυρίου καὶ
θείας ἀθλήσεως. **Τοῦ Ὁσίου.**

Pρωμαλεότητι ψυχῆς, κατ' ἔχθρων νοεμένων,
όπλισθεὶς Θεοφόρε, διέκοψας τὰς αὐτῶν,
παρατάξεις ιραταιῶς, καὶ τὴν νίκην ἀνεδήσω
Μάρκελλε. **Θεοτοκίον.**

E'ν τῶν ἀχράντων σου Ἀγνή, καὶ τιμίων
αἰμάτων, σαρκωθεὶς ἀπορρήτως, ὁ Λό-
γος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἀνέδειξεν ὡς Θεός, τῶν ητι-
μάτων, σὲ ἀπάντων Δέσποιναν. **Ο Είρυμός.**

Oὐκ ἔστιν ἄγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός
μου, ὁ ὑψώσας τὸ οὐρανόν, τῶν πιεζῶν
σου ἀγαθή, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέ-
τρᾳ τῆς ὅμολογίας σου.

Κάθισμα τῶν Ἅγιων Νηπίων.

Ὕχος δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Tῷ τεχθέντι σήμερον, ἐκ τῆς Παρθένου, τῶν
Νηπίων στράτευμα, ὡς Ποιητῇ καὶ Βα-
σιλεῖ, δεκτὰ προσάγονται σφάγια, προτεθυμέ-
να, Χριστῷ διὰ πίστεως.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκαταλαβε.

A'γνείας τοῖς ἀνθραξι, προκαθαρθεὶς τὴν
ψυχὴν, τὸ σῶμα ἐστόμωσας, πρὸς ἀπα-
θείας ἴσχυν, Πατήρ ήμῶν Μάρκελλε ὅθεν καὶ
ἀνεδείχθης, ἐνδιαιτημα θεῖον, νόσους ἀποδιώ-
κων, καὶ φωτίζων τοὺς πίστει, ἀεὶ προσερχο-
μένους σοι, καὶ εὐφημοῦντάς σε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Eὐθέως εὐφραινεται ἡ ητίσις σήμερον: Χρι-
στὸς γάρ ὁ Κύριος, Πατρὸς ἀνάρχου
Ὦν, ἐν Κόρης γεννᾶται ἀγνῆς, ἀπαν τὸ τῶν
ἀνθρώπων, γένος ἀθανατίζων, λύων τε τὴν η-
τάραν, τῆς προμήτορος Εὔας. Διὸ εὐχαριστοῦ-
τες αὐτῷ, ἐν ὑμνοῖς δοξάσωμεν.

Ὕδη δ. Χριστὸς μου δύναμις.

Iδοῦσαι Κύριε, τὴν ἐν Σπηλαιώ σου, συγκα-
τάθασιν τάξεις Ἀγγελικαὶ, φόβῳ ἐξεπλά-
γησαν, καὶ διανύμησαν Χριστὲ, τὸ ἀνείκα-
στόν σου ἔλεος.

Sυνέσει Κύριε, ὁ τεκτηνάμενος, πᾶσαν ητί-
σιν βουλήσει, σωματικῶς, σεαυτὸν ἥριδ-

μπασ, ἐν τοῖς ποιήμασι τοῖς σοῖς, καὶ ἐν
τούτοις ἀναπέπαυσαι.

Tὸ ξίφος ὠθησε, μανεῖς ὁ ἄνομος, καὶ πα-
ράφρων Ἡρώδης, καὶ ἐξαυτοῦ, ἀνελεῖν
πειρώμενος, τὸν Εὐεργέτην τοῦ παντὸς, καὶ
ἀνωλεθρον Θεότητι.

Τοῦ Ὁσίου.

Oἱ πόνοι "Οσιε, καὶ οἱ ἰδρῶτές σου, τῶν αἰ-
μάτων τοῖς ρείθροις τοῖς τῶν Βρεφῶν,
κειραμένοι Μάρκελλε, τῷ γεννηθέντι ἐν σαρ-
κὶ, δῶρα τίμια προσήχθησαν. **Θεοτοκίον.**

Ω'ραιαν καλλεῖσε, ὑπεραστράπτουσαν, τοῦ
Υἱοῦ σου ἀκτῖσιν οἱ τῶν ἐθνῶν, δωροφό-
ροι "Ἄχραντε, ἵδούτες θέαμα καινού, καὶ πα-
ράδοξον ἀνύμνησαν.

Ὕδη ἐ. **Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.**

Tπερεκκέχυται ὁ ιρατήρ, ὁ τῆς εὔσπλαγ-
χνίας σου Χριστὲ, εἰς τὰ ποιήματα ἀ-
παντα, καὶ ἀφθόνου ταῦτα ἐλέous ἐπλησε,
σαρκὶ ἐπιφανέντος καὶ γεννηθέντος σου.

Hύματα ἄμωμα τῷ Χριστῷ, σήμερον προ-
στήθησαν ὄμοι, καὶ μυστικῶς ἀνηνέχθη-
σαν, ὡς πυρὶ τῷ ξίφει ὀλοκαυτούμενα, τὰ Βρέ-
φη, καὶ τῶν θείων βραβείων ἔτυχον.

Τοῦ Ὁσίου.

Tλωδούς "Οσιε τὴν ψυχὴν, σχέσεως καὶ
πάσης γενηρᾶς, καὶ ἐπικήρου τερπνότη-
τος, πόνοις ἐκκαθάρας τῆς σῆς ἀσκήσεως,
σάγγελος ἐδείχθης, ἐν κόσμῳ Μάρκελλε. **Θεοτοκίον.**

Pεῖθρα ἐπήγασε νοητά, τῆς ἀθανασίας ὁ
ἐκ σοῦ, σαρκὶ τεχθεὶς ἐν Σπηλαιώ Ἀγνή,
καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ητήρευσεν, ἀ-
φθαρσίᾳ πλουτίσας, αὐτὴν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὕδη σ. **Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.**

Mύρα εὐωδέστατα, ἀναδέδωκεν ἡ γῆ, ἐν
ταῦτῃ ὑπέρ ἔννοιαν, τῷ ἀκενώτῃ μύρῳ
ἐκ τῆς Ἀγνῆς, σαρκὶ ἀναβλύσαντος, καὶ βρο-
τὸς εὐωδίας θείας πλήσαντος.

Aἷμασιν ἐφοίνιξεν, ὁ Ἡρώδης τῶν Βρεφῶν
τὴν Βηθλεέμ ὁ δεῖλαιος ἀλλὰ ταῦτα
βοήσαντα πρὸς Θεὸν, ἔνδικον εἰργάσαντο, τὴν
αὐτοῦ ηταδίκην καὶ τὸν ὄλεθρον.

Τοῦ Ὁσίου.

Tοῦ βίου τὸ πρόσκαιρον, καὶ τὸ ἀστατοῦ
σαφῶς, ητανοήσας Μάρκελλε, πρὸς τὰ
αεὶ ἐστῶτα τὴν τῆς ψυχῆς, ἀνύψωσας ἐφεστι-
ῶν ἐπέτυχες πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Gεννᾶται ὁ ἀχρονός, Θεὸς Λόγος ἐν γαστρὶ,
ἐκ σοῦ ἐν χρόνῳ Ἀχραντε, ἵνα ζωὴν τὴν

ἄχρονον τοῖς ἐν γῇ, καὶ λῆξιν αἰώνιον, χορηγήσῃ, καὶ δόξαν τὴν ἀκήρατον. **Ο Εἰρήνος.**

Tοῦ βίου τὴν θαλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ οὐδωνι, τῷ εὔδιῳ λιμένι σε προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν με Πολυελέες.

Κοντάκιον, Ήχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Aστὴρ Μάγυς ἔπειψε, πρὸς τὸν τεχθέντα· καὶ Ἡράδης ἄδικον, στρατὸν ἀπέστειλε κενῶς, φονοτονῆσαι οἰόμενος, τὸν ἐν τῇ φάτνῃ ως Νήπιον κείμενον.

Ο Οἶκος.

Tῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω νῦν ὅμοι εὐφραινομένων, ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ πάντων Βασιλέως, Ἡράδης μόνος συναλγεῖ, σὺν τοῖς προφητούτονοις Ἰουδαίοις· εἰκὸς γὰρ μόνους αὐτοὺς ὁδύρεσθαι· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν βασιλεύουσουσιν· ἀλλ' ἡ βασιλεία τοῦ Κυρίου, καὶ ἔτι ιρατήσει, τὰ θράση τῶν ἐχθρῶν ἀποκρομένη, καὶ τὰ πλήθη τῶν πιστῶν συγκαλυμένη, μετὰ τῶν σεπτῶν Νηπίων τοῦ οκτοπτεύειν, τὸν ἐν τῇ φάτνῃ ως Νήπιον κείμενον.

Συναξάριον.

Tῇ ΚΘ'. τῷ αὐτῷ μηνὶ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡράδης ἀναιρεθέντων, χιλιάδων δεκατεσσάρων.

Στίχοι.

Διὰ ξίφους ἄωρα μητέρων Βρέφη

Ἀνεῖλεν ἐχθρὸς τῷ βρεφοπλάστῃ Βρέφες.

Νηπία ἀμφ' ἐνάτην τάμον εἰκάδι παππάζοντα.

Pροστάξας ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων Ἡράδης τοῖς Μάγοις ὑποστρέψαι, καὶ διαγγεῖλαι αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ γεννηθέντος Βασιλέως, ὃν ὁ ἀστὴρ, ὡς ἡκολούθουν, ἐμήνυεν, δπως οὖν ἐκείνοις προσκυνήσῃ αὐτόν· καὶ τοῦ Ἀγγέλου εἰπόντος αὐτοῖς μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡράδην, ἀλλὰ δὶς ἀλληλούδιον ἀναγωρῆσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ τοῦτο ποιησάντων· ἵδων ὅτι ἐνεπαύχθη ὑπὲρ αὐτῶν, ἐδυρώθη λίαν· καὶ ἐψηρίσατο ἀκριβῶς τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, καὶ ἀποστείλας στρατιώτας, ἐφόνευσε πάντας τοὺς ἐν Βηθλεέμ παιδάς, καὶ ἐν πάσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω· τοῦτο δέμενος ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, ὡς εἰ πάντας τοὺς παιδάς φονεύεις, πάντας ἀποθανεῖται καὶ ὁ μέλλων βασιλεὺς, καὶ οὐκ ἐπιβουλεύσει αὐτῷ· ἀλλ' εἰς μάτην ἐκοπίασεν ὁ παράφων, μὴ εἰδὼς, ὅτι Θεοῦ βουλὴν ἀνθρωπος ἐμποδίσαι οὐ δύναται. "Οθεν ἐκείνοις μὲν προεξένησε βασιλείαν οὐρανῶν, ἑαυτῷ δὲ κόλασιν αἰώνιον.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη πάντων τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν λιμῷ καὶ διψει καὶ μαχαίρᾳ καὶ ιρύει τελειωθέντων.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τοῖς Χαλκο-

πρατείοις, εἰς τὸν ναὸν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐνθα ἡ ἀγία σορός.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκελλου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ακοιμήτων.

Στίχ. **Α**ύπνια δους πάντα τὸν ζωῆς χρόνον.

Μάρκελλε. κοιμήθητι μικρὸν ἐν τάφῳ.

Oὗτος δὲ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Μαρκελλος ὑπῆρχεν απὸ Ἀπαρείας, τῆς δευτέρας Συρίας, ἐξ ἐνδόξου γένους καὶ περιφανοῦς· οὗτον καὶ πᾶσαν τὴν ἐν λόγοις παίδευσιν μετῆλθε. Καὶ ταῦτην παριδών, κατέλιπε τὰ οἰκεῖα, καὶ παραγίνεται εἰς Ἐφεσον, καὶ ἔστι ζεταὶ παρά τισιν εὐσεβέσι· καὶ ἔντινι τῶν Μοναστηρίων εἰσελθὼν, καὶ ἀσκήσας καλῶς, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἀγιον Αλεξανδρον, ὃντα ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἀκοιμήτων, μαβῶν περὶ τῆς ἐνδέου καὶ ὑψηλῆς αὐτοῦ πολιτείας· καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ τὴν διαγωγὴν ποιησάμενος, καὶ πάντας ὑπερβαλὼν ταῖς καὶ ἡμέραιν πρὸς ἀρετὴν προκοπαῖς, μετὰ τὴν κοιμητὸν Ἀλεξανδρον, καὶ Ἰακώβου τοῦ μετ' ἐκεῖνου χρηματίσαντος Ἡγουμένου, τῆς Μονῆς καθίσταται ἀρχηγός. Ηολλῶν δὲ θαυμάτων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐπιδεξάμενος δύναμιν, ἐν αὐτῇ τῇ μονῇ κοιμηθεῖς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θαδδαίου τῷ Ομολογητῷ.

Στίχ. **Κ**αὶ Θαδδαῖος ἴσχυσε κατὰ τῆς πλάνης, Ομολογητὴς ἀναφανεῖς ως μέγας.

Oὗτος δὲ ὁ Ἀγίος Πατὴρ ἡμῶν Θαδδαῖος ἀπελεύθερος γέγονε Θεοδώρου, τοῦ τὴν Μονὴν τῶν Στουδίων ἐκ βασιλεϊκῆς ἐξουσίας λαθόντος, καὶ κοινόβιου ποιήσαντος. Κείρας δὲ καὶ οὗτος τὴν κομητήν κεφαλῆς αὐτοῦ ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ, γέγονε μοναχός· καὶ πολιτείαν κτητούμενος θεάρεστον, ἥγαπτήν παρὰ πάντων· ηηστείαν γὰρ καὶ ἀγρουπνίαν εἰχε πολλὴν, γλώσσης ἐγκράτειαν, προσοχὴν τῶν θείων λόγων, χαρευνίαν, καὶ ὑπακοήν υπερβαλλουσαν, μηδὲν ἄλλο ἔχων, πλὴν ὅν περιβέβλητο.

Τῶν δυσσεβῶν δὲ τότε Εἰκονομάχων, Μιχαὴλ φημὶ τοῦ Τραυλοῦ, καὶ Θεοφίλου τοῦ νιόου αὐτοῦ, κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ, κρατούντων, πάντας τοὺς εὐσεβεῖς Επισκόπους καὶ Ἡγουμένους, οὓς μὲν ἀπέκλειον, οὓς δὲ ἐξωρίζουν· ἐν οἷς ἡνὶ καὶ ὁ μέγας ἀγωνιστής Θεόδωρος, ὁ τούτου γεγονώς δεσπότης καὶ ἡγούμενος. Σύν τούτῳ οὖν ποτὲ ἀνελθὼν ἐν τῷ Παλατίῳ καὶ ὁ θεοφόρος οὗτος Θαδδαῖος, ζήλῳ θείῳ πυρωθεῖς, ἥλεγξε τὸν δυσσεβῆ ἐκεῖνου βασιλέα ἐνώπιον πάσης τῆς συγκλήτου. Ο δὲ ἐκέλευσε τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν εἰκόνα ἐνεχθῆναι, καὶ τεθεῖναι ἐν τῇ γῇ, τὸν δὲ ἀγιον τοῦτον ἀνδραία ἐπιστῆναι· ἀνωθεν τῆς ἀγίας εἰκόνος, καὶ μὴ βουλόμενον, κατεχόμενον υπότινων ισχυρῶν ἀνδρῶν ἀσφαλῶς, πρὸς τὸ μὴ μεταστῆναι· καὶ, Ιδε, φησὶν ὁ Τύραννος, τὴν τοῦ Χριστοῦ σου εἰκόνα κατεπάτησας· λοιπὸν συγκατάθου καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς. Ο δὲ, ἐν ἀληθείᾳ πεφωτισμένος τὴν ψυχὴν, ἀπεκρίνατο πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ, δύσσεβεστατε, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας πεπληρωμένε Τύραννε, οὐκ ἐξ ιδίας γυώμης τοῦτο πεποίηκα· μὴ γένοιτο! ἀλλὰ τῆς σῆς τούτο πανουργίας καὶ ἀδίκου κρίσεως· προσκυνῶ δὲ μᾶλλον ἐγὼ τῇ ἀγίᾳ εἰκόνι τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μου, καὶ κατασπάζομαι αὐτὸν, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς προθύμως ἀποθανεῖν αἱροῦμαι.

Τούτοις τοῖς λόγοις ὁ ἀλιτήριος αἰσχυνθεὶς, ὡς ὑπὸ ἀγροίκου, καὶ Σκυθογενοῦς, καὶ παντελῶς ιδιώτου οὐρανῶν,

σθεῖς, ἐκέλευσεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ τῷ ἀδάφει ρίψηναι, καὶ ἀνηλεῶς τύπεσθαι· καὶ τοσοῦτον αὐτὸν τοῖς ροπάλοις ἔτυψαν, ἄχρις ἂν καὶ ἥλπιζον ἀναπνεῖν. Εἶτα, νορίσαντες τεθνάναι, ἔσυρον ἐκ τῶν ποδῶν ἔξω· ὃν καὶ τινες τῶν παρεστώτων δήσαντες, εἴλκυσαν ως θυντηριάτον τι καὶ ἀκάθαρτον διὰ πάσης τῆς λεωφόρου· καὶ ρίψαντες αὐτὸν πλησίον τοῦ τείχους, πρὸς τὸ μέρος τῆς πηγῆς, ὑπέστρεψαν ἀπολογούμενοι. Ὁ δὲ μακάριος Θαδδαῖος, εὐχαρίστως πάντα καὶ γενναίως ὑπενεγκών, τρεῖς ἐπιβιούς ἡμέρας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Απεμείωσε τὴν νύκτα ὁ τεχθεὶς σαρκὶ, "Ηλιος ἐν Παρθένῳ Μητρὸς, καὶ ἐπηγένεσε τὴν διττὴν ἡμέραν τοῖς πιστοῖς, βοῶσιν αὐτῷ εἰλικρινῶς. Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σαλευθεῖσαν αἴθεστη τὴν ἀπασαν, κτίσιν ὁ ἐν Σπηλαίῳ τεχθεὶς, ἐπεστήριξεν ἐπιγνώσει πάλιν τῇ αὐτοῦ, ἀπαύστως οραυγάζουσαν αὐτῷ. Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ταὶς αἰνεύθυνα μὲν βρέφη ἀπεθέρισεν, Ἡρώδης μιαιφόνῳ χειρὶ, τῶν ἐλπίδων δὲ, τῶν ματαίων ὅλως ἐκπεσών, τὴν ἔνδικον δίκην ἔστῳ, θεοκτονίαν μελετῶν ἐναπεγράψατο.

Τοῦ ὄσιου.

Εν πυρὶ μὲν τῆς ἀσκήσεως ιατέφλεξας, Μάρκελλε τὰς τῆς σαρκὸς ἥδονάς· ἀπαντίσιας δὲ τῇ δρόσῳ, ἥρδευσας ψυχαῖς, βοῶν τῷ Χριστῷ εἰλικρινῶς. Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ιδεν ἀπασα ἡ κτίσις Θεονύμφευτε, τὰ θεῖα μεγαλεῖσαν, ἐν σαρκὶ ἐν σοῦ, τοῦ Δεσπότου πάντων καὶ Θεοῦ, τεχθέντος ἐν πόλει Βηθλεέμ, καὶ σὺν τοῖς Μάγοις καὶ Ποιμέσι σὲ ἀνύμησεν.

Ωδὴ η. Εν φλογὸς τοῖς ὄσιοις.

Φωτοφόρον ἡ κτίσις, στολὴν ἐνδέδυται, καὶ ιατήφειαν πᾶσαν ὅλως ἀπέθετο, τῷ καινοποιῷ καὶ Δεσπότῃ τεχθέντος ἐν γῇ· ὃν ὑπερυψόμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ως χρυσίον καὶ σμύρναν, Χριστὲ καὶ λίθανόν, τὰς ἡμῶν ἴνεσίας δέξαι φιλάνθρωπε, καὶ ως τῶν Βρεφῶν, τῶν ἀγίων τὰ αἷματα, πρόσδεξαι οἵτιρμοι· διδόθες ἡμῖν ἐλέη.

Λελυμένα τοῦ βίου, καὶ τῆς παράστης ζωῆς, δι ἐνθέου θανάτου βρέφη αἰνεύθυνα, πρὸς τὸν ἀθλοθέτην Θεὸν ἐχωρίσατε, τὸν τὴν αἰώνιον ζωὴν ὑμῖν διδοῦντα.

Τοῦ ὄσιου.

Οσιότητος ὄπλοις, "Οσιε Μάρκελλε, παρατάξεις Δαιμόνων ιατεπολέμησας, καὶ ως νικητής, ιατρὸν ἡρας τρόπαια, καὶ θαυμάτων χάριν, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐδέξω.

Θεοτοκίον.

Οέκ σου ἐν Σπηλαίῳ, τεχθεὶς Πανάκραντε, αἰώνιους ἀνθρώποις συννὰς ἤτρεπτισε, τοῖς εἰλικρινῶς, Θεοτόκον υμνήσι σε, καὶ ὑπερυψόμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ο Εἰρμός.

"**Ε**ν φλογὸς τοῖς ὄσιοις, δρόσον ἐπήγαγες, καὶ διησίου θυσίαν ὑδατὶ ἔφλεξας· ἔπαντα γάρ δρᾶς Χριστὲ, μόνω τῷ βραλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ η. Θεὸν ἀνθρώποις.

Γνωστὸν ἐδείχθη Χριστὲ τὸ ἔλεος, τὸ ὑπὲρ νῦν τῆς σῆς φιλανθρωπίας τοῖς "Εθνεσιν" ἐν σαρκὶ γάρ Δέσποτα ἐπωχευσας, ἵνα πλάτου μετόχς, ιρείτονος Κύριε, ποιήσῃς ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Οσὸς Παρθένε τόνος ὁ ἀρρότος, ξένην βροτοῖς καὶ θείαν παρασχὼν ἀναγέννησιν, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐκαίνουργοσε, καὶ τοὺς ἐν γῇ Αγγέλοις ἦνωσεν ὄδοντας, καὶ δοξολογοῦντάς σε ἀεὶ καὶ μεγαλύνοντας.

Ισχὺς Ἡρώδου τοῦ πολεμήτορος, τῇ τῶν βραφῶν μανέντος ἀναιρέσει ἡσθενησε· τὴν αἵτητον γάρ ταῦτα δύναμιν, ἐν Θεοῦ ἐζωσμένα, χάριτι πίστεως, πρὸς τὸν ἀθλοθέτην καὶ Θεὸν φαιδρῶς ἀνεδράμεν.

Τοῦ ὄσιου.

Σταυρὸν ἐπ' ὄψιν ἄρας μακάριε, τὸν τοῦ Χριστοῦ, καὶ πάθη τὰ αὐτοῦ ἐκμιουμένος, ἐσταυρώθης τῷ ιόσμῳ καὶ μέτοχος, δόξης τῆς ἀνειφράστου, γέγονας "Οσιε· ἐν ᾧ καὶ πᾶσιν σῶν ὑμωδῶν μέμυησο πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Τοῖς Θεῷ ἡμᾶς ἀπειργάσατο, ὁ γεννηθεὶς σαρκὶ Θεὸς ἐν σῇ Παναμώμητε· καὶ τὸ πρώτον δέδωκεν ἀξιώμα, τοῖς αὐτὸν δεξαμένοις, καὶ Θεομήτορα, σὲ δοξολογοῦτιν ἐκτενῶσι· καὶ μεγαλύνοντιν.

Ο Εἰρμός.

"**Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν 8 τοῦ μαζὸν Αγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διδόσου δὲ Πάνχρην ωράθη βροτοῖς, Λόγος σαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς 8 τοῦ νίαις στρατιαις σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Νηπίων.

Τῶν μαθητῶν δρώντων σε.

ΗΒηθλεέμ μὴ στύγναζε, ἀλλ' εὐθύμει, τῶν Ἱερῶν Νηπίων τῇ ἀναιρέσει· θύματα γάρ τελεια τῷ Δεσπότῃ, Χριστῷ προσκυνέχθησαν· ὑπέρ αὐτῷ γάρ σφαγέντα, συμβασιλεύσι τάχτῳ.

Τοῦ Ὁσίου, ὥμοιον.

Τὰ τῆς σαρκὸς σκιρτήματα Θεοφόρε, δὶ ἐγκρατείας πάστης κατακοιμίσας, ἀγρυπνον ἐθέσπισας καὶ πάννυχον, ἐν τῇ Μονῇ σὺ Μάριελλε, δοξολογίαν τελεῖσθαι, Χριστοῦ εἰς αἴνεσιν Πάτερ.

Τῆς Ἑορτῆς, ὥμοιον.

Επὶ τῆς γῆς εἰρήνη καὶ ἐν ἀνθρώποις, Θεο-κυντορ γέγονεν εὐδοκία· Ἀγγελοι χορεύοντες ἐκραύγαζον· Ἐν τοῖς υψίσιοι δόξα σοι, τῷ γεννηθέντι ἀφράστως, ἐν Βηθλεέμ ἐν Παρθένῳ.

Εἰς τὸς Λινές, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Νηπίων.

"Ὕχος πλ. δ." Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ωτῆς Ἡρώδου πωρώσεως! κατὰ Θεοῦ ἐμμανεῖς, τοῦ σαρκὶ νηπιάσαντος, Βηθλεέμ τοῖς βρέφεσι, τὸν θυμὸν ἐπαφίσι· καὶ ξίφει πάντα, δημίων δίδωσι, ζωῆς στερῆσαι, τὸν ζωῆς αἵτιον, τούτων οἰόμενος, τῆς σφαγῆς τῷ αἷματι, ὁ λυμεών, τοῦ καρποῦ τῆς φύσεως, ὁ αἱτηνέστατος.

Δίς.

Μάγοι ἐν Περσίδος φθάσαντες, εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, τὸν Ἡρώδην ἐτάραξαν· καὶ μανεῖς ὁ δεῖλαῖος, τὰ Νήπια κατέσφαττεν· ως βότρυες δὲ, Χριστῷ προσήχθησαν, εἰ καὶ μητρώων μαζῶν ἐσπάσθησαν, οἱ Νεομάρτυρες, τὸν Ἡρώδην πληξαντες· διὸ Χριστὸν, πίστει ἵκετεύουσιν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Κλαίει δὲ Ῥαχὴλ τὰ Νήπια· ἐν τῇ Ῥαμᾷ δὲ φωνῇ, νῦν μεγάλη ἀνούεται· ὁ Ἡρώδης μαίνεται, καὶ αἴθέως φρυάττεται· ὁ Ἰωάννης φεύγει ἐν ὄρεσι· λίθος Μητέρα σὺν τέκνῳ δέχεται· ὁ Ζαχαρίας δὲ, ἐν Ναῷ φονεύεται· ὁ δὲ Χριστὸς, φεύγει αἴφεις ἔρημον, Ἐβραίων οἴκημα.

Δόξα, ὥχος πλ. δ.

Ηρώδης ὁ παράνομος, θεωρῶν τὸν ἀστέρα, ὑπὲρ πᾶσαν ητίσιν λαμπρότερον, ἐταράττετο· καὶ γαλακτοροφόμενα Βρέφη, ἐξ αὐγκαλῶν μητριῶν ἀφήρπαζεν· Ἡ δὲ Ἐλισάβετ, λαβοῦσα τὸν Ἰωάννην, πέτραν παρειάλει· Δέξαι Μητέρα μετὰ τέκνων· Ὁρος ἐδέξατο τὸν Πρόδρομον· φάτνη ἐφύλαττε τὸν θησαυρὸν, ὃν ἀσήρει ἐμήνυσε· Μάγοι προσεκύνων. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Εν Βηθλεέμ συνέδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθῆ μηνύοντες Ποιμένα, τὸν καθήμενον

ἐπὶ τῶν Χερυθίμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ, νηπίου μορφὴν δὶ ἡμᾶς ἀνειληφότα. Κύριε δόξα σοι.

'Αποστίχου Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Νηπίων.

"Ὕχος α. Κυπριανοῦ.

Tῷ ἀχράντῳ σὺ τόκῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, πρώτη θυσία γέγονε τὰ Νήπια· Ἡρώδης γάρ χειρώσασθαι, σὲ τὸν ἀχείρωτον βουληθεῖς, ἡγνόσε, Μαρτύρων προσάγων σοι χορόν. Διό σε ἵκετεύομεν τὸν ἐνανθρωπήσαντα, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαζός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτῷ.

"Ὕχος β. Τοῦ αὐτοῦ.

Eἰς τὰ ὡτα Κυρίου Σαβαὼν, εἰσεληλύθεις ἡ σφαγὴ ὑμῶν, Βρέφη τίμια· δὶ αὐτὸν γάρ τὸ αἷμα ἐξεχέατε, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἐπαναπαύεσθε· καὶ τὴν Ἡρώδου εἰς αἰῶνας, μισητὴν κακίαν καταγγέλλετε, δυνάμει τοῦ τεχθέντος Χριστοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῷ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

"Ὕχος γ."

Mισητὴ τοῦ Ἡρώδου ἡ παιδοκτονία, διὰ τὴν αὐτοῦ μιαιφονίαν· καὶ σεπτὴ ἡ τῶν Παιδῶν θυσία, ὡς ἡλικιωτις Χριστῷ, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοῦ καινοῦ σφαγίου προθυμένη καὶ προπεπονθυῖα. Μὴ κλαῖε Ῥαχὴλ τὰ τέκνα, μιμησιομένη τῶν κόλπων Ἀβραὰμ, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραίνομένων ἡ κατοικία.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, ὥχος πλ. β.

Oσίε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δὶ ὡν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὔρεις μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὥλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὡν τὸν βίον αἱμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρήσιαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἵτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς ὁ αὐτός.

Xορεύουσιν "Ἀγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ αἱγάλλονται σήμερον· σκιρτῷ δὲ πᾶσα ἡ ητίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεέμ Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν Εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνθετης, καὶ Ἀπόλυτης.

ΤΗ Λ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἀγίας Μελάνης, διὸ τὸ ἀπόδιδοσθαι τὴν τῶν Χριστουγέννων Ἑορτὴν κατὰ τὴν λοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, ἴστωμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας Ανυσίας.

'Ηχος δ'. Ως γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Παρθενίας λαμπρότησι, φαιδρυνθεῖσα Πανεύφημε, Μαρτυρίου ἥστραψας ἀγωνίσμασι· μὴ προσκυνῆσαι ἡλίῳ γάρ, πεισθεῖσα, τὴν ἀδικον, καθυπέμεινας σφαγὴν, φοινιχθεῖσα τοῖς αἵμασι· καὶ παρέστηνας, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης στεφηφόρος, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπομέναις, αὐγαζομένη φαιδρότησιν.

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα, ὑποφαίνουσα δάκρυσι, κατανύξει· "Ἐνδοξε, γῆν κατέβρεχες, καὶ ταῖς θριξὶν ἐναπέσμυχες, Χριστοῦ ὑποπόδιον, ἐννοοῦσα καὶ αὐτὸν, ὡς παρόντα προβλέπουσα, ὃν ἐπόθησας· καὶ ἵχνων ἀπτομένη διάνοιᾳ, θεωρίαις θειοτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας.

Καὶ τὸν πλεῖτον συρπίσασα, καὶ πτωχοῖς ἐπαριέσασα, ἐνυμφεύθης ἄφθορος τῷ Ποιησάντι· καὶ ὥσπερ προΐκα προσήγαγες, αὐτῷ παναοιδιμε, τῶν αἵματων τοὺς ιρουνούς, καὶ τοῦ πάθους τὴν μίμησιν, οὕτω μέμεινεν, Ἀνυσία ὁ μόνος εἰς νυμφῶνα, κατοικίσας σε τὸν θεῖον, ὡς Ἀθληφόρον καὶ Μάρτυρα.

Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας Μελάνης.

'Ηχος ὁ αὐτός. Ο εἴξ υψίστου κληθείς.

Ηταῖς Ἀγγέλων χορείαις συναφθεῖσα, ὅτε σε ὁ ἐνθεος ἔρως ἀνέφλεξε, καὶ ὑπεριπτάσθαι ἐπεισε, τῶν ὄρωμένων, δὶ απαθείας καὶ καθαρότητος, τότε σου τὸν σύνευνον, λόγοις ἐζώγρησας, θεοπειθέσι τὴν ἀστατον, ἀποβαλέσθαι, τύρβην τοῦ βίου τὴν διαρρέουσαν· ὅθεν σὺν τούτῳ τὴν αἰώνιον, εὔρες ζωὴν καὶ ἀπόλαυσιν, δυσωποῦσα Μελάνη, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ητῶν Ἀγγέλων ποθήσασα τὸν βίον, ὅτε τὴν ἐνήδονον τρυφὴν διέπτυσας, τῇ ἐγκρατείᾳ σχολαίζουσα, καὶ ἀγρυπνίᾳ, καὶ χα-

μευνίᾳ καὶ ταπεινότητι, τότε καθαρώτατον, σκεῦος γεγένησαι, Πνεύματος θείας χαρίσμασι, περιφανέσι, κενοσμημένη πρὸς τούτου πάνσοφε· ὅθεν πρὸς ζῆλον, σοῦ τὸν ἔνθεον, ἐφειλιγμένω λαὸς καὶ προσήγαγες, τῷ Δεσπότῃ Μελάνη, καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ηκαλλοναῖς ἀρετῶν ὡραῖσμενη, ὅτε τὸν σωτήριον λόγον ἐπλήρωσας, καὶ διανείμασα δέδωκας, τὰς μυριάδας, τοῦ σοῦ χρυσίου πτωχοῖς καὶ πένησι· τότε τὸν οὐρανίον ὅλον ἀπείληφας, δικαιοσύνην πλούτησασα, καὶ ἀφθαρσίαν, καὶ ἀπολύτρωσιν Πανσεβάσμιε· ὅσεν τιμῶμεν σοῦ τὴν κοίμησιν, καὶ ἐκτενῶς δυσωποῦμέν σε, ἵκετεῦσαι τὸν Κτίστην, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος πλ. α.

Ιωάννου Μοναχοῦ.

Εὑφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ αγαλλιάσθω ἡ γῆ· σήμερον γάρ ἀληθῶς, μία πολυη γέγονεν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. "Ω τοῦ θαύματος! ὁ αόρατος ὄραται, ὁ ἀχώριτος χωρεῖται, ὁ ἀναρχος ἄρχεται, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται· καὶ Παρθένος ἀπειρανδρος, Μήτηρ ὄραται Θεοῦ, καὶ ἡ Μήτηρ μετὰ τὴν κύησιν, Παρθένος εὐρίσκεται. Ο σαρκιθεὶς Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐν φάτνῃ ἀνακηλίται, καὶ Ποιμένες ιπέρυνες, ποινωνοὶ τῷ μυστηρίῳ γίνονται. Μάγοι εἴξ ἀνατολῶν τὰ δῶρα προσενόμιζον, ὑπὸ ἀζέρος ὀδηγθέμενοι, καὶ τὸ τεχθέντα Σωτῆρα προσεκύνησαν. Μεθ' ὅν καὶ ἡμεῖς φιλέορτοι, τοὺς τῆς ιαρδίας θησαυροὺς προθύμως ἀνοίξαντες, προσάξωμεν αὐτῷ πράξεις ἀγαθᾶς, πίστιν, ἐλπίδα καὶ ἀγάπην, ὡς χρυσὸν, καὶ λίθανον, καὶ σμύρναν, τῶν Ἀσωμάτων τὴν φωνὴν βοῶντες αὐτῷ· Δόξα ἐν υψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ, τῷ ἐλθόντι σωσαί ἐκ φθορᾶς τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

"Ηχος πλ. α. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Μαίγοι ἀνατολῶν Βασιλεῖς, τῷ ἐν Παρθένου Βασιλίδος ἐκλαύμφαντι, ἀπάντων Θεῷ καὶ Κτίστη, καὶ Βασιλεῖ ἀληθεῖ, δῶρα προσκυνοῦντες προσενόμισαν· πρὸς οὓς ή Πανάμωμος, ἐκπλαγεῖσα ἐφθέγγετο· Εἴπατε δή μοι, οἱ τὸ πῦρ καὶ τὸν ἥλιον, σεβαζόμενοι, καὶ ἐν σκότει βαδίζοντες· πῶς τὸν ὑπὲρ καταληψίην, φωτίζοντα σύμπαντα, ἔγνωτε σάρνα λαβόντα· καὶ ἐν σπηλαίῳ τιτόμενον, ἐν γῇ, καὶ δὶ οἴκον, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος;

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Λόγοις ἀκολουθοῦντες ἡμεῖς, τοῦ Βαλαὰμ, πρὸς τὴν Ἀγνήν ἀπειρίθησαν, οἱ Μάγοι, παρετηρῶμεν, ἀνατολὴν οὐθαρός, καὶ λαμπροῦ Αὐτέρος, προσγενήσεσθαι· καὶ δὴ θεασάμενοι, ἀσυνήθη φαινόμενον, τότον ἀρτίως, ὅπ' αὐτοῦ ὅδηγόμενοι, όπ' ὠκνήσαμεν, τὴν πορείαν ποιήσασθαι. Τίς δὲν ὁ ταῖς ἀγκάλαις σὺ, ὡς βρέφος ιρατόμενος; πῶς μυστηρίῳ ποιούτω, οὐθυπργῆσαι ηξίωσαι, σεμνή Παναγία; διὸ δὲ εὑρατο ὁ οόσμος, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐκ γατρὸς πρὸ Ἐωσφόρῳ ἐγέννησά σε.

Λέξω πυνθανομένοις ὑμῖν, τὰ ὑπέρ λόγον καὶ διάνοιαν ἀπασκαν, ἡ Κόρη φησὶ τοῖς Μάγοις· βλέπω γάρ νεύσει ὑμᾶς, ἀφινέσθαι ὥδε τοῦ παιδίου μου. Καὶναὶ καὶ παράδοξα, ὡς ὄρατε, τὰ πράγματα· ὁ γάρ ἀχρόνως, τῷ Πατρὶ συννοούμενος, τὴν πτωχείαν μου, ἐκουσίως ἐφόρεσεν· ὅπως οὐταπλουτήσειε, τοὺς γνώμη πτωχεύσαντας, καὶ Παραδείσου τὴν θείαν, διαγωγὴν ἀπολέσαντας. Αὐτός ἐστιν δὲν, ὁ δωρότερος τῷ οόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ὅμοιον.

Βρέφος σωματωθὲν ἐξ αὐτῆς, τὸν προαιώνιον Θεὸν ἡ Πανάμωμος, ὁρῶσα, χερσὶ ιρατοῦσα, οὐταφιλοῦσα πυκνῶς, καὶ χαρᾶς πλησθεῖσα, προσεφθέγγετο, αὐτῷ· Θεὲ ὑψίσε. Βασιλεῦ ἀθεώρητε, πῶς οὐθορῶσε, καὶ νοεῖν τὸ μυστήριον, οὐ δεδύνημαι, τῆς ἀμέτρου πτωχείας σου; Σπῆλαιον γάρ σμικρότατον, καὶ τοῦτο ἀλλότριον, ἐνδον χωρεῖ σε τεχθέντα, καὶ Παρθενίαν μὴ λύσαντα, ηδὺν συντηρεῖντα, ὡς πρὸ τόντο, καὶ διδόντα, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Φέρεις Ἀδαμιαίαν μορφὴν, ὁ ἐν μορφῇ Θεῖ ὑπάρχων προτέλειος· καὶ θέλεις χερσὶ ιρατεῖσθαι, ὁ τῇ χειρὶ τῷ παντὸς, περιδεδραγμένος δυναστείᾳ σὺ, Ἀγνή ἡ Πανάμωμος, προσεφθέγγετο χαίρωσα· πῶς σε σπαργάνοις, ἐγειλήσω ὡς οἵπιον; πῶς θηλάσω σε, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα; πῶς μὴ τὴν ὑπέρ ἔννοιαν, πτωχείαν θαυμάσω σου; πῶς σε Υἱόν μου οὐλέσω, δούλη σου νῦν χρηματίζοσσα; ὑμνῶ εὐλογῶ σε, τὸν δωρούμενον τῷ οόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἐορτῆς,
"Ηχος δ'". Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ο' ἀχωρητος παντὶ, πῶς ἔχωρηθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κολποῖς τῷ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἴδεν, ὡς ηθέλησε καὶ ὡς ἡδόνησεν· ἀσαρκος γάρ ὧν, ἐσαρκώθη ἐκών· καὶ γέγονεν ὁ "Ων, ὁ όπ' ἦν διημᾶς· καὶ μὴ ἐνστάτη τῆς φύσεως, μετέσχε τῷ ημετέρῳ φυράματος. Διπλός ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κάσμον θέλων οὐαπληρώσαι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ἔμοιον.

Τι θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐιθαυβεῖ σε τὸ ἐν σοί; "Οτι ἀχρονον Υἱὸν, χρόνῳ ἐγένητο φησὶ, τῷ τικτομένῳ τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα." Ανανδρος εἰμί, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἀσπόρον γονήν, τίς ἐώρακεν; ὅπε Θεὸς δὲ βλεται, οὐκάται φύσεως τάξις, ὡς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη, τὴν πρὶν οὐτάραν, τῷ Ἀδαμὸν θέλων λῦσαι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ἐορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων.

Οἱ Κανὼν τῆς Ἀγίας Ἀνυστίας. Θεοφάνους.

"Ωδὴ α'. Ηχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τμοῦντι τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, φῶς μοι οὐτάπεμψον, ὡς τῷ Πατρὶ τῶν φωτῶν ἐν χαρᾷ, παρεστῶσα Πανεύφημε, τὴν τῶν παθῶν μου θέλλαν, σαῖς προσευχαῖς ἀποδιώκουσα.

Α' σκήσει τὴν ψυχὴν νεώσασα, Θεόφρον ἀρταραν, τῷ μαρτυρίᾳ στάχυν γεωργεῖς, Γεωργῷ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἴσχύν σοι πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Χειρὶ σου πλουσιωτάτῃ νείμασα, πλοῦτον ἐπίκηρον, πλουτοποιὸν ἐκέρδησας ζωὴν, μηδαμῶς διαρρέουσαν, καὶ θησαυρὸν ἀκήρατον, Μάρτυς καὶ δόξαν ἐπουράνιον.

Θεοτοκίον.

Ε'ν σοῦ τῆς Ὑπεραγίας σήμερον, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητὴς, σωματικῶς γεννᾶται οὐδὲν ὑμᾶς, καὶ σπαργάνοις εἰλισσεται, δι σπαργανώσας θάλασσαν, διέχλη Μῆτερ ἀειπάρθενε.

Καγὼν τῆς Ἀγίας Μελάνης. Θεοφάνους.

"Ηχος δ' αὐτὸς. Ανοιξῷ τὸ στόμα μου.

Παθῶν ἀμαυρότητι, μελαγωθέντα με πάντοτεν, λαμπρύνας οὐθαρίστον, ταῖς φωτοβόλοις εὐχαῖς, τῆς Ὀσίαστης, φιλάνθρωπε Μελάνης, καὶ ταύτην γεραίροντι, λόγον μοι ἐμπνευσον.

Θερμῶς ἡκολούθησας, τῷ διὰ σὲ τὸν ἑνούσιον, Σταυρὸν ὑπομείναντι, ἐπ' ὥμων φέρουσα, Παμμακάριστε, προθύμως τὸν σταυρὸν σου, καὶ τούτου ἐφύλαξας, τὰ δικαιώματα.

Γονέων προσπάθειαν, καὶ τῆς σαρκὸς ὥδη πάθειαν, τελείως ἔξειλινας, μόνον ποθήσασα, τὸ ἑράσμιον, Χριστοῦ Θεόφρον καλλος, οὐ πάντα ἐφίεται, λόγου μετέχοντα.

Κλοιὸν ἀπορρίψασα, τῆς σαρκικῆς συμβιώσεως, τὸν σύζυγον ἔπεισας, σὺν σοὶ τὸν θεῖον ζυγὸν, ἐπαυχένιον, καὶ φέρειν καὶ βαδίζειν, ὅδὸν τὴν εἰσάγγελαν, εἰς τὰς αὔλας μονάς.

Θεοτοκίον.

Πτωχεύει ὁ πλούσιος, ἐμὲ πλούτιζων Θεότητι, κακῶς τὸν πτωχεύσαντα, τῇ ἀκρασίᾳ μου· καὶ ὁ ἄναρχος, ἀρχὴν ἴδου λαμβάνει, ἐν Κόρης τικτόμενος, νῦν τῆς Θεόπαιδος.

Τῆς Μαρτύρου. 'Ωδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Τοῦ καλλους σου τῆς ψυχῆς, ὁ Ποιητής σου ἐρασθεὶς νύμφην σε, ὅντως καλὴν καὶ ἄμμον, Μάρτυς ἐαυτῷ συνηγάγετο.

Τοῦ πάθους τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δὶ ήμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργυσα, τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Ω'ς θῦμα πνευματικὸν, ως ἱερεῖον καθαρὸν τέλειον, σοὶ τῷ Θεῷ προσήνεκται, η τὸν σὸν Σταυρὸν ἀγαπήσασα.

Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικὸν, τοῦ ἀχωρήτου Πλαστύργου πέφηνας, τοῦτον σαρκὶ χωρήσασα, Κεχαριτωμένη Πανάμωμε.

Τῆς Οσίας. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τῆς πρὸς τὰ κάτω, ἀποστᾶσα ὥριτης, ὅλην δέδωκας, τὴν ὥρην πανευσεβῶς, τῆς προαιρέσεως "Ἐνδοξε, μόνα πρὸς τὰ μένοντα, καὶ αἰωνίζοντα.

Καὶ φθεγγομένη, καὶ σιγῶσα ἐδείχθη παραίνεσις, ἀστηρίκτων στηριγμὸς, μοναζουσῶν ὑποτύπωσις, Μελάνη πανένδοξε· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Τῇ συντονίᾳ, τῶν εὐχῶν τὰς αἰσθήσεις ἐρύθμισας, ταῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, φωτοειδῆς ὅθεν γέγονας, ἐν σώματι ἀῤλον, βίον ζηλώσασα.

Θεοτοκίον.

Ο'περιβάλλων, οὐρανούς ἐν νεφέλαις βουλήματι, σπαργανοῦται βουληθεὶς, χειρὶ Παρθένου ως νήπιον, χειρὸς ἀφαρπάζων με, τοῦ πολεμήτορος.

Ο Εἴρμος.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τε Πατρὸς,

» ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ ἔστιν ᾖ· γιος, πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῆς Μάρτυρος.

Ηχος δ'. 'Ο ψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κατὰ παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς βασιλεύσασα, διὰ παθῶν ζωοποιῶν ἐβασίλευσας, ἐκ τοῦ οἰκείου αἵματος φοινίξασα σεμνὴ, χλαιναν αἰδιάφθορον, εὐσέβως Ἀνυσία· ὅθεν τοῦ Παντάνακτος, Νύμφη ἄμμωμος ὥφθης· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ήμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τῆς Οσίας, ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ δεῖα προστάγματα, ἐπιτελοῦσα σεμνὴ, ἐσκόρπισας ἔδωκας, τὰς μυριαδὰς τοῦ σοῦ, χρυσίς τοῖς πένησιν· ἄρασα δὲ ἐπ' ὥμων, τὸν σταυρὸν σου Μελάνη, ἄμα τῷ σῷ συζύγῳ, ἡκολούθησας πίστει, Χριστῷ τῷ σταυρωθέντι σαρκὶ, καὶ μόνῳ Θεῷ ήμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς, ὁ αὐτός.

Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Δεῦτε ἰδωμεν πιστοὶ, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός· ἀνολούθησωμεν λοιπὸν, ἔνθα ὅδεύει ὁ ἀστὴρ, μετὰ τῶν Μαγῶν αἰνατολῆς τῶν Βασιλέων."Αγγελοι ὑμνοῦσιν, αἰναταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀγραυλῆσιν, ὥδην ἐπαξιον, Δόξα ἐν ψίσταις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεέμ τῆς Ιουδαίας.

Τῆς Μαρτύρου. 'Ωδὴ δ'. 'Επαρθέντα σε ἰδούσα.

Ζωηφόροις σου τοῖς ἵχνεσιν ἐπομένη, λόγῳ πλευρὰν τιτρώσκεται, καὶ τὴν στρεφομένην, ἀβλαβῶς παρέρχεται, ρόμφαιαν η δούλη σου, Δέσποτα Χριστὲ ἀνυμνοῦσά σε.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπτηδόσι, καὶ αἴφαρσίας στέφανον ἀναδησαμένη, χαρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου, Μάρτυς Ἀνυσία πανεύφημε.

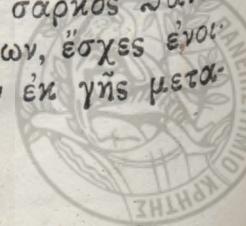
Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτῃ τὴν πρώτην Εὔαν, μαρτυριαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα ναθεῖλες, δειξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρεται ἐκραζεῖς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ο' τὰς αὔλους οὐσίας δημιουργήσας, σωματικῶς ως ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, σημερον γεγένηνται· αὐτῷ μελωδήσωμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆς Μαρτύρου. 'Ο καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ε'γκρατεία τὰς ὄρεξεις, τῆς σαρκὸς θανάτωσασα, τὴν ζωὴν τῶν ὄλων, ἔσχες ἐνοῦσάν σοι Πάγσεμνε· πρὸς ἦν ἐκ γῆς μετα-

στᾶσα, κατεσκήνωσας, βασιλείας τῆς ἐν οὐρανῷ ἀπολαύουσα.

Tαὶς πολλάς σου μυριάδας, τῷ χρυσίᾳ διένειμας, πενομένοις ὄντως, ταύτας θησαυροῖς δὲ ἀπέθηκας, παλαιούμενοις μηδέπω, εἰς αἰώνα δὲ, συντηροῦσί σοι τὴν διαρκῆ μονιμότητα.

Sυμπαθείας σου ὁ πλοῦτος, ποταμὸς ὥσπερ γέγονε, καταρδεύων πᾶσαν, πένητος Ἀοίδιμε ἔνδειαν, ρύπον ἐκπλύνων πτωχείας, ὅλον ἀσυλον, προξενῶν σοι, τὸν ἐν οὐρανοῖς μὴ κενούμενον.

Θεοτοκίον.

Tαῖς ὄρμαῖς καθυποιύψας, τῶν παθῶν ὥσπερ ἄλογος, λογικὸς ὑπάρχων, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσιν· ἀλλ' ἡ τὸν Λόγον τεκοῦσα τὸν αἰδίον, μὴ παρίδης με, διαπαντὸς ἀπολλύμενον.

Tῆς Μάρτυρος. Ὡδὴ ἑ. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Sὲ Κύριε πηγὴν, σωτηρίου γινώσκουσα, ποτήριον Μαρτυρίου, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ, ἡ Μάρτυρος σου ἔξεπιεν.

Ωδάμαλις Χριστοῦ, ὡς θεόδεκτον σφάγιον, ὡς ἄμωμον ἴερεῖον, Ἀθληφόρε Κυρίου, ἵνετευσε σωθῆναι ἡμᾶς.

Φῶς γέγονας φωτὶ, τῷ μεγάλῳ τραγούτερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἑορτάζοντας.

Θεοτοκίον.

Pοὺς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀσπόρως γὰρ, γεγέννητε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνδρῶπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Tῆς Ὁσίας. Ασεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Tαὶς ἀμόρφους τέλεον, ἰδέας τῶν παθῶν, ἐκ ψυχῆς ξέσασα Σεμνὴ ἐγκρατείας χρώμασι, διεζωγράφησας, ἐν αὐτῇ ἀπάθειαν, καὶ ἀγάπην ἀνυπόκριτον.

Tηλαυγὲς ὡς ἕσοπτρον, ὑπάρξασα Σεμνὴ, διαυγεῖς Πνεύματος Θεοῦ, διαδόσεις ἔνδοξε, ὑποδέδεξαι, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας, τῇ λαμπρότητι τοῦ βίου σου.

Eγκρατεία σβέσασα, παθῶν πυρηναῖαν, τὸν πυρσὸν ἥψας τῆς ψυχῆς, ἐν παντὶ τῷ βίῳ σου, καταλαμπρύνοντα, καὶ τὰς ἀμαυρότητας, τῶν δαιμόνων ἐνκρουόμενον.

Θεοτοκίον.

HΠαρθένος ἔτεκε, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, ἐν Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεὲμ, τὴν Ἐδέμ αἰνοίγοντα, πάλαι κλεισθεῖσάν μοι, ἀκρασίᾳ βρώσεως, καὶ ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως.

Tῆς Μάρτυρος. Ὡδὴ 5'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Aνδρεῖον, γυναικείῳ ἐν σώματι φρόνημα, ἀναλαβοῦσα πρὸς πάκην, δυσμενῶν ἀ-

σάρκων Μάρτυρος ἐξῆλθες, καὶ ρόμφαια, ὑπομνῆς αὐτοὺς ἐθανάτωσας.

Aἱμάτων, τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσας ἐξήραντας, κακοπιστίας· Χριστῷ δὲ, τὴν σεπτὴν ιατήρδευσας Ἐκκλησίαν, Ἀνυσία, ἀθληφόρε Παρθένων τὸ καύχημα.

Aθρόχως, τῶν ἀγώνων διῆλθες κλυδώνιον, κυθερωμένη παλάμη, τοῦ τὰ πάντα λόγῳ πεποιηκότος, καὶ πρὸς ὄρμον, σωτηρίας Παρθένε κατήντησας. **Θεοτοκίον.**

Oπλάσας, κατ' εἰνόνα ἴδιαν τὸν ἄνθρωπον, διὰ πολλὴν εὔσπλαγχνίαν, ἀναπλάτει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθένε, Θεομῆτορ, ὄλοκλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός.

Aθρόχως, τὸ τοῦ βίου διῆλθες κλυδώνιον· ἀκαταπόντιστος ὅθεν, εἰς λιμένα ἀκλυστον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως, ἀπολαύεις γαλήνης Ἀοίδιμε.

Sπινθῆρσι, τοῦ θερμοῦ σου πρὸς Κύριον ἐρωτος, πεπυρωμένα τὰ βέλη, κατεφλέχθη πάντα τῆς ἀμαρτίας· καὶ δαιμόνων, καιουργία εἰς τέλος ἡφάνισται.

Oνοῦσον, πρὸς τὸ ιρεῖττον ἐνώσει θεούμενος, τῆς πρὸς τὴν σάρκα φιλίας, διεζεύχθη νεύσει παντοδυνάμῳ· διὰ τοῦτο, τῆς ἀσκήσεως πόνους ὑπέφερες. **Θεοτοκίον.**

Hεοῖ με, γεννηθεὶς ἐν Παρθένου ὁ Κύριος, καὶ σπαργανοῦται τὴν λύσιν, τῶν ἐμῶν ποιούμενος ἐγκλημάτων, καὶ χωρεῖται, ἐν Σπηλαίῳ ὁ πᾶσιν ἀχώρητος. **Ο Είρμος.**

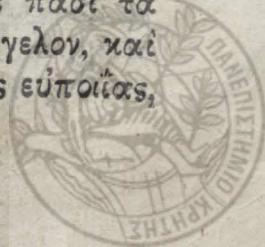
Hύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριος, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύσρου κεκαθαρμένη, τῷ δὶς οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῆς Ὁσίας.

Hχος δ'. Ο υψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. **K**αταυγασθεῖσα τὴν ψυχὴν φρυκτωρίαις, τῷ ἀναλάμψαντος ἥμιν ἐν Παρθένου, ἐν ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· πλάγτον γὰρ σκορπίσασα, ἐπὶ γῆς ἐφθαρμένου, ἐναπεθησαύρισας, τὸν οὐράνιον πλοῦτον, καὶ ἐν ἀσκήσει ἐλαμψα φαιδρῶς. Οθεν Μελάνη, σὲ πόθῳ γεραίρομεν.

Ο Οἶκος.

Fυγοῦσα ιόσμου τὰ τερπνά, χρυσοῦ τὰς μυριάδας ἐσιόρπισας πλουσίως, εἰς χεῖρας τῶν πενήτων ἀποθεμένη εὔσεβῶς· τόπους δὲ τοὺς θείους διαδραμοῦσα, τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γέγονας, βίον διελθοῦσα ἵσαγγελον, καὶ πᾶσιν ἐπαρκοῦσα· τῷ ἐλαίῳ δὲ τῆς εὔποιας,

φαιδρύνασα τὴν ψυχικὴν λαμπάδα, εἰσῆλθες σὺν Χριστῷ πρὸς θεῖον νυμφῶν, βασιλείας τῆς αὐτοῦ κατατρυφῶσα. "Οθεν Μελάνη, σὲ πόθω γεραιόρομεν.

Συναξάριου.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας, τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Στίχοι.

Eἰς δεξιὰν νύττουσι πλευρὰν καιρίως,
Pλευρᾶς Ἀδάμ κύμα τὴν Ἀνυσίαν.

Pλευράν Ἀνυσίης τριακοστῇ ἔγχος ἔνυξεν.

Aὕτη η̄ ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ Πόλεως Θεσσαλονίκης, γεννήτορας ἔχουσα εὐσέβεις καὶ πιστὰς, καὶ περιουσίαν πολλὴν κεκτημένους· ὡν τελευτησάντων, αὗτη κατὰ μόνας η̄, διὰ βίου καὶ πράξεως εὐαρεστοῦσα τῷ Θεῷ. Ἀπερχομένην δὲ κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, στρατιώτης τις, τοῖς εἰδώλοις προσκείμενος, κατέσχεν αὐτὴν, ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἔλκων, καὶ ἀνθέλκων αὐτὴν, καὶ προστρεπόμενος μᾶλλον τοῖς δαίμοσι σπονδάς προσενεγκεῖν. Τῆς δὲ, τὸν Χριστὸν ὁμολογούσης, ὁ στρατιώτης θυμοῦ πλησθεὶς, (καὶ γάρ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ η̄ Ἁγία Μάρτυρις ἐνεψύσης καὶ ἐνέπτυσε·) κατὰ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς διελαύνει τὸ ξίφος, καὶ οὕτω τὸ μακάριον τέλος η̄ δούδιμος Μάρτυρις ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Θεοδώρας, τῆς ἀπὸ Καισαρείας.

Στίχ. Ἀπῆρε δεσμοῦ σαριὸς η̄ Θεοδώρα,

Οὔπερ λυθῆναι ζῶσα καὶ πρὶν ηγάπα.

Aὕτη η̄ Ὁσία ἦσκησεν ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Ἀνυνης, τῇ λεγομένῃ Ριγίδιον· ὑπῆρχε δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος, πατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, γένους οὐσα λαμπροῦ καὶ ἐνδόξου, πατρὸς μὲν, οὐρανίας Θεοφίλου, Πατρικίου τὴν ἀξίαν, μητρὸς δὲ Θεοδώρας. Αὕτη η̄ Θεοδώρα, ἐν πολλοῖς ἔτεσι τὴν στείρωσιν ἀποδυρομένη, καὶ τὸν Θεὸν ἰκέτεύουσα, καὶ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκου, δέχεται τὴν χάριν οὐρανόθεν, ταύτην κομισάσης τῆς Ἁγίας καὶ τιμίας Ἀνυνης, τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

Τεχθεῖσα τοιγαροῦν η̄ νεᾶνις, καὶ εἰς μέτρον τίλικίας φθάσασα, προσάγεται τῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Ἀνυνης, καὶ τῷ Μοναστηρὶῳ εἰσδέχεται, ὡς θεῖον ἀνάθημα. Θεοσεβῶς δὲ ρύθμιζομένη παρὰ τῆς Προεστώσης, ἐκδιδάσκεται καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα. Τῆς δὲ τιμίας παιδὸς καλῶς πολεπευομένης, οὐκ ἥνεγκεν ὁ πουνρὸς δαίμων ὅραν ἐσυτὸν ὑπὸ ταύτης παταύμενον· ἀλλ' ἐξήγειρε τὸν θεομάχον Λέοντα τὸν βασιλέα ἀγαγέσθαι ταύτην εἰς γυναικα Χριστοφόρῳ τῷ οὐρανῷ αὐτοῦ, ὃν Καίσαρα ἀνηγορεύεσε· καὶ βίᾳ καὶ τυραννίδι ταύτην ἀποσπάσας τῆς Μονῆς, καταλαβεῖν τὴν Κωνσταντινούπολιν κατηνάγκασεν. Ἀχθείσης δὲ αὐτῆς, τὰ τοῦ γάρου αἴσια ἐπ' αὐτῇ τελοῦνται, καὶ παστάς πήγυνται· ἀλλ' ὁ μὲν ἐκείνου σκοπός, τοιοῦτος.

Ο δὲ Θεός, ὁ τὸν Αἰγύπτιον πᾶλαι δειματώσας λυτῶντα κατὰ τῆς Σάρρας, καὶ τὸν Τηριδάτην ὑπὸ τῆς Ριψιμίας καταγωνισάμενος, αὐτὸς καὶ ταύτην ἀμόλυντον διασώζει ἐκ τῆς κοινωνίας καὶ συναφίεις τοῦ μνηστήρος· παρὰ δόξαν γάρ τῶν Σκυθῶν ἐπιστρατευσαμένων ἐν τῇ Ἐσπέρᾳ, ἐν τάχει ἀποστέλλεται ὁ νυμφίος, ἀντιπαραταξόμενος τοῖς βαρβάροις· δις καὶ κατὰ τὴν πρώτην προσβολὴν παραπέμπεται τῷ θανάτῳ. Τότε πληροφορίαν λα-

βοῦσα η̄ ἀκήρατος ἀμνᾶς Θεοδώρα, καὶ τοὺς ἐν τῷ παλατίῳ λαβοῦσα πάντας, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον καὶ μαργαρίτας καὶ ἴματισμὸν λαβοῦσα πολυτελῆ, καὶ ἐν πλοιῷ εἰσελθοῦσα, πρὸς τὴν Μονὴν ἐπανηλθε, χαίρουσα καὶ εὐχαριστοῦσα τῷ τῶν ὅλων Θεῷ.

Ος δὲ ἐγγόνισθη τὰ κατ' αὐτὴν, ἐλθὼν ὁ δεύτερος υἱὸς τοῦ Θηριωνυμοῦ, καὶ εὑρὼν αὐτὴν κεκαρμένην, καὶ ράκωδη ἴματισμὸν τήμφεισμένην, Θεοῦ προνοίας συνεργησάσης, ἀφῆκεν αὐτὴν· καὶ τελείας λαβομένη ἀδείας καὶ ἐλευθερίας, ἐπὶ τοσοῦτον τὴν σάρκα κατεδάμασεν, ὥστε τὰς τῶν ὄστεών αὐτῆς ἀρμονίας καθορᾶσθαι· τροφὴ δὲ η̄ αὐτῇ ἀρτού οὐγγία μία· καὶ τοῦτο διὰ δύο, η̄ καὶ τριῶν ημερῶν, καὶ οὐδὲν ἔτερον· ἐνδυμα δὲ εἰχεν ἐν, καὶ τοῦτο τριχίνον· η̄τε στρωμανὴ αὐτῆς ἀνωθεν μὲν τριχίων ράκει περιεκεκαλυπτο, κατέθεν μὲν δὲ, λίθοι οὐπεστρωμενοι· καὶ οὕτω τὸν τῆς ἀγρυπνίας πικρότατον ὑπνον ἔξετέλει· πολλάκις καὶ διὰ πάσης τῆς υγκτὸς η̄ ἀγρυπνοῦσα. Οὐ τούτοις δὲ μόνον ἡρκέσθη τοῖς παλαισμασιν, ἀλλὰ καὶ σιδήροις τὴν σάρκα καθηλώσασα, οὕτως αὐτῆς τὰ μέλη κατεδαπάνησεν, ὥστε καὶ πυοὴν δυσωδὴν ἐκ ταύτης ἀποπέμπεσθαι. Οὕτως οὖν ἐπὶ πλείστους χρόνους παντοῖων ἀρετῶν ἴδεις ἐνδιαπρέψασα, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ μακαρίαν ζωὴν μετατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλεταίρου.

Στίχ. Φιλέταιρος πέπονθεν Ἀθλητῶν νόμῳ,
Καὶ οὖν απῆλθεν ως Ἀθλητὴς ἐν βίον.

Tοῦ Διοκλητιανοῦ ποτὲ ἐλθάντος ἐν Νικομηδείᾳ, ἐμπορίθη αὐτῷ περὶ τίνος Χριστιανοῦ, Φιλεταίρου· καὶ ἀποστείλας εὑθὺς, παρέστησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, καὶ κατεπλάγη μόνη τῇ θέᾳ· η̄ γὰρ ὁ Ἡγιος μέγας τῇ ηλικίᾳ, καὶ εὐειδῆς· η̄ δὲ θρίξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ οἱ πῶγων, ἐν ἀληθείᾳ, ὥσπερ χρυσὸς η̄ ἐκστίλων· θεεύ καὶ Θεὸν αὐτὸν ἀπεκάλεσε, καὶ οὐκ ἀνθρωπον. Λέγετ δὲ πρὸς αὐτόν· Εἰπὲ ημῖν, πόθεν εἶ, καὶ τί σου τὸ ὄνομα, καὶ τί τὸ ἐπιτήδευμα; καὶ ὁ Ἡγιος· Ταύτης τῆς Νικομηδίου εἰμὶ Πόλεως γένυνημα καὶ θρέμμα, υἱὸς Επάρχου γεγονώς Χριστιανοῦ, ὄνομα δέ μοι Φιλέταιρος.

Τότε ὁ βασιλεὺς τὸν Ἡγιον προσκαλεσάμενος, καὶ χολακεύσας, ἤρξατο ρήματα βλάσφημα ἀποφέγγεσθαι κατατοῦ Κυρίου ημῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ τοῦ Ἡγίου εὗρε εἰς οὐρανὸν τὸ ὅμρα ἀνατείναντος, καὶ, Ἐμφραχθεὶ τὸ στόμα, εἰπόντος, τοῦ κατὰ τοῦ Χριστοῦ μου τὰ βλάσφημα λέγοντος, βροντὴ τοιαύτη καὶ σεισμὸς γέγονεν, ὥστε τὸν βασιλέα συντρομον γενέσθαι σὺν τοῖς περὶ αὐτόν. Τοίγιαν καὶ εἰς κάμινον, σφροδρῶς ἐκκαυθεῖσαν, ἐμβάλλεται· προσευχάμενος δὲ, καὶ τὴν κάμινον διασκορπίσας, καὶ παντελῶς σβέσας, ἐξῆλθεν ἀσινής. Διὸ καὶ οἱ βασιλεὺς αἰδεσθεὶς, ἐνεκεν τοῦ κάλλους αὐτοῦ καὶ τοῦ γένους, πλέον δὲ, διὸ ἀ πεοίηκε θαυμάσια, ἀπέλυσεν αὐτὸν ἀνετον διάργει, διόπου ἐάν ἐθέλῃ καὶ βούληται.

Βασιλεύσαντος δὲ μετὰ τοῦτον ἐν Νικομηδείᾳ Μαξιμιανοῦ, διεβλήθη ὁ Ἡγιος πρὸς αὐτόν· καὶ παραστὰς ὡμολόγησε τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθείαν, καὶ τοῦ παντὸς Ποιητὴν· καὶ πρώτον μὲν ράβδοις τύπτεται τοσοῦτον, ὥστε, τοὺς δημίους ἀτονίσαντας, κατὰ γῆς πεσεῖν, ὡς ήμιθυήτους· ἐφάει γάρ, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ σώματι πάσχειν, ὑπὸ Χριστοῦ δυναμούμενος. Εἰθ' οὕτως ἀναρτηθεὶς, ξέεται ἐπὶ τοσθτον, ὡς καὶ παραπλήσια τοῖς προτέροις τὰς ξέοντας υποστῆναι· καὶ μετὰ ταῦτα θηρίοις ἐκδίδοται· καὶ τῶν θηρίων κυλιομένων παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῦ Ἡγίου, εἰς τὸν Ναὸν ἀγεται προσκυνήσων τοῖς εἰδώλοις· ἀ καὶ δὲ εὐχῆς συντρίψας, καὶ τὴν διὰ ξίφας τελείωσιν τοῦ Μαρτυρίου

ἀποφηναμένου τοῦ Βασιλέως, παραχρῆμα ἀπεξηράνθη τὴν χεῖρα ὁ δήμιος· καὶ ἔτερος τὴν σπάθην λαβὼν, ἐκτείνας ταῦτην κατὰ τοῦ Ἀγίου, τὰ ὅμοια πέπονθεν· εἶτα βάλλεται ἐν φυλακῇ, καὶ αὐθὶς ἐξετασθεὶς, σιδήροις κατεδεσμεύθη.

Ως δὲ εἶδεν ὁ Βασιλεὺς μηδόλως κυριεύμενον αὐτὸν, εἰς Προικόνυπον ἐξορίζει· καὶ δέσμιος περιαγόμενος, καθ' ὅδον Σαύματα οὐκ ὀλίγα ἐποίει, δαιμονιας διώκων, λεπρούς ἀποκαθαίρων, καὶ πᾶν ἔτερον νόσημα θεραπεύων· Εἶδωλα λόγῳ μόνῳ ἀφ' ὄψους καταράσσων, καὶ εἰς χοῦν καὶ ὑδωρ μετασκευάζων. Καὶ δέσμιος ἐν Νικαίᾳ γενόμενος, καὶ προσφαύσας Εἶδωλικῷ ναῷ περιβοήτῳ, εὐθέως ἐκ Θεμελίων πάντα κατέβαλε· καὶ διὰ τῶν τοιούτων σημείων πολλοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Προσῆλθε δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ὁ Κόμης, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Στρατιῶται.

Ως δὲ πρὸς τὰ μέρη τῆς Σιγηριανῆς ἐφθασεν ὁ Ἀγιός, καὶ ἐκεῖσε πολλὰ εἰργάσατο Σαύμασία, εἴπον οἱ ἐκεῖσε τῷ Αὐρχοντὶ· "Οτι ἐστὶν φῶς ἐγγιστα ἡμῶν ἀνθρωπός τις, Εὐβίστος τοῦνομα, Χριστιανὸς, ποικίλα δεινὰ καὶ διάφορα ὑπομείνας διὰ τὸν Χριστὸν παρὰ τῷ Ἀρχοντος, ὡς ἀδάμας δὲ γενναιός καὶ ἀελαστής διαφυλαχθεὶς, καὶ σημεῖα ἐξαστια ποιῶν. Ως οὖν ταῦτα ἤκουσεν ὁ Ἀγιός Φιλέταιρος, ἥλθε θεάσασθαι τοῦτον· ὅθεν καὶ Ἀγγελος Κυρίου πρὸς τὸν μακάριον Εὐβίστον ἀπελθών, εἰπεν· "Ἐξελθε τοῦ κελλίου σου μικρὸν, καὶ δεῦρο εἰς τὸν δε τὸν τόπον, εἰς συνάντησιν Φιλέταιρού τοῦ συμμάρτυρός σου. Ο δὲ, εὐθέως ἐξελθών, κατήρχετο ἀπὸ τοῦ Ὁρους τῆς Σιγηριανῆς.

Ο δὲ Ἀγιός Φιλέταιρος, ὁδηγηθεὶς πρὸς τὴν εἰς τὸν Αὐγιον Εὐβίστον ὅδὸν παρὰ τινος ἐγγωρίου, ἀνήρχετο πρὸς τὸ Ὁρος τῆς Σιγηριανῆς μετὰ τοῦ Κόμητος, καὶ τῶν ἐξ Στρατιωτῶν, τῶν πιστευσάντων καὶ βαπτισθέντων, καὶ οὖν αὐτῷ μελλόντων εἶναι. Καὶ μικρὸν προσαναβάντες, ὥρῶσι τὸν μακάριον Εὐβίστον πρὸς αὐτοὺς κατερχόμενον· καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, καὶ χαρᾶς πολλῆς πλησθέντες, εὐφρανθέντες, ἀνῆλθον ὄμοιοι εἰς τὸ τοῦ Ἀγίου Εὐβίστον σίκιδιον· καὶ προσμεινάντων ἐκεῖσε ὄμοιοι ἡμέρας ἑπτὰ, ἐκοιμηθήσθη ὁ μακάριος Φιλέταιρος ὃν ὑπουργόθει, καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον μετέστη Χριστὸν, εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὴν ψυχὴν παραθείς. Ἐκήδευσε δὲ αὐτὸν ὁ μακάριος Εὐβίστος εἰς τὸ ἑαυτοῦ καταγώγιον. Ωσαύτως δὲ ὁ τε Κόμης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἐξ Στρατιωτῶι, καιμούστες καὶ αὐτοὶ μετὰ ταῦτα, διὰ ἐνδεκα ἡμερῶν, ὃν ἐκεῖσε διεβίβασαν, ἐτέθησαν πλησίον τοῦ Ἀγίου. Τὰ δὲ τοῦ μακαρίου Εὐβίστον προεγράφησαν κατὰ τὴν ὁρδόνην καὶ δεκάτην τοῦ ἐνεστῶτος Μηνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Οσιος Λέων, ὁ Αρχιμανδρίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ρευστὸς μεταστάς, Χριστὲ, Λέων ἐν βίῳ,
Σιύμνον λέοντος, ἐξ Ἰουδα σὲ βλέπει,
Ταῖς αὐτῶν αγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Μαρτυρος. Ωδὴ ζ. Ο διασώσας ἐν πυρὶ.
Σοῦ τὴν οἰνίαν τῆς ψυχῆς, Μάρτυς νοητῶς ἴδρυμένην, ὅμολογία τοῦ Χριστοῦ, τῶν βασάνων συρρέεσσαντες χείμαρροι, οὐδαμῶς παρεστάλευσαν, Ο Θεὸς σύναθωσης, εὐλογητὸς εἰ.

Διαιοσύνης τὸν Χριστὸν, "Ηλιον γινώσιγσα Μάρτυς, οὐ κατεδέξω δυσσεβῶς, ἐπιθῆσαι ἥλιῳ κελεύοντος, τοῦ Τυραννοῦ, ἀλλ' ἐμελπεις. Ο Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἰ.

Σοῦ ἐξ αἰμάτων ἵερῶν, βάψασα σαυτῇ ἀλαργίδα, νικητικῷ τὴν κεφαλὴν, διαδήματι Μάρτυς κατέστεψαι, καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι, Βασιλεῖ τῷ αἰθανάτῳ, εὐφραινομένη.

Θεοτοκίον.

Ο σπαργανώσας οὐρανὸν, νέφεσι τὴν γῆν δὲ ὄμιχλη, σοῦ ἐπι γαστρὸς ἀποτεχθεὶς, σπαργανοῦται καὶ φάτνῃ προσκλίνεται, Θεομῆτορ πανάμωμε, τὰς σειράς μου διαλύων τῶν ἐγκλημάτων. **Τῆς Οσίας, ὁ αὐτός.**

Σὺν τῷ συζύγῳ τὸν ζυγὸν, φέρουσα Χριστοῦ Θεοφόρε, κατενεώσατε εὐχῶν, τῷ ἀρότρῳ ψυχᾶς, καὶ τὴν ἄρουραν, τῶν οὐλῶν γεωργήσαντες, ἐντρυφᾶτε εἰς αἰῶνας τῆς ἀνω δόξης.

Ω'σει ἐλαία ϕαλμικῶς, οἵην τοῦ Θεοῦ φυτευθεῖσα, ιαθίλαρύνεις μυσικῶς, τὰς καρδίας Οσία καὶ πρόσωπα, τῷ ἐλαίῳ τῶν πόνων σῃ, τῶν πιστῶν ἀνευφημάτων σῃ τὰς ἀγῶνας.

Τῆς ἐγκρατείας δροσισμῷ, σθέσασα παθῶν τὰς ιαμίνας, τῇ ἐπομέριᾳ τῶν εὐχῶν, ιαμάτων πελάγη ἀνέβλυσας, παθημάτων ἐπήρειαν, κατακλύζοντα Μελάνη τῶν σὲ τιμώντων.

Θεοτοκίον.

Πόκον σε ἐφη ὁ Δαυὶδ, ὡς τὸν ὑετὸν δεξαμένην, τὸν ἐπουράνιον Ἄγνη, ἀνομίας χειμάρρους ἐηραίνοντα, καὶ πιστῶν καταρδεύοντα, διαινοίας χερσωθείσας τῇ ἀμαρτίᾳ.

Τῆς Μάρτυρος. Ωδὴ η. Χεῖρας ἐκπετάσας.

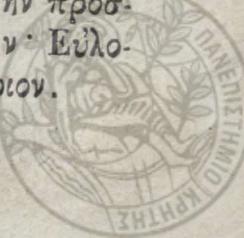
Xήραις ὄρφανοῖς τε καὶ πτωχοῖς, καὶ πᾶσι χρήζουσι, πλοῦτον διένειμας, τοῦ Παντοκράτορος στέργυστα, ἀδιάπτωτα προσάγματα, καὶ Μαρτυρίου τὸ σεπτὸν, ὄντως ποτήριον ἐκπιοῦσα, ἐστης Παρθένε σεμνὴ τῆς ἐφέσεως.

Ω'ς προΐκα προσῆξας τῷ Χριστῷ, νηστείαν δάκρυα, παθῶν τὴν νέκρωσιν, καὶ τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν, τῆς πλευρᾶς τε τὴν ἐκκέντησιν· μὴ παλαιούμενον αὐτὸς, δόθεν σοι στέφανον, καὶ παστάδα, ἀφθορον νέμει, καὶ δόξαν αἰθάνατον.

Ο'ικεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ, Παρθένων τάγμασι, δήμοις Μαρτύρων τε, συναγελάζοντα πρόσωπον, τοῦ νυμφίου σῃ πρὸς πρόσωπον, καὶ θεωροῦσα καὶ λαμπρᾶς, δόξης μετέχουσα, καὶ βοῶσα· Πάντα τὰ ἔργα υμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

I'δου νῦν ἐξελιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰουδα ψυχῆς, ἄρχων ἡγούμενος· σὺ γάρ Πανάμωμετέτοιας, ὡς τοπρὶν ἦν ἀπονείμενον, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ὡς ϕαλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Ὁσίας. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Nαὸν τὴν καρδίαν καὶ τὸ σῶμα, Γριάδος τῆς ὑπερθέου ἐκτελέσασα, θείους ἀνεδόμησας, οἵκους Ἀξιάγαστε· ἐν οἷς Παρθένων τάγματα, καὶ Μοναζόντων χορούς, συνήθροισας, ὑμνοῦντας συμφώνως, καὶ δοξολογοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φρονήσει, ἀνδρείᾳ, σωφροσύνῃ, καὶ θείᾳ δικαιοσύνῃ διαλάμπουσα, ἔσχες ἀνυψοῦσάν σε, ὑψος πρὸς οὐράνιον, ὑψοποιὸν ταπείνωσιν, δὶς κατέβαλες, Ὁσία τὸν μεγάλαυχον ὄφιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, ως ὄντως νικηφόρον.

Eλέω τὸν ἔλεον ἐκτήσω· ἐσκόρπισας ἔδωκας τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη σου, μένει αἰωνίζουσα, καὶ τὸ ἐκ ταύτης κέρδος σοι, μὴ παλαιούμενον, Μελάνη Θεοφόρε Ὁσία, κλέος τῶν ἐν πίστει, ἀεὶ σε εὐφημοῦνταν.

Θεοτοκίον.

Pαθῶν με ταράττει τρικυμία· βυθός με χειμάζει ἀπογνώσεως· σῶσόν με Πανάμωμε, Μήτηρ καὶ σωθήσομαι· τὸν γὰρ Σωτῆρα Κύριον ἐνυφόρησας, ἐν φάτνῃ, τὸν ως βρέφος τεχθέντα· ὃν ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ο Είρμος.

» **P**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκουμένην ἀπασαν, σύγειρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας αἰῶνας.

Τῆς Μάρτυρος. Ωδὴ 2. Λίθος ἀχειρότυπος.

Lίθοις οἱ προσάπτοντες σέβας, παρὰ τὸν Κτίσαντα ὄραν σε, "Ἐνδοξεῖ μὴ φέροντες Θεῷ, ἀνακειμένην ξίφει συγκόπτουσι, διὰ θνάτου θείαν σοι, αἴθανασίαν μνηστευόμενοι.

Θεσαλονικέων ἡ Πόλις, σοῦ τοῖς σπαργάνοις καὶ τοῖς ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶται παρθένε· ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων δὲ, μετὰ δικαίων ἔχει σου, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραινόμενον.

Lιβανον χρυσόν τε καὶ σμύρναν, ἐν Βηθλεὲμ τῷ γεννηθέντι, Μάγοι προσενήνοχαν πίσει· ἡ Ἀθληφόρος δὲ τὴν διαίματος τοῦ Μαρτυρίου ἄθλησιν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῷ πρεσβεύουσα.

Θεοτοκίον.

Pάθος ἀνεβλάστησας ρίζης, τῷ Ἱεσσαὶ Θεογεννῆτορ, ἀνθος τῆς Θεότητος Χριστὸν, ἡμῖν τεκοῦσα, Πάναγγε σήμερον, τὸν ως Θεὸν ἀχώρητον, καὶ νῦν ως βρέφος σπαργανούμενον.

Τῆς Ὁσίας. Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῖς.

Eἰς ὑψος σαφῶς τῆς ἀκραιφνοῦς, ἀνέδραμες, Μακαρία τελειότητος, ἔφθασας τάξεις Ἀσωμάτων, τῷ ὄντως ἐφετῷ προσεπέλασας, πηγὴν τῶν ἀγαθῶν νῦν κατείληφας· ἔθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Xοροῖς συνευφραίνη Ἀσκητῶν, ἀσκησασ, καὶ τὰ πάθη θανατώσασα, βλέπεις ἀνακειαλυμένω, προσώπω, τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, ἡς πρώην τὰς ἐμφάσεις ἐκέντησο, σώφρων Μελάνη παναοίδιμε.

Bαδίσασα τρίθον τὴν στενὴν, εὔρυχωρον, Παραδείσου πλάτος ἔφθασας, ὅπου χαρά ἔορταζόντων, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐνθα πέψινεν, ἥμων διὰ παντὸς μνημονεύουσα, τῶν ἐκτελούντων σου τὴν οἰμησιν.

Θεοτοκίον.

Oνώταις φρικτῶς Χερουβικοῖς ὀχούμενος, ἐν ἀγνάλαις νῦν καθέζεται, Κόρης αἶγνης, καὶ σπαργανοῦται, καὶ λύει τὰς σειρὰς τῷ πακῶν ἥμων· καὶ γάλακτι ως νήπιος τρέφεται, ὁ διατρέφων πυοὴν ἀπασαν.

Ο Είρμος.

» **E**ῦα μὲν τῷ τῆς παρακοῖς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυνοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν εἴξηνθησας· ὅθεν σε πάντας μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Μάρτυρος.

Γυναικες ἀκούτισθητε.

Hηκη τῶν λειψάνων σου, μύρον εὐώδες βρύουσα, ἰᾶται πάθη ποικίλα, τὰ τῶν βροτῶν Ἀνυσία, Παρθενομάρτυς ἐνδοξεῖ· διὸ πανηγυρίζομεν, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου· ἐν ἡ Χριστὸν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμούντων.

Τῆς Ὁσίας, ὅμοιον.

Mελάνη παναοίδιμε, Μοναζουσῶν τὸ πακύμα, παθῶν με τῇ ἀμαυρώσει, μελανώσέντα κατ' ἄμφω, λαμπρύνασα καθάρισον, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου· ὅπως φαιδρῶς γεραίρω σε, καὶ τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, λαμπροφανῶς ἐορτάζω.

Τῆς Ἐορτῆς, ὅμοιον.

Oών σὺν τῷ Γεννήτορι, Θεὸς ἀεὶ προσάνθροχος, ἐν Πνεύματος νῦν Ἄγιος, ἐν Βηθλεὲμ ἀπορρήτως, ἐν σοῦ Παρθένε τίκτεται, ὑπὸ τὸ θεῖον σπήλαιον· ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων δὲ, σπαργανωθεὶς ἀνεκλίνη, λύων σειρὰς μου πτασμάτων.

Εἰς τὸν Αἴγιος, Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς.

"**H**χος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ωτῶν ὑπέρ νοῦν, καὶ μεγάλων μυστηρίων, πῶς ὁ ἀναφῆς, ἐγειλούμενος σπαργάνοις,

ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, ἀνεκλίθη ὡς νήπιον, πάντας ἀλογίας ἀπαλλάττων, καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἡμᾶς ἀνάγων, αὐτῷ ιράζοντας· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Tὸν Ἐμμανουὴλ, ἐν Σπηλαιώ γεννηθέντα, ἄνωθεν ἀστήρ, ιατεμήνυσε τοῖς Μάγοις, δικαιοσύνης ὄντα, ἀπερίγραπτον Ἡλιον, καὶ περιγραφόμενον ἐν φάτνῃ, σάριν ὑλιτὴν ἡμφιεσμένον· πρὸς ὃν ιράζομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Nῦν ἐπὶ τῆς γῆς, πεφανέρωται παιδίον, ὃ ἐκ τοῦ Πατρὸς, γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων. Ἀγαλλου πᾶσα κτίσις· οὐρανοὶ εὐφρανέσθωσαν, βλέποντες τοὺς πρὶν αἰπατηθέντας, πάλιν τῷ Θεῷ οἰκειουμένους, αὐτῷ ιράζοντας· Εὐλογημένος ὁ τεχθεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Hέλων οὐρανούς, υἱίνας Κύριε ιατέθης, καὶ Παρθενικὴν, μήτραν ὥκησας ἀφράστως, καὶ βρέφος ἔγνωρίσθης, ἐν Σπηλαιώ τικτόμενος· καὶ συνανεστράψης τοῖς ἀνθρώποις, ἀριστην ἔδον ὑποδεικνύων, τοῖς σοὶ ιράζουσιν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

A"φθορον Ἀγνὸν, ἔαυτὴν ιαταγοοῦσα, μετὰ τὴν φρικτὴν, καὶ ἀνένφραστον λοχείαν, ἵβεα ἡ Παρθένος· Ἀνερμήνευτε Κύριε, βρέφος σπαργανούμενον ιρατῶσε, καὶ δοξολογῶ μετὰ Ποιμένων, πιστῶς ιράζουσα· Εὐλογημένος ὁ τεχθεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

'Απόστιχα Στιχηρά Προσόμοια,

'Ηχος πλ. β'. Λἱ Ἀγγελικαὶ.

P'άδω σιδηρᾶ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαῖε, οἷα ἀπειθῆς, καὶ Προφήταις ἀντιπίπτων· Γίω γάρ γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ οὐλῆρον διδωσιν, ἔθνη καὶ ιατάσχεσιν γῆν πᾶσαν· σὲ δὲ ἀπωθεῖται μιαφόνε· βοῶν οὐ πειθη γάρ· Ο Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγέγονεν.

Στίχ. Εἰπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Kράξε ὡς Δαυὶδ, Θεοπάτορ καὶ Ηροφῆτα· "Ἄστρον φαεινὸν, προεκλάμψαν Ἐωσφόρου· καὶ ποῖον ἀνακράζεις; Τὸν ἀσπόρως τικτόμενον, Κόρης ἐκ Παρθένου· ὡς βοῶμεν, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ τεχθεῖς, Θεὸς ἡμᾶν δόξα σοι.

Στίχ. Εν γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου.

Aἴγε εἱμαρῶς, Ἡσαΐα ὡς Ηροφῆτα· Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, ἔξει ἀνανδρὸς Παρθένος, καὶ τέξεται ἀσπόρως, Πλαστούργον καὶ δεσπόζοντα, πάντων τῶν αἰώνων· ὡς βοῶμεν, εἰς τὴν

χαρὰν τῆς Θεοτόκου, φαιδρῶς φάλλοντες· Εὐλογημένος ὁ τεχθεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

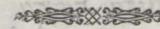
Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. α.

Oρῶσά σε ἡ κτίσις ἀπαστα, ἐν Βηθλεὲμ σαρπὶ τικτόμενον, τὸν Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων, καινούργεῖται πάλιν καὶ ἀναπλάττεται· ὁ ἥλιος δὲ τὸ φῶς ἐφήπλωσε, καὶ ἡ γῆ ἐπαγάλλεται· Μάγοι ἐκ Περσίδος Βαλεῖς, τῷ Βασιλεῖ πάντων δῶρα προσφέρουσι· Ποιμένες θαυμάζουσιν ἐκπλαγέντες, καὶ Θεὸν σὺν τῇ τεκούσῃ προσκυνοῦσι σαρι· "Ω τοῦ θαύματος! ὁ τροφεὺς τρέφεται Μητρὶ πανάγγω, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀναπλασιν.

**Η λοιπὴ Ἀνολογία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνθετες, καὶ Ἀπόλυτες.**

ΤΗ ΛΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

**Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μελάνης
τῆς Ρωμαίας.**

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Eν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς τῶν Χριστουγέννων Εορτῆς, καὶ φάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἔντε τῷ Ἐσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Δειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγμωσμάτων, τῆς Διτῆς καὶ τοῦ Πολυελέου.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἡ παροῦσα ἡμέρα ἐν Κυριακῇ,

Tῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, φάλλομεν· Ἀναστάσιμα γ., τῆς Εορτῆς δ'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, κτλ. καὶ τῶν Πατέρων Προσόμοια γ'. Δόξα, τῶν Πατέρων, Ἡχος πλ. β'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς, Ἡχος β'. Αὔγουστου μοναρχήσαντος ... Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα τῶν Πατέρων, Ιερέων μνήμην. Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς, Ἡχος δ'. Σπηλαιώ παρωκησας. Α' πολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ τῆς Εορτῆς, καὶ Ἀπόλυτος.

Eἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, καὶ τὸ Ἀξιόν ἐστι, Τροπάριον, Ἡ Γέννησις σον Χριστέ· — Ἡ συνήθη Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Εορτῆς. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Οκτωήκου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Εορτῆς, καὶ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γ. Ὁδῆς, Κάθισμα, Πατρὸς ὡς ἀληθῶς. Δόξα, καὶ νῦν, Χορὸς τῷ Προφητῶν. Λ' ἔκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων. Καταβασίαι διπλαῖ. Εὐαγγέλιον Ἐωθινὸν, κτλ. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται· Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ τῆς Εορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Εορτῆς δ'. Δόξα, Ἡχος πλ. δ'. Αἴμα καὶ πυρ. Καὶ νῦν, Ψηρευλογιμένη. Δασολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰς βούλει, εἰπὲ τὰ ἀντίφωνα τῆς Εὐρτῆς. Εἰσοδικὸν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακὴ πρὸ τῶν Φωτῶν. Εἰς τὸ Ἑξαιρέτως, Μεγάλυνον, ψυχή μου... Στέργειν μὲν τὴν τήμασ. Κοινωνικὸν, Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος. Αὐτὶ τοῦ, Εἴδομεν τὸ φῶς, εἰπὲ, Ἡ Γέννησις σου Χριστὲ ὁ Θεὸς τὸν μῶν.

Συναξάριον.

Τῷ ΛΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς τὸν μῶν Μελάνης τῆς Ρωμαίας.

Στίχοι.

Οὐχ ὑλική σε χείρ Μελάνη καὶ μέλαν, **Θ**εός δὲ, καὶ τέθνηκας, ἐν ζῶσι γράφει.

Πρώτη ἐν τριανταρικῇ ἀπῆρε βίοιο Μελάνη
Αὕτη τὴν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ὄνωρίου, γένους περιου
Ξέου, καὶ λαμπροῦ. Ἐξ ὅλης δὲ ψυχῆς τὸν Κύριον ἀγαπήσασα, παρθενεύειν ἡρετίσατο· ἀλλ’ οἱ ταύτης γονεῖς ἀνδρὶ ταύτην, καὶ μὴ βουλομένην, ζευγνύουσι, καὶ δύο παιδῶν μάτηρ ἐγένετο. Εἶτα οἱ γονεῖς αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα τοῦ βίου μεθίστανται. Αὕτη δὲ τὴν Πόλιν καταλιποῦσα, ἐν Προαστείῳ διῆγε, τοὺς ἐπιδημοῦντας ἔνεοντας υποδεχομένη, καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς καὶ ἔξοριαις ἐπισκεπτομένην. Μετὰ ταῦτα τὴν ὅπαρξιν αὐτῆς, πολλὴν οὖσαν, διαπωλήσασα, καὶ δώδεκα μυριάδας χρυσίου συναγαγοῦσα, εἰς τὰ Μοναστήρια καὶ εἰς τὰς Εκκλησίας ἐξεκένου, καὶ διὰ δύο τὴν μηρῶν τροφῆς μετελάβανεν, εἶτα διὰ πέντε, ὡς ἐν Σαδδάτῳ καὶ Κυριακῇ μόνον ἐσθίειν, πάνυ ἐντέχνως καὶ εὐφυῶς γράφουσα. Διαγαγοῦσα δὲ ἐν Ἀφρικῇ χρόνους ἐπτὰ, καὶ τον πολὺν ἀποθεμένη πλοῦτον, εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀφίκετο. Ἐκεῖθεν εἰς Ἱεροσόλυμα· ἐνθα καλλίῳ ἐαυτὴν ἐγκλεισαμένη, καὶ ἐνευηγόρουσα Παρθένους συναγαγοῦσα, πάντα τὰ πρὸς χρείαν αὐταῖς ἀπαραλείπτως παρεῖχε. Περισχεθεῖσα δὲ ὑπὸ τῆς τοῦ πλευροῦ ὀλυγοδόνος, σφόδρα ἐνόσησε· καὶ προσκαλεσαμένη τὸν Ἐπίσκοπον Ἐλευθερουπόλεως, καὶ δεξαμένη παρὰ αὐτοῦ τὴν θείαν μετάληψιν, καὶ συνταξαμένη ταῖς Ἀδελφαῖς, ἐσχάτην ταύτην ἀφῆκε φωνὴν· Ὡς τῷ Κυρίῳ ἐδοξεῖν, οὗτος καὶ ἐγένετο· καὶ εὐθὺς παρέδωκε τὸ πνεῦμα αὐτῆς τῷ Κυρίῳ (*).

Τῇ αὐτῇ τῇ μέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος, καὶ Πρεσβυτέρου, Ζωτικοῦ τοῦ Ὁρφανοτρόφου.

Στίχ. Πωλῶν συρόντων, Ζωτικὸς σκιρτῶν τρέχει,
Ω βαλβίς η γῆ, τέρμα δὲ δρόμου πόλος.

Οὗτος ἐφ μὲν ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης, γένους υπάρχων ἐντίμου καὶ λαμπροῦ, ἐξ ἀπαλῶν ὄνυχων πάσῃ σοφίᾳ παιδεύεις, καὶ παρὰ τοῦ ἐν Βασιλεὺσι μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐν Κωνσταντίνουπόλει ὡς ἀγγείνους μετοικίζεται, καὶ Μαγιστριανὸς τιμᾶται. Σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἔτεροι τῶν ἀπὸ Ρώμης ἐν Κωνσταντίνουπόλει συνέρχονται, ὁ τῶν Ἀρμάτων Μαγιστριανὸς, καὶ Παυλίνος ὁ τούτου ἀνεψιός· ἔτι τε καὶ Ὁλύμπιος, Βῆρος, Σεβηρος, Μαριανὸς, Ανθιμος, Οὐρθίκιος, Ισίδωρος, Καλλί-

(*) Σημείωσαι, ὅτι οὐ μία, ἀλλὰ δύο γυναῖκες ήσαν, μάρμη καὶ ἐγγόνη, ἀμφότεραι τὸ αὐτὸν ἔχουσαι ὄνομα, Μελάνη. Ταῦτας ὁ μὲν Συναξαριστὴς συνέχειν εἰς μίαν· ὁ δὲ Ἀσματογράφος Θεοφάνης (Ὀδηγὴ Α'. Τροπ. γ'. καὶ Ὀδηγὴ Η'. Τροπ. δ.) φαίνεται ὅτι ἐννοεῖ τὴν ἐγγόνην. "Ορα τὴν περὶ τούτων ἀκριβεστέραν ιστορίαν ἐν τῷ Μεγ. Ὁρολογίῳ, Δεκεμβρίου 31.

στρατος, Φλωρέντιος, Εὐθουλος, Σαρμψών, καὶ Στούδιος· ὃν καὶ αἱ ἐπωνυμίαι ἐν τοῖς εὐαγέσιν αὐτῶν οἵκοις μέχρι τῆς σήμερον ἐπικέκληνται.

Λέγεται δὲ κατὰ τὰς ὑμέρας ταύτας ἐνσκηψαι τὴν ἵεραν νόσου ἐν τῇ Πόλει, καὶ δόγμα ἐκθέσθαι τὸν Βασιλέα, βυθῷ θαλάσσης τὸν ἐν τῇ νόσῳ ταύτη ἐμπεσόντα παραπέμπεσθαι· τοῦτο μὴ φέροντα ἰδεῖν, ἢ ἀκούσαι τὸν τίμιον ἄνδρα, (Ζωτικὸν,) πόθῳ θείῳ πυρποληθέντα, προσελθεῖν τῷ Βασιλεῖ καὶ φῆσαι· Δότω ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ χρυσίον πολὺ, καὶ ὡνήσομαι μαργαρίτας, καὶ τιμίους λίθους καὶ διαφανεῖς, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ κράτους αὐτοῦ, ὡς πολλὴν πεῖραν ἔχων ἐν τούτοις. Ο δὲ Βασιλεὺς ἐκέλευσε παραυτίκα τοῦτο γενέσθαι. Ο δὲ Ζεοφίλης ἐκεῖνος, καὶ τοῦ Θεοῦ ἐργάτης δοκιμώτατος, τὸ χρυσίον εἰληφώς, ἐξῆνε μετ’ εὐφροσύνης· καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ Επάρχου τοῖς δημίοις παραδιδομένους εἰς ἀπώλειαν, ἵκανὸν παρέχων τίμημα, τῆς θαυματικῆς πνιγμονῆς ρύμανος, πέραν τοῦ Βυζαντίου ἐν τῷ Ὁρει, κατὰ τὸν τόπον καιρὸν, Ελαῖων λεγομένῳ, ἀπεκόμιζε· καὶ σκηναὶ πηγημάτινος, ἐν αὐταῖς αὐτοῦς ἐπανέπανε. Τοῦτο τὸ θεοκερδές ἐμπορεύμα οὐκ ἔλαθε τοὺς πολλοὺς, διὰ τὸ πλεῖστα αὐτοῖς τὸ καθ’ ὑμέραν ἐπιχορηγεῖν παμπόλλοις οὖσι· καὶ τούτου γινομένου, λιμὸν τῇ πόλει οὐ μικρὸν ἔσεσθαι προσδοκῶν.

Μετὰ δὲ τὴν τοῦ μεγάλου καὶ δοιδίμου ἐν Βασιλεὺς Κωνσταντίνου μετάστασιν, Κωνσταντίος ὁ οὐρανὸς αὐτοῦ, τὴν ὅλην Βασιλείαν οὐκ εὐσεβῶς υποζωσάμενος, (Ἄρειανίζων γάρ τὸν) πολλοὺς τῶν εὐσεβῶν ποιναῖς διαφόροις υπέβαλλεν. Οὗτος καὶ τὸν μακάριον Ζωτικὸν, ὥρθοδοξον ὄντα, ἀπεστρέφετο, εἰ καὶ τὴν πρὸς τὸν Ὁσιον στοργὴν τοῦ Αγίου Κωνσταντίνου τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ ηὔλαβείτο. Εὐκαίρου δὲ λαβόμενος ἀφορητῆς, ἐνεῖχεν αὐτῷ, ὡς τὴν νόσου τῆς λελωβημένης λέπρας δὲ αὐτοῦ τῇ Πόλει ἐνσκηψαι. Συνέθη δὲ καὶ τὴν τοῦ Βασιλέως θυγατέρα τῇ αὐτῇ νόσῳ περιπεσεῖν, ἥτις καὶ παρεδόθη τῷ Ἐπάρχῳ παρὰ τοῦ ἴδιου πατρὸς, πρὸς τὸ τῇ θαλάσσῃ ἐναπορρίφναι. Ο δὲ τίμιος Ζωτικὸς, δούλος κατὰ τὸ εἰώθος τοῖς δημίοις τὸ ἐποφειλόμενον, ἐξωνήσατο τὴν παῖδα, καὶ τοῖς λοιποῖς λαβοῖς συνηρίθμησε.

Τοῦ δὲ προσδοκωμένου λιμοῦ κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ γενομένου, καὶ ἐν σπάνει χρειῶν τῆς Πόλεως καταστάσης, ὁ Βασιλεὺς ἐπειράτη μαθεῖν τοῦ λιμοῦ τὴν αἰτίαν· Οἱ δὲ συκοφάνται, καὶ τῆς ἀληθείας ἐχθροὶ, ἀδείας λαβόμενοι, διέβαλον τὸν Ὁσιον, καὶ αὐτὸν αἴτιον γενέσθαι τοῦ λιμοῦ διεβεβαίουν, ὡς τοῖς λαβοῖς τὰς σωματικὰς χρείας παρέχοντα δαψιλῶς, πλῆθος ἀναρίθμητον οὖσιν. Ο δὲ Βασιλεὺς τούτων ἀκούσας, καὶ πρὸς ὀλίγου τὸν θυμὸν αὐτοῦ ταμιευσάμενος, μικρὸν δόσον ἥδεῖτο τὸν Ὁσιον, καὶ υπεστέλλετο, διὰ τὸ μήπω τοὺς μαργαρίτας καὶ τοὺς τιμίους λίθους ἀπολαβεῖν· δόμως παραπεισθεῖς υπὸ κακοθελῶν ἀνδρῶν, συλληφθῆναι τοῦτον ἐκέλευσεν. Ο δὲ Οσιος τοῦτο μαθὼν, καὶ σπουδῇ καὶ λάθρᾳ πρὸς τὸ Παλαιτίον εἰσελθὼν, ἐμφανίζεται τῷ Βασιλεῖ· Ο δὲ Βασιλεὺς εἰρηνικῶς ἐφη πρὸς αὐτόν· Ἡλθε, Μαγιστριανὲ, η τοὺς διαφανεῖς λίθους ἀποκομιζομένη Ναῦς; Ο δέ φησιν· Ἐλθε Βασιλεῦ, εἰ ἀξιοῖς, μετὰ τοῦ δούλου σου, καὶ ἰδης πάντας αὐτόν.

Αὐτίκα οὖν, μὴ μελήσας ὁ Βασιλεὺς, τῆς πορείας ἀπήρξατο· ο δὲ μακάριος Ζωτικὸς, προλαβὼν ἐν τῷ Ἐλαιῶνι, τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς ἐκέλευσεν ἐξελθεῖν τῶν Καλυβῶν, μετὰ τῆς τοῦ Βασιλέως θυγατρὸς, πρός υπαντήν αὐτοῦ λαμπαδηφοροῦντας. Ο δὲ Βασιλεὺς, φθάσας τὸν τόπον, καὶ ἰδὼν τοὺς λαβοῦς λαμπαδηφοροῦντας, θαυμάσας τὸ πλῆθος εἶπε· Τίνες οὗτοι; Ο δέ, τῷ ἰδίῳ δαπάνῃ υποδεικνύς, Οὗτοι, Δέσποτα, οἱ υπέρτιμοι λίθοι, καὶ διαφανεῖς μαργαρίται, οὓς ἐμπόρως ἐπριάμην. Καὶ ὁ Βασι-

λεὺς, ἐμπαιγμὸν τὸ πρᾶγμα λογισάμενος, καὶ τῷ θυμῷ
ὑπερζέσας, καλεύει τοῦτον, ἀφειδῶς συνθεέντα, ἄγριοις
ήμιονοις ἔλαυνεσθαι, ὅπως, ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε πετρῶν τῶν με-
λῶν αὐτοῦ κατακοπτομένων, βιαίως ἀποβάγη τῆς ζωῆς.

Τούτου οὖν διὰ τάχους γεγονότος, παρεστώτος καὶ τοῦ
Βασιλέως καὶ βλέποντος, αἱ νήμιονοι παρὰ τῶν δημίου
κέντροις βαλλόμεναι, βιαίω δρόμῳ τὸν Ἀγιον, ἀπὸ τοῦ
λόφου πρὸς τὸ κάταυτες, ἔσυρον· ὅθεν τὰ μέλη αὐτοῦ κατὰ
μέρος διεσκορπίσθησαν, καὶ οἱ ὄφθαλμοὶ τίχρειώθησαν.
Ἐνῷ δὲ ταῦτα ἐτελεῖτο, παραυτίκα πηγὴ ἀνεδόθη καθα-
ροῦ ὕδατος καὶ ποτίμου, ἥτις καὶ λάται πᾶσαν νόσου,
καὶ πᾶσαν μαλακίαν, εἰς ἐπαινον καὶ δόξαν καὶ τιμὴν
τοῦ φιλοικτίρμονος Θεοῦ, καὶ τοῦ θεράποντος αὐτοῦ.

Ἐπεὶ δὲ, συρόμενος ὁ μακάριος, τὴν ψυχὴν παρέθετο
τῷ Κυρίῳ, αὐτίκα καὶ αἱ νήμιονοι ἀκίνητοι μείνασαι, καὶ
περ βίᾳ μαστιζόμεναι ὑπὸ τῶν δημίου, ἀνθρωπίνῃ φω-
νῇ, εἰς ἐπήκοον πάντων, τοῦ Βασιλέως τὴν ὡμότητα καὶ
ἀλογίαν ἐθριάμβευον, τυφλὸν αὐτὸν καὶ ἀναισθητὸν παρα-
δόξως ἀποκαλοῦσσαι· τὸν δὲ Ὅσιον, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, εἴπου
ταφῆναι.

Ταῦτα ἴδων, καὶ ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, καὶ θάμβους
τὴν ψυχὴν πληρωθεὶς, δάκρυσι πικροῖς καὶ στεναγμοῖς
τὸ Θεῖον μετὰ συντετριμένης καρδίας ἐξιλεῦτο, ἀγνοιαν
εἶναι βοῶν τὰ παρ αὐτοῦ πραχθέντα· καὶ παραυτίκα προ-
στάττει, μετ' ἐπιμελείας πολλῆς, καὶ ὑπερβαλλούσης τιμῆς,
τὸ σῶμα κηδευθῆναι τοῦ Μάρτυρος· καὶ σπουδῇ συντόνῳ
ἀνεγείραι τοῖς λωβοῖς ἐκ βασιλικῶν ἀναλωμάτων μέγι-
στον οἶκον, πλεῖστα προσάστεια, καὶ προσόδους ἐκεῖσε ἀφιε-
ρώσας. Ὁ δὲ τίμιος Ζωτικὸς, ἔκτοτε ἄχρι τοῦ παρόντος,

χάριτι τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, ἀπείρως θαυματουργῶν οὐ
παύεται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ Ἀ-
ποστολείῳ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Παύλου, τῷ ὅντι ἐν τῷ
Ορφανοτροφείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἀγιος Γελάσιος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Ο Γελάσιος, ἄχρι καὶ τέλους βίου,
Τὸν ἀξιον γέλωτος ἦν γελῶν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ Ἀγιαι δέκα Παρθένοι αἱ
ἐν Νικομηδείᾳ, τοὺς ὄφθαλμοὺς διατριθεῖσαι,
καὶ τὰς πλευρὰς ξεσθεῖσαι, τελειοῦνται.

Στίχ. Διπλοῦν τὸν ἀθλὸν, τρῆσιν εἶτα καὶ ξέσιν,
Χοροῦ γινώσκω διπλοπενταπαρθένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἀγία Μάρτυς Ὄλυμπιο-
δώρα πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Αγῶνι πρὸς πῦρ τῆς Ὄλυμπιοδώρας,
Υμνος τὸ δῶρον, οὐκ Ὄλυμπίων πίτυς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἀγιος Γαϊος ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Στίχ. Πολλοὺς ἀνέτη Γαϊος θεῖος πόνους,
Καὶ νῦν τὰ λαμπρὰ τῶν πόνων ἔχει γέρα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέ-
σσον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

